

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Den danske Bi-Tidende

Gidskrift for **B**iaavl.

Udgivet af

Danmarks Biavlerforening.

Redigeret

Nr. 1—3
af
H. Erslev.

Nr. 4—12
af
Ejnar Erslev.

Nr. 13—16
af
H. S. Kristensen.

1898.

32te Aargang.

Med 22 i Teksten indtrykte ophængende Billeder.

Kallundborg.
Trykt hos Chr. G. Tørtzen.
1898.

Indholdsfortegnelse.

Aalborg Amts BF. 27.
 Nastrup BF. 215.
 Nærhus og Omegns BF. 106.

Behandling af Dugellejet i For-
 nærstiden 80.

Blaaret 1897 12.
 Blaaret og „Sitidende“ 271.
 Bladstolen, DBF.'s, 55, 133, 164,
 177, 192, 205, 221, 263.

Blavlens i Hedeegne 228.

Blavlens i Tunis 144.

Blavlens i Egypten 238.

Blavlsklærere 84.

Blavl for Kvinder 24.

Blavl 86.

Blavlens Udbredelse 206.

Biernes Dje 173, 189, 212.

Bierne i Folketroen 182.

Bier og Blomster XX 33

Bier og Blomster XXI 65.

Biernes Fodring 39, 75.

Biernes indbyrdes Forfaaelse 211.

Bier i gamle Dage 212, 226.

Bier og Myrer 223.

Bilus 55, 183

Bipeft 55, 178, 224, 242.

Biplanter 26.

Bipeft, forskjellige Meninger derom,
 18.

Bistil 166.

Bistader, 10,000, 178.

Bitommer og Hurtigfodrer 79.

Bladfløveren 177, 197.

Bording BF. 57.

Bornholm og Bipeften 242, 269.

Bornholms BF. 106.

Centralmødet 227, 237, 250.

DBF.'s Bestyrelsesmøde 133, 279.

DBF.'s Diskussionsmøde 152.

DBF.'s Hovedbestyrelse 228.

DBF.'s Hovedregnskab 228.

Defning af Bifolk 123

Den fordelagtigste Kamme 123.

Den lave Normaltramme 256.

De nye Lov 196.

Det billigste Stude 147.

Det daglige Brød 93.

Den blandede Bedrift 270.

Dronernes Betydning 252, 280.

Dronningavl 129.

Dronningfob 130, 143.

Dronning-Judforelse 269.

Dyrkning af Serradella 85.

Dødsfald, Lindelof, 74.

Efterbørne 214.

Etto fra Staderne 28, 59, 90, 107,

168, 184, 231, 245, 261, 276.

Etto m. fl. Herreders BF. 89.

En ny Bispedom 183.

Er det Judavl? 50.

Et Bidrag til Kammerporgs-
 maalet 75.

Et ensartet Kammermaal 286.

Et og Andet 290.

Firefamiljestadet 285.

Fodrer, en billig, 10.

Forlig, et magert, 11.

Forlolet Dugel 55.

Foreningsanliggender 82.

Forføg 85, 100.

Fovaarsfodring 115.

Foreningen til Kammeravlens Fremme
 i Danmark 109, 122.

Fortid, Nutid og Fremtid 272.

Gave til DBF. 27.

Gavnlige Vint 29, 60, 91, 108,

124, 135, 150, 169, 184, 200,

216, 232, 246.

Haderslev BF. 56.

Hans Erslev 97.

Hjørring Amts BF. 167.

Hønningfalg i Amerika 241.

Hønningfager 274.

Hønninghus 285.

Hvad jeg horte og saa 288.

Hvad taler mod Dierzons Teori
 266.

Hvorfor vanrøgte DBF. 268.
 Hørsholm BE. 56.

Jebjerg BF. 56.

Judavl og Raceblanding 14.

Judvintring 209.

Kantor Erslev 113.

Kellerup og Omegns BF. 122.

Kolding og Omegns BF. 106.

Kredsformænd i DBF. 120, 134,
 149

Kunsthavlerens Brug 15.

Kunsthavler 19, 41.

Kærby BF. 56.

Langelands BF. 122, 296.

Lav selv deres Kunsthavler 103

Ledige Boster i DBF. 134.

Lemvig BF. 58

Lundby BF. 58.

Løfteapparat 122.

Mange Ruber i en Viggaard 225.

Meyers Konversationslexikon 60.

Middel mod Frost 29.

Mit Levnetsløb 7, 34.

Morsø BF. 106.

Mørt Hønning 48.

Møder 149.

Møde i Aalborg BF. 27.

i Nærhus BF. 106.

i Nastrup BF. 215.

i Bornholms BF. 106.

i Bording BF. 57.

i Etto m. fl. Her. BF. 275.

i Haderslev BF. 56.

i Hjørring BF. 167.

i Holbæk BF. 244.

i Horsens BF.

i Hørsholm BF. 56.

i Jebjerg BF. 56.

i Kellerup BF. 122.

i Kolding BF. 106.

i Kærby BF. 56.

i Langelands BF. 122.

i Lemvig BF. 56.

Møde i Lundby BF. 58.
i Maribo BF. 199.
i Narsø BF. 106.
i Naarup BF. 28.
i N. Frederiksborg Amts
BF. 57.
i Namsø-Lune Her. BF. 57.
i Ribe BF. 58.
i Roskilde BF. 28, 134.
i Salling BF. 230.
i Standerborg BF. 293.
i Svendborg BF. 56, 149, 296.

Naarup BF.
N. Frederiksborg BF. 57.
Nordlesøvig BF. 89.
Nutids-Betragtninger 257,
Nyt Vihus 23, 254.
Ny selvændende Udslynger 16.

Om Kurjus i Biavl 119.
Om min Biavl i 1897 72.
Om mine Forsøg 281.
Om Natur- og Kunsthonning 180.

Pastor Delbaucos Tale ved Ned.
Erskøvs Forbærd 97.
Pengetilskud 134.

Namsø-Lune Herredets BF. 57.
Kammens Bredde 13.
Kammemaal 8, 9, 21, 26, 91, 101.
Kammemaal og Metermaal 45.
Redaktion og Sekretariat 134.

Redaktør-, Sekretær- og Kasferer-
posterne 207.
Redaktørstiftet 249.
Redaktøren syg 92.
Rejende Biavlere 165, 181.
Ribe Amts BF. 58.
Roskilde Amts BF. 28, 134.
Rundstrivelse til NBF. 259.

Salg af krystalliseret Honning 243.
Schwejsigt Biavl 41.
Selvændende Udslyngere 123.
Slynghonning, Frembringelse af,
49.
Smaa bemærkninger om Forstelligt
192.
Smuglere 91.
Snedker, Sognefoged J. Nielsen
191.

Snebent, Bier i, 22.
Standerborg Amts BF. 57, 167,

Slyggebrædder 27.
Spekulations-Fodring 26.
Store Sværme af Kuber 131.
Svendborg BF. 56, 149.
Syge Bier 107.

Tab og Binding 118.
Tanke om Biernes Fodring 144.
Tavlehonning 88.
Tidskrift for Biavl 292.
Tidskriftets Indhold 72.
Til Begynderen 54, 78, 102, 131.

Tidskriftet 149.
Tilskud 149, 177.
Til Brødr. Nielsens Artikel 284.
Til Læserne 229.
Til Biavlerne i Narsø-Gislum og
Slet Herreder 275.

Ubefrugtede Dronningers Ind-
førelse 196.
Udflygt, for tidlig, 51.
Udkast til Love for DBF. 174, 208.
Udslynger, Warnstorffs, 16.
Understøttelse til DBF. 85.
Udstilling i Aarhus BF. 230.
i Hjørring BF. 229.
i Holbæk BF. 230.
i Hørsholm BF. 244.
i Kollerup BF. 244.

Vallø Stifts BF. 56.
V. Skerninge BF. 57, 259.
Veje og Omegns BF. 275.
Vokstbygningens Fornøjelse i Vi-
stabet 161.
Vokstavlepræg 26.
Vokstrensning 55.
Voks 60.
Voksmøl 141.
Voks-Møllene 157.

Vintjalske 66.

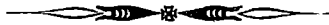
Uegte Befrugtning 26.
Eldre Aargange af „L. i. D.“ 85.

Ungelberegning 239.

Forfattere.

<p> Andersen, N. C. 5, 7, 34, 82, 276.
 Bjerregaard, C. 89.
 Blejbad, Chr. 28.
 Bohnenstengel, N. 16.
 Bojesen, B. 75.
 Borries, Herm. 240.
 Brice, Henry W. 86.
 Buchholz, Th. 18, 119, 180, 223,
 259, 270.
 Christensen, N. 59.
 Christensen, S. 122.
 Christensen, M. P. 49.
 Christensen, J. P. 294.
 Dadant, C. P. 15.
 Dickel, F. 266.
 Doolittle, G. M. 22, 88, 130, 143,
 214, 243.
 Erzlev, S. 13.
 Fahlc, N. 36, 68.
 Frederiksen, J. 28.
 Frederiksen, N. 27.
 Forsjell, J. 58.
 Fowls, Chalou 166.
 Fribert, L. 118, 132, 146.
 Greiner, F. 212, 226. </p> | <p> Gronning, C. J. 54, 72, 78, 101,
 102, 131, 281.
 Haagenjen, N. C. 59, 224.
 Hansen, N. 59.
 Hansen, B. 224.
 Hansen, K. 103.
 Hansen, D. 197.
 H. O. K. 261.
 Hansen, P. 50, 209, 282.
 Harrison, Fru L. 24.
 Hoffmann, S. S. 249.
 Houliud, P. S. 51, 104.
 Jensen, S. 79, 90.
 Jensen, Joh. Chr. 293.
 Jensen, Julius, 294.
 Jensen, N. 39, 75, 114, 207, 208,
 268.
 J. K. K. 43, 276, 292.
 Josefsen, G. 106, 267.
 Jørgensen, C. P. 57.
 Kampf, N. 141.
 K. J. 246.
 Knudsen, P. J. 28.
 Kofoed, S. D. 90, 131.
 Kristensen, N. C. 19, 41, 48, 100,
 164, 191, 197, 225, 229. </p> | <p> Ladegaard, N. 147, 196.
 Ludwig, Aug. 252, 280.
 Mathiesen, G. 144, 161, 206, 286.
 Møller, F. 97.
 Nielsen, Brødve 129, 178, 196,
 256.
 Nielsen, P. 9, 28, 80, 90, 107.
 Nielsen, Rasmus 290.
 N. S. K. 168.
 Olsen, Jacob 21, 66, 115, 254, 271.
 Petersen, August 10, 45, 192, 199,
 288, 294.
 Petersen, N. 11, 284, 285.
 Poulsen, Niels P. 23, 285.
 Quittin, S. G. 269.
 Rasmussen, S. P. 19.
 Riis, N. 242.
 Rosenkjær P. N. 272,
 Smith, P. E. P. 14, 257.
 Spare, Chr. 90.
 Therkelsen, Tage 242.
 Vorbeck, N. S. 157.
 V. C. 90.
 Waller, Brætt 238.
 Watkins, N. 41,
 Wejppel, Th. 173, 189, 212. </p> |
|---|--|---|

Den danske Bi-Tidning
Tidsskrift for Bland.

Udgivet af
Danmarks
Biaoler-Forening.

STIFTET 1866

Redigeret af
Hans Erslev
i Kalundborg.

PAULI. K. A.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaaar hen 1. i de 6 Vintermaaned, hen 1. og 15. i de 6 Sommermaaned. Sundagsrevyer optages for 20 Øre pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Øre 2den og 3die Gang og 8 Øre fremdeles. De man indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indrykkede.

Anders Christian Andersen.

Blandt de Mænd, der med stor Bæredygtighed have virket for den nyere Biavls Udbredelse heri Landet, indtager Handlungsgartner A. C. Andersen i Nyborg en fremragende Plads. Han blev født i Stjebjerg i Fyn i Aaret 1821. Der fik han allerede i sin Barndom Lejlighed til at høre med Rubebiavl. De flittige smaa Dyr fængslede i høj Grad hans Interesse, allerede da han var en halvvooksen Dreng. Da den danske Konge i 1848 kaldte Landets Sønner under Fanerne, ablød han med Glæde Kaldet og

deltog med Hæder i den første Slesvigke Krig. Fra den Tid skrev sig de 3 Ordener, Dannebrogskorsset, Tjenestekorsset og Krigsmedaljen, som vi se smykke hans Bryst. Da

Krigen var endt, forblev A. endnu i en Aarrække i Hæren, idet han fik Ansettelse som Depotsergent i Nyborg.

Retop medens A. virkede i denne Stilling, blev han gennem Th. Thorson's, A. Brun's og S. Bretton's Skrifter bekendt med Dr. Johann Dzierzon's vigtige

Opdagelser paa Biavlens Omraade. Den smukke Tanke, at høste Viernes Overflod uden at dræbe dem, begejstrede ham i høj Grad. Han var derfor ikke sen til at prøve

de ny Stadsformere, og han fulgte med levende Interesse de nævnte Mænds Bestræbelser for at udbrede den nyere Biavl her i Landet. Denne Virksomhed foregik fra 1859—1863; men Udbytet deraf var kun ringe. Saavel Thorsons som Brettons Forsøg med Udgivelse af Biavlsblade strandede af Mangel paa Tilslutning. Da opstod hos N. C. Andersen den Tanke at søge oprettet en Biavlerforening, der da skulde udgive et „Tidskrift for Biavl“. Han henvendte sig i den Anledning til 2 ansete Mænd i Nærheden af Nyborg, nemlig Justizråd S. Lange til Ørbæklunde og Konsul Joh. Kruse til Nordstov med Anmodning om at være Medindbydere til et Møde i Nyborg d. 5. Juli 1866 for at faa oprettet en saadan Forening. De gik beredvillig ind derpaa, og saaledes stiftedes paa den Dag den Forening, der i Løbet af de heriindne 31 Aar har udviklet sig til at omspænde hele vort Land. Den tæller nu c. 6000 Medlemmer, hvoraf over 400 i Slesvig, og dens Medlemsblad trykkes nu i 4000 Eksemplarer.

Vi finde ikke Anledning til her at gennemgaa Foreningens Udviklingshistorie i denne Aarrække. Dette er stet tidligere ved Foreningens 25 Aars Jubilæum. Derimod skulle vi fremdrage enkelte Punkter i „Gamle Andersens“ Forhold til den Sag. I de første 16 Aar af Foreningens Tilværelse ledede han Udgivelsen af „Tidskrift for Biavl“ og virkede som Foreningens Sekretær. Hvert Aar holdt han i den Tid mange Biavlermøder, hvor der oprettedes ny Kredse af Foreningen. Han var altid velset ved saadanne Møder, fordi han fortræffelig forstod at omgaa alle Slags Menneſker, og hans Foredrag vare saa let fattelige, at Enhver kunde forstaa dem. Derfor gik det næsten altid let for ham at faa oprettet ny Kredse paa saadanne Steder, hvor der tidligere ikke fandtes nogen saadan. Vanskeligere var det derimod at bevare disse Kredse i en længere Aarrække, fordi Foreningens Midler ikke strakte saa langt, at den hvert Aar kunde lade afholde Møder i alle Kredse. Derfor sygnede mange af disse her i Løbet af saa Aar. En i høj Grad medvirkende Grund hertil var den flette Overvintring i Kunststaderne. Det var nemlig endnu i 70'erne ikke ualmindeligt, at de mest fremfædne Biavlere i særlig uheldige Vintre mistede over Halvdelen af deres Bifamilier. Det er let at indse, at denne Omstændighed var en mægtig Hæmsko for den nyere Biavls Udbredelse, og man maa i Sandhed beundre de Mænd, der under saadanne Forhold ikke tabte Mødet men trostigt arbejdede videre for den nyere Biavls Udbredelse.

I 1878 bragte nærbærende Blad en Række Meddelelser om „Engelsk Biavl“. Da disse viste, at man baade i England og i Nordamerika drev Biavl paa en væsentlig forskellig Maade fra den Drift, som anvendtes her i Landet, vakte de megen Opsigt og bleve læste med stor Interesse; men ingen af Bladets Læsere anede vistnok den Gang, at de skulde give Stødet til en hel Omvæltning i vor Biavl, nemlig Overgang fra Høststader til Trugstader. Dette viste sig dog i Løbet af nogle Aar, og hermed fulgte da et stedse voksende Krav om, at Foreningens Medlemsblad fremtidig ikke alene som hidtil skulde støtte sig til den tyske Biavl, men at det skulde holde Læserne fortrolige med Verdensbiavlen, særlig den engelske og amerikanſke. Dette Krav kunde den gamle Redaktør ikke opfylde i tilstrækkelig Grad, og deri maa man efter vor Anskuelse se den sande Grund til, at der i Begyndelsen af 80'erne hos en Del af Foreningens Medlemmer opstod et Ønske om at faa en ny Redaktør. Ved Centralmødet i Maribo d. 6. Oktbr. 1882 valgtes til Redaktører Lærerne Th. Nielsen, Terndrup, og B. Bojesen, Systofte. Den Sidstnævnte trak sig dog snart tilbage fra denne Post, saa at Th. Nielsen blev Foreningens Redaktør og Sekretær i de følgende 4 Aar, indtil Redaktionen d. 1. Januar 1886 overdroges til den nuværende Redaktør.

N. har flere Gange udtalt, at han følte sig forurettet ved Afstemningen om Redaktørfikket i Maribo, fordi der kun var mødt 14 Delegerede, af hvilke 7 stemte paa at en ny Redaktør skulde ansættes, men 6 paa at beholde den gamle, og der blev endda efter Afstemningen rejst Tvivl om den ene Stemmes Gyldighed. Vi vare ikke nærbærende ved den Afstemning og kunne derfor ikke dømme i den Sag; men desværre bevirkede dette Udfald, at N. i en lang Aarrække stod i et spændt Forhold til DBF. Han ophørte dog ikke derfor med at virke for den ham saa kære Biavlsag. Siden 1. Januar 1886 har han uogivet et lille Blad „Bien“, der giver letfattelige Anvisninger til Biavl.

Tiden jævner jo saameget, saaledes har den ogsaa efter Haanden udjævnet N.'s Uvillie overfor den Forening, som han selv har stiftet. Det har glædet os i de senere Aar at se ham deltage med Liv i Foreningens Centralmøder. Nylig har han holdt sin 76aarige Fødselsdag, og endnu særdes den Gamle med usvækket Kraft i sin Have og holder hvert Aar med sædvanlig Livlighed flere Biavlermøder. Foreningen viste ham ved sit 25 Aars Jubilæum paa forskellig Maader sin Anerkendelse. Vi ville sluttelig udtale Ønsket om, at vor gamle Biven endnu

i en lang Karrætte maa være knyttet til „Danmarks Viablerforening“ og med udvækket Kraft kunne virke for den ham saa kære Viablsfag.

Vi have animodet „Gamle Andersen“ om at give os nogle nærmere Oplysninger om hans Livs Førelser. Disse følge her:

Mit Levnetsløb.

Af N. C. Andersen, Nyborg

Den 7. November 1821 er jeg født i Skjæbbjerg Lunter i Odense Amt, hvor min Fader, Anders Andersen, der var Bødder af Profession, havde et Hus med et større tildeels uopdyrket Jordstykke, hvoraf en Del beboet med Læng, og ejede tillige en Skovparcel, hvori der var en stor Humlehave. Det var imidlertid ikke let at faa Jorden opdyrket, og den gav kun tarveligt Udbytte, saa i min tidlige Ungdom levede vi i trange Kaar.

8 Aar gammel mistede jeg min Moder, men har dog altid kunnet erindre nogle af de kærlige Ord, hun talte til mig. Jeg blev tidlig vant til at deltage i Arbejdet i Mark og Have, og undertiden blev jeg holdt fra Skolen i dette Njemed, hvad der var meget imod min Villie.

I de sidste Aar af min Stoletid blev der en Hjælpe lærer ansat ved Skolen, som synes at interessere sig for mig, og jeg gjorde i den Tid god Fremgang, saaledes at jeg tænkte paa at blive Lærer, men paa Grund af at min Fader aldeles Intet kunde ofre paa min Lærdom, saa blev der ikke andet for mig at gøre, end at jeg efter min Konfirmation maatte drage ud i Verden for at fortjene mit Brød.

Min Fader havde drevet stor Viabl, og det ligesom hørte til Familien, da han havde en Broder, der ikke alene drev stor Viabl, men som ogsaa havde et Mødbryggeri. Deres store Viabl bestod imidlertid ikke i, at de havde mange Bistader opstillet i deres Haber, nej, Bierne vare udfatte tilhalvt, som det hed, og jeg agtede at drive den paa samme Maade, hvad jeg snart gjorde Forsøg paa. Efter hvad jeg har hørt herom, gif det dem, ligesom det har gaaet mig. Det gif op og ned med Viablen, og det maa derfor antages, at Pipesten ogsaa den Gang har virket ødelæggende i de Bistander, hvor den fik Indpas. Min Fader fortalte hvor meget Honning, der var avlet til den og den Tid, og det var saa store Partier, at Læseren næppe vilde tro det, om jeg kunde erindre det, hvad jeg imidlertid ikke kan. Det første Arbejde, jeg havde ved Bierne, var at paafe paa, naar Sværmene kom frem, og det blev ikke saa sjældent fedeligt, fordi

de udeblev langt over den Tid, vi havde ventet dem. Men saa var der ogsaa stor Glæde, naar de kom og vi fik dem i Kuben, og det saameget mere, som der vankede en Skilling, thi den Slags kendte jeg ellers ikke til at være i Besiddelse af. Det andet Arbejde ved Bierne, der hestod i at skoble de Stader, der ikke skulde indvintres, og udfærrer Lærket og knuse det med en Støber, gif jo flink fra Haanden, og det sidste maatte jeg udføre. Nu hændte det ofte, at Bierne krøb op paa Kanten af Karret, idet de, efter at være bedøbet atter kom tillive, og det var jo da Meningen, at jeg skulde seje dem ned i Biværket og drukne dem i deres eget indsamlede Forraad, men dette syntes jeg ikke om, og jeg samlede dem op og satte dem ud i Haven, hvad der dog imidlertid i Almindelighed kun bidrog til at forlænge dem et kvalfuldt Liv. Men dette gav Anledning til, at jeg ofte kom til at tænke paa, hvor stændigt man handlede imod de flittige Dyr, og det varede ikke mange Aar, før jeg kom paa den Tanke, at man maatte kunne tage noget af Biernes Forraad og lade dem beholde noget til Vinterføde.

Medens jeg endnu var ganske ung, fik jeg et Stade, hvormed jeg kunde eksperimentere, men det havde kun saa Bier og lidt Honning. I Stedet for at fodre det i Efter sommeren, saa blev dette opsat, og der maatte jo nu ses til det tidlig paa Foraaret, thi jeg havde jo en ond Samvittighed. Det skulde nu fodres, og en Tallerken blev sat ind i Kuben fyldt med Honning, men der kom ingen Bier ned for at hente den, og vi (min Broder var mig behjælpelig) gav os da til at banke paa Kuben, saa en Del af de halvfrosne Bier faldt ned paa Bundbrettet og i Tallerkenen, men der blev de, og ikke een gjorde Forsøg paa at gaa op i Kuben. Noget senere faldt vi paa at gøre et andet Eksperiment, som vi havde læst noget om; det bestod i at dele et Stade, og i dette Njemed skar vi Kuben og Lærket over med en Sægklinge, der var sleben skarp i Ryggen. Der skulde nu drives Magasin-Viabl; de to Dele af den overstaarne Kube sattes over en Straaring, men Bierne drog tilbage til den ene Kube og tog alt med sig fra den anden. Nogle Aar efter, da jeg havde faaet et Par Stader sat tilhalvt hos en Mand, faldt jeg paa den Tanke, at det maatte kunne lade sig gøre at drive Bierne ud af det Stade, hvoraf man vilde høste Honningen, og lade dem flyve ind i et andet, som, efter at være forstyrrede ved Røg, anbragtes paa det første Blads, men det vilde heller ikke gaa; der blev Myrderi, og jeg var saaledes altid uheldig ved mine Eksperimenter.

I 1843 blev jeg udstreven til Soldat

og fik Ordre til at møde ved 3. Jægerkorps d. 31. Maj 1844. Den 3. Oktober s. A. blev jeg forfremmet til Jæger (Underkorporal) og maatte som saadan ligge til Tjeneste i 2½ Aar. I denne Tid fortjente jeg af og til lidt med at passe Haver, men havde ikke med Biavl at gøre, da jeg ikke havde Lejlighed til at komme hjem. Men i 1846 hørte jeg for første Gang Tale om Biavl med bevægelig Tavlebygning. Det var daværende Apoteker Holm, hos hvem jeg havde Kvarter og hvis Hæve jeg passede, der fortalte mig, hvad han havde læst i en Avis, om denne ny Opfindelse, og da han allerede var vidende om mit Kendskab til Biavlen, foreslog han mig at rejse til Tyskland, for at lære den ny Metode at kende; men dertil havde jeg hverken Mod eller Midler, og det varede 7—8 Aar, før end jeg atter hørte noget til denne vigtige Opfindelse. Den 3. Oktober 1846 blev jeg hjemsendt, men min Fader var ved et daarligt Helbred og tildels ogsaa af Alderdom bleven uskiftet til Arbejde, saa jeg fik saameget at varetage, at jeg ikke fik Tid til at befatte mig meget med Biavl. Den 23. Marts 1848 blev jeg atter indkaldt i Anledning af Krigens Udbrud og mødte den næste Dag ved Korpsen, der strax afmarscherede til Slesvig, og d. 9. April deltog jeg i det første Slag ved Bou. Den 16. Maj blev jeg forfremmet til Oberjæger og d. 17. Marts 1849 forfremmedes jeg til Sergeant. I Treaarstrigen deltog jeg endvidere i 1848 i Slaget ved Slesvig d. 23. April, Fægtningen i Sundebød d. 28. Maj og Slaget ved Dybbøl d. 5. Juni. I 1849 ved Kolbing d. 23. April og Fredericias Forsvar og Slaget ved Fredericia d. 6. Juli og i 1850 i Slaget ved Fsted d. 25. Juli og Fægtningen ved Mjunde d. 12. Septbr. I alle disse Træfninger var jeg dog saa heldig kun at blive generet af 3 af Fjendens Projektiler.

En Beværtugle gik igennem min Feltthue og rev nogle Haar af mit Hoved i Slaget ved Fredericia, og en Kugle ramte Siden af mit Tornhæst, uden dog at trænge ind i det, i Slaget ved Fsted. Og en Kanontugle rev mit Tornhæst itu og rev Hælen af min ene Sko, der var i det, i Fægtningen ved Mjunde. Ved Revuen ved Verhæ d. 18. Septbr. 1848, overrakte Kong Frederik den Syvende mig Dannebrogsmændenes Hæders-tegn. (Fortættes.)

Rammemaal.

Der er næppe noget Spørgsmaal angaaende den nyere Biavl, der har givet

Anledning til saa heftige og saa hyppige Stridigheder som Rammemaalene. Vi kende jo ikke saa lidt til den Sag her i Landet. Heldigvis ere Forholdene i den Henseende blevne roligere i de senere Aar; men i vore Nabolande, baade hinsides Sundet og Syd paa, kommer Spørgsmaalet jævnlig frem. Aarsagen til, at netop dette Spørgsmaal saaledes kan vække Interessen, er uden Tvivl denne, at det har ikke ringe Betydning; men paa den anden Side har det den Gjennemsligheds, at det er næsten umuligt at faa et bestemt Svar derpaa. Deri ligger Grunden til, at den Strid stadig kan blusse op paany. Vi have nemlig fra een af vore dygtige Biavlere modtaget et Spørgsmaal om det formentlig heldige i, at nogle ansæte Biavlere, dels i Sommertræegne, dels i Eftertræegne, underkastede vore 3 anbefalede Rammemaal en grundig Prøve for at fastslaa, hvilket af disse Maal der var det bedste? — Hertil ville vi svare, at DBF. ganske vist let nok kunde sætte saadanne Forsøg i Gang; men vi tvivle i høj Grad om, at man derved vilde komme til et paalideligt Resultat, fordi saa mange Forhold foruden selve Rammemaalet ere medbestemmende med Hensyn til Udbyttet af Biavlen, og det er dog dette, som det kommer an paa. Vi kunne i den Henseende anføre et ganske flaaende Eksempel.

Ved det i sidste Foraar afholdte Bestyrelsesmøde i DBF. blev det overdraget 3 danske Biavlere at anstille sammenlignende Forsøg mellem 2 af de anbefalede Rammemaal, nemlig 12 × 12" indvendig Maal og Labnormal. Til vor egen Vigard havde vi netop det foregaaende Aar anskaffet 2 af den førstnævnte Slags Stader fra en bekendt bestyrelses Biavlere for at kunne sammenligne dem med de Labnormalstader, vi forud havde. Allerede trafs ved disse Staders Ankomst var det os klart, at en Sammenligning mellem disse 2 Slet forarbejdede Stader og de særdeles gode Labnormalstader, vi forud havde, efter al Sandsynlighed maatte blive uretfærdig. De førstnævnte Stader vare nemlig støbe og utætte paa alle Led, Døre og Kammer spændte snart et Sted, snart et andet, Hjørneklosterne mødte sjældent hinanden. Det var derfor ingen Fornøjelse at arbejde med disse 2 Stader. Følgen deraf blev, at Bierne trods omhyggelig Bakning, kom til at sidde foroldt om Vinteren. Om Foraaret udbintredes disse 2 Bisfamilier Slet, og i Løbet af Sommeren viste et Par Ingeltavler Angreb af Møl, medens alle vore Labnormalstader udbintrede godt og ikke viste Spor af Møl. Vilde man nu af dette Forsøg slutte, at

□ ' Rammen var flettere til Overvintring og flettere overfor Mølangreb end Lavnormalrammen, saa vilde dette uden Tvivl være en forhastet Slutning; thi det var jo i dette Tilfælde klart, at andre Marsager end Rammens Form havde været medvirkende til det uheldige Udfald. Selvsølgelig have vi nu rettet disse Fejl saa godt som muligt, saa at Sammenligningen forhaabentlig kan blive bedre til næste Foraar; men om den bliver fuldt retfærdig, kan dog være tvivlsomt nok, da vi maa indrømme, at vi trods Rattelsen af de værste Mangler ved de 2 Stader endnu fremdeles langt hellere arbejde med Lavnormalstaderne, der forekomme os langt befremmere, maaske fordi „gammel Bane bider bedst“.

Da der nu nylig her i Bladet er fremkommen Forslag om at forsøge 2 helt ny Rammemaal, nemlig „Jakob Olsens Ramme“ (se S. 319) og „Lindemanns ny Ramme“ (se S. 365), finde vi Anledning til at kaste et Blik paa Udlandets mest udbredte Rammemaal. Vi anføre efter „Deut. ill. Bienen-Zeitung“ en lille Liste over saadanne indvendige Maal i Centimeter:

Amerika: (Bredden nævnes først, Højden sidst) Vangstroth 42×32 , Dabant 46×27 , amerikansk $30\frac{1}{2} \times 30\frac{1}{2}$, Gallup $28\frac{1}{2} \times 28\frac{1}{2}$, Adair $34 \times 28\frac{1}{2}$, Quinby $47 \times 28\frac{1}{2}$.

Tyskland: Normal $21 \times 17,5$, Elsas $22,5 \times 30,5$, Gersfing 26×41 , Berlepsch $22,3 \times 18,5$.

Østrik-Ungarn: Wiener $22 \times 19,5$, Dettl $23,5 \times 25$, Ungarn $24 \times 18,5$, Brünn 24×12 .

Frankrig: Latens 31×37 , Congres 35×35 , Voiron 33×33 , Dabant 42×27 .

England: $35,5 \times 21,5$.

Schweiz: Bürki $27 \times 34,7$, Blatt $42,2 \times 26,3$, Dabant $42 \times 26,7$.

Italien: $25,5 \times 20$.

Belgien: Diagonal 35×35 , Store 42×42 .

I Sverige har man ved det sidst afholdte Møde af fremragende Biavlere i Stockholm ikke kunnet enes om et fælles Højdemaal. Derimod vedtoges det at anbefale som Breddemaal 366 mm. udbvendigt Maal, altsaa det samme Breddemaal som i Lavnormalrammen.

Vilde man nu iblandt denne Syndsfod af forskellige Rammemaal søge efter noget vist Fælles, som Fxertallet af Biavlerne ere enige om, saa vilde det nok nærmest gaa os ligesom vore svenste Brødre: Vi ville finde mindst Enighed i Højdemaalet (20—30 cm.), mest Enighed i Breddemaallet (30—40 cm.), skøndt denne Enighed endda kan være ringe

nok. Det har dog ikke manglet paa Forslag om en Ramme, der skulde være nøje tilpasset efter Biflyngens Form „den oprette Eggform“. Saaledes er for et Par Aar siden fremkommen i Tyskland den Bonhoffste Ovalramme, der maaler indvendig 29 cm. paa det bredeste Sted, 43 cm. i Højden. Rammelisten er et rundbøjet Træbaand. Denne Ramme, som efter Teorien skulde overgaa alle andre, særlig med Hensyn til Overvintring, har i Praksis vist sig at være saa flet som vel muligt.

Bestræbelser for at faa et eneste Rammemaal vedtaget her i Landet anse vi for ørkesløse, fordi alle vore 3 anbefalede Maal i Biflygheden ere meget gode, idet hver enkelt af dem har sine Fordele og vel ogsaa sine Mangler. Skulde eet af Maalene udstemmes, da maatte det vel nærmest være □ ' Rammen, fordi den nærmer sig mest til 10×12 " Rammen, som h r den største Udbredelse. Vi se dog ingen Grund til at udstemme dette Maal, der efter Teorien skulde være det allerbedste, og som mange af vore Biavlere sætte stor Pris paa.

Vi ere ganske enige med Hr. N. S. Kristensen (se S. 367) i, at vor Biavl med disse 3 Rammemaal har naat et saa højt Standpunkt, at der skal langt mere tvingende Grunde end de hidtil anførte til at bringe os ind paa de vilde Veje, der i Biavlens betegnes ved „Ny Rammemaal“. Naar vi selv i de senere Aar have anstillet Forsøg med et saadant nyt Maal, 40×30 cm. udbvendigt Maal, da har Hensigten ikke været at faa det indført her i Landet ved Siden af eller i Stedet for de 3 ældre Maal; men kun at indvinde Erfaringer, der mulig kunde finde Anvendelse i de Stadesformer, vi forud benytte. Noget i den Retning tro vi allerede at have naat, og Forsøgene ville maaske i Fremtiden bringe mere.

Rammemaal.

Af P. Nielsen, Urmager, Lemvig.

I Vitidende af 1. Novbr., S. 316, er en Artikel af Gdejer Jakob Olsen, „Driftsbrosus“, Beskrivelse af et nyt Rammemaal, 14 " bred 12 " høj udbvendigt Maal, hvilkens foranlediger mig til at fremsføre min Mening om de forskellige Rammemaal. At Rammemaal spiller en stor Rolle er en vis Sag, men det som spiller en større Rolle er, at Bifol ene tilses af en Biavler, som ikke griber ind i Biernes Natur og forstyrre deres Naturdrift. Naar Biavlerne derimod komme Bierne til Hjælp, uden at forstyrre deres Naturdrift,

saar kan der faas et godt Udbytte ved Brug af forskellige Kammemaal. Jeg afbenytter mange forskellige Kammemaal, saasom Højnormal- og Lavnormalrammen, 10 × 12 og et Maal (14" bred og 10" høj udv. Maal. Sidstnævnte Kammemaal har givet mig de bedste Resultater, baade med Hensyn til et godt Winterleje og tillige til et godt Ingelleje, hvilket har stor Betydning for et godt Udbytte. Hr. Olsens Kamme, antager jeg, at være et godt Kammemaal, især for stærke Familier, som i April kan besidde 6—8 Tavlegange fra øverst til nederst; men for Familier, der kun kan besidde 2 a 3 Tavlegange, vil Lavnormalrammen være den bedste, fordi den ikke er saa høj. En Kamme, som kun er 10" høj, antager jeg, er meget passende; saa kommer det jo an paa, hvor bred den skal være; der antager jeg, at 14" er et passende Maal. — Den Kamme, 14" bred og 10" høj, har, som anført, givet mig de bedste Resultater, et Winterleje med Tavlerne halv fyldte af Honning og Pollen. Det hænder jo ogsaa, at en Table midt i Ingellejet kun er en Trediedel fuld, men det gør jo ikke stort at betyde. Hvis der midt i Ingellejet findes en Table, som kun er en Trediedel fyldt af Honning, og Resten ere halv fyldte, kalder jeg det et godt Winterleje, thi Overvintring spiller jo en stor Rolle; det er jo nærmest der, at Kammemaal har sin Betydning.

En billig Fodrer.

Af Aug. Petersen, Bregninge, Nysted.

Da Viedloffs Fodrer blev beskrevet heri Bladet (S. 98), tænkte jeg straks, at her var endelig noget, som havde Fremtiden for sig. Jeg er nemlig, jeg kunde fristes til at sige ad Erfaringens Vej, bleven belært om, at Fodring forneden, udført paa en fornuftig Maade, er at foretrække i mange Tilfælde fremfor Fodring fraoven. Eksempelvis kan anføres, at ved Fodring forneden gaar absolut ingen Varme tabt hver Gang, der fodres, idet man jo enten fodrer fra Indgangen eller fra Vinduet, i første Tilfælde selvfølgelig om Aftenen eller saa tidligt om Morgenen, at Flugten ikke er begyndt. Jeg har prøvet begge Dele ved alle mine Stader og har intet Høveri haft af den Grund. Naar man derimod bruger Foderglas eller andet Overfoderapparat, slipper der regelmæssigt en Del Varme ud, medens der stiftes; hvad enhver let kan overbevise sig om, og muligvis bliver der ovenikøbet påført mindre omhyggeligt omkring

Foderglasset, saa at der hele Tiden kan spildes af den kostbare Varme (man maa nemlig huske paa, at særlig i Foraarsstiden koster det Honning at producere Varme i Staderne) for nu ikke at tale om alle dem, som slet ikke pakker, dem er der jo som bekendt ikke saa af, desværre. Hertil kommer, at Bierne kunne være ret utilbøjelige til at ville tage Foderet regelmæssigt; det er da ret jævnlig fset her med den fuldkomne Fodrer, at de har begyndt at tage af den for saa helt at lade være i flere Dage og derefter tage fat igen — man har under disse Forhold ingen rigtig Rede paa dem. Ved de almindelige Glas, overbundne med Lærred, som er mere eller mindre aabent, sker ofte den Ulempe, at Lærredet buer ind i Glasfset, naar det er halvvejs tømt, og naar der saa er Jærntraadtvist over Foderhullet, kan Bierne ikke naa det sidste Foder. Alle disse „Kvaler“ er man fri for, naar man fodrer forneden, og da en og anden har bedt mig om at meddele, hvorledes jeg bærer mig ud, skal jeg gerne kortelig beskrive den Fremgangsmaade, jeg bruger.

Til Fodringen forneden udtræves flade Bakker af Blik, som kan stydes enten ind ad Indgangen eller under Vinduet eller hellere i en Udskæring i dettes Underkant. (Denne Udskæring er jo saa brugelig til det i desenerede Aar anbefalede Træk under Winterlejet, men i Stedet for at dække den med Jærntraadtvist, som der anbefales, vil jeg tilraade at bruge en Blik- eller Zinkstrimmel, hvori der slaas en Del Huller, og befæste den ved den ene Ende med en Stift, og ved den anden ved et Håk i den lade den glide ned over et blaat Søm, der ikke slaas helt i, saa kan den luffes op, naar man vil bruge Udskæringen som Foderhul). — Disse Bakker laver jeg selv ved at klippe passende Stykker Blik til — jeg har den c. 7½" — 20 cm. lange, c. 3" — 8 cm. brede og ¼" — 6½ mm. høje — disse havde jeg i den Størrelse fra nogle Delingsstillevægge; men man kan jo bruge enhver Størrelse. ¼" = 6½ mm. fra Kanten ridser jeg med en Søl — eller en spids Kniv med Ryggen fremad — efter en Linjal en eller flere Gange, til Kanten lader sig bøje op over et Bræt eller lignende, fra Enderne af klipper jeg i hvert Hjørne ind til, hvor Midserne krydser hinanden, og den lille Firkant, som derved fremkommer, bøjer jeg faaledes, at den er inden i Bakken, naar denne er færdig. Efterat Kanterne ere i Orden, lægger jeg en lille Smule Boks i Hjørnerne, holder en Tændstik eller et tændt Lys under, til det smelter, derpaa lader jeg det størkne, medens jeg holder Bakken lidt paa Kraa, saa at Hjørnet bliver loddet tæt, og den er saa

færdig til at bruges. Denne Bokslobning holder ret godt, og man er saa fri for at løbe til Blitkenflager, for ikke at tale om Besparelsen, der forresten er min Ræphest, da en Dre spart er lig en Dre tjent.

Naar jeg saa skal fodre om Foraaret, stybes en saadan Vasse ind ad Indgangen, saa at der rager en god Tomme - 3 cm. udenfor, og over dette Stykke lægges en lille Træklods, der rigelig kan dække det, og her hælder jeg af en medbragt Flaske Foderet i Bassen og lægger straks Klobsen over; i Løbet af et Kvarter er alt taget og Bassen saa blank som ny, og det er ikke alene i Labnormal, men ogsaa i det højere 10 × 12" Stade og baade i stærke og forholdsvis svage Stader, at dette stadig lykkes, særlig naar Foderet er lidt luntent. Naar jeg om Foraaret i de sidste Aar fodrer fra Indgangen, saa er det dog ikke paa Grund af en mere eller mindre sids Sdec, men Grunden er alene den, at jeg paffer en Del af mine Stader med Hø, baade over og bagved, og har fundet, at det er et godt Emne dertil. Men det er saa ikke saa nemt at komme til at fodre inde i Stadet, uden at forstyrre Pasningen, og saa prøvede jeg mig frem med Indgangsfodringen og har befundet mig særdeles veltilfreds dermed. Ved Efteraarsfodringen har jeg enten brugt at give Bierne et Pundeglas fuldt af Foder hver Nat en 14 Dages Tid, og det er for en silbigere Ynggelansætnings Styld absolut det bedste, eller hvis jeg har haft lidt mere Hastværk, har jeg givet dem det i smaa Lersæbe, der rumme 2, 3—4 K, med Hattelse strøet ovenpaa. Sat bag i Stadet tage Bierne det særdeles villigt, naar man lader dem passere under Vinduet, men passer man ikke paa, slæbe de Hattelsen ud, naar Fadet er tomt, og det kan give Anledning til, at Snushaner fra andre Stader holde sig til.

I sidste Efteraar har jeg imidlertid brugt et andet Foderapparat, det er en Efterligning af førnævnte Viedloffs Fodrer, der i mine Dine kun har een Fejl, nemlig den, at den er for dyr til at vinde Indgang hos alle Biavlere; det kan den imidlertid med den af mig indførte Forbedring, der gør, at man næppe vil kunne naa at fremstille en Fodrer billigere.

Princippet i Viedloffs Fodrer er jo dette, at Foderet staar saa højt i Bassen, som det lille i Broppen anbragte Rørs Abning er hævet fra Bunden af denne, og dette Rør, som hos L. er af Blis — der altsaa skal købes og saa koster Penge — prøvede jeg først paa at erstatte med en Bennefjer. Det gik udmærket. da jeg prøvede det med Vand i Foderflasken, men da der kom Sukkerfoder i, vilde det ikke gaa, maaste var Bennefjer

for lille — nok er det, jeg var standset i min Villighedsstræben, indtil jeg lærte at undvære Røret og i Stedet nøjes med en firkantet Rende i Broppens ene Side, sætte den i Flaskehalsen saa at den ragede $\frac{1}{4}$ " — 6 mm. op, Flasken omkring, og saa a gik den!

Efter prøvet fandt jeg, Renden være $\frac{1}{4}$ " stor.

Flaske ges; jeg nyttet

Hel-, Topots-

og det er gaaet lige godt. En Halblaske tager godt $1\frac{3}{4}$ K Foder, en Topotsflaske c. 5 K, og sidstnævnte Portion tage Bierne glatvæt i et Døgn.

Bed denne Maade har jeg fodret bagfra, idet Bassen er stillet tæt op til Vinduet (der hæves saameget, at Bierne kan passere) saa at Flasken kan støtte imod Vindue og Sidevæg. Jeg har ogsaa prøvet at styde Bassen noget ind under Vinduet — det gaar lige godt. Har man ingen Basser, da kan en Underkop eller lignende bruges. Flasker har man jo i Reglen nok af, Bropper ligeledes, altsaa kan man jo sige, at hele Historien i Grunden koster en Tregenting, og det maa da være „en billig Fodrer“!

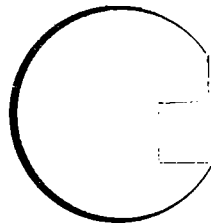

Fig. 2. Bropper set fra Enden

(se Fig. 2). at have mig frem, at helst skal 6 mm. Enhver kan bruge baade Halb- og flasker,

Et magert Forlig er bedre end en fed Proces.

Af Hr. Pedersen, Tved, Svendborg.

Naar vor gamle Biven, Hr. N. C. Andersen, Nyborg, i Spidsen af sit Blad for September vil søge at overbevise et Par af sine Modstandere om det ikke meningsløse i at bevillige Penge til „Bien“ af DBF., saa er jeg ikke ganske enig med ham heri, da han efter min Mening burde have ladet andre gøre det! Det kan være, at der straks ingen meldte sig dertil, men det skal nok komme. Ten Ting er jeg særdeles glad ved fra Centralmødet, og det er, at der kom et Forlig i Stand imellem de 2 Faktorer: DBF. og dens Fader eller Stifter, Hr. N. C. Andersen fra Nyborg, populært kaldet gamle Andersen, hvad han vel ikke tager os ilde op, da han jo er det haade af Alder og i Bisagens Tjeneste. Jeg tillader mig, at ligne ham ved en Mand, der har opdraget

en Flok store Dreng, der i Følge vor Tids hurtige Udvikling snart overgaar den gamle i flere Retninger, hvad der vist tit falder svært at indrømme. Det maa dog vist indrømmes, at det er kun meget faa i vort Land, der nu i over 30 Aar har arbejdet saa ivrigt og uegennyttigt, som han har til Dato.

For det er min bestemte Mening, at hvis han havde brugt den Tid og de Kræfter, han har ofret paa Bisjagens Alter, i egne Interesser, da havde han været, hvad man kalder, „en holden Mand“.

At DBF. voksede ham over Hovedet, er vel tilgiveligt, men at han blev sat ud af Spillet paa en saa simpel Maade, som det skete i Maribo, var mere end daarligt, hvad der ogsaa hævnede sig. Senere er han efter min og fleres Mening selv meget Aarsag i, at det traf saa længe ud med Forliget, hvad jeg dog ikke her skal komme ind paa. Men jeg er overbevist om, at hvad der skete i Fredericia d. 11. Septbr. om Aftenen, vil blive til Gavn for Biablsagen i Danmark, idet Kræfterne, der i flere Aar har brødes, nu kan komme til at virke sammen; — det maa, vil og kan saa Betydning for Sagens Fremgang.

At „Bien“ ikke er betydningsløs for Bisjagen, er nu aldeles bestemt, idet den paa sin lille Plads dog giver faste og bestemte Regler og Anvisninger med Hensyn til Driften, som næsten helt manglede i dansk Biabslitteratur indtil de senere Aar. Jeg er ogsaa vis paa, at den ikke vil kunne komme til at optræde som Konkurrent til „den danske Bitidende“, idet den ikke bliver fyldstgørende for dem, der ved „Bien“ saa Lyst og Interesse for at kende noget mere til de Ting, der syzles med, og som da selvfølgelig søge bedre Oplysninger i DBF., thi den har aldrig lebet, som klog paa det er blevet, han først ej havde tør. En Ting maa vi nemlig huske paa, at de maatte 8—10,000 Biablere, der har faaet mere eller mindre Bisdøm af Biablade, er dog vel ikke Halvdelen af Biablere heri Landet, som ogsaa trænge til Oplysning, og for en stor Mængde af dem maa „Bien“ være paa sin Plads som Pioner! Hvor ofte træffes endnu paa Folk, som ikke kende andet til Bierne end, at de kan stikke, og saa kommer Svovlpraafing; lad dem saa „Bien“ — de har Brug for den.

Naar Hr. Andersen senere hen i Bladet tillader sig at mene, at jeg ikke tør bruge Navnet „Andersenstadet“, saa tillader jeg mig at tilbagevise dette som ubeføjet. Hvorfor hans Navn er taget bort og kun Navnet Trælev bibeholdes, kan jeg ikke give anden Grund for, end at 10 × 12 Stedet nu

laves her i 6 forskellige Variationer, hvoraf Originalen er Andersen's og er det første paa Listen i den Rammestørrelse, og vil af flere Grunde vedblivende være det! Det lobes herved Hr. Andersen, at naar jeg igen faar Prislisten optrykt, da skal Navnet blive tilføjet.

Derimod er jeg ikke tilbøjelig til at efterkomme hans Ønske om at lave Magasinrammerne i Stedet paa 10 × 6, da dette atter er en ny Størrelse, som jeg selvfølgelig ikke holder af, og hvorfor gøre den Forandring, da det kun drejer sig om 3 □ Tableplads i hver Kamme af dem der mest bruges: 12 × 4½ (ikke Hr. A.'s Original). Halv Hovedramme altsaa kun 36 □ mere Tableplads i et Stade! Fejl, nej ikke fejl! thi hvornår bruger vel mere end 4 Kammer i hver 6 Kammer Magasin? Ingen bør bruge mere, naar først Tablerne ere udbyggede, da baade Bierne og Biavleren har Fordel derved. Tilmed ere vi ikke saa udsatte for, at faa Angel i Magasinerne paa de lave Kammer, som paa de høje! Sa, for det Tilfælde er den 4" høje Kamme den bedste og ligesaa for at faa mere Honning i Hovedrammerne til Indvintringen.

Mon vi ikke kan faa Hr. Andersen til at gaa ind paa den alt brugte Kamme, i Stedet for at lave en ny, da Forstøllen dog er saa forsvindende lille? „Bien“.

Biaaret 1897.

Det sidst forløbne Aar har været uheldigt for Biavlen. Vel have Biablerne i enkelte Egne haft et nogenlunde tilfredsstillende Udbytte; men i de fleste andre Egne har dette været betydelig ringere end i et Middelsaar.

Det foregaaende Aar, 1896, havde været et godt Honningaar, og de fleste Stader vare indvintrede med temmelig rigeligt Forraad. Vinteren blev vel ikke særlig mild, men heller ikke meget streng, da den ikke blev langvarig. Foraaret kom temmelig sildig og begunstigede i det hele taget ikke Bisfamiliernes Udvikling, saaledes at denne i mange Egne var altså ringe ved Hovedtrækkets Begyndelse, der dog som silbigere end sædvanlig. Under dette herfede der i de fleste Egne stærkt Tørke, og denne skabede i høj Grad Udbyttet. I enkelte Egne fik man dog ved St. Hans Dags Tid en stærk Regn, og der blev Trækket bedre; men den største Del af Landet manglede Væde paa den Tid.

Sværmens Antal var ikke meget stort; men dette er tilbøls en Følge af den

nyere Biavls Fremgang, da de fleste fremstredne Biavlere søge at hindre Sværming, fordi de paa den Maade kunne faa et større Udbytte.

Vindetrækket varede kun faa Dage.

Eftertrækket paa Boghvede og Lyng gav i de fleste Egne, som have disse fortrinlige Nektarplanter, kun temmelig ringe Udbytte paa Grund af uroligt Vejr.

Gennemsnits-Udbyttet for hele Landet anslaa vi til 10—30 R pr. Stade. Mange Biavlere have vel haft et betydelig større Udbytte; men vi have ogsaa et ikke ringe Antal Beretninger, der angive slet intet Udbytte af Biavlen i 1897.

Det ringe Udbytte har faaet nogen Indflydelse paa Foreningens Medlemsantal, idet navnlig Tilgangen i Løbet af Sommeren har været mindre end sædvanlig. Foreningens Virksomhed har derimod været ligesaa omfattende som i de senere Aar. En vellykket Udstilling blev afholdt i Aarhus i Forbindelse med de jydsk Landboforeningers Jubilæumsfest. Det viste sig ved denne, at det forøgede Præmiebeløb havde den ønskede Virkning med Hensyn til at fremkalde et større Udvalg af Udstillingsgenstande. Endvidere er Biavlsskolen i Kallundborg bleven forfattet med et rigeligt Elevantal. Foreningen har i 1897 udsendt et lille Skrift om Bipest, og Undersøgelss-Stationen for syg Byngel har fremdeles været i Virksomhed. Endelig ere Biavlermøder som sædvanlig blevne afholdte ved Foreningens Medvirksomhed i alle Egne af Landet.

De Tider ere vel forbi, da et stort Antal danske Biavlere lode sig stræmme af et mindre godt Biaar og derfor ikke indmeldte sig i Foreningen i det følgende Aar; men vi finde dog Anledning til et opfordre Medlemmerne til ved enhver given Lejlighed at arbejde for Foreningens Vækst; thi jo større den bliver, des bedre kan den virke for sit Formaal.

Man har iblandt Biavlerne den Talemaade, at i de Aar, i hvilke man høster lidt Honning, kan man derimod høste mange Erfaringer. Biavleren vil ganske vist helst høste Honningen; men, hvis han er klog, tager han dog Erfaringerne med i de mindre gode Aar. Den Erfaring, som navnlig Sommertrælegnens Biavlere have høstet iaar er: at en stærk Yngeludvikling om Foraaret og en indskrænket Yngelrede efter Hovedtrækkets Slutning giver det største Udbytte.

Idet vi sluttelig bringe en oprigtig Tak til alle vore Medarbejdere, saavel Forfattere som Biavlslærere og Rredsformænd, udtale vi Ønsket om, at det nu

tilstundende Aar maa blive et velsignedt Aar, ogsaa for Biavlen. Hermed ønske vi vore Læsere et Glædeligt Nyaar!

Rammens Bredde.

Af Hans Ersklev, Kallundborg. 1

I en særdeles velvillig Anmeldelse af min nylig udsendte Bog „Fører i Biavl“, 3. Udgave, har Svensk Bitidning i sit December-Nummer fremsat den Anse, at jeg i Bogen har fremhævet Labnormalrammens Bredde (366 mm.) som et betydeligt Fortrin med Hensyn til Overvintringen. Bladet erkender, at denne Bredde har mange Fortrin i andre Henseender; men med Hensyn til Overvintringen er det kun Rammens Størrelse, der er det Afgørende. I den Henseende kunde altsaa f. Eks. Højnormal være ligesaa god. I Anledning af disse Udtalelser skal jeg tillade mig at klare mit Standpunkt i denne Sag.

Allerede for mindst 15 Aar siden havde opmærksomme Biavlere jaavel her som i Tyskland gjort den Sagttagelse, at meget stærke Bifamilier, der vare indvintrede med rigeligt Forraad, i haarde Vintre kunde dø, længe før Forraadet var udtømt, medens mindre stærke Bifamilier under ellers lige Forhold taalte Vinteren godt. Derfor advarede der i Bibrade mod at indvintre Bifamilier altfor stærke. Dette stete dog kun her og i Tyskland, men ikke hverken i England eller Nordamerika. Da Tyskeren Lichtenthaler i 1888 fremsatte sin Teori om Overvintringen, gif han ud fra følgende Sagttagelse: Han havde i en Lüneburgerluke med „fold“ Bygning, Flyvehullet høit oppe paa Forsiden, i meget stærk Kulde om Vinteren set Bierne i en jævn men langsom Bevægelse i Klyngen. Han sluttede deraf, at det var en urigtig Antagelse, at de øverste Bier i Klyngen tog Foderet af Forraads-cellerne og uddelte det til de øvrige Bier i Klyngen. Han mente derimod i Følge denne Sagttagelse, at hver enkelt Bi i Vinterklyngen selv maatte hente sit Foder. De Bier, som havde Plads længere nede i Klyngen maatte altsaa enten bevæge sig op igennem Klyngen eller udenom denne for at hente Forraad. Herpaa grundede han en Forklaring af de først omtalte Vintertab, nemlig denne, at en stærk Familie i de smalle tykke Normalrammer om Vinteren vilde udfylde hele Rummet mellem Stadets Vægge, saaledes at der ikke ved Siden af Klyngen blev Plads for de nederst hængende Bier til ad denne Vej at trænge op til Foderet. De maatte da dø

af Sult, medens denne Ulempe ikke fremkom hos de mindre stærke Familier, der ikke udshlbt Tablegangene helt fra Væg til Væg. Han foreslog derfor at ændre Kammens Breddemaal til mindst 11 " c. 29 cm.

Jeg læste Lichtenhälers Afhandling med stor Interesse og fandt senere hans Anskuelse i Hovedsagen bekræftede ved de af mig foretagne Forsøg. Saabel Lichtenhälers Afhandling som en Beskrivelse af nogle af mine derhenhørende Forsøg findes i T. j. Biabl 1889. Hvad er det da, jeg har troet at faa bevist ved disse Forsøg? — At en stærk Bisamilie, som indvintres paa 8½ " brede Tavler, i en streng Vinter udsættes for at dø af Sult, efterladende et anseeligt Forraad ovenover Alhyngen, medens en lige saa stærk Bisamilie indvintret med rigeligt Forraad i Labnormaltavler ikke vil dø af Sult, saalænge der er en Draabe Honning (eller Sukkerfoder) tilbage i Tavlerne. Det forudsættes, at Forraadet er fordelt saaledes, at der i begge Tilfælde ved Indvintringen findes mindst 3—4 R Forraad i hver af de Tablegange, Alhyngen belægges. Naar jeg i det første Tilfælde angiver, at Bierne ville dø „af Sult“, uagtet der er Forraad nok i de besatte Tablegange, da er det jo saaledes at forstå, at naar al Honning ved Siderne er forbrugt, ville de nedersthangende Bier dø af Sult, og saaledes vil Alhyngen efter Haanden formindstes til en saadan Lidenshed, at den tilsidst ikke kan bevare den fornødne Varme. Forsøgene forudsatte, at Biernes Indpaktning ikke er lunere end sædvanlig; thi med en abnorm lun Indpaktning tvivler jeg ikke om, at Bierne ogsaa ved de førstnævnte Forsøg kunde bevare Livet.

Indavl og Raceblanding.

Af B. C. B. Smith, Bjergsted.

Ikke saa længe har jeg hørt en og anden fortælle om, hvorledes han for mange Aar siden havde begyndt en Avl med en tilsvævende Bispærm, som han havde indfanget, og at han en Del Aar havde „held“ med sig, saa at det gik godt fremad med hans Avl; men at den saa senere var sygnet hen, idet Staderne bleve jo længere jo mindre folkestærke og afgav færre og færre Sværme, ja tilsidst en Vinter rent gik ud.

Naar vi se nærmere paa den Sag, kan dette let forklares med dette ene Ord „Indavl“. Sværmen lænker jeg mig kommen fra en snerntliggende Bigaard, thi s. m bekendt flyve hine — naar Bierne først have samlet og udhvilet sig — gerne langt bort, 1 Mil f.

Ekst., eller endnu længere, alt efter Forholdene, og især er dette Tilfældet med Efterbærmene, der have unge ubefrugtede Dronninger. Dronningen bliver saa der befrugtet af en Hanbi — maaske endnu længere borte fra — og Stadet har saa alle Betingelser for en sund og kraftig Udvikling. Men i Aarenes Løb blive de Sværme, man faar, som alle nedstamme fra denne Familie og blive opstillede Side om Side, alt for nær beslægtede. At dette er meget uheldigt og kun kan afhjælpes ved Blodfornyelse, ligger nær for. Dette kan let gøres ved at man en Gang imellem — f. Ekst. hvert andet, tredje eller fjerde Aar — forskriver Bier langvejsfra, enten et helt Stade eller blot en befrugtet Dronning, som man kan benytte til et visserløst Stade.

Af de Erfaringer, jeg i min Tid har høstet, gaar nogle ogsaa i denne Retning, som De straks skal høre, men dog kan jeg ikke bestemt angive, om det i min Bigaard er Indavl eller Raceblanding, der bærer Skylden. Det er som bekendt 2 forskellige Ting, men Resultatet bliver omtrent det samme, nemlig en Tilbagegang.

Mine Bier stamme alle fra Bier, der ere indforstrevede fra Italien. De første derfra fik jeg i 1873 og 74, og senere har jeg af og til faaet ny, dog med flere Aars Mellemrum. At holde Racen ren, var min første Tanke, men da dette viste sig at være en meget vanskelig Opgave, næsten umulig, hvor man paa alle Sider er omgivet af danske Bier, opgav jeg snart mine Forsøg i den Retning, især da jeg saa, at Blandingerne af italienske og danske Bier vare mindst ligesaa gode som de ægte italienske. For 2 a 3 Aar siden blev det mig dog paafaldende, at mine Stader ikke længere vare saa folkestærke, som nogle Aar tilforn, og jeg forskaffede mig saa i 1895 atter en ny Dronning fra Italien. — Der var da gaaet 7 Aar siden jeg sidst havde faaet een derfra. — De Stader, jeg lagde til efter den Dronning, bleve saa ualmindelig folkestærke, at de næsten kunde kaldes Ræmpstader, og et af dem gav i 1896 et Overflud af 84 R Honning, eller langt mere end noget af de andre Stader. Jeg er mest tilbøjelig til at tro, at Grunden til Tilbagegangen hos mig var, at Raceblandingen var udartet, og jeg kan slutte mig til, at hvad man siger er Tilfældet hos højere Dyr (Pattedyr og Fugle), at det ogsaa er Tilfældet hos Bier, at Raceblandinger ere gode i første og anden Generation, men senere flette. Jeg har derfor ogsaa besluttet herefter kun at tillægge Dronninger af ægte fødte og ægte befrugtede italienske Dronninger, og stoffede mig derfor atter i 1897 en Dronning fra Italien, og

vil fremtidig gøre dette hvert andet Aar. Det bemærkes, at jeg formerer mine Stader ved Deling, i Stedet for at lade dem sværme, eller med andre Ord: jeg bruger kunstig Formering af Staderne, i Stedet for den naturlige.

Mit Raad til enhver Biavler bliver altsaa dette, engang imellem at forny Blodet i Bigaarden, enten ved at forskrive et Stade eller en befrugtet Bidronning langvejs fra — helst mindst 3 a 4 Mil borte. Vil man formere sine Distader ved naturlige Sværme, da bør man holde sig til de danske Bier. Vil man formere ved Kunstsværme, da kan italienske Bier benyttes, og ere at anbefale; de have kun den Fejl — hvis det ellers er en Fejl — at de ere mere stikkelystne.

Vi kunne slutte os til ovenstaaende Artikel, idet vi dog bemærke, at Italienerne hos os ikke ere mere, men mindre stikkelystne end de brune Bier. Ked.

Kunstavlens Brug.

Af C. P. Dabant. Amer. B. J.

Naar jeg skriver denne Artikel om en Sag, der berører mig baade økonomisk (Forfatteren er nemlig stor Kunsttablefabrikant) og teoretisk, ønsker jeg at meddele Læserne, at den er et Svar paa Deacons Artikel (S. 333) efter Anmodning af Bladets Redaktør; ellers vilde den ikke være bleven skreven.

Som Enhver ved, angives almindelig 3 Fordele ved Brugen af hele Kunsttavler: 1) Man sikrer sig lige Tavler, 2) man sikrer sig Arbejdertavler, 3) man sparer Bierne for et stort Arbejde. Hr. Deacon tager sig den første af disse Fordele let, idet han paastaar, at Bedere af smeltet Boks langs Midtlinien af Tablebærernes Underside vil sikre os tilstrækkelig lige Tavler. Jeg vil være saa dristig at antage, at Hr. D. kun har ringe Erfaring i den Henseende, ellers vilde han ikke fremkomme med saa løs en Paastand. Min Broder og jeg indførte den Metode at lave Bedere af smeltet Boks paa Tablebærerne her i Amerika, og Læsere af American Bee Journal, som have Aargangene for 30 Aar siden, kunne selv se, at vi averterede og solgte, hvad vi kaldte Beder-Pressen, i 1870—74. Brugen af denne Presse er rigtignok en Hjælp; men den er langt fra sikker i alle Tilfælde, og da den laver en meget smal Beder, er det ikke sjældent, at Bierne afvige fra den, efter at de have

bygget Tavlen et Par Tommer ned og da befæster Tavlen til Randen af den næste Sideliste, hvorved altsaa 2 Kammer blive forbundne.

Endogaa ved Brugen af Kunsttavler i smalle Strimler hænder det ikke sjældent, at Tavlerne blive saaledes krummede af Bierne, at de senere maa skæres fra hverandre. Før vi benyttede hele Kunsttavler, plejede vi at bringe med os til Vicriet et Vandfad og en Kande, fordi vi ved at behandle Tavlerne ofte fik nogen Honning til at løbe og derved fik Hænderne tilføede. Denne Ulempe have vi ikke længere, fordi naar Kunsttavlen er sat rigtig i, bliver den udbyggede Table saa jævn som et Bræt. Dette er af større Vigtighed, end mangen Begynder antager, thi Brydningen af en Table foraarsager Honningspild, der fremkalder Røveri, hvilket sinker Biavleren og udsætter Bifamilien for Fare.

Hr. D. tager saa fat paa den Kendsgerning, at Kunsttavlerne spare Bierne en hel Del Arbejde. Han siger, at „omhyggelige Forsøg have bevist, at Bierne forbruge mindre end 6 B Honning for at frembringe 1 B Tavler“. Hvem udførte da disse omhyggelige Forsøg? Have vi haft mere omhyggelige Forsøg end Dumas, Milne-Edwards og Berlepschs? Disse Mænd anvendte næsten hele deres Liv til Forsøg. I den nyeste Tid har Viallon og andre gjort Forsøg med Tavler byggede af Sværme; men i ethvert Tilfælde undlod de at medtage i Beregningen den større Honningmængde, som forbruges af en Familie, som straks kunde yngle i byggede Tavler — sammenlignet med en Familie, der skulde bygge Tavlerne, og denne Tilvækst i Befolkningen er sikkert af stor Værdi for Biavleren paa den Tid, da Kunsttavler sædvanlig anvendes, nemlig ved Begyndelsen af Honningtræffet.

Alle disse Forsøg vise, naar de iagttages nøje, at det medtager fra 7—15 B Honning at frembringe 1 B Tavler under heldige Forhold. Dette er heller ikke til at undres over, naar vi betænke, at Bienen for at frembringe Boks maa fordøje Honningen, og det er meget sandsynligt, at der er ligesaa stor Forskel paa den Honningmængde, som forbruges under forskellige Forhold til Boks frembringelsen, som der er paa den Kornmængde, der fortæres af Kvæget under forskellige Forhold for at frembringe Fædt.

Størsteparten af Biavlerne heri Landet (Amerika) ere aabenbart af den Mening, og naar man ser den Haardnakthed, med hvilken de vedblive at anvende Penge til Kunsttavler i Mængde til de store Vicriet, maa man komme til den Slutning, at deres

Ønſte om at anvende dem ikke helt kan være, hvad Hr. D. ſaa ſmukt kalder „Brøøl, Nonſens og latterlig fejltagtige Meninger“.

Jeg kender ikke, hvilke Erfaringer Syd-afrikas Viablere ſaaledes ſom Hr. D. have i Viabl; men jeg ved, at den amerikaniſke Viabler i Almindelighed ikke af Dumhed kaſter ſine Penge bort.

Hr. D. fremsætter altfor mange Paastande uden Grundlag, til at jeg kan beſvare dem alle. Der er for megen Gætning i hans Artikel. Han ſiger, at Vokſtrembringelſen maa foregaa i Stedet, og at Vokſbladene ſpilbes, naar man bruger Kunſttavler. Dette er ikke Tilfældet, da der altid er Brug for Vokſ til Forlængelſe af Cellerne og til Forſegling.

Han ſiger, at Brugen af Kunſttavler ikke ſparer Tid, og han ønsker at prøve 2 Familier jævnſides, den ene med Ledere, den anden med hele Kunſttavler. Hvorfor prøver han det da ikke ſelv? Dette er bleven prøvet af Tuſinder af Viablere heri Landet, og de ere komne til den Slutning, at de behøve Kunſttavlerne. Derfor blive ſaa mange Hundredtuſinde Pund ſolgte i Amerika.

Hr. D. ſiger, at Viablerne „ere dumme nok til at tro“, at Bierne kunne udtrække Kunſt Tablerne, og derefter søger han at beviſe, at denne „toſtede Tro“ er en ren Fejltagelſe. Han taler der tydelig nok om Noget, han ikke har Forſtand paa. Enhver lille Dreng, ſom har ſet Kunſttavler, efterat de ere udbyggede af Bierne, har ſet, at deres Udſeende er bleven forandret, at deres Bund og Sidevægge ere blevne tyndere, endda meget tydelig, og endſkøndt Bierne virkelig tilføje noget af deres eget Vokſ, er det dog viſt, og kan ikke modbeviiſes, at de lave den ſtørſte Del af Tabellen af det Vokſ, man har givet dem.

Jeg kommer nu til Mr. Simmins, for hvem jeg har ſtor Agtelſe, og hvis Ord anføres af Hr. D. Mr. Simmins ſiger, at der ikke er nogen Fordel ved høje Sidevægge, da han har fundet, at Bierne ſkrabe dem helt af. Jeg beder om Forlabelſe; men de Kunſttavler, Mr. Simmins har benyttet, maa da ſikkert ikke have været af den rigtige Slags, thi vi have aldrig ſet dette, og vi tvivle om, at nogen Mand her i Landet tør paafaa ſlig. Bierne afſkrabe ikke Sidevæggene, hvis de i det hele taget kunne bruge Kunſttavlerne, derimod bearbejde de Sidevæggene og fordybe derved Cellerne, trods Hr. D.'s Paastand. Vi have prøvet Kunſttavler helt uden Sidevægge; men diſe have ikke viſt ſig tilfredsstillende.

Hr. D. indrømmer, at Brugen af

Kunſttavler hæmmer Opklækning af Droner; men det tillægger han ikke ſtor Betydning, og dog vil en hel Kunſttavle, ſom anbringes rigtig i Stedet, ſaaledes at den ikke kaſter ſig, ved at blive uddygget med Arbejdersvokſ i Stedet for Dronevokſ betale Udgiften til den Tavle, ja endogſaa Udgiften til alle de Kunſttavler, man har Brug for i det Stade i een Sommer.

Til Slutning vil jeg tilraade Hr. D. i Stedet for at „aſſi Myggen og ſluger hele Karavaner af Kameler“, ſom han ſiger, at gøre nogle grundige Forſøg og vente med at ſkrive ſaalænge, for det gavner ham ikke at modſige de Erfaringer, ſom Tuſinder af hans Viabls-Brødre have gjort.

En ſelvændende Udſlynger.

Af N. Bohnenſtengel, D. ill. B. Zeitung.

Paa S. 24, Margang 1896 af nærværende Blad findes beſkreven Grenzel's ſelvændende Udſlynger. Saa fortræffelig en god Maſſine af denne Slags vilde være, ſaa uheldig vilde derimod en ſaadan med Fejl i Konſtruktionen være. I Grenzel's Maſſine gør hver Tavle ganſke rigtig en dobbelt Bevægelſe, nemlig dels omkring ſig ſelv og dels omkring Maſſinens Akſe; men Drejningen om Tablens egen Akſe er beblivende, og dette er Maſſinens Fejl. I hver Kammes Akſe findes nemlig døde Punkter, der kun ſaa meget langſom Bevægelſe. Derfor kan i heldigſte Tilfælde Akſecellerne kun blive tømte i meget ringe Grad. Jo længere Cellerne ere fjernede fra Akſen, deſto bedre bliver Honningen fjernet fra dem. Men ogſaa Tømningen af alle de øvrige Celler ſter i denne Udſlynger med ſtor Vanſtelighed. Paa hver Kamme virke ſtadig 2 Kræfter: Centrifugalkraften (den midtpunktlſlyvende) og Centripetalkraften (den midtpunktlſøgende). Den heldigſte Virkning af begge Kræfter ſter, naar Tablerne indtage en tangential Retning. Dog gaar Virkningen af Kræfterne for dette Formaal helt tabt, naar Tablerne ſtaa i Retning af Radius. Alle Mellemretninger ere mere eller mindre heldige. Centrifugalkraften trykker paa Tablens mod Centrum vendte Side. Trykket er ſaa ſtærkt, at Honningen paa Ydersiden bliver dreven ud af Cellerne. Samtidig trykker Centripetalkraften paa Tabellen og ophæber for ſtørſte Delen Virkningen af den forſtnevnte Kraft. Den forhindrer et altfor hurtigt Brud af Tabellen, men trænger ogſaa ſtrafs en Del af den udløbende Honning tilbage. Da Kammerne ſtadig dreje ſig om deres egen

Åkse, saa tilbyde de dog stadig i nogle Øjeblikke begge Kræfter heldige Virkeretninger. Tablerne blive derfor selv i de Celler, der ligge længst fra Kammens Åkse, udflngnet med stort Besvær. Derimod er paa Grund af begge Kræfters stadige Modvirkning mod hinanden et Brud af Tabellen næsten en Umulighed; men Fordelen ved ikke at vende Tabellen og ikke at bryde den bliver langt overvejet af Forsinkelsen i Udflngning og af Honningens Forbliven i Midtercellerne.

Disse Fejl har P. Warnstorff, som er Læserne bekendt ved Opfindelsen af de af Schulz anbefalede Mestertablar, heldig overvundet. Vi har med Hensyn til de anførte Naturlove ladet Jaquet i Kiel lave en Udflnger med

uafbrudt
Selvven-
ding (se Fig.
3). Indret-
ningen er
saaledes, at
Kammernes
Selvven-
ding sker
vekselvís. I
Figuren er
Rødlen ikke
medtaget.
Enhver ind-
sat Table
omkredsér
Hovedaksen
8 Gange, før
den gør en
halv Ven-
ding. Paa
denne
Maade be-
væge alle
Tablerne sig
efter hver-
andre.

Ved en mela-
nismen er saa simpel og praktisk, at den
hvert Øjeblik uden mindste Forstyrrelse til-
lader Omdrejning til Højre eller til Venstre.
Udflngereren har 2 lodrette Åkser, den ene
inden i den anden, af hvilke den indre er
længst og bærer den runde Skive, paa hvilken
Tableburene ere anbragte. En anden, under
den første løbende, Skive bærer den fortere
Åkse. Begge Skiver blive forneden drevne
af Tandhjul med forstøvelig Hastighed. Åkser
af hvert Kammebur er forlænget forneden.
Paa dem befinder sig en omdrejende ligearmet
Vægtstang, hvis Ende ligner en togrenet
Gaffel. Denne Vægtstang bærer 2 nedad-
vendte Tappe. Da den nedre Skive bevæger
sig langsommere end den øvre, bliver den

altid noget tilbage for denne. I Omkredsen
af den nedre Skive blive Tappene af de
ligearmede Vægtstænger førte derhen, hvor
de have et trekantet Indsnit. Her begynder
et flangeliniet Udsnit i den nedre Skive. I
dette findes en lodret Jerntap. Saa snart
de forreste Tappe af den ligearmede Vægt-
stang komme til denne flangelinie, begynder
Kammeburet at dreje sig. Vægtstangens
Gaffel griber bag den nederste Stibes lodrette
Tap, hvorved den halve Drejning bliver
fuldført. Denne Selv vending sker uden Ryk
og Stød, i Begyndelsen og til Slutningen
langsommere, i Midten hurtigere. Da
Tablen under 8 Omløb vender samme Side
udad, altsaa indtager en tangential Retning,

saa kan
Centri-
fugal kraften
i den Tid
virke til-
strækkelig, og
Honningen
hjerne sig af
Cellerne.
Efter ny 8
Omdrejnin-
ger følger en
gentagen
Vending.
Under disse
Omdrejnin-
ger indtager
Tablen altid
kun i et
Øjeblik en
uheldig Stil-
ling, nemlig
kun under
Vendingen.
Da en stor
Del af Cen-
trifugal-
kraften kom-
mer hver

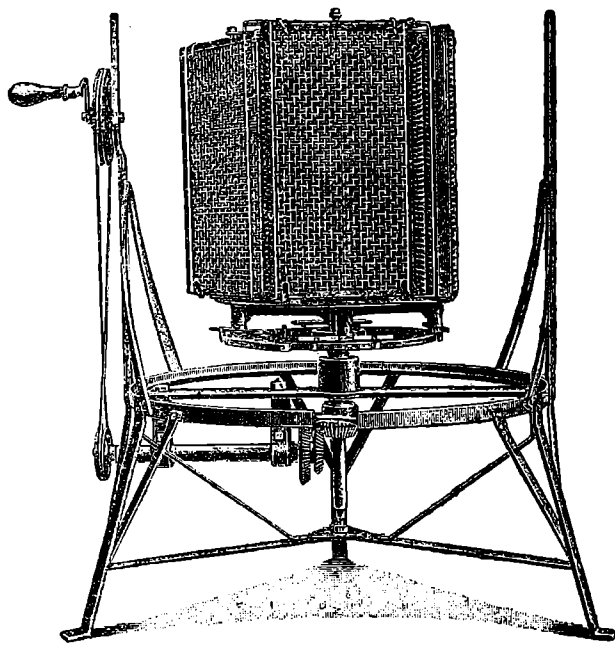

Fig. 3. Warnstorff's Udflnger.

Table tilgode, tømmes denne hurtig og
ensartet. En overdreven Virkning af denne
Kraft er ubeløst, da Vending sker for hver
8 Omdrejninger, saaledes at endogsaa meget
svage Tablar kunne udflnges uden Skade.
Maskinen arbejder godt, og jeg tror, det er
den bedste eksisterende Udflnger.

Bestrivelsen af denne ny Udflnger er
rigtignok saa indviklet, at vi tvivle om, at
nogen af vore Læsere fuldt ud har kunnet
forstaa den. Hovedtrækkene deri ere dog
tilstrækkelig tydelige til at give en Ide om
dens Virkemaade, og denne synes jo ganske
tiltalende. Vi ville derfor opfordre
vore Redskabs-Fabrikanter til at gøre

Forsøg med den. Det er jo muligt, at vi her have fundet noget virkelig Godt.

Forskellige Meninger om Bipesten.

Af Th. Buchholz, Rødding.

At der om en og samme Sygdom kan herse forskellige Anstuelser angaaende sammes Karakter og Grundtræl for Videnskabsmænd og Lægmænd er bekendt og let forstaaeligt, især naar det som ved Bipesten handler sig om Studiet af en forholdsvis ny Sygdom; men at Meningerne kunne gaa saavidt ud af hinanden, som her er Tilfældet mellem danske, tyske og amerikanske Viablere angaaende Bipest som Smittebærer, er dog nok maaste en Sjældenhed og tyder vistnok paa, at her endnu er et Stykke Arbejde for den praktiske Viabl at udføre.

Smidlertid kan det kun glæde os Viablere, at Centralmødet 1897 har værdiset dette Emne en mere indgaaende Drøftelse, men dette er maaste en Følge af, at Sygdommen er rykket de sjællandske Viablere en Smule nærmere ind paa Livet. Hvorvel jeg med Hr. Erslev stiller Videnskaben højt, saa tror jeg alligevel med Hr. Grønning, at den praktiske Viabl i dette Stykke har Forudfortjenesten; men at Sygdommen kun heldig vil kunne bekæmpes af Lovgivningsmagtens Vej, den Erfaring have vi for længe siden gjort.

Vi herne de i Sønderjylland, som nu i 10 a 12 Aar have staaet Ansigt til Ansigt med dette Spøgelse, der kaldes Bipest, og bekæmpet samme med mange forskellige og skarpe Waaben, saasom: Kamser, Kaffeulver, Kastalin, Salisyl, Spiritus, Karbol, Tjære, Sabolat, Ansol, Holzin og Holzinolie, samt endvidere ved Medbygning og Sværming, begge disse sidste i Forening. Disse sidste to Midler have vel kunnet hæmme Sygdommen en Smule, men fornaa ikke at standse den; saavidt er vi kommen. Man ser altsaa, vi staa ikke uden Midler mod Bipesten, men hvorledes er Resultatet? Trods alt dette gaar Sygdommen endnu sin egen stærke Gang og vil blive ved at gaa, saalænge til den standses ved Lovgivningsmagten, som i Mecklenburg.

NB. Angaaende Holzin som Middel mod Sygdommen, hvortil Tyskerne satte deres Forhaabninger, skriver min gode Ven, Pastor P. i S., under 17. Novbr. d. A. som følger: „Forsøgene med Holzin have fuldstændig svaret til mine Forhaabninger, det vil sige de ere bleve helt resultatløse; det samme

har Hr. Beck i Angel konstateret. Vel have vi kun eksperimenteret en Gang med hvert sygt Stade og uden Fodring, men selv ved gentagen Anvendelse holder jeg det for en Umulighed ved Holzin at dræbe enhver Bacille“.

Det maa vel ogsaa være klart, at vi Viablere ikke kunne vente os nogen Hjælp i Nøden; thi saalænge Meningerne ere saa delte med Hensyn til Smittebærerne, kunne de næppe være enige med Hensyn til Behandlingen af Sygdommen.

I Tidsskrift for Viabl Nr. 18. Spørgsmaal Nr. 171, udtaler Hr. Erslev som sin Mening, at Dronningen ikke er Smittebærer. Denne Mening deles af mange. Professor Schönfeldt i Liegnitz har offentliggjort i sine Undersøgelser om Bipest, at han har fundet Baciller i Dronningens Eggestofke. Hvis dette sidste stadfæster sig, som jeg tror, saa maa det jo ogsaa kunne opdages ved Sygdommens første Optraeden i et Stade, om den er fremstaaet fra Egget eller Foderet. Vil Stadiet, paa hvilket Larverne dø, ikke være forskellige? I Følge Hr. Erslevs Smaastrift om Bipest, skal Honningen være en slem Smittebærer; men Tyskernes Mening er i Almindelighed den, at Honning er smittefri. Sfr. Gartner Petersens Foredrag om Bipest i Kiel d. 7. Novbr., Centralblott Nr. 23—24, hvor det ordret hedder: „Ogsaa Honningen er absolut bacillefri“.

Amerikanerne, og deriblandt ogsaa Mac Gvoy, paastaa, at Bivoligen er smittefri. I Almindelighed ere Tyskerne af modsat Anstuelse. Sfr. ovennævnte Foredrag af Gartner Petersen i Kiel, hvor det tyder: „Alt det, som har været i Berøring med et smittet Bivolk, kan overføre Smitten“, altsaa ogsaa Bivoligen. Denne Erfaring have vi, følgende Mac Gvoy's Metode, maattet lobe dyrt. Endvidere hedder det: „Kun i de sjældneste Tilfælde overføres Smitten ved selve Bierne; thi de ere i et pestbeseengt Stade ligesaa funde, som i ethvert andet Stade. Denne sidste Sætning er vel sand, men om den første staaer til tvende?“

I et Punkt synes dog alle at være enige, nemlig, at Boksbygningen er en meget farlig Smittebærer for Bipest: at dette er slaaet saa alsidig fast, hidrører bestemt fra den saa dyrt betalte Erfaring ved Indtøb af smittede Kunsttavler.

Vi Viablere herne de have god Udfigt til at faa Lovens Bestyttelse til Bekæmpelse af „denne Viablens Svøbe“ og, som det ses af Centralmødets Beslutning, ere vore Viablskolleger i Kongeriget nu slaaede ind paa samme Bane. I Erkendelse af, at der mod omtalte Sygdom kun findes et virksomt Middel, haabe vi, at det ny Aar maa bringe

os et Skridt nærmere mod Maalet. Og hermed ønsker jeg alle danske Biablere et glædeligt Nyaar og et godt Bjaar!

Kunsttavler.

Af H. P. Rasmussen, Sortebjergvænge.

Da jeg i Novemberheftet af nærværende Blad læste Amerikaneren S. N. Deacons Artikel om Kunsttavler, tænkte jeg, at en eller anden havde haft lidt at sige derom; men da intet saadant endnu er fremkommet i Decemberheftet, saa vil jeg herved sige min Mening, som er noget ganste andet end den nærgaaende Amerikaners. Da jeg netop er af dem, som begyndte Biabl, før de kunstige Voksstavler endnu vare almindelige og huster godt, hvormange Besværigheder vi dengang havde at kæmpe mod, saa kan jeg ikke tie til en Artikel, som vil raade Biablerne fra at bruge dem, tilmed da hans Grunde ere meget lette at modbevise. At begynde med vil han paasta, at Bierne, selv om de ikke har Brug for Vokset, ligesuldt affonddrer Voksetblade, som saa gaar tilspilde og falde ned paa Bundbrættet. Dette kan ikke være sandt, da der i saa Fald maatte blive i pandedis af disse smaa hvide Blade, og det gør der jo slet ikke. Dernæst vil han prøve at fortælle os, at Bierne ligesaa hurtigt bygge en naturlig Vokstavle, som de lave en Kunsttable færdig; jeg gad vidst, hvem der vil tro ham; det bliver da ingen Biabler med nogen Erfaring. Hvor tidt har vi ikke set en Kunsttable 24 Timer efter, at den er blevet indfat, næsten fuldt udbygget og belagt med Teg; jeg gad vidst, om det kan ske uden Kunsttable. Og hvad der endnu er Rosinen i Bølgeenden er, at han vil bevise, at Bierne slet ikke kan udtrække en Kunsttable eller forlænge Cellerne med det i Kunsttablen værende Voks; jeg kan ikke tro andet end, at vor gode Amerikaner vist i al sin Sparsommelighed slet ikke har købt Voksetavler, men har brugt Kunsttavler i Ordeets fuldeste Betydning, nemlig Tavler, som er lavet af kunstig Voks, thi om disse siges der jo ligesom Amerikaneren, at Bierne maa bygge udenpaa med deres eget Voks, men hvad kan man vel vente andet. Derimod er det en bekendt Sag, at bliver der givet Bierne en virkelig Bivoksetable, som i Reglen er gul af Kulør, da kan man se sin Table vedligeholde den samme gule Kulør indtil Cellerne ere $\frac{3}{8}$ a $\frac{1}{2}$ " lange, og endelig tilsidst ude i den sidste Ende blive de hvide. Hvordan vil Amerikaneren forklare det? Jeg tænker ikke, vi behøve andet Bevis derpaa,

end at saalænge Tabellen beholder samme Kulør som Kunsttablen, maa det være det samme Voks, og saa tilsidst, naar det ikke kan slaa til længere, saa gør de den færdig med deres eget Voks; dette kalder Amerikaneren dum Snak, ja han siger: Vi ere ikke alle Idioter, men vi som tro at bevise, at en Voksetable kan udtrækkes, maa jo da være det efter hans Mening, og saa siger han, at Bierne kun bruge 6 K Honning for at udstøbe 1 K Voks, ja vel, men 6 K Honning koster 3 Kr. og 1 K Kunsttavler koster kun godt det halve, og regner man saa Tiden som spares, saa tror jeg nok, at der er sparet meget, og hvad er det ikke for en Behagelighed at vide sine Tavler udbyggede regelmæssig og lige og med Arbejds-celler i Stedet for at udsætte sig for, at den ene Trediedel bliver Drone-celler, som vi saa en støn Dag kan finde belagt med Tusinder af Drone-larver, og hvad angaar hans Bægtfælde, da har jeg ikke prøvet det; men det kan aldrig være rigtigt, saa maatte der jo blive en Overproduktion af Voks, og det passer jo aldeles ikke med hans Slutningsbemærkning, hvori det hedder: Det er forbausende at se, hvilken Mængde Affald der bliver tilbage, selv om man smelter de smukkeste hvide Tavler o. s. v. Dette beviser jo netop, at en udbygget Table skal veje mere end en Kunsttable, og saa regner han ud, at til 8 Normaltavler skal bruges 1 K Voks, og dette koster Biableren mindre end 135 Ø. siger han, jeg ved ikke, om det ikke bliver dum Snak, naar han alt iforvejen har sagt, at dertil skal bruges 6 K Honning, iøvrigt tror jeg nok, at hans kraftige Udtryk helst maa gaa retur tilbage.

Mine Bier i 1897.

Af N. S. Kristensen.

§ Nr. 7 af „T. f. B.“ 1897 har Hr. Sergent J. R. Fjergensen, Fredericia, rettet Opfordring til Hr. Ersløv, Grønning og mig, om igennem „T. f. B.“ at meddele Biablerne, hvad Udbytte vore Bier har givet. Jeg vil for en Gangs Skyld sige Hr. F. og gennem „T. f. B.“ i saa Træk meddele lidt om Arbejdet ved Bierne, samt hvad Udbytte jeg har faaet sidste Aar. Paa Grund af min Virksomhed, særlig som Biabslærer, kommer jeg nu og da til at forsamme mine egne Bier, saa at jeg vist ofte kunde have faaet en betydelig større Indtægt af mine Bier, naar jeg, paa de Tider der skal arbejdes med Bierne, havde haft mere Tid til min Raadighed. Hvert Aar bliver her gjort

ikke saa faa Forsøg i Bigaarden, og de hjælpe ikke alle til at give en større Honninghøst.

I min Notebog finder jeg følgende, som jeg antager kan have Interesse for „T. f. B.“s Læsere.

Bisolkene vare d. 24. September 1896 ordnede til Vinter med et Forraad imellem 20 a 30 Pbd. Honning pr. Folt. I Foraaret bleve Bihusene noget sent grundigt eftersete (De sidste ikke før i sidste Halvdel af April), fordi jeg ikke havde Vejlighed dertil, naar Kejrets Barme tillod det; thi i den Tid der er Yngel i Husene, er det en stor Fejl at aabne for Yngelrummet, naar det ikke er varmt Vejrr og stille Luft. Et Par Bisolk med meget frugtbare Dronninger maatte jeg begynde at fodre allerede i Slutningen af April, fordi de kun havde faa Pbd. Honning tilbage; deriblandt var et Folt, der var indvintret med 25 Pbd. Honning (Tablerne vare bejebe), men det var ogsaa et Folt, der havde megen Yngel i Tablerne. Allerede d. 5. Maj fandt jeg, at det havde 8 Tavler af 10 × 12" Rammen næsten helt fyldt med Yngel; Celle ved Celle var tæt besat. Dette Folt sværmede uden Blads-mangel og gav mig d. 9 Juni en meget stor Forsværm og 10 Dage efter en udmærket 2den Sværm, samt senere en 3die og 4de Sværm. De to sidste, der bleve forenede, vare smaa, og de fik et Par Yngeltavler til Hjælp, men havde ved Indvintringen kun 12 Pbd. Honning. 1ste Sværmen gav ialt 25 Pbd. Honning i Overstud, og ved Indvintringen havde den 27 Pbd. Honning i Tablerne; Sværmen var ikke fodret eller havde faaet anden Hjælp end Kunsttavler, fordi Huset, de blev sat i, var med et nyt Rammemaal. Men de første Dage efter, at Sværmen var sat i Hus, var det ogsaa et udmærket Træk. 2den Sværmen naaede kun at faa samlet 16 Pbd. Honning. Jeg troede, den havde samlet mere.

Da Kirsebærtræerne blomstrede, begyndte vi, som sædvanlig, at bruge Kunsttavler til de stærke Folt. Kunsttavlerne bleve i Reglen indhængte foran i Husene, som Nr. 2 fra Flyvehullet, og naar der var Trang til at give Bierne mere Blads, indhængte vi igen en Kunsttable paa samme Sted; paa den Maade fornyede jeg den forreste Del af Tablebhjningen i en Del af mine Bihuse. Vi vedblev med Brugen af Kunsttavler indtil vi naaede Hovedtræffet.

Før et lille Bisolk og et stærkt men viserløst Bisolk blev Bladsen indstrænket, saa de kun havde faa Rammer at sidde paa; de blev pakket saa varmt ind de kunde og fodret 3—4 Gange om Ugen med lunkent Foder, til vi naaede det rigtige gode Træk. Det lille Bisolk voksede sig stort i Løbet af Sommeren. Det viserløse Folt fik straks en

passende Yngeltavle og fik sig oplækket en ny god Dronning.

Batningen blev liggende over Yngeljejet, til vi begyndte at bruge Honningmagasinerne.

Da Hovedtræffet begyndte, blev der sat et Magazin med udbyggede Tavler paa i hvert af Husene. Senere blev der givet Blads efter Behov og alt sat ind paa, at saa samlet saamegen Honning som muligt. Baaaret tegnede jo udmærket her. Derfor turde jeg ikke rejse hjemmefra d. 1. Juli og være borte paa en enkelt Dag nær til d. 1. August uden først at tømme mine Honningmagasiner. Al den Honning, der var forjaglet i Magasinerne, blev derfor slynget ud i de sidste Dage i Juni Maaned og Magasinerne igen fyldt med de udslyngebe Tavler. Men Juli Maaned gav kun lidt Honning.

I Begyndelsen af August Maaned dannede jeg et nyt Bisolk ved at dele et meget stærkt Bisolk. Afslæggeren fik en Dronningcelle i Cellebestytter, og jeg har nu to jævnt stærke Bisolk af det meget stærke.

Ved Indvintringen, der blev afsluttet d. 29. Septbr., viser det sig, at mine 19 Bisolk ere indvintrede med 470 Pbd. Forraad, deraf ere de 22 Pbd. Randisstage. Forraadet, der er anvendt til Indvintringen, er i Gennemsnit 25 Pbd. pr. Folt. Det Folt, der har mest, har 35 Pbd. og det, der har mindst, har 18 Pbd. Forraad.

Honningudbyttet er i Gennemsnit c. 34 Pbd. Honning pr. Folt. Det Folt, der sværmede 4 Gange, samt det viserløse og det lille Folt gav kun lidt Honning i Overstud. Hvad der har gjort, at vi har faaet saa megen Honning i dette ellers saa honningknappe Aar er, at her har været flere Edr. Land med Turnips til Frø, og saa har jeg haft megen gul Sennop, saavel til Grøntfodringer som til Frøavl. Der har blomstret Stykker af gul Sennop her siden i Begyndelsen af Juni Maaned til i Slutningen af November, men Bierne har dog ikke trukket i Sennoppen, uden et Par Dage, siden i August Maaned.

Til Foder er her i Aarets Løb anvendt c. 75 Pbd. lyst Randisgrus, som har kostet c. 17 Kr. Hvis min Tid havde tilladt det, kunde jeg med stor Fordel høste 200 Pbd. mere og fodre med c. 150 Pbd. Sukker i Stedet; jeg ved af Erfaring, at jeg havde faaet ligesaa god en Overvintning. Sukkerfodringer burde være udført i rette Tid, helst i August Maaned.

Regnskabet vilde vist blevet omtrent saaledes:

200 K Honning a 50 Ø. 100 Kr.
150 K lyst Randisgrus a 22 Ø. 33 —

Overstud 67 Kr.

Mine Bier ere for Tiden paa nedestaende Rammemaal: 5 Bisfolk i Højnormal-Huse, 8 i 10 × 12" Huse, 3 i Lavnormalhuse, 2 i □' Huse og 1 i det ny Hus med den amerikanske Kamme.

Nu vilde jeg gerne sælge mine Huse med Højnormalrammen, men hvem vil købe dem?

Mine Bier ere for Tiden noget blandede, jeg har nemlig 2 Italienerne, 6 Krainere og 5 af vor hjemlige Race; Nesten er Blandinger.

Det var heldigt for Behandlingen, hvis alle Husene vare af et Rammemaal; men jeg anser det for min Blygt, at have de almindeligst brugte Rammemaal for at gøre sammenlignende Forsøg og saa den Erfaring om de forskellige Rammemaal, som Tid og Lejlighed kan give mig.

Mit ny Rammemaal.

af Jacob Olsen, Driftbrohus.

Da Hr. Erzslev har rettet nogle Redaktionsbemærkninger til min Artikel i „Vitidende“ Nr. 17, skal jeg tillade mig at fremkomme med følgende. Hr. Erzslev er af den Anskuelse, at et alvorligt Arbejde for et helt nyt Rammemaals Indførelse vilde føre til Opblusning af den Strid, som for en Del Aar siden førtes om Rammemaalene i nærværende Blad, men som efter Vedtagelse af de 3 af Danmarks Biablerforening anbefalede Maal var bleven bilagt. At jeg ogsaa har forudsat Muligheden deraf, fremgaar jo af Bemærkningen i Begyndelsen af min Artikel, ligesom jeg i Slutningen af denne har anført, at det ingenlunde har været min Hensigt foreløbig at betragte min ny Kamme andet end som en Forsøgsramme. Det maa vel anses for et Fremstridt, naar Foreningen beslutter, at anbefale nogle enkelte Rammemaal, men at en saadan Beslutning egentlig kun kan betragtes som noget, der foretages midlertidig, for at vejlede til en mere ensartet Udvikling, synes at fremgaa deraf, at der i Aarens Løb har været Rammemaal, der, efter at have været anbefalede i nogle Aar, har maattet vige for andre af en anden Form eller Størrelse, og jeg finder det fuldstændig at være i sin Orden, det er jo noget, der maa følge med Udviklingens Gang. Den Dag, da der ikke længer var Grund til at arbejde for Nyheder for i Forbindelse dermed at gøre mulige Fremstridt, maatte alt betragtes som fuldkomment; men dertil er utvivlsomt et godt Stykke endnu. Hr. Erzslev gør gældende, at hans

Forsøg med den amerikanske Kamme (40 cm. bred 30 cm. høj) maatte falde sammen med mine Forsøg med det ny Rammemaal, da disse to Kammer i Størrelse nærmer sig meget nær hverandre. Der er dog den Forskel, at Hr. Erzslev i den forløbne Sommer har haft to Bisfolk til sine Forsøg, medens jeg har haft 6 saadanne at holde mig til. Hr. Erzslevs Bemærkning om, at man jævnlig ved Honninghøstens Afslutning fandt Yngellets Tabler saa opfyldte af Yngel, at der kun var Plads til meget ringe Forraad i dem, beror paa en Misforstaaelse. Tanken med min fremsatte Antænkning var, at saa godt som al Honningen anbragtes i Overrummet, og naar denne blev slynget ud, stod Bisfolket med et Antal tomme Tabler i Yngelrummet; dertil kom, at enkelte af disse ofte indeholdt Yngel temmelig nær op til Tabletrærens Underfant, hvorfor det var forbunden med nogen Vanskelighed at faa Joderet anbragt saaledes, at Bierne havde tilstrækkeligt Forraad over sig Vinteren igennem, selv om der blev fodret i rette Tid. Hvad Aarsagen kan være til den forskellige Fordeling af Honningen i Underrummet paa Hr. Erzslevs to Forsøgsstader, skal jeg ikke indlade mig paa at afgøre, i hvert Fald har noget lignende ikke vist sig at være Tilfældet hos mig. Jeg er derfor ikke helt utilbøjelig til at forudsætte den Mulighed, at der kan have været et Forhold tilstede (som ikke bedkommer Rammemaalet), der maa tilskrives denne Omstændighed. Ved Siden af de førnævnte 6 Stader har jeg haft 16 Bisfolk paa Lavnormalmaalet; jeg har altsaa haft god Lejlighed til at gøre Sammenligninger. At man ikke skulde have Sikkerhed for at faa Vinterforraadet anbragt paa rette Sted i en Kamme af denne Størrelse, er i Modstrid med de Erfaringer, jeg har indvundet i den forløbne Sommer. Forstørelsen paa Honningens Mængde i Lavnormalmaalet og mit ny Rammemaal var nemlig, for de Tablers Bedkommende, som skulde danne det egentlige Vinterleje, meget stor, idet der i de første saa godt som ikke fandtes nogen saadan, medens der i de sidste var forseglet Honning i 4 a 5" af Rammernes øverste Del. Ganske vist kan man jo ikke drage aldeles paalidelige Resultater af et saa kortvarigt Forsøg; men jeg finder dog, at man, efter det her fremdragne, maa indrømme Rammen en vis Berettigelse, som tjenlig til Overvintringsramme.

Til ovenstaende Artikel skulle vi kun bemærke, at vi aldeles ikke have udtalt, at den omtalte Kamme ikke skulde være god til Overvintring; men denne Egenfæb deler den rigtig nok med flere Sneje andre Rammemaal

(se S. 8). Derimod have vi udtalt, at der skal langt mere tvingende Grunde til at faa os til at anbefale et nyt Kammemaal end de, der hidtil have været anførte saavel af Hr. Olsen som af andre Forfattere.

Red.

Bier i Snebænk.

Af G. W. Doolittle. Amer. B. Journ.

Man har anmodet mig om at skrive en Artikel om at overvintre Bier i Snebænk. Den ene, som beder derom, ønsker at vide, om han kan overvintre Bier helbig ved at sætte dem nærved en Hæt, som han har paa den ene Side af sin Have, over hvilken Sneen sædvanlig flyger saaledes, at der stadig er en Snedrive der fra tidlig i December til Begyndelsen af April eller længere. Man har raadet ham til at stille dem paa dette Sted; men han ønsker først at høre andres Raad.

For en Del Aar siden hørte man en hel Del mere om at overvintre Bier under Sne end nu, og af de forskellige Raad den Gang blev jeg ledet til at prøve Sagen, da de fleste sagde, at Bier overvintrede godt under Sne. Men mine Erfaringer stemte ikke dermed, da jeg fandt, at kun naar Sneen naaede halvt eller to Trediedele op paa Yngelrummet, overvintrede Bierne godt; men hvis Sneen dækkede Staderne helt i længere Tid, var det ødelæggende for Bierne og værre end slet ingen Sne.

I adskillige Vintre, da jeg først begyndte at holde Bier, overvintrede jeg dem i en Kælder; men da Udfaldet ikke var saa godt, som jeg ønskede det, forsøgte jeg at overvintre dem paa Sommerpladsen en Vinter, og efter Haanden som Sneen faldt at seje den op omkring Staderne. Det gjorde jeg, og i Begyndelsen af December vare Staderne skjulte. De dannede smaa Bjerger i Haven, og jeg var saa henrykt deraf, at jeg undrede mig over, at jeg ikke før havde tænkt derpaa. Omtrent en Maaned senere fik vi Tø, og da jeg saa til Bierne, fandt jeg, at deres Varmer havde tørt Sneen saa meget, at en Kat eller Kanin kunde gaa mellem Staderne og Sneen. Jeg glædede mig over mit tilsyneladende Held og troede, at jeg nu havde funden den bedste Overvintningsmaade. Bierne syntes imidlertid at være temmelig urolige; thi ved at løfte Dækket sløj nogle Bier ud og stivnede i den kolde Luft i Stedet for at blive rolig siddende paa Tavlerne, saaledes som de havde plejet i Kælderen. Da Vejret den næste Dag blev smukt, holdt

de alle Kensefses-Udflugt, og alt syntes da at være godt.

Vinteren forandrede sig nu saaledes, at i Stedet for at have Sne hele Tiden, som vi pleje, fik vi næsten ingen Sne mere den Vinter. Da Foraaret kom, viste det sig, at jeg havde mistet over en Trediedel af mine Bier, og de, der vare tilbage, var ingenlunde stærke. Jeg tænkte, at dette skyldtes den næsten sneløse Vinter, og jeg troede, at hvis jeg havde haft Sne over dem hele Vinteren, vilde jeg ikke have haft noget Tab. Een Ting bemærkede jeg dog, nemlig at alle de Stader, som jeg aabnede i Løvejret, havde Yngel i 2—3 Tavler, medens jeg i April næppe fandt en eneste lille Blet med Yngel i noget af Staderne. Jeg sluttede deraf, at hvis Sneen havde vedblevet, vilde Yngelansættningen være bleven fortjat, og Staderne havde da om Foraaret været vel forsynede med unge Bier i Stedet for de svage Familier, jeg nu havde.

Omtrent midt i Vinteren kom der en varm Dag, saa at Bierne kunde flyde, og ved Undersøgelse fandt jeg da adskillige Stader, som havde Yngel i 4—5 Tavler, andre, der ikke vare saa stærkt dækkede af Sne, havde ikke halvt saamegen Yngel. Jeg bemærkede, at Bierne i de Stader, som havde den meste Yngel, vare saa stærkt fyldte med Etskrementer, at de næppe vare i Stand til at flyde, medens de, der kun havde lidt Yngel, plettede Sneen i meget ringe Grad. Men i Stedet for nu at se min Fejltagelse udregne jeg, hvormange Bier der vilde blive udklækkede i de Stader, som havde megen Yngel, i Løbet af de næste 21 Dage, og denne Yngel vilde tiltage i Tidens Løb, saa at jeg i det tidlige Foraar i disse Stader med megen Yngel vilde have kæmpestærke Familier.

Vi fik nu koldt Vejr med mere Sne, indtil ind i Marts, da vi igen fik en Flybedag for Bierne. Hvor ibrig skoledede jeg da Sneen bort fra de Familier, der forrige Gang havde saamegen Yngel. Jeg ventede nu at finde dem fulde af Bier, men i Stedet for fandt jeg alle de gamle Bier døde paa Bundbrættet og de unge døde af Kulde hængende i Klynge paa Tavlerne. Og ikke nok med Tabet af Bierne havde disse Familier til Yngelen forbrugt næsten al Honningen, saa at jeg i disse Stader kun havde Tavlerne tilbage.

Da vi naaede Biernes Arbejdstid, fandt jeg, at jeg havde mistet omtrent to Trediedele af mine Bier, og Nesten vare ikke stærke nok til at faa fuldt Udbytte af Hovedtrækket. Banskkeligheden her synes at være deene, at saa snart Bierne blive dækkede med Sne, bevirker Varmen fra Jorden i Forbindelse

med Bierne's Varme, at det bliver saa varmt, at Bierne blive urolige, begynde at hngle og fortære store Mængder af Honning. Derved opbruge de deres Livskraft, hvilket bevirker, at de dø af Alderdom i Løbet af Februar, Marts og April, medens de unge Bier ikke ere saa kraftige som de, der ere udrugede i September og Oktober, til at modstaa Kulden. Følgen deraf bliver da Foraars-Svindsfot og Død.

Her har jeg meddelt, hvad jeg siden har fundet i ethvert Tilfælde, som er kommen til min Kundskab, hvor Bier i længere Tid have staaet under Sneedriver. Siden de foran omtalte Vintre have vi haft en Vinter med meget dyb Sne og paa Grund af Windretningen og et nyt Gårde, jeg havde sat op, bleve mine Stader begravne 5—10' dybt i Sne. Jeg søgte saa vidt mulig at skoble Sneen bort fra Staderne; men 10 Stader forbleve dækkede. Af disse 10 var ikke eet levende den 1. Maj.

Af de beskrevne Forsøg gennem 18—20 Aar følger dette Raad: Gaa langsomt med at overvintre Bier under Sne, hvis du ikke er sikker paa, at det vil gaa godt. Prøv først med nogle saa Stader, og hvis det gaar godt i din Egn, kan du prøve med et helt Bieri.

Nyt Bihus.

Af Niels P. Poulsen, Vitrup, Hølsted.

Efter flere Aars Spekulation er det endelig lykkedes mig, at fremstille et sjældent praktisk indrettet Bihus til 4 Familier. Da jeg tror, at et saadant Bihus har en stor Fremtid for sig, synes jeg ikke det er ret at beholde en saadan Opfindelse for mig selv, hvorfor jeg her fremkommer med en Beskrivelse af den.

Enhver Biabler kan jo nok forstaa, at det er en stor Fordel for 4 Familier saaledes at sidde sammen, næsten som een, og nyde godt af den fælles Varme; det er vel ogsaa den egentlige Fordel ved Wells-Metoden, skøndt der kun er to Familier i hvert Hus, og de kan kun sidde sammen ved een Side. I mit Hus sidder hver Familie imod to andre Familier, saa det er jo let at forstaa, at et saadant Bihus er et udmærket Overvintningsstade, og det er ligeledes sjældent godt for Yngeludviklingen, især i Foraaret, da den afvekslende Temperatur ikke kan indvirke saameget paa et saadant Bihus, som paa de enkelte.

Yngel- og Winterlejet indeholder 13 Stk. 12 × 12" Tabler til hver Familie, som jo er stor nok, naar man regner, at en

Dronning lægger indtil 3000 Æg daglig; en 12 × 12" Table indeholder c. 3600 Celler, saa en Dronning kan ikke belægge mere end een Side daglig, og endda bliver der Plads til Blomsterstøv og lidt Honning; Arbejdsyngel løber ud efter 21 Dage, og lægger man saa en Dag til, inden Dronningen lægger Æg igen, bliver det 11 Tabler, saa kan de to bageste Tabler benyttes til Honning; de forreste Tabler ere velskikkede til Yngel, da de sidde ind til den næste Familie; skulde det indtræffe ved en enkelt Familie, at Pladsen bliver for lille, kan man tage Tabler med forseglet Yngel eller Honning fra den og give en anden, som har bedre Plads.

Et saadant begrændset Yngelleje er lettere at behandle for en uerfaren Biabler; det bliver ikke saa let forkludret ved at give det for mange Tabler; det bliver heller ikke saa let overfyldt med Yngel under Hovedtræffet; Bierne ordne bedre selv deres Winterleje, som har stor Betydning for dem; man behøver ikke at rangere i Yngellejet ved Udslyngningen, før ved Indvintningen, og Honningen bliver bedre af Magasinerne, end af Yngeltavlerne.

Hvad Rammemaalet angaar, da vil jeg kun bemærke, at Højnormal jo er kasseret for længe siden, og det lader til, at Lavnormal gaar den samme Vej. Dette viser tydeligt nok, at Kvadratfodsrammen maa være et godt Maal, efter min Erfaring det bedste; det har jo ogsaa bestaaet sin Prøve i mange Aar.

Magasinerne bestaar af en Kasse med 10 Stk. 12 × 6" 1½" brede Kammer og et Træindstøb, der er ogsaa Plads til et Magazin mere ovenpaa. Magasinrammerne ere uden Hjørneklobser, i Stedet for er der ½" brede Binde paa Tableværerens Tykkelse og Længde til at lægge imellem Kammerne. Saadanne Magasiner ere derfor fuldstændig tætte. Af den Grund ere de meget lette at opbevare om Vinteren, da hverken Støv, Møl eller Mus kan komme i dem, saa de kan godt hensesættes paa et Loft uden nogen Dækning.

Midt i Huset er et Foderrum, hvortil der kan gives her af de 4 Familier Udgang. Foderrummet kan ogsaa indrettes saaledes, at alle 4 Familier kan fodres paa engang. Da det er omgivet af Bier paa alle Sider, er det selvfølgelig varmt, hvilket er en stor Fordel, naar man vil fodre.

Hver af de 4 Familier har Flyvehul til hver sin Side af Huset, saa der er ingen Fare for, at Bierne flyvewejl eller sammen. Med Hensyn til Flyvehullernes Retning har mange store Biablere udtalt, at det er ligegyldigt, hvilken Retning de vende.

Der er ofte bleven fremhævet, at det er heldigt, at Afstanden mellem Tablerne og Bunden er større om Vinteren, end om Sommeren. Dette opnaas her, tilbøls af sig selv, idet alt Træ i Huset gaar vandret (der er nemlig ingen Ben, i Stedet for ere Hjørnerne beslaede med Zink). Paa den Maade synker Træet om Sommeren og stiger om Vinteren, og derved bliver Afstanden under Tablerne større om Vinteren, end om Sommeren. Det har tillige den Fordel, at Træet heller ikke revner eller stilles ad om Sommeren, saa Bierne kan gaa sammen, hvad der ofte klages over Bihuse med flere Familier.

Hvad Behandlingen angaar, da er den meget let og behagelig. Man staar ved Hjørnerne, naar man behandler dem, for ikke at staa for Fybehullet. Det store Overrum giver udmærket Læ ved Behandlingen og en god Plads at sætte Tabler fra sig.

Taget er med Hængsler midt paa Ryggen, saa man kan lukke op fra hvilken Side, man vil, saaledes, at den ene Halvdel lukkes op paa den anden, derved bliver der et udmærket Bord til at sætte Magasiner og Redskaber paa.

Huset er 38 " paa hver Led. Det beslaas med Tagpap under Bunden for Fugtighed. Huset sættes paa en Mur. Man vælger en Plads, hvor der er Læ og helst nogen Skygge, f. Eks. mellem Frugttræer. Først afgraves noget Jord, derpaa lægges en Jod af Kampesten i Højde med Jorden; hele Pladsen derimellem belægges saa tæt med Sten, at Mus, Røtter eller Muldvarpe ikke kan gaa derigennem og forstyrre Bierne; derpaa mures i Ralk 2—3 St. ft $\frac{1}{2}$ Stens Mur, ved alle 4 Sider 1 " mindre end Huset. Man kan ogsaa begynde at mure lidt inde i Jorden og belægge den indvendige Plads med Sten eller Cement. Det øverste Skifte maa være nøjagtig vandret. Derpaa lægges et Lag tyndt Ralk, og Huset sættes saaledes, at det gaar $\frac{1}{2}$ " udenfor Muren ved alle 4 Sider. Huset maa staa nøjagtig vandret, ellers bygge Bierne stærkt i Kammerne. Det tomme Rum under Huset maa være saa tæt, at intet Dyr kan komme derind og gøre Bierne Uro. Ved en saadan Opstilling bliver Bunden ikke saa varm om Sommeren og ikke saa kold om Vinteren, som ved Bihuse med Ben under. Huset er en Pryd for enhver Have og koster kun det halve af, hvad 4 enkelte Bihuse koster.

Vel ved jeg, at intet er fuldkomment i denne Verden, men jeg tror dog, at det er det mest fuldkomne Bihus, vi har. Jeg har faaet en Snedker til at lave dem. Bekendtgørelse om Prisen vil komme i næste Nr.

Biaul for Kvinder.

Af Fru L. Harrison, Illinois, N. Amerika.

Der er nedlagt i de fleste Kvinders Hjerter et Ønske om Uafhængighed og en Lejlighed til at forsørge sig selv ved Anvendelse af egne Evner. Lad disse slumrende Knopper, som saa længe have været dækkede af Modens Regler og af det andet Køn's medfødte Anstuelser om klatrende Vinranker, faa Afgang til Himlens fri Luft, da ville de udfolde sig til Blomster, der vil modnes til Frugt. Kvinden vil da udvikle sig til et selvbevidst dygtigt Væsen. Hun vil da ikke længere være Slave af en fordrunken Tyrant af en Mand for at faa en Korpe. En Mand jagde nylig under en Rus til een af mine Venner: „Kvinder, som ere vant til at klynge sig til en Mand, faa ham trukken op af Rendestenen; men de ville ikke blive saaledes ved“. Nej, hun behøver det ikke, naar hun selv kan forsørge sig og sine Børn.

Mangen Kvinde, som er godt stillet, ønsker at tjene Penge. En Dame, som havde rejst hele Verden om og havde alt, hvad hun kunde ønske, som Penge kunde skaffe, kvædede, da hun blev spurgt om, hvad hun havde haft størst Fornøjelse af: „Nogle faa Dollars, som jeg en Gang tjente“. Mangen en Kvinde, hvis Hjertes Ønske er at hjælpe en fattig Slægtning, gibe til de Fattige eller til en Kirke, har jagt til sig selv: „Na, dersom jeg blot selv kunde fortjene de Penge, vilde jeg med Glæde gøre det“.

Der er mange Veje til Fortjeneste aabne for Kvinder, der ikke ere bundne til et Hjem: Undervisning, Sætning, Bogføring, Telegrafering, og mange finde Bestæftigelse i Fabrikker. Det Antal Sykler, som ere aabne for Kvinder, er i Løbet af de sidste 40 Aar tiltaget fra 70 til over 500. Mangesen er nu Noget, som Hjemmets Kvinder kunne udføre for at tjene Penge. Der var en vid Mark aaben for vore Bedstemødres Opfindsomhed. De spandt Uld, Bomuld og Hør, farvede og vævede, klippede og syede Dragter; men nu har Mandens opfindsomme Geni overgaaet dette med snildfingrede Maskiner. Smør og Ost laves i Fabrikker, Kvindens altid travle Mand maa nu søge andre Veje til Øvelse for sine Evner.

Der er meget mere i en Bifamilie end den Honning og det Voks, den indeholder. Den er for enhver oplyst og videbegærlig Mand en rig Mark for Tanker. Naturen har rige Hjælpekilder, og Honningbien staar i nøje Forbindelse med den. Rønnene hos

Planterne tiltrække sig nu mere Opmærksomhed end tidligere, og Bierne virke som Ugtestabs-Præstier, medens de samle Pollen fra Blomsterne til Føde for deres Yngel, sprede de det befrugtende fra Blomst til Blomst. Biavlen aabner for Kvinden en ny Verden, enhver Plante, som vokser, faar ny Interesse, thi den kan betyde Kroner og Drer i hendes Pung. Den lille bestedne Hvidløber, hvor den end titter frem med sit Hoved, bliver stattet og kærtegnet, da den i sit Kronrør indeholder Nektar, en Føde for Guder, Stadets Beboere kunne give os en Værdom.

„Saaledes arbejde Honningbierne, Stabninger, der lærer os ved Naturens Lov Ordnenes Kunst i et befolket Kongerige“.

Herredømmet i en Bisfamilie er helt i Hænderne paa Hunkønnet, og en Kvinde kan ved at betragte den faa Ide om, hvorledes hun bedst kan ordne sin Husholdning. Naar den unge Bi, svag og dunet, kommer ud af sin Celle, er den ikke stærk nok til at strejfe om paa Markerne og bære tunge Byrder af Honning og Pollen. Derfor overgives den til de Unges Pleje, til at fodres og passes. Disse maa fordybe Jøden og fodre Dronning og Droner. De maa affordre Voks og bygge Tablerne, daglig faa de en Flyvetur i fri Luft for at lære Stadets Plads at kende og for at give dem Styrke til Markarbejdet.

Dronningens Gerning er ikke Lediggang, da hun i den travleste Tid lægger 3000 Eg om Dagen, og hvis hendes Ender svigte hende, gives hendes Trone til en anden; for Biernes Lov er ligesom Medernes og Perserens: det største Gode til det største Antal.

Biavl aabner for Kvinden en Vej, som længe har været savnet, da den giver hende Midler til at erhverve Penge i Hjemmets Tilbagetrukkethed, saaledes at hun samtidig kan have Tilsyn med sit Hus. Hun kan have en svagelig Mand, skrøbelige Forældre, en aandsvag Broder eller Søster eller smaa Børn; skøndt hun har Hænderne fulde, behøver hun dog Penge til at hjælpe dem. De fleste af de her nævnte Personer kunde vel ikke alene bestyre et Bieri; men de kunne være gode Hjælpere. Små Børn kunne passe paa Bierne i Sværmetiden, det kan ogsaa en gammel Fader siddeende i en Vænestol. De kunne samtidig more sig ved at sammenfolde Delinger. Følelsen af at være nyttige vil faa dem til at glemme deres Smerter.

Biavlen kræver i Almindelighed ikke stor Udfølselse af Styrke; men skal den være heldig, da fodres der en punkkelig Udførelse af mange små Arbejder. Enhver Kvinde,

som kan bage et ordentlig Brød, og som bor i en god Egn, kan drive heldig Biavl, naar hun kun passer paa at foretage alle de nødvendige Arbejder ved Bierne i rette Tid. Der udfordres ingen Kapital til Jord, paa hvilken man kan dyrke Afgrøder; thi endnu har man ikke opdaget nogen Plante, som det kan betale sig at dyrke alene for Honningens Skyld. Honningbieren er en Velgører for Menneskene, idet den efter sin egen Lyst strejfer om paa Markerne for at samle Nektar og Pollen, for hvilket den betaler ved at udføre Blomsternes Befrugtning. Den tager intet fra Jordens Frugtbarhed, men giver til denne en af Jordens gavnligste Planter — Kløveren — som vilde uddø, dersom ikke Bierne besørge Blomsternes Befrugtning. Der udfordres ingen anden Jord end den Plads, hvorpaa Staderne skulle opstilles. Jeg har kendt en Kone, som boede paa første Sal i en stor By og ikke havde anden Plads til sine Bistader end et hældende Tag. Hendes faa Stader forøgede dog i væsentlig Grad hendes smaa Indkomster. Jeg kender en anden Dame, som anvendte over 2000 Kroner til Bier, Stader og Patent-Redskaber, og som dog ikke fik Udbytte af denne Udgift. Hun havde læst en opsigtsvækkende Fortælling om at skabe sig en Formue ved Biavl, hun anvendte sine Penge uden Kundskab og lod sit Bieri passe af en Person, som ikke vidste andet om Bier, end „at de skal og samlede Honning“. Biavl er en Videnskab, der kræver Studium og Estertanke.

Kvinder have drevet heldig Biavl, og hvad andre Kvinder have gjort, kunne Kvinder endnu gøre. To unge Kvinder, der gik i en Kostskole, fandt sig pludselig henviste til deres egne Hjelpekilder. Deres Faders Formue var gaaet tabt og med den hans Forstærk. I et Bjælkehus paa en lille Ryddeplads i en af Michigans Stove begyndte de med Biavl, og ved Hjælp af den opholdt de deres Forældre og fik Midler til at danne et Hjem omgivet ikke alene med Hygge men med Overflod. Mrs. Sherman, en ædel Kvinde i Texas, der blev efterladt som Enke med en eneste Søn, hun opdrog ham og sørgede for sin gamle Fader ved Hjælp af Biavl og Fjerkræavl.

Jeg har været Biavler i 25 Aar og har haft forskellige Erfaringer. Jeg begyndte med 2 Familier og gik fremad i Kundskab, efter Haanden som min Vigård voksede, idet jeg læste vore bedste Bøger og flere Biblade. Biavl har sine flette Aar ligesom Frugtavl og Kornavl, dog med den Forskel at naar Biavlen mislykkes, har man ikke haft Udgifter til at pløje og

faa. Og med meget faa Undtagelser ville Bierne dog hvert Aar samle Honning til eget Brug, indtil det næste Foraar atter byder dem Næring. Deres Ophold koster altsaa intet. I de fleste Stater betales der ikke Stat af Bier. Det største Antal Bi-stader, jeg har ejet paa een Gang er 120. Mit største Udbytte i een Sommer har været 5000 R.

Biavl har for mig været een af de største Fornøjelser. De Gamle kaldte Honningbien „Deborah“ eller den, som taler. Den har talt til mig om Kærlighed og Glæde, givet mig rig Anledning til Eftertanke, forbedret mit Helbred og Humør, givet mig ny Maal og Ønsker og forshynet mig med Midler til Rejser, Opmuntring og Forbedringer. Jeg anbefaler den paa det bedste til andre Kvinder og ønsker, at den maa vise sig at være en lige saa god Ven for dem, som den har været for mig.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 1, Hvorledes kan jeg næste Foraar faa en italiensk Dronning ægte befrugtet? (U. N.) — S.: Vi mindes ikke bestemt, om De i Deres Bihave har mere end een italiensk Bifamilie. Hvis De kun har een, ville vi bestemt fraraade Forsøget, da det jo saa maatte føre til, at den unge Dronning vilde blive befrugtet af een af sine egne Sødsfænde, og dette vilde i de allerfleste Tilfælde give et slet Udfald. Vi ville imidlertid forudsætte, at De har mindst 2 italienske Bifamilier. Begge disse bør da ved Opmuntrings-Fodring tidlig i Foraaret bringes til at udvide Angelreden. Tidspunktet for denne Fodring kan ikke angives bestemt, fordi det maatte rette sig efter Vejret. For at opnaa det ønskede Formaal, bør De nemlig i det ene italienske Stade have unge Dronninger og i det andet fuldt udviklede Droner rede, før saadanne ville findes i de ikke-italienske Stader. I Almindelighed ville flyvende danske Droner findes i vore Bigaarde midt i Maj. Derfor bør Eggene, af hvilke de italienske Droner skulle udflækkes, lægges allerede i de første Dage i April eller endogsaa i Slutningen af Marts. Dette opnaas ved paa den Tid at indhænge en Dronetablet i Angelreden. Det vilde dog være urigtigt umiddelbart fra Tabletkammeret at indføre en saadan fald Tablet straks midt i Angelreden, den bør først indhænges bag denne og derpaa den næste Dag, naar Bierne have opvarmet den, flyttes længere ind. I det andet Stade, som skal oplække Dronninger, borttages

den gamle Dronning en Uge senere. Den øvrige Behandling er be'endt fra vore tidligere Beskrivelser af Dronningavl. Som De ser er hele denne Fremgangsmaade temmelig omstændelig. Derfor tilraade vi den ikke; men der er ikke Tvivl om, at det paa den Maade under isvrigt heldige Forhold kan lykkes hos os at faa italienske Dronninger ægte befrugtede.

Nr. 2. Hvilken Erfaring er nu gjort med den ny store Ramme? Har den noget Fortrin fremfor □ ' Rammen? (K.) — S.: Ved „den store Ramme“ menes uden Forsøgsramme, 40 × 30 cm. udvendig Maal under Tavlebærerne, som vi benyttede i nogle Stader. Den Ramme har hos os vist sig som god til Overvintring, ikke alene derved, at Bifamilien bjerger Livet om Vinteren i de Stader, men tillige derved at den allerede ved Vinterens Slutning har en stor Yngelrede. Dette opnaas dog ligesaavel ved Vabnormalrammen, naar man ved Indvintringen anbringer et Halvmagasin med godt Forraad over Vinterlejet. Derimod synes det efter vore hidtige Erfaringer, at Vabnormal-Rammen alene, altsaa uden Halvmagasin over, som Vinterramme giver en lidt senere Yngeludvikling om Foraaret. Hvorledes den store Ramme viser sig i Forhold til □ ' Rammen, tør vi endnu ikke afgøre, da vi kun have prøvet sidstnævnte Ramme een Vinter og det oven i Løbet i 2 slet forarbejdede Stader.

Nr. 3. Hvad Tid tilraader De at begynde Spekulations-Fodring hos en Bifamilie, man ønsker stort Honningudbytte af? Hovedtrækket herpaa Eggen paa Boghvede og Lyng begynder i Reglen midt i Juli og til først i September. Noget Træf paa Frugtbluse, Hvidkløver, Alsiske og andre Marttblomster yder jo Bierne lidt Næring i Maj og Juni. (K.) — S.: I Deres Egn bør Spekulations-Fodring ikke paabegyndes før i den første Halvdel af Juni, nemlig 5—6 Uger før Hvedetrækkets Begyndelse.

Nr. 4. Hvilke Biplanter tilraader De at plante i Hegn og Have, som kan have nogen Betydning for Bierne at drage Næring af, og hvor faas Planterne eller Frøet? (K.) — S.: I Hegn: Snebær, byghombladet Pil, Seljepil. I Have: Hjulkrone, Brunrod, regnsugbladet Facelia, Reseda. Planter eller Frø kunne faas hos de fleste Handelsgartnere, f. Eks hos Gartner N. C. Andersen, Nyborg. Reseda maa faas paa Voksestedet.

Nr. 5. Jeg har i to Aar undersøgt, hvilke Vokstablepræg der bedst kan forhindre Bierne i at bygge Droneceller, enten de Tabler med det dybe Præg eller Tabler

med mindre dybt prægede Celler. Jeg kan ikke endnu med Visshed udtale mig derom, men vil fremdeles gøre Forsøg med Tabler af forskellige Slags Præg saavel støbte som valsfede. (N.) — S.: Naar Bierne i høj Grad trænge til Droner, bygge de Drone-celler uden Hensyn til Kunsttablernes Præg; men naar de kun bygge for at skaffe mere Plads i Stedet til Hengemning af Nektar, have de hos os altid bygget Arbejdervoks paa Kunsttabler med naturlig Bund af Arbejderceller og lave tykke Cellerande.

Nr. 6. Da jeg er i Færd med at lave nogle Stader i denne Vinter, ønsker jeg et Raad med Hensyn til Flyvebrættet. Skal jeg lave Knæk-Flyvebrædder, eller skal jeg benytte de løse Skyggebrædder, De har beskrevet? (S. N.) — S.: Vi foretrække af flere Grunde de løse Skyggebrædder. Knækflyvebrættet er dyrere, fordi dertil kræves Hængsler. Hvis man bruger ganske simple Bladhængsler af Jærn, saa ruste de, og naar man da om Vinteren skal til at dreie Klappen, saa „knækker“ den to Gange, nemlig ikke alene som den skal, men tillige i Hængslet, som derved let gaar itu. Man kan jo undgaa den Ulempe ved at bruge Messinghængsler; men disse ere dyrere. Endvidere maa disse Hængsler paasættes med jærlig Omhu, da der ellers udfor disse bliver en aaben Revne, naar Klappen slaas op. Derigennem kan der komme saameget Sollys, at Klappen bliver helt unyttig. De løse Skyggebrædder, som kun befæstes med 2 Søm ned i Flyvebrættet fortil og en Hvirvel foroven i Stadets Forvæg, ere baade de billigste og de mest praktiske.

Nr. 7. Jeg har stor Lyst til at lave et Par Stader med den store Fursøgsramme, 40 cm. bred, 30 cm. høj udvendig Maal, som De ogsaa benytter til Forsøg; men den Ramme burde have et Ravn. Kan De ikke paavise anden Ulempe ved den, end den at det er nyt Rammemaal? (S. N.) — S.: Vi ønske at kalde den Ramme „den franske“, dels fordi Hr. Dadant, hvis Artikel gav Anledning til de Forsøg, er en sødt Franskmænd, uagtet han i en lang Arrække har boet i Nordamerika, dels fordi netop det samme Rammemaal nu begynder at vinde Udbredelse i Frankrig. Dadant selv har aldrigt anbefalet netop det Maal, men 3 forskellige andre, der nærme sig meget stærkt dertil. Rammen er ellers god nok i enhver Henseende, saavel til Overvintring som til tidlig Ungelansætning; men vi finde ikke Anledning til at anbefale den, saa længe vi tilskyndende kunne opnaa de samme Formaal ved de af DBF. anbefalede Rammemaal.

Gave til DBF.

Fra Hr. Agent Edmund Kriel i Aalborg har Foreningen modtaget som Gave et Observations-Stade, som for en Del Aar siden blev betofst af Herredssfuldmægtig Sommerfeldt, der den Gang interesserede sig levende for Diavl. Bestyrelsen udtaler herved en hjertelig Tak til Hr. Kriel for denne Gave.

P. B. B.

J. Møller. Ersklev.

Fra Kredsene.

Aalborg Amts BF. afholdt Generalforsamling Lørdagen d. 18. Decbr. — Aarsregnskabet fremlagdes i ikke-revideret Stand og fremlægges derfor paant ved Marts-mødet. — Frederiksen, Grablev, og Bitch-Lauritzen, Støvring, genvalgte som Styrelsesmedlemmer, og da Frederiksen frabad sig Genvalg som Formand, valgtes Lauritzen, ligesom han ogsaa valgtes som Delegeret for næste Treaar; Borch, Aalborg, Suppleant og Kasjerer samt Biavlsleder paa Bistolen for 1898 med Løn 70 Kr. Smedemester Villadsen, Aalborg, Næstformand. Til Revisor valgtes Lærer Jensen, Gug. — Støndt man var overmaade veltilfreds med Hovedforeningens tidligere sendte Biavlslærer, C. S. Grønning, Vejrup, vedtoges det dog, at andrage om til Sommeren at faa N. S. Kristensen, Himmelø, til at holde en Del Møder i Kredsene, da man antog, at en ny Foredragsholder muligvis vilde skaffe flere Tilhørere, hvorved altsaa Kredsstabet til Biavlslæreren vilde blive spredt videre. — Det paalagdes Formanden at andrage Landbosforeningen om et større Bidrag for næste Aar — hidtil er givet 75 Kr. — ligeledes skulde Landbosforeningen om at give Tilladelse til Udstilling af Biavlsredskaber og Biavlsprodukter samt Bortlodning af disse Genstande i Lombolaen. — Kredsformændene skulde paalægges at indtræde Medlemsbidraget inden Marts 98, medens de spredte Medlemmers Kontingent efter 1. Marts skulde indtrædes ved Postopkrævning. — Det oplystes, at der var holdt 14 Møder i Kredsene, samt Møde hver 14. Dag paa Bistolen i Aalborg fra 29. Maj til 11. Septbr. Disse Møder vare ialt besøgte af 66 Personer. — Medlemsantallet er f. T. 116, men 29 restere med Kontingent.

Grablev Skole, d. 20. Decbr. 1897.

N. Frederiksen.

Gl. Roskilde Amts BF. afholdt Lørdag d. 18 Decbr. sin aarlige Generalforsamling i „Højskolehjemmet“ i Roskilde. Af Bestyrelsen afgik Næstformanden, Gaardbestyrer S. Larsen, „Strandgaarden“, og Gæstgiver D. Hansen, Herthadalen, der begge genvalgtes. Til Revisor genvalgtes Kbm. Vigler, Roskilde. Foreningens Virksomhed i 1897 havde væsentligt bestaaet i Afholdelsen af 7 godt besøgte Møder paa forskellige Steder i Foreningen. Det fremgik af Meddelelser fra forskellige Medlemmer, at Biaaret paa enkelte Undtagelser nær kun havde givet lidt Honning. Virksomheden i 1898 bestemtes til at bestaa i Afholdelsen af Møder i Foraars- og Sommertiden med praktisk Vejledning i Viavl og Foredrag. Foreløbig bestemtes det at afholde Møder i Stenløse, Karlslunde, Herthadalen, Skibby og Nymølle, samt et Møde i April Maaned i Roskilde Højskolehjem. Samt hvis Fjertræksbesen holder Udstilling i Roskilde, da at deltage heri sammen med den, hvis passende Betingelser kunde opnaas. — Derefter holdt N. S. Kristensen, Himmelev, et meget interessant og belærende Foredrag om Bipesten, samt Maaden hvorpaa den kan helbreedes.

Naarup BF., Kreds 10 f, dannedes ved et Møde i Naarup. Til Formand valgtes Købmand H. P. Christiansen i Naarup.

Ekko fra Staderne.

Lembvig, 18. Novbr.

Det tegner til en god Dervintring, da Bierne har holdt saa silbige Udflugter. — Den 14. Novbr. støj Bierne ret lidlige og indbar Vand og Pollen af Ugerkaal, som endnu blomstrer rigelig; men nu skulde man vel antage, at Biernes Udflugter tildeels ere forbi for iaar. P. Nielsen.

Gronholt pr. Fredensborg, 19. Novbr.

Herpaa Egnen har Vejret været meget ugunstigt under Hovedtrækket, idet vi i Tiden omkring St. Hansdag havde en vedvarende Tørke omtrent i 14 Dage, som senere efterfulgtes af omtrent ligesaa lang Tids vedholdende Regnvejr, hvorved den bedste Tid gik tabt; Udbyttet er derfor kun ringe og sine Steder næsten intet. — Efter som det i gode Honningaar jo ikke mangler paa Beretninger om stort Honningudbytte, saa kunde det maasse være af Interesse til en Forandring at se, hvorledes Regnstabet kan stille sig for et Aar som 1897. Uden for Regnstabet er et Par Stader, som har afgivet Honning til Brug i Husholdningen

(c. 25 K), og som senere har modtaget 20 K Kandis til Vinterbehold. Af 12 Familier 140 K Honning og en Sværm.

Honningen solgt til 82 Kr. 15 Dre.
Udgift til Sukker 26 „ 38 „

I Løn for Arbejdet 55 Kr. 77 Dre.

Udbyttet kunde muligvis blevet noget større, i Fald jeg havde været tilstrækkelig forsynet med færdig Bygning til Honningrummene; men alle Heltabler vare tagne i Brug til Formering forrige Aar, og Bierne har derfor iaar maattet præstere en Del Byggearbejde i Magasinerne foruden de Tabler, som hvert Aar udbygges i Underrummet til Fornøjelse af Yngelredten. Som passiv Indtægt kan derfor regnes en Sværm, 40 Heltabler (Tabnormal) og 16 Halvtabler. Udgiften til Voks, som jeg selv har støbt til Kunsttabler, henlægges ogsaa til denne Konto, da Beløbet jo er til Stede som en staaende Kapital i Biavlens. Ch r. Bleibach.

Marke pr. Mørøv, 1. Decbr.

Da der kun sjældent høres noget Ekko her fra min Egn, kunde det maasse interessere at høre et Par Ord fra mig. — Ved første Foraars-Estersyn var alle mine Familier i en god Fremgang med Yngel; ingen manglede Foder, og alle Familierne vare stærke til Foraars-Blomstertrækket, saa jeg ventede et meget godt Honningaar; men den langvarige Tørke gav en Tilbagegang, saa jeg høstede gennemsnitlig kun 25 K pr. Familie. — Sidst jeg indgav Beretning var Aargang 96 S. 346, hvor jeg meddelte min Bigaards Størrelse, som er samme iaar, kun med den Forskel, at Ruben er tilintetgjort; det blev mig for fedelig at gaa og se paa; ikke alene var Ruben fuld af Bier, men tillige en hel stor Sværm uden paa Ruben hele Sommeren uden at sværme, saa tog jeg Ruben og skar den igennem efter Tavlegangene, udtog Tablerne og børstede Bierne af paa en Plade foran Indgangen til et Hus, hvor Bierne meget hurtigt gik ind, og Dagen efter havde Dronningen allerede lagt Æg i den ny Bolig, saa nu har jeg 12 Familier, som alle ere godt indvintrede.

S. Frederiksen,
Lønner.

Ansager, Varde, 23. Decbr.

Honninghøsten iaar har været liden, 14 a 16 K pr. Stade antages at være Middel-Udbytte herpaa Egnen. Mit bedste Stade gav 32 K, men et enkelt kun 12 K.
P. S. Knudsen.

Et og Andet.

Frost i Bænder og Fødder helbredees snart ved hver Aften at indgvide de angrebne Vegemådele med Honning.

Bavnlige Vink.

Vejret d. (22. Decbr.) har i den sidst forløbne Maaned været mild Vinter med afvekslende Graa-vejr, Regn, Blæst og kun saa klare Dage og Nætter med ganske svag Frost. Af Sne er der kun saaleden meget lidt, og den er da hurtig søt igen. Bierne have under disse Forhold hos os været ganske rolige, vi have ikke iagttaget Udflugter i den Tid, om end Vejret har været klart og stille. Dette er ogsaa deres naturlige Hvileperiode, da der ikke foregaar nogen Ungelaansætning i Staderne, og de enkelte Bier bevæge sig kun saameget i Flyngen, som det er nødvendigt for at hente den ringe Fødemængde, der paa denne Tid kræves til deres Livsophold.

Døde Bier paa Flyvebrættet. Netop i saadant mildt Vintervejr, som vi have haft i den sidste Maaned, hænder det ikke saa sjældent, at man hos enkelte Stader ser nogle (5—20) døde Bier liggende paa Flyvebrættet. Dette hidrører da oftest fra, at Bierne have holdt en Udflugt og paa deres Vej inde paa Stadelis Buid truffet disse døde Bier liggende. Af de levende da slæbe de døde ud, er nærmest Tegne paa, at Familien er stærk. De døde Bier ere i Almindelighed gamle og udsidte, saa at de alligevel ikke havde nogen Værdi for Familien. Hvis de udsleebte Biers Antal er meget større, og disse ere tilføiede af det bekendte brune Skarn, da kan dette tyde paa Sygdommen Bugløb hos Bierne. I dette Tilfælde bør man i stille Vejr forsigtig aabne Stadet, rense Vundbrættet og Indgangen, lægge c. $\frac{1}{2}$ B løb Kandisstage i Føderaabningen og derefter pakke Stadet meget omhyggelig, ogsaa ovenover Føderet.

Kandisstage. I en Gryde hældes $\frac{1}{4}$ Pot ($\frac{1}{4}$ l.) varmt Vand og deri under Omrøring 6 B hult Kandisgræs eller hvidt Sukker. Det smeltes under jævnlig Omrøring over svag Ild. Naar alt Sukkeret er fuldstændig smeltet, læges Gryden af Ilden for langsomt at afkøles. Naar Siruppen i Gryden begynder at sitene, vil den blive lysere. Man rører den da paany og hældes den op i Tallerkener, i hvilke der forud er lagt et Lag Papir. Efter et Døgns Forløb har man da i hver Tallerken en sprød Kandisstage, som let kan brydes med Hænderne eller støres med en Pin. Papiret hindrer Sukkeret i at slæbe ved Tallerkenen. Hvis man i Stedet for det ene B Sukker anvender 1 B Honning altsaa til den nævnte Portion 5 B Sukker og 1 B Honning, da bliver Kandisstagen blødere og forteres med større Begærlighed af Bierne. Dette kan derfor særlig anbefales til Bifamilier, der trænge til meget Føder.

Fodring. I enhver velpaaet Bigaard vil

der ikke være nogen Grund til at fodre med Honning eller Sukker i Januar, da Bierens Forbrug paa denne Aarstid kun er meget ringe (c. 1 B maanedslig), og hvis Bifamilien derfor ved Indvintningen 1. Oktbr. endog saa kun har haft 12 B Forraad, vil den næppe endnu lide nogen Nød, hvis dette da findes nogenlunde heldigt anbragt i Tavlerne. Hvis en Biavler imidlertid har et Stade, der er indvintret med endnu mindre Forraad, eller hvis Forraadet er uheldig fordelt i Tavlerne, da kan han ogsaa paa denne Aarstid frelse Familien fra Hungerbøden ved i Føderaabningen lige over Bierens Sæde at nedlægge c. $\frac{1}{2}$ B Kandisstage eller Honningstavle. Bierne maa naturligvis have fri Udgang til dette Føder; men Føderaabningen bør isørigt tildekkes omhyggelig med Klude eller Saffetor, for at Bierens Barne ikke skal undvige. Efter høist 14 Dages Forløb maa man se til Føderklumpen og forme den, hvis det meste af den er forbragt.

Vandfodring. Hvis en Bifamilie er rigtig indvintret, vil den efter vor Erfarelse aldrig mangle Vand i Vintertiden. Det sker alligevel ikke saa sjældent i danske Bigaarde, at et eller flere Stader lider af Tørstnød. Dette viser sig derved, at et stort Antal Bier i koldt Vejr bruge stærkt og komme frem paa Flyvebrættet uden at flyve op til Henselsesudflugt. Da det samme Tegne kan antyde Luftmangel, bør man i dette Tilfælde først rense Indgangen for Smuld og døde Bier og aabne den helt samt efterse, om Indstudsindvindet fremdeles er løstet $\frac{1}{8}$ " = 3 mm. fra Vunden, saa at der er Udgang til en svag Luftveffel ogsaa ad denne Vej. Hvis Bierne derved komme i Nøi og Løbet af en Times Tid, kan det ikke antages, at de lide af Tørst. Vedbliver derimod Kroen, da bør man vandfodre Bierne. Hertil anvendes en almindelig Medicinflaske eller anden snæverhalset Flaske,

Fig. 4. Flyvebrættet.

der rummer $\frac{1}{2}$ —1 Pægl = $\frac{1}{8}$ — $\frac{1}{4}$ l. Den skylles omhyggelig og fyldes derpaa helt med kogt Vand, der er afkølet til 30—40°. Halsen overbindes med et enkelt Lag tæt Lærred, og Tømmelen sættes over Mundingen, medens man vander Glasfen med Vunden opad. I denne Stilling anbringes Flasken i Føderaabningen, som derefter tilpækkes omhyggelig. Tørstnød hidrører uden Tvivl fra en uheldig Anbringelse af Forraadet jaalede, at der er for lidt i de Tavler, hvorpaa Bierne ere leirede. Naar Bierne da søge Forraad paa de yderste kolde Tavler, finde de dette krystalliseret. Det kan da ikke opløses uden Tilfætning af Vand. Da Vandfodring om Vinteren meget let fremkalder for tidlig Ungelaansætning, bør den ikke uden Nødvendighed anvendes før i den milde Aarstid (Foraaret).

Indgangen bør holdes aabne for at sikre den daglige Luftfornyelse. Hertil udbraves vel ikke nogen meget stor Vanding, men jo mindre denne er, des lettere sker det, at den tilstoppes af døde Bier og Voks-smuld. Derfor foretrække vi at holde Indgangen aaben paa denne Aarstid i en Bredde af c. 8" = 21 cm. Hos Stader, der staa stærkt udsatte for Blæst, kan der dog være Anledning til at indstrenke Bredden til 4"; men man bør da jævnlig med en blød Pind rense Indgangen, for at Luftfornyelsen kan foregaa uhindret. I modfat Fald udsætter man sig for, at Bierne blive urolige og komme frem i koldt Vejr, hvorved mange gaa til Grunde.

Sne har jo allerede vist sig. Naar Solen i tolt Bejr skinner klart paa Sneen omkring Staderne, tilbagefaste Solstraalerne ofte faaledes, at de lyse gennem Stadets Jndgang og losse Bierne frem til Kensesubflugt. Dette bør jaavidt muligt hindres, fordi et stort Antal Bier ville stivne paa Sneen. Jndgangen bør dog ikke lukkes, da dette vilde hindre Luftformyelsen i Stadet. Derimod kan man anbringe et Skyggebræt (se Fig. 4) paa Flyvebrættet faaledes, at Solstraaler holdes ude, medens Luften har fri Adgang til Jndgangen. I en længere Narrække have vi hertil benyttet Skyggebrædder, der dannede en Fortsættelse af Jndgangen 5" = 13 cm. ud paa Flyvebrættet. Det har dog oftere vist sig, at denne Skygning ikke var tilstrækkelig, især længere hen paa Vinteren, da Bierne trænge mere til at komme ud end ved Vinterens Begyndelse. Derfor have vi været nødt til foran denne Slags Skyggebrædder at opstille Straabrædder, der fuldstændig udelukkede Solstraalerne uden at hindre Luftformyelsen. Da denne Fremgangsmaade imidlertid volder dobbelt Arbejde, have vi i de senere Aar om Vinteren anvendt et andet Slags Skyggebræt, nemlig et Bræt (s), der er 4" = 10,5 cm. længere end Jndgangens Nabning (i), opstillet 3" = 7,6 cm. foran denne paa Flyvebrættet (b), hældende op mod Stadets Forside (f). For at Blæst ikke skal fjerne dette Skyggebræt, maa det støtte mod et Par Søm eller Plogge (p) paa Flyvebrættet og foroven trykkes ind imod Stadets Forside ved Hjælp af en Krog eller Hvirvel. Dette Skyggebræt vil fuldstændig kunne udelukke Solstraalerne fra Jndgangen, og dog vil Luften have fri Adgang ved begge Ender af Skyggebrættet. Hvis Sneen tør bort, og Bejret bliver heldigt til en Kensesubflugt, vil det være rigtigt at fjerne ogsaa et saadant Skyggebræt for netop at losse Bierne frem; men hvis dette forsømmes, ville Bierne dog kunne komme baade ud og ind ved Skyggebrættets Ender bedre end under de tidligere benyttede Skyggebrædder. De her beskrevne Skyggebrædder ville ogsaa bedre kunne hindre den sammenfaldende Sne i at lukke Jndgangen helt.

No. Iøvrigt kommer det paa denne Aarstid an paa at holde alle Forskyrrelser borte fra Bierne. Mejer, som i visse Egne ere slemme til at banke med Ræbber paa Flyvebrættet for at æde de fremkommende Bier, kunne holdes borte ved at anbringe et Ræt med $\frac{1}{2}$ " = 13 cm. brede Masser omkring Flyvebrættet.

Brevkasse.

Rettelse. I forrige Aargang S. 366, 2. Spalte, 2. Linie franeden staar „øverste“, læs: „stilige“.

Medlemskort. Disse forlanges derved, at vedkommende Medlem henvender sig til sin Kredsforsmand og godtgør, at han er Medlem for 1898. Kredsforsmanden skriver da paa det gamle Korts Bagside: „Medlem for 1898“ og derunder sit Navn. Kun i det Tilfælde, at Medlemskortet er bortkommet, eller naar et nyt Medlem indtræder i DBF., udstedes ny Medlemskort.

Ny Medlemmer af DBF. kunne hos vedkommende Kredsforsmand erholde frit udleveret DBF.'s Love og Smaastrifter, naar de kunne bevise deres Medlemsret. I Egne, hvor en saadan Kredsforsmand ikke findes, kan Medlemmer ligeledes faa Love og Smaastrifter tilsendte, naar Postbitteringen eller Kuponen paa dette Hæftes sidste Blad indsendes til DBF.'s Sekretær.

De Kredsforsmand, som ikke have tilstrækkelig Oplag af Medlemskort, Smaastrifter og Love,

kanne erholde saadanne hos DBF.'s Sekretær, naar de opgive det Antal, som de formentlig vilke faa Brug for.

Manglende Numre. Overbestyrelsen for Postvæsenet har under 9. Februar 1889 meddelt DBF.'s Sekretær, „at det faabel med Hensyn til uabonnerede som abonnerede Aviser er en Tjenestepligt for Posthusene at føre Kontrol med, at familige Numre af Bladet komme den, til hvem Bladet er anmeldt, henholdsvis Abonnenen, i Hænde, samt i Tilfælde af, at noget Nummer maatte mangle, at rekvirere dette ved Afsendelses-Posthuset“.

Hvis et Postkontor eller et Landpostbud atktaa nægter at skaffe et saadant manglende Nummer, fordi Bladet er bestilt hos Sekretæren (dette kaldes „anmeldt“) — da bede vi Vedkommende om at vise Postbudet eller Posthuset denne Skrivelse. Nægtes det da alligevel at skaffe Nummeret, bede vi om at faa Meddelelse derom, vi skulle da sørge for, at vedkommende Embedsmand bliver draget til Ansvar for sin Pligtforsømmelse.

Kuponen paa dette Blads Side 32 er bestemt til at afklippes for hos Kredsforsmanden; at bevise vedkommende Holders Medlemsret, hvis Bladet ikke er bestilt hos ham. Paa lignende Maade kan denne Kupon anvendes til at indsendes til DBF.'s Sekretær, hvis den paagaeldende Egn ikke har nogen Kreds.

Kundgørelser.

Godt Bi-Voks

tozes af **B. Spies**, Kulkorvet 15, Københav, der betaler 1 Kr. 10 Ø. pr. P.

Smuk Iys Honning

faas hos **J. Fausling**, Kværndrup St., for 50 Ø. pr. P. mod Efterkrav.

Honning ønskes.

God hvid Honning fra iaar ønskes. Sælgere af Honning bedes henvende sig til **Brødrene Müller**, Randers Materialhandel.

Landbrugets Bierhverv.

Tidskrift for Hævebrug, Fjerkræavl, Biavl, Raninavl, Ferstvandssifstteri og Jagt. Redigeret af Carl Schjelder. Udkommer 4 Gange aarlig med ialt 6 Ark Tekst. Bestilles paa Postkontoret og koster 1 Kr. aarlig. — 1. Aarg., 1896, 6 Ark Tekst faas mod Indsendelse af 1 Kr. 4 Ø. pr. Postanvisning. Adresse: „Landbrugets Bierhverv“, København N.

Største Nyhed ved Honninghøsten

Honningudtagings-Apparat

efter Fernan's System til Udtagning af alle Slags Honning i kold Tilstand.

Bern. Rosmeyer

i Lingen, Tyskland.

200 Pund Bivoks

(Store rene Stykker)

er til Salg hos Købmand Jens Just, S

Vejle Biavlsredskabsfabrik.

Herved tillader jeg mig at anbefale mine nøjagtige solide Biboliger og Slynge-maskiner og alle andre Rekvizitter til Biavl henhørende. Ægte Vokstavler have altid.

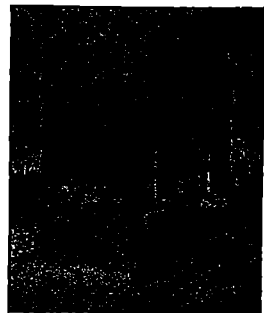
NB. Mine Biboliger laves i Aar af amerikansk Pitch Pine.

Skriv efter min illustrerede Prislister med Tillæg.

Sendes franko.

I. V. Boesen,

Vejle.

DBF.'s Hønningsskilt,

der burde findes ophængt hos Enhver, der handler med Hønning, kan nu faas trykt paa Karton, forsynet med Baaud for 20. D. pr. Stk. Ved Indsendelse af 24 D. i Frimærker sendes Skiltet portofrit.

Erstev.

Biavlsredskaber

i stor Udvalg, men kun faabaarne, der ved Prøve ere fundne at være brugbare, faas hos

Alex. Rasmussen, Kalundborg.

Søjeste Rabat til Forhandlere og Foræninger gives.

Vejledning til Biavl

af

V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svebølle
faas i enhver Boglade à 50 Øre. Naar 54 Øre
tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt

Den, der sender mig 4 Kr. pr. Postanvisning sender jeg franko

9½ Pd. Melange-Tobak.

Jens Jørgensen, Hjørring.

Stålhammar's 2 Vegtavler

til Oplysning om Hønningens Naturhistorie kunne nu atter faas hos Erstev, Kalundborg, til en Pris af 5 Kr. pr. Sæt. Med Tavlerne følger en fortløende Tekst i det svenske Sprog.

Kautschuk-Stempler

til billigste Priser faas hos R. Schmidt, Vinkelvej 6, 3. Sal, Kjøbenhavn V.

183 Farbentafeln.

MEYERS

KONVERSATIONS-LEXIKON

17589 Seiten Text

Mit 1000 Bildertafeln und Kartenbeilagen.

= Soeben erschienen =

In 5., neubearbeiteter und vermehrter Auflage:

372 Hefte	17 Bände
je 80 Pf.	je 10 Mk.
17 Bände	je 8 Mk.

Verlag des Bibliographischen Instituts, Leipzig.

10,000 Abbildungen, Karten und Pläne.

Probefeste und Prospekte gratis durch jede Buchhandlung.

Paa Jacob Erslev's Forlag er udkommer og faas hos Boghandlerne:

Fører i Biavl.

Af Hans Erslev.

3die omarbejdede Udgave.

Pris 2 Kr.

Ægte Bivokstaoler

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Voks bytted.

N. Schmidt, Vinkelvej 6, 3. Sal, København V

Maanedsskriftet "Sunden"

bestilles hos Udgiveren, Forstikandidat Viggo Møller, Nørrefarimagsgade 53, Kbhvn. K. Organ for Hundevenner og Jøgere. Oplysende Lektur og gode Afbildninger. Abonnementspris 3 Kr. om Aaret. Annoncer 10 Øre Linien. Provenummer gratis.

Billig Bi-Bog.

De 5 Aargange 1876—80 af Tidsskrift for Biavl faas a 50 Øre. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25 Øre. Aargangene 1881—85, 1888—82 ere udjølgt.

Aargangen 1886 heftet og forsynet med Sageregister koster 60 Ø. Aarg. 1887 ligeledes 60 Ø. Aargangene 1893—1896 ligeledes a 1,50 Ø. pr. Aargang.

Naar Bestellene indsendes til undertegnede, da tilsendes Aargangene frit. **Erstlev.**

Honning ønskes.

God sund Honning fra iaar ønskes. Sælgeren af Honning bedes henvende sig til

Brødrene Müller,
Handers Materialhandel.

Honningen og dens Anvendelse,

af Hans Erstlev,

2det forøgede Oplag, Pris 50 Ø., er nu udkommet. Sendes frit imod Indsendelse af 52 Ø. i Frimrk. til **Erstlev** i Kallundborg.

Honning-Sedler, af to forstellige Slags Honning" og „Honningens Anvendelse“), udgivne af DBF., bestemt til at vedlægges ved Honningssalg, idet Sælgeren tilføjer sin Adresse — faas a 10 Øre for hver 10 Stk. hos **Erstlev**, Kallundborg

Kupon til Afklipping.

Undertegnede er Holder af dette Eksemplar af „Tidsskrift for Biavl“ og derved Medlem for 1898 af Danmarks Biavlerforening.

№
Kreds

Forenings-Meddelelser.

Søndagen d. 30. Januar 1898, Glim. Kl. 4, afholder „Sammenstuttede Biavlerforeninger“, **Saunderslev Vesteramt**, den aarlige Generalforsamling i Rødding Vestertro, hvortil alle Bestyrelsesmedlemmer bedes give Nøde. Til Forhandling kommer: 1. Kasserevision. 2. Forslag til Oprettelse af forte Kurus i den praktiske Biavl af Formanden. 3. Foredrag om „Natur og Kunsthverne“. 4. Udstilling 1898. 5. Beretning om Homingudbyttet i 1897. 6. Diskussion om Biforsikringsagen. 7. Valg af et Medlem til Overbestyrelsen.

Buchholz, Formand.

Standerborg Amts BF. afholder Bestyrelsesmøde Tirsdag d. 6. Januar 1898, Middag Kl. 12, hos Vinhandler Kristensen i Horsens; der forhandles om Vintermødernes Afholdelse, og alle d'v. Kredsformænd bedes at give Nøde.

Maribo Amts BF. afholder Lørdagen den 8de Januar 1898, Formiddag Kl. 10, sin aarlige Generalforsamling paa Hotel „Soro“ i Maribo. Dagsorden: 1. Regnskabet for 1897 fremlægges og Meddelelser Foreningen angaaende gives. 2. Valg af Bestyrelse og Revisor. 3. Stal M. A. BF. repræsenteres paa Delegeretmødet for DBF. i 1898? 4. Stal vi igennem Foreningen fortsætte med Fællesindfæst af Stader og Redskaber, som de foregaaende Aar, samt uddele „Bien“ til Smaataarsfolk og Bestyrelsesmedlemmerne, og til andre Biavlere a 40 Øre? Endvidere bedes Tidsskriftet bestilt snarest muligt. 5. Virksomhedsplan for 1898 bestemmes, dernæst indbefattes Foreningens eventuelle Deltagelse i Udstillingen i Nakflov 1898. Mulige Forslag og Diskussionsemner bedes sendt til undertegnede snarest muligt.

Taagerup pr. Rødbj., d. 13. Decbr. 1897.

D. Hansen,
p. t. Formand.

Indhold af dette Numer.

Kallundborg Amts BF., af N. Frederiksen	28
Understen, Anders Christian	5
Biaaret 1897	12
Biavl for Kvinder, af L. Harrison	24
Bihus, nyt, af N. P. Poulsen	23
Bipest, forst. Meninge berom, af Th. Buchholz	18
Biplanter	26
Ekko, af P. Nielsen, Chr. Weibach, J. Frederiksen og P. J. Knudsen	28
Fodrer, en billig, af August Petersen	10
Forslag, et magert, af Kr. Pedersen	11
Gavnligt Vind	14
Indavl og Raceblanding, af B. C. B. Smith	29
Kunsttaavler, af G. P. Rasmussen	19
Kunsttaavlers Brug, af C. P. Dabant	15
Middel mod Frost	29
Deine Bier, af N. S. Kristensen	19
Mit Levnetsløb, af M. C. Understen	7
Naarby BF.	28
Rammemaal	6
Rammemaal, af P. Nielsen	9
Rammemaal	26
Rammemaal, af Jakob Olsen	21
Rammens Bredder, af Hans Erstlev	13
Roskilde Amts BF.	28
Styggebrædder	27
Snebænt, af G. M. Doolittle	22
Spekulations-Jodring	26
Udslynger, Warnstorff's, af N. Bohnenstengel	16
Vokstalepræg	26
Ægte Befrugning	26

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det ugaar den 1. i de 6 Vintermaaneber, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneber. Rundgælder optages for 20 Øre pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Øre 2den og 3die Gang og 3 Øre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de fæstes indryktele.

Bier og Blomster XX.

Urteblomstrede. Denne Plantefamilie er meget stor, den omfatter henimod 4000 Arter. I den Henseende staar den dog langt tilbage for Kurvblomstede; men paa den anden Side omfatte disse ikke nær saa mange for Menneskene nyttige Planter, og det samme gælder med Hensyn til Bierne, idet næppe nogen anden Plantefamilie om-

der tydelig viser Tilpasning til Insektbesøg.

I Fig. 5 ses fremstillet en saadan Urteblomst, øverst ved v findes et stort opadbøjet Kronblad, den saakaldte Fane, hvis Bestemmelse er at hidlokke Insekter, derfor er den lidlig farvet, oftest gul, rød, hvid eller blaa. De andre 4 Kronblade have i Almindelighed den samme Farve, dog ikke altid. Tæt under Fanen findes 2 mindre Kronblade, Vingergene al, og mellem disse, ligeoverfor

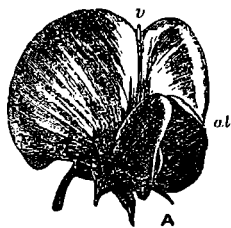

Fig. 5.

Fig. 6.

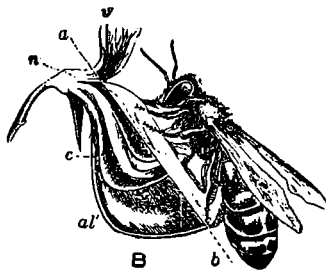

Fig. 7.

fatter saa mange for Biavlen vigtige Planter som de Urteblomstrede, baade Honning- og Pollenplanter træffes i rig Mangfoldighed i denne store Familie. Og saa denne udmærker sig ved fremtrædende Kendemærker; men alligevel er der her en langt større Afvæksling i Formerne end hos de Kurvblomstrede. De Urteblomstrede have en uregelmæssig Blomst, allerede det 5-fligede Bæger er stærkere udbillet i den ene Side end i den anden; men det er dog navnlig Kronen,

Fanen, Baaden, der bestaar af 2 Kronblade, som ere mere eller mindre sammenbovsne i deres nederste Rand. I Baaden ligger baade de 10 Støddragere og Støvvejen skjulte. — I Fig. 6 ses Støddragerne og Støvvejen, noget forstørrede, efter at Bæger og Krone ere fjernede. De 9 nederste Støddrageres Traade ere sammenbovsne til et hindeagtigt Hylster omkring Støvvejen; men foroven, hvor den ene fri Støddrager ses ved a, er dette Hylster spaltet, saaledes

at der her er en bekvem Afgang for Bienen til at strække sin Tunge og Sugesnabel langs med Frugtknuden op til Nektargruben n, hvor den søde Saft samler sig. I Figuren er Hylsteret og Frugtknuden gennemskårne og den forreste Halvdel borttagen, saa at man ser Veggene i Frugtknuden. Ved s ses Arret trædende frem af Støvknappernes Kredse. — Endelig fremstilles i Fig. 7 en Blomst af almindelig Fodervitte, 2 Gange forstørret. Af Fanen v' ses kun den nederste Del. Blomstens højre Vinge er fjernet under Linien ab, den venstre Vinge al' er derimod tilstede. I Figuren ses en Honningbi, som holder sig fast med Benene paa Blomstens Vingener. Disse trykkes derved nedad og Baadens yderste Spids, der indeholder baade de 9 Støvknapper og Arret, presses derved op mod Biens Bug. Paa denne affættes da mange Pollenkorn af den nylig udprungne Blomst, og disse ville i en lidt ældre Blomst netop komme i Berøring med det modne Ar. I mange Blomster af denne Familie have baade Baaden og Vingerne paa hver Side en Udposning, som bevirker, at Baaden trækkes nedad, saasnart Bingerne trykkes nedad. Derved træde da baade Støvknapper og Ar endnu stærkere frem.

Hermed have vi fremstillet Hovedtrækkene i disse Planter's Bestøvningsforhold. Der er dog hos de mange enkelte Arter betydelige Afvigelser, som ofte kunne have Betydning for Diablen, idet de saa Indflydelse paa den Nektarmængde, som Blomsterne kunne yde Honningbierne. De allerfleste Planter af denne Familie udmærke sig ved en forbausende stor Nektarydelse; men Kronrørets Længde eller andre Forhold i Blomstens Bygning kunne i disse Tilfælde lægge væsentlige Hindringer i Vejen for Honningbiernes Nektarhentning. Den berømte engelske Naturforsker Charles Darwin har netop med Hensyn til Planter af denne Familie foretaget en Mængde Forsøg angaaende Insektbesøgets Mytne, idet han dækkede Planterne paa et lille Stykke Jord med fint gennemsigtigt Løg, gennem hvis Mastrer Bieren ikke kunde trænge ind. Ved Frøets Mødning talte han de modne Frø, der fandtes under Nettet, og ligeledes de modne Frø paa et ligesaa stort ubedækket Stykke Jord ved Siden af. Han fandt da for Inkarnatkløver (*Trifolium incarnatum*) 5—6 Gange saa mange Frø paa det ubedækkede Jordstykke som paa det dækkede. Af Rødkløver (*Trifolium pratense*) fandt han i 100 „Hoveder“, der havde været dækkede, ikke et eneste modent Frø, medens han i andre 100 Hoveder, der vare blevne besøgte af Bieren, fandt 2720 modne Frø.

Hos Hvidkløver (*Trifolium repens*) fandt han, at de krydsbefrugtede Planter, d. e. Planter, der vare fremspirede af krydsbefrugtede Frø, gav 10 Gange saa mange Frø som de selvbefrugtede, og endvidere at 20 ubedækkede Hoveder gav 2290 Frø, medens 20 dækkede Hoveder kun gav et eneste slet uddviklet Frø.

Vi skulle i nogle følgende Artikler nærmere omtale nogle af de vigtigste ærtblomstrede Planter saavel med Hensyn til deres særegne Bestøvningsforhold som med Hensyn til deres Betydning som Diplanter.

A. C. Andersens Levnetsløb.

Af A. C. Andersen, Nyborg.
(Fortset).

Ved Krigen's Ophør tog jeg Tjeneste som fast Underofficer; Grunden hertil var, at jeg havde Udsigt til straks at lade mig stille for en Værnepligtig, hvilket indbragte mig 1100 Rigsdaler, som i mine Hænder den Gang ansaaes for en stor Kapital.

Under Felttoget havde jeg selvølgelig ikke noget med Bieren at gøre, men jeg traf ofte paa Diablere, som jeg da besøgte. I Landsbyen Korfendorff saa jeg en Bistand, som jeg hverken før eller siden har set Mage til. „Der alte Bienenwatter“, som jeg besøgte, vidste intet Tal paa sine Stader (vel over et Par Hundrede), som stode opstillede i en med Lyng bevoxet Bihave; Staderne bestod af 3 Kampesten, 1 Bundbræt og 1 Kube, der var dækket med Grønsværtør. — Først i 1856 hørte jeg atter Tale om den Dzierzon'ske Diablmetode, og jeg fik da nogle tykke Bihøger forskrevet, men ingen af dem omhandlede den ny Metode. Endelig fik jeg „Der Bienenfreund aus Slesien“, men jeg begyndte dog ikke paa at bygge Stader; før jeg i 1858 paa en Udstilling i Odense saa et Stade, der var udstillet fra Erholm. Af dette Stade tog jeg straks Maal og lod eet forsærdige derefter. Det var et Trugstade med Kammer af, saavidt jeg erindrer, 9 × 9. Jeg læste imidlertid nu om andre Stader og lod flere forsærdige efter forskellige Maal. Derefter lod jeg enkelte forsærdige efter Hoffjægermester Brun's Maal, og endelig et stort Antal Høstader. Jeg kan ikke selv bruge Høvl og lod derfor alle Stader forsærdige af Snedkere og Tømrere. Hensigten hermed var kun at udbrøde Dzierzonstaderne, men jeg havde ikke lidt Tab ved den Foretning. Efterhaanden, som der kom danske Skrifter frem, anstaffede jeg alt, hvad der udkom, og dette har jeg gjort siden. I 1861

stiftede Højjægermester Brun Foreningen „Nordens Videner“; jeg indmeldte mig straks som Medlem af denne Forening og deltog i Udstillingen i København 1861 og i Odense 1862. Ved disse Udstillinger deltog jeg for første Gang i Diskussion om Biavlsspørgsmaal. Disse Udstillinger vare i en vis Forstand meget interessante derved, at vi (alle Deltagerne i Udstillingerne) vare hinanden ubekendte.

Da „Nordisk Tidsskrift for Biavl“ og Virksomheden i Foreningen „Nordens Videner“ ophørte, begyndte jeg at tænke paa Oprettelsen af en Forening og henvendte mig i dette Hjem til flere Biavlere, men der var ingen, der vilde være med hertil.

I 1864 maatte jeg atter rykke i Felten og deltog i den ulykkelige Krig, der for mig var ubehagelig fra først til sidst. Min Hustru, som var frugtfuld, maatte jeg tage Afsted med kort før hendes Medtomst, og medens jeg i Trearskrigen var bleven saa fortrolig med Feltilivet, al jeg ikke længtes efter det Ophør, saa var Krigen 1864 af den Bestaffenhed, at jeg hver Dag længtes efter Ende paa den. Tilbagetoget fra Dannevirke var noget fedeligt og besværligt, og Sngen, der ikke har været med, kan gøre sig nogen Forestilling derom; men vi kendte Nødvendigheden deraf og kunde godt indse, hvor umuligt det vilde være at holde Dannevirkestillingen overfor to Stormagter, der havde en Fæstning i Ryggen. Vi vidste jo ogsaa, hvad der ventede os, nemlig at blive filltet bag Standsjerne i Dybbøl eller indesluttet i Fredericia, hvilket sidste blev mit Lod. Vi maatte jo som bekendt rømme Fæstningen, og jeg var da med til at streife den nordligste Del af Thyland igennem baade paa Krøns og Tværs.

Paa denne Rejse fik jeg Vejledning til at se Viggekuben, der, som Navnet betegner, ligger paa Siden og har et Flyvehul paa 6—8“ i Diameter, som er lukket i den modsatte Ende med et Laag.

I 1866 henvendte jeg mig til Formanden for Svendborg Amts landøkonomiske Selskab, Højjægermester Sehested til Broholm, og forelagde ham min Plan, der gik ud paa at danne en Biavlforening for Thyen. Hertil svarede Hr. Højjægermesteren: „Den Sag er god, den skal nok blive støttet, og jeg skal give Dem Anvisning paa, hvem De skal henvende Dem til, for at underskrive Deres Indbydelse, nemlig Justitsraad Lange til Ornbækunde og Konul Th. Kruse til Nordstov“. — Jeg antager, Hr. Højjægermesteren havde tilskrevet dem, thi da jeg forelagde dem Indbydelsen till et Møde til Underkrift, vare de straks villige hertil. — Dette hjalp, og mange af dem, der havde

nægtet at være med til at danne en Biavlforening, gav Møde og indtegnede sig straks som Medlemmer. Mødet blev afholdt paa Raadhuset i Nyborg d. 5. Juli 1866, og Foreningen blev kaldt „Biavlforeningen af 5. Juli 1866“ (Den nuværende Danmarks Biavlforening). Det kneb, at faa nogen til at overtage Formandsposten, som Lærer Hørløf, Højselager, endelig overtog paa den Betingelse, at jeg skulde udføre alle løbende Forretninger, og efter kort Tids Forløb blev jeg nødt til ogsaa at overtage Kassererposten. Kancelliraad Sjørgensen, Dyrehavegaard, foreslog, at jeg skulde redigere et lille Blad, der vilde bidrage til at holde Foreningen sammen, og jeg gik ind paa hans Forslag med den Bemærkning, at jeg vel havde tænkt paa det samme, men frygtede for ikke at være nok kendt med Forholdene til, at jeg kunde skrive Beslædninger i Biavl, da jeg selv trængte til at belæres. I 4 Aar udgav jeg Bladet for egen Regning, hvorefter jeg overgav det til Foreningen, imod at jeg redigerede det, hvilket jeg derefter udførte i 12 Aar; men jeg var ligegyldig nok til ikke at faa en Kontrakt paa, at Redaktionen af Bladet ikke kunde fratages mig.

Derefter redigerede jeg Bladet i 12 Aar, indtil denne Post paa en underfundig Maade blev mig fratagen. Noget Tid efter gjorde jeg den Opdagelse, at en Mand, der slet ikke var valgt, nemlig P. J. Poulsen, Wiby, stod opført som Repræsentant for Vends Herred, der aldeles ikke var berettiget til at sende Delegeret, og det er ikke umuligt, at der var optaget flere som Delegerede uden at være valgt.

Jeg blev derefter antaget som Biavllærer og holdt en stor Del Møder paa Thyen, Sjælland og Møen, men jeg fik hverken Rejsegodtgørelse eller Diæter. Min Afsløser som Kasserer tog det ikke saa nøje. Da der atter kom ordnede Forhold ind i Foreningen, og der blev givet Biavllærerne Bederlag for deres Arbejde, holdt jeg ikke mange Møder, før der blev valgt andre Biavllærere.

Støndt det især i de første Aar gik noget smaat fr m, saa havde Biavlforeningen dog i de 16 Aar, jeg arbejdede for den, udbredt sig meget godt; jeg havde medvirket til Dannelsen af over 80 Kredsföreninger og Foreningen talte 1000 Medlemmer. Det store Arbejde, der var udført for at naa dette Maal, var ikke udført af mig alene, nej, der maatte bedre Kræfter til.

I 1859 var jeg med paa en Manøvre ved Glensborg; der traf jeg en Mand, der interesserede sig for Biavl, og det var mig en overordentlig stor Glæde at tale med denne Mand, da jeg aldrig før havde truffet en Saadan. Han var den Gang ansat ved

Jernbanestationen i Flensborg, og jeg besøgte ham ofte under mit Ophold der, men vi tænkte dog ikke paa, at vi skulde komme til at arbejde saa meget sammen, som vi har. Smidlertid talte vi dog om, at der burde gøres Noget for Biablens Fremme, og vi korresponderede senere ofte om Sagen. Det blev imidlertid den Mand, der, som Formand for Biablerforeningen i Danmark, var istand til at styre den saaledes, at den gjorde den store Fremgang; jeg var kun hans Medhjælper. — Det var Biablerforeningens nuværende Præsident, Hr. Møller, som vi maa ønske endnu i mange Aar maa beklæde denne Post.

Det blev undertiden bebrejdet mig, at jeg i den Tid, jeg var meddelagtig i Biablerforeningens Styrelse, holdt paa, at vi skulde have Penge i Kassen. Dette gjorde jeg af den Grund, at vi altid kunde dække Udgifterne ved en mislykket Udstilling, og det viste sig jo, et Par Aar efter at jeg var fratruddet Posten, at det havde været heldigt, om jeg havde været til Stede med den Kassebeholdning, jeg afleverede til min Eftermand.

Da Medlemsbidraget til Biablerforeningen blev sat op til 2 Kr. aarlig, og jeg havde mange Aars Erfaring for, at der var en stor Del af Smaakaarsfolk, der nødvendig gav Penge ud for at erhverve sig Rendskab til deres Vidrift, begyndte jeg Udgivelsen af et lille, billigt Blad „Bien“, som jeg nu har redigeret i 12 Aar.

Min Virksomhed for Udbredelsen af Rendskab til Biablen er dog imidlertid ogsaa blevet paakønnet, idet jeg ved Foreningens 25 Aars Jubilæumsfest i 1891 blev stikket smukke og værdifulde Gaver, nemlig et Sølvbæger og et Taffelur fra Danmarks Biablerforening, en Sølvopsats fra Maribo Amts Biablerforening, en Sølvmedalje fra Foreningen til Dyrenes Beskyttelse og et smukt Bistade fra Fabrikant Kr. Petersen, Lved.

Dette medvirker til at give mig Lyst til fremdeles, at virke for Sagens Fremme. Og at jeg trods mine 76 Aar endnu er i Stand til at give Vejledning i Biabl, maa jo fremgaa af, at jeg i Sommeren 1897 i 17 paa hinanden følgende Dage holdt Møder hver Dag og efter Møderne besøgte en Del af Biablerne og tilsaa deres Bistaade, paa een Dag 20 i Tallet.

„Fører i Biabl“

Anneldt af Niels Zahle, Høllernp.

I Midten af afvigte Sommer udkom „Fører i Biabl“ af Hans Ersklev i 3.

omarbejdede Oplag. Det fremgaa af Indledningen, at 1. Oplag eller Udgave, der udkom i 1887, i Hovedsagen var en Bearbejdelse af en engelsk Bibog, medens 2. Udgave, der udkom 3 Aar senere, var et selvstændigt Arbejde, og af dette er den foreliggende 3. Udgave en Omarbejdelse. Det mest iøjnefaldende ved denne Omarbejdning indskrænker sig imidlertid til, at en større Del af Kapitelne ere ordnede paa en anden Maade, end i 2. Udgave, og det kan gerne være, at den ny Ordning er den bedste; men nogen væsentlig Forbedring er den næppe. Hermed skal der imidlertid ikke være sagt noget nedsettende om 3. Udgave; tværtimod: den Omstændighed, at den sidste Udgave i alt væsentligt er som den næstsidste maa nærmest betragtes som en Anbefaling for begge.

Der er imidlertid foretaget enkelte Udeladelser og gjort enkelte Tilføjelser, hvorved Sideantallet er blevet forøget med 31, og det maa bemærkes, at det udeladte næppe vil blive savnet, hvorimod dette sikkert vilde være blevet Tilfældet med det tilføjede, hvis det havde været udeladt; thi omendstødt det vilde være meget ubilligt at sige om 2. Udgave, den er forældet, er det dog ikke desto mindre sandt, at der i Løbet af de mellem-liggende 7 Aar er fremkommet adskilligt paa Biablens Omraade, som nødvendigtis maa indeholdes i en ny Bibog, naar den siges at være udførlig og tidssvarende. Af slige Tilføjelser skal der her i Forbigaaende blot nævnes Hjørneklobser med skarpe Endeanter, der jo allerede i flere Aar have spillet en Rolle paa Biablens Omraade; men som ikke findes omtalte i 2. Udgave.

Fører i Biabl er, som sagt, fra først af bearbejdet efter en engelsk Bog og senere tvende Gange omarbejdet; men desuagtet bærer den endnu Præg af sin engelske Afstamning, i det mindste naar Hensyn tages til Udbildningerne, og det ikke alene ved dem, der ere Gængsere fra tidligere Udgaver, men tillige ved dem, der kun findes i den ny Udgave; adskillige af dem have nemlig Paastrifter i det engelske Sprog, saaledes: The Well's hive (Wellsstadet), Tinslide (Tinskaade), Alley's perfection queen trap (Alleys fuldkomne Dronningsælde) m. fl. Billedet af Bihaven (Fig. 34), har rigtig nok ingen saadan Paastrift; men af Storktenens Form paa Huset i Baggrunden kan det alligevel stønnes, at Billedet er af engelsk Herkomst, og det samme kunde maasse formodes blot af den Omstændighed, at Bimesteren, der staar ved et Bistade, i Færd med at undersøge dets Tavlebygning, har kastet Frakke og Best samt smøget sine Stjortærmere op til Albuerne; thi saaledes

pleje Englænderne — og deres Afstamninger — mere end andre Folk at stille til Arbejde, naar det er mildt. Om dette Billede skal det ellers her bemærkes, at det bibringer Bestueren den Forestilling, at Bistader i England — de egentlige Kulder undtagne — have strittende Ven. Hvis dette var anbefalet til Efterligning, vilde der maaske være Grund til at kalde det gammeldags; men det modsatte er Tilfældet: det er nemlig paa andet Sted i Bogen sagt, at lodrette Ven, der som Hjørnestolper forlænge sig op i Staderne, ere de bedste og billigste, som f. Eks. i Andersens Stade (Fig. 24). Om Andersens Stade skal det her i Forbigaaende bemærkes, at det viser sig, at det er et med Kristian Pedersens Stade, thi det Billede, der i 3. Udgave forestiller Andersens Stade, er sikkert trykt med det selvsamme Stempel som det, der i 2. Udgave kaldes Kristian Pedersens Stade.

Hvis der er Føje til at inddele den danske Biavls Historie i Tidrum, kan Fremkomsten af Ersløvs Fører i Biavl sikkert betragtes som en Mærkepæl, hvorfra det nyeste Tidrum maa regnes, altsaa fra Slutningen af det 8. Aar i det 19. Aarhundrede, paa hvilken Tid Trugstaden, formedelst Ersløvs Bestræbelser, rigtig fik Fodfæste i Danmark. Indtil det nævnte Tidspunkt vare vore Kunststader — d. e. Stader med bevægelig Tablebhugning — næsten alle saaledes indrettede, at de Kammer, hvori Tablerne byggedes, skulde indføres og udtages enten fra Stadernes Ender eller fra deres Sider, hvormod Trugstaden tillader, at de nævnte Kammer indføres og udtages saavel fra Enden som fra oven: det maa bemærkes, at det fornemmelig er sidstnævnte Egenstade, der gør Trugstaden til Mesterstykket blandt Bistader. Ersløv har imidlertid hverken opfundet eller fra først af indført Trugstaden i Danmark, tværtimod, det var bekendt her længe før Ersløv havde noget Navn som Biavler; men indtil han tog sig af det, var det ringeagtet af Epidierne og upaaagtet af Mængden, hvormod det nu, formedelst hans Bestrævelse, næsten er enestaaende som Kunststade hos os, og det har for Tiden en større Udbredelse her i Landet, end alle andre Kunststader tilfammen nogensinde have haft; heri ligger det sikkert i alt væsentligt, at vor Biavl i det sidste Aar har gjort et mægtigt Strid fremad.

Trugstaden findes baade aftegnet og beskrevet i 1. Udgave (1859) af Bruns Vejledning i Biavl efter Dzierzons Metode, og det selvsamme Billede genfindes i 2. Udgave (1884). Heraf ses det, at med Hensyn til det indvendige var Trugstaden den Gang ganste, som det er i Dag; det ubvendige er

derimod slet ikke aftegnet og kun saa løst beskrevet, at det ikke deraf kan skønnes, hvorledes det var. Imidlertid siges der om Trugstaden, „at det trods sine Ufuldkommenheder synes at have en Fremtid for sig, paa Grund af den Lethed, hvormed man kan komme til hver enkelt af Tablerne, samt at det paa nogle Egne i England og Amerika foretrakkes for andre Stadeformer, men at det er uhensigtsmæssigt, hvor Klimatet er raat, fordi Fugtighed og Kulde vanskeligt lader sig udelukke fra det“. Disse Vanskeligheder, der ved det Trugstade, som Brun kendte, sikkert vare tilstede, ere for os en saga blot; thi vi bygge nu Trugstader lige saa lune og tørre, som nogen andet Slags Stade, og derhos lige saa stærke og varige som noget af dem, samt forholdsvis mindst lige saa billige, uden at de derfor i mindste Maade tabe den Egenstade, som Brun kaldte „Lethed, hvormed man kan komme til hver enkelt Table“. Dette Punkt, der dog synes at have tiltrukket sig Bruns Opmærksomhed, er et Kærnepunkt, der ligesom Nordstjernen staar stille, medens alle de andre bevæge sig, eller i det mindste gerne kunde bevæge sig, uden at Trugstaden derfor bliver hverken værre eller bedre, end det allerede er.

Herved skal det imidlertid ikke være sagt, at man under isvrigt lige Forhold faar et større Udbytte af Biavl, naar den drives i Trugstader, end naar andre Stader benyttes*), men kun at den Behandling, der er nødvendig af Hensyn til Biernes Sundhed, Velvære og Ydeevne, kan udføres med større Lethed, Lemfældighed og Sikkerhed ved Trugstader, end ved nogen anden bekendt Stadeform*), og det er fornemmelig derfor at Trugstaden er det bedste.

Trugstader forekommer i forskellige Stikfælder, af hvilke enhver har sine For-

*) Efter „Ledetraad i Biavl“ maa 100 R Honning i en Sommer betragtes som et stort Udbytte af en Familie i et Trugstade; men man sender Eksempler paa ligesaa gode eller endog bedre Udbytte ved Brugten af andre Stader. Brun nævner saaledes, at han af et Berlephs-Højtade har havt 127 R i en Sommer og dog overladt Familien 25 R til Winterhold, medens Vossen siger, at han i 1870 havde 75 R af sit Forstade. Hertil maa Numelveren føje, at han i 1872 ejede en Romnes Magasintube, der med Tidhold og Bundbræt antoges at veje 144 R og hvis Honning vurderedes til 100 R .

*) Med særligt Hensyn til det blotte Efterhyn, som Biavleren jævnligt maa foretage for at flette sig Kundskab om Familiernes indre Forhold, er der en Stadeform, nemlig Nielsens Patentstade, der gør Trugstaden Nangen stridig; men med Hensyn til selve Arbejderne staar hint langt tilbage for dette, og desuden er det saa sammensat, at det kun med Besværighed kan holdes i Orden, hvormod Trugstaden i sin Andersenske Form er simpelheden selv.

svarene og Tilhængere. Bogen indeholder Beskrivelser og Afbildninger af 5 Slags Trugstader, af hvilke de 4 have den Egenstaaende at bestaa af Rarme, der ere satte saaledes ovenpaa hinanden, at de kunne stilles ad i Sammensøjningerne. Det synes heraf at fremgaa, at det maa være Mode i England, at bygge Trugstader paa denne Maade; hvis dette er Tilfældet, saa lad os bare være danske og ikke engelske paa dette Omraade. Denne Advarsel er imidlertid overflødig; thi Forfatteren siger (S. 26), at Stedet bliver baade fastere og billigere, naar Overrummet sættes i fast Forbindelse med det nederste Rum. Anmelderen skal hertil føje den Bemærkning, at Stedet ved at saa sit Overrum sat i fast Forbindelse med Underrummet, tillige kan vinde i Bekvemmelighed og blive baade lunere og tykkere end ellers. Iøvrigt mener han om dette Punkt, at et Trugstade kan og bør bygges saaledes, at der ikke behøves løse Rarme i Magasinet, samt at Delingsbatter ere overflødig Pulvertram. Hvorfor ikke altid sætte Delinger i Delingsrammer paa den Maade, som Bogen giver Anvisning til?

„Maade i alle Retter“ siger et gammelt Ordsprog, og Spørgsmaalet om, hvor tykke eller tynde de Brædder maa være, som vi bygge vore Bistader af, gør ikke nogen Undtagelse herfra. Naar Brædderne ere unyttigt tykke, fordyres Stedet derved, og samtidigt bliver det ubekvemt i adskillige Henseender; ere de derimod for tynde, bliver Stedet skrøbeligt og uholdbart og derfor i Enden endnu dyrere end, hvis de ere for tykke. Forfatteren har paa dette Omraade næppe holdt den gyldne Middevej; han anbefaler nemlig (S. 29) Brædder af kun $\frac{1}{4}$ ” Tykkelse til de indvendige Vægge i et Trugstade, og som Grund hertil antyder han, at de, naar de have den nævnte Tykkelse, ikke ere udsatte for at revne, naar de sømmes fast til opretstaaende Vister. Hertil maa bemærkes, at fastsømmede Brædders Tilbøjelighed til at revne, er langt mere afhængig af deres Bredde end af deres Tykkelse; jo bredere de ere, des større er den nævnte Tilbøjelighed, og under iøvrigt lige Forhold er den endog større hos tyndere end hos tykkere Brædder; men naar de nævnte Brædder ikke ere mere end 4 ” brede, og de Søm, hvormed de sættes, ikke komme Ranten nærmere end $\frac{3}{4}$ ”, saa ville de i Reglen ikke revne, enten de ere tykke eller tynde. Ere de derimod 6—8 ” brede og derhos forsvaerlig sømmede, saa ville større Revner temmelig sikkert indfinde sig, hvorfor Bredden af de Brædder, der benyttes til et Bistade, ikke bør være syndeligt over 4 ”.

Fugerne imellem Brædder af nævnte

Bredde, ville imidlertid ikke undlade til visse Tider at aabne sig kendeligt, og dette selv om de ved Forarbejdelsen have været ordentlig tørre*), og naar de simpelthen ere sammenfugede, men ikke hverken sammenpløjede eller sammensløjede, kunne Fugerne ofte blive saa aabne, at Smaadele af Pakmaterialet ad dem bane sig Vej ind til Bierne, hvilket i den travle Tid ofte skaffer dem en Del ekstra Arbejde ved Rengøring. Under Forudsætning af ordentlig Sammenfugning og Anvendelse af Brædder, der ikke just ere, hvad man kalder fugtige, vil der dog ikke foranlediges nogen væsentlig Ulempe herved; men bedre er det dog at anvende Sammenpløjning, og Sammensløjning med Fjer af Zink er endnu bedre. Men Brædder, der kun ere $\frac{1}{4}$ ” tykke, ere for tynde til nogenlunde bekvemt at lade sig forarbejde paa nogen af disse Maader; en Tykkelse af $\frac{1}{2}$ ” er imidlertid tilstrækkelig, og naar de ere saa tykke, ville de heller ikke krumme sig eller give efter, selv om Pakmaterialet stampes temmelig fast; endvidere give saadanne bekvemt Plads for Fals til Tavlebærerne, hvilket $\frac{1}{4}$ ” tykke Brædder jo slet ikke kunne.

Der er ogsaa Grund til, at anke over den store Tærbelighed, hvormed Fig. 20, der forestiller et Tværnit af Grålevs Stade, er udført. Det vilde nemlig have været en Bryd for Bogen, om Forfatteren havde bragt det Offer, at lade denne forslidte Figur, der forestiller det Stade, der bærer hans Navn, forrigere af en Arkitekt. Endvidere maa det bemærkes, at der nok er en Misse, som har spillet Skolemeisteren et Puds, da han regnede ud, at 2000 Kubikfotommer vare lig 9000 Kubikcentimetre.

Forfatteren skjuler ikke sin gamle Kærlighed til lave Kammer, eller Kammer, hvis Udstrækning i vandret Retning er større end i den lodrette. Blandt de Grunde, han anfører til Fordel for sin Mening, er der et Par Stykker, der — hvis de holde Stif — ere aldeles afgørende. Det siges nemlig S. 24, „at ny Undersøgelser have vist, at Bierne i meget langvarige Vintre, have megen Besvær med at hente Forraad foroven paa de Tavler, hvor de hænge i Vinterklynge“. Herved er det naturligtvis underforstaaet, at de have forholdsvis let ved at hente deres Forraad fra Siderne. Endvidere siges det om samme Sag, at „alle Cellerne fyldes hurtigere i lave end i høje Kammer“, hvilket

*) Overordentlig tørre Brædder ere ikke en Gang gode til et Bistade; thi saadanne ville senere udvide sig og derfor staa Buler, hvis de da ikke kunne trække Sømmene løse eller skeve, hvorved Stadet bliver løst og støvt, saaledes at de bevægelige Dele ikke kunne bevæges med fornøden Frihed.

natrligvis skal sige, at der under iøvrigt lige Forhold indbæres mere Honning, naar Kammerne ere lave, end naar de ere høje.

Som praktisk Grund til Fordel for lave Kammer, anføres det derefter, at slige Kammer ikke behøve Afstandsmaalere for neden, og at de derfor ere lettere at indsætte og udtage end høje Kammer. Anmelderen vilde have anset denne Grund som væsentlig, naar vi ikke havde Hjørneklosfer med skarpe Endelanter, der altid vende tværs for hinanden; men da vi nu have disse, saa tror han, at den Ulejlighed, som de nederste Afstandsmaalere foranledige, er meget forsvindende, og han mener derhos, at den Lethed og den Styrke, hvormed Kammerne kunne forfærdiges formedelst Hjørneklosfer, fuldkommen opveje den Fordel, der muligt kunde flyde af ikke at have Afstandsmaalere for neden. Anmelderen, der fuldt ud erkender, at han som Biavler næppe er værdig til at løse Forfatterens Skobaand, beder undskyldt, at han har tilladt sig disse Bemærkninger.

For Næsten skal det erkendes, at naar vi ikke havde Hjørneklosfer o. s. v., saa vilde den Maade at forfærdige Kammer paa, hvortil der S. 27 gives udførlig Anvisning, være den bedste af alle kendte Maader, og Figurerne 18—22, som svare hertil, ere ypperlige. (Fortættets.)

Biernes Fodring.

Foredrag af Forstørelser Jensen, Vejringe, ved Nastrup Biavlerforenings Generalforsamling i Stubbeløbning d. 22. Decbr. 1897.

Biavlen kan drives af flere Grunde: for Udbyttets Skyld, som behageligt Tidfordriv eller i videnskabeligt Djemed. Vi, som her ere tilstede, ere vist enige i, at Hovedgrunden til, at vi drive Biavl, er for Udbyttets Skyld, om vi end ikke lade haant om, at Biavlen ved Siden deraf kan være en interessant Tidfordriv. Vi søge derfor at indrette vor Biavl saaledes, at det bliver Bierne, der føde os, ikke os der føde dem. Det fordelagtigste ved Biavlen, sammenlignet med Avæg-, Fjertræ- og den for Tiden lovpriste Kaninavl, er jo, at vi, som Regel, kun behøve at staffe Bierne Bolig og skænke dem tilbørlig og hensigtsmæssig Pasning, Føden kunne Bierne selv staffe sig, og det i saa rigeligt Maal, at de ud over det daglige Forbrug i Sommertiden ikke alene kunne hengemme Forraad til Brug i Vinterens Løb, men ogsaa i nogenlunde gunstige Aar give et betydeligt Overflud til Biavleren.

Men der er jo ingen Regel uden Und-

tagelse, og der kan gives Forhold, hvor det er i Biavlerens Interesse at føde sine Bier, nemlig naar man ved Fodring søger at bevare svage Familier fra Hungerdød, eller man ved Fodring søger at fremme Yngelansætning og Tablebøgning m. m.

Ved den gamle Rubebiavl anvendtes Fodring kun undtagelsesvis. Om Efteraaret ivoldedes de tungeste og letteste Ruber, og kun de middelvægtige, om hvilke man antog, de kunde overvintre, fik Lov at staa for at formere Vistanden næste Aar, og den eneste Fodring var, at man lagde lidt Randis eller Budderfucker ind paa Bundbrættet, oftest tørt, undertiden dog opløst og ved en flækket Hyldepind givet dem gennem Flyvehullet. Nu hører Fodring, som et nødvendigt eller fordelagtigt Arbejde, med til den rationelle Biavlens Gerning, og jeg har derfor tænkt paa i Dag at drage dette Emne, Biernes Fodring, frem til Forhandling og Diskussion.

Jeg vil da først omtale „Rødfodring“. Som Nabnet antyder, anvendes denne Fodring til Ushjælpning af Mangel paa Næring hos Bisfamilien. Ved Efteraars-Estersynet vil der jo ofte være Familier, der ikke have tilstrækkeligt Forraad til at overvintre paa, saaledes er det jo ofte Tilfældet hos sene Estersværme eller Familier, der sent have skiftet en daarlig Dronning. Til sitter Overvintring regnes et Forraad i Septembris af c. 20 Pd. Foder, nemlig: Septbr. 3 Pd., Oktbr. 2 Pd., Novbr., Decbr., Januar og Febr. 1 Pd. pr. Maaned, Marts 3 Pd., April og Maj 4 Pd. pr. Mnd. Her paa Egnen kan man vel som oftest gøre Regning paa, at Bierne kunne klare sig selv fra Stifelsbærtrærnes Blomstring sidst i April, men der kan jo indtræde Regn og Kulde, saa Bierne endnu i Maj tære paa Forraadet, og i denne Yngeludviklingens bedste Tid gælder det jo, at Bierne paa ingen Maade maa trænge til Foder, ikke alene vil Yngeludviklingen da svækkes, men det vil ske, at den allerede ansatte Yngel vil blive udsuget af Bierne og fastet ud af Stadet og vise sig som hvid Yngel paa Flyvebrættet eller paa Jorden nedenfor Stadet.

Det er derfor sikrest og bedst at indbintre Bierne saaledes, at de ingen Tid kommer til at lide Mangel paa Næring; dette er i Biavlerens Interesse og tillige en Veroligelse for ham; det er nemlig fedeligt at gaa med en urolig Samvittighed, med Frygt for at Bierne skulle dø af Sult i Vinterens Løb. Denne Følelse har vistnok flere af de Tilstedeværende prøvet at gaa med. Jeg erindrer, at jeg første Winter, jeg havde Bier, var urolig for, at de ikke skulde kunne overvintre; for at se om de endnu vare levende, kradsede jeg af og til i Vinterens Løb gennem Flyve-

hullet med en Pind, til der kom Bier frem. Det var jo en daarlig Fremgangsmaade, som jeg nok skal vogte mig for nu; trods Uroen overvintrede Bierne dog, og da jeg om Foraaret fødte meget samvittighedsfuldt, gav denne Familie endog 4 Sværme.

Det er altsaa mit Raad: mangler Bierne Forraad om Efteraaret, fodr da saaledes, at De er sikker paa, de kunne overvintre.

Rødfodringen skal foretages, mens Bierne flyve ud, helst i September Maaned, og i større Portioner ad Gangen. I Kunststader kan man forsøge Forraadet med Honningtabler, men det billigste Foder er Sukkeropløsning. Denne toges af Kandis, helst lyst, blandet med Vand. Til Winterforraad bruges til 4 Pbd. Kandis 4 Pbd. — 2 Pot. Rand, eller som almindelig Regel: Efterat Sukkeret er kommet i Gryden, hælde man jaameget Vand paa, at det staar lige med Sukkeret. Det er heldigst, at Sukkeret omtrent er opløst, før det sættes paa Ilden, da det ikke maa toges vet længe. Der maa jævnlig røres om og nøje passes paa, at Opløsningen ikke spides; har man ikke Tid at røre hele Tiden, anbefales det at lægge nogle Smaasten af Størrelse som Valnødder i Bunden af Gryden. Det Skum, der kommer op paa Overfladen, tages af med en Ste, og Gryden tages af Ilden, saasnart Opløsningen har tagt et Djeblif. Det tilraades at blande lidt Salt og Cremortartari; til hver 4 Pbd. tages $\frac{1}{2}$ Spisestefuld Salt og $\frac{1}{2}$ Tjefestfuld Cremortartari, det første for at Foderet ikke skal blive surt, det sidste for at det ikke skal krystallisere. I Stedet for Cremortartari skal der ogsaa kunne anvendes Vin-Eddike; dette har jeg dog ikke selv prøvet. Foderet gives ved Aftentid, godt lunkent og i større Portioner ad Gangen. Det er heldigt at fodre lidt, nogle Dage efter at Hovedfoderet er givet, for at ansprore Bierne til at forsegle dette. Sukkeropløsningen gennemgaar i Vighed med Nektar'en en Forandring ved at faa en Tilfætning i Biens Spiserør, inden den hængemmes i Cellerne, derefter tilfætte Bierne efter Behov enten Vand eller lade Opløsningen fordampe, indtil dette er tjenligt til at forsegles. Det er meget vigtigt at Forsegling sker, da Foderet ellers bliver surt og ved Fordampning giver Kulde i Stedet. Efter Manges Erfaringer og Forsøg, senest ved Aug. Bedersens, Lolland, er det en Rendsgerning, at Bierne overvintre fuldt saa godt paa forseglet Sukkeropløsning som paa Honning, men for Ingeluddillingen i Foraaret er det heldigt, at Bierne før Sukkerfodringen have en Del, c. Halvdelen, Honning øverst i Tablerne, hvilken saa kommer dem til gode i nævnte Tid. Samtidig med Fodringen maa der holdes varmt hos

Bierne, og der maa passes paa, at man ikke hidlokker Røbbier ved at spille Foder uden for Stadet, eller ved at Bier kunne faa Udgang til Foderapparatet i Stadet. — Har man af en eller anden Grund forsømt Efteraarsofodringen, og det kan bekræftes, at Bierne af Mangel paa Næring ville uddø inden Foraarsudflugten, maa man komme dem til Hjælp i Vinterens Løb. Flydende Foder er nu ikke heldig, da Hurtigfodring dermed giver formegen Virksomhed, Foderet bliver heller ikke forseglet, og Bierne faa let Bugløb; langsom Fodring fremmer let Ingelansætningen, der ved indtrædende Kulde forlades og dør, hvortil kommer at Fodringen let bliver Diablen for dyr. Man kan da hjælpe Bierne med Kandisfage. Denne laves ved at bruge 5—6 Pbd. Kandis til $\frac{1}{2}$ Pot (1 Pund) Vand. Smeltningen maa ske langsomt og Opløsningen lige komme i Kog. Gryden tages saa af, og naar Opløsningen antager en lys Farve, hvilket antyder, at den er ved at stivne, røres den godt igennem nogle Gange og hældes derpaa i en Tallerken, en lille Træfaskje el. lign., hvori man i Forvejen har lagt lidt graat Papir, saa vil Foderet ved at stivne blive en sprød Kage, som ved at lægges lige over Bisklyngen kan være dem en passende Næring i Vintertiden.

Efter at Bierne have holdt Kensesudsflugt, kan flydende Foder anvendes, og dette kan efterhaanden gøres mere thndt-flydende. Det er nemmest at fuge en større, tykflydende Portion ad Gangen, proppe den paa Flaster og spæde med kogende Vand til hver Fodring.

I Foraarstiden kan Forraadet være krystalliseret, og Bierne mangle Vand til at opløse det med. De bruse da højt, flyve enkeltvis ud, selv i Kulde, og der vil findes krystalliseret Sukker eller Honning paa Bundbrættet. Vandfodring er da nødvendig, idet man derved kan frelse hele Familien fra Undergang. Selv efter at Vejret tillader Bierne at flyve ud, er Vandfodring nyttig, da man derved frelser mange Bier fra at omkomme paa Marken eller ved Vandingsstedet.

Endnu en Slags Rødfodring skal omtales, nemlig Fodring som Midde mod mild Bipest. Finder man i sine Bisamilier enkelte lysegule Larver, eller Larver i unaturlig Stilling, anbefales det at fodre med Kastol-Beta-Sirup. Denne laves ved under god Omrøring at tilfætte 1 Pbd. affølet Kandisopløsning $\frac{1}{25}$ Rvt. Kastol-Beta opløst i nogle Draaber Spiritus. Samtidig med Fodringen hermed lægges en lille Pøse med Kastalin bagest i Bunden af Stadet. Denne Fremgangsmaade skal kunne hæmme Sygdommen og give Bierne Mod og Lyt

til at udfælde den angrebne Yngel af Stedet.

(Fortættes.)

Kunsttavler.

Skal det befale sig at bruge dem?
Af N. S. Krijtenjer.

J „L. f. B.“ Nr. 17 findes et Stykke med ovenstaaende Overtskrift, som er skrevet af en Amerikaner; det fremgaar klart nok af Indholdet og Mandens hele Maade at skrive paa, at vi her har for os Produktet af en Mand, der blandt andet er blevet for meget vred, fordi han har set en Præisliste, hvor der er slaaet paa Stortrommen for at bevise, at vedkommende Fabrikants Tavler ere de bedste.

Jeg antager, at de fleste af „L. f. B.“s Læsere ved, at naar vi hænge en Kunsttable ind til et Bifolk i eller tæt op til Yngellejet, saa bider Bierne en Del af Boksæt af Cellebundene, og dette Boks smide Bierne ikke ned paa Husets Bund eller ud af Flyvehullet, nej, det benytter de til at forlænge Cellevæggene med. Vi vil derfor, saa Dage efter at en saadan Kunsttable er indhængt, se at Cellebunden er blevet meget tynd og gennemfjægtig, saa langt Bierne har bygget paa den. Og Tavlenes Cellekanter ere gule, saa langt Bierne har benyttet det Boks, de har gnabet af Kunsttablen.

Boksbladene, Bierne udfæder, ere snehvide, og de Celler eller den Del af Cellerne, de bygger af Boksblade, ere hvide.

At Bierne ofte gnabe Cellerne af en gammel Table og lader Boksæt ubenyttet falde ned paa Husets Bund, har vist de fleste Biavlere ogsaa lagt Mærke til; men hvad maatte ikke alle Biavlere have lagt Mærke til er, at Bierne ofte gnabe gammelt Boks af andetsteds i Huset og benytter til Bygning af en ny Table, eller, hvad vi ofte har set, at en Bjæværn, som i nogle Timer har henstaaet i en gammel, brugt Kube, har bygget en 2 a 3 brune Tavlestumper af afsnaget Boks fra Rubens Sider.

Jeg vil ikke forbyde mig mere i hans Opfattelse, men kun tilføje, at ved Brugen af Kunsttavler er det saa let at forny Tablebygningen i Yngellejet og derved faa gode ny Tavler med Arbejdsbivoks paa dette for Viernes Udvikling saa vigtige Sted. Og hvilket Tab vilde det ikke være for os, at lade Bierne bygge i Hovedtrækket, i Stedet for at bruge udbyggede Tavler eller i Mangel deraf Kunsttavler o. m. m.

Manden bør vistnok spise meget mere

Salt og med Estertanke omgaas noget mere med Bier, inden han næste Gang skriver Artikler om Biavl og Kunsttavler.

Schweizisk Biavl.

Af N. Wattins, B. B. Jonrn.

Rejsende, som have besøgt Schweiz enten for at forbedre deres Helbred eller for at glæde sig over de prægtige Udsigter, som have gjort Alperne saa berømte, ville ikke have Besvær ved at mindes den store Rhonedal, som strækker sig gennem Hjertet af Alpedistriktet, og de smaa Landsbyer, der ere spredte langs dens Løb, tæt sammenbyggede som de altid synes, efter at man har færdebes i Højalpernes friske Luft og klare Sne, og hvorefter mindre Dale forgrene sig til Siderne, stige opad til de høje Toppe og danne de Beje, ad hvilke Turisterne vandre hen til Hovedkvartererne for deres Bjergbestigninger.

Vi havde tilbragt Matten i Landsbyen Bisp, og vor Dags-Rejse skulde føre os til Zermatt, Hovedkvarteret for Mont Rosa-Distriktet. Hvor levende erindrer jeg ikke den Vandring i Bispdalen. Den tidlige Udmarsch længe før Kl. 6 i den tidlige Morgenstund; Kørevejen op gennem Dalens Midte imellem Bingsaarde og Kastanjestove; Glintene nu og da langt borte af Pak-Mulæslerne, som blandt anden Bagage ogsaa bar vore Vadsække, der om Aftenen forud vare sendte i Fjerne pr. Post; den lille Landsby Stalden, der skyndte sig til en Bjergside, som var saa stejl, at man sagde, at „endog saa Hønsene maatte have Jærnsko paa for at kunne holde sig fast i Stalden“. Derefter fulgte den jævne St. Nicholasdal, ikke med Bingsaarde og Frugttræer, da den ligger højere til Vejs, men med Fyrrestove, der strakte sig fra den nøgne Klippe foroven ned til Græsmarterne og Viplanterne.

Hvor kunne vi andet end tænke paa Bierne, naar vi betragtede Herligheden rundt omkring os, en Brimmel af for os ukendte Blomster med Kløver i Bunden og wild Thimian paa Bakkerne. Vi kunne tænke os, at naar denne yppige Plantevækst bliver lagt paa Graa af Vejen og bringes ind i de kuppelformede Hølader, der gøre Dalen saa malerisk, vil Høet ikke saameget bestaa af Græsblade som af Blomster med deres Blade og Stængler.

Og Bierne forstod virkelig at statte Herligheden. Vi havde set dem, i Haslidalen under Tagfæget af en prægtig brun Lade saas Glint af lange lave Kasser med brede

Sider og Indgang i Forsiden. I Lidtes saas lignende Kasser men med 2 Indgange i den smalle Forside. Her blev Honningen høstet ved at støre Tabler ud bagfra. Nær ved Bent saas Klobstader stillede oprejst imod nogle af Væderne, disse Stader vare hule Kastanjestammer. Mange Steder saas ogsaa store fladtoppede Kuber af Straa, nogle med Honning-Magasiner over.

Vejen havde for fænge siden indsnævret sig til en Muldyrsti ikke langt fra Zermatt, da vi ligeoverfor et lille Kapel, hvor Menigheden havde spredt sig paa Kirkegaarden, saa under Binduerne af et smukt Træhus en Række Stader, der vakte vor største

den syntes at passe saa godt. Men da ingen, som kunde give os Meddelelse derom, var i Nærheden, tog vi vort Billede, pakkede vore Apparater sammen og lod Kirkegængere og Bier bag os, idet vi rejste videre, indtil vi snart ved at dreje om et Hjørne fik Øje paa Landsbyen Zermatt med Gletschere krybende ned imod sig fra mægtige Snemarker Tusinder af Fod højere oppe; men højt over hele Egnen hævede sig som en mægtig Obelisk, der trodser Tiden, saas nu for første Gang Matterhorn, der fuldstændig beherskede hele det prægtige Landskab.

I Zermatt undersøgte vi flere af disse Magasinstader. De vare faldede sammen i

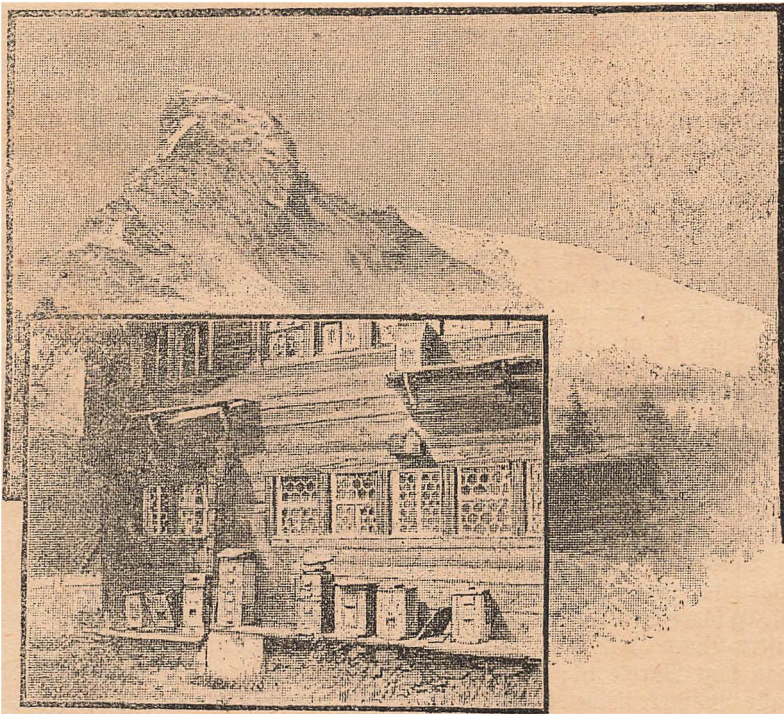

Fig. 8. Øverst: Matterhorn. Nederst: Et Schweizisk Bihave.

Interesse, thi vi havde næppe ventet i Schweiz at finde Eksemplarer af Stewartonstadel, og dog fandt vi her Stader, der baade vare lavede efter den Plan og benyttedes paa samme Maade, kun med den Forskel, at de enkelte opstablede Kasser ikke vare ottokantede men firkantede.

Vi bestemte os her til at tage et Fotografi (se Fig. 8) og medens vi stod i den gode Vindmands Have, kunde vi ikke lade være med at tænke, at han havde taget Mønsteret til sine 6-kantede Vinduesruder fra sine smaa Læremestre Bierne, og at den firkantede, Blitragt paa Hylben ovenover blev brugt til Husning af Sværme i Staderne, hvortil

Hjørnerne, og hver Kasse 11×11 " indvendig Maal, 5—8 " høje, forsynede med Tremmer foroven, men ikke i den rette Tableastand. Paa samme Sted saa vi nogle simpelt forarbejdede Kammestader med tætsluttende Tablebærere og et Bræddedækk. Gjeren fortalte os, at Trættiden var meget kort og Honninghøsten ringe i disse højliggende Egne. Alle de Bier, vi saa i den Egn, vare de almindelige brune.

I den sydligste Del af Schweiz er den italienske Bi derimod den almindelige Bi. (Red.)

Biavl i Hedeegne.

af J. K. K.

Det var mig en stor Glæde at læse en Artikel i Decembernummeret af Hr. Pastor A. Sjørgensen, Daugbjerg, om „Den jydsk Biavl i Hedeegne“, som den nævnte Forfatter angiver, at have strebet i Anledning af min lille Artikel om Sommertræk og Eftertræk, som findes i Novembernummeret; jeg havde ventet, at flere af vore dygtigste Hedebiavlere vilde have ladet høre fra sig om denne Sag, som jeg tillægger en meget stor Betydning for Biavlen i disse Egne, hvilket Hr. Pastor Sjørgensen jo ogsaa gør; men da mit Haab i den Retning ikke synes at ville gaa i Ophjælpelse, skal jeg hermed tillade mig nærmere at forklare og udvikle mine Anskuelser og Erfaringer angaaende denne Sag, særlig fordi Hr. Pastor Sjørgensen jo i sin Artikel kommer til det stik modsatte Resultat, nemlig, at det er mindst ligesaa vanskeligt, ja endog vanskeligere, at drive en lønnende Biavl paa Eftertrækgene, end paa Sommertrækgene.

Hr. Pastor Sjørgensen synes delvis at misforstaa mig, da han i Begyndelsen af sin Artikel skriver, at jeg har fremsat brøje Udtalelser om Hedeegnens Biavlere og deres Biavlsdrift. Dette har slet ikke været Meningen, og kan mine Udtalelser forstaaes saaledes, saa har jeg været særlig uheldig i min Fremstilling af Sagen; nej, min Hensigt med den nævnte Artikel har været, at fremhæve og paapege de forfælske Forhold, hvorunder Biavlen drives heri Landet, især paa den store Forskel mellem Sommertrækgene og Eftertrækgene. Vel er vort Land lille, men det frembyder dog saa store Naturforskelligheder, at det er klart, at der ikke kan drives Biavl over hele Landet efter een Anvisning.

Den nævnte ærede Forfatter anter først over, at jeg ikke har angivet mit ærlige Raad eller angivet noget nærmere om Bestaaenheden af den Egn, hvori jeg har gjort mine Erfaringer. Hvad det første angaar, saa synes jeg ikke det kan have nogen Betydning, medens den anden Anke kan være meget berettiget, hvorfor jeg her skal fremkomme med Oplysninger i saa Henseende. Ja, jeg har meget rigtigt „heri Sjælland“ og tilmed i den allernordligste Del deraf. Lyngen er vor vigtigste Honningplante, dog kan Hvidkløver og enkelte andre Sommerplanter ogsaa enkelte Aar give et ret godt Udbytte, saaledes f. Eks. i 1896; men de fleste Aar giver Sommertrækket ikke noget videre Udbytte, og uden Lyngen var Biavlen ikke stort bekendt her. Dernæst kommer Hr.

Sjørgensen, efter en længere Dmtale af Biavlsdriften i Hedeegnene, til det Resultat, at det er vanskeligere at drive en lønnende Biavl i disse Egne, end i Sommertrækgene, fordi Bierne's Overvintring skal være vanskeligere paa de førstnævnte Egne, begrundet paa, at Bierne i enkelte Aar i Slutningen af Lyngtrækket hjembære en Slags sort Honning, der er den rene Fordærvelse for dem om Vinteren. Jeg skal dertil svare, at jeg aldrig i den Tid, jeg har været Biavler, har mærket noget til denne, efter Hr. Sjørgensens Mening, for Bierne saa usunde Honning. Jeg har altid haft en fortrinlig Overvintring, endskønt Hovedparten af mine Biers Vinterforraad altid har været Lynghonning, og jeg kan tilføje, at jeg ikke i de sidste 6 Aar har mistet en eneste Familie ved Overvintringen, og, saavidt mig bekendt, ere Overvintringstabetene heller ikke store hos andre af Egnens Biavlere; jeg slutter deraf, at det kun er i enkelte Egne, at dette sorte honningsøde Spøgelse gaar sin grusomme Vordbergang, som den nævnte ærede Forfatter udtrykker sig, og jeg tror ikke, at denne Honning stammer fra Lyngen; hvorfor skulde den saa ikke vise sig, ligesaa vel paa den ene Egn som paa den anden, under lignende Forhold. Det maa sikkert være en anden Plante, der er den skyldige. Jeg vil haabe, at flere af Hedeegnens Biavlere ville offentliggøre deres Erfaringer angaaende denne Sag. Hr. Pastor Sjørgensen skriver endvidere, at Lyngen paa den tørre Hødemarke kun blomstrer hvert 3. eller 4. Aar. Her paa Egnen blomstrer den omtrent lige frodigt hvert Aar, naar da ikke særlig stærk Tørke eller langvarigt Regnvejr ødelægger den. Størsteparten af Lyngen her paa Egnen vokser paa tørre Sandbatter.

Jeg hævdede som bekendt i min forrige Artikel, at det ikke var nødvendigt for Biavlerne paa Eftertrækgene, at søge paa kunstig Maade at saa sine Stader folkestærke tidlig paa Foraaret, fordi Hovedtrækket falder saa sent paa Aaret, og det tillige ofte indtræffer, at de Stader, der ere mest folkestærke om Foraaret, ere de mest bifattige længere hen paa Sommeren i Lyngtrækkiden. Jeg mener selvfølgelig ikke dermed, at Stader, der ere bifattige om Foraaret paa Grund af en uduelig Dronning, skal kunne forbedre sig længere hen paa Sommeren; men det synes som om en aldrig saa sund og frugtbar Dronning dog kun lægger Yngel i Majsbevis i et begrændjet Tidrum, saa at dersom den bliver ansporet til en stærk Yngelansætning tidlig paa Foraaret, saa vil Yngelansætningen i Reglen ogsaa aftage stærkt hen i Juli Maaned, og Familien, som en Følge deraf, blive mindre talrig, naar Lyngen

lutter op for sine Honningkilder, og det er jo en gammel Grundlov for enhver Biavler at have sine Bier i deres bedste Kraft netop paa den Tid, det bedste Træk findes paa vedkommende Biavlens Egn. Angaaende Anvendelse af Dronninggitre, saa vil jeg her gentage som min bestemte Mening, at disse ere fuldstændig unødvendige for Biavlerne i disse Egne, uanset hvilken Rammemaal de end bruge, og jeg har hørt gamle og erfarne Biavlere udtale sig ligesaa. Jeg bruger baade □ ' Rammen og lavere Rammer, men finder mig ubetinget bedst tilfreds med □ ' Rammen, der er en udmærket Yngelramme; den er vel ofte noget vanstelig at behandle, naar den er fyldt af den seje Yngthonning, paa Grund af dens Størrelse, hvilket foranledigede mig til at prøve Stader med lavere Rammer; men dette har jeg fortrudt mange Gange. Jeg bruger aldrig mere end 4 Rammer i en almindelig 6 Rammers Magasinfaskje og dette forebygger fuldstændig al Yngelansætning i disse.

Denne har sikkert i mange Tilfælde været Grunden til det flette Resultat, som mange begyndende Biavlere paa Hedeegne have faaet ud af deres Biavl, nemlig dette, at de har villet efterligne Biavlerne paa Sommertræegnene med Fodring, Anvendelse af Dronninggitre m. m. og derfor givet deres Bier en Behandling, der aldeles ikke passer til deres Egnes Træfforhold. Lad os en Gang tænke os en Hedebiavler, der tidlig paa Foraaret giver sig til at fodre sine Bier paa Kraft med det Maal for Øje, at have sine Stader tidlig folkestærke; dette Maal kan han ogsaa naa med en Del Beføstning og Arbejde. Han venter nu at modtage en rig Løn for sine Anstrengelser, i Form af en Mængde smuk lys Honning; men ah! han maa paa de fleste af disse Egne smukt vente til hen først i August Maaned, og faar saa kun alligevel brun Honning af den simple Grund, at de Blomster, som give den lyse Honning, ikke findes paa disse Egne i tilstrækkelig Mængde. Nu, den brune Honning er jo heller ikke at foragte, men den kunde han have faaet alligevel, maaste endog i større Mængde; men hvad har vedkommende Biavler faa for sin Fodring, Yngelspredning o. s. v.? Ja, i de fleste Tilfælde har han nogle paa den Tid forholdsvis svage Stader og maaste en Del forsølgede Sværme. Vi savne sikkert i Tidsskriftet en staaende Rubrik, indeholdende gavnlig Vink for de mange Biavlere paa Hedeegnene heri Sjælland.

Jeg fodrer aldrig mine Bier om Foraaret, undtagen deres Forraad slipper op, hvad det hjælpende gør, da jeg som Regel altid lader dem beholde tilstrækkelig Vinterforraad. Tidlig paa Foraaret en smuk Solstedsdag,

undersøger og renser jeg alle Stader, og lader dem derefter passe sig selv til hen midt i Maj. Efter denne Tid passer jeg stadig at udbide Yngelrummet, efter hver enkelt Families Behov, og først i Juni paasætter jeg almindelig 1 eller 2 Magasiner efter Stadets Styrke, da Hvidkløver, Algerfaal og enkelte andre Planter nok, som før bemærket, i enkelte heldige Aar kan afgive et ret godt Sommertræk her paa Egnen. Mine Stader ere sædvanlig i deres bedste Kraft hen midt i Juli, altsaa kort før Yngeltrækets Begyndelse; paa hvilken Tid man næsten altid hører Klager fra Sommertræegne over, at Bimængden aftager stærkt. Er Vejret saa blot nogenlunde heldigt i August og den første Del af September, saa kan et af disse kraftige Stader hjembære en forbausende Mængde af den brune Yngthonning i kort Tid. Sidste Aar varede Yngeltrækket her paa Grund af Regnvejr kun c. 8 Dage, og jeg havde dog et Gennemsnitsudbytte af c. 25 R pr. Stade, næsten udelukkende Yngthonning. I et almindeligt Middelaar, har jeg i Reglen et Gennemsnitsudbytte af 50 til 70 R pr. Stade, hvoraf indtil $\frac{1}{3}$ kan være lys Honning. Jeg indvintrer ikke Bierne før sidst i September eller først i Oktober, ved at jeg indstrænker Bierens Plads til 8 a 9 □ ' Tavler efter deres Styrke, og fylder derefter hele det tilbageværende Rum af Stadet med Haffelse; naar Vinteren rigtig tager fat, lægger jeg endvidere en Sæt eller et Tæppe ovenpaa det hele, og jeg har, som før bemærket, altid haft en god Overvintring.

Endelig kommer Hr. Pastor Jørgensen i Slutningen af sin noget vidtløftige, men dog helt igennem interessante Artikel, ind paa Spørgsmaalet om Yngthonningens Bedømmelse ved vore Udstillinger; deri ere vi jo forsaavidt enige, som han ogsaa ligesom jeg finder, at den bliver tilfidesat der, ligesom ved flere andre Lejligheder. Men naar han derefter skriver, at han er forvisset om, at den ikke tager nogen stor Stade ved at blive tilfidesat paa Udstillingerne, saa kan jeg ikke være enig med ham deri, da dette jo simpelt hen er det samme som, at fratende Udstillingerne enhver som helst Betydning, og jeg tror netop, at Udstillingerne have en meget stor Betydning, af hvilken Grund det netop er at jeg ønsker, at Yngthonningen kommer til at indtage sin berettigede Plads ved disse.

Naar Hr. Redaktør Erølev i sine Bemærkninger til min forrige Artikel skriver, at der af let forslaaelige Grunde næsten slet ikke fremkommer Yngthonning ved DBF.'s aarlige Udstilling, saa kan jeg ikke tænke mig andre Grunde hertil, end at den bliver bedømt sammen med den lyse Honning. Hr. Erølev mener maaste, at det er den tidlige

Udstillingstid, der bevirker dette; men det er da ikke saa vanskeligt for en Biavler, at gemme nogle faa Glas Honning af forrige Aars Høst til en Udstilling; man ser da ogsaa, at en stor Del af den udstillede lyse Honning er af det foregaaende Aars Høst.

Saa, det har ganske rigtig været vor Mening, at Aarsagen til, at der fremkomme saa faa Prøver af mørk Honning ved DBF.'s Udstillinger udelukkende er den tidlige Udstillingstid (Begyndelsen af Juli). Fors. mener, at det er en let Sag at gemme lidt Honning fra det foregaaende Aar for at udstille den i det følgende. Det kunde synes saa; men det viser sig netop ogsaa med Hensyn til de lyse Honninger, at Udstillerne ere meget utilbøjelige dertil; thi det er rigtignok yderst faa Prøver af saadan overgemt Honning der har været at finde paa Udstillingerne i de senere Aar. Som et Bevis derfor skulle vi blot anføre, at det allerede for 4—6 Aar siden blev foreslaaet, at den overgempte Honning skulde bedømmes i en særegen Afdeling, fordi det var en større Kunst at fremstille denne fejlfri end Honningen fra samme Aar. Det viste sig imidlertid snart, at der fremkom saa faa Prøver af saadan overgemt Honning, at der ikke godt kunde være Tale om at opstille denne som en særegen Afdeling. Det er i det hele vor Mening, at D'Hrr., som ønske at skaffe den mørke Honning en mere fremragende Plads paa vore Udstillinger, blot skulle sørge for, at der kommer rigtig mange Prøver frem af den Vare. Det vil da nok vise sig, at god mørk Honning vil kunne faa Præmie ligesaa let som den lyse Honning. Red.

Rammemaal og Metermaal.

Af Aug. Petersen, Bregninge.

Der er jo stor Sandsynlighed for, at Metermaalet bliver „Landsmaal“ her i Danmark i en nær Fremtid, og det kan maasse derfor allerede nu have sin Interesse at se lidt paa, hvorledes de Maal, vi bruge i vore Bihuse, vil passe særlig med hele Centimeter, der jo nok vil blive den Benævnelse, der for os Biavlere vil træde i Stedet for den nu brugelige Tomme. Jeg skal endvidere omtale de Forsøgsrammer og Stader, der i de sidste 5—6 Aar ere omtalte i „Blidende“, for at se, om det er muligt derigennem ligesom at skimte Fremtidssyngelrammen herhjemme, der jo netop ved Meterens Indførelse maasse kunde faa en Form og Størrelse, saa at den kunde

opnaa at blive antaget af de fleste af de ledende Biavlere og derved hurtigt blive indført som DBF.'s eneste anbefalede Maal. Jeg skal tage Rammerne først.

Siden vi i 1885 fik udeluftet Høststaderne fra Anbefaling, er det jo de tre Maal, 10×12 “, 12×12 “ og Normalmaalene — høj og lav —, der har domineret; men der har dog været en Del, som ikke have villet slaa sig til Kro med disse, og jeg skal da nævne dem, jeg er i Stand til ved Hjælp af de sidste 7 Aargange af „Blidende“:

Gerstung anbefalede en Ramme, som er c. 10 “ bred 15 “ høj.

Friberts Reformramme er 12×10 “; hertil sluttede Thybo-Lindemann sig senere.

Borbecks ny Ramme $14 \times 10\frac{3}{8}$ “.

Bojesens ny Ramme $12\frac{3}{4} \times 8\frac{3}{4}$ “.

Grønning antydede at ville prøve en Ramme 14×14 “.

Erstlevs store „Dadantramme“ $15\frac{1}{4} \times 11\frac{1}{2}$ “; samme udtalte, at han ønsker som nyt Maal eventuelt at antage en Ramme $15\frac{1}{4} \times 9\frac{1}{2}$ “.

Jakob Olsens Ramme 14×12 “ og endelig er Hr. Thybo-Lindemann gaaet fra Lavrammen og til en høj $11\frac{1}{2} \times 13\frac{1}{2}$ “ Ramme.

Omfat i Meter tager de forskellige Rammer sig saaledes ud, idet vi benytter helt udbændigt Maal:

	Bredde.	Højde.	Størrelse.	Form.
Gerstungs	25 cm.	40 cm.	1,000	□ cm. høj
Reformrammens	32,5 - 27,5	- 875	□	- lav
Borbecks	36,5 - 27,5	- 1,005	□	- lav
Bojesens	33,5 - 23	- 770	□	- lav
Grønning's	38 - 38	- 1,445	□	- □
Erstlevs store	40 - 30	- 1,200	□	- lav
— mindre	40 - 25	- 1,000	□	- lav
Jakob Olsens	36,5 - 31,5	- 1,150	□	- lav
Th. Lindemanns	30 - 35	- 1,050	□	- høj
samt de nu anbefalede Rammer:				
10×12	27,5 cm.	32,5 cm.	895	□ cm. høj
12×12	36,5 - 32,5	- 1,055	□	- □
Lavnormal	32,5 - 22,2	- 810	□	- lav

Ved at gennemse denne Liste falder det straks i Øjnene, at Tanken om en stor Yngelramme er stærkt fremtrædende, og man maa indrømme, at den af Lavnormal repræsenterede mindre Ramme — der saa rigtig nok har den væsentlige Fordel at kunne bruges tillige som Honningramme — er absolut paa Retur, medens man samtidig ser, at en bred Ramme, ikke saa høj, dominerer, idet der kun er to af dem, der ere højere end brede, nemlig Gerstungs og Lindemanns, mærkeligt nok den ældste og den yngste af de her nævnte Prøverammer.

Idet jeg altsaa mener at kunne forudsæ, at man vil samle sig om en stor, bred Ramme, bliver Spørgsmaalet hvor stor? Svaret giver et Blik paa Maalene, og jeg

mener da, at 1000 □ cm. omtrent bliver den Generalnævner, hvori de fleste ville gaa op, altsaa en Kamme af Størrelse omtrent som 12×12 ", der er 1055 □ cm. stor, og under Forudsætning af, at man ogsaa kan samle sig om en rektangulær Kamme, der er bredere end høj, vil det rimeligvis blive enten 35×30 cm. ($13\frac{1}{2} \times 11\frac{1}{2}$ "), der vil blive 1050 □ cm. stor, eller 40×25 cm. ($15\frac{1}{4} \times 9\frac{1}{2}$ "), der vil blive 1000 □ cm.

For en mindre Kamme, som kunde bruges som Ravnnormal nu overalt i Stedet, vilde sandsynligvis Maalet 35×25 cm. ($13\frac{1}{2} \times 9\frac{1}{2}$ ") passe, og jeg tror, at ikke saa vilde synes godt om dette, særlig da det ligger saa nær Ravnnormal, der let kan laves om dertil, og med den Udvikling, vor Stadenkonstruktion synes at tage med 2 Lag Halvrammer over Yngellejet, tror jeg virkelig, at vi fuldt ud faar ligesaa godt et Udbytte og mindre Arbejde ved at anvende en Kamme, der passer overalt i Stedet; thi det har jo dog ubestridelig sine Fordele, og vi mangle jo desværre Forsøg med de forskellige Maal, udførte i samme Bigaard, til bestemt og klart at paavise, at de meget store Yngelrammer ere de bedste til at forstaafe „mest Honning“. Jeg synes i alt Fald ikke, efter hvad jeg har set og hørt i Hr. Ersklevs Bigaard, at hans store Kamme i nogen nævneværdig Grad har kunnet dominere over Ravnnormal. Kan være det kommer. „So, der er Overvintringen!“ siger man. — Ja, jeg hører nu til de heldige, der ved Hjælp af den almindelig anbefalede Fremgangsmaade ved Indvintringen aldrig om Vinteren har mistet noget Folk, uagtet alle mine Stader nu paa et 10×12 " nær ere Ravnnormal, og uagtet jeg til Dato aldrig har indvintret paa mere end een Kamme i Højden. Det undrer mig derfor stadig at høre om daarlig Overvintring og for lidt Plads til Forraadet i Ravnnormal. „Der er ingen Honning i Tablerne, naar man tager Magasinerne af, og saa skal man fodre Bierne op!“ Ja, men er det nu egentlig Maalets, Kammens Skyld? Jeg tror, at naar man vilde gøre sig den Ulejlighed, hvis man vil have Ravnnormalstader, da at behandle dem efter deres særlige Krav, lære dem at kende, om jeg saa maa sige, før man forðømte Stedet, saa vilde man have Glæde deraf. For Ets. er der engang givet den Anvisning, at naar man ønsker nogen mere Honning foroven i Yngeltablene til Vinterbrug, saa bør man tage det forreste Magazin af, naar det er fyldt, og lægge Dækbrættet eller Dækbrædderne paa der, og siden høste Kesten af det bageste Magazin og de bageste Tabler i Underrummet. Ør

man det, vil der blive sat 1 a 1¹/₂ Tomme Honning i de Tabler, der skal danne Vinterlejet. Saa kan man jo aflutte med een eller to fulde og fodre for Kesten; jeg er da vis paa, at den Fodring, der skal til, ikke vil blive uoverkommelig, idet man vil komme til at bruge en 4 a 6 Rands til en saadan Familie. Med min „billige Fodrer“ er dette givet et Stade paa et Par Dage. Hvor er saa den store Ulejlighed? Halvrammer over er naturligvis ogsaa godt, men jeg ynder dem slet ikke der om Foraaret, thi saa maa de absolut være i Vejen, og jeg tror ikke, med den Erfaring jeg har, at de ere nødvendige.

Saa er der Hr. Lindemanns Indbending mod de brede Rammer, at Indgangen er for bred Foraar og Efteraar, og at der af den Grund trækker for megen Kulde op i Yngellejet. For det første har jeg nu i flere Aar troet, at Indgangene i vore moderne Stader være lige brede paa den Tid, idet man jo netop af Hensyn til Røveri indsnævrer dem til en 2—3—4" ved Hjælp af Skydere. Men maaste Hr. L. ikke bruger samme Slags Skydere, som vi andre. For det andet er hele Indgangen i hans sidste nu 30×35 cm. Stade jo næsten ligesaa bred, som i det af ham tidligere benyttede 12×10 " Stade, og i Ravnnormal er den kun $2\frac{1}{2}$ " bredere, altsaa en ringe Forstel. Med det samme, jeg er ved Hr. Lindemann: Hvorfor vil De absolut fastholde den tykke Benævnelse „Forstueb“ om Vinduet? Nu ere vi Biablere blevet saa vant til „Indstubbet“, gennem en længere Marckæffe, lad os beholde den Benævnelse, der dog har „Albershævd“ hos os. Den er jo mindst ligesaa rigtig som „Forstueb“. Forøvrigt er jeg Dem meget taknemmelig for Deres sidste Artikel, som jeg læste med ubelt Interesse, og jeg tænkte, da jeg var færdig: Bare den Mand havde gjort Skribtet fuldt ud og samt idig prøvet en Lav Kamme af samme Størrelse, nemlig 35×30 cm. Det er nemlig det Maal, jeg ved at sammenligne de forskellige Maal, som oven for nævnt, tror vil blive mest udbredt, „naar Meteren kommer“, idet det har en saadan Bredde og Højde, at baade den ene og den anden maatte kunne gaa med dertil, naar man endelig, vel at mærke, absolut skal ind paa Halvrammehytemet overalt i Magasinerne, hvad jeg for min Part nødig vil, hvorfor jeg vilde foretrække 35×25 cm., fremfor den af Hr. Ersklev antydede 40×25 cm. Kamme, der ved sin Størrelse vilde blive lovlig stor i Honningrummet, og desuden kan man nemt ændre Ravnnormal og maaffe 12×12 " Staderne til en Bredde, der kan optage en 35 cm. bred Kamme, ved at

satte ny Sidevægge i, og ved at dele de forhaandenværende hele Tabler i to, kunde de bruges i Magasinerne; men en Ramme af 40 cm. Bredde er det umuligt at ændre noget af vore nu brugte Stader om til, og skøndt dens Form og Størrelse kunde berettigen til at kaldes Idealet af en Labramme, som, hvis vi stod paa bar Bund med vor Viabl, maatte kunne foretrækkes, saa mener jeg, at dette Hensigtsmæssighedshensyn er nok til, at vi holde os ved en Bredde af 35 cm.; om Højden saa skal blive 25 eller 30 cm., kunne vi jo saa altid nappes om. Jeg skal hermed overlade Rammespørgsmaalet til videre Overvejelse for denne Gang og fremdrage nogle af de Maal i Staderne, der vil blive særlig berørte af Meteren.

Der er først Ramme listerne; da jeg er enig med Hr. Lindemann i at have svære Rammer, kunde jeg ønske, at alle listerne bleve 1 cm. tykke ($\frac{3}{8}$ ") og $2\frac{1}{2}$ cm. brede (godt 1 1/2 "), med Undtagelse af Bundlisten, der helst maa nøjes med $\frac{1}{2}$ cm. Tykkelse og $1\frac{1}{2}$ cm. Bredde, da dette vilde lette Optagningen af Tabler i stærke Stader og hvor der er lidt knap Plads, som naar man tager en Tavle op midt i et Stade, uden at skyde de andre tilbage, hvilket jeg ofte bruger i Erzslevstaden. Ved en højere Ramme end Labnormal, som f. Eks. 30 cm., kan det jo være nødvendigt at høre Afstandsmaalere foruden, og jeg vil da henlede Opmærksomheden paa de smaa galbaniserede Krammer, der bruges til at fæste Hegntraad med; der skal da bruges 1 i hver Ende paa Tablebæreren lige over Sidelisten, ved den ene Ende vendende fremad, ved den anden bagud, og f. Eks. 10 cm. fra oven 1 i hver Sideliste, vendende samme Vej som de øverste. Disse Krammer vilde give Tablen den nødvendige Fasthed i sammenfaldt Stilling, og de vilde tillade Viablen let at optage en hvilken som helst Tavle i Staden, uden at flytte de andre, og man vilde dermed opnaa den væsentlige Fordel, dette er, hvilket ikke kan naas ved Brugen af Hjørneklodser uden Anusning af Bier, og endnu mindre ved de amerikanske Sidelister, som Hr. Erzslev benytter i sine to store Stader. De kan slet ikke tages op uden Fjthning af de bagvedværende Tabler.

Afstanden mellem Tavlerne, der nu er $1\frac{3}{8}$ " fra Midte til Midte, passer næsten hverken med hele eller halve cm.; thi $3\frac{1}{2}$ cm. er kun c. 16 " og 4 cm. er godt $1\frac{1}{2}$ " saa der vil man vel blive nødt til at bruge Millimeter, omend skøndt særdeles mange Tabler ere mindst $1\frac{1}{2}$ " fra hinanden, og man saaledes uden større Ulempe kan bruge 4 cm. I Tykland nøjes man dog ofte med $3\frac{1}{2}$ cm.

En Bivej, der nu er c. $6\frac{1}{2}$ mm., kan nok angives ved $\frac{3}{4}$ cm; thi saa kan man ved Stadets Bidde blot lægge $1\frac{1}{2}$ cm. til Rammens udbendige Bredde; det bliver desuden ikke for stor en Bivej, hvad jeg har Erfaring for i 3 af mine Stader, der har lidt mere end $\frac{1}{4}$ " Bivej ved Siden af Rammen, og dog har Bierne ikke bygget vilbt der.

Bivejen under Rammerne vil sikkert blive 2 cm. eller dog i det mindste $1\frac{1}{2}$ cm., da 1 cm. er loblig lidt, og 2 cm. = $\frac{3}{4}$ " er efter min Erfaring med 2 Stader rigtig godt; thi det synes som om Møllene i disse to Stader have mere Vanskelighed ved at kunne eksistere, end i de med 1 cm. Afstand. Og om Vinteren giver det mere Luftveksel i Staden. Da det ene af de to sidstnævnte Stader i de to sidste Aar har været mit bedste og givet mest Udbytte, mener jeg ialtsald, at den 2 cm. Bivej under Rammerne ikke er til Stade, og Bierne synes at være mere villige til at bygge Tablen helt ned til Bundlisten i disse Stader end i 3 andre, hvor de regelmæssig i flere Tabler have bibeholdt 1 Bivej oven over Bundlisten. Kan være, at det kun er tilfældigt; det ser kun saaledes ud.

Tablebæreren's Længde vil blive $2\frac{1}{2}$ cm. lagt til Rammens Bredde, og Bundlistens vil blive $1\frac{1}{2}$ cm. Jeg ønsker særdeles meget, at bibeholde de to Spidser til at styre Rammerne, baade under Udbygningen, for at undgaa skæve Tabler, der ikke kan vendes om, og under Optagningen af Tablerne; man er absolut mere sikker paa at saa Tablen op uden at knuse Bier, naar de to Spidser ere der, end naar der ingen er, og dette er dog ogsaa en Behagelighed.

Indgangens Højde vil blive 1 cm.

Hjørneklodserne bliver 1 □ cm. og $3\frac{1}{2}$, maaste 4 cm. lange; de bør selvfølgelig være skarpe. $3\frac{3}{4}$ cm. Længde vilde jo være ret nøjagtigt, som vi have dem, men det maa jeg selvfølgelig overlade til de mere kyndige at bestemme.

Halbrammerens Tablebærer bør ligeledes være 1 cm. tyk, hvis man bruger alm. Bredde; thi en tyndere Tablebærer bøjer sig let, saa at der paa Midten bliver for stor Plads, hvis der er et Lag Tabler ovenover, og det giver let Anledning til Wildbygning. Bruges derimod $1\frac{1}{2}$ " = 4 cm. brede lister, da kan de uden Stade være $\frac{1}{2}$ cm. tykke, men Bundlisten bør jo kun være 2 a $2\frac{1}{2}$ cm. bred.

Stadets Længde, der nu er 30 " = 80 cm., bør bibeholdes; thi selv om man mere og mere kommer ind paa at nøjes med en 14—15 Tabler i Underrummet og

faa stabler op, faa er det dog en stor Fordel at Stadet er noget længere, faa at der er Plads til at rykke Tablerne tilbage under Behandlingen, og faa er 80 cm. ikke for langt. Jeg skal ikke fordybe mig i Maalet paa Stopperum, Benenes Tykkelse og Længde og deslige; men med Hensyn til Klagen over, at Overrummet i Ersløvs store Stade er for højt for en bekvem Behandling, da vil det samme jo blive Tilfældet i et eventuelt 35 × 30 cm. Stade, og jeg kan dertil oplyse, at jeg har lavet mit 10 × 12 " Stade saaledes, at der kan bruges enten 2 Dag halve eller 1 Dag hele Normaltabler efter Behov, idet jeg forsynede Taget med en Kamme af 5 " brede Brædder fornedet. Sammen med det faste 5 " Overrum danner det et helt Normalmagasins Højde, men Halvdelen luftes altsaa op med Taget. Det er jeg meget godt tilfreds med, og jeg ser ikke rettere, end at Hr. Ersløvs Staders Overrum ved at deles paa Midten som anført kunde blive formaalstjenlige, faa at man kunde undgaa løse Overrum*).

Falsene. Ja, der mener jeg, at i de eventuelle ny Stader bør vi ubetinget have Zinkfals; men helst saaledes som beskrevet S. 144, Marg. 1897, Fig. 28. Ved nemlig at gøre Falsen faa bred fra Zinklisten, som nævnt der, eller bredere, faa kan Magasinerne beholde Vidrejen fornedet, idet er vi jo bedst vant til. Magasinerne kan jo nemlig faa tilpasses, faa at de kan gaa ned i Falsen ovenpaa Tablebærerne.

Maa jeg med det samme med et Par Ord erindre Biablerne om at bestille sig Kunsttablepresjer til Hjemmebrug. Det er mig virkelig en Fornøjelse at kunne meddele, at jeg er fuldtud tilfreds med min, og med de Resultater, jeg har vundet, idet mine Bier i den forløbne Sommer atter engang have vist, at de kan bygge, naar de faar noget ind at bygge paa, som du er. Jeg har ingen Ulempe fundet ved Tablerne, da de ikke i den Tid viste sig skøre; tværtimod brugte jeg i en Del Kammer kun at lodde dem til foroven og forsyne dem med en Tabletraad tværs over, c. 2" fra nedet. Disse Tabler blev slynget ud uden at brydes og uden at der var hnglet i dem. Altsaa ere de stærke nok. Det er mit Haab, at mange vil bennytte dette Hjælpe middel til egen Gavn og Glæde. Man vil ikke fortryde Anstæffelsen, naar man har Tid nok til Støbningen af Tablerne.

*) Ja, det er ganske rigtigt.

R. H.

Den mørke Honning.

af N. S. Kristensen.

Til Hr. Pastor A. Jørgensens interessante Artikel i forrige Nr. af „L. f. B.“, vilde jeg gerne knytte en Bemærkning angaaende Honningen. Benævnelsen den hvide og mørke Honning er ikke alene gængse iblandt Biablerne, men det er ogsaa den Benævnelse, hvormed man ofte i Handelen skælnet mellem de to Slags Hovedfarver af Honning med sine forskellige Farvenuancer. Det er ogsaa en langt mere betegnende Benævnelse, end som der enkelte Steder er brugt, nemlig Blomsterhonning og Lyng-honning — som om Lyng-honning ikke var samlet af Blomsterne. Paa Toldbæsenets Lister betegnes Honningen som hvid og brun Honning. Til den hvide Honning henregnes faa al hvid og gul Honning og til den brune al den mørke Honning i de forskellige Nuancer. Man kommer let til at bruge Betegnelsen brun og mørk, som det træffer sig, fordi den brune Honning er den mørkeste i Farven, uden derved at tænke paa secunda Varer.

Som Dummer ved mange Biablsudstillinger, har jeg altid gerne villet sætte den mørke Honning lige med den hvide. (Vi købe næsten hvert Aar noget Honning fra Hedeegnen, og den smager mig godt). Men det er kun paa meget faa Udstillinger, at der har været ret meget brun Honning, og en Del af den brune Honning, der har været udstillet, har ofte været saaledes behandlet, at det ikke var muligt at tildele den Præmie, idet den enten har været opvarmet meget stærkt og sat paa Glas lige inden Udstillingen, eller at den faste Honning er stukket løs og uden at være tilstrækkelig opløst sat paa Glas faa Dage inden Udstillingen, faa den var baade „buntet“ og „broget“ o. s. v. Nu maa man ikke straks sige: ja, men faa er Hedebiablen jo langt de andre Biabler underlegne. Det er dog vist urigtig at slutte sig dertil fra den mørke Honning paa Biablsudstillingerne. Nej, Grunden, hvorfor netop den mørke Honning har disse Fejl mere end den lyse Honning paa Biablsudstillingerne, er vel nærmest den, at den mørke Honning bliver høstet faa sent paa Aaret, paa en Tid, hvor man ikke har Udstillingerne lige for Djet, saaledes som man har det i den Tid, den lyse Honning er tjenlig til at sættes paa Glas. Jeg minde kun at have set megen og god brun Honning udstillet paa een dansk Biablsudstilling i Tønder, samt paa den tyeste Udstilling.

Naar 3 Biablere fra Boghbedens og

Slyngens Egne kun møder med en smuk og velbehandlet Honning, der er sat paa Glas i rette Tid, altsaa lige naar den begynder at krystallisere, og den er opbevaret i Hjemmet paa et tørt Sted, indtil den sendes til Udstillingen, saa er jeg sikker paa, at I nok, i Forhold til de udstillede Nr., faar forholdsvis de fleste Præmier hjem.

Frembringelse af Slynghonning.

Af Mouritz B. Christensen, Aarhus.

Efterfølgende er nærmest en Beskrivelse af, hvorledes jeg behandler min Honning, fra Bierne have forseglet den, til den Tid, da jeg kalder den færdig til Salg. Jeg vil dog først tillade mig, at gøre en Bemærkning om Voksbygning. I Grunden ere d'Her. Dabant og Rasmussen, Sortebjergbænge, komne mig i Forløbet, idet de i forrige Nr. af nærværende Blad paaviste de grundløse Udtalelser af Deacon. Jeg maa tilstaa, at jeg er en Del konservativ, idet jeg fastholder den Overbevisning, jeg er kommen til, indtil jeg ved Selvsyn faar det modbevist, endmere naar som jeg begyndte min Viabl i den Periode, hvor man prædike, at et Bisfolk maatte fortære 10 B Honning, for at frembringe 1 B Voks, og i denne Tid vilde Bierne kunne have hjembragt 10 B Honning, det var 20 B Honning, saa har man ikke stor Kærlighed til Voksledere. Ogsaa jeg har ved Selvsyn glædet mig over, at hænge en Kamme, fyldt med et Voksart, ind til Bierne den ene Dag, og set det tildels belagt med Hg Dagen efter; samtidig har jeg set Forholdet med Strimler.

Lad mig i Korthed fortælle en Tildragelse, som jeg for 3 Aar siden var Djevidne til. Jeg besøgte en Dag en Ven paa Viablens Omraade. Det var om Sommeren i godt Træl og i Sværmetiden. Han havde et Par Kuber til at give Sværme. Nu havde han alt forud fortalt mig, at han vilde bringe en Sværm paa Vedere; de Kunsttavler vare saa dyre, og man læser jo ogsaa i Viabisen, at man kun bør give Sværme Vedere. Uagtet jeg fraraadede det, holdt han dog paa sit Forfæt. Den før omtalte Dag, jeg kom der, mødte jeg ham i Haven: Han udbrød da: „Nu, det var rart, du kom her; den anden Dag gav den Kube (han pegede paa Kuben) en stor kraftig Sværm; jeg husede dem i dette Trugstade paa Vedere; nu vil vi, da du er her, tilse dem“. Det gjorde vi, men det Syn glemmer jeg aldrig, Strimlerne laa paa Bundbrættet, og Bierne havde bygget en hel Del, thi det var en stor

Sværm, men ikke langs med Tablebærerne og heller ikke derimellem, lad os sige paa fraa; det var altsaa hverken varm eller kold Bygning. Nu, vi fik det staaret løs paa Siderne, trukket tilbage, nogle Kammer stukkede ned foran, og Bierne og Dronningen drevne frem derpaa; de sidstnævnte Kammer vare forsynede med Vedere, som gik helt ned til Bundbrættet. Min Ven sagde: „Nu har jeg prøvet Vedere“. (?) Om Efteraaret varede i Winterorden, paa de forreste Kammer, og Bilsniset fyldt med Honning, som fik samme Medfart som Kubeværk. Jeg hører Vedernes Tilhængere udbryde: Det har været daarligt udført med disse Vedere. Min Ven sagde, han havde loddet og fastgjort disse samvittighedsfuldt, og jeg tror ham. — Lad ogsaa være, at der er en Periode, hvor Bierne maa svede Voks; saa meget desto bedre; vi vil da ikke være saa sparomme med at udvænge de mørke Tabler og give hvert Bisfolk 2 a 3 nye Kunstark om Aaret, derved saa vi jo en pæn lys Bygning i Yngelrummet, og affmelket Voks nok til at sende til Tablefabrikanterne.

Men nu tilbage til Overkristens Tema. Jeg indhøster den overvejende Del af min Honning i Magasiner, der ere forsynede med Dronevoks; de ere altsaa ufravigelig affpærret fra Yngelrummet med Dronninggitter. Jeg har engang haft et saadant Magazin paa 8 Halvrammer fyldt „til“ med Yngel, men saadan leger Dronningen og jeg ikke mere. Jeg holder ogsaa, som en bestemt Fordring, at hver Celle er forseglet, før jeg fjerner den fra Bierne. Ved det Princip have alle mine Magasintavler, de store Celler, samt alle med hvid Bygning, hvilken sidste Egenkab jeg tillægger stor Betydning, for at faa en ren, lys og velsmagende Honning. Er jeg nu naaet dertil, at jeg har en Del velmoden Honning i Magasinerne, ja, saa maa det jo udslynges; de fyldte Tabler fjernes og tomme gives samtidig. Her maa jeg indstøde den Bemærkning, at saabel den første Gang, jeg sætter Magasiner paa, som senere, stikker jeg altid et Par uudbyggede Tabler ned imellem udbyggede, med det for Dje, at Bierne ikke skal have nødig at taarne Voksbladene op paa Bundbrættet, og jeg faar derved min Tablebeholdning forøget. Den samme Regel, som gælder for Smør f. Eks., gør sig ogsaa gældende med Honning. Den størst mulige Properhed er saaledes Hovedbetingelsen. Forud for Udslyngningen bliver saaledes alt, som skal bruges, Slyngmaskine, Honningbeholder, Sierne (jeg bruger 2), 2 mindre Kruffer, som Sierne staa paa under Maskinens Tud, og Skrællekniven, bilstet af i foghedt Vand. Derefter smøger jeg

Ørmerne op til Skuldrene og vadsker Hænder og Arme godt, dog ikke i koghedt Vand. Hensigten med det førnævnte kogede Vand er, at uftadeliggøre saamange Bakterier som muligt, og derved faa saa faa som mulig i Berøring med Honningen. Udslyngningen foregaar i et rent og luftigt Værelse, fri for Støv, Børn og andre Tilskuere. Jeg skræller Vokslaag af med en meget stærk Skrællekniv, uden at dyppe den i Vand, og min Hustru drejer Maskinen og passer Skrullerne. Naar den ene Skrulle er fyldt, tages den til Side, og den anden stiftes under. Naar Honningen faa er gaaet igennem Sien, hældes den i en stor Beholder, som tilbækkes for hver Gang, man fylder paa. Efter Udslyngningen hensesættes Beholderen paa et køligt, tørt og friskt Sted og Vokspartiklerne affummes daglig, 3 a 4 Dage, til der ikke kommer mere Skum op. Jeg har haft enkelte Tilfælde, hvor Folf har forlangt „grovkornet Honning“. For at kunne imødekomme en saadan Efterpørgsel, kommer jeg da noget paa Glas straks efter Affumningen; den vil da sikkert blive med grove Krytaller. Resten faar Lov til at henstaa, til den begynder at stivne, hvilket tydelig kan kendes, da Honningen ved den Tid kommer til at se blasket ud. Naar dette Tidspunkt indtræder, maa man være parat med Slevem (den maa ogsaa først skylles i koghedt Vand), og gennemarbejde Honningen med den et Par Gange om Dagen i 3 a 4 Dage. Naar Krytallisationen indtræder, gaar det som Regel med Ræmpeskridt, saa man tilsidst næsten ikke kan røre det mere, og da er Øjeblikket til at fylde det paa Glas eller mindre Beholdere; den kan da lige synke sammen og sende Luftblærer op. Ved denne Paafyltningsakt fordrer jeg igen kogt Vand, som aftøles til Glasfene kan lægges deri uden at springe itu. Derefter poleres de, begge Dele, umiddelbart for Paafyltningen. Høst mig virker min Hustru med Glasfene, medens jeg paafylter og afvejer, saa Glasfene ere ikke tomme ret mange Øjeblikke, fra de ere polerede til de blive fyldte. Derpaa sættes Glasfene hen i et friskt Værelse, tilbækede med rene Papirsark, staar saaledes en Nat, saa alle Luftblærer kan komme op. Om Morgenen tilbinde de med Pergamentpapir, og her har jeg igen Brug for kogt Vand til at dyppe Papiret i, som forud er tilstaaret i passende Størrelser for hvert Glas. Har man saaledes gennemført Paapasenhed, vil man sikkert ogsaa faa en pæn, ren og velsmagende Honning. Saa er der kun tilbage at faa den solgt. Det Besvær er jeg forlængst ude over, idet jeg ikke kan avle saameget, som jeg kunde sælge. For at naa dette Maal har jeg

brugt 2 Maader. Først bruger vi selv en Del i Husholdningen, i Stedet for Smør, og kan ved Kendsgerninger paavise Følgerne i vore 6 Børns Sundhed. Dernæst har jeg ofret lidt paa Reklamationens Alter, og jeg vil anbefale mine ærede Medmennesker samme Fremgangsmaade. Vi tillægger det i hvert Fald stor Betydning. Nu til Slut et Par Ord om Honningspriserne. Jeg vilde nødigt sælge Honning under 50 Ø., men jeg vil ogsaa nødigt tage mere end 60 Ø. pr. Ø. Jeg skal straks begrunde denne min Anskuelse. Jeg mener, at Honningen ved den Pris kan tage Kampen op med Margarine, og vil ved Viablernes Bistand gaa af med Sejren.

Er det Indavl?

Af Peder Hansen, Øspe.

Der har i de senere Aar været advaret stærkt imod Indavl hos Bierne, og det kan til en vis Grad være fuldt berettiget. Men naar en saadan Ting kommer frem, er der gerne nogle, der driver det til Øberligheden, og regner ud, at alt muligt stammer fra den. Saaledes har Hr. Lærer Smith, Hjerstæd, i sidste Nummer af Vitidende nok faa flot lagt Beslag paa hele det „Held“, der ofte er med en tilflyvende Sværm, som et Bevis for sin Mening om Indavl. At det undertiden kan have Betydning, vil jeg heller ikke bestride; men der er ogsaa andre Grunde, som jeg synes ligger nærmere og og falder bedre sammen med den Kendsgerning, at Heldet særlig er, hvor Bierne komme til et helt nyt Sted; bliver Sværmen derimod anbragt blandt andre Bier, er det hjældent den udmærker sig videre.

Efter min Mening skylles en Del af Heldet det, at en saadan ny Bistand faar sit eget Øpland, hvor den er nærmest til at hente, hvad der findes. Særlig om Foraaret har det stor Betydning, at der er noget at finde nærved, da der jo ikke er ret mange Blomster, og Vejret er saa ustabigt, at det ikke er heldigt for Berne at komme paa de lange Rejser. Under Hovedtrækket er der vel nok alle Vegne; men have Bierne ikke havt det godt i Foraaretsiden, ere de ikke udviklet saaledes, at de kan drage nogen rigtig Nytte af det.

Saa er der Voksmøllene. Der er jo ofte blevet stiftet til de store Viablers mange Møllarver; men det er heller ikke let at holde en større Bistand fri for Møl. Jeg har nok hørt dem, der sagde, at det kunde de, men uheldigvis, naar de vare langt borte

fra deres egen Biplads; jeg har i hvert Fald aldrig set nogen gøre det. Paa en større Biplads vil du vistnok altid finde en Del Møl; men hvad Skade de gør ser kun den, der følger Biernes Udvikling med temmelig stor Opmærksomhed. En Møllarve, der om Foraaret kommer ind i Yngellejet, kan ikke blot ødelægge en Del Bilarver i første Omgang, men for at faa den og dens Spind ud, maa Bierne gnabe et Hul i Tabellen, uændertiden saa stort, at det tager Plads for henved 100 Celler, og det kan ikke bygges ud igen, før den bedste Yngletid er forbi, saa i al den Tid har de det unyttige, tomme Rum inde i den allerkoftbareste Del af Stedet. Det er vist ingen Overdrivelse, naar der siges, at en eneste Møllarve kan gøre, at Stedet faar adskillige Hundreder Bier mindre at sende ud til Hovedtrækket, saa faar en Familie ret mange af den S'ags Besøg, bliver det kun smaat med Helbet. Men det er der mange Biablere, der ikke lægge Mærke til; de se nok, at Stedet ikke trives, som det burde, men de mere moderne give saa gerne Dronningen Skylden, de gammeldags Klager over Helbet. Det er næsten ikke til at undgaa Møllene, naar man har dem til at sidde og passe paa alle Vegne; selv hos stærke Familier, der fylde deres Tavler helt, kan de slippe ind; jeg forstaar ikke hvordan. Trods alle Forsigtighedsregler lader jeg hvert Aar betydelige Tab ved Møllene, og saa er der smaa Bipladser, ikke $\frac{1}{4}$ Mil fra min, hvor de slet ikke findes. Der har jeg engang set et Stade med et saadant Lag Voksfuld paa Bunden, at det naaede helt op om Underkanten af Tavlerne; der var vist fra flere Aar; men da jeg saa fejede det ud, var der ikke Tanke af Mølspind at finde i det. Og samme Sted har jeg set en Kube med gammel Bygning, hvor Bierne vare omtrent uddøde ved Høst, men der var heller ikke Spor af Møl at opdage. Derved er jeg kommen til den Opfattelse, at Møllene sjældent flyde ret langt fra det Sted, hvor de ere fødte, saa at en Sværm, der drager hen til et nyt Sted, kan flyde helt bort fra denne Fjende og være fri for den i flere Aar, og det kan nok hjælpe en hel Del paa Helbet.

Da jeg altsaa ikke er enig med Hr. Smith om, hvad der er Aarsag til det omtalte „Held“, har jeg her fremsført mine Grunde til hans og andre Biablers Overvejelse. For at kende de naturlige Aarsager til Helbet, er jo dog den første Betingelse selv at kunne fremkalde det.

For tidlig Udflugt.

af P. S. Poulsen, Johannesdal.

Den 20. Januar var mine 18 Bifamilier paa Foraarsudflugt, saa fuldstændig, som jeg aldrig før har set, selv i det dejligste Foraarsvejr. Jeg har forhørt mig hos flere Biablere, og her i Sydvestsjælland synes saa godt som alle Bier at have været ude den Dag. Det kan jo synes meget fornøjeligt; men ligesom der er noget i denne Verden, der hedder for sildig, er der ogsaa noget, der hedder for tidlig. Denne Udflugt er virkelig for tidlig. Vi ældre Biablere have været tilbøjelige til at prise en tidlig Udflugt, som en af de første og bedste Betingelser for en heldig og god Udvintring og en god Høst. Ja, flere af de gamle Lærdomme om, saa snart som Udflugten har fundet Sted, at rense ved Bierne og paa forfællig Maade befordre Yngelansætningen ved Fodring o. s. v., er selvsølgelig god og praktisk Lærdom under normale Forhold i den virkelige Foraarsid, men ikke d. 20. Januar. Under disse Forhold maa man søge at indskrænke Yngelansætningen til det mindst mulige og lade Bierne have den mest fuldstændige Ro, der kan staves tilveje. Der er 3 a 4 Maaneder til den Tid, da Bierne kan begynde at faa noget i Havenne og paa Marken, og den Udvikling, der nu er begyndt, kan blive skæbnesvangere, især for de stærke Familier. Jeg saa d. 21., altsaa Dagen efter Udflugten, til en Familie, som jeg vidste havde en ung Dronning fra Efteraaret. Grunden til, at jeg saa til den, var, at den Udflugtsaftenen teede sig, som om den var viserløs. Det var den imidlertid ikke, men derimod forvarede den mig med at have Yngel og Æg i 3 Tavler, et Par Klatter tildækket Yngel og omtrent 2 hele Tabletsider fulde af nylagte Æg. Det er muligt, at denne for tidlige Udflugt og deraf følgende for tidlige og rigelige Yngelansætning kun har fundet Sted her i Sydvestsjælland; men det er dog ikke usandsynligt, at den har naaet over den største Del af Landet, og det er egentlig for efter min Evne og Begreb at vejlede især yngre Biablere lidt under disse Forhold, at min Artikel fremkommer. Vi maa virkelig iagttage forfællige Forsigtighedsregler for at ikke Bierne, der allerede nu priser Foraar, ved en mulig indtrædende Vinter og under alle Forhold ved den lange Tid, der er til det virkelige Foraar, skal gaa til Grunde eller svækkes i saa høj Grad, at der intet Udbytte bliver af dem. Der er allerede sagt, at man maa undgaa saadant muligt at forstyrre Bierne i deres størst mulige Ro. Rensningen og Efterhynet, som ellers bør

finde Sted efter Udflugten, maa udsættes, uden forsaavidt man har en Familie, der kan mistænkes for at være besøgt med Møl, thi vel taaler Bierne efter en saa fuldstændig Kenselse godt at behandles, og man udsætter dem ikke, som ellers ved at forstyrre dem om Vinteren, for Bugløb; men enhver Forstyrrelse bringer forøget Virksomhed. Man maa kun, hvis man er i Tvivl om, hvorvidt der er tilstrækkelig Forraad, forsigtig aabne saameget, at man faar set det, og derefter ligesaa forsigtig lukke igen og tilpasse ligesaa lunt som før. Det er muligt, at man med Fordel kan tage lidt af en meget lun Indpakning bort, hvis det milde Vejr vedbliver, og Bierne ilthede meget ud, men det maa ske med Forsigtighed og lægges paa igen, naar stærk Frost indtræder. Er Stedet saaledes indrettet, at man ikke kan tage Indpakningen bort, uden at forstyrre Bierne, saa maa den blive siddende. Hvis der skalde mangle Foder, maa man ikke fodre med flydende Foder og navnlig ikke med varmt Foder. Tildækkede Tabler eller en Kandskage er det eneste, der bør anvendes, og de første endda med Sparsomhed. Skalde der mangle Vand i Stedet, maa man helst give det i en gammel Table, som sættes op til Bierne bagved. Det skal være kolbt kogt Vand. Grunden, hvorfor den gamle Table anbefales, er den, at den let bliver muggen, hvis Bierne ikke straks sætter Vandet ind. At sætte Tabler med Vand ind til Yngelen giver let for megen Kulde og Fugtighed, og ligeledes at sætte Vandet over Bierne. Kan man imidlertid ikke forhindre en stedse fremadskridende Yngelaffætning, maa man under alle Forhold sørge for, at Bierne ikke lide Mangel. Den tidlige Yngelaffætning bringer tidligt Forbrug af Foderet, og jo stærkere Yngelaffætningen foregaar, des mere forbruges af Foderet, saa man maa være belæbet paa, at der vil ske et stort Forbrug af Foder, uden at man tør gøre Regning paa at saa Stedet udbillet i samme Forhold. Skyggebrædderne maa frem, hvis vi saa Sne og Solskin, og de maa tages bort igen, hvis Jorden bliver bar. I det hele og store: pas paa Bierne i denne vanskelige Vinter, der er meget vanskeligere, end en stræng Vinter.

DBF.'s Diskussionsmøde.

Som sædvanlig afholdtes i Forbindelse med DBF.'s Centralmøde d. 11. Septbr. f. A. et Diskussionsmøde den følgende Dag ligeledes i den foltelige Foramlingsbygning

i Fredericia. Da Deltagerne i Mødet om Morgenen Kl. 8 paa den Dag foretog en smuk Røretur til Hannerup og dernæst fortsatte det om Aftenen forud afbrudte Centralmøde endnu i et Par Timer, kunde Forhandlingerne paa Diskussionsmødet ikke begynde før omtrent Kl. 12.

Først forhandlede Dagsordenens Punkt 2.
2. Bipeft.

B. Nielsen (Vemvig). Jeg har i flere Aar gjort Forsøg med Helbredelse af Bipeft, og den Metode, som hos mig har vist sig heldig, er omtrent den samme, som anbefales af Ersklev i hans Smaaafkrift Nr. 12, S. 45 og 46. Men Bolkemøl har jeg mere Respekt for end Ersklev. Hvorfra kommer Bipeft, og hvad er det? Den værste Aarsag er efter min Mening Bugløb. Saa bejudler Larven Celleranden med Gæskremitter, og naar Bierne lukke Cellen, komme Gæskremitterne med. Derved opstaar den stadelige Kulshyre. Forraadnelse indtræder da straks, og jeg mener det kan blive til rigtig Bipeft. Derfor bør Diableren sørge for, at hans Bier ikke faa Bugløb. Overvintringen bør ske paa Kløverhonning, ikke paa Lynghonning. Mange tro, at Yngelablernes Honning ogsaa kan udflynges. Om Foraaret bør Bierne ikke have mere Plads end, hvad de fuldstændig kunne udflyde med Bier. Jeg har iaar prøvet at helbrede stærk Bipeft med Salicylshyre-Pulver. 2—4 Familier forenede jeg, naar de vare svage. Mastalin lagde jeg i et Par Hjørner. Salicylshyren stryges paa med en Børste; men den maa der ikke bruges ret meget af. Jeg paffer omhyggelig. Om Aftenen ser jeg efter, om der er Bier paa bageste Table og paa Sidevæggene. Er der ikke det, indstrænker jeg yderligere Pladsen.

Smidt (Bjergsted). Udflyngning af Yngelabler bør ikke ske, da der let kommer Maddiker i Honningen, og jeg tror heller ikke, at Yngelen saaledes kan taale at køre i Karusjel.

Grønning. Mange ere Vejene til Bipeft. Naar Forraadnelses-Bakterier ere tilstede, saa er Grunden lagt. Jeg har Bevist for, at jeg for 15 Aar siden fremkaldte Bipeft, fordi jeg dræbte Droneengel, som Bierne glemte at smide ud. Den raadnede da. Jeg kurrerede den Gang saalænge paa dem, til der ikke var flere Bier. Bacillerne kunne fremkomme af almindelig Raadenstab. Dette synes Videnskaben ikke at turde modsig. Lad os derfor passe paa ikke at faa død Yngel i vore Stader. Udflyngning af Yngelabler adbarer jeg imod. B. Nielsen sagde, at Bierne lukke Yngelcellerne. Bierne ere ikke saa lidt fremstredne i Dyreveriget. Skalde Biernes Larver være simplere stillede

end andre Insektlarver, der selv kunne indspinde sig. I Bruns Bidog staar der allerede, at Larverne selv danne Dækket over Cellerne. Ogsaa mine Sagttagelser gaa i den Retning.

Bjerregaard vil spørge Hr. Erølev: Er en yngelfri Table, en ren hvid Honningtable fra et af Stadets Magasiner, fri for Bipeft? — Eller bliver den fri ved at være i Luften? — Er det til Gavn for Bifamilien at være porøst eller meget tæt pakket?

Erølev. Jeg skal først tillade mig at svare Hr. Grønning: Bipeft-Baciller kan ligesaa lidt komme af almindelige Forraadnelses-Bakterier som Bærer kunne komme af Raal; thi de ere ligesaa forskellige Plantearter. Jeg har prøvet at saa Bipeftsporer i raadne Bilarver; men deri kunde de kun med største Besvær bringes til at gro. Var Forraadnelsen langt fremstreden, groede Bipeftsporerne slet ikke. Derimod groede de med største Letthed i de friske Larver, naar Varmegraden var passende. Videnskaben er for længe siden kommen bort fra den Mening, at almindelig Raaddenstab kan frembringe alle mulige Sygdomme. Derfor vil jeg dog ikke anbefale at opelste raadne Larver i Staderne. Jeg kan maaste glæde Hr. Grønning med at meddele ham, at Mac Eooh, der har opfundet den Helbredelsesmetode, vi nu bruge, er enig med ham. Dette er dog for mig intet Bevis for den Anskuelses Rigtighed, men kun et Vidnesbyrd om Mac Eoohs Mangel paa Kendskab til Sygdommens Marsager. — Til Hr. Bjerregaard skal jeg svare: I de allerfleste Tilfælde ville Honningtabler af yngelfri Magasiner være bipeftfri. — Ved mine iaar foretagne Forsøg har det vist sig, at jeg har tillagt den atmosfæriske Lufts Indvirkning paa Bipeftsporerne en altfor stor Betydning. Den kan nemlig ikke dræbe dem, men kun hæmme deres Vækst. — Porositeten af Pakningen har efter mine Erfaringer ingen Betydning for Bjerne. Derimod har en lun Pakning særdeles stor Betydning for dem, naar der kun tillige sørges for den fornødne Tilgang af frisk Luft, som helst maa komme ind under Tablerne.

Smith (Bjergsted). Grønning sagde, at raadden Yngel kunde blive til Bipeft; men saa maatte Kolerine ogsaa kunne blive til Koleræ.

Schroll. Erølev har imødegaaet Grønning bedre end jeg er i Stand til; men her skal Hr. Grønning imødegaaes paa det Punkt ogsaa af mig. Grønnings Anskuelse bunder i den Mening, at Bipeften skal kunne fremkomme af Intet. Nu er det almindelig antaget, at ingen Plante kan fremkomme af Intet. Grønning bygger som

Praktiker formeget paa egne Erfaringer uden at tage Hensyn til de mangfoldige af andre indbundne. I tvivlsomme Tilfælde kan man kun vejlede, naar man er en Videnskabsmand. Jeg siger dette saa skarpt, fordi Hr. Grønning er een af vore dygtigste Biavlslærere, og det derfor er beklageligt at han i den Grad mangler Selvkritik. Jeg vil spørge Hr. Erølev: Hvor lang Tid tager Sporerens Udvikling?

Erølev. Under heldige Forhold, nemlig passende Temperatur og Næringsvædske, blive 2 Sporer i Løbet af $\frac{1}{2}$ Time til 4 Baciller, det vil sige, at under lignende Forhold ville de 2 Sporer blive til 1 Million Baciller i Løbet af 10 Timer.

Schroll. Derved have vi et Midde til at ødelægge Bacillerne. Tubertelbaeillen dræbes nemlig ved 65° Varme, medens der skal meget mere til at dræbe Sporerne. Mælk opvarmes derfor først til 70° . Derved dræbes Bacillerne. Dernæst afføles den i et Par Timer til 16° . Derved forandres Sporerne til Baciller. Dernæst opvarmes den atter til 70° , hvorved Bacillerne dræbes.

Holm (Bejle). Kan Svineri alligevel ikke bringe Pesten? Jeg mener derved, at Biavlslærerne ikke ere forsigtige, naar de behandle Stader i smittede Vigaaede. Ligeledes naar Udslyngningsmaskiner benyttes af forskellige Biavlere.

Erølev. Jo paa den Maade kan Smitten ganske vist overføres med smittet Honning.

Nielsen. Der skal pakkes tæt, naar man vil anvende min nyeste Metode mod Bipeft.

Grønning. Hr. Kaptain Schroll fralægger mig al videnskabelig Forstand. Det kan være vigtigt. Jeg tager dog Hatten af for Videnskaben; men jeg forlanger praktisk Dygtighed ved Siden af. Jeg tilbyder at prøve paa at fremstille Bipeft af raadden Yngel, som ikke er død af Bipeft.

Schroll. Det kan De ikke.

Grønning. Ja, Pesten kan dog føres ud ved Svineri fra Bærernes Side. Derfor er jeg altid meget omhyggelig, naar jeg behandler bipeftsmittede Stader.

1. Derefter holdt Sekretæren det paa S. 286 i forrige Aarg. refererede Foredrag om „Tidlig og sildig Yngeludvikling hos Bjerne“. Dette gav kun Anledning til meget faa Bemærkninger. da Tiden var saa langt fremrykket, at de fleste af Mødets Deltagere skulde rejse hjem.

Mødet sluttedes derpaa af Præsidenten med en hjertelig Tak til Bestyrelsen for Elbo med flere Herreders B.F., jærlig D'Hr. Ladegaard og Bjerregaard, fordi de havde ordnet Mødet paa en saa smuk og formaalstjæntlig Maade.

Til Begynderen i Vestjylland.

Af C. J. Grønning.

Der er i det hele taget i Tale og Skrift saa ofte omtalt, hvad man bør og skal udføre ved sine Bifamilier eller i sin Bihave, og dette har ganske vist sin store Berettigelse og maa paa denne Maade ingenlunde oversees. Dog har jeg besluttet denne Gang at afvige fra denne almindelige Form og tvært imod vælge det stik modsatte til Emne for denne Artikel, som altsaa vil lyde saaledes: Hvad eller hvilket bør man ikke foretage sig ved Bierne? Jeg er af den bestemte Mening, at det har langt større Betydning at blive oplyst om, hvad man ikke maa foretage sig med Bifamilierne, saafremt det udførte eller ikke udførte, ikke skal forbolde Glæde eller Tab i Stedet for Fremgang og Gevinst. Jeg tænker her særligt paa de Biavlere, der drive Erhvervet for Indtægts- og Interessens Skyld, disse bør i Almindelighed ikke indlade sig paa at eksperimentere med Bierne; dette maa overlades til de mere velstaaende — saakaldte Sportkæmpe-ner — der drive Biavl maasse blvt med et videnskabeligt Formaal for Dje, eller for deres Interesse og Fornøjelses Skyld. Som sagt, for dem, der virkelig har i Sinde at drive Biavl saaledes, at den baade giver Glæde og et stort Udbytte, de bør særligt vide, hvad man ikke bør gøre. En bekendt Stormand i Biavlen, skrev jom Moto over sin Vibog: „Lad fremfor alt Bierne have Ro til deres Arbejde saa længe alle Ting gaar godt; men viser der sig Fejl, da grib hurtigt ind, men grib rigtigt“. Denne Sætning er i sin Helhed dog saa betydningsfuld og lærerig, at jeg ret vilde ønske Biavlere, men især Begyndere vilde handle derefter, og særlig da dette: Aldrig at gibe sig af med at operere med Bier forinden de kende Biernes naturlige Samfundsforhold og Naturliv. Desværre ser man saa mange Biavlere af lutter Omsorg for de kære Bier, daglig at tilse og rette ved deres Bolig og Bygning, de lader dem bogstabelig talt ikke have Fred og Ro en hel Dag til Ende til Udførelse af deres Arbejde, derved gaar ikke alene den fornødne og kostbare Varie tabt, men Forstyrrelsen, man har forarsaget, begge Dele tager megen Tid og Arbejde for Bierne atter at saa bragt til Veje, og man vil forgæves spejde efter Fremgang hos Familien. At man saaledes derfor aldrig maa forstyrre en Bifamilie, uden der er særlig Grund dertil, bør ligeledes adbares stærkt imod, det være sig forresten hele Aaret om. Derimod kan man have Lov, Glæde og Værdom

af i Sommertiden saa ofte ens Tid tillader det, om det saa er hver Dag (helst Eftermiddagen) at se ind gennem Glasdøren, hvorledes Arbejdet strider fremad eller gaar for sig; men det maa udføres meget forsigtig, da Bierne ellers let mærker Uroen, og Resultatet af Undersøgelsen er da ikke paa-lidelig.

En stor Fejl, som næsten alle Begyndere begaa, er denne: At anskaffe sig Bier, forinden de have det mindste Begreb om Bier og Biavl. At Bierne kan og vil stikke, ja, det ved de nok, men hvorledes de skulle behandles for at undgaa deres Brede og Stik, nej. Dette og meget mere, der absolut burde kendes, forinden man faar med Bier at gøre, opsættes til en anden Gang, eller, tror man om Teorien: aa, al den Viden er vist ikke nødvendig, Biavlen kan vist godt drives uden den; da kan jeg udtale, støttende mig til mange Aars Erfaring, at det maasse kan lykkes dem ved ihærdigt Selvfstudium og ad Erfaringens Vej at naa til et gunstigt Resultat, men der vil hengaa uange Aar, være beredt dem mange Sluf-felser og ikke saa Pengetab, førend de naa at kende de Fordele og Fremskridt, der nu til Dags bydes paa af Danmarks Biavlerforening gennem dens Tidsskrift og Bøger, Foredrag og praktisk Undervisning, hvoraf i saa Timer kan læres ikke alene at saa rigtig begyndt paa Sagen, men ogsaa at blive belært om Grundbetingelserne for, at Biavlen i det hele taget skal lykkes. En Begynder maa under ingen Betingelse fra først af begynde med for mange Stader, fordi der med det samme lægges større Beslag paa hans Kundskaber, end man kan formode, han er i Besiddelse af. To Stader vil være heldigst, og at disse ere lavede af en anerkendt Stadetabrikant maa meget tilraades; gaa ikke til den første den bedste Snedker, Tømrer eller maasse Hjulmand for at formaa en saadan til at lave Bihuse, i de fleste Tilfælde er han villig dertil trods dette, at han ikke engang selv er Biavler og selvfølgeligt heller ingen Begreb har om, hvorledes et Nutids-Bihus bør være indrettet og lavet.

Er man derimod selv noget Husflidsmand, da har jeg ikke det mindste imod, at man selv laver sine Stader; men det Første (Modellen) maa ubetinget anskaffes fra en solid og dygtig Fabrikant. Er man henvist til ogsaa at skulle købe Bierne, da falder det heldigst at købe 1 Kube enten i Efteraaret, eller hvad bedre er, i Foraaret (April og Maj). Køb med Garanti for en god, helst ung Dronning (anden Sværm eller et affværmet Folt), helst lige og lyse Tabler byggede helt ned til Kubens Rand, jo flere

Bier, der findes i Kuben, des bedre; om Familien ikke har saa overordentlig megen Honning, vejer maasse ikke over 14—16 K om Foraaret, da gør dette ikke saa meget til Sagen, nogle saa K Kandis til Foder vil ganske ubmærket kunne betale sig. Fodringen sker bedst ovenfra gennem et Hul i Toppen af Kuben, hvori et Foderglas passer stramt, denne Fodring (Spekulationsfodring) bør under ingen Omstændigheder ophøre, forinden et Hovedtræk er i Gang (Hvidkløveren staar i Flor, og Vejret er varmt og godt). (Fortættes.)

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 8. Da Kredsen her iaar agter at give Tilskud til et Par Medlemmer, som ønske at besøge Biavlsskolen i Kallundborg, ubedes Oplysning om, hvormeget et saabant Kursus vil koste, paa hvilken Aarstid det holdes, og hvorlænge det varer? (Chr. S.) — S.: Naar Ansøgning i rette Tid (Marts) indjendes til DBF's Bestyrelse, vil Undervisningen formentlig kunne erholdes frit. Skolen afholdes i Slutningen af Juli, sandsynligvis fra 18.—30. Juli, og Opholdet vil kunne saas i Kallundborg (for Eksempel i „Højskolehjemmet“ eller i „Missionshjemmet“) for 1,50—2 Kr pr. Døgn. Den samlede Udgift, naar Rejse frem og tilbage medregnes, vil da blive 30—40 Kr.

Nr. 9. En af mine Bifamilier har i den sidste Tid vist sig ude hver Dag. Bifamilien havde sidste Efteraar ingen Dronning, men da jeg havde en udtrommet Bifamilie med en ung Dronning fra en Kubebavl, forenede jeg disse 2 Familier. Grundet paa, at dette blev udført noget sent, besluttede jeg igaar (d. 18. Jan.) at undersøge dem. Det viste sig, at de saa godt som havde fortæret alt Forraadet, de var indvitrede med 20 K Honning og 6 K Kandisstage. Det viste sig endvidere, at de havde ynglet og nylagt Eg , i flere af de yderste Celler 2 Eg . Der ønskes nu gerne nogle Oplysninger om: 1. Hvad Aarsagen kan være til, at de saa snart kan have fortæret saa meget Foder. 2. Hvad der kan være Aarsag til, at Dronningen lægger Eg paa denne Tid. Endvidere bemærkes, at hver 4. a 5. Vi havde 1 a 2 brune Bilus paa Ryggen. Bifamilien er stor. (H. K.) S.: I saa mild Vinter som den nærværende er det ikke sjældent, at Familier med ung Dronning begynde at yngle allerede i Januar; men dette fremstundes i høj Grad ved de tilstedeværende Bilus, som hindre Bierne i at komme til Ro i Klyngen. Foreløbig er der dog næppe

andet at gøre ved Familien end at holde den rigelig forsynet med Forraad (Kandisstage) og at holde Indgangen aaben i c. 10" 26 cm. Bredde.

Nr. 10. Tror De, at P. Nielsens syge Stader, som omtales paa S. 330, have været smittede af rigtig Bipeft, og have hans Tavler været mikroskopist undersøgte? (M. P.) — S.: Da vi ikke have undersøgt Tavler fra de Stader, kunne vi ikke have nogen Mening derom.

Nr. 11. Hvad mener De om høslagte Stykke Tavle. Vider det af Bipeft? (W. L.) — S.: Det sendte Tavlestykke var stærkt indtørret. Det indeholdt i nogle Celler døde unge Bier, i andre nogle saa Karver af Bux elsluen, en eneste Celle havde et gennembrudt Laag. Vi opløste den deri værende raadne Masse i destilleret Vand og undersøgte Opløsningen. Den indeholdt baade Sporer i Mængde og enkelte Baciller af Bipeft. Familien lider altsaa af denne Sygdom.

Nr. 12. I det smukke Vejr d. 20. Januar fandt jeg Anledning til nærmere at undersøge en Bifamilie, der havde været noget urolig i den sidste Uge. Jeg fandt da Yngel i de 3 midterste Tavler og i een af disse nogle døde Karver. Jeg udskar et Stykke af den Tavle. Indeholder det Bipeft? (M. M.) — S.: Den sendte Yngelprøve indeholder Yngel, der er død af Kulde. Vi finde Anledning til at advare imod Undersøgelse af Yngelveden paa denne Aarstid; thi vel er Vinteren mild; men Varmegraden naaede dog kun 7° R. d. 20. Januar, og denne Varmegrad er altsaa lav til, at man uden Fare kan undersøge Yngeltavler, der indeholde aaben Yngel.

Nr. 13. Kan en gammel Yngeltavle ved Rensning give Voks nok til en ny Kunsttavle? (M. M.) — S.: Det beror paa Kunsttavlens Tykkelse. Vandendes den Tykkelse, som almindelig bruges til Yngeltavler (7 Normaltavler til 1 K), da vil den gamle Tavle ved Rensning med tilstrækkeligt Pres kunne give næsten alt det nødvendige Voks til den ny Kunsttavle (c. $\frac{1}{3}$); men ved Rensning uden Pres vil den næppe give mere end Halvparten eller højst Tredjedelen deraf. Dette gælder altsaa ogsaa om Rensning i Solvoksmelteren, hvor der jo ikke anvendes Pres.

Nr. 14. Kan Gersters Voksrensers udbruge Voksset fuldstændig af gamle Vokstavler? (M. M.) — S.: Gersters Voksrensers med et Stykke Flonel under „Kurven“, vil man saa Voksset meget rent og det meste af det, der findes i Tavlerne. Alt Voks saas Winklers Renjer (med Presse) eller Rensning i en stor Kædel med Vand og senere Presning af Resterne.

Fra Kredse.

Jebjerg BF. afholdt sin aarlige Generalforsamling d. 30. Decbr. 1897; det blev vedtaget at bestille den danske Vitidende til Nyaa; Bestyrelsen vedblev uforandret at bestaa af Bager Lavrits Jensen, Jebjerg, Smed Jakob Jensen, Jebjerg, og Husmand Anders Kr. Skov, Jebjerg, som Kredsforsmand.

Anders K. Skov,
Kredsforsmand.

Svendborg Kreds. Paa det d. 24. Decbr. afholdte Kredsmøde genvalgtes Sadelmager Vilh. Lund, Svendborg, og Fabrikant Kr. Pedersen, Ved, henholdsvis til Formand og Næstformand. — Til Medlemmer af Amtsforeningens Bestyrelse genvalgtes Fabrikant Kr. Pedersen og H. B. Rasmussen, Sortebjergvænge.

Akerby BF., Kreds 9 e. Søndagen d. 5. Decbr. afholdtes Generalforsamling, hvorved under tegnede enstemmig blev genvalgt til Formand i vor Viavlerkreds. Der var meget god Interesse for Sagen; men Udbyttet var lig 0 i vor Egn, hvorved flere af Begrunderne havde tabt Vinsten og ladet Sagen fare, hvilket er en stor Fejl. Jeg haaber, at næste Sommer maa blive et saadant Vaaar, at der kommer Liv paa ny og Viavlen maa naa et Skridt længere frem, end den nogensinde før har været, haabende en god Overvintring, naar bare Foraaret ikke skal blive for barsk hos os.

Peder Jørgensen,
Formand.

Haderslev og Omegns BF. afholdt Generalforsamling d. 20. December. Følgende forhandlede: 1) Regnskabet godkendtes. 2) Det besluttedes at andrage om Pengetilskud fra Hovedforeningen til lokale Møder, afholdte ved egne Viavllærere. 3) Til Fællesindtøbt af Kunsttavler valgtes A. Sverisen, Tørringmark, og Chr. Andersen, Løndt. 4) Til Formand valgtes A. Sverisen, Tørringmark, til Næstformand Chr. Andersen, Løndt, og til Sekretær S. C. Johannsen, Haderslev.

A. Sverisen.

Hørsholm BF., 16 c, afholdt den 19. Decbr. Generalforsamling i Hørsholm. 3 Aarets Løb er afholdt 2 Møder med Foredrag. Regnskabet godkendtes. Foreningen talte 18 hele Stemmer, 1 udmeldt, saa nu tæller Foreningen 17. Det vedtoges at rette en Forespørgsel til Sekretæren, om Bladet ikke kunde blive hæftet saaledes, at man kunde opstære det uden at blive af med Blade deraf. Høninghøsten har ikke været god herpaa Egnen. Bestyrelsen.

Som Svar paa den her fremsatte Forespørgsel skal jeg meddele, at et lignende Ønske tidligere et Par Gange er fremkommen ved DBF.'s Centralmøde; men hidtil er det blevet nægtet. Jeg skal gerne paany fremsætte det ved næste Centralmøde. Det var jo da muligt, at det kunde faa Flertal for sig, navnlig fordi der kun forlanges Hæftning, ikke tillige Bæstæring. Ersklev.

Vallo Stifts BF. afholdt den 12te December sin aarlige Generalforsamling i Herfølge. I Formandens, Murermester Kindbergs, Fraværelse blev Forhandlingerne ledede af Næstformanden. Følgende foretoges: Til Sekretær valgtes for den tilbageværende Funktionstid, i Stedet for Tømrermester Frandsen, hvis Mandat paa Grund af Sygdom var nedlagt, Malermester Westphal, Vedstølle. Til Næstformand genvalgtes Skovfoged Nicolaisen, Vallo. Til Bestyrelsesmedlemmer genvalgtes Tømrer Møes, Sædder, og i Stedet for Frandsen og Tømrer Niels Jensen, Vellinge, valgtes Snedker Niels Larsen, Aashøj, og Parcelist Ole Nielsen, Enderslev, Holteland. Til Revisor valgtes, i Stedet for Skovfoged Hansen, Grubberholmshuset, Gartner Larsen, Billesborg. Til en Bortlodning af forskellige Redstaber, som afholdes den 2. Søndag i Maj Maaned 1898, vedtoges det at anbringe 40 Kr. af Foreningens Midler. Til Dronningabl vedtoges det, at anbringe 10 Kr. i Kredsen. Endelig vedtoges det, at ansøge Hovedforeningen om Midler til Afholdelse af 4 Møder i Kredsen ved egen Vandrelærer. Efter indhentet Tilladelse hos Vedkommende afholdes Møderne saaledes: Den 7. Juni hos Hmd. N. Jørgensen, Enderslev; d. 14. Juni hos Tømrer H. Larsen, Ejby; d. 21., Juni hos Murermester Kindberg, Herfølge; d. 28. Juni hos Tømrer M. Jensen, Vellinge.

Lembvig og Omegns BF. afholdt sin aarlige Generalforsamling d. 30. Decbr. f. A., hvor følgende Sager forhandlede: Regnskabet for 1897 fremlagdes og godkendtes. Det bestemtes at sende en Delegeret til Centralmødet i 1898, hvis Bederlag blev sat til 2 Kr. pr. Dag samt fri Rejse Tur og Retur; hertil valgtes Formand B. Nielsen og som Suppleant Teglbærkæjer Willemoes af Lembvig. Endvidere vedtoges det, at lade afholde 3 Møder i Løbet af Sommeren, helst af en Vandrelærer. Derefter foretoges Valg af en ny Næstformand, da den gamle afgik ved Lodtrækning; valgt hertil blev Murermester M. Jensen af Lembvig; samt Valg af en Revisor istedetfor Toldfuldmægtig Jensen, som ønskede sig fritaget; hertil valgtes Gartner C. Hansen af Lembvig. Endelig bestemtes det, at indgaa med et Andragende

til Lemvig Bank og Sparekasse om en Understøttelse til Biavlens Fremme.

L. F. Lund,
Toldassistent.

Ramsø-Tune Herreders BF.

afholdt 3. Suledag sin aarlige Generalforsamling i Hotellet ved Haudrup St. Ved Mødet valgtes af ny Sogneformænd: Lømrer Ole Hansen, Tune, og genvalgtes C. P. Jørgensen, Ørsted, N. Jensen, Haudrup, og Jakob Jensen, Grebe. Til Næstformand i Bestyrelsen genvalgtes Mads Nielsen, Tune, Regnskabet udbiste en Indtægt af 32 Kr. og en Udgift paa 52 Kr. 57 Ø. I Sparekassen indestod 57 Kr. Foreningens Medlemsantal var i 1897 32 Medlemmer. Der var i Sommer afholdt 2 Møder, hvoraf det i Solrød Kristi-Himmelfartsdag var særligt godt besøgt; et Bihus blev her bortlobdet til Medlemmerne og N. S. Kristensen holdt et Foredrag om „Viernes Pasning i Sommertiden“; det andet Møde afholdtes i Ramsømagle. Det vedtoges, at afholde et Møde til Sommer med N. S. Kristensen som Foredragsholder. — Nogle af Medlemmerne havde høstet 25 a 35 Ø Honning pr. Bisolk samt formeret med nogle Folk. Et af Medlemmerne havde høstet 40 Ø. Honning pr. Folk. Paa Mødet førtes en livlig Diskussion, og N. S. Kristensen talte om, hvorledes man bedst kan fodre fattige Bisolk i Vintertiden, hvis man har forsømt at fodre dem i rette Tid om Efteraaret.

Vester Skerninge og Omegns BF.

afholdt Generalforsamling Søndagen d. 19. December hos Brødrene Nielsen, Ollerup. Regnskabet, der udbiste et Overskud paa 1 Kr. 70 Øre, fremlagdes og godkendtes. Biavler N. Nielsen, Ollerup, blev eenstemmig genvalgt til Formand. Det blev bestemt, at Beløbet fra Amtskredsen skulde ligelig fordeles mellem de Medlemmer af Foreningen, der havde indkøbt Kredstaber og Kunsttabler sidste Sommer. Endvidere vedtoges det, at der ikke mere ved Biavlermøderne skulde opvartes med Smørrebrød, men kun med Kaffe og Øl, hvorfor erlægges 10 Ø. Som Holdere af Tidsskriftet for 1898 er indtegnet 14. N. Nielsen.

Skanderborg Amts BF.

holdt d. 6. Januar Styrelsesmøde i Horsens. Det bestemtes at afholde en Række Møder i Vinter omkring i de forskellige Kredse, som bekendtgøres ved Løbesedler, som bliver omdelt i de Egne, hvor Møderne skal holdes. Der forhandlede ogsaa om, hvor man kunde faa de bedste Vokstavlere, thi der er jo saa mange Tabler af daarligt Voks; Bestyrelsen har derfor henvendt sig til Træskomand J. Jensen, Smedegade 86 i Horsens, som i flere Aar har handlet med Vokstavlere og

andre Biavlskredstaber, og han har lovet at skaffe os rene Vokstavlere, saa at d'Herrers Kredseformænd kan henvende sig til ham med Bestillinger paa Tabler i alle Størrelser. Bestyrelsen.

Bording og Omegns BF.

afholdt Generalforsamling d. 29. December, hvor Regnskabet for 1897 fremlagdes og godkendtes. Dernæst valgtes C. P. Jørgensen, som efter Tur afgik, men genvalgtes. Derefter valgtes C. P. Jørgensen til Formand, Mads Chr. Lauritzen til Næstformand og Jens Peder Jørgensen til Sekretær. Paa Grund af, at saa faa af Medlemmerne vare mødte, foretoges intet videre; men det blev bestemt at afholde en ekstraordinær Generalforsamling længere hen i Foraaret.

C. P. Jørgensen,
Formand.

Nordl. Frederiksborg Amts

BF. afholdt d. 28. Decbr. 1897 sin aarlige ordinære Generalforsamling hos Gæstgiver N. Hansen i Helsingø, hvor følgende forhandlede og vedtoges:

Det reviderede Regnskab for 1897 fremlagdes. Aare: slutter med et Medlemsantal af 258 mod 251 ifjor. — Indtægten har været ialt 188 Kr. 50 Ø., iberegnet 21 Tidsskrifter; af ovenstaaende Indtægter har Foreningen modtaget som Tilskud fra Frederiksborg Amts Landboforening 15 Kr. og fra DBF. 10 Kr., for hvilke Gaver Foreningen takker. — Udgiften har været ialt 284 Kr. 9 Ø., af hvilket Beløb 119 Kr. er anvendt til Uddeling blandt trængende Biavlsmedlemmer til Anskaffelse af Bier og Bihuse m. m. I Tilskud til Bladet „Bien“, der har 107 Holdere, er udbetalt med 15 Ø. pr. Eksp. 16 Kr. 5 Ø. Til Gartner N. C. Andersen, Nyborg, for Afholdelse af en Del Biavlermøder og for udført praktisk Undervisning i Biavl blandt Foreningens Medlemmer 62 Kr. Til de lokale Blade for Bekendtgørelser m. m. 35 Kr. 54 Ø. Til Papir og Post m. m. 20 Kr., samt for 21 Eksp. af T. f. B. 31 Kr. 50 Ø. — Aaret slutter saaledes med et Overskud af 95 Kr. 59 Ø., som er dækket af Foreningens Kassebeholdning, der ved Regnskabsaarets Slutning 1896 udgjorde 889 Kr. 20 Ø., foruden Renter fra 11. Juni f. A.; men som saaledes herefter er bragt ned til at udgøre 793 Kr. 61 Ø. foruden Renter, som ovenfor nævnt fra 11. Juni f. A.

Regnskabet godkendes eenstemmig

Herefter foretoges Valg til Bestyrelsen, i Stedet for den efter Tur fratrædende Del: 1. Kreds, Graested: Uhrmagter J. Olsen genvalgtes. 3. Kr., Vejby: Smeder Svend Larsen genvalgtes. 4. Kr., Stokkerup:

Parcellist N. Pedersen genvalgte. 5. Kr., Smidstrup, Lømver B. Olsen genvalgte. 6. Kr., Helsing: Skræder Christoffer Olsen, Helsing, valgtes i Stedet for Urmager N. Albæk, Helsing, der nægtede at modtage Genvalg. 8. Kr., Højbjerg: Gdeier Chr. Nielsen, Højbjerg, genvalgte. 10. Kr., Annisje, Parcellist Lars Larsen, Annisje, valgtes i Stedet for Gdeier M. Pedersen, Huseby, der ikke ønskede Genvalg. 11. Kr., Balby: Lømver Jørg. Jørgensen, Myhge, genvalgt. 16. Kr., Thorup: Gdeier Jens Olsen, Sverfilsrup, genvalgt. 17. Kr., store Lyngby: Skobbetjent H. Madsen, store Lyngby Stov, genvalgt. — Som Herredsformand for Holbo Herred genvalgte Gdr. Chr. Hansen, Søborg, og som Næstformand Gdr. Chr. Nielsen, Højbjerg. — Til Revisorer genvalgte Pastor Thomsen, Blidstrup, og fhv. Gdr. H. Larsen, Udsholdt.

Virksomhedsplan for 1898.

Paa Forslag af Gdeier Chr. Hansen, Søborg, vedtoges det med 1 Stemmes Majoritet ikke at uddøle Understøttelse til tværgående Biablere i 1898. Det vedtoges, under Forudsætning af, at Bladet „Bien“ bliver holdt af mindst samme Antal Holdere i 1898, som i 1897, at yde dette Blad et Tilskud, stort 20 Kr. for 1898. Det vedtoges at støtte et mindre Antal yngre Biablere, som maatte have Hjælp til at deltage i et Kursus ved Biablskolen. Ansøgninger om at komme i Betragtning, maa være indsendt til Formanden, senest d. 1. Marts 1898, og indeholde Oplysning om, hvor stor Understøttelse, der kunde ønskes, samt Vidnesbyrd om Bedkommendes Kendskab til Biablskriften. Det vedtoges at afholde et Bestyrelsesmøde i Marts 1898, for at drøfte Spørgsmaalet om Afholdelse af Biablermøder, samt for eventuelt at behandle mulig indkomne Andragender.

Chr. Jensen.

Lundby BF, Kreds 2 d. Herved har jeg den Fornøjelse, at anmelden en Kreds i DBF., under Navn af Lundby og Omegns Biablerforening. Det har voldt en Del Besvær at faa den rejst. Sidste Sommer stiftedes den og opnaede et Medlemsantal af 37. Vort Medlemsbidrag var da 65 D. pr. Maaned (Betaling for Bladet „Bien“ iber.); men ved Aarskiftet havde Interessen for „Bien“ tabt sig, saa at Størsteparten af Medlemmerne ikke vilde vedblive. En Del var stemt for Indtrædelse i DBF. og en Del for Bibeholdelse af „Bien“. Som Følge deraf blev en Generalforsamling indvarslet til 5. Decbr. f. A., og paa denne vedtoges det, at arbejde for Oprettelse af en Kreds under DBF. Vi har nu naaet at faa den ordnet saaledes, at jeg kan bestille

10 Eksp. af Tidsskriftet; men vi forvente, at kunne indsende Esterbestilling paa flere om kort Tid. Til Bestyrelse er valgt Niels B. Jakobsen, Bruzaa, Formand og Sekretær, Lærer Hansen, Lundby, samt Ungkarl Peder Andersen, Seberkloster Stov.

Grads Herreds BF. Kreds 33 b under DBF. er dannet som ny Kreds med Mathias Pedersen, Hedegaard, N. Sneede, som Formand.

Ribe Amts BF. afholdt sit aarlige Delegeretmøde paa Hotel Esbjerg i Esbjerg d. 23. Oktober for Aaret 1897 med følgende Dagsorden: 1) Regnskabs Fremlæggelse, 2) Budget og Virksomhedsplan for 1898, 3) Valg af 2 Medlemmer til Bestyrelsen, 4) Indbetaling af Medlemsbidraget for 1898.

Regnskabet fremlagdes af Sekretæren, Gaardejer P. Schmidt, Skobhøj, i revideret Stand og godkendtes enstemmigt. Angaaende Virksomheden i 1898, da fortsættes der med Afholdelse af Biablsmøder rundt i Kredsjene som forhen sket, og bevilgedes hertil de nødvendige Midler; dog bemærkes, at der ligesom tidligere, ogsaa iaar vil blive uddelt kontante Bidrag til Kredse, som maatte ønske dette til Dækning af Udgifterne ved Møder afholdte ved egne Lærere. Det bestemtes ingen Udstilling at afholde i 1898, nærmest paa Grund af Pengemangel — hvorimod der bevilgedes en mindre Sum til Indkøb af Præmier til Præmietagere ved Udstillingen i Ribe i Efteraaret 1897, og overlodes Indkøbet og Fordelingen af samme til Dhr. Ehlers og Sverfen, begge fra Ribe. Endelig vedtoges at afholde Delegeretmøde for 98 i Ribe.

Til Medlem af Bestyrelsen genvalgte J. B. Schmidt, Kronborg, og som nyt Medlem valgtes Bodker J. Jensen, Bamdrup. Som Revisorer for de følgende 3 Aar valgtes Dhr. Ehlers fra Ribe og Lærer Lambertsen fra Tved ved Ribe.

Sluttelig afholdtes et godt og lærerigt Foredrag af Biablslærer Grønning, som høretes med udelst Opmærksomhed; desværre blev der ingen Diskussion efter Foredraget, da Tiden var saa langt fremrykket, at Folk maatte skynde sig for at komme med Toget.

Under Amtsföreningen forterer 18 Kredse, i disse Kredse er der af Hr. Grønning paa Amtsföreningens Regning afholdt 28 Møder i Sommeren 1897; endvidere er der uddelt som Hjælp til Afholdelse af Møder ved lokale Lærere 62 Kr. 50 D., og foretaget Kur imod Bipesten paa Fanø, forhaabentlig med et godt Resultat.

„Kronborg“, den 20 Januar 1898.

J. B. Schmidt,
p. t. Frmd.

Etko fra Staderne.

Åsberg, Faarup, 24. Decbr. 1897.

Da Kampene om Rammemaal for en 7 a 8 Aar siden vare meget heftige i „L. f. B.“, og jeg i Foraaret 1892 havde anstaltet mig det første Kunststade (et Ersklevstade), saa vil jeg ærlig tilstaa, at det kun var i Tillid til Deres mangeaarige Erfaringer og de Beretninger, jeg læste fra Deres Haand om dette Rammemaal, der afholdt mig fra at tilintetgøre Stedet og begynde med et nyt Rammemaal, og jeg har heller ikke fortrudt det siden, at jeg ikke lod mig forstrække af de andre. Viaaret 1897 har jo, som De ved, været meget daarligt, og da ikke mindst heri Årdsfen. Af c. 35 Stader, som jeg passer og tilfer, har det bedste givet 13 R Honning uden at blive fodret til Vinter. Af 16 Stader af mine egne, høstede jeg 100 R, men maatte for at saa Kammerne i Vinterlejet gode nok, fodre 32 R lys Kandis, og skønt Bierne var flere i Tal, end de har været de andre Aar, saa har de dog ikke kunnet samle mere.

Unders Christensen.

Laven, Silleborg, 4. Januar.

Naar jeg, som jeg plejer og gerne vilde, giver en Beretning om Diablens Gang her, da maa det blive imod hvad jeg ønsker at skrive, men maa slynge med den samme Tone som saa mange, at Viaaret 97 har været trykkende og vil bære Mærket ind i det ny Aar, særlig da for dem, som udelukkende driver Diabl for Indtægten's Skyld og ikke lærer andet af Bierne end at spise deres Honning, og saa skulde der ogsaa gerne en god Stilling i Vommen som Tilgift, og det er heller ikke saa ueffent, dog burde vi Diablere lære mere, saa at vi ikke give tabt eller tabe Dyften til at drive Diabl for et uheldigt Aar eller to. Det er dog interessant at studere Biens Natur og se, hvor slittig og bestemt Organisation Skaberen har nedlagt i et saa lille Insekt, ikke for at det for os skulde være en luftet Bog; nej, den er aabnet meget og vil nu aabnes mere, og vi smaa Diablere maa være glad og følge Væsnningen i samme med Tak til dem, som har begyndt at vise os Vejen i den Retning og til dem, som vil vedblive mere og mere at aabne den før saa hemmelige Sag, derfor bør vi være med til at støtte Arbejdets videre Fremstrid i Forening til Gavn og Glæde for os og vore Efterkommere. Et godt og glædeligt Nytaar ogsaa paa Diablens Omraade ønskes alle Diablens Venner og Tak for det gamle Aar.

A. Hansen.

Lembvig, d. 5. Januar 1898.

Idag var der flere af mine Stader, som holdt stærk Renselsesudflugt. Vi havde her Matten mellem den 4. og 5 4 Gr. Varme R., og d. 5. havde vi 5 Gr. i Styggen og 9 i Solen, Jorden var jo helt optøet og stille Vejrt, Udflugten kunde ske uden videre Tab af Bier. Den 19. December forrige Aar holdt flere Stader ligeledes stærk Udflugt under samme Forhold som idag. Først og fremmest kan vi vente en meget god Dørvintring, hvilken har stor Betydning for Udbyttet til næste Sommer.

B. Nielsen, Urmager.

Kolbæk, d. 16. Januar.

Meddelelse fra det skandinaviske Nordens nordligste Forsøgsbigaard.

Skøndt denne Bigaard ligger saa langt mod Nord som nær ved den 60de Breddegrad, have vi her hidtil haft en usædvanlig mild Vinter. I sidste November Maaned var den laveste Varmegrad d. 30. med $\div 14^{\circ}$ C. — c. $\div 12^{\circ}$ R. og højeste Varmegrad d. 14. med $\div 10^{\circ}$ C. 8° R. I December var den laveste Varmegrad d. 1. med $\div 16^{\circ}$ C., højest d. 28. med $\div 8^{\circ}$ C., Middel-Varmegraden for den Maaned var $\div 0^{\circ}$. I indeberende Maaned var laveste Varmegrad d. 8. med $\div 5^{\circ}$ C., højest d. 8. med $\div 8^{\circ}$ C. Afslægning af Varmegraden sker i Wintermaanederne November—Februar Kl. 8 Formiddag, paa hvilken Tid Døgnet's Middel-Varmegrad sædvanlig erholdes.

Est r de Gamles Forestilling skulde en mild Vinter være mindre fordelagtig for Bierne end en streng. Saaledes hedder det i et meget læst tykt Værk fra 1759: „De fleste Bier dø i milde Vintre. Dette synes besynderlig; men i strenge Vintre holde de sig inde i deres Kuber og ere da i Sikkerhed, medens de derimod paa milde Winterdage flyve ud og dø“. Men jeg tror alligevel, at i fornuftig indrettede Stader ere Bierne udsatte for mindre Fare i milde end i strenge Vintre. En mild Forvinter efterfulgt af en streng Eftervinter er derimod den allerfarligste for Bierne, hvorfor jeg ogsaa nu frygter for Februar Maaned, som i Tidernes Løb har været vor strengeste Wintermaaned. Jeg ved ikke, om Vejrforandringerne have samme Tilbøjelighed i Danmark som her hos os, nemlig Efteraarets Forlængelse til ind i December og Vinterens Forlængelse til ind i Marts, samt Foraarets Forfortning; men det vilde være interessant at vide? Diabl kan ikke undgaa at blive paavirket af disse Forhold. Er det til Fordel eller til Skade for den? Dette beror paa Egnens ulige Træforhold. Savner Egnen Eftertræk, da er

det naturligtvis til Stade, men derimod til Gavn i Estertræegne. Paa nogle Steder her i Vestmanland klages over Viablens ringe Udbytte, og Aarsagen er den, at Hovedtræffet er for kort, og at Estertræffet næsten helt og holdent mangler.

Johan Forsjell.

Det i ovenstaaende interessante Meddelelse indeholdte Spørgsmaal ville vi besvare benægtende for Danmarks Bedkommende. Ganste vist hører man i saadanne milde Vintre som den nærværende jævnlige Udtalelser om, at Vintrene for Tiden ere mildere end de vare i gamle Dage; men saa kommer der en Gang imellem en rigtig streng Vinter, som gør denne Udtalelse til Skamme. Vi have netop saadant et Par Vintre i friskt Minde. Januar 1893 var den koldeste Januar Maaned Danmark havde haft i de sidste 126 Aar, og Februar 1895 var den koldeste Februar Danmark havde haft i de sidste 100 Aar. Vi tro heller ikke, at Klimaet for vort Lands Bedkommende forandrer sig paa en for Viablen uheldig Maade. Derimod kunde der bedre være Tale om en saadan Forandring i Vibebedet d. e. den Plantebestand, som staar til Raadighed for Bierne, da det fremskridende Agerbrug maasse frmindster Honningplanternes Antal. Vi skulle dog i den Henseende minde om, at det ikke er ret mange Aar siden, at en Købstadmand, der var i Besøg hos en Bonde, ved at betragte en gul Mark om Forommeren fremkom med det Spørgsmaal: „Hvad er det Gule?“ Da han fik til Svar: „Det er Agerfaal“, bemærkede han: „Ederes Agerfaal staar godt!“ Foreløbig har det derfor ikke saa stor Nød med Viablen, der heldigtvis ogsaa har en Mængde Nytteplanter at holde sig til.

Kronborg, Lunderstov.

Mine Bier have idag (d. 20. Jan.) i det smukke varme Vejr holdt en lystig Udflygt.

S. B. Schmidt.

Tranebjerg, Samsø, d. 24. Januar.

Det er en underlig Vinter vi har, mon det er godt for Bierne? Den 20. var en stor Del af mine Bier ude at flyve. Vi havde 7 Gr. Raumur i Skyggen. Blot ikke de begynder at hngle for tidlig og der saa kommer Vinter i Februar og Marts, saa er det jo lidt uheldigt, det skulde jo være svært, om vi beholdt dette Vejr hele Tiden.

A. E. Haagen sen.

Bog anmeldelse.

Meyers Konversations-Lexikon V. Udgave, 17. Bind udkom i Slutningen af 1897. Dette Bind afslutter det omfangsrige Værk, og det staar saavel i Tekstindhold som med Hensyn til Udtyrelse fuldstændig paa Højde med de 16 foregaaende Bind. Som Prøve paa, hvilke Oplysninger det fortræffelige Værk indeholder, skulle vi anføre en Del af Artikklen „Wachs“ (Voks), da vi antage, at denne jærlig vil interessere vore Læsere.

„Voks, en Gruppe fedtliguende Emner, som i deres fjællaste Egenstaber næppe adskille sig fra ægte Fedt, men ved Røgning med Kalilud give de ingen Glycerin. De blive ikke harde i Luften, ere tungere smeltelige end Fedt, opløser sig ligesom dette ved Opvarmning, men afgiver derved ikke Acrolein. Hvis også, det Emne som udgør Bicyclens Bæge, er et Produkt som fremkommer ved Forvandling af sukkerholdig Mæring i Biernes Fordøjelsesredstaber, udbindes ved Omsmeltning af de honningfri Tavler, er gult, lugter honningagtig, smager meget svagt balsamisk. Vægtfylde 0,955—0,965, er sprødt i Kulde, bliver blødt i Haanden, smelter ved 61—64°, renses ved Omsmeltning med Vand og 0,25 Procent Alun, Binsten eller Svovlsyre, kan da støbes i tynde Baand og bleges paa Marken. (Chloralkali og andre Kemikalier give et mindre godt Resultat). Det blegede Voks (hvidt Voks) er farveløst, haardere end det gule, Vægtfylde 0,965—0,975, smelter ved 64—65°, er uopløseligt i Vand og kold Alkohol, let opløseligt i Chloroform, Svovlkulstof, varm Benzol, fede og ætheriske Olier og smelter sammen med Fedt. Ether opløser Halvdelen, kogende Alkohol 20 Procent af Vokset. Den i Alkohol opløselige Del er Cerotinyre (Cerin), som smelter ved 78° og lader sig destillere. Tilbage uopløst bliver Palmitinsyremyricæther (Myricin). Desuden indeholder Vokset 4—5 Procent ved 28° smelteligt Cerotcin, der bevirker dets Fedtethed. Med concentreret alkoholisk Kalilud forjæber det. Voks frembringes overalt, hvor Viablen blomstrer, dog strækker den europæiske Produktion ikke til i Wallatiet, Polen, Ukraine, Tyrkiet, Nordryssland, Østsig, Danmark, Sverige, Frankrig, og man faar derfor Voks fra Nordamerika, Vestindien, Silesien, Afrikas Vestkyst, Marokko o. s. v. Det anvendes til Lys, Plaster, Salve, Figurer, Blomster, Apretur, Vokspapir, Lægemidler o. s. v. Dets Anvendelse er i den senere Tid bleven indskrænket ved Fremkomsten af Surrogater som Stearin, Parafin, Ceresin (Mineralvoks af Nøterit) og Plantevoks“.

Egefaa fuldstændige og paalidelige Oplysninger vil man i dette fortrinlige Værk finde paa ethvert Omraade, der kan henføres under vor Tids almindelige Viden. Vi kunne derfor varmt anbefale det til Enhver, som er det tykke Sprog mægtig, og som kan overkomme den Udgiift, som dette Værks Anskaffelse medfører.

Gaenkige Vink.

Vejret (25. Januar) har i den sidstforløbne Maaned fremdeles holdt sig usædvanlig mildt, om Dagen med 3—7° R. Varme, om Nætterne med 0—3° Varme. Vejret i Almindelighed taaget eller dog stuet om Dagen og derfor ikke indbydende til Udflygt for Bierne. Kun d. 20. var Vejret

klart og loffede derfor mange Bier frem til en gavnlig Renselsesudflugt. I den sidstforløbne Nat har det vel froset 3°; men Varmen er atter steget i Dag, saa at det milde Vejr maatte endnu vil holde sig en Tid. Den milde Vinter er nu et almindeligt Santaleemne blandt Folk og vel ikke mindst blandt Biavlere. Er den heldig eller uheldig for Biavlere? Vi have i 70'erne oplevet 2 Vintre, af hvilke den ene var ganske ligesaa mild som denne, den anden næsten ligesaa mild. Begge disse Vintre vare paa ingen Maade uheldige for Bierne, naar man kun havde sørget for, at disse havde tilstrækkeligt Forraad, thi man maa vel lægge Mærke til, at Bierne i mildt Vintervejr ikke holde sig saa rolige som i koldt Vejr og derfor fortære mere Forraad. Entelte Familier, særlig dem med unge Dronninger, unge ogsaa stærkere i saadant mildt Vejr. Derfor tilraade vi hos alle Bifamilier, der ikke ere indvintrede med meget rigeligt Forraad (30 B), nu at fødre med Kandisfage (se S. 29). Denne Fodring udføres med stor Lethed, naar Bierne ere indvintrede saaledes som af os tilraadet, idet man udtager Pakningen af Foderpaabningen foroven, giver Bierne her et svagt Pust Røg og derpaa lægger umiddelbart paa Tavlebræderne nogle Stykker Kandisfage (c. 1/2 B). Ovenpaa Kandisfagen pakkes atter omhyggelig. Omtrent hver 14. Dag maa man se til denne Foderklump og forny den, hvis den er for-tæret. Naar dette Arbejde foretages med Forsigtighed, volber det ikke den mindste Forstyrrelse og kan derfor udføres saavel i mildt som i koldt Vejr, dog helst i stille Vejr.

Renselsesudflugt. Naar Jorden er fri for Sneedækket, vilde det være særdeles ønskeligt, om Bierne kunde holde en god Renselsesudflugt (hvis de ikke allerede have holdt en saadan Udflugt), thi derved vilde de langt bedre være i Stand til at taale den Vinter, som endnu fremdeles maa ventes. Vi advarer dog imod kunstigt at fremkalde en saadan Udflugt, f. Eks. ved at aande ind gennem Indgangen eller ved at banke paa Flyvebrættet. Den eneste Maade, hvorpaa vi tilraade at fremlokke Bierne til en saadan Udflugt, er ved at borttage Styggebræderne fra Indgangene og rense de sidstnævnte for Smuld og døde Bier ved Hjælp af en blød Pind, uden nogen som helst Uro. Hvis Jorden er dækket af et Sneelag, bør man paa ingen Maade fremskynde en saadan Udflugt, men derimod søge at hindre den ved Styggebrædder foran Indgangene (se S. 29). Ved meget stærkt Solstrik i stille Vejr kan det dog ske, at Solstrålerne finde Vej ind i et Stade og lokke Bierne ud. Komme de frem i Mængde og begynde at summe i Luften, da lokkes derved ogsaa de andre Familier i Bigaarden frem. Efter dette, da bør man snarest muligt strø Aske eller Galm foran Staderne, før at Bierne kunne rense sig paa Aften uden at stivne af Kulde. At hindre en saadan Udflugt paa Sneen ved at lukke Stadet vil næsten altid være den visse Død for Bifamilien. Saa maa dog hellere, naar galt skal være, nogle Hundrede Bier gaa tilgrunde; thi deraf bør en frastig Bifamilie ikke.

Fodring saa vel med Kandisfage som med Vand bør paa denne Tid ikke foretages uden Nødvendighed. Herom have vi udsærlig udtalt os paa Side 29, hvortil vi henvise.

Vi henlede Dyrægtighedsen paa, at vi have sørget den Vandmængde, vi anvende i Kandisfagen, idet vi nu bruge 1 Bægl (1/4 Liter) til hver 2 B Sukker, da det har vist sig, at Bierne meget lettere kunne hente dette Foder, end naar vi kun bruge 1 Bægl til 3 B Sukker. Endvidere tilraade vi at erstatte 1/3 af Sukkermængden med en tilsvarende Mængde Honning. da denne gør Ragen blødere.

Sne. Hvis Sneen lægger sig i et tykt Lag omkring og over Staderne, bør man ikke straks tage den bort, da den i stærk Kulde yder Bierne en fortrinlig Beskyttelse uden at hindre Luftens Tilgang. Bliver Vejret derimod mildt efter Snefaldet, da vil Sneen falde alt for tæt sammen omkring Staderne. Dette har to Ulemper, nemlig dels at Bierne saa det saa varmt, at de altfor tidlig begynde at ansætte Yngel, dels at Luften igennem den tæt sammenpakkede Sne ikke faar tilstrækkelig Udgang til Indgangen. I dette Tilfælde bør derfor Sneen fjernes i det mindste foran Indgangen, og hvis Sneelaget holder sig i meget lang Tid, bør det tillige fjernes omkring Staderne.

No. Søvrigt gælder det fremdeles hele Vinteren igennem saa vidt muligt at holde alle Forstyrrelser borte fra Bierne.

Tagene bør være saaledes befæstede, at Storme ikke kunne rive dem af.

Brevkasse.

Udstillingen i Aarhus 1897. Hvorfor blive Diplomer og Medaljer for den Udstilling ikke udelte, da de dog skulde udsendes inden 1. Oktbr.? (J. K. K.) — S.: Saa vidt os bekendt ere de blevne udsendte i Slutningen af forrige Aar.

Kundgørelser.

Godt Bi-Voks.

Tilbud med Pris modtages af **B. Spies**, Kulltorvet 25, København.

Vokstavler.

Paa Grund af meget stort og enestaaende heldigt Indtæg af rent uforfalsket Bivoks, kan jeg i Aar anbefale mine virkelig prima garanterede ægte Bivokstavler til Priser, som trods enhver Konkurrence.

I egen Forening, Handelndej eller Forbruger bør i egen Interesse gøre Indtæg, før jeg har hørt min Pris. Da jeg kan arbejde med 4 Møller, er jeg altid leveringsdygtig. **Chr. Nielsens**, Viborg.

En god Bifamilie

i Kube ønskes til Køb af Bogholder **N. P. Nielsen**, Vandløse, København F.

Ægte Bivokstavler

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Voks blyttes. **N. Schmidt**, Bintelvej 6, 3. Sal, København V.

Største Nyhed ved Honninghøsten

Honningudtagnings-Apparat

efter Ferriani's System til Udtagning af alle Slags Honning i kold Tilstand.

Bern. Rosemeyer

i Lingen, Tyskland.

Mit 110 Auszeichnungen
preisgekrönter
Erster und größter
Oberkrainer Handelsbienenstand

des
Michael Ambrozic
zu Moistrana bei Jengenfeld, Oberkrain
(Oesterreich).

Preis-Courant 1898.

Lit.	Krainer Bienen.	Marz	Mai.	Juni.	Juli	Septbr.
		und April.			und August.	Oktober.
		Marz.	Marz.	Marz.	Marz.	Marz.
A.	Königin, befruchtet, mit Begleitbien, franco	8	7	6	5	4
B.	Schwarm mit befruchteter Königin, reines Bienengewicht über 1 Kilo, unfrankirt	—	13 ¹ / ₂	12 ² / ₃	—	—
C.	Originalstod (Bauernlagerstod) mit Bau, Brut und Honig welchem meistens zwei bis drei Schwärme im Frühjahr zu gewärtigen sind, unfrankirt	14 ¹ / ₃	14 ¹ / ₂	—	—	18 ¹ / ₃

- 1) Bieneverpackung ist im Preise schon mitgerechnet.
- 2) Für die Königinnen, mitr Garantie geliefert in Europa, wenn etwa tob ankommen bei lit. A, B und C wenn die tobt Königinnen binnen 24 Stunden nach Ankommt franco eingelangt werden.
- 3) Die Bestellungen bitte nur mit ein paar Zeilen zumachen, Betrag mit einzufenden und immer den gewünschten Buchstab lit. anzugeben, was gewünscht wird.
- 4) Bei Bestellungen von zehn Stück lit. A, B und C wird ein erstes Stück gratis zugegeben.
- 5) Die Bienen werden auf das sorgfältigste verpackt, so das nicht leicht ein Unfall zubebrüchten ist

M. Ambrozic.

Empfehlenswerte Werke für die Hausbibliothek

Meyers
Konversations-Lexikon.
Fünfte, gänzlich neubearbeitete und vermehrte Auflage. Mit ungefahr 10,000 Abbildungen im Text und auf 1000 Bildertafeln, Karten und Plänen. 17 Bände in Halbleder gebunden zu je 10 Mk. oder in 272 Lieferungen zu je 50 Pf. (im Ercheinens)

Meyers
Kleiner Hand-Atlas.
Mit 100 Kartenblättern und 9 Textbeilagen. In Halbleder gebunden 10 Mark.

Meyers
Hand-Lexikon des allgem. Wissens.
In einem Band. Fünfte, neubearbeitete Auflage. In Halbleder gebunden 10 Mark.

Meyers
Das Deutsche Reich
zur Zeit Bismarcks.
Politische Geschichte von 1871.—1890. Von Dr. Hans Blum. Gebettet 6 Mk.; in Halbleder gebunden 7 Mk. 50 Pf.

Meyers
Geschichte der Englischen Litteratur
von den ältesten Zeiten bis zur Gegenwart, von Prof. Dr. Richard Wülker. Mit 150 Abbildungen im Text, 25 Tafeln in Farbendruck, Kupferstich und Holzschritt und 11 Faksimile-Beilagen. In Halbleder gebunden 16 Mk. oder in 14 Lieferungen zu je 1 Mk.

Meyers
Prospekte gratis.
Verlag des Bibliographischen Instituts in Leipzig.

Billig Bi-Bog.

De 5 Aargange 1876—80 af Tidsskrift for Bivavl faas a 50 Ore. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25 Ore. Aargangene 1881—85, 1888—82 ere udsolgte.

Aargangen 1886 bestet og forlynet med Sageregister koster 60 Ø. Aarg. 1887 ligeledes 60 Ø. Aargangene 1893—1897 ligeledes a 1,50 Ø. pr. Aargang.

Naar Beløbene indsendes til undertegnede, da tilfendes Aargangene frit. **Grølev.**

200 Pund Bivoks

(Store rene Stykker)

er til Salg hos Købmand Jens Just, Stive.

Mjød. Mjød.

En aldeles ægte, god gammel Mjød faas i større og mindre Partier hos **C. J. Grønning,** Vejrup, Bramminge St.

Emballagen beregnes billig, men erstattes ved Tilbagejendelsen.

Moks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Kun ægte Bivokstavler endes. I 1896 er mine Kunsttavler tilfandt

14 Premierer.

Ægte Bivoks købes altid til højeste Pris. **N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.**

Vejle Biavlsredskabsfabrik.

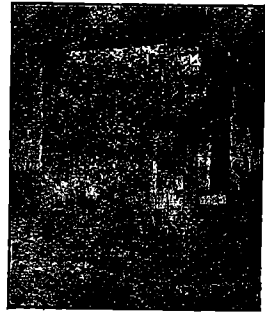
Herved tillader jeg mig at anbefale mine nøjagtige solide Biboliger og Slynge-maskiner og alle andre Rekvisitter til Biavl henhørende. Ægte Vokstavler haves altid.

NB. Mine Biboliger laves i Aar af amerikansk Pitch Pine.

Skriv efter min illustrerede Prisliste med Tillæg.

Sendes franko.

I. V. Boesen,
Vejle.

100 Pd. smuk lys Sommerhonning

kan faas a 50 D. pr. & Netto hos

A. C. Saagensen,
Tranebjerg, Sømsø.

Honninghus.

Nyt praktisk indrettet Hus til 4 Familier. Fortrinligt Udviklings-, Overvintrings- og Honningstade, er let at behandle. Huset er i Firkant c. 38 x 38" og sættes paa en muret Fod. Til hver Familie er 13 12 x 12" R., Dækbrædder, et Magasin med 10 12 x 6" R. og Indstak, samt Plads til et mere ovenpaa. Midt i Huset er et Foderhul med Foderapparat. Flyvehul og Klappflyvebræt midt paa hver Side. Indtag med Hængsler midt paa Hyggen, oplukkes fra begge Sider. Stjerneve beslaas med Zink, Bunden med Tagpap. Godt Arbejde. Smukt malet. Se Vitidende Nr. 1 1898, Side 23. Huset er en Pryd for enhver Have. Pris 25 Kr. **Niels P. Poulsen,** Bittun pr. Høsted.

Smuk lys Honning

faas hos **J. Fausning,** Kværndrup St., for 50 D. pr. & mod Efterkrav.

Honning ønskes.

God hvid Honning fra iaar ønskes. Sælger af Honning bedes henvende sig til **Brødrene Müller,** Randers Materialhandel.

Ny Honning-Etiketter,

farvetrykte med Plads til Navn, faas for 90 Ore pr. 100. Den udskaarne farvetrykte Etikette, jeg tidligere har forhandlet til samme Pris, haves nu atter paa Dp. **Erstlev,** Kalundborg.

Landbrugets Bierhverv.

Tidskrift for Havebrug, Fjerkræavl, Biavl, Kaninavl, Ferkvandsfiskeri og Jagt. Redigeret af Carl Schjelder. Udkommer 4 Gange aarlig med ialt 6 Ark Tekst. Bestilles paa Postkontoret og koster 1 Kr. aarlig. — 1 Marg., 1896, 6 Ark Tekst faas mod Indsendelse af 1 Kr. 4 D. pr. Postanvisning. Adresse: „Landbrugets Bierhverv“, København N.

Stålhammar's 2 Vegtavler

til Oplysning om Honningbiens Naturhistorie kunne nu atter faas hos **Erstlev,** Kalundborg, til en Pris af 5 Kr. pr. Sæt. Med Tavlerne følger en forklarende Tekst i det svenske Sprog.

Kautschuk-Stempler

til billigste Priser faas hos **R. Schmidt,** Vinkelvej 6, 3. Sal, Kjøbenhavn V.

Paa Jacob Erslev's Forlag er udkommen og faas hos Boghandlerne:

Fører i Biavl.

af Hans Erslev.

3die omarbejdede Udgave.
Pris 2 Kr.

Gennem for DBF's Medlemmer kunne faas a 60 D. hos **Erstlev,** Kalundborg. Forghidte til Bestyrelsesmedlemmer, forsolvede til andre Medlemmer.

Vejledning til Biavl

af

V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svebølle faas i enhver Boglade a 50 Ore. Naar 54 Ore tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt

DBF.'s Honningskilt,

der burde findes ophængt hos Enhver, der handler med Honning, kan nu faas trykt paa Karton, forsynet med Baand for 20. D. pr. Stk. Ved Indsendelse af 24 D. i Primærker sendes Skiltet portofrit. **Erstlev.**

Biavlsredskaber

i stort Udvalg, men kun faadame, der ved Prøve ere fundne at være brugbare, faas hos

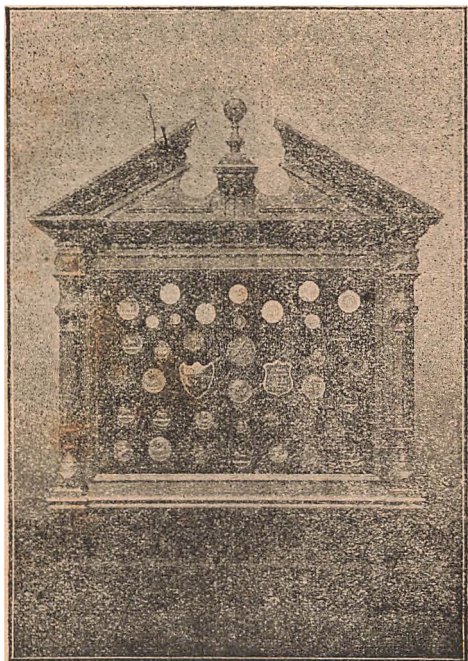
Alex. Rasmussen, Kalundborg.

Højeste Rabat til Forhandlere og Foræninger gives.

Maanedskriftet „Gunden“

bestilles hos Udgiveren, Forstikandidat Viggo Møller, Nørrefarimagsgade 53, Kbhvn. K. Organ for Hundevenner og Jægere. Oplysende Tekst og gode Afbildninger. Abonnementspris 3 Kr. om Aaret. Annonce 10 Ore Linien. Prøvenummer gratis.

Mine snart i 30 Aar, (baade i Ind- og Udland, anerkendte **Riboliger** og **Udflyngere** samt alt til Vidristen henhørende, anbefales ærede Forbrugere.

Det vil være helbigt baude for Køberne og mig, om Bestillingerne bleve gjorte nu.

Ny illustreret Pristiliste paa Forlangende.

Kristian Pedersen,
Lved, Svendborg.

Honningen og dens Anvendelse,

af Hans Erølev,

2det forøgede Oplag, Pris 50 Ø.,
er nu udkommet. Sendes frit imod Indsendelse af
52 Ø. i Frimrk. til **Erølev** i Kalundborg.

Honning-Sedler, af to forskellige Slags
„Hvorfor bør man nde
Honning“ og „Honningens Anvendelse“, udgivne
af DBF., bestemte til at vedlægges ved Honning-
salg, idet Sælgeren tilføjer sin Adresse — faas a
10 Øre for hver 10 Stk. hos **Erølev**, Kalundborg.

Forenings-Meddelelser.

Solbæk Amts BF. agter at afholde en Bi-
avls-Udstilling i Forbindelse med en Indus-
stri- og Landbrugs-Udstilling, der afholdes
i Kalundborg i Juli Maaned. Anmeldelses-
blanketter til Indtegning samt Reglement for Ud-
stillere kunne erholdes hos Sagfører Werner i
Kalundborg eller hos under tegnede og indsendes
samme Sted inden 1. Maj. **Erølev.**

Lundby og Omegns BF. afholder Møde i
Lundby Stole med Oplæsning og Diskussion
Lørdagen d. 5. Februar, Aften Kl. 6 $\frac{1}{2}$.

N. P. Jakobsen,
Formand.

Nalborg Amts BF. Det blev vedtaget ved
Generalforsamling d. 18. Decbr. 1897, at Kreds-
formændene ne skulde paalægges at indtræde Med

lemsbidraget inden 1. Marts 98, medens de spredte
Medlemmers Kontingent efter 1. Marts skulde
indtrædes ved Postopkrævning af Kassereren.
Kredsens Formand bedes derfor opfylde oven-
nævnte. **N. C. C. Bach.**

Narhús og Omegns BF. Medlemmerne
bringes det herved til Kundskab, at der agtes afholdt
en lokal Udstilling i Forbindelse med Narhús Amts
landøkonomiske Selskabs Dyrslue i Sommeren 1898.
En ekstraordinær Generalforsamling vil blive afholdt
sidst i denne Maaned (nærmere i de lokale Blade),
for at tage Bestemmelse desangaaende. D'Herrer
Medlemmer bedes møde talrig, og ny Medlemmer
haavel som tidligere, der endnu ikke have fornyet
Bladet, bedes forny samme inden eller senest til
den Tid, enten ved en af D'Her. Sogneformænd,
som tidligere ere angivne her i Bladet, eller ved at
sende 2 Kr. samt Navn og Postadressen til Sekre-
tæren, Stomager Christensen, Sølystgade 16.
Bestyrelsen.

Indhold af dette Numer.

Biavl i Hedeegne, af J. K. K.	43
Biavlsstolen	55
Bier og Blomster XX	33
Biernes Fodring, af N. Jensen	39
Bilus	55
Bipest	55
Bording BF., af C. P. Jørgensen	57
Diskussionsmøde, DBF.'s	52
Ekko, af A. Christensen, A. Hansen, P. Nielsen, Johan Jorsell, J. B. Schmidt, A. C. Gaagenen	59
Er det Indavl? af P. Hansen	50
Forkølet Ungel	55
Fører i Biavl, anmeldt af N. Fahlé	36
Gavnlig Vint	60
Haderslev BF., af A. Jørgensen	56
Hørsholm BF.	56
Jebjerg BF., af M. R. Skov	56
Kunstabler, af M. S. Kristensen	41
Lemvig BF., af M. F. Lund	56
Lundby BF.	58
Meyer's Konversations-Lexikon	60
Mit Levnerskab, af A. C. Andersen	34
Mørt Honning, af M. S. Kristensen	48
N. Frederiksborg Amts BF., af Chr. Jensen	57
Rammemaal og Metermaal, af Aug. Petersen	45
Roms Lune Her. BF.	57
Ribe Amts BF., af J. B. Schmidt	58
Schweizisk Biavl, af N. Watkins	41
Standerborg Amts BF.	57
Slynghonning, Frembringelse af, af M. P. Christensen	49
Svendborg BF.	56
Syge Bier	55
Til Begynderen, af C. F. Grønning	54
Udflygt, so tidlig, af P. S. Houliind	51
Valls Stifts BF.	56
Voksbrenning	55
Vots	60
V. Stærninge BF., af A. Nielsen	57
Wrads Her. BF.	58

Den danske Bi-Tidning

Tidsskrift for Biavl.

Udgivet af
Danmarks
Biavler-Forening.

Redigeret af
Hans Erslev
i Kalundborg.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Abonnementspriser optages for 20 Ore pr. Petti-Linje 1ste Gang, 10 Ore 2den og 3die Gang og 8 Ore fremdeles. De maa indbetales mindst 7 Dage før de passes indrykkes.

Bier og Blomster XXI.

Som den første Genstand for en mere indgaaende Betragtning af en ærteblomstret

mindelig lille krybende Ufrugtspilte med smukke gule Blomster, 4—6 samlede i et Hoved. Den forekommer mest paa sandet udhyrket Jord og afgiver i sin Blomstringstid (Juni—Juli) et udmærket Træk for Bierne,

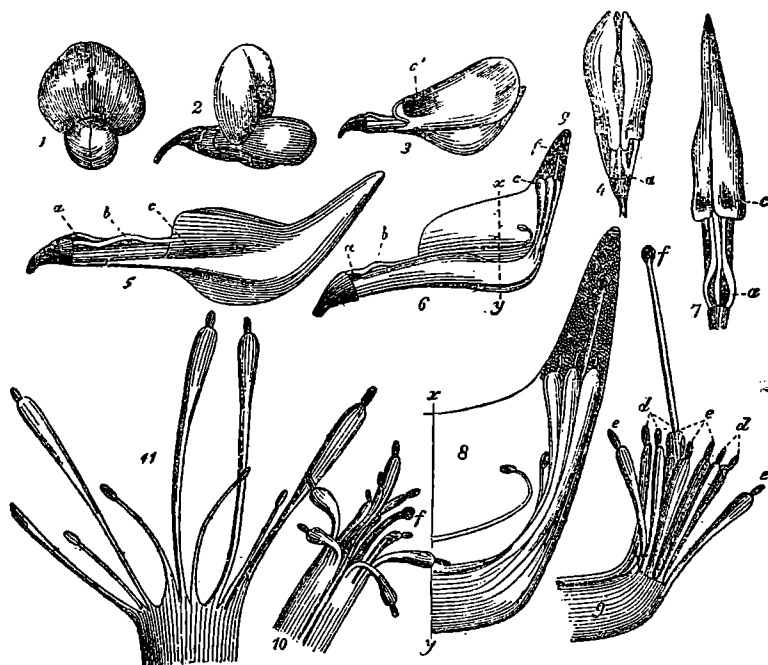

Fig. 9. Rællingtaand (Lotus corniculatus L.)

Plantens Befrugtningsforhold stulle vi vælge Almindelig Rællingtaand (Lotus corniculatus L.) fordi netop denne Plante i flere Henseender frembyder ejendommelige Bestøvningsforhold. Det er en ganske al-

naar den findes i Mængde. Den afgiver megen Nektar, ikke saa meget Pollen til Honningbierne.

I Fig. 9 ses Blomstens enkelte Dele tydelig fremstillede, saaledes at man let kan

følge Blomstens Befrugtningshistorie. Ved 1 ses Blomsten 2 Gange forstørret lige forfra. Man kan da kun se den lodret opstaaende Fane og de 2 hule Vinger, der fuldstændig dække Baaden og Blomstens indre Dele. — Ved 2 ses Blomsten i samme Størrelse fra Siden. Her kan man under Vingerne se lidt af Baadens Bund. — Ved 3 ses Blomsten uden Fane, lidt stærkere forstørret. Her bemærkes ved *c* i den højre Vinge en indadvendt Bule, en tilsvarende findes i højre Side af Baaden og 2 lignende Buler i Blomstens ikke synlige venstre Side. — Ved 4 ses Blomsten uden Fane lige fra oven. Ved *a* findes Indgangen til Nektargruben. Det kan nu allerede let forstaaes, at naar Bienen flyver hen paa Blomsten, finder den sin bedste hvileplads paa Blomstens Vinger. Disse højes derfor nedad ved Biens Vægt og trække derved ligeledes Baaden nedad ved Hjælp af Bulerne. — Ved 5 ses Blomsten 4 Gange forstørret. Baade Fanen og Vingerne ere borttagne, saa at man ved *c* kan bemærke den omtalte Bule i Baadens højre Side. Ved *a* ses atter Afgangen til Nektargruben, ved *b* en Opadvæjning af den eneste fri Støvtraad. — Ved 7 ses den samme Blomst, altsaa uden Fane og Vinger, lige fra oven. Her ser man tydelig de 2 Afgange (*a*) til Nektargruben. — Ved 6 er den højre Side af Baaden fjernet forsigtig, saa at man ser, hvorledes de 5 ydre Støvdragere have forlænget sig op i Baadens Spids, saa at denne fra *e* til *g* danner en hul Kegle, der er fyldt med Pollenkorn, midt iblandt hvilke Arret *f* befinder sig. — Denne Blomsts yderste Ende er affaaen ved *x—y* og ses dernæst 8 Gange forstørret ved 8. — Allerede et Par Dage, før Blomsten springer ud, ere alle Støvnapperne modne. De spalte sig derfor og udgøde deres Pollen i Baadens hule Kegle. Hver Støvnap er paa denne Tid dobbelt saa tyk som Enden af Støvtraaden; men straks efter at de 10 Støvnapper have udtømt sig, strumpe Knapperne ind som vist i Fig. 9. Medens nu Blomstens Blade under Udfoldningen vokse i Størrelse, blive de 5 indre Støvtraade (*d*) tilbage i Udvikling, fordi de have endt deres Gerning. Derimod vedblive de 5 ydre Støvtraade (*e*) at vokse i Længden og tilfuge ogsaa i Tykkelse ud imod Enden. Disse Traade have nemlig endnu Noget at udrette, idet de følge Baadens Vækst opad, saa at de vedblivende forneden kunne lukke den hule Kegle, som indeholder alt det udtømte Pollen. — Ved 10 ses fremstillet, hvorledes disse 5 Støvdragere ved deres egen Elasticitet sprede sig, naar Baadens hule Spids aabnes, *f* er Arret. — Ved 11 er vist den store Forstel

paa Udviklingen af de 5 lange tykke ydre Støvtraade og de 4 indstrumpe indre paa det Tidspunkt, da Blomsten er helt udfoldet.

Vi have nu fremstillet Blomstens Udviklingshistorie; men hvad er Meningen med alle disse særegne Indretninger, de 5 forlængede Støvdragere, Baadens hule Spids m. m.? Ja, derom faar man Oplysning, naar man i en fuldt udviklet Blomst øver med et eller andet lille Redskab, f. Eks. en Tændstik, et let Tryk paa de 2 Vinger. Det viser sig da, at der ved *g* (se Fig. 6) af den dervedværende smalle Abning i Baadens Spids fremkommer en baandsformet Pollenmasse. Dette bevirkes af de 5 tykke elastiske Støvtraade, der i den hule Kegle øve et Tryk i modsat Retning. Man kan gentage dette Tryk 10—15 Gange med det samme Udfald, indtil hele Pollenmassen i den hule Kegle er udtømt. Doer man et stærkere Tryk, da fremtræder en større Mængde Pollen ved *g* og tillige hæver Arret *f* sig op gennem Abningen. Naar Trykket ophører, træder Arret sig tilbage i Baaden; men de paa Arret muligt hæftende Pollenkorn afsnides da for Størstedelen mod Abningens Rand. Den hule Kegle, der er fyldt med Pollen, er altsaa en formelig Pumpeindretning til Udpumpning af Pollenkornene. Tænke vi os nu, at Trykket som sædvanlig i Naturen, udføres af en nektarsøgende Bi, da vil denne udøve et temmelig stærkt Tryk paa Blomstens Vinger, og den fremtrædende Pollenmasse vil hæfte sig til de talrige Haar paa Biens Bug. Efter 5—6 Besøg vil hele Pollenmængden i den hule Kegle være udtømt. Arret vil i Keglen fremtræde ved hvert Besøg; men det vil oftest ikke kunne fastholde de ved de første Besøg fra Biens Bug paahæftede Pollenkorn, fordi det modnes senere end disse. Derfor vil ved denne mærkværdige Indretning af Blomsten i de allerfleste Tilfælde opnaas Bestøvning med Pollen fra en anden Blomst, ja ofte med Pollen fra en anden Plante.

Hvem aner ved en flygtig Betragtning af den uanselige lille „Kællingstid“, at den kan fortælle en saa mærkelig Historie? Og hvad fortæller den om? — Den fortæller om Guds altskyende Magt og Visdom, der er stor ogsaa i det Smaa.

Binkfalle.

af Jacob Olsen, Driftebrohus.

Da der nu omtrent er forløbet to Aar siden de amerikanste Falske første Gang blev omtalt i „Vitidende“, er der næppe Tvivl

om, at den Tid er bleven benyttet af adskillige Vialere i Landets forskellige Egne til at gøre Forsøg med disse, i sin Helhed, ret praktiske og smukt forarbejdede Fals. Som gammel Tilhænger af at anbringe Kammerne i Stabet, hængende paa en fritstaaende Metalkant, vakte de straks min Opmærksomhed, hvilket førte til, at jeg anstiftede mig nogle saadanne, for derved at kunne blive i Stand til at bedømme deres Brugbarhed ved den praktiske Behandling af Bierne. Allerede for henved 12 Aar tilbage, da jeg byggede et Stabe efter en Tegning i Vitidende, var denne Maade at hænge Kammerne paa bekendt; den bestod deri, at et $\frac{3}{4}$ " bredt galvaniseret Vaandjærn blev fastgjort paa Sidevæggenes øverste Kant i en til Vaandjærnets Tykkelse svarende indhøvet Fals. Smidlertid var det forbunden med nogen Vanskelighed, at faa et saa svært Stykke Metal sættet nogenlunde nøjagtig og solidt; dette havde til Følge, at jeg, efter det ene Forsøg, opgav at bruge den Slags Metal som Hvilepunkt for Kammerne. I Stedet derfor gik jeg saa over til at bruge en Strimmel af Zink; men forinden man havde tilstrækkelig Erfaring paa dette Omraade, var man tilbøjelig til at benytte for tyndt Zink, saaledes at en saadan fritstaaende Kant var udfat for at slaa Bugter, dels af det Tryk, den var udfat for af Tablernes Vægt, og dels af Varmens Paavirkning i Vistadet. Desuden led en saa snarp og tynd Kant af den Fejl, at den undertiden kom til at sture i Tablæberernes Underkant, hvilket medførte Bøveligheder i Behandlingen. I Aarens Løb mødte den opstaaende Kant nogen Modstand; man gjorde nemlig den Indvendig, at der under den $\frac{1}{4}$ " høje Plads, som fremkom under Tablæberernes Under, var en fortrinlig Udfæringsanstalt for Møl, og at Bierne ofte vare tilbøjelige til at fylde en saadan Kende med Klæbbofs. Denne Paastand var efter min Anskuelse noget ubegrundet og havde utvivlsomt alene sin Grund deri, at den opstaaende Kant ikke var hævet tilstrækkeligt, saaledes at der fremkom en Vigan under alle Tablæbererne, hvori Bierne frit kunde færdes. Uagtet jeg nu har brugt omtalte Fremgangsmaade at hænge Kammerne paa i en lang Aarrække, mindes jeg dog ikke at have set Møllene benytte dette Sted til deres Skjul, ligesom Klæbbofs ej heller har været anbragt deri. Der kan maasse være nogen Forskel paa den Mængde Klæbbofs, som Bierne indbære i de forskellige Egne, men i Almindelighed er det dog vist saadan, at de ikke har stort Bøvær med at finde tilstrækkeligt deraf.

Jeg erindrer endnu, da jeg for en Del Aar tilbage gjorde Forsøg med at udfylde Falsen, hvori Tablæbererne hvile, med en vinkelbøjet Strimmel Zink, hvor tilbøjelige Bierne vare til at fastkitte Kammerne; dette tyder altsaa paa, at der ikke har været Mangel deraf i min Egn. Jeg formener derfor at have indbundne Erfaringer for, at den Maade, hvorpaa Kammerne anbringes, har en afgørende Betydning i dette Spørgsmaal. Hvilken Ulempe er det ikke, naar man under Behandlingen skal brække hver eneste Kamme løs, forinden de kan flyttes, og desuden lider en saadan udført Fals af den Fejl, at man ved Nedhængning af Kammerne let kommer til at knuse nogle Bier, som ved Esterfahnet af Tablen have taget Plads paa Tablæberernes Hvilepunkt. Disse Forhold have bevirket at jeg vedblivende har beholdt den opstaaende Zinkkant, trods de Ulemper, der kan findes ved den. Men, vil der maasse spørges, findes der da ogsaa Ulemper ved denne? Ja, man har jo anset det for en saadan, at der under Vinduets Børestykke fremkom en Abning, som var vanskeligt at faa tættet tilstrækkeligt, og der kan jo til en vis Grad være nogen Bøvelighed deri; men jeg finder dog ikke denne paa langt nær at staa i Forhold til det Arbejde, som er forbunden ved fastkæbbende Kammer i den før nævnte udførelse af Zinkfals.

Fig. 10. Gennemsnit af Falsen.

I „Vitidende“ Nr. 5, Aargang 1897, omtales en Fremgangsmaade, ved hvilken man skulde blive i Stand til at afhjælpe den fremhævede Mangel, nemlig ved at fæste et lille Stykke Kautschuk i et Savsnit i Glasdørens Børestykke, saaledes at Gennemgang for Bierne hindres ad denne Vej, og det kan maasse være meget praktisk. Smidlertid har jeg ikke hidtil anset det for nødvendig, da et saadant Stykke dog ikke vil være tilstrækkeligt til at forhindre Varmen i at undvige i den kolde Tid af Aaret, uden at der yderligere skal bruges andet Tætningsmateriale; derimod maa det jo i Sommertiden være fuldt tilstrækkeligt. Min Erfaring er, at naar det gælder om at Behandlingen skal foregaa hurtigt mulig, da har det en ikke ringe Indflydelse derpaa, at Kammerne hænge paa en opstaaende Kant, selv om man efter dennes Afslutning skal tætte de to Rænder ved Glasindsiddet. Som Tætningsmateriale bruges der vel som Regel et Par Trætiler, men disse skal jo være meget nøjagtig forarbejdede, naar de skal slutte saa tæt, at Undvigelse af Varmen skal kunne sikres. I adskillige Aar har jeg i Stedet derfor benyttet flere Lag sammenrullet Papir; det er et godt Tætningsmateriale

og vil med Lethed kunne formes baade efter Falsens Bredde og Højde.

Med Hensyn til de amerikanfke Zinkfals, da maa deres Indførelse her i Landet utvivlsomt anses for et Fremskridt. Den væsentlige Fordel ved dem er deres runde og glatte Overkant, som fremkommer ved de to sammenbøjede Lag; herved er Skuringen i Tablebarernes Undertant aldeles udeluftet, hvorfor det, efter at Kammerne er gennemgaaet, ikke er vanskeligt at stybe flere saadanne frem paa deres tidligere Plads. Der kan næppe tænkes nogen bedre Fremstilling af en opstaaende Kant for Kammerne at hvile paa, da Klæbning hindres og Knusning af Bier kun i meget ringe Grad er sandsynlig. Det eneste, jeg egentlig har at indbende imod dem, er at de ere vel kostbare; derfor har jeg ikke anvendt dem i nogen stor Udstrækning. Imidlertid er jeg nu bleven i Stand til selv at kunne fremstille dem; derved bliver deres Pris meget lav, idet jeg forfærdiger dem af de Strimler, som i Umindelighed fragaar, naar man lægger Zink paa Stabernes Tage.

Da det maaste kan have sin Interesse, skal jeg i Korthed beskrive min Fremgangsmaade. 3 to Stykker haardt Træ, $\frac{1}{2}$ " tykke, 4 a 6 " brede og af den Længde, som man ønsker Falsene skal være, anbringes Struebolte med c. 10 " Mellemrum i omtrent 1 " fra Overkanten, altsaa en lignende Klemme, som dem, der bruges til at file Sæve i. Paa den udvendige øverste Kant af det ene Stykke hølves en Fals $\frac{3}{4}$ " bred og saa dyb, at der kun bliver c. $\frac{3}{8}$ " tilbage eller netop den Bredde, som man ønsker, at Kenden i Zinkfalsen skal have. Naar man har affaaert Zink i passende Bredde til Falsens forskellige Ombøjninger, stybes det $\frac{3}{4}$ " ned i Klemmen og ombøjes i en Vinkel; med et haardt Stykke Træ trykkes det nu nogle Gange frem og tilbage. Derefter tages det ud og bøjes helt sammen; den sammenbøjede Kant anbringes derpaa i Klemmen saa dybt ned, som den opstaaende dobbelte Kant skal være; det ene Stykke bøjes om i en Vinkel til den Side, hvori Falsen er udhøvlet i Klemmen og udsættes der for det samme Tryk som den første Ombøjning. Denne Glade kommer altsaa til at danne Kændens Bund. Sluttelig trykkes den sidste Strimmel ned i Klemmens udvendige Fals, og Zinkfalsen er færdig og vil kunne laves temmelig nøjagtig, naar Arbejdet udføres omhyggeligt og af ikke unødvendigt svært Zink. For at man ikke skal have Ulejlighed med at maale, kan der indstybes nogle Stifter igennem Klemmens øverste Kant, saa langt nede som Zinket ved de forskellige Ombøjninger skal anbringes, altsaa $\frac{3}{4}$ og $\frac{1}{4}$ ". Man vil forstaa, at

Fremgangsmaaden er temmelig let, og i Løbet af kort Tid vil Falsene til hvert Stade kunne fremstilles; det som det nærmest kommer an paa er, at Klemmen er lavet nøjagtig efter de Maal, man ønsker Falsene skal have, samt saa tæt forbunden med Struebolte, at Zinket sidder aldeles fast under Ombøjningerne. Den største Nøjagtighed opnaas lettest ved at anbringe Bolte i begge Klemmens Sider og give de to første Ombøjninger, hvor denne har fuldt Træ i begge Kæsterne, da den $\frac{3}{8}$ " tykke Overkant i det ene af disse let vil give noget efter, og denne Fortyhding er jo oprindelig kun beregnet til at bøje den sidste Kant over, som danner det Stykke af Falsen, hvor Tablebarernes Sider støde imod. Det skal dog bemærkes, at Vanskeligheden i at faa den nøjagtige Retning af Falsene sandsynligvis vil stige, efterhaanden som Længden bliver større. Til mit Dobbelstade lader jeg dem støde sammen ved Skillerummet, som er anbragt mit i Stedet, hvorved deres Længde bliver noget mindre end til de fleste Enfeltstader.

„Fører i Biavl“.

Umeldt af Niels Fahl, Høllernp.
(Fortsat).

Den Fordel, der, efter hvad Biablere i Almindelighed antage, er forbunden med til passende Tider at indsætte tomme Tabler hos Bierne, beløber sig efter den ny Udgabe til 4—5 Kr. for hvert Bund; efter 2. Udgabe er Fordelen derimod over 10 Kroner Bundet. Efter Brun (Foredrag i det 1gl. Landhusboldningselskabs Møde d. 17. Febr. 1858) er Fordelen ogsaa 10 Kr. Bundet; men han bemærker, at han ved denne Angivelse ikke har regnet det hele med, — hvis dette ster bliver Fordelen langt større end angivet. Det ses imidlertid ikke i noget af Tilfældene, hvorpaa de anførte Tal egentlig grunde sig; men den store Forskel, der er paa de til forskellige Tider fremkomne Angivelser, giver det Hele Præg af Upaalidelighed, hvorfor det ikke er saa underligt, at der af og til hæve sig Røster, som gaa ud paa, at det kun er Indbildning at tro, at der er nogen Fordel forbunden med at indsætte tomme Tabler til Bierne. Det er da et Held for os menige Biablere, at enhver af os har to Ører*).

*) Ved fornævnte Angivelser er Prisen paa Bols hos Grælev i 1890—97 sat til 1 Kr. 1,33 for Bundet. Omtrent samme Pris angives af Brun i 1858 (Kr. 1,33), og ganske det samme findes

Derimod har der i Mands Minde været almindelig Enighed blandt Skribenterne om, at Dronningens normale Levetid er 3—5 Aar; men saavidt det er Anmelderen bekendt findes der intet Sted angivet, hvoraf man egentlig ved dette, og forresten mener han, at hvis det var rigtig sandt, maatte det for længe siden have fundet sin Bekræftelse ved simpel Erfaring fra gammeldags Biavl; thi da Forhærmene jo føre de gamle Dronninger med sig, saa maatte det jo jævnligt være foreslået Eksempler paa, at en saadan ikke kunde trives, selv om Forholdene iøvrigt vare nok saa gunstige, med mindre der gaves den en ung Dronning; men Kendsgerninger tale ikke for at dette er rigtigt; thi naar ellers intet Uheld støder til, er det næsten altid Forhærmene, der bringer det videst i den paafølgende Træktid. Forresten er det ganske mærkeligt, hvis Dronningen, til Trods for den overordentlige og oplidelige Virksomhed, hun er kaldet til at udfolde, skalde have en Levetid, der er saa overordentlig

lang i Modsætning til de andre Indviders, og dette især, naar Hensyn tages til, hvor let og hvor ofte ny Dronninger af sig selv — eller om man hellere vil ved Naturens Foranstaltning; — fremkomme hos en Bifamilie; dog! denne Anskuelse er kun Indbildning. Lad den blive inodsjagt eller bekræftet ved Kendsgerninger.

Smidlertid siges det, at en dygtig Biavler ikke tillader, at Dronningen i noget af hans Stader, bliver mere end 2 Aar gammel: „naar den naar denne Alder, vil han borttage den og indføre en ny i dens Sted“; men der findes intet anført om, hvorvidt det ved paalidelige Forsøg er godtgjort, hvilken Forstel, der under iøvrigt lige Forhold bliver paa 2 Bistader, hvor man i det ene skifter Dronning ved Kunst hvert andet Aar, men i det andet overlader Dronningskiftet til Naturen.

Endvidere har Forfatteren den Mening, at ligesaavel som vi af vore tamme Husdyr i Almindelighed kan danne Racer*), der bedre end de tilstedeværende svare til vore Fordringer, saaledes maa dette ogsaa kunne finde Sted ved vore almindelige Bier. Anmelderen tør ikke bestride, at dette kan lade sig gøre, naar man høre — som ved vore Husdyr — kan kontrollere den kønslige Barring, ikke alene ved Dannelsen af selve Racerne, men fremdeles ved deres Bedligholdelse. Bruu siger, at der gives adskillige foregivne Racer af vore almindelige Bier; men han tilføjer, at det undertiden ikke er muligt at se nogen Forstel paa slige Racer, og forresten synes det at han nærmest er af den Mening, at den Forstel, der i enkelte Tilfælde lader sig paavise, ikke hidrører fra Individernes indre Natur, men simpelthen fra ydre Paavirkning, i Lighed med, hvad der undertiden finder Sted hos Bier, hvis Tavler i Ungellejet ere blevne for gamle. Individene hos slige Familier blive som bekendt forholdsvis smaa; men naar de gamle Tavler fjernes og erstattes med ny, indtræder den normale Størrelse atter hos Individene.

Om italienske Bier anføres det, at de bygge fortrandede Cellelaag over Honningen og at de derfor med Hensyn til Tavlehonning staa tilbage for vore indenlandske Bier — d. e. vore almindelige Bier, eller vore almindelige brune Bier. Denne Meddelelse

i Romnes Vejvisning til Biavl, udgivet 1810. Hæfteret tør det antages, at Prisen paa Boks har holdt sig saa godt som uforandret gennem den forløbne Del af nærværende Aarhundrede. Dette bemærkes, fordi det i 60erne — da man for Alvor begyndte at spekulere i den Fordel, der var forbundet med at indfætte tomme Tavler hos Bierne — hed sig blandt Biavlere, at Fordelen herefter vilde blive langt større, end den var for Tiden. Grunden hertil anførtes at være, at Boksprisen vilde dale og omstøder gaa ned næsten til 0, hvilket man begrundede ved at sige, at man i Industrien i stigende Grad benyttede Surrogater for Boks, og at det snart vilde komme saa vidt, at det kun blev anvendt til Lys til Brug ved katolsk Gudstjeneste, hvor man af Hensyn til religiøs Tradition ikke turde betjene sig af noget Surrogat. Denne Spaadom er endnu ikke gaaet i Opfyldelse. Prisen paa Boks er uforandret; men der er dog Sandsynlighed for, at dette ikke vilde have været Tilfældet, hvis Kunsttavler ikke vare blevne opfundne i Mellemtiden; thi paa Grund heraf benytte Biavlerne nu selv næsten alt det Boks, de frembringe. Naar det bliver for gammelt hos Bierne og saa urent, at de ikke længere kunne bruge det, borttages det af Biavlerne, som rense det — hvilket Bierne ikke selv kunne udføre — forme det til Kunsttavler, i hvilken Form det bringes tilbage til Staderne. Udgifterne ved Biavl ere herved blevne betydelig forøgede, og der er jo mange, som krympe sig derved; men blandt disse sikkest ingen med væsentlig Erfaring, som tvivle om, at slige Udgifter — naar alt da gaar heldigt — ikke komme godt igen. — Det skal i denne Forbindelse bemærkes, at medens Prisen paa Biproduktet til Biavl (Boks) har holdt sig uforandret i langsomme Tid, har Prisen paa Hovedproduktet (Honning) forandret sig betydelig. Grævel siger 1890—97, at den er Kr. 0,60 pr. \mathcal{E} , Boisen i 1873 at den er Kr. 0,80 pr. \mathcal{E} , medens Bruu i 1858 siger Kr. 0,66 pr. \mathcal{E} . Ronne siger derimod, at den i 1809 var Kr. 1,33 og endda højere, samt at han til andre Tider intet har folgt under Kr. 0,82 pr. \mathcal{E} .

*) En Race, der paa dansk ogsaa kaldes en Aart er en Afdeling af levende Individier, der have visse fra deres indre Natur udspringende Ejendommeligheder tilfælles, hvorved de kunne stemples fra alle andre Individier. De fuldkomne Individier i en Race besidde Evne til at forplante sig ad kønslig Vej; men i Længden dog ikke i eget Vilde, uden ved menneskelig Bistand.

findes ikke i 2. Udgave og heller ikke hos Brun. Forresten synes det ikke, at Meningen er at tillægge Italienerne noget væsentligt Fortrin for vore, og Brun, der har havt italienske Bier i mange Aar, og en Tidlang trøst, at de under iøvrigt lige Forhold vare bedre Honningsamlere, end vore indenlandske Bier, har ved fortsat Sammenligning maattet opgive denne Tro, idet han nemlig fandt, at hans bedste Stade af italienske Bier ikke i den nævnte Henseende — paa langt nær — kunde maale sig med hans bedste Stade af de indenlandske. Fører i Biavl siger imidlertid, „at selv om Italienerne ikke ere bedre Honningsamlere, end vore egne, er der dog næppe Tvivl om, at deres almindelige Indførelse vilde gaabe vor Biavl ved at bringe nyt Blod ind i vor Vitace (Art), hvilket sikkert vilde forbedre vore Bier“. Derefter følger en udførlig Andvisning til at italienske indenlandske Bier.

Med al Afgtelse for den af vor Biavl højt fortjente Forfatters Mening paa dette Omraade, maa Anmelderen dog indtil videre tillade sig at være en besteden Tvivl om, at saadan Blødblanding ikke bliver til stort andet end Sport. Denne Tvivl støtter han til den Kendsgerning, at flige Blandinger af italienske og indenlandske Bier have været kendte her i Landet i over 30 Aar, uden at der til Dato foreligger noget paalideligt om, at de i et eneste Tilfælde have besiddet noget væsentligt Fortrin for de Bier, vi kalde vore.

Og hvor blive saadanne Blandinger forresten af? Brun siger i 1834, at de hos ham efterhaanden blev forandret, saaledes at de ikke kunde kendes fra vore, medens der ellers ikke foreligger noget paalideligt om, at de noget andet Sted have bevaret sig uforandrede i et længere Tidsrum; tværtimod, alle ældre Beretninger herom gaa i samme Retning, og den allernyeste af B. E. W. Schmidt i Nr. 1 af „D. B. T.“ for 1898 gør ingen Undtagelse. Der er ellers et Forhold ved denne Sag, som Brun trods sin Skarpsindighed, grundig har misforstaaet. Han siger nemlig i Tidsskrift for populær Fremstilling af Naturvidenskaben 1857 om de italienske Bier, at de ere en Varietet af Bier, og af hans Vejledning i Biavl 1834 ses det, at han hermed mener en Race af vor almindelige brune Bi, hvilken han betragter ikke som en Race af en Biart, men som en Art af Bislægten, medens Sandheden er, at den italienske Bi ligesaavel som vor Bi er en Art*) af nævnte Slægt. Dette

ses nemlig af den for Brun iøvrigt velkendte Omstændighed, at begge besidde Evne til i det mindste i deres Hjemstavn, at opretholde sig selv nogenlunde uforandrede i Naturen uden menneskelig Bistand. Brun ansaa indlertid ikke denne Egenskab hos en given Afdeling af Individuer som et afgørende Bevis for, at den var Art; men han mente at det tillige fordrødes, at den — for at være Art — ogsaa skulde have den Egenskab ikke at kunne afgive forplantningsdygtig Afkom, derved at dens Individuer indgaa kønslig Parring med Individuer af andre Arter. Dette er rigtignok en Regel, der maaste uden Undtagelse gælde for de højere Dyr; men for de lavere — hvortil Bierne høre — er dette Forhold anderledes. Her bliver det Afkom, der falder ved kønslig Parring mellem Individuer, der høre hver til sin Art — i det mindste ikke altid — uforplantningsdygtigt; men hvad der, saa vidt det er bekendt, aldrig sker, det er, at fligt Afkom faar Evne — end ikke ved menneskelig Bistand at forplante sig i eget Vilde, gennem en længere Række af Led — d. e. opretholde sig selv uforandret i Naturen i et længere Tidsrum. Derimod gaar det i forholdsvis kort Tid over enten til Faderens eller Moderens Art. Akturat saaledes gif det med Bruns Blandinger af italienske og indenlandske Bier, og saaledes vil det gaa med alle fremtidige Blandinger af denne Slags, forjaabidt som de da ikke paa anden Maade ødelægges. Vilde vi nu endelig have saadanne Blandinger af Bier, bliver det nødvendigt hver Gang at begynde for fra, ligesom vi, for at faa ny Mulæzler, hver Gang maa foranstalte en ny Parring mellem Hest og Mjæl.

Hvis der imidlertid forelaa noget tilforladeligt om, at flige Blandinger vare bedre Bier, end de rene Arter, saa vilde det maaste være en praktisk betalbar Forretning at holde Bihaverne forsynede med Blandinger; men da Erfaring allerede har lært, at de ikke en Gang ere saa gode som vor indenlandske brune Biart, saa forstaar det sig, at hine Manipulationer falde ind under Begrebet Sport, hvilket jo nok kan have nogen, men dog næppe nogen varig Interesse.

„Fører i Biavl“ omtaler ogsaa chpriske Bier og Krainer-Bier, og det anføres om begge, at de i adskillige Henseender staa tilbage for de indenlandske Bier; men om de med Hensyn til Hovedsagen, nemlig den honningsamlende Evne, besidde noget Fortrin,

*) En Art har den Egenskab tilfælles med en Race, at den damer en Afdeling af levende Individuer, der have visse naturlige Ejendommeligheder tilfælles, hvorved de kunne stilles fra alle andre Individuer. Endvidere besidde de

fuldkomne Individuer af en Art — ligesom hos Racen — Evne til at forplante sig ad kønslig Vej; men i Modsetning til Racen, behøve de ikke menneskelig Bistand for i Vængden, og ad kønslig Vej at forplante sig i eget Vilde.

omtales ikke i sidste Udgave, hvorimod det i 2. Udgave siges om Krainer-Bier, at de som Honningsamlere ikke kunne maale sig med indenlandste Bier. Desuagtet siges det i 3. Udgave: „Det er muligt, at man ved Krydsning (d. e. Blanding) af Krainer-Bier og Italienerne, kan opnaa at faa den bedste Bi“. Hvem, der lever, vil je; men saameget kan dog forudsiges, at der ved saadan Krydsning ikke kan fremstafes nogen Race, men kun ubestandige Forstelligheder — Bastarder, Krydsninger, Hybrider — som hvert Øjeblik maa tiltrækkes paany for fra, naar vi endelig ville have dem; thi Krainer-Bier ere ogsaa en Art af Rislægten.

Kapitlet om Tablehonning eller Honning i Delinger, er noget udvidet i den ny Udgave, og det synes at denne Gren af Biavlen er noget, som Ersklev har Patent paa, i det mindste vides det ikke, at nogen anden dansk Skribent har produceret sig paa dette Omraade. Danske Biavlere bør derfor være Forfatteren dobbelt taknemlig for den Udførelighed, hvormed han har behandlet denne, hos os saagodtsom ukendte Side af Sagen. „Intet Stade — siges der — er fuldendt, med mindre det er saaledes indrettet, at man deri kan sikre sig ren Tablehonning, og Biavlerens Evne til at frembringe denne Vare i størst Mængde og i den mest tiltrækkende Stikkelse, er en af de bedste Prøver paa hans Dggtighed“. Prisen for 1. Kl.s Vare af Tablehonning er i andre Lande 50 pCt. højere, end for udslyngt Honning, og da Biavleren sikkert har mest Ulejlighed med at frembringe den sidste, forstaaer det sig, at han saa vidt muligt bør lægge sig efter Tablehonning. I Længden gaar det dog sikkert ikke med den høje Pris; men selv om Priserne bleve lige, vilde Forretningen med Tablehonning endda være den bedste, og hvis det Tilfælde skulde indtræffe, at den ikke kunde sælges, medens udslyngt Honning var efterspurgt, saa kunde man let hjælpe sig ved simpelthen at udslynge Delingerne o. s. v. Forfatteren mener da ogsaa, at man her i Landet endnu har Banfelighed ved at afsætte denne Vare, vel simpelthen fordi Folk ikke forstaa, hvad det er. Anmelderen tør ikke bestride, at saadant i Almindelighed er Tilfældet; men han kan dog vedføje, at han isjor bragte et lille Parti Delinger, som Foræring til en dansk Familie, og at man paa staaende Fod begyndte at fortære dem; men det maa dog bemærkes, at samme Familie havde opholdt sig nogen Tid i England og der lært Tablehonning at kende, ellers vilde det maaste ikke have gaaet saa glat.

Længe før de egentlige Kunststader vare kendte i England, har man der havt Smag

for Tablehonning, og derfor efter Evne frembragt saadan. Dels skar man den ud af Kuberne, som man bedst kunde, hvorefter den lagdes paa rene Tallerkener, som senere sattes paa Bordet ligesom de vare, og dels tilvirkedes den i Glasfløkker, der sattes ind foroven i en Vikube, der for dette Øjemed var indrettet til at stille ad, og navnlig saaledes at dens øverste Del dannede et toppet Laag, medens dens nederste Del dannede en Ring, hvortil Laaget påsædede. Tæt ved Ringens øverste Kant var der anbragt et Loft eller Dække af $\frac{1}{2}$ " tykke Brædder, hvori der var nogle tommebrede Huller, der kunde lukkes med Bropper eller Skaader. Naar Ringen var fuld af Biværk blev Laaget lettet, og Glasfløkker indsatte paa Loftet over de omtalte Huller, der naturligvis først aabnedes, hvorefter Laaget atter sattes paa. Bierne gif da op i fløkkerne, som de under heldige Omstændigheder nok kunde fylde med Tablehonning, der i Almindelighed blev af fineste Slags, og den sattes paa Bordet uden at tages ud af fløkkerne. Da man fik Kunststader, indsatte man flige fløkker over Tablebærerne; men, efter hvad „Fører i Biavl“ nu meddeler, er denne Fremgangsmaade gaaet helt af Brug, og i Stedet derfor anvendes Delinger i et Omfang, hvorom ingen drømte for blot 30 Aar siden. Man bruger at sætte Delinger dels i Kammer og dels i Bakker; de sidstnævnte blive nu mest anvendte; men efter hvad der staar i Bogen, have Kammerne dog adskillige Fortrin for Bakkerne.

Kapitlerne om Honningudslyngning, Honningsalg og Anvendelse af Honning, ere ogsaa ganske udmærkede, men der er dog Anledning til at gøre en lille Anmærkning. Det er nemlig uklart, hvad der siges S. 99 om ægte Honning i Mod sætning til forfalsket Honning, og dernæst faar Læseren det Indtryk, at Honning og Glucose ere forskellige Materier, medens Sagen er, at Honning for Størstedelen bestaar af Glucose.

Blandt Udslyngningsmaskinerne er Hr. Peter Jensens ny lydlost arbejdende Udslynger indført, i Stedet for hans ældre isvrigt meget gode Udslynger. Den sidste kan sikkert udslynge Honning lige saa godt som den første; men det er dog en fordelagtig Egenskab ved denne, at den arbejder lydlost. Den fornemmeste Forbedring er invidlertid, at Cylindren bestaar af Middel, altsaa af det om hvilket Brun for 13 Aar siden har udtalt, at det vilde komme til at spille en Rolle ved Biavl*).

*) I Forbindelse hermed bemærker Brun, at Honning, som naar Matten over i Skar af almindeligt Blåt eller fortinnet Seruplade,

Den selvblendende Udslynger, der findes aftegnet i 3. Udgave, er noget forfælselig fra den, der findes i 2. Udgave, og det er uden for al Tvivl, at de begge kunne udslynge Honning meget tilfredsstillende; men Forfatteren tillægger dog ikke deres selvblendende Egenstaber videre Betydning. Anmelderen skal hertil føje den Bemærkning, at man slet ikke behøver nogen kunstig Maskine, for at kunne udslynge Honning meget tilfredsstillende, enten saa Bistabet er stort eller lidet, og i det Tilfælde, at man kun har nogle faa Tavler at udslynge, er en Cylindermaskine slet ikke god, fordi Svindet da bliver uforholdsmæssigt stort.

Gersters Voksrensere er udeladt, og en lignende Indretning, der kaldes Jones's Voksrensere, indført i dens Sted. Efter hvad det synes, have saavel den indførte som den udeladte den Egenstaber tilføjes med Solvoksmelteren, ikke at kunne trække Voksret ud af gamle Tavler; men det siges, at dette kan ske ved en Dampvoksrensere, hvori der anvendes Presning — formodentlig afvaskende med Omrøring — men hvorledes en saadan er indrettet omtales ikke.

Teksten til Bell's Metode optager knap en Side. Det er næppe for at spare Plads, at den er affærdiget med saa stor Korthed; men sikkert af den simple Grund, at man mangler hjemlig Erfaring om, hvorvidt man tør bekræfte eller bestride det Ry, der i sin Tid gik af denne Maade at drive Biavl paa.

Af andre Smaating, som findes i 3. men ikke i 2. Udgave, skulle her sluttelig nævnes:

1. At Fodersirup af 30—40° R. er et forholdsvis sikkert og bekvemt Middel mod Bugløb.

2. At Soda, anvendt paa en nærmere beskrevet Maade, er et bekvemt og sikkert Middel mod Myrer. Det maa bemærkes, at dette Middel i Modsætning til flere af de tidligere anbefalede er aldeles uskadeligt.

3. At efter de nyeste Undersøgelser er den saakaldte Majshyge ingen egentlig Sygdom, men simpelthen en naturlig Uffældighed. Det forekommer Anmelderen, at hvis dette var Tilfældet, maatte alle Bistaber angribes i omtrent lige Grad af Majshyge; men Erfaring lærer, at medens nogle angribes stærkt, hænder det ofte, at andre af samme Alder og Styrke og i samme Bihave gaa fri.

4. At det anbefales at danne Bivej over Tablebærerne ved Hjælp af Dæklædder. Efter Anmelderens Støn er dette en meget stor

Forbedring af den Maade, der anbefales i 2. Udgave.

5. At det samme maa siges om amerikanske Zinkfalske, der tydeliggøres ved 2 ypperlige Figurer.

6. At atter det samme maa siges om Hjørneklobser med skarpe Endelanter, der ligeledes tydeliggøres ved en fortrinlig Figur.

Om min Biavl i 1897.

Af C. J. Grønning.

Følgende Hr. N. S. Kristensens Skopl. skal jeg her søge at give en kort Beskrivelse over min Biavl og Indtægt deraf i Aaret 1897. Paa Forhaand maa jeg gøre den Bemærkning, at 97 var et af de, for ikke at sige det mest daarlige Honningaar herpaa Egnen, jeg har kendt; det vilde have været nok saa fornuftigt for mig at meddele om et af de mange gode Honningaar, jeg har oplevet heri Vestjylland, og nok saa interessant for Læseren at læse om et stort Udbytte. Jeg haaber ad Aare at kunde meddele om c. 100 R pr. Stabe — sikkert et Døse mange Biavlere med mig nærer. Forinden jeg endelig gaar over til selve Sagen, maa jeg her offentlig tilstaa, at det har været mig en Umulighed med den Tid, jeg har haft til Raadighed, at saa mine Bier passede, som de burde, eller rettere efter Nutidens Anvisninger. Paa mine Møder er der ofte spurgt mig, hvorledes jeg fik mine Bier passede, da jeg som bekendt næsten aldrig er hjemme om Sommeren; jeg maatte da have nogen, der passede dem? Dertil har jeg som oftest svaret, at mine Bier vare saaledes indrettede, at de kunde passe sig selv, i det mindste til jeg atter kom hjem, da Tingen i Hjemmet særligt gav sig af med Bierne. Men jeg har nu alligevel haft en bestemt Hensigt og Plan i Gang ved min egen Biavl i nogle Aar. Jeg vilde nemlig ad Erfaringens Vej have Visshed for, hvor lidt Passelse Bierne kunde hjælpe sig med i Sommerens Løb. Udsørelsen af saadanne Forsøg passede mig ganske udmærket, da jeg nødtigt vilde opgive ret meget af min Virksomhed som Biavlslærer. Denne Plans Hemmelighed har jeg dog holdt for mig selv til Dato, og dette af forskellige Grunde; jeg vilde ogsaa helst endnu have beholdt den et Par Aar, forinden den blev Offentligheden bekendt, da jeg næppe er naaet til Ende med Forsøgene; men paa Grund af, at man ønsker at kende mit Honningudbytte nu, maa jeg ikke lægge Skjul paa saadanne Forsøg, tilmed da de ikke ere uden Betydning med

kommer til at smage af Metal. Er dette Tilfælde i nogen generende Grad, og er der med Hensyn hertil noget at sige imod vore Beholdere, Spande og Daaser af Blis?

Hensyn til et større eller mindre Udbytte. Derefter skal jeg gaa over til at forklare, hvortil jeg har indskrænket mit Arbejde og Tilsyn med Bierne i de sidste 6 a 7 Aar. Ved Udslugning af Honning og Indvintringen, som gerne er blevet noget sent paa Aaret for mig, har jeg gjort det til Regel steds at lade hver Familie beholde rigeligt Honning, c. 30 a 40 B, og som Regel 2 a 3 Kammer flere, end Bierne behøve at sidde paa til Vinters. Da de ogsaa om Sommeren ere stærkt pakkede for oven med mange Lag Uld og Vintæppetøj, faar jeg som Regel Honningen nogenlunde let udslunget og Tavlerne stikkede rene af Bierne, om det endogaa er noget sent paa Aarsiden; men min Erfaring er dog den: Udfør det i rette Tid (sidste Halvdel af Septbr.); dette vil baade Bierne og Biavleren staa sig ved. Med Undtagelse af Efteraaret 97, har jeg steds pakked mine Bier til Vinter saa tæt og godt, det har været gørligt, ved Enderne i Reglen med tørt og kort Hø, for oven med Binnebstoffer i 5 a 6" Tykkelse, Flyvehullerne aabnede fra 3 til 6 a 8" og en fortrinlig Dvev intring har været Reglen, naar undtages et Par Familier, der i Vinteren 96—97 blev søget til med Sne, saaledes at Vusttilgangen gennem Flyvehullet var udelukket for lang Tid; de havde en Masse døde Bier, og Dugløb i højeste Grad; de maatte gives svagt saltet varmt Vand paa en Tid, man ellers lader Bierne i Ro (Februar Maaned). Disse Familier bleve atter tilfete, rensede, givet Vand, da Vejret i Marts tillod en grundigere Behandling. De andre Familier rensedes omkring Midten af April, og af min Dagbog ses, at de fleste den Gang stod med 2 Tavler Yngel, enkelte med 3 og een med 4, Rammemaalet 12 □". To Familier vare blevne dronningløse, men da jeg havde overvintret 2 smaa Referbefamilier med gode, unge Dronninger, blev den Skade let ubedret, idet en Forening af de smaa foretoges med hver af de dronningløse. I Foraaret folgtes 1 Familie. Ved dette Eftersyn og Hovedrensning blev der ikke taget Kammer bort, saa Pladsen indskrænktes ikke hos dem, derimod gives der Vand (heldt i Cellerne), hvor det tiltrængtes; derefter pakkedes meget forsvarligt til overalt, Flyvehullerne indsnævreredes i Forhold til Familiernes Størrelse fra 2, 3 a 4"; saaledes bleve de staaende urørte til d. 6.—7. Juni; de havde Varme, Foder og Plads nok. Pladsen blev da udvidet med 1 a 2 færdigbyggede Kammer, enten hængt ved den ene eller begge Ender af Yngellejet; samtidigt gives der 2 a 3 Honningtavler, hængt bagved, disse sidste med forlængede Celler. Saaledes udstyrede stode de til jeg

atter kom hjem d. 10. Juli. Og jeg skal ikke nægte min Skuffelse var stor, da jeg kom ud til Bierne og saa, at der ikke var Spor af nyamlet Honning at se; de havde tæret stærkt paa det gamle Forraad, om der end var nok i længere Tid. Hovedtrækket var nær forestaaende, saafremt der snart vilde falde en velgørende Regn. Den 15. skulde jeg atter paa Rejse for ikke at komme hjem før d. 4. August; der var derfor kun Et at gøre, at fylde Husene med Kammer, saavel ved Enderne som i Form af Magasiner ovenpaa. Cellebygningen bestod næsten udelukkende af Dronbofs med forlængede Celler eller Plads dertil. Udenom og oven paa Magasinerne blev pakked godt og forsvarligt til. Da jeg d. 4. August kom hjem og tidlig næste Morgen kom ud til Bierne for at se, om de muligen skulde mangle Plads, hvad jeg desværre nok havde en Anelse om ikke var Tilfældet paa Grund af det uheldige Vejr. Det viste sig da ogsaa, at de fleste stod med mange tomme Kammer forneden og kun ganske faa havde faaet samlet noget i Overbygningen. Af Ruberne var kun faldet 1 Sværm, og da jeg gerne skulde have 3 ny Huse med afvigende Rammemaal besatte med Bier, og Sværmen saaledes ikke gav mig noget Haab om at faa Staderne besatte ved Hjælp af disse, var jeg nødsaget til at omslytte 3 Familier fra 12 □" over i de ny. Deraf vare to Lavnormal og det tredie 14 □". Denne Overflytning gik let fra Haanden, idet hele Biernes Vintersædebygning udstares af de gamle Kammer og tilpakkede i de ny, som derpaa ombandedes med fortinnet Tælletraad. Selvfølgelig fattes de ny Bøliger paa de gamle Plads. Derefter fodredes Familierne regelmæssig en halv Snæs Dage med Kandisopløsning ved Hjælp af Vorbeds Underfodrer, som viste sig meget praktisk. Paa Grund af denne Fodring og gode Pakning, havde Bierne ogsaa i kort Tid fuldbendt Fastbygningen af Boksagerne i Kammerne; hver Familie gaves tillige en Kunsttable ind til Yngelen; de forlængede ogsaa alle 3 Cellerne noget nedad, men disse Tavler fjernes senere ved Indvintringen. Nu skal Foraaret saa vise, om der er nogen kendelig Forskel at iagttage ved disse i sig selv meget forskellige Rammemaal.

Vejret var i den første Halvdel af August godt, og Trækket paa Boghvede og Vng var derfor ret tilfredsstillende; men derefter Regn, Regn og Blæst Resten af Maaned, saa Blomstringen af den silbige Boghvede ligesom Vngnen ødelagdes. Ved Begyndelsen af Indvintringen, Udslugning af Honningen, viste det sig desværre, at de vare meget fattigt med Honningoverflud, derimod var en Del

af den tomme Vokshygning bleven ødelagt af den lille Mølart og maatte omsmeltes. Vil man spørge mig, hvorledes saa da saa Winterlejet ud med Hensyn til Honningforraad i Tavlerne i dette saa knappe Honningaar? Da kan jeg heldigvis svare: Udmærket! Saavel i 97, som og i alle de Aar, jeg har været Biavler, har jeg ikke behøvet, hverken at omslytte ved selve Wintertavlerne eller at fodre, for at Forraadet kunde blive tilpas inde hos dem, endfige at et Magasin skulde blive staaende for at skaffe Foder nok over Winterfædet — Nej, dette have mine Bier dejligt selv kunnet besørget i de store Kammer — og derved sparet mig meget Arbejde og Tidsspilde.

Gennemsnits-Udbytten for 1897 blev kun 10 R pr. Stade. Mit Stadeantal er for Tiden 28 Familier, hvoraf 2 i 10 \times 12 " Kamme, 2 i Lavnormal, 1 i 14 \square ", 20 i 12 \square " og 3 Folk i almindelige Staakuber, der ikke gav andet Udbytte end den ovenfor omtalte Sværm. Staderne ere nu udelukkende Trugstader, 30 a 36 " lange, med Plads til Overbygning, dels i halve, hele og Tredele af Underrammens Størrelse, foruden Plads til Pakning over disse. 2 af Staderne ere Welsstader, 2 Allen lange. Mine Bier staar 2 forskellige Steder; i min egen Bihave staar 20 Familier, og i en Herregaards Have, som ligger c. $\frac{1}{2}$ Fjerdingvej i lige Linie fra mit Hjem, staar 8 Stader; i begge Bihaverne findes fortrinligt Læ for Bierne af levende Træer (Løv- og Naaletræer). Saafremt min Tid havde tilladt det, kunde jeg have høstet 250 R Honning udover, hvad jeg fik, og givet Bierne Kandisopløsning i Stedet, noget, der udmærket vilde have betalt sig i et saa knapt Honningaar som dette; men som jagt Tiden tillod mig det ikke — og saa lod jeg da den Sugl flyde.

Herved overgiver jeg altsaa til de ærede Læsere en Beretning om min Drifts- og Forsøgsmaade, og hvortil jeg har indskrænket mit Arbejde ved Bierne i adskillige Aar, samt om mit Udbytte i 1897. Om det første kan jo med Billighed siges: saafremt Bier kunne passeres med saa lidt Tilsyn, ja, saa kunde man da sagtens saa dem passede, og saa skulde da Pokker høre efter al den Forklaring og Agtpaagivenhed, der i Almindelighed lyder baade gennem Literaturen og af Biavlslærerne; men jeg maa bede Læsere: misforstaa mig nu endelig ikke, som om dette, jeg har frevet, var Vejledning for andre at drive Biavl efter. Jeg gør atter her udtrykkeligt opmærksom paa, hvad jeg allerede i Begyndelsen af min Beretning omtalte, at jeg ad Erfaringens Vej vilde have slaaet fast, om Bierne og Biavleren

virkelig kunde være tjent med et saa ringe Tilsyn i Længden? Dertil maa jeg ganske bestemt svare nej og atter nej, om det endog er heri Bestyrelsen, saa kan og maa Tilsynet ikke indskrænkes til det Minimum, som jeg har tilladt mig; dette har Erfaring indelig nok lært mig. Derfor maa jeg til Slutning paa det bestemtteste pointere, at saafremt Biavlen skal faa en god Fremgang for dens Dyrker, da maa endvidere den gradvise Ungeltableformhelse, Dronningsformhelse i rette Tid, en fornuftig og veludført Spekulationsfødring ikke glemmes, da disse 3 Ting ere særlige Vøstestænger i en ødet Biavlens Haand.

Med Hensyn til det nyeste Forsøgsarbejde, som vedtaget af DBF.'s Bestyrelse at skulde tage sin Begyndelse i 1897, og hvoraf jeg er den ene Leder, bestaar det som bekendt deri: ad Erfaringens Vej at saa fastslaaet, dels hvorledes Overvintringen forløber, og dels hvorledes Foraarsudviklingen foregaar paa Lavnormal og 12 \square " Kammen? Disse ere Fordringerne fra Hovedforeningens Side; at jeg tillige vil forsøge med 10 \times 12 " og endelig med den sidste Kæmperamme, bliver min private Fornøjelse; dog har jeg ingenlunde i Sinde at holde Resultaterne hemmelige, naar de foreligge, tværtimod skal det være mig en sand Fornøjelse, hvis min Forhaabning bekræfter sig, at den store kvadratiske er den bedste. Om den ny 14 \square " faar jeg maaske senere Lejlighed til at udtale mig.

Dødsfald.

Lærer M. J. Lindelof i Harte ved Kolding er d. 3. Februar Kl. 7 $\frac{1}{2}$ Morgen pludselig død af et Hjærneslag. Biavlen har i ham mistet en varm Ven og DBF. en dygtig Medarbejder. Saa vidt vi mindes, traf vi paa Biavlens Omraade første Gang Lærer Lindelof paa den store Udstilling i København 1888, hvor han mødte som Delegeret for Vejle Amt, og siden den Tid har han aldrig været savnet ved DBF.'s Centralmøder, hvor han altid med Iver deltog i Forhandlingerne. Blandt hans Opfindelser paa dette Omraade skulle vi nævne „Tærningstabet“, som vidnede om hans varme Hjerte for de fattige Biavlere. Det var nemlig en meget billig Bibolig. Erfaringen har dog vist, at den krævede et usforholdsmæssigt stort Arbejde fra Biavlerens Side, og derfor har den trods sin Prisbillighed ikke vunden nogen stor Udbredelse. Lindelof har i en lang Aarrække været

Formand i Koldingkredsen, hvor hans Bortgang derfor vil føles mest. DBF. har sendt en Krans til hans Vaare som en Paastønnelse af hans ivrige og dygtige Virksomhed for den nyere Biavls Fremme.

Et Bidrag til Rammespørgsmaalet.

Af B. Bojsen. Sjøstofte.

Efterat Biavlforeningen har vedtaget kun at anbefale 3 Rammemaal (Kvadratføds, Ravnormal og Andersens Kammer) har der herstet en idyllisk Ro, hvad dette Spørgsmaal angaar. De 3 Maal have arbejdet sig frem ved Siden af hinanden, uden at det er kommet til nogen egentlig Strid imellem Yndere af de forskellige Maal. Man skalde deraf tro, at der var almindelig Tilfredshed med den nuværende Tilstand; men dette er jo ingenlunde Tilfældet, hvad der tydelig nok fremgaar af de mange Forslag, der i denne Tid dukker op for at tilraade Experimenter med ny, hidtil ikke brugte Maal. Jeg kan ikke andet end billige, at slige Forslag fremkomme; thi vi maa ingenlunde tro, at vi nu have fundet det bedste, da en yderligere Fremgang paa dette Omraade i saa Fald var afskaaret. At der ved de 3 Maals Indførelse er stet et stort Fremskridt, er uomtvisteligt; thi Udbyttet af Biavl er aabenbart blevet meget forøget efter disse Rammemaal's Indførelse, og Hovedaarsagen hertil er vistnok Rammernes forstørrede Dimensioner. Det ligger derfor nær at antage, at man ved at gaa videre ad denne Vej, vil kunne naa endnu et Stykke fremad.

At forsøge Rammernes Højde turde dog ikke være tilraadeligt. Jeg finder allerede for mit Vedkommende en Højde af 12" for stor. Vangt hellere gaar jeg med til at gøre Kammerne bredere. Ved at gøre Ingelrummet lavt og bredt naar man nemlig 2 ikke uvæsentlige Fordele: 1. At Bierne langt hurtigere og villigere gaa gennem Bitteret op i Honningrummet og 2. At Honningen der langt hurtigere modnes. Herved kan man langt bedre og tidligere staffe sig et Udbytte i Egne med Sommertræk.

J mine Ingeltrum bruger jeg som Regel den af Aug. Peterjen omtalte Kamme paa $12\frac{3}{4} \times 8\frac{3}{4}$, og jeg har hidtil været grumme veltilfreds med den; men ved at gennemgaa mine Optegnelser for de sidste 6 a 7 Aar, er jeg blevet stærkt rhytet i Troen paa dens Hensigtsmæssighed. Mit Stæde er nemlig indrettet saaledes, at jeg i Underrummet kan bruge enten den anførte Kamme eller en anden, som er 18" bred og $8\frac{1}{4}$ " høj.

Som Honningramme bruger jeg derimod Ravnormal i Stedet for Halvrammer, som jeg altid har betragte som en Uting. Nu hændte det sig, at jeg i 1892 satte et Folt paa disse brede Kammer ($18 \times 8\frac{1}{4}$ "), da jeg ønskede at gøre et Forsøg. Foltet trivedes vel, og det staar endnu i en udmærket god Tilstand. Udbyttet har i de forløbne 5 Aar været følgende:

1893	—	89	⊘
1894	—	30	"
1895	—	26	"
1896	—	75	"
1897	—	59	"
Salt		—	279

eller i Gennemsnit 56 ⊘ om Aaret. Da mit Gennemsnitsudbytte af alle mine andre Stader i samme Tid kun har været 30 ⊘ pr. Stæde, saa forekommer det mig, at dette Forsøg er meget talende, og især da det har vist sig, at Bierne have overvintret udmærket godt i 6 Vintre — med kold Tavlebygning.

Sluttelig skal jeg kun bemærke, at det vilde være mig lært om ogsaa andre Biavlere vilde gøre et Forsøg med denne Kamme.

Biernes Fodring.

Foredrag af Forstørelser Jensen, Vejringe, ved Nastrup Biavlforenings Generalforsamling i Stubbetøbing d. 22. Decbr. 1897.

(Fortsat.)

Spekulationsfodring anvendes væsentlig for at fremme Ingelansætningen til Tider, hvor Bierne ikke ville hngle af sig selv.

J Egne med tidligt Sommertræk, som herpaa Egnen, vil Ingelansætningen som Regel være forbi i Midten af Juli, samtidig med Honningtrækkets Dphør; men da det gælder om at have unge Bier til Indvintringen, er det nødvendigt at saa Bierne til at hngle en 14 Dags Tid, helst først i August, og dette kan ske ved at fodre dem daglig med varm Sukkeropløsning; denne behøver ikke at være saa tykflydende som til Vinterforraad, og der gives kun c. $\frac{1}{10}$ ⊘ daglig. Denne Ingelperiode bør helst være sluttet saa betids, at man kan saa Efteraarsfodringen forrettet i September. J Egne med Eftertræk er denne Fodring ikke nødvendig; her kan den sene Ingelansætning endog være til Hinder for rettidig Indvintning og Efteraarsfodring. J Foraarstiden anvendes Spekulationsfodring for at saa Bisfamilien jollerig til Hovedtrækkets Begyndelse. Bierne vilde af sig selv begynde

Uglægningen efter Renselsesudflugten, og indtil hen i April (efter Narstiden) er det heldigt at lade dem udvikle sig efter eget Lykke, kun at man ved borttagelse af overflødige Tabler og lun Pakning, om mulig samtidig med Renselsesudflugten, giver dem Betingelser for god Yngeludvikling. Fra April fodres der daglig, som nævnt ved Eстераarspekulationsfodringen, særlig under uheldigt Vejr, og det skal da nok vise sig, at de fødte Familier blive langt kraftigere udviklede end de ikke-fødte, selvfølgelig under Forudsætning af, at der under Spekulationsfodringen er rigeligt Forraad i Stadet, at Pladsen udvides efter Behov, og Bierne passes stærkt. Senere paa Foraaret er det heldigt at strælle Vaagene af Honningtabler i Stadet, for at Bierne kunne flytte Honningen hen i Udkanten af Yngelredene. Biavleren kan nu ogsaa med Fordel flytte de affrællede bageste Tabler frem til Yngelredene, naar man blot ikke i utilbørlig Grad forstyrrer dennes Orden.

Er Familien ikke indvintret med tilstrækkelig Pollen, og denne endnu ikke kan faas i Naturen, kan man blande lidt Hvedemel i Spekulationsfoderet, eller henlægge lidt Mel i et Fad paa en solbeskinnede Plads i Bigaarden. Stilles lidt flyvende Honning ved Siden, ville Bierne snart lokkes hid og hjembære Melet, indtil naturligt Pollentræk tilbyder sig. For en Del Nar siden blev det anbefalet at fodre med Mælk og Høg; nu hører man ikke mere herom, formodentlig har denne Fodring været upraktisk.

Træffer det sig, at det bliver stadig Regn eller daarligt Vejr efter en Sværms Indfangning, er det ogsaa fordelagtigt at fodre, idet Byggearbejdet saa gaar mere liblig for sig ved, at Familien ikke kommer til at mangle Forraad; som bekendt have Bierne ved Indfangningen kun Forraad med sig til 3—4 Dage.

Til Spekulationsfodring kan endnu henføres den Eстераarsfodring, der nødvendigvis ved at Biavleren ved Honninghøsten berøver Bierne for meget af deres Forraad. Saa Bierne blot Lov til at beholde nogen Honning øverst i Tavlerne, og Reglerne for Eстераarsfodringen iagttages, vil denne Fremgangsmaade være fordelagtig for Biavleren og uafstabelig, dist endog gavnlig for Bierne.

Naar undtages Mælfodring bør al Fodring i det Frie fraraades, da man ikke har Sikkerhed for, at Fodringen kommer de Familier tilgode, som skulde have den, ligesom Røveri ofte bliver Følgen heraf. I Stadet gives Foderet oftest over eller bag Visklyngen. Ved Spekulationsfodringen kan det ofte være

heldigere at give Foderet franedet, da Bierne ikke kunne modstaa det varme Foderes Duft og tillige blive satte i større Virksomhed. Ved Fodring franedet kan anvendes smaa flade Blitbakter, der kunne skydes ind under Tavlerne, enten gennem Savsnit i Vinduet eller gennem Flyvehullet. Fodreveren maa helst være forsynet med en opstaaende Kant i den udadvendte Ende; denne vil da dække helt op for Flyvehullet, naar den skydes ind, og tillige lette Udtagningen. Ved Hjælp af en Kasserolle med en lang og spids Tud skydes Foderet i hver Aften og næste Morgen ville Bakkerne være saa rensligede, at man ikke behøver at frygte for Røveri, selv om der fodres gennem Flyvehullet, blot man passer ikke at spilde.

Stal en Bisfamilie i Kube hurtigfodres, kan der ogsaa fodres under Biernes Sæde. Foderet hældes da f. Eks. i et Fad, og der lægges lidt Halmhaffelse over til Fodfæste for Bierne. Er Fadet stort nok, kan Kuben sættes paa dette, ellers kan man lægge et tyndt Brædt (lidt større i Omkreds end Kuben), forsynet med en større Abning over Fadet, og sætter Kuben herpaa; endnu nemmere er det at sætte Fadet i en af de Halmforhøjninger, som bruges til Undersæt, og sætte Kuben paa denne. Bierne kunne godt i een Nat opbære et helt Fad fuldt.

Til Fodring over Visklyngen anvendes Honningglas. Over disse bindes tyndt Lidt Lærred eller lignende, og naar der lægges en flad Tallerken over og Glasset vendes i en Fart, vil Foderet paa Grund af Luftens Tryk ikke løbe ud Glasset anbringes nu over Foderaabningen i Dækket. Foderaabningen findes i et Dækbræt, hvis Længde passer med Tablebærernes, Bredden noget større end Foderglasset. Over Abningen er fastgjort et Net, hvis Maser hindrer Bierne i at gaa igennem, naar Glasset tages bort; herved er det altsaa neent at forny Foderet, uden at forstyrre eller forstyrres af Bierne. Da Lærredet gerne vil bøje sig opad, maa man erindre, at Nettet over Foderaabningen slaas saaledes paa, at det buer opad, Bierne ville da kunne suge paa hele Lærredets Overflade. Ved den fuldkomne Fodrer er Lærredsdækket erstattet med et Blislaag med 9 Huller i; disse passe til en Abning i et Blidække, der er indsat i et Dækbræts Midte.

Bag Visklyngen kan man fodre ved at hælde Kandisopløsningen i en smal Trætkasse, der passer med Stadets Vidde og Kamme-højden Øverst i den Side, der vender mod Visklyngen, er der en Abning, hvorigennem Bierne kunne komme til Foderet. Kassen, der maa være samlet indfæret, kan tættes ved at hælde Boks langs Sænkningerne.

Viernes have Fodsætte paa en gennemhullet Træskjeder, der maa kunne bevæge sig let op og ned med Foderet. Ved de store Kammermaal er det bedste ved Tværvægge at dele Kassen i flere Rum. Denne Fodrer tages bort, saa snart Viernes have faaet det dem tiltænkte Foder, og kan derfor anvendes i flere Stader.

I Mangel af denne Fodrer kan man trække Winduct tilbage og anbringe et Fod eller lignende med Foder paa Bunden af Stadet bag Bisklyngen. For at holde paa Varmien hænger man et Bræt, der ikke naar helt til Bunds, bag Bisklyngen, men da der bliver et stort aabent Rum der, hvor Foderet er anbragt, vil den nævnte Foderkasse være at foretrække.

Ved Centralmødet i Fredericia fremvistes et Stade med Foderapparat i Pakrummet; da denne Fodrer var anbragt uden Gene for Viernes, og der nemt kunde aabnes eller lukkes for disse, samt nemt paafyldes nyt Foder, vil den maaske være den hensigtsmæssigste af de Fodre, man har for Tiden.

Da jeg antager, De snart er møt af at høre om Fodringsspørgsmaalet, vil jeg slutte med Ønsket om, at Diablerne herpaa Egnen ikke maa faa megen Brug for Nødsfodring, saa vort væsentligste Formaal med vor Viabl, et godt Honningudbytte, maa naas.

Tidskriftets Indhold.

Vi have modtaget følgende Skrivelse:

„Endvidere henstiller jeg til Dem, om Bladet ikke nok kunde gøres noget mindre, saaledes at det kunde leveres for 50 a 75 Ø. pr. Aar, thi saaledes som det nu er, er det altfor stort, da Folk i Grunden slet ikke bryde sig om at faa det, hvilket bevises ved, at Foreningen her tæller over 50 Medlemmer, men den vil kun have 10 Blade, alene af den Grund at faa en Viablskræver til at give praktisk Undervisning og holde Foredrag, hvorfor jeg tillige andrager om Foreningen ikke kunde faa to Møder gratis, da den har en meget stor Udstrækning, saa Folk kan ikke samles et Sted. M. R.“

Heldigvis have vi kun meget sjældent modtaget lignende Udtalelser om nærværende Blad, derimod meget ofte Udtalelser, der gaa i stik modsat Retning, idet de udtrykke Tilfredshed med Bladets Ledelse og Glæde over dets rige og afvætskende Indhold. Vi forstaa dog meget godt, at der hist og her findes Kredse, der i Dplysning staa saa langt tilbage, at de kun i ringe Grad kunne udnytte Bladets nærværende Indhold; men

vi kunne ikke forstaa, at saadan en Kreds slet ikke tænker paa, at der findes en Mængde andre Diablere her i Landet, der ganske anderledes ere i Stand til at lade sig frængsle og belære af Bladet netop paa Grund af dets nærværende betydelige Omfang og Indhold. Hvert evige Aar holdes jo i DBF. et Delegeretmøde, paa hvilket der sædvanlig møder 30—40 Repræsentanter for Landets forskellige Diablsægne. Ved hvert saadant Møde fremsætter Bestyrelsen det Spørgsmaal: „Ønsker de Delegerede nogen Forandring i Tidskriftets Ledelse?“ I de sidstforløbne 10 Aar er dette Spørgsmaal, saavidt vi erindrer, besvaret med et bestemt Nej. Bladet er nu lidt over 3 Gange saa stort som i 1885, ved Udgangen af hvilket Aar den nærværende Redaktion tiltraadte dets Ledelse. Foreløbig paatænkes næppe nogen yderligere Udvidelse; men paa den anden Side vilde det i høj Grad bedrøve os, om man vilde skrive til en Indskrænkning i den Retning; thi vi tro rigtignok, at netop Bladets Størrelse og Indhold for en væsentlig Del har baaret Viablsagen frem heri Landet til det anselige Standpunkt, den nu indtager. Dette beror langt fra alene paa Redaktørens Arbejde, nej det er det samlede Udslag af vore dygtigste Diablerses Virksomhed, der stadig giver sig Vidnesbyrd i deres Artikler, som sprede Lys ud i vor Viablsverden.

Selvsølgelig ere vi villige til at fremkomme med det i ovennævnte Skrivelse indeholdte Forslag ved det næste Centralmøde; men vi have fundet Anledning til at ledsage det med ovenstaaende Udtalelser for at Kredsen kan være klar over vor Stilling til den Sag. Naar der i Skrivelsen er foreslaaet en bestemt Pris for Bladet i dets indskrænkede Skikkelse, nemlig 50—75 Øre aarlig, skulle vi gøre opmærksomme paa, at Prisen allerede nu kun er 150 Ø. for Kredsmedlemmer, og vi tillade os rigtignok at tro, at Læserne i de fleste Tilfælde kunne faa denne Udgift adskillige Gange dækket hvert Aar ved de Dplysninger, som Bladet giver. Dette kan dog naturligtvis kun ske, naar Bladet læses; men vi have da ogsaa gode Grunde til at tro, at det overvejende Flertal af Holberne virkelig læse det. Som Bevis for, at Bladet ogsaa for mindre læsevante Folk kan gøre sin Nytte, skulle vi anføre en Udtalelse af en ganske jævn Mand, der nylig henvendte sig til os netop for at bestille Bladet. Han sagde: „Jeg læser altid Deres Blad med stor Fornøjelse. Der er jo ofte Artikler, deri, som jeg ikke rigtig kan følge med, men baade „Gavnlig Vink“, „Etko“ og „Fra Kredsen“ forstaaer jeg godt, og disse have altid givet mig rigeligt Bederlag for de Par Skilling, Bladet koster.“ Red.

Til Begynderen i Vestjylland.

M. C. J. Grønning.
(Fortfat.)

Da er Tiden til enten at faa Stader bijolket ved Nedbygning fra Ruben, eller ogsaa at lade Ruben staa for at sværme, hvad den tidligere og sikrest gør, naar den regelmæssig, om end kun svagt, fødres indtil Sværming naas. At formere sit Stadeantal eller at begynde Stadebiavl ved Hjælp af Sværme, anser jeg for det bedste, sikreste og mest naturlige. Saafremt man af en eller anden Grund ønsker at komme af med Ruben, den eller Bygningen kan være bleven for gammel o. s. v., da er Nedbygning i sig selv ligesaa naturlig og god. At uddrive Bierne og udfære og indbinde Værket i Kammer, for derefter at indføre baade Bier og Bygning i Stadet, vil jeg paa det kraftigste advare imod, da dette, udført af Begynderen, i de fleste Tilfælde mislykkes og gaar galt, ligesom jeg ogsaa nok tør sige, at en mere haard og unaturlig Maade kunde vel ikke godt udfindes i vor oplyste Tid. Med Hensyn til Omgangsmaaden ved Nedbygning, da har jeg adskilligt at advare imod; først dette: At man ikke sætter Ruben for tidligt op, det er, ikke forinden Trættet er og har været godt i nogen Tid, Ruben er bleven fuld af Bier lige til Bund. 3 Almindelighed støres 1—2 a 3 Ringe bort af Ruben forneden, Voksbygningen bestøres ligeledes, men en ubetydelig Del højere op end Rubens Kant, da Bierne bør have Plads til at kunne passere mellem Bygningen og Kammerne. Forinden Bestøringen foretages, forviser man sig om, hvor langt ned i Tavlerne Yngelen er naaet, da man under ingen Omstændigheder maa støre op i Yngelen og derved bestadige denne. Vel har man set anbefalet netop at støre op i Yngelen, Tablestykkeerne med denne fastbunden i Kammerne forneden, da skulde Bierne hurtigere gaa ned og besætte disse og fortsætte Arbejdet i Kammerne? Jeg har set dette udført enkelte Steder, men med et bedrøveligt Resultat; Yngelen sad og var død og allerede gaaet i Forraadnelse, fordi Bierne, i Stedet for at gaa ned og ruge paa Yngelen, havde nok at gøre med at holde sin øverste Bolig varm. Naar Ruben sættes op paa Stadet, giv den da ikke mere end 3 højst 4 Kammer, enten udbyggede eller med isatte Kunsttavler; her nytter det ikke kun at bruge Ledere, da Bierne saa næsten udelukkende ville bygge Dronebois — Stadet med Flyvehullet i Enden, sættes Kammerne tæt samlede ind mod Forpakningen, Indstubsdøren stydes ind til Kammerne, og bag Døren have

Stykke gennemstaaet Bræt, saa langt at det kan gaa ned og hvile paa Zinkfalsene, og saa bredt, at Ruben kan staa derpaa, idet den tillige hviler paa Forpakningen, Rubens Midte vil da omtrent blive lige over Kammerne. Er Flyvehullet midt paa Stadet, da stilles de 4 Kammer lige ud for dette, begge Dørene stydes tæt til og et Stykke Bræt lagt bagved hver, saa bredt, at Ruben har Hvilepunkt overalt. Mange synes maaste, det er mere bekvemt at have Ruben staaende paa et Slags Bundbræt mellem Ruben og Kammerne; i Midten af Brættet er da udstaaet et 4" Hul i Firkant, hvorigennem Bierne da have Forvinding med Underrummet. Da vil jeg bestemt hævde, at denne sidste Maade ikke fører saa hurtigt og sikkert til Maalet, som naar Ruben overalt er sat i nær Berøring med de blotte Kammer. Rubens Flyvehul maa absolut vendes fremad, men blive nu omhyggeligt tættet, og Bierne maa fra nu af benytte Stadets Flyvehul. Stadet maa staa bestemt, hvor Ruben havde sin Plads. Det samme Rum bag Dørene bør omhyggeligt pakkes fuldt med varmholdige Stoffer, ligesom Ruben forneden maa være tæt og godt pakket til overalt. Pladsen udvides ikke, forinden man gennem Glasdørene ser, at Bierne bygge paa den bageste Tableside og der foroven i Cellerne findes ganske lidt Honning. Al Pakning fjernes forsigtigt, forinden kunde man have givet et Par smaa Pust Røg ind ad Flyvehullet. Ruben skal nu forsigtigt løstes eller kantes af, forinden den helt fjernes pustes atter lidt Røg ind mellem Ruben og Kammerne; ere Bierne efter Røgen rolige, da tages Ruben af, vendes om med Mundingen opad og stilles saaledes ned paa Jorden, men maa staa fast; et Klæde eller Stykke Værbød lægges over, og man er da fri for Bierne derfra. Derpaa undersøges Kammerne, og saafremt der findes Yngel eller Wg i Tavlerne, om ogsaa kun i een, og Bierne nogenlunde godt kan belejre Rummet, da kan der gives to Kammer med hele Kunsttavler, een paa hver Side af Yngelen. Ind imellem Yngelen maa ikke sættes ny Tavler, da dette kan forvolbe megen Stade. Er Trættet godt, hvilket kan ses deraf, at der findes meget Nektar i Cellerne, giv da samtidigt, om der habes 2 udbyggede Honningkammer, een ved hver Ende af dem, der alt findes. Ere derimod alle Celler fyldte over halvt med Nektar, og der findes hverken Wg eller Larver, da gives paa en Gang 3 a 4 ny Kammer med Kunsttavler i, samlede nedsatte midt imellem de, der allerede findes; Ruben vil da, naar den atter paasættes, komme til at staa lige over de ny, da er der Sandsynlighed for, at Dronningen naar at komme ned og lægge

Wg i disse, forinden Bierne fylde Cellerne med Nektar. Under dette Forhold er det ligeledes meget fordelagtigt at hænge en særdbygget Honningramme ind til hver Ende af de øvrige. Saaledes fortsættes saa ofte det gennem Glasdøren viser sig, at de trænge til Plads, d. e. saa snart, der viser sig Honning i den bageste Tableside, dog maa det jo paases, at Pladsen ikke ubvides hurtigere, end at Bierne følge med, det vil sige, at Bierne saa de Tabler, de alt have, byggede saavidt muligt helt færdige. Ruben maa ikke helt fjernes, forinden Yngelen have forladt den og Tablerne i Stedet ere blevne fyldte med Honning. Da er der ikke saa mange Bier oppe i Ruben, og disse ere lette at drive ned med lidt Røg gennem Toppen af Ruben og tromme ganske let med Hænderne paa denne, efter at den er vendt om og ligger paa Siden med Tablerne i lodret Stilling og med den ene Side berører Kammerne forned, da gaar det i Reglen let.

(Fortsættes.)

Bitammer og Hurtigfodrer.

Af Strædder h. Jensen, Gridløse.

Her sender jeg Dem 2 Genstande, som jeg har lavet til Model. De ser jo nok, det ikke er lavet saa bestemt.

Jeg har kun tænkt, at De muligvis kunde interessere Dem for at se en Model, hvorfor jeg flygtig har lavet samme. Begge Dele ere til at stille ad. Bitammeren er ganske simpel; det øverste er skudt ind i et Par Fals, som er til at trække ud. Foderapparatet er lidt mere kunstig, men meget praktisk; jeg har lavet det paa Tablebærernes Bredde, saa det naar fra Fals til Fals. Forøvrigt kan det laves i Højde og Bredde efter Behag, men det maa helst spænde over Tablerne. Det kan laves til 2—4—8 W og er nærmest en Hurtigfodrer.

Tages Glasset ud, kan Listen, hvor i Foderaabningen er udskåret, og alle Tremmerne tages op, saa at det er meget let at rense efter Brugten. Foderet kan fornyes igennem Abningen, uden at Bierne komme op eller i mindste Maaade forstyrres, og naar Abningen dækkes kan slet ingen Varme undslippe.

Hvis De synes disse mine Apparater ere en lille Beskrivelse værd i Tidsskriftet, saa vil det være mig en Fornøjelse.

De 2 sendte Redskaber ere gode Eksempler paa, hvorledes en praktisk Mand forstaaet at fremstille de af andre Opfindere fremstillede Redskaber i en simplere Form, saaledes at han med en meget ringe Udgift kan lave dem fuldt ud tjenlige til eget Brug.

1. Bitammeren er saaledes nærmest lavet efter den i Afgang 97 S. 207 beskrevne Kensis' Bitammer, kun saaledes, at den Abning gennem hvilken Bierne gaa ned i Tømmere, er udskåret i et tyndt Bræt, til hvis Underside er besat et Par Zinklister, i hvilke den egentlige Bitammer indstøbes. Fjedrene ere ikke af Messing, men af Zink og hverken loddede eller nittede fast, men kun indstukne hver i 2 Huller i Kassisens Sider og ombøjede der for at fide fast.

2. Hurtigfodrer. Denne ligner i høj Grad hosstaaende amerikanske Fodrer (se Fig. 11) som tidligere har været beskrevet baade her i Bladet og i „Fører i Viabl“; men den er alligevel en Forbedring af denne, fordi den er simplere og lettere at rense. Som det ses af Figuren, bestaar den af en Kasse, der har samme Længde som Tablebærerne. Paa de 2 Breddefidder findes i Bunden

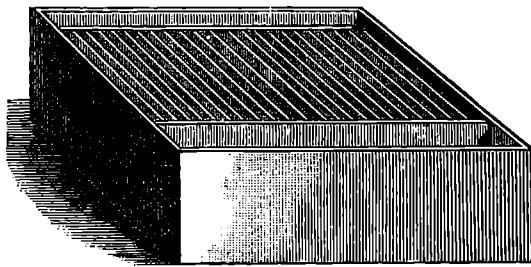

Fig. 11.

give Bierne den let Udgang til Fodrer. Den saaledes forindskede Bund er paa begge Sider begrænset af 2 opstaaende Skillerum, der mangle $\frac{1}{4}$ " = 6 mm. i at naa Kassisens Overkant. Disse 2 Skillerum maa være saa tæt paahæftede (helst tættede med Voks i Sammensøjningerne) at Foderet ikke kan løbe ud under dem eller ved Siderne. I det mellem Skillerummene fremkomne Rum kan nedsættes en Samling af tynde Brædder, der holdes sammen af et Par Rister ved begge Enden, og som have en indbyrdes Afstand af $\frac{1}{4}$ " = 6 mm. De tynde Brædder have samme Højde som Skillerummene. Fodrerens dækkes af et Stykke Glas, der støbes ind under et Par Zinkfals. Dette Glas mangler dog 1 " i at dække den helt. Den manglende Plads dækkes nemlig med en $\frac{1}{4}$ " tyk Trælifte, der hviler paa de 2 Skillerum, men som naar helt ud over de 2 aabne Rum (i Figuren for og bag). I den ene Kant af denne Liste er udskåret en tragtformet Abning, gennem hvilken man kan fylde Fodrerens, uden at Bierne

funne komme ud af Fodrerens. Det maa dog bemærkes, at de nedsatte tynde Brædder ikke faaledes som i Figuren angivet maa strække sig fra for til bag men fra Side til Side, for at Foderet fra den lange tragtformede Abning kan løbe ned i alle de smaa Mellemrum. — Der er ingen Tvivl om, at denne Fodrer er meget nem til Hurtigfodring. Den eneste Anke, vi have imod den, er at Bierne paa denne Maade blive en Del tilføiede af Foderet. Dette undgaas jo ved „den fuldkomne Fodrer“; men med den kan man rigtignok ikke fodre saa hurtig.

Behandling af Yngellejet i Foraars-tiden.

Af B. Nielsen, Lemvig.

Den 7. Februar d. A. har jeg modtaget følgende fra J. G. Thomsen, D. Rippinge pr. Møllev St.:

„Som albeles fremmed og ufendt for Dem, maa jeg først gøre min Undskyldning fordi nævnte fremkommer. Uagtet Opfordring fra andre Sider i Tidsskriftet har De ikke beriget Deres Venner i videre Kreds med Deres Erfaring i Henseende til tidlig Yngeludvikling. Dette beklager vist mange. Naar man imidlertid har været i Teatret, set det hejsende Tæppe gaa op, overbæret Forstillingen og nærvist sigget bag Kuliserne, da undres man ikke over, naar Direktøren henviiser til Bænkene paa Tilskuerpladsen. Dette indtil maa ske videre i den Retning. Uden at trætte Dem videre vilde jeg bede Dem meddele mig Fremgangsmaaden ved Deres Behandling af Yngellejet, idet jeg dog maa tilføje, at det ingenlunde er for at offentliggøre det eller for at gøre Andres Erfaringer til mine, hvilket jo saa ofte høres og ses, uden hvilket det nok som oftest bliver lidt tyndt med Lærdommen“.

Hr. Redaktør! Tillad mig Plads til i „T. f. B.“ at besvare ovennævnte Skrivelse. Naar jeg skal give en Forklaring over Behandling af Yngellejet i Foraars-tiden, da vil nævnte Forklaring være, hvorledes jeg behandler mine Biers Yngellejer i Foraars-tiden, og hvorledes jeg foraarsjager Yngelansættningens Formering i Foraars-tiden. De Metoder, jeg anvender, stemmer ikke helt med de mere videnskabelige studerede Metoder. Den Fremgangsmaade, jeg anvender, er mere efter praktisk Erfaring, og giver som Regel større Udbytte end den videnskabelig studerede Fremgangsmaade. Efter mange

Erfaringer er jeg bleven overbevist om, at Bierne skal have en Behandling, som passer med deres Naturdrift, og hvis man gaar der udenfor, saa gør man Bier Fortræd og hæmmer deres Udvikling. J. Ek. at give Bierne Kandis-sirup i Stedet for Honning; Kandis-sirup kan ikke blive Honning, om end Bierne opfuge den i deres Honningsfælt og opghlpe den i Tablerne; Bienes Naturfoder er kun Honning og Pollen, men ikke Kandis-sirup og Mel. Kandis-sirup anbefales jo i T. f. B. som et fortrinligt Vinterfoder. Jeg paastaar nej; kun Honning er Bienes fortrinlige Foder paa alle Aars-tider. Naar der ikke er overgæmt Honning i Vinterlejet, saa krystalliserer Honningen ikke saameget, at det har videre Betydning. I gamle Dage gav Kubebjæveln jo meget større Udbytte, end den nu meget videnskabelig højt studerede Biablsmetod, netop fordi den højt studerede Metode griber ind i Bienes Naturdrift, hæmmer deres Udvikling og skaffer Sygdomme, saasom Bipest, den saakaldte Maj-sygdom m. m., stor Udstrækning. Disse Sygdomme kan hæmmes ved ikke at gribe ind i Bienes Naturdrift og gøre Forandringer deri, særlig med Foder. At give Bierne Kandis-sirup i Stedet for Honning hæbner sig paa det strengeste. Den, som vil modbevise mig dette, beder jeg opstille et Bistade ved Siden af et af mine; jeg skal da straks bevise, at Bienes Naturfoder er Honning. Vi Menestoffer kunne jo spise Margarine i Stedet for Smør, men hvor længe vi end smage paa Margarine, saa vedbliver det dog at være Margarine og ikke Smør.

Saadan gaar det, naar vi narre Bierne ved at tage Honningen fra dem og give dem Kandis-sirup i Stedet, saa blive vi narrede; thi Bienes Udvikling bliver da mindre og sildigere, og Hovedtrækket kommer, før Bierne blive talrige nok til at tage imod det.

Nu til Forklaringen, hvorledes jeg behandler mine Bier i Foraars-tiden. Naar vi i Marts ere komne saa vidt, at Bierne have holdt Rensningsudflugt, foretager jeg en let Rensning af Stadernes Bund og borttager saa mange Tabler, at Bierne saa meget lidt Plads; jeg indskrænker Pladsen for Bierne saaledes, at alle Tavlegange blive tæt besat fra øverst til nederst, ligesaa vel forreste som bageste Tavle. Hvis Bjæret efter Rensningsudflugten bliver daarligt, saa foretager jeg lidt Vandfodring ved at dænhytte nogle flade Blikbakter, hvori der ligger en tynd Svømmer, som Bierne kunne gaa paa og tage Vandfoderet, der bestaar af lunfent Vand med lidt Honning i. Foderet hælbes i Blikbakterne og stikkes ind ad Flyvehullet om Aftenen, naar Bierne have holdt op at

flybe ud. Er Vejret meget daarligt, fodrer jeg midt paa Dagen; hvis det derimod er meget smukt efter Rensningsudflugten, saa Bierne for Vejrets Skyld uden Tab af Bier kunne flybe ud efter Vand, da foretager jeg ingen Vandfodring, fordi jeg, efter den Erfaring jeg har gjort angaaende indvendig Fodring, mener, at dette vil hævme Biernes Lust til at flybe ud efter Næring. Særlig Fodring ovenover Biflyngen hævmer Biernes Lust til at hente Næring i Naturen. Naar Bierne begynde at hente Pollen og tillige lidt Nektar, begynder jeg at anvende Opmuntringsfodring. Jeg opløser saa meget Honning i lunkent Vand, at dette bliver lig Nektar. Sen paa Eftermiddagen, under nogenlunde godt Vejr, flyder jeg noget Foder i en Blikspand og tager nogle rene, tomme Tavler, som opstilles i Nærheden af de Stader, der skal fodres. Dernæst tager jeg en Blomsterprøjte, suger den fuld af Foder og bruser lidt Foder paa hvert Flyvebræt. Ved nogle svage Slag paa Staderne, komme Bierne frem i Mængde og begynde at tage af Foderdraaberne paa Flyvebrætterne. Derpaa bruser jeg, ved Hjælp af Blomsterprøjten, noget Foder paa hver af de tomme opstillede Tavler. Bierne begynde da at falde over Fodertavlerne, men saa snart disse er besat med Bier flytter jeg dem et godt Stykke bort fra Staderne, og efter som de tømmes, bruses noget paa igen, men naar Fodringen har været c. 1 Time, bruser jeg kun noget lunkent Vand paa. Dette foraarlager, at Bierne holde op med Træffet, uden mindst Men af Røveri. Denne Opmuntringsfodring foretager jeg kun en eller højst to Gange om Ugen, indtil Vejret i April eller som Foraaret tilhører, at vi begynde at have 7 a 8° Varme i Skyggen. Jeg efterser nu den bageste Table. Findes der forseglet Honning i den, stræller jeg den bageste Side og bruser lidt lunkent Vand paa; jeg maa selvfølgelig tage Tabellen op under Arbejdet, for ikke at gøre Bierne fortræd. Naar nogle Dage er gaaet, tager jeg atter den bageste Table op og stræller den anden Side; ligeledes bruses lidt lunkent Vand paa det afstrællede og Tabellen hænges ned med den strællede Side mod Indstuds-døren. Nu henstaar Staderne indtil varmt og nogenlunde stille Vejr med mindst 9° i Skyggen og 14 a 16° i Solen indtræffer, da tager jeg den bageste Table, som ved Hjælp af Afstrællingen er bleven tom for Honning, fordi Bierne have flyttet den hen i Yngellejet, og indhænger den med Bierne paa i Yngelredten. Efter at Staderne have henstaaet urørt i nogle Dage, tager jeg en af de Honningtavler, som jeg fjernede ved første Behandling efter Rensningsudflugten,

stræller den paa den ene Side, paa hvilken jeg bruser lidt lunkent Vand, og indhænger den bagest med den strællede Side mod Indstuds-døren. Findes der Yngel paa den forhenbærende bageste Table, da maa den strællede Table opvarmes over en Gryde med varmt Vand, før den indhænges. Naar saa, ligesom før, nogle Dage ere gaaede, optaget atter den bageste Table, som afstrælles paa den modsatte Side og lidt lunkent Vand bruses, som før, paa; Tabellen indhænges med den sidst strællede Side mod Indstuds-døren. Naar, som før nævnt, varmt Vejr indtræffer, flyttes den bageste Table hen i Yngellejet, og saadan vedbliver jeg, saalænge jeg har Honningtavler. Naar vi have naaet Slutningen Maj, indhænger jeg noget Botstabelværk foran Yngelredten til Udbygning, for at saa Tablebygningen fornyet i Yngelredten. I August indhænger jeg en eller to tomme udbyggede Tavler i Yngelredten, for at formere Yngelansætningen i Efteraaret, saa at jeg har mange unge Bier til Overvintning og til at tage fat i Foraaret.

Endnu et Par Ord om Behandlingen af mine Bifolk i Maj. Sidst i April indhænger jeg en tom udbygget Table, med Halvdelen af Dronebygning midt i Yngelredten, for at saa udviklet Droner. Naar dette er sket, og Bierne kun, som de have hele Foraaret igennem, have meget lidt Blads i Staderne, vil Dronningceller blive opførte. Naar disse ere c. 10 Dage gamle, inddeler jeg Familierne, hver i 2 Afdelinger, med de Yngeltavler, hvorpaa Dronningcellerne ere opførte, og en Del andre Yngeltavler med moden Yngel i i et Rum, og Resten af Yngeltavlerne og Dronningen i det Rum, hvori de tidligere have været. Jeg sørger selvfølgelig for, at der saavidt muligt bliver anbragt lige mange Ammebier og Honningtavler i hvert Rum. Denne Deling af Familierne kan jeg foretage, fordi jeg har 4 Flyvehuller paa Bredsiderne af mine Stader og hver Deling som Følge deraf kan saa sit Flyvehul. Naar de unge Dronninger blive befrugtede og have lagt sig en Tid, observerer jeg hvilken Dronning, enten den gamle eller den unge, der først lægger sig. Paa denne Maade kan jeg let foretage Dronningssifte og beholde de bedste Dronninger. C. 8 Dage før Hovedtræffet forener jeg atter Familierne, ved at borttage den ene Dronning og optage den nedsatte Indstuds-dør, som har adstilt Familien i to. De bedste Yngeltavler indhænges da i det rigtige Yngelleje, og fordi Staderne ere propfulde af unge Bier kunne Magasiner anvendes; saadanne Stader kan hurtig indsamle meget Honning. Under hvert Eftersyn i Foraars-tiden, passer jeg nøje paa Varmen og passer meget omhyggelig og bruger kun

meget lidt Røg. Naar jeg skriver om at gribe forstyrrende ind i Bierne's Naturdrist, da mener jeg, saasom at lade Bierne bygge Dronningceller i Dronebygning over Droneæg, og saa foretage Omlavning ved at udtage Droneæggene og indlægge Hunæg, og som før nævnt at tage Honningen fra Bierne og give dem Kandisstrup i Stedet, m. m. Saadanne Ting ere absolut at gribe forstyrrende ind i Bierne's Natur, og det vil hæve sig paa vedkommende Biavlere's Udbytte, naar Udbyttet skal være Honning. Ligeledes, naar Bierne fodres med Kandisstrup i Foderapparater, ser man, at Bierne gaa paa Flyvebrættet og gnave hverandre paa Bingerne og Kroppen, for at afgnave den Storp af Kandis som de have faaet i Foderapparaterne, hvorimod de saa Lyft til at hente Næring i Naturen, naar de, som før nævnt, fodres i det Fri med Honning, og det giver tillige det bedste Udbytte.

Maatte disse Linier tjene til Oplysning for mange Bivener, da er Hensigten naaet.

I ovenstaaende findes et Par Udtalelser, som vi ikke kunne lade henstaa uimodsagte, da de stride afgjort mod vore Erfaringer:

1. Hr. N. mener, at „indvendig Fodring hæmmer Bierne's Lyft til at flyve ud efter Næring“. Den Udtalelse forbarjede os rigtignok; thi hos os er det stik imodt: Saa snart vi begynde at fodre inde i Staderne med flydende Foder, tiltage Bierne's Udflugter, og vi kunde nævne i Hundrebvis af øvede Biavlere, der have gjort ganske den samme Erfaring. Den af Hr. N. anbefalede Fodringsmaade synes os derimod at have 2 flemme Ulemper, idet den baade er meget besværlig, og den udsætter tillige Biavlere for den Fare, at en større eller mindre Del af Foderet bliver fortæret af fremmede Bier. Hans Advarsel imod at saa Bierne tilspølede af Foderet kunne vi tiltræde; men vi forstaa rigtignok ikke, hvorledes han undgaar dette ved sin Fodringsmetode.

2. Sukkerfoder. Rent opløst Kandisukker er efter vore Erfaringer et fortrinligt Hjælpesfoder til Bier, naar det anvendes paa en fornuftig Maade. Bierne bør ikke tilspøle af Opløsningen. Dette undgaas f. Ex. ved Fodring med „den fuldkomne Fodrer“ eller ved en anden god Overfodrer (en uoverhalslet Flaske overbunden med et enkelt Lag aabent Lærred). I Underfodre bør Bierne ikke kunne gaa helt ned i Foderet men kun stikke deres Sugesnabel ned deri. Den megen Tale om Foder, „der strider mod Bierne's Natur“, tillægge vi ikke stor Betydning. Hvorledes skalde det mon i vore Dage gaa den Landmand, der kun vilde

fodre Kvæget med det naturlige Foder: Hø og Halv. Han maatte vist helst pakke sammen og rejse til Argentinien eller Australien; thi her i Landet kunde han næppe begaa sig. Det er ganske vist, at Sukkerfoderet kræver et vist Extraarbejde af Bierne's Jordbøjses-Redskaber; men dette er dog ikke større end overkommeligt for Bierne i Vintertiden. Ja der findes endog saa flere Slags naturlig Honning, der ikke kunne maale sig med god Kandisopløsning som Vinterfoder. Til Yngelfoder er Sukkeret næppe saa godt. Derfor pleje vi altid at anbefale Honning til den yderste Tredeel af Bierne's Vinterforraad; men paa den anden Side vilde vi rigtignok anse det for en stor Fejl af vore Biavlere, hvis de vilde give Afkald paa den store Fordel, de kunne have ved om Efteraaret at supplere Vinterforraadene med Kandisopløsning, der jo for Tiden her i Landet er langt billigere end Honning. Endog saa til Yngelfoder kan Kandis anvendes med Fordel, naar det sker i den gode Træktid, da der i Naturen er Overskud af Pollen og Nektar. Man maa saaledes ikke tro, at de store Dronningablere i Almindelighed anvende Honning som Opmuntringsfoder i deres Dronningstader og Kærnestader, nej hertil anvendes oftest kun Kandisopløsning.

Det glæder os forøvrigt, at Hr. N. kommer frem heri Bladet med sine Erfaringer. Det er ganske heldigt, at nu Synspunkter fremdrages, da dette giver Anledning til Forhandling. Lad saa enhver forbyr sit Standpunkt. Slige Forhandlinger kunne altid hidrage til at oplyse Sagen. Red.

Foreningsanliggender.

Af N. C. Andersen, Nyborg.

Det er iaar 40 Aar siden, jeg lærte at kende Biavlere med bevægelig Tavlebygning og ligesaa længe siden, jeg begyndte at virke for dens Udbredelse. Hvad jeg har udrettet og hvad jeg endnu agter at gøre, er med det bestemte Maal for Øje, at udbrede Kendskab til rationel Biavl særlig blandt Smaataarsfolk. Jeg tror dog at turde sige, at jeg i de mange Aar har indbunden en Del Erfaring, saaledes at det maa være mig tilladt at tale med om Foreningsanliggender, skøndt jeg vel ved, at der kun møder mig Modstand fra mange Sider.

Der er nu 6000 Medlemmer i Danmark's Biavlerforening, deraf 5600 i Kongeriget og 400 i Slesvig; men naar der nu er 2000 Sogne i Danmark, saa bliver det ikke

en Gang 3 Medlemmer fra hvert Sogn, der nyde godt af Foreningens Virksomhed. Der er imidlertid en Del Foreninger, der medoptager Biavlere som Medlemmer af de stedlige Foreninger, og disse faa da ogsaa Vejledning i Biavl indirekte fra Biavlerforeningen.

Jeg mener, at det maa være Foreningens Hovedopgave at faa den gamle Skendrians-biavl med Bislagteriet udryddet af Landet, og jeg indser fuldt ud den store Vansteligghed, der vil være forbunden hermed. Der er den Hindring i Vejen, at Bislagterne i Reglen Intet vil ofre for at erhverve sig Kendskab til Bedriften, og derfor maa der stilles dem meget gunstige Betingelser, naar det skal lykkes at vække Interessen for Sagen hos dem. En stor Hindring for at paavirke de mange Biholdere, der endnu ikke have Spor af Kendskab til Kassebiavlen, er Biavlerforeningens uheldige Organisation, idet der i mange af Amtene danne sig en stor Mængde smaa ulovmedholdelige Foreninger, der ere Frugten af den uheldige Vedtægt, at naar 10 Medlemmer begære „T. f. B.“, faa kan det faas for den nedsatte Pris 1 Kr. 50 Ø. Saasnart altsaa 10 Biavlere slaa sig sammen, rekvirere de „T. f. B.“ og blive nu anmeldt som en ny Forening; men jeg kan ikke finde et Ord i DBF.'s Love om, at det kan kaldes Foreninger, ligesaa lidt som de kan tilkomme Biavlslærere, uden at være indmeldt i en Amtsforening og underkastet sig dennes Love. Det kan jo synes ligegyldigt, om disse ulovlige Foreninger fik samme Rettighed som Amtsforeningerne; men den Splittelse, som de afstedkomme i nogle Amter, gør det umuligt at faa virksomme Foreninger, og skal dette Uvæsen vedblive, faa vil Turen med selvstændige Sogneforeninger snart ogsaa opstaa i de Amter, der endnu virke samlede.

I Foreningens Love, tredje Stykke om Biavlerforeningens Organisation, hedder det: „Amtsforeninger kan, hvor saadant maatte være ønskeligt, dele sig i Herredskredsse, med de for Sognene valgte Sogneskasserere som Bestyrelse, men heraf fremgaar ingenlunde, at der kan dannes selvstændige Sognkredsforeninger eller Herredskredse, hvor saadanne alt forefindes.

Det er ret besynderligt, at Nogen kan undlade at paaagte de store Fordele, der er ved at slutte sig sammen i store Foreninger, da der jo kan tilflyde disse Midler at virke med, som de smaa aldrig med Rette kan faa, og jeg skal tillade mig at omtale en større Forening og dens Virksomhed:

Foreningen for den nordre Del af Frederiksborg Amt omfatter 12 Kirkesogne og har et Medlemsantal af 258, altsaa

gennemsnitlig over 20 Medlemmer i hvert Sogn. Hvis der var en saadan Virksomhed og Tilslutning overalt i Danmark, faa maatte der i de 2000 Sogne, som der er i Landet, være 40,000 Medlemmer, medens der som sagt kun er 5600. Men denne Forening er ogsaa ordnet som en Forening, der vil have alle Biholdere med, bør være. Medlemsbidraget er 50 Ø. aarlig og Foreningen afholder i Reglen hvert andet Aar en Udstilling, hvoraf de sidste 3 ere afholdte i Frederiksøer, Helsing og Græsted, og hvert andet Aar holdes en Biavlskøber, der kommer til hver af de 17 Kredsforeninger, hvori Foreningen er inddelt. Der anvendes et Beløb af c. 119 Kr. til trængende Biavlere til Anskaffelse af Stader og Redskaber. Det er vedtaget at yde et Bidrag til en Biavler, der tager et Kursus i Biavlskolen, give Tilskud til Bladet „Bien“, 15 Ø. til hvert Eksp., 16 Kr. 5 Ø., og for 21 Eksp. „T. f. B.“ 31,50, og Foreningen har dog en Kassebeholdning af over 800 Kr.

Det fremgaar heraf, at det var ønskeligt om der var en saadan Virksomhed for Bisagen overalt i Landet, og det kan der blive, naar de smaa Foreninger slutte sig sammen til Amtsforeninger og benytte givne Lejlighed til at andrage de stedlige landøkonomiske Selskaber, Sparekasser og muligen Rigmænd, om at støtte Udstillingerne. Hvorfor jeg særlig anbefaler den i Foreningens Love § 3 fastsatte Organisation, er fordi en Forening omfatter en saa stor Landsdel, at der habes 5—6 Købstæder eller Handelspladser, hvor der passende kan holdes Udstillinger, og der kan saaledes være 5—6 Aar mellem at der holdes Udstilling paa en Plads. Udstillinger, afholdte paa den her foreskrevne Maade, giver, naar de ledes som de bør, i Reglen Overflod, og dertil kommer, at de baade vækker Interessen for Biavlen og udbreder Anvendelsen af Honning. Men hvis Foreningens Bestyrelse ikke tager sig af Sagen og der bliver sat en Stopper for Dannelsen af selvstændige Sognkredsforeninger, faa vil det blive jo længere jo værre, ganske vist jo længere og jo flere Foreninger, der imidlertid ved deres Uvirksomhed dog snart vil ophøre, hvad vi i tidligere Tider have haft Eksempler nok paa. Den Gang arbejdede jeg nok paa at danne store Foreninger, men det var meget besværligt at opnaa, hvad der for en Del hidrørte fra, at der var for faa Medlemmer, og at disse vare for spredte til at kunde danne Amtsforeninger. Paa de mange Møder, jeg har holdt eller overværet, har jeg meget ofte bragt i Erfaring hvor utilbøjelige Biholberne have været til at give Penge ud, for at erhverve sig Kendskab til Biavlen. Det er saadanne

Folk „Bien“ skal vække Interessesen hos, og naar den først er vakt, saa kommer det ikke mere an paa, hvad et Blad koster. En Del af vore større Biablere kan ikke erindre, at de selv have været Begyndere, og kan ikke indse, at Bladet „Bien“ kan give Begynderen en god Vejledning; men de hade Bladet som Pest. Overalt, hvor jeg har holdt Møder, har det som sagt vist sig, at mange Biholdere have trukken sig tilbage fra at indmelde sig i en Forening og holde et Blad af Hensyn til Udgiften. Men naar der nu kunde faas et Blad for 25 Ø., saa modtog de dog maaffø Tilbudet. Den, der ikke kender Forholdene, kan ikke gøre sig Idee om, hvor nøje Smaamanden ser paa at undgaa Udgifter. Og naar man kendte deres Naar, saa vilde man dog tilgive dem. Dette er Grunden, hvorfor jeg har paataget mig at udgive et billigt Blad.

Seg ved meget vel, at der er dem, der sige, at naar en Mand har Interesse for Biavl, saa ser han ikke hen paa om han giver 1, 2 eller 3 Kr. ud for at erhverve sig Kendskab til den, men der er jo endnu vist over Halvparten af Landets Biholdere tilbage, der aldeles ikke føle Trang til at lade sig belære om en bedre Røgt af Bierne, og det er dem, jeg gerne vilde paavirke ved at give dem et saa billigt Blad som muligt. Ved Centralmødet i Fredericia bevilgedes 100 Kr. til Bladet „Bien“, og jeg vil foreslaa, at disse blive anvendte til at nedsætte Prisen paa et vist Antal Exemplarer, saaledes at jeg for denne Sum forpligter mig til at levere Bladet, i. Etz. til 25 Ø., og disse Eksemplarer skulde da forjendes efter Dypgivelse fra Biavlerforeningen. Men jeg er af den Mening, at det havde været i Sagens Interesse, at der var bevilget 400 Kr. til dermed at nedsætte Prisen paa Bladet for om muligt derved at faa en Del af dem, der som sagt ikke føle Trang til at belæres. Der er vel dem, der vil sige, at dette vilde skabe Biavlerforeningen, idet en Del vilde holde „Bien“ i Stedet for „T. f. B.“, men jeg skal gentage, hvad jeg alt har sagt, at det har ingen Betydning, thi naar Interessesen først er vakt, saa skal de nok melde sig ind i DBF. for at faa det store videnskabelige, med Illustrationer udstyrede og udmærkede redigerede Blad, men jeg tror, at det vilde gavne Sagen i høj Grad, om „Bien“ blot i et Aar kunde afhændes for en ren Bagatel, for at den kunde komme den store Høb i Hænde, som trænger saa haardt til at overbevises om deres utilgivelige Digeghdighed og vækkes af Dvale. Frygten for, at Bladet skulde skabe Foreningen er jo saa meget mindre, som jeg nu er i mit 77 Aar og næppe i mange Aar vil kunne redigere det, og der

er ingen Anden, der gaar ind paa at redigere et Blad, der ikke giver andet end Understud, hvad jeg har haft hvert Aar, med Undtagelse af det første Aar, da det blev støttet fra mange Sider.

Naar den ærede Forfatter udtaler, at han maa anses for at have Erfaring i Foreningsanligger, skulle vi villig anerkende dette, da han i 16 Aar har været DBF.'s Sekretær. Denne Stilling have vi kun indtaget i lidt over 12 Aar; men vi ere altsaa heller ikke ganske uden Erfaringer paa det Omraade. Forf. mener, at hvis „Bien“ blev spredt til de fleste af DBF.'s Medlemmer, vilde det saa langt fra skabe Foreningen, at det tværtimod vilde bidrage til dens Vækst. Desværre kunne vi ikke slutte os til den Anskuelse, da vi tro, at det vilde være et meget farligt Forsøg for DBF., og vi skulle søge at begrunde denne Mening ved at benytte Forfatterens eget anførte Eksempel:

Nordre Frederiksborg Amts BF. havde i det sidstforløbne Aar 258 Medlemmer, og hvis alle Landets Egne havde et tilsvarende Antal i Forhold til Befolkningen, vilde det vel for hele Landet blive c. 10,000 Medlemmer. Det ser jo meget fristende ud; men lad os en Gang se, hvor stort et Antal hele Stammer Kredsen samtidig havde i DBF. — Dette Antal var kun — 21. Hvis der var en ligesaa ringe Interesse for Hovedforeningen i Landets øvrige Kredse, vilde det samlede Stemmaantal Landet over vel blive 600, medens det i Virkeligheden i 1897 var 3000.

Naar Forf. opstiller som sit Formaal Afstæffelse af Rudebiavlen, skulle vi tillade os at henlede Opmærksomheden paa, at DBF. med sin nuværende efter Forfatterens Mening „uheldige Organisation“ paa en glimrende Maade har været i Stand til at virke for dette Formaal. Det viste sig nemlig ved de 2 sidst foretagne Tællinger af Bistader heri Landet, at medens Kunststadernes Antal i 1888 kun udgjorde 24 pCt. af det samlede Antal Stader, udgjorde det i 1893 ikke mindre end 45 pCt., og vi føle os overbeviste om, at det ved den Tælling, der skal foretages iaar, vil vise sig at udgøre c. 70 pCt. Den Del af Foreningens Dypgave kan derfor allerede nu betragtes som i Hovedsagen løst.
DBF.'s Sekretær.

Biavslærere.

De Kredse, der ønske Biavlermøder afholdte iaar for DBF.'s Regning enten

af Viavlslærere i Kredsen eller af en af Hovedforeningens Vandrelærere, — anmodes om at indsende Begæring herom til medunderteignede Sekretær inden den 28. Marts, hvis saadan Begæring ikke allerede er indsendt. Hvis en saadan kun er fremsat i en Skrivelse, der tillige omhandler andre Forhold, bør den nu gentages. I Begæringen bør nævnes, hvor stort et Antal hele Stemmer (Holdere af T. f. B.) Kredsen tæller i 1898 og helst tillige, hvormange den talte i 1897. Ønskes en bestemt Viavlslærer og en bestemt Tid for Møderne, da bør dette nævnes. Bestyrelsen vil da saa vidt muligt tage Hensyn dertil.

Kredsen er pligtig til under Vandrelæreren's Ophold at yde ham almindelig god Kost, Mødelokale, Nattelegi, naar det behøves, og besørge Rundgørelse i de lokale Blade, naar saadan anses nødvendig.

De Medlemmer af Foreningen, som maatte ønske i indeværende Aar at virke som Viavlslærere i DBF., anmodes om inden den angivne Frist at tilsende undertegnede Sekretær en Meddelelse herom, indeholdende Oplysning om, hvormange Møder, de tilbyde at afholde, paa hvilken Tid og i hvilke Egne. Hvis Vedkommende ikke tidligere har virket som Viavlslærer for Hovedforeningen, ønskes tillige et Vidnesbyrd fra en eller flere kendte Viavlere om hans Duellighed til denne Gerning eller Afskrift af et Vidnesbyrd fra en Viavlskstole. Møderne betales i Reglen med 4 Kr. pr. Møde og Rejseudgifter.

F. Møller,
Præsident.

Ersklev,
Sekretær.

Aldre Aargange af T. f. Viavl.

Paa dertil givne Foranledning meddeles det til d'hr. Kredsformænd i DBF. at enhver Kreds ved Henvendelse til undertegnede Sekretær vil kunne erholde frit tilsendt til Indlemmelse i Kredsen's Bogsamling, til Udlaan blandt Medlemmerne eller til Præmier ved Kredsen's Udstillinger (ikke til Salg) 1 Sæt ældre Aargange for hver 25 hele Stemmer i DBF., Kredsen iaar tæller. Ethvert Sæt omfatter alle de Aargange, af hvilke Dplag have, undtagen den sidste 1897).

Ersklev,
Sekretær for DBF.

Understøttelse til DBF.

Direktionen for den Raben-Lebehauste Fond har under 11. Februar d. A. tilstaaet Foreningen et Tilskud af 300 Kr.

Bestyrelsen udtaler herved en oprigtig Tak for den værdifulde Gave.

B. B. B.

F. Møller. Ersklev.

Forløb.

Hvis der iblandt DBF.'s Medlemmer maatte findes Nogen, som i det sidstforløbne Aar har foretaget paalidelige Forsøg angaaende et eller andet Spørgsmaal, der har Betydning for Viavlen, da vil en Beretning om saadanne Forsøg kunne præmieres, naar den indsendes til undertegnede Præsident for DBF. inden d. 15. Marts d. A.

F. Møller,
Arhus.

Dyrkning af Serradella.

Følgende Artikel have vi fundet Anledning til at optage fra Berlingske Tidende. Artiklen handler nemlig om Serradella, der ogsaa for Viavleren er en meget nyttig Plante:

I Almindelighed tør man vel nok sige, at der langt fra stenters Dyrkningen af Serradella den Opmærksomhed og Omhu, som denne udmærkede Foderplante og Kridtstoffamler fortjener, navnlig paa let Jord. En thst Landmand skriver herom følgende i „All. Landw. Zeit.“ af 5. Febr.:

I Begyndelsen af min Virksomhed som selvstændig Landmand, saede jeg en Gang Serradella sammen med Kampespergel paa et Stykke Skovjord, som bestod af gult Flyvesand. Udsædet var over al Forventning udmærket. Denne Jord, som med Rug og Kartofler ikke gav Udsæden igen, gav en saadan Maske Serradella og Spergel, at jeg kunde flaa den sidste af til Grøntfoder og høstede deraf mere end en Slet Kløver, og jeg kunde lade Serradellaen staa og modnes, for at tage Kærnen af den, hvorefter der ogsaa kom et stort Udbytte.

Senere overtog jeg Bestyrelsen af et Gods paa c. 1400 Tdr. Land under Blø. Jorden var overvejende flad Sandjord. Kun den Del, der kunde bære Kløver, var i

regel­mæs­sig Drift; Resten laa hen en 4—5 Aar som brak og var kun i Ny og Næ­plevis dyrket. I tørre Aaringer mislykkedes Kløver og Græs fuldstændigt, og, da der ikke var Eng nok til Gaarden, var der langt fra Foder nok til at kunne fodre Besætningen igennem. Denne bestod dog kun af 20 Heste, 16 Køer og 600 Faar. I saadanne Aar sved endog Havren af paa den bedre Jord, og Kløveren, der var saaget i den, gik det ikke bedre. Til Liden afledes der knap et Læs Havre paa hver 5 Tdr. Ld. At der under saadanne Forhold uafslædig var Fodermangel, er let at forstaa.

Da der ikke maatte spænderes Penge til Indtæg af kunstig Gødning, saald jeg paa at kaste mig over Dyrkningen af Serradella. Jeg bredsaede paa et Skifte paa c. 30 Tdr. Ld. meget tidligt i Foraaret 19 Cntr. Serradella og høstede heraf nogle og tredsindsstyve meget store Læs (til 4 Heste). Aaret efter besaaede jeg 75 Tdr. Ld. ligeledes med ren Serradella; for­sjøgsvis saede jeg ogsaa lidt i Vintersæden. En mindre Del af disse 75 Tdr. Ld. var lerblandet Sand med Verunderlag. Paa denne Jord var der løbet en Del Ukrudt op (Guldkarse, Korsknop o. Lign.) Sidst i Juni huggede jeg dette af, og da Serradellaen allerede var løben godt op mellem Ukrudtet, høstede jeg omtrent 2 Læs Hø pr. Td. Ld. Efter Afhugningen udbillede Serradellaen sig ganske udmærket, jeg lod den staa til Modning og høstede paany 2 Læs pr. Td. Land (til Tærkning).

I det følgende Aar kom jeg paa den Idee at blande gul Sennop og Serradella sammen. Jeg saede 100 Tdr. Ld. med denne Blanding og høstede, som jeg havde ventet, 2 Gange, første Gang Grøntfoder, anden Gang den modne Sæd til Tærkning. Ved denne udvidede Dyrkning afledes jeg store Mængder af Serradellafrø, men da Bøisen paa dette paa den Tid var lav, besluttede jeg at anstille en Prøve med at fodre Frøet op. Jeg lod det fraa og gav det til Heste og Køer; Hestene fik, foruden Eng­hø, 12 Pbd., Køerne, istedetfor Olie­taget og Klid, 4 Pbd. daglig hver. Baade Heste og Køer trivedes udmærket paa dette Foder; bemeldte Vinter opfodrede jeg ikke mindre end 600 Centner Serradellafrø.

I det følgende Aar indtraf der en stærk Tørke, og al Vaarsæden mislykkedes fuldstændig. Men Serradellaen stod sig og gav en god Høst. Jeg forsøgte derefter, for at opnaa sikre Afgrøder, at saa al Byggen og Havren, blandet med Serradella. Dette lykkedes ganske efter Forventning; paa Skifter, hvor jeg i normale Aar plejede at høste 2 Læs Havre, høstede jeg nu 4 Læs pr. Td.

Ld. Som Følge deraf gik jeg nu videre, jeg saede indtil 130 Tdr. Ld. alene med Serradella, havde Byg- og Havrestifterne ogsaa blandet med Serradella, og Følgen heraf var, at jeg ikke alene hvert Aar stolt kunde fodre Besætningen igennem uden Fodermangel, men at jeg i Løbet af saa Aar bragte Besætningen op til den dobbelte Størrelse af, hvad den var, da jeg overtog Gaarden, og staldfodrede den endog hele Sommeren igennem, indtil Høsten var forbi. Alt det styldte jeg Serradellaen.

Hvad Behandlingen angik, da pløjedes Jorden om Efteraaret, harvedes om Foraaret saa tidlig som mulig (selv om Underbunden endnu var frosten), besaaedes med 60 Pbd. Serradella og 30 Pbd. gul Sennep pr. Td. Land, der nedbragtes med en let Harve, hvorpaa det hele tromledes godt til. Efter den Erfaring, jeg har gjort, maa der en stærk Tromling til for at sikre en god Serradella-avl. Det er Sennopen, der først løber op, og den stygger for Serradellaen, indtil denne ogsaa er over Jorden; i Slutningen af Juni hugges Sennopen af, og da er Serradella-planten stærk nok til selv at kaste den fornødne Skygge til at holde paa Fugtigheden, saa at den, selv om vedholdende Tørke skulde indtræde, kan trodse dennes skadelige Indvirkninger.

Biavl.

Af Henry W. Brice.

Et godt Resultat. Det er saare almindeligt at høre Folk sige: „Nu skal jeg til at gøre det og det“. Og saa sætte de Sagen i Gang, ganske ligesom, uden videre videre Omstændigheder, hvad det saa end er. De tænke aldrig paa at undersøge nærmere, hvad der taler for, og hvad der taler imod den Sag, de have tænkt paa at sætte i Gang. En skal til at drive Fjerfæ-avl, en anden har i Sinde at lægge sig efter en særlig Gren af Havebrug som f. Eks. Tomatdyrkning. Det er ikke ret længe siden det næsten blev til en Omgangs­høje at dyrke Melliker; mange Mennesker valgte sig begejstret denne Lidsfordriv blandt de mange forskellige Kæp­hæste, man kan vælge sig paa Landet. Men naar jeg nu kaster Blikket tilbage og kommer til at huske paa, hvor mange Mennesker jeg ved, der har prøvet forskellige Planer gaende ud paa at frembringe et godt Udbytte, saa stiller jeg uvilkaarligt det Spørgsmaal til mig selv: „Hvor ere de nu henna alle disse Mennesker?“ Hvor ere de Formuer henne,

som de vare sikre paa at tjene sig ved Hjælp af hidtil ukendte Fremgangsmaader? Hvor, siger jeg? Ja, det ved jeg virkelig ikke, men vist er det, at de fleste have be-
 gyndt ved den forferte Ende. I mange Tilfælde er det gaaet dem som den Mand, der begynder en Forretning uden at kende nogetstomhelt til Handel; de have ligesom han snart faaet deres Mangel paa Kund-
 skaber at mærke. En Ting er det at op-
 drætte et ringe Antal Fjerkræ til eget Behov eller at dyrke nogle ganske faa Planter særlig udmærket i sit lille Drivhus; men en ganske anden Ting bliver det, naar slikt skal anlægges og drives efter en større Maalestok, saaledes at det gælder Fortjenesten og kun Fortjenesten. Saa føler man Vanskeligheden ved Arbejdet, og derfor vil man ogsaa have sit Arbejde ordentlig betalt. Paa den Maade gaar Fornøjelsen ofte sin Vej, medens det varer længe, inden man ser noget til Fortjenesten. Og saa opgiver man maaske det hele, "for: i det ikke kan betale sig". Heldigvis forholder det sig noget anderledes med Biavlen. Det er ikke saa vanskeligt at blive ferm i denne Syssel, naar man er paapasselig, og naar man følger de Anvisninger, man nemt kan forstaa sig gennem gode og billige Vi-
 Bøger. Men den Tante, at man skulde kunne stabe sig en Formue ved at holde Bier, finder ikke længere Tiltro; den er en Saga blott. Paa den anden Side har man klare og tydelige Beviser for, at Biavl er en sund og nyttig Bestæftigelse; det kan man ialtfald ganske roligt sige, naar man herved tænker paa Gennemsnitsudbyttet i de gode Egne. Naturligvis gaar det med denne Syssel som med alt andet Friluftsarbejde: man maa være fornuftig, omhygge-
 lig og opmærksom under Arbejdet, hvis man skal opnaa et godt Resultat. Men, hvorom alting er, saa synes Biavlen nu at være godt paa Vej til at blive en af de mest hndede Husflids-
 Gerninger, man har. Der maa vel være en Del gode Sider ved denne Syssel, siden der hvert Aar er Hundreder af Mennesker, som træde ind i vore Rækker. Af de ovenfor omtalte Grunde er der selvfølgelig nogle, det vil gaa galt for, lige saa vel som der er nogle, der vil saa held med sig, og disse sidste ville naa det gode Resultat, naar de arbejder efter fornuftige Principer uden at gøre for mange Forsøg og uden at vente sig altfor stort et Udbytte.

Anlæg for Biavl. Dette Punkt er saare vigtigt og bør nøje tages med i Betragtning. Af Grunde, som man vanskeligt kan paavise, er nogle Mennesker mere velkiffede til at behandle Bier end andre, og et slikt naturligt Anlæg gør mere end det halve,

naar der er Tale om at lære at behandle Bier. Skønt mange Mennesker ere bange for at blive stukne, saa kan det dog siges, at det i Almindelighed kun gælder om at overvinde sin Frygt i saa Henseende; næsten enhver kan lære at være Biavler. Det, som allerførst maa til for at opnaa et godt Resultat, det er da at læse et Par gode Bøger om Sagen. Og naar man saa har sat sig saa godt som muligt ind i de vigtigste Enkeltheder, saa vil man i Reglen se, at der paa visse Punkter udfordres en Vejledning, som man kun kan faa ved at bruge sine Dine og se, hvordan Andre bære sig ad. Naar Begynderen ikke bor altfor langt borte fra en eller anden bekendt Bi-
 avler, saa bør han hos ham søge Raad og Bistand i alle vanskelige og tvilsomme Tilfælde. Hvad der kan synes Begynderen en Gaade, det kan tit klares forbausende hurtigt og nemt af en erfaren Mand. Forefindes en saadan ikke, da bør Begynderen søge sin Tilflugt i Rubriken: "Spørgsmaal og Svar" enten i Bøe Journal eller i Record. Naar han meddeler Redak-
 tøren, hvad han har paa Hjerte, saa vil de yde ham al den Hjælp de kan. Naar Grunden paa denne Maade saa at sige er lagt, saa er det paa Tide at føre de er-
 hvervede Kundskaber ud i Praksis. Begyndende Biavlere bør aldrig glemme den gamle Talemaade: "Hast, men forhast Dig ikke". Køb eet eller maaske to Stader; men mere end to skal man ikke købe, om de saa er albrig saa billige. Har man kun eet Stade til at begynde med, saa har det den Ulempe, at det kan dø, og at man saaledes kan komme til at spille en Del af den kostbare Tid. Men med to Stader kan man foretage alt forekommende praktisk Ar-
 bejde. Man bør lade sig nøje med Bibogens Anvisninger, saa længe til man virkelig har indhøstet saa mange Erfaringer selv, at man kan rette paa dem. Man bør begynde under selve Træffet; ellers kan det gaa galt. Seg synes, at April er den bedste Maaned til at begynde i, saa ere Frugttræerne netop ved at springe ud, og Foraarsblomsterne staa i fuld Blomstring. Der samles baade Honning og Pollen og der findes en Mængde unge, levedygtige Larver i Staderne Naar man flytter sine Bier i April Maaned, tage de ingen Skade af det; ja, det kan ofte være meget heldigt for dem at faa et nyt Opholdssted. Derfor er dette Tidspunkt ogsaa i al Almindelighed det heldigste til Forsendelse af Bier. Skulde der ske et Uheld med Dronningen, saa kan Bierne selv opdrætte en ny, uden at det gør dem noget. Paa andre Aarstider er det derimod ikke usarligt, naar Dronningen

gaar tabt; tit vil det være ensbetydende med Stadets Undergang.

Bi-Kacer. Det Spørgsmaal er det næste i Rækken. Nogle ville have vore egne engelske Bier, andre ere meget forhippede paa at faa fremmede Kacer, medens atter Andre holde for, at Bastarder ere de bedste. Disse sidste foretrække jeg nu efter at jeg har forsøgt mig med snart alle eksisterende Kacer. Efter min Mening er der ingen af de rene Kacer, der har faa mange gode Egenskaber som den første Krydsning mellem vor egen brune Bi og den liguriske eller italienske Afart. Støndt Krainerne ere stikkelige og rolige at have med at gøre, have de dog den Ulempe, at de sværme altfor meget. Ogsaa de rene liguriske Bier ere nemme at behandle, men de fleste andre fremmede Bi-Kacer ere ondskabsfulde og farlige at have med at gøre; derfor bør vi ingenlunde lægge os efter dem, navnlig ikke, fordi vore egne staa saa højt over dem. I mange Henseender er det vanskeligt at overtække den engelske Bi; dog faar den en uheldig Vane til at sværme for meget, naar den krydses med Krainer-Bien. Denne lidet attraabværdige Egenskab er ikke saa fremtrædende hos den Krydsning, som opstaar ved Blanding af vore egne og liguriske Bier.

Køb af Bier. Til Handel med Bier udfordres der stor Forsigtighed. Man bør paa ingen Maade købe Bier i Kammestader, med mindre det garanteres skriftligt at de ere sunde. Ganske vist har man Midler til at udrydde Biernes Sygdomme med, men det er bedst at undgaa at faa syge Bier, og derfor skal man aldrig købe andres Bihuse. For en ringe Pris kan man selv købe sig ny, og saa løber man ingen Risiko. Sværme kan man trygt købe, og hvis det er store, tidlige Sværme, kan de give et net Udbytte det første Aar.

Tablehonning.

af G. M. Doolittle.

En Abonnent paa American Bee Journal ønsker, at jeg i dette Blads Spalter skal udtale mig om det Antal Normal-Langstroth-Kammer, man skal bruge i et Stade, naar man kun gaar ud paa at høste Table-Honning. Endvidere ønsker han Oplysning om, hvorvidt Forsværmene eller det gamle Stade er bedst til Høst af Table-Honning, naar man kun lader hvert gammelt Stade sværme een Gang om Foråret. Da disse Spørgsmaal ere meget

fornuftige, vil jeg prøve at besvare dem saa godt, jeg kan.

Angaaende det første Spørgsmaal vil jeg svare følgende: Jeg anser det for vigtigst at bruge netop saa mange Normal-Langstroth-Kammer i Yngelreden, som Dronningen har belagt med Æg i det Øjeblik, da Hovedtrækket indtræder. Jeg vilde i det paagældende Djemed benytte et 10 Kammeres Langstroth-Stade. Det vil sige, jeg vilde bruge et Stade, der kunde tage 10 Langstroth-Kammer, og saa vilde jeg ordne det saaledes, at jeg kunde indskrænke Kammernes Antal til fire, hvis det skulde vise sig, at Dronningen ikke skulde have naaet at lægge Æg i mere end 4 Kammer ved Honning-Høstens Begyndelse; jeg vilde i det hele taget indrette Pladsen efter Dronningens Frugtbarhed; det kunde altsaa ogsaa ske, at jeg beholdt fem, sex, syv, otte eller ni Kammer i Stadet.

Kun meget saa Dronninger ville ansætte Yngel i 10 Langstroth-Kammer, selv om det ogsaa er meget gode Dronninger, og de ere i deres kraftigste Alder. Og da en Dronnings Frugtbarhed saa ofte forandres fra det ene Aar til det andet, saa maa vi helst sørge for, at alle vore Stader kunne tage 10 Kammer; saa kan vi i alt Fald være sikre paa, at Pladsen ikke bliver for lille. Da nu langt den overvejende Del af vore Dronninger ikke kan fylde mere end de ni Kammer med Yngel, saa maa Pladsen indskrænkes paa en eller anden Maade. Bruger man hertil en Indskudsramme, kender jeg intet bedre end et een-Tomme Bræt, der er lidt mindre end Stadets indre Dværmaal under Falsene, og som er forsynet med en Rammeliste foroven, saa at det kan hænge i Falsene ligesom en Ramme.

Naar man nu ved Honninghøstens Indtræden ser, at Dronningen kun har belagt f. Eks. de ni Kammer, saa tager man den ene ubelagte Ramme ud og sætter Indskuddet ind i Stedet. Men i saare mange Tilfælde se vi, at Dronningen kun har lagt Æg i de otte Kammer, og i saa Tilfælde vilde vi benytte eet af Brædderne paa begge Sider i Stedet for dem begge paa den ene Side. Thi saa faa vi en bedre Form paa Stadets øverste Del, saaledes som det er heldigste for Biernes Arbejde i Delingerne.

Nogle Dronninger ere ikke en Gang saa frugtbare. I slige Tilfælde maa vi yderligere indskrænke Pladsen, og til denne yderligere Indskrænkning bruger jeg helst 2 sammenspigrede Kammer med et $\frac{3}{8}$ " Bræt paa hver Side, en saakaldt „blind Kamme“. Med den Slags Indskud og blinde Kammer kan man saa Stadet tilpasse efter en hvilkensomhelst Dronnings Frugtbarhed ved

Hønning-Høstens Begyndelse og paa den Maade kan man sikre sig et godt Udbytte af Tablehøning. — Hvis man lader Bierne faa Lov til at begynde med at anbringe blot noget Hønning i Yngelreden, saa blive de fede af at gaa ind i Delingerne; i Stedet for blive de tilbøjelige til at samle Hønning i Yngelreden. Paa den Maade indskrænke Bierne Pladsen mere og mere for Dronningen, jaaledes at man ved Trækkets Slutning ofte kommer til at staa med meget lidt Hønning i Delingerne og kun faa Bier i Stedet til at gaa Vinteren i Møde med. Hvis der er noget, der er uheldigt for den, der ønsker Tablehøning som Udbytte, saa tror jeg, det er tomme Tavler i Yngelreden ved Begyndelsen af Hønningshøsten. Man bør je vel til, at hver en Dronning faa nogenlunde gør sit Bedste for at hidstafte Yngel i en Maanedes Tid eller halvanden før den forventede Høst, jaaledes at der forefindes det størst mulige Antal Bier ved Høstens Begyndelse. Saa bør man tjærne alle Tavler, hvori der ikke findes Yngel og derpaa sætte Delingerne paa; efter min Mening kan man faa ikke naa Fuldkommenheden nærmere. Og bliver det saa et godt Aar, vil man sikkert ikke faa Grund til at beklage sig over det opnaaede Resultat. — Men jeg synes jeg kan høre nogen sige: „Hvorfor skal man ikke dræbe alle de lidt frugtbare Dronninger, man har, inden Høstens Begyndelse?“ Gør vi det, bringe vi Stedet i en unaturlig Stilling, hvilket vil modarbejde vore Bestræbelser for at faa et ligesaa godt Udbytte af det, som vi vilde have faaet, hvis vi havde ladet den stakkels Dronning støtte sig selv til Trækkets Afslutning og saa først erstattet den med en anden. Med Udtrykket „unaturlig Stilling“ mener jeg følgende: Hvis man indsætter en ung, frugtbar Dronning ved Begyndelsen af Trækket, saa vil den ikke være tilfreds med det Table-antal, som den gamle lod sig nøje med. Tvinger man den til at nøjes med de saa Tavler, bliver Resultatet kun, at Stedet sværmer midt i Hønning-Høsten. Og man ved jo nok, at man maa opgive Haabet om at faa saameget som en Smule Hønning fra Stader, der faa Sværmeferer paa den Tid af Aaret. Giver man derimod den unge Dronning al den Plads den kan forlange, f. Eks. en 8—9 Kammer, saa bliver Følgen, enten at der fylbes en Måsse Hønning i Yngelreden, som ovenfor omtalt, eller ogsaa at Størstedelen af den indsamlede Hønning anvendes til at fodre Dronningens talrige Afkom med. Dette vil nemlig først blive udklækket saa sent, at disse Bier ville æde mere end de selv samle ind. Paa den Maade gaa vi helt eller delvis

tabt af Udbytte fra det Stade for det Aar.

Det afhænger af Sværme-Tidspunktet, om det bliver Moderstadet eller Sværmen, der giver mest Tablehøning i Udbytte. Kommer Sværmen to eller flere Dage før Høsten og hvis det gamle Stade ikke faar Lov til at sværme igen, saa giver det gamle Stade størst Udbytte, naar det ellers behandles rigtigt. Kommer Sværmen derimod i Begyndelsen af eller midt i selve Høsten, saa bliver Sværmen den fordelagtigste. Thi selv om det gamle Stade blev behandlet efter alle Kunstens Regler, vilde det dog næppe komme videre end til at naa at skaffe sig Hønning nok til at overvinde paa. Sværmen kan man derimod faa en hel Del ud af, naar man sørger for at den faar Hovedmæsen af Bierne.

Fra Kredsen.

Ved Nord-Slesvigs BF.'s Generalforsamling i Rødding blev besluttet, at Foreningen fremtidig skulde bestaa som bidragsfri Forening og kun slutte sig sammen til Udstillinger, hvortil ogsaa Foreningens Formaal af 10. ds. skulde tjene. Grunden hertil var denne, at alle, med Undtagelse af Vintrup Viablerforening, nu havde sluttet sig til Nord-Slesvigs Viablerforening, der byder flere Fordele, og til 2 Sammenslutninger vilde man ikke betale Kontingent. N. B. bestaar nu af 15 Foreninger, nemlig: Brandrup, Hellebøl, Waistrup, Halebøl, Sundevedsfe, Lait, Gjenner, Skovby, Djernis, Alsfiste, Østerlygom, Wisamsfundet, Rødding og Gram, af hvilke de 5 sidste ere ny tiltraadte. Alene staa endnu kun Skodborg, Brede, Haderslev og Broager, men nogle af disse pleje Selfæbelighed mere end Viablsagen. Regnskabet godkendtes og til Revisorer valgtes d'Hrr. H. Boisen og P. Lindberg, Rødding. Dernæst gaves af Formanden en Fremstilling af N. B.'s Forsikringsforening mod usorstyldt Stade ved Bistil, samt dens Virksomhed i det Aar, den har bestaaet. Ligeledes gaves af samme en Oversigt over Hønningshøsten herhjemme og i andre Lande i 1897. Det burde bemærkes, at den yderst daarlige Hønningshøst havde fremmet Salget af Kunsthøning herhjemme. Th. Buchholz.

Elbo m. fl. Herreders BF. Til Trods for, at Overvintringen af Bestandene her i Kredsen i 1897 i sin Almindelighed var fortrinlig og uden Vintertab af næneværdig Betydning, saa blev Aarsresultatet dog saa flet, at kun de allerfærreste Viablere opnaaede at faa et lille Hønningudbytte.

Som de egentlige Hovedaarsager til det daarlige Vaaar maa nævnes:

1. Foraarets strenge og længe vedholdende Kulde, som i en særdeles høj Grad hindrede en tilstrækkelig Yngeludvikling i rette Tid for Fortræksægne, saa at Vistyrken ved Hovedtræktets Begyndelse for de allerfleste Viablers Vedkommende var for ringe.

2. Tab af Trækbier, som i Tiden fra Slutningen af Maj til henimod Midten af Juni i tusindvis omkom; særlig paa Dage med godt Træk, fandtes de i flyvelam Tilstand krybende paa Jorden foran Staderne, hvor de ængstelig og med opspilede Binger løb omkring, indtil de af Anstrængelse bukkede under og døde.

3. Nattefulden i Hovedtræktiden — Juni Maaned — var jo for nogle Nætters Vedkommende endog Frost, der i en saa væsentlig Grad hæmmede Nektarens Tilblivelse i Blomsterne, at Bierne en efterfølgende Solskinsdag arbejde næsten forgæves.

Uf nedenstaaende Oversigt ses, at Højstaderne snart vil forsvinde fra Bistadernes Rækker, og at Kubernes Antal er i Aftagende. Grunden hertil er jo naturligtvis den nyere Viabls Udbredelse.

Sogne- og Bykredsens Navne.	Antal				
	Medlemmer.	Tilsatstret.	Fringstader.	Applicater.	Rider.
Fredericia	44	20	102	"	4 106
Bredstrup-Kongsted	5	2	10	"	4 14
S. Belstrup	9	"	22	"	1 23
Tavlov	14	3	38	"	3 41
Børup	17	2	44	"	1 45
Skærup	13	1	37	"	1 38
Smidstrup	13	3	60	"	2 62
Gauerzlund	9	5	29	"	6 35
Gaarstlev	5	2	34	"	3 34
Mosevraa-Haastrup	11	3	48	"	2 50
Linsker	5	"	14	"	1 15
Vejlby	7	3	19	"	4 23
Grise	12	1	20	"	7 27
Herslev	18	7	48	3	6 57
1. Januar 1896	182	52	525	3	42 570
1. do. 1897	184	68	513	11	52 576

Kredsformændene ere: Fredericia: Bjerregaard, Bredstrup-Kongsted: Jøppesen, S. Belstrup: P. Lund, Tavlov: Rosenkær, Børup: N. Hansen, Skærup: S. A. Nielsen, Smidstrup: M. Sørensen, Gauerzlund: Rørul-Nielsen, Gaarstlev: H. P. Rande, Mosevraa-Haastrup: J. Fischer, Linsker: J. Madsen, Vejlby: Zimmer, Grise: N. Ussing og Herslev: P. C. Rør.

Fredericia, d. 26. Febr. 1898.

P. C. Bjerregaard.

Sekretær.

Ekko fra Staderne.

F. . . , d. 1. Febr.

Jeg vil herved bringe Dem og Danmarks Viablersforening en Tak for den ydede Assistance ved Bipestens Udryddelse heri Kredsen. I 1896 helbrede Hr. Grønning c. 30 Stader med et udmærket Resultat, idet der nu i 1897 ved flere Eftersyn ikke har vist sig en død Larve i noget af disse Stader. I 1897 har Hr. Grønning ligeledes helbredt en Del Stader, de sidste jeg kunde finde hos Foreningens Medlemmer, som vare syge. Men her staa enkelte syge Stader hos ikke Medlemmer, som hverken vil lade dem helbrede eller staa ihjel, og dem ved jeg ikke, hvad vi skal gøre ved, da man jo visiterer at staa Sygdommen igen fra dem. Den har været en slem Hæmsko for Viablens Trivsel her paa Egnen, men godt er det, at den nu sikkert kan helbrede. R. C.

Saa længe vi ikke have en Lov, der giver os Ret til at gribe ind hos saadanne uvillige Viablere, kunne vi jo kun ved Overtalelse søge at paavirke dem; men heldigtvis have vi dog nu et Middel, ved hvilket vi kunne helbrede Sygdommen i vore egne Viguarde. Det er allerede et betydeligt Fremskridt. Vi maa nu haabe paa, at Regering og Rigsdag snart vil inødekomme det Ønske om tillige at staa den omtalte Lov, da vi først ved den kunne vente at blive fuldstændig Herre over Sygdommen. Red.

Nyctobing F., d. 7. Febr.

Mine Bier befinde sig, efter hvad jeg kan skønne, i bedste Velgaaende. Da jeg har forsynet Staderne med store Skærme, har intet Stade deltaget i den skadelige Udflugt i Januar. Udbyttet af mine Bier var i 1897 noget over 400 R; jeg kan derfor ikke synge med i de Jeremiader, som man hører tone alle Vegne fra. Jeg holder mig overbevist om, at Brugen af Citre har haft en meget væsentlig Indflydelse paa Udbyttets Størrelse.

Lemvig, d. 7. Febr.

Den 25de September f. A. sluttede jeg Indvintringsarbejdet, og for at komme til Klarhed over Forstellen paa den tætpakkede Indvintrings-Metode og Luftveksel-Metoden, som bestaar i at løfte Indstudsdoeren $\frac{1}{8}$ " op og paa løst bag Indstudsdoeren, saa at der bliver en svag Luftstrøm langs Stadets Bund, har jeg indvintret 22 Familier med tætt Pakning paa saa lidt Plads, at Bierne dække alle Tavlelegange fra øverst til nederst, og med Luftveksel har jeg indvintret 22

Familier; hver Familie har jeg givet 1 a 2 Tavler mere, end Bierne kunde bedække. I en Bog har jeg indført Dronningens Alder, Bimængde, Honningmængde, Honningart, unge Bier, Yngelanfætning og andre Bemærkninger ved hver Familie, og ved første Efterhyn om Foraaret, noterer jeg nøjagtig, hvorledes hver Familie ser ud, thi hver Familie har selvfølgelig et Nummer. For yderligere at bevise Udfaldet af begge Indvintrings-Metoder, har jeg overdraget det til Viablærer Grønning. De 44 Bistader staa i 7 forskellige Bihaver, og begge Indvintrings-Metoder er foretaget i hver Bihave. Vicepræsidenten mente ved Centralmødet i Fredericia, at jeg ikke var kompetent til at være Forsøgsleder. Som Følge deraf ønsker jeg meget gerne, at Hr. Schroll og Hr. Ersklev vilde bese mine Forsøgsstationer sidst i Maj, fordi Vejret i April kan være daarligt, men derimod mere stadigt i Slutningen af Maj.

. B. Nielsen.

Sandbjerg, Hørsholm, d. 10. Febr.

I en Artikel i Vitidende for 1. Febr., advarer en Indsender mod at bruge Ledere til Sværme, da han har kendt et Tilfælde, hvor nedfaldne Ledere have bragt Uorden i Stadet. Vedkommende skulde blot have heftet sine Ledere med god kogt Hornlin, saa skulde de nok have blevet der, selv om der havde hængt 2 Sværme paa dem. Jeg har brugt det i mange Aar uden ringeste Uheld, men Limen skal stryges paa Tablebererne, da det ellers ikke hæfter. Chr. Sparre.

Grindløse, Vogensø, d. 12. Febr.

Honning-Udbyttet herpaa Egnen var i 1897 kun ringe. Jeg fik kun 92 B af 6 Stader, deraf havde de 3 Bipest, som jeg behandlede som De i Deres Skrift har givet Raad. Nu skal jeg se om de ere raske til Foraaret. Ingen af mine Bier have holdt Rensningsudflugt endnu, uden ganske saa af og til.

H. Jensen.

Ronne, d. 21. Febr.

Igaar var det temmelig godt Vejr her, og jeg benyttede da Lejligheden til at tilse mine Bier, da jeg var bange for at de havde ynglet for meget, hvilken Frygt begrundede sig i Hr. Houlinds Artikel i sidste Nr. af T. f. B., betitlet „For tidlig Udflugt“. Mit Resultat var det modsatte, og saavidt mig bekendt og efter Forholdene at dømme, havde disse Bifamilier ikke været ude at rense sig, ligesom der hverken fandtes Yngel eller Ueg. I Sværmene fandtes Dødeligheden meget ringe, hvorimod der i de ældre Stader var 3 a 4 Gange saamange døde,

men Forbruget hos dem alle har været meget lille, begrundet i, at der ikke er opflækket Yngel. Jeg tror næppe de bornholmste Viablere i sin Helhed bør være mere Frygt for deres Bier, skøndt vi ligge paa en sydligere Bredegrad, end Hr. Houlind, men Narjagen ligger i, at vi ligge lidt nærmere Siberien, og yderligere er det meddelt mig, at paa Ostbornholm har man et ypperligt Ranesøer, skøndt man paa Vestsiden ikke kan opdrive en Haandsfuld Sne. Saa vi snart en god Udflugtsdag, haaber jeg en heldig Overvintring for Bornholms Vedkommende.

H. D. Rosoed.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 15. Ifjor købte jeg 8 Trugstader, hvis Rammemaal er 10" høje og 12" brede. Nu vilde jeg med det første have lavet nogle flere, og derfor spørger jeg Dem, om De vil raade mig til at gaa fra det Rammemaal og lave dem 12" og 10" brede? (R. D.) — S.: Det Rammemaal, De nu har i de 8 Stader, er meget godt at arbejde med baade for Bierne og for Viablæren. Derfor tilraade vi Dem at blive ved det Rammemaal, med mindre De tænker paa maaffe allerede om saa Aar at sælge Deres Stader; thi da vilde det rimeligvis være fordelagtigere at vælge et af de „ anbefalede“ Maal, i dette Tilfælde altsaa 10 × 12" Rammen.

Et og Andet.

Smugleri. I Tyskland er Honningtolden c. 17 D. pr. B; men Ruber med levende Bier ere toldfri. Heraf have Holænderne benyttet sig, idet de i det sidst forløbne Aar have indført en Mængde centnertunge Rubestader til Tyskland og derved bedraget Toldvæsenet for adskillige Tusinde Kroner i Told. Autoriteterne ere dog nu blevne opmærksomme paa dette Aneb, saa at det næppe gaar i Længden.

Gaamlige Vink.

Vejrret. Den i forrige Uge indtraadte Vinterperiode blev kun af meget kort Varighed. Sidst i Ugen gik Vinden under faldende Barometerstatter om i det vestlige Hjørne, Temperaturen steg, og Vejrliget antog paany den urolige Karakter, som har været ejendommeligt for det i den forudgaaende Periode af Vintermaanederne. Stærke Byger af Regn, Sne eller Hagl, ledsagede af orkanagtige Vindstød, faldt i Ugens Midte over saa godt som

hele Landet; i Jylland vare de ledsagede af Lynild, der flere Steder slog ned og affødem adskillig Skade. Mod Slutningen af Ugen drejede Vinden mere om i det nordvestlige Hjørne, og Luften blev samtidig lidt foltere; Udsigtene til mere Vintervejere i Østlandet dog ikke store, da der hverken i Nord eller Øst for os hersker videre Kulde.

Øygebrædderne snermede vi d. 22. Febr., og de ville ikke paany blive anbragte i denne Vinter, med mindre, der skulde komme Snefald.

Rensning af Vuuden. I Marts eller April indtræffer hos os i Almindelighed flere milde Dage med stærk Udflugt af Bierne. Paa en saadan mild Dag uden Snefald bør man da rense Stadets Vind ved at ndtage Dagvoren og derpaa forsigtig føre en Spatel eller et Stykke Baandjern ind under Tavlerne og dermed udrense Smuldet. Denne Rensning letter Bierne et stort Arbejde og bidrager i høj Grad til at hæmme Voks-Møllenes Udsvikling.

Fodring. Hvis man er sikker paa, at Bierne i et Stade endnu have rigeligt Forraad til hele denne Maaned (Marts), da er der ingen Grund til at undersøge Forraadet nøjere, med mindre der skulde indtræffe en særlig mild stille Dag med 6-8° Varme. Næver man derimod Tvivl om Forraadets Tilstrækkelighed, da bør man enten efterse Forraadet eller fodre uden en saadan Undersøgelse. Undersøgelsen kan foretages i stille Vejre ved at borttage Pakrammen og tilbagerulle en Del af det nederste Læppe (Voksbjerg) paa den Led, der gaar paatværs af Tavlegangene. Ser man da, ved med lidt Nøg at jage Bierne ned, Forraad i den øverste 1/4 Del af de bejatte Tavler, da vil Familien næppe behøve Foder for Maanedens Slutning. Hvis derimod flere af de bejatte Tavler foroven ere blottede eller næsten blottede for Forraad, da bør man straks anbringe Pakningen paany og i Foderaabningen foroven neblægge c. 1/2 G Mandstuge (se S. 33) eller honninglydt Tavle. Dette Foder maa naturligvis lægges saaledes, at Bierne have fri Adgang dertil fra neden. Foroven bør der derimod tilpafkes omhyggelig med flere Lag Klude og derover en Bægt (f. Eks. en Mursten), som kan holde Pakningen fast.

Bugløb. Hvis man paa denne Aarstid ser Bierne i et Stade komme dwaiste frem i Mængde ved Indgangen for at udfømme deres Stavn uden at sthyve op, medens andre Bier ere saa kraftløse, at de falde ned og stivne paa Jorden — da lider den Familie rimeligvis af Bugløb. Man bør da straks undersøge Stadet. Finder man da, at baade Tavlerne og de indvendige Bægge i Winterlejet ere besudlede med det brune Stavn, da er Sygdommens Tilstedeværelse sikker. En saadan Vikamilie kan i Almindelighed reddes, naar man flytter Stadet ind i en varm Stue, ombytter de værst besudlede Tavler med rene og derefter fodrer stærkt med varm Mandstuge. Bierne ville da rense sig ude i Stuen og derefter gaa ind i Stadet for at nedbære Foder. Den næste Morgen kan man atter flytte Stadet ud paa sin Plads. Man kan undgaa at faa Stuens Bægge tilspolde, naar man foran Stadet i Stuen anbringer en Kasse, der fortil er lukket med bitet Jærntraadsvivst. Bierne ville da rense sig i Kassen. Er Vejret meget mildt, da kan Stadet ogsaa behandles saaledes i det Fri; men Anbringelsen af Kassen er da nødvendig, hvis Jorden er sneet eller meget fald, for at Bierne ikke skulle omkomme paa Sneen eller den kolde Jord. En saaledes behandlet Familie bør naturligvis fremdeles sikres sundt og godt Foder, f. Eks. søjlede Honning- eller Fodertavler fra andre Stader, og Fodringen med flydende Foder bør afsluttes i den ene Nat og ikke forstættes, for det bliver Fshvevjer for Bierne.

Redaktøren syg.

Der er indløbet den beklagelige Meddelelse til mig, at Tidsskriftets Redaktør og DBF.'s Sekretær, Hr. Kantor Ersklev i Kallundborg, er bleven syg. Søndag d. 20. Febr. blev han angrebet af et stærkt Ildebefindende, som nødte ham til at søge Sengen. Lægen har erklæret Tilfældet for en Hjerneblødning, og vi maa være forberedte paa, at Hr. Ersklevs Helbredelse vil tage lang Tid. Indtil videre ville hans Forretninger blive besørget af hans Søn og mangeaarige Medarbejder i Redaktionen, Hr. cand. mag. Ejnar Ersklev, og af andre.

J. Møller,
Præsident.

Om min kære Faders Sygdom og dens Forløb kan der desværre endnu ikke siges noget bestemt. Livsfaeren synes at være overstaaet. Men Fader lider endnu en hel Del. Han har næsten hele Tiden været ved sin Bevidsthed, og vi haabe alle det bedste. Dog bliver hans Rekonvalescens sikkert langvarig.

Min Fader har selv redigeret Størstedelen af Martsnummeret. Artiklen om Serrabella har jeg optaget efter hans Anvisning 3die Dagen, efter at han blev syg. Søvrigt har Lægen forlangt, at Patienten i længere Tid skal have fuldstændig Ro, og han har forbudt ham at beskæftige sig med Forretningsager. Med Præsidentens Bemyndigelse og med Bistand af de af ham anviste Hjælpere, vil jeg gøre mit Bedste for at besørge de løbende Forretninger indtil videre under min Faders Sygdom og Rekonvalescens.

Erhødigst

Ejnar Ersklev,
cand. mag.

Brevkasse.

Skal der afholdes Viavlsudstilling i Kallundborg til Sommer sammen med Industri- og Landbrugs-Udstillingen? (C. S.) -- S.: Ja! Den Udstilling afholdes dog ikke af DBF., men af Hølbæk Amts BF. Udstillere udenfor Amtet kunne vel udstille; men der vil næppe blive udbetalt Pengepremier til dem.

Kredsformand. Da den jævnlige Liste over Kredsformand vil blive optaget i 1. April Nummeret, anmodes Kredsformandene om at tilmelde Sekretæren for DBF. enhver Forandring, som ønskes foretaget i denne Liste, inden d. 15. Marts, hvis en saadan Tilmedelse ikke allerede er sket.

Bogannelse.

Det daglige Brød. „Fra Arbejdsløshed til Arbejde“, af Carl E. Simonson (Simon Gamber), er Ravnets paa en Bog paa 87 Sider, som for kort Tid er udfkommen paa Lehmann & Stages Forlag (Pris 1 Kr.) Bogens Motto: „Ikke Almisse, men Arbejde“. Forfatteren ser klart Kampen i det moderne Samfund om Brødet, og han ser, at Kampen er jærlig haard i Købstæderne, men haardest i Hovedstaden; men naaget at Kampen er saa haard og der stadig gaar mange under og kommer paa Lossepladsen eller den store Mødding, som kaldes Ladegaarden, saa kommer der dog hvert Aar Mærker af unge Landboere til København og haaber der at kunne gøre deres Lykke uden at tænke paa, at den indfødte København er langt bedre kendt med Forholdene og langt bedre udrustet til at tage Kampen op end den, der kommer lige fra Landet og ikke kan andet end grave med en Spade, trække en Trækvogn eller påse et Par Heste. Det er Forfatterens Plan, at man skulde søge at rede saa mange af disse skibbrudne Landboere man kunde ved at oprette Landbrugskolonier eller Husmandsskoler og der sende disse Havarister hen til et Kursus, hvor de kunde lære Landbrug, Havebrug, Ravnavl, Hønsavl, Gødeavl, Biavl og Husflid samt de almindelige Skolefag og derefter skulde de tildeles et Hus med en lille Lod, mindst $\frac{1}{2}$ Td. Land. Paa denne Maade haabede Forfatteren at mange kunde ledes tilbage til Samfundet og blive dygtige Mænd. Forfatteren omtaler Frelsergeneralen Booths Farm i England.

Derefter anfører han nogle Eksempler paa stor Indtægt af de smaa Landbrug. Vogen er fæven med en flydende, maaste noget flygtig Ven. Den burde læses af alle, der interesserer sig for de Smaa i Samfundet. N. S. K.

Kundgørelser.

Godt Bi-Voks.

Tilbud med Pris modtages af **B. Spies**, Kulturvet 25, København.

Bokstavler.

Paa Grund af meget stort og eneftaaende heldigt Indkøb af rent usforfaldt Bivoks, kan jeg i Aar anbefale mine virkelig prima garanterede ægte Bivokstavler til Priser, som trods enhver Konfurrence.

Suge'n Forening, Handlende eller Forbruger bør i egen Interesse gøre Indkøb, før jeg har hørt min Pris. Da jeg kan arbejde med 4 Møller, er jeg altid leveringsdygtig. **Chr. Riegels**, Viborg.

Kunstavler af rent, ublandet Bivoks

leveres til billigste Pris. Mit Voks er af fortrinlig Kvalitet, købt hos kendte vederhæftige Mænd. Voks forarbejdes. Bivoks (kastrede Tavler) købes eller læses i Tavler. Enhver bør forsøge mit Dronninggitter samt Foderapparat for Over- og Underfoder. Høstebro i Februar. N. S. Vorbeck.

Da jeg nu ophører med min Forretning i Løsning og tiltræder Pladsen som Bestyrer af Hr. Chr. Riegels' Bokstavlesfabrik og Birevisithandel, vil jeg benytte Lejligheden til at takke alle mine ærede Kunder for den Tillid, De hidtil have vist mig, og beder jeg Dem overføre denne paa Hr. Chr. Riegels, idet jeg forsikrer Dem, at jeg nu under bedre Forhold skal fremstille mindst lige saa gode Varer hos Hr. Chr. Riegels, som tidligere i Løsning.

Verbødigt

J. Andersen,
Løsning.

Som De af ovenstaaende vil se, er det lykkes mig at klynke Hr. Fabrikant J. Andersen til min Forretning. Grundet paa den store Fagkundskab og Dygtighed, Hr. J. Andersen er i Besiddelse af, ser jeg mig nu, mere end nogen Sinde, i Stand til at tilfredsstille enhver rimelig Fordring paa Bivokstavler-omraadet. Og beder jeg baade Hr. J. Andersens Kunder, samt enhver, der vil forunde sin Søgning, saavel i Bokstavle-, Bihuse- og Bivokstavlerforretninger, inarest at henvende sig til mig, da De ubetinget hos mig faar de bedste Varer til de billigste Priser.

Verbødigt

Chr. Riegels,
Viborg.

Udstilling.

Sidst i Juni eller først i Juli Maaned afholdes i Lybsted en Industri- og Landbrugsausstilling. For Bivokstavlers Vedkommende vil Udstillingen komme til at omfatte: 1. Levende Bier, der kan udstilles i Observationsstader, 2. Raaprodukter, 3. Kunstprodukter, 4. Redskaber og 5. Videnskabelige Hjælpe-midler. Anmeldelser sendes inden 1. Maj. Skemaer faas hos underkrevne Lærer **S. Ditlevsen**, Elsted Skole, Snebsted St.

En god Bifamilie

i Kube sættes til Købs af Bogholder **N. S. Nielsen**, Bandlese, København F.

Ægte Bivokstavler

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Voks byttes.

N. Schmidt, Binkelvej 6, 3. Sal, København V

Maling til Bistader

forsendes over hele Landet i 2 Pd.s og 8 Pd.s Blikdaaser à 50 Øre pr. Pd. Denne Maling er særlig tillavet efter Bistader, hvorfor den ogsaa tørrer hurtigt og skaller ikke, men holder sig udmærket. Malingen kan faas i hvilken Farve, som ønskes; Brugsanvisning medfølger, saa at Enhver let kan male sine Stader, og det betaler sig godt. — Pensler faas ogsaa.

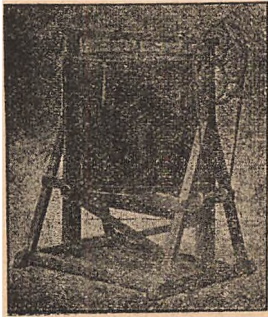
J. A. Hansen,
Maler,
Herslev pr. Fredericia.

Voks modtages til Forarbejdning til Kunst-tavler. Kun ægte Bivokstavler sendes. I 1896 er mine Kunsttavler tilsendt

14 Premier.

Ægte Bivoks købes altid til højeste Pris **N. S. Kristensen**, Himmeløvs, Roskilde.

Vejle Biavlsredskabsfabrik.

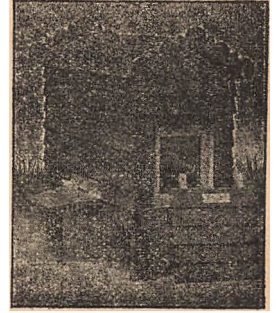
Herved tillader jeg mig at anbefale mine nøjagtige solide Biboliger og Slynge-maskiner og alle andre Rekvitter til Biavl henhørende. Ægte Vokstavler haves altid.

NB. Mine Biboliger laves i Aar af amerikansk Pitch Pine.

Skriv efter min illustrerede Prislister med Tillæg.

Sendes franko.

I. V. Boesen,
Vejle.

Mit 110 Auszeichnungen
preisgekrönter
Erster und größter

Oberkrainer Handelsbienenstand

des

Michael Ambrozic

zu Moistrana bei Lengenfeld, Oberkrain
(Oesterreich).

Preis-Courant 1898.

Tit.	Kraimer Bienen.	Marz	Mai.	Juni.	Juli	Septbr.
		und April.			August.	Oktober.
		Mark	Mark.	Mark.	Mark.	Mark.
A.	Königin, befruchtet, mit Begleitbien, franco	8	7	6	5	4
B.	Schwarm mit befruchtete Königin, reines Bieneengewicht über 1 Kilo, unfrankt	—	13 ¹ / ₂	12 ¹ / ₂	—	—
C.	Originalstod (Bauernlagerstod) mit Bau, Brut und Honig welchem meistens zwei bis drei Schwärme im Frühjahr zu gewärtigen sind, unfrankt	14 ¹ / ₂	14 ¹ / ₂	—	—	13 ¹ / ₂

- 1) Bieneverpackung ist im Preise schon mitgerechnet
- 2) Für die Königinnen, wird Garantie geleistet in Europa, wenn etwa todt ankommen bei lit A, B und C wenn die todt Königinnen binnen 24 Stunden nach Ankunft franco eingefandt werden.
- 3) Die Bestellungen bitte nur mit ein paar Zeilen zumachen, Betrag mit einzufenden und immer den gewünschten Buchstab lit. anzugeben, was gewünscht wird.
- 4) Bei Bestellungen von zehn Stück lit. A, B und C wird ein erstes Stück gratis zugegeben.
- 5) Die Bienen werden auf das sorgfältigste verpackt, so das nicht leicht ein Unfall zubeifürchten ist

M. Ambrozic.

Ægte Bivokstavler.

Ligesom ifjor, da jeg overtog Hr. Jakobsens Forretning, tillader jeg mig iaar at anbefale Bivokstavlerne mine ægte Vokstavler til Tidens billigste Pris!

Boks byttes og forarbejdes, som sædvanlig, og ønskes helst sendt først i April.

Næstvedrup St. i Februar 1898.

Snedker **J. F. Nielsen.**

Ælød. Ælød.

En aldeles ægte, god gammel Ælød faas i større og mindre Partier hos **C. F. Grønning,** Vejrup, Bramminge St.

Emballagen beregnes billig, men erstattes ved Tilbageføndelsen.

Kun

Borbecks Vokstavler

fit 1. Præmie paa den store Landmandsudstilling i 1896.

Biplanter

og Frø af saadanne i maage forskellige af de bedste Sorter faas hos **Gartner N. S. Andersen,** Nyborg.

Biboliger og Udslængere

haves nu paa Lager til uhorste billige Priser, og sendes straks efter indgivne Ordre. Mine Staber tildeles Medalje paa Udstillingen i Malmø 1896. Rammer, Rister og Klobser haves færdige. Vrede Forbrugere bedes indgive deres Ordre i god Tid. Fortrinlige Røgnpistere sendes over hele Landet ved Indsendelse af 2 Kr. 16 Ø.

Verbodigt

N. Jensen, Snedker, Sjølste, Præsto.

Biavlsredskaber

i stort Udvalg, men kun saadanne, der ved Prøve ere fundne at være brugbare, faas hos

Neg. Rasmussen, Kallundborg.

Søjeste Rabat til Forhandlere og For-
einger gives.

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilkendt mange Førstepremier og Medaljer)
faas atter iaar hos **S. Rasmussen & Co.**
Gravvænget pr. Sortebro.

Bancadresser: Vejstrup St.

Bore Tavler ere iaar forbedrede med en ny
Maskine, som giver et udmærket Tryk. Prisen er
iaar: 1-5 R 185 D ., 5-10 R 180 D ., 10-25 R
175 D ., over 25 R 170. Rent Bivoks tages i
Bytte for 25 a 30 D . pr. R til 1. August; efter
den Tid 5 D . mere pr. R .

Biboliger, Udflængere, Røgpløstere,
Røgblæsere, Kunsttavler og Rumbus-
maskiner faas hos **J. Chr. Olsen,**
Hvilested pr. Sollested.

Boks byttes med Kunsttavler.

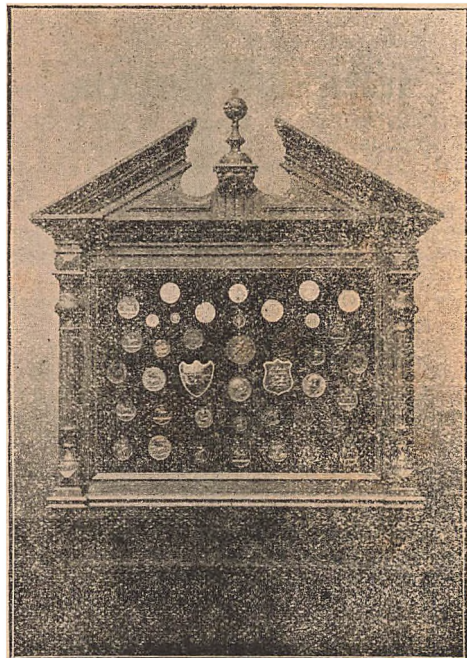
1100 Vindnesrammer a 16 Ore, faas hos
Kr. Bederfen.

Stålhammar's 2 Døgtavler

til Oplysning om Homingbiens Naturhistorie
kunne nu atter faas hos **Erstlev,** Kalundborg,
til en Pris af 6 Kr. pr. Sæt. Med Tavlerne
følger en forklarende Læst i det svenske Sprog.

Kantsdjuk-Stempler

til billigste Priser faas hos **H. Schmidt,**
Winkelvej 6, 3. Sal, Kjøbenhavn V.

III Mine snart i 30 Aar, faade i Ind- og Ud-
land, anerkendte **Biboliger** og **Udflængere** samt
alt til Vidristen henhørende, anbefales ærede For-
brugere.

Det vil være hselbigt bande for Køberne og
mig, om Bestillingerne bleve gjorte nu.

Vy illustreret Prislifte paa Forlangende.

Kristian Bederfen,
Lved, Svendborg.

Maanedskriftet „Hunden“

bestilles hos Udgiveren, Forstaaendbat Biggo Møller,
Nørrefarimagsgade 53, Kbhvn. K. Organ for Hunde-
venner og Fægere. Oplysende Læst og gode Af-
bildninger. Abonnementspris 3 Kr. om Aaret.
Annoncer 10 Ore Linien. Probenummer gratis.

Honninghus.

Nyt praktisk indrettet Bihus til 4 Familier.
Fortrinligt Udviikings-, Overvintrings- og Hon-
ningshuse, er let at behandle. Huset er i Firkant
c. 38 \times 38" og sættes paa en muret Fod. Til
hver Familie er 13 12 \times 12" R., Dækbrædder, et
Magasin med 10 12 \times 6" R. og Indskub, samt
Plads til et mere ovenpaa. Midt i Huset er et
Foderhul med Foderapparat. Flyvehul og Aflap-
slyvebræt midt paa hver Side. Rintag med Hængsler
midt paa Ryggen, oplukkes fra begge Sider.
Hjørnerne beslaas med Zink, Bunden med Tagpap.
Godt Arbejde. Smukt malet. Se Vitidende Nr.
1 1898, Side 23. Huset er en Pryd for enhver
Have. Pris 25 Kr. **Niels P. Poulsen,**
Bitttrup pr. Holsted.

100 Pd. smuk lys Sommerhøning

kan faas a 50 D . pr. R Netto hos

H. C. Saagenfen,
Tranebjerg, Samsø.

158 Farbentafeln.

MIT 1000 Bildertafeln und Kartenbeilagen.

= Seeben erschoint =

In 6., neubearbeiteter und vermehrter Auflage:

17 Bände	in Halbdr.	geb. zu	je 10 Mk.
----------	------------	---------	-----------

KONVERSATIONS-

LEXIKON

Probefeste und Prospekte gratis durch
jede Buchhandlung.

Verlag des Bibliographischen Instituts, Leipzig.

10.000 Abbildungen, Karten und Pläne.

MEYERS

17.000 Seiten Text

272 Hefte

je 50 Pf.

17 Bände

je 8 Mk.

200 Pund Bivoks

(Store rene Stykker)

er til Salg hos Købmand **Jens Juit,** Skive.

Vejledning til Biavl

af
V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svebølle
faas i enhver Boglade a 50 Ore. Naar 54 Ore
tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt

Gæstgæver for DBF's Medlemmer kunne faas a 60 Ø. hos **Grølev**, Kalundborg. Forgyldte til Bestyrelsesmedlemmer, forfulvede til andre Medlemmer.

Landbrugets Bierhvern.

Tidskrift for Havedrug, Fjerkræavl, Bialv, Kaninavl, Ferskvandsfiskeri og Jagt. Redigeret af Carl Schiebeler. Udkommer 4 Gange aarlig med ialt 6 Aft Tæst. Bestilles paa Postkontoret og koster 1 Kr. aarlig. — 1 Aarg., 1896, 6 Aft Tæst faas mod Subskribtion af 1 Kr. 4 Ø. pr. Postavisning. Adresse: „Landbrugets Bierhvern“, København N.

Forenings-Meddelelser.

Kolding og Omegn BF. afholder Generalforsamling Fredag d. 11. Marts, Kl. 2 Efterm., paa Hotel „Fremad“ i Kolding, hvor Regnskabet fremlægges og foretages Valg af en Formand i Stedet for Lærer Lindelof, som er død, og hvor Sommeraktiviteten bestemmes med Møder, og hvem der skal holde Møder.

Lunderskov, d. 21. Februar 1898.

B. Christensen,
f. L. Formand.

Ringe og Omegn BF. afholder Møde i Gjesteleev Kreds Søndagen d. 13. Marts Kl. 2 hos Lømrer J. P. Rasmussen i Gjesteleev. 1) Voks modtages til Forarbejdning til Tavler. 2) Der modtages Bestilling paa Kunsttavler. 3) Alle Medlemmer bedes give Væde og modtage deres Voks eller ogsaa sende mig det en af de nærmeste Dage efter Mødet. 4) Ny Medlemmer optages.

J. P. Rasmussen.

Vorholm BF. Tirsdagen d. 15. Marts; Formiddag Kl. 10, afholdes Generalforsamling paa Ranns Hotel i Natirteby. Regnskabet fremlægges, Bestillingsmænd vælges og Virksomhedsplan drøftes.

Georg Josefsen.

Nalborg Amt BF. afholder Møde Lørdag d. 19. Marts, Kl. 11 Form., hos Restauratør W. Lindegaard i Kobmanns Ejendom i Nalborg. Dagsorden: 1. Bestilling paa Vokstavler tilligemed Voks, som ønskes forarbejdet til Tavler. Bestilling paa Vokstavler maa være indsendt til under tegnede inden d. 19. Marts. 2. Hvor Sommermoderne skulle afholdes. 3. Spooraar Bialvsstolen skal begynde i Sommer. 4. Bialvslærer til at rejse i Kredsen. 5. Bestemmelse om en Udstilling af Bialvsprodukter og Redskaber m. m. Lillige bedes Smaakredsenes Delegerede til give Møde. Tiltrigt Møde forventes.

De Kredse, som ønske at faa Møder afholdte, bedes om at meddele det til Formanden eller til Under tegnede inden 18. Marts.

Vokstavle-Fabrikanter, som ønske at levere ægte Tavler til Nalborg Amt BF., bedes sende Prøve med Pris pr. Ø og Arbejdsløn for Voks, inden 18. Marts, samt under Garanti og frit leveret i Nalborg til under tegnede inden d. 1. Maj 1898. Stadfabrikanter bedes tillige at indsende deres Pris pr. Stude af alle Maal med Magasin inden d. 18. Marts og frit leveret i Nalborg til under tegnede inden d. 15. Maj 1898.

Nalborg, d. 18. Februar 1898.

J. C. C. Bach,
Sekretar, Danmarksvej 90.

Elbo m. fl. Her. BF. agter lade afholde en Række Møder ved egne Bialvslærere. De Kredseformænd, som ønske at faa Møder afholdt i deres Kredse, bedes om at meddele under tegnede til 20.

Marts, hvor Mødet skal holdes, og hvilken Tid, der ønskes den bedste for Mødet. Da det har Betydning for Bestyrelsen at faa nogle Oplysninger for Planen for Møderne lægges, bedes Kredseformændene om at fremsomme med deres Begæringer til rette Tid.

Lille Belling pr. Borkov.

Niels Ladegaard.

Vester Torslev og Omegn BF. afholder Foraarsgeneralforsamling i Vester Torslev Skole Søndag d. 20. Marts, Eftm. Kl. 3. Der vil blive taget Bestemmelse om Sommermøder, Valg af Delegeret til Centralmødet. De Medlemmer, der ønske Vokstavler gennem Kredsen, bedes at indgive deres Bestilling denne Dag. Ligeledes Voks til Forarbejdning. Ny Medlemmer optages.

Byrial Nielsen.

Elbo m. fl. Herreders BF's Kredseformænd bedes om til under tegnede inden 24. Marts d. N. at indsende Bestillingen paa Kunsttavler, til samme Tid modtages Voks, som ønskes forarbejdet til Tavler. Senest d. 13. Maj 1898 maa d'Her. Kredseformænd tilstille mig Betaling for de eventuelle Bestillinger paa Kunsttavler m. m.

Fredericia, d. 21. Februar 1898.

Hjerregaard, Sekretar.

Øhr. Fabrikanten, som maatte ønske at give Tilbud paa Levering af Kunsttavler samt Forarbejdning af Voks til Kunsttavler til **Elbo m. fl. Herreders** BF., anmeldes om, inden 25. Marts d. N., at tilsende under tegnede Prover med Angivelse af Pris pr. Ø Tavle og Arbejdsløn pr. Ø Voks. Det bemærkes, at Tavlerne skulle leveres under Garanti for, at de ere fabrikerede af ægte Bivoks, og Jendes fragtfri til Fredericia, Borkov og Lødv. Stationer til 1. Maj 1898. Der ønskes 14 Dages Kredit.

Fredericia, d. 21. Februar 1898.

Hjerregaard, Sekretar.

Narhø & Omegn BF. afholder den i forrige Blad omtalte ekstraordinære Generalforsamling Søndag d. 13. Marts, Middag Kl. 12, paa Dagmar.

Christensen.

Indhold af dette Nummer.

Behandling af Ungellejet i Foraarstiden, af P. Nielsen	80
Bialv, af Henry W. Brice	86
Bialvslærere	84
Bier og Blomster XXI.	65
Biernes Fodring, af R. Jensen	75
Bitommer og Hurtigjødere, af H. Jensen	79
Bogameldelse	93
Brevkasse	92
Dyrkning af Serradella	85
Dødsfald	74
Økko, af B. C., P. Nielsen, Chr. Sparre, H. Jensen, H. D. Rosend	90
Elbo m. fl. Herreders BF., af C. Hjerregaard	89
Et Bidrag til Rammespørgsmaalet, af B. Wøjsen	85
Foreningsanliggender, af A. C. Andersen	72
Forløb	85
Fører i Bialv, anmeldt af Niels Fahlte	68
Gavnige Vint	91
Nordlesbigs BF., af Th. Buchholz	89
Om min Bialv i 1897, af C. F. Grønning	72
Rammemaal, af R. D.	91
Smugleri	91
Tavlekonning, af G. M. Doolittle	88
Tidskriftets Indhold	72
Til Begynderen, af C. F. Grønning	78
Understøttelse til DBF.	85
Zinkfalske, af Jacob Olsen	66

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Anbudspreller optages for 20 Øre pr. Petit-Linje 1ste Gang, 10 Øre 2den og 3die Gang og 8 Øre fremdeles. De man indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indryktele.

Hans Erslev.

„Danmarks Biavlerforening“ har lidt et smerteligt Tab ved sin Redaktør og Sekretærs pludselige Sygdom og hurtigt paafølgende Død. Hans rige Evner og store Kundskab til den Gerning, han iblandt Biavlerne i saa mange Aar og med saa frugtbringende Resultater har viet sine Kræfter, have vi længe nydt godt af, og Tabet vil længe føles af os. Længe vil hans utrættelige, ihærdige Arbejde staa for os som et lysende Eksempel for Biavlens Venner i vort Land. Hans elskværdige Personlighed ville vi længe savne ved vore Møder og vi kunne nu, da hans Liv og Gerning her er afsluttet, kun vise vor Tak og Paaskønnelse ved at bevare hans Minde i vore Hjerter. Lad det være den Bautasten, vi sætte ham.

F. Møller.

Alle Faders mange Venner og Medarbejdere i Biavlsagen beder jeg modtage hans Families varmeste Tak for den store Deltagelse, de have vist i Anledning af dette sørgelige Dødsfald.

Paa Familiens Vegne

Ejnar Erslev,
cand. mag.

Hr. Pastor Delbanco's Tale

ved

Kantor, Redaktør Hans Erslevs
Jordefærd

d. 16. Marts 1898.

Et Kors, det var, det haarde, frange Leje,
Som Jordens Børn gav Jerseren i Eje,
Kun Had til Bølster og kun Haan til Synde,
Sik han, der ikke kendte til at synde.

Det er saa let at lægge Kors paa andre,
Det er saa tungt med Korset selv at vandre.

Disse skønne Ord om Korset ere velkendte af mange iblandt Eder; den Digter, som havde det dybe Blik for Guds Riges Hemmeligheder og som havde faaet Naadegaver til at omsætte sine Tanker i skønne, formsfuldendte Vers, gaar ud fra Korset paa Golgatha og viser, hvorledes dette Jor-smædelsens og Forhaanelsens Tegn er blevet Menighedens Hæders- og Sejers-Tegn. Han peger paa, hvorledes det vajer i vort Folks Banner, han viser opad til Kirkeetaarnene, hvor det brydes med Aften solens nedgaende Straaler, og han minder om, hvorledes det som Lidelfernes Kors kan hvile tungt paa Menneskers Skuldre. Uvilkaarligt have Tankerne kredset om disse Ord i disse Sorgens Dage; det var den sidste Tankes udveksling, vi to havde med hinanden, da han endnu var i de farstes Tal. Det var Lørdag, vi talte med hinanden om Salmerne til om Søndagen; da skulde vi have sunget denne Salme med hinanden, fordi detzvar Fastelavns-Søndag, hvor der skulde prædikes om at se op til Kristi Kors som Vidnesbyrdet om Messerens uendelige Åerlighed; da Morgenen kom og Tiden nærmede sig til at

Klokkerne skulde sættes i Svingning til at kalde ad Menigheden, da vilde han gøre sig rede til at drage herhen, som han havde gjort det gennem Aarenes lange Række. Men pludselig ramte Slaget ham; han kom selv til at bære Korset, og maatte sande det Ord: „Det er saa tungt med Korset selv at vandre“.

Vi andre drog herhen, røgtede den vante Gerning, som vi siden havde gjort det, men ham savnede vi, som vi ville savne ham i de kommende Tider; med Bevidsthed om det Sted, fra hvilket der tales, tør jeg sige det: Han var i Sandhed Præstens gode Ven. Det var ikke godt, om det var anderledes, da vilde vi Menneſker have levet forges.

Og naar jeg nu skal tale et Ord til Minde om ham, der var min nærmeste, trofaste Medarbejder i dette Kirkehus, da vil jeg minde om en af Vorherres Signelser, i hvilken han fortæller os om den højlovsrige Herre, der drog udenlands, men i Afstedstundene samlede sine Tjenere om sig og betroede dem forskellige Pund. En fik fire Pund, en anden 2 Pund; paa Tallet kommer det ikke an. Hvad der er Hovedsagen er dette, at Pundene ere skænkede os Menneſker, for at vi skulle bringe noget ud deraf, og baade den første og den anden Tjener kunne betegnes som den gode Tjener i Modſætning til den lade Tjener, der gravede alt ned, lod det hvile ganske ubenyttet hen og derved drog sin Herres Brede ned over sit Hoved. Han var ikke den lade Tjener, men han forstod at købslaa med Pundene, som vare betroede ham, og derfor bragte han saameget ud deraf. Heri Kirkehuset anvendte han han jo et af sine Pund, og naar vi saa ham færdes her, da maatte vi minde, hvorledes han efterkom Apostelen Paulus's Raamindelse til Menigheden i Corinth, naar denne samledes til Andagten: Alt ske sømmeligen og med Orden. Deraf prægedes hele hans Færd i Kirkehuset: at ordne Alt for Kirkegængerne, at de skulde føle at der ydedes dem Hygge og Hjælpsomhed i Herrens Hus, at der de bekyrede Sjæle kunde finde et Tilflugtssted, hvor der var hyggeligt og roligt; tro ikke det var en ringe Gerning. Den har tværtimod sit Værd som Led af Tjenesten. Den paaskønnedes af os alle, ikke mindst af mig; det gjorde saa godt at vide at der var En, der havde Evnen som Viljen, Tanken som Hjærtet, at drage Omſorg for at alt kunde ske sømmeligt og i Orden; det mindre behøver aldrig at glemmes for det større; i al Gudstjeneste finder et Samarbejde Sted mellem Ordets Tjener og Menighedens Medlemmer, og Menighedens Sang er et vigtigt Led i vore evangelisk-lutherſke Kirkesamfund. Her var betroet ham det Pund at lede Sangen, og

J, der ere vante til at komme her Søn- og Helligdage gennem Aarenes Række, vide, at hans dybe, malmsfulde Røst havde Evnen til at lede Menighedens Sang. Han har bidraget meget til den gode Menighedsſang i dette Kirkehus. Det skal siges i denne Afstedstund og det skal mindes med inderlig Tak. Jeg havde engang sagt halv i Spøg til ham: „Vorherre har været god mod Dem at give Dem denne dybe Røst“. Den dannede Understrømmen i Sangen, den bar og støttede saameget. Det er et Pund, der fortjener at værdsættes, det er ikke altid let at være den ledende, det gælder om alle Omraader. Men Pundet var forhaanden, og Pundet anvendtes til Betsignelse.

Gennem Narhundreder har der været et nøje Vaand knyttet mellem Kirker og Skolen; vor Tids fælste Frihedstanter have ofte villet sønderbryde Vaandet; men det er godt, naar det bebares. Og her i Skolen tog han et andet Pund frem. Han hørte til de Værene, der have Evnen til at fortælle livligt for Børnene, saaledes at de opmærksommes Øjne lyſte, og hvo, der vilde, kunde tilegne sig meget deraf. Han tolkede for dem Naturens brogede Mangfoldighed, førte Børnene gennem Dyrenes Række, fra de mægtigste til de mindste. Han pegede op i Træernes prægtige Kroner og kunde vise hen til det mindste Blad paa en Nælde, hvorom Salmedigterens Ord gælder: „Gif alle Konger frem i Nød i deres Magt og Vælde, de mægted ej det mindste Blad at sætte paa en Nælde“. I Naturens Rige aabenbares Guds Almagt, men i Maadens Rige, Faderens og Sønnens Kærlighed, og den tolkede han for Børnene, naar Timerne skulde anvendes til Guds Riges Aabenbarelse og Gang gennem Forberedelsens Dage, til den ny Maadestid oprandt, da Frelseren vandrede herne. I eders Hjerter, I Børn, havde han en Blads i Kærlighed, derfor have I lagt eders Mindekrands her i Dag, og I ville savne ham, naar I igen samles i Skolen til Sangens Timer, savne ham ogsaa, naar Sommeren kalder Eder til ustyldige Lege i Skolen. Da kunde han, den ældre, stige ned til Eder og paa Barnevis færdes iblandt Eder. Spørg hvert Barn i Rallundborg, og de vil sige, de holdt saameget af ham som Lærer.

Han spælede med Naturens Rige, og blandt Dyrene drog hans Tanker særlig til Bierne. Han havde Indſigt i deres Lov mere end andre, hans Kundskab paa dette Omraade var skattet i vide Krebse. Det drog andres Øjne til ham, at der betroedes ham Hvert, som vanskeligt vilde kunne udſylendes af andre, og som paaskønnedes fra de styrendes Side. Det Hæderstegn, som i

Dag er lagt paa hans Riste, er et talende Vidnesbyrd derom. Al den Tid, han havde tilovers fra sin Kirketjeneste, og naar Skolen ikke lagde Beslag paa hans Kræfter, anvendte han til at udbrede Kendskab til Biablen, at oplære i sin fritid andre, at de kunne sigesætte sig dermed. Dog her er ikke Tid og Sted til at skildre det i det enkelte ligesom der fattes den, der taler, Ordet, Gønnen dertil; men alle kunne vi enes om: Pundet var for forhaanden, og Pundet anvendtes.

Efter Arbejdet trænge vi alle til Hvile, og den finde vi i vore Hjem. Der tog han atter et Pund frem som Ugtefælle og Fader, og naar hans Hustru i denne bemodtsfulde Time skulde udtale sin Mening, da vilde hun sige: Han var den kærligste, den bedste Mand. Og den kærlige Fader var han for Eder hans Børn. Han elskede Eder ikke blot med Ord og Tunge, men i Gærning og Sandhed. Og derfor kendte hans Kærlighed ikke til at sty Dsre for at faa Eder frem i denne Verden. Som den unge Mand havde han foreløbig affluttet sin Uddannelse, men dermed standjede han ikke. Han havde senere søgt at tilegne sig saamange Kundskaber. Han havde Sans for alt Aandsliv, der rører sig blandt Menneſter. Derfor var det saa jernøjeligt at tale med ham om alt hvad der tildrager sig i denne Verden; hvor ofte have vi to ikke gjort det, hvor mangt et godt Raad kunde man ikke hente sig hos ham? Men i Hjemmet aabenbarede hans Kærlighed sig i hele sin Fylde. Derfor var han saa meget for Eder, I Unge. Han kunde slutte sig til Eders Kreds. Derfor søles Sabnet faa dybt, nu da Pladsen er tom.

Brat kom Slaget, og med det det svære Snygeleje gjennem de sidst jvundne Uger, hvor det var tungt at bære Korset. Der kunde være mange Kampe og megen Uro, men lobet være Vorherre Jesus, der førte det til Sejer, som han selv har sejret for os. Engang da jeg sad ved hans Snygeleje, nævnedes jeg det Vers:

„Seg være vil
O Jesu mild
Hvor Du mig helst vil have
Jeg lukker ind
I Sjæl og Sind
Dig Herre min
Med al din Naadegave.

Saa nævnedes han det selv strax med, og siden dvælede han ofte ved det. Og naar I nu om faa Djeblikke slynge det Vers; da skulle I tænke paa, hvordan det levede i hans

Hjærte. Han lukkede Vorherre Jesus ind i Sjæl og Sind med Naadegaven, den hellige Nadver, som han nød med flere af sine Kære, da han vidste, han skulde drage herfra.

Endnu skal der lyde et Farvel over det forkrænkelige Støv. Jeg bringer det fra os, dine Medarbejdere i dette Kirkehus. Vi ville alle savne Dig i Tidernes Løb, ikke mindst vil jeg selv ofte søle Sabnet. Du var jo nu den, der havde tjent længst i dette Kirkehus. Jeg bringer det fra dine Medarbejdere i Skolen; nu var Du en af de ældste i Rækken, til hvem de ofte tyede for at faa et godt Raad. Men fremfor alt taler jeg i dine Kæres Navn. De søle Tabet endnu dybere end alle vi andre. Men et kunne vi enes om: at sige Jesus Tak for alt, hvad han gav Dig at være for os alle.

Snart skulle vi bryde op herfra. Naar ellers dette alvorfulde Djeblik var for Haanden, da var det ham, der gik i Spidsen for Sørgetoget. I dag skal det være anderledes. Pladsen skal være tom. Men de unge Bøiger, hvis Lærer han havde været, ville strø Taknemlighedens Grønt og Taksigelsens Blomster paa Bejen til hans Grav. Og naar vi i Fremtiden gaa forbi dit Hvilested, vil det ofte klinge gennem vore Sjæle: Vor Ven er sovnet hen. I Dag kunne vi ikke følges med ham fra de Dødes Have til vort og hans Hjem, men Gud være lobet, vi kende Bejen, der stander opad mod et andet Hjem, Faderhuset med de mange Boliger.

Med din Apostel, Herre Jesus, sige vi: Herre giv ham at finde Barmhjærtighed hos Dig. Luk en lille Dør op i Faderhuset for ham. For os der vende tilbage til Livets Gærning en kortere eller længere Tid bede vi om, at Du vil give os alle at være tro overfor de Pund, Du har givet os at løbflaa med. Indslut alle hans Kære i din Kærligheds Favn. Lad dem der finde Hvile hos Dig og fylde Du Sabnet i Hjemmet med den Kærlighed, der i Gaar, i Dag og i Ewigheid er den samme.

Bestyrelsesmødet,

der snart skal indvarsles, vil paa Grund af Sekretærens Død muligvis først komme noget senere, saasnart man faar samlet alt det, der skal forhandles. Redaktionen af Tidsskriftet har den afdødes Søn, Hr. cand. mag. Ersløv, velvilligt paataget sig indtil videre, ligesom Hr. N. S. Kristensen, Himmeløv, ogsaa med Redebonhed har lobet at støtte ham. Præsidenten.

Biavlsskolen.

Indtil videre vil Andragender om Op-tagelse paa Biavlsskolen i Kallundborg blive stillede i Bero. Spørgsmaalet „Biavlsskolen“ vil komme til Forhandling paa Bestyrelsens Aprilmøde, antagelig d. 17. April i Korsør. Red.

Mikroskopi.

Mikroskopiske Undersøgelser ville foreløbig ikke blive foretagne. Og saa dette Punkt vil Bestyrelsen optage til Forhandling. Red.

Forløb.

Af N. S. Kristensen.

Med Bestyrelsesmødet i Foraaret 1897 blev det besluttet at oprette 3 Forsøgsstationer for at „foretage sammenlignende Forsøg mellem 12 × 12“ Stedet og Lavnormalstaden med Hensyn til Overvintring og tidlig Yngeludvikling“, og „fra flere Sider, særligt af Vicepræsidenten, gjordes der opmærksom paa, at slige Forsøg vare værdiløse, naar de ikke udførtes med stor Nøjagtighed og Dygtighed ved Sagttagelserne“.

At disse Forsøg, naar de udføres med tilstrækkeligt Materiale, paa rette Maade og med stor Nøjagtighed og Dygtighed, kan faa en meget stor vejledende Betydning for vor Biavl, er der ingen Tvivl om, og det er at haabe, at Biavlerforeningen kan blive stillet saaledes, at der i økonomisk Henseende ingen Hindring lægges i vejen, for at den kan gjøre Sit til at optage vigtige Spørgsmaal til Forsøg. Der kommer Nar efter Nar Klarhed over meget i den praktiske Biavl, men der er for Tiden meget som trænger haardt til at blive grundig undersøgt og bevist for Biavlerne.

For at dette nu bestemte Forsøg skal faa den vejledende Betydning, som tilsigtes, er det ogsaa nødvendigt, at Forsøgene udføres med lige gode Biboliger, med Flyvehullerne ens anbragte i Husene, med Bisfolk, der ere saa nær ens fordelte til Holdene som muligt, ens saavel af Race, som i Folkens Størrelse, Dronningernes Frugtbarhed og Alder, Tablebygningens Godhed m. m.

For at Racens forskellige Ejendommeligheder, Dronningernes større eller mindre

Frugtbarhed og Tilfældighederne ikke skal komme til at spille nogen væsentlig Rolle, er det nødvendigt, at der til Forsøgene af hver af Forsøgslejerne benyttes saa mange Bisfolk som muligt; thi derved vil den Misvisning, som ellers saa let kan komme frem ved saa Bisfolk, kunne undgaaes, der maa regnes med Gennemsnit af mange Bisfolk.

Det vilde vistnok være praktisk, om Forsøgslejerne delte Bisfolkene i Hold og havde mindst 10 Bisfolk i hvert Hold. Det ringeste Antal Bisfolk, jeg synes der kan være Tale om at udføre et saadant Forsøg med, vil altsaa blive 20 Fokk paa hver Forsøgsstation. Det er jo saa, at de lokale Forhold, Husenes Plads i Bihaven m. m., kan have en meget stor Betydning for det endelige Resultat af Forsøget. Derfor anser jeg det for heldigt, om hver af Forsøgslejerne havde 2 Forsøgsstationer at arbejde med. Men dette er jo langt lettere sagt end bragt til Udførelse; foreløbig maa vi vel slaa os til Ro med, at hver Forsøgsleder har mange Bisfolk samlede paa en Plads til at arbejde med.

Det er nu ikke saa let en Sag for Forsøgslejerne at faa dannet aldeles ensartede Hold til at udføre Forsøgene med og dette kan ikke ske uden et større Offer af Penge til Biboliger, af de til Forsøget bestemte Rammemaal. Tid til Overflytning af Bierne til de ny Boliger og megen Tid til Ordning og Sagttagelser ved Forsøgene og et ikke ringe Tab paa Grund af Overflytningen, Kassering af de hidtil brugte Huse og Rammemaal og af udbyggede Tavler m. m.

Jeg for mit Vedkommende er ikke naaet ret langt i 1897. Jeg stod aldeles uforberedt overfor dette Forsøg i Foraaret 1897, og jeg havde helt andet for. Jeg fik ingen Regler, hvorefter Forsøget skulde udføres og jeg havde ikke selv gennemtænkt nogen Plan at arbejde efter. Jeg har faaet befolket 2 Huse af 12 × 12“ Staden og 2 Huse af Lavnormalmaalet ens med Bier. Et af 12 × 12“ Staderne og et af Lavnormalstaderne ere befolkede hvert med et Krainer Folk, der vare lige stærke. Huset Nr. 2 af 12 × 12“ og Nr. 2 Lavnormal er befolket hvert med et stærkt Folk af vore almindelige Bier.

Nu til Foraaret er det min Agt at befolke 8 Huse til af hvert Slags Rammemaal med, saavidt muligt, lige stærke Bisfolk af tilsvarende Race. Altsaa lige mange Krainere og danske Bisfolk i hvert Hold, saavidt muligt lige stærke osv. Dannelsen af disse ensartede Hold paa hvert af de 2 Rammemaal er et aldeles nødvendigt For-

arbejde, for at Forsøget kan bringe et virkeligt vejledende Resultat.

Men Forsøgene skal, for at faa virkkelig Værdi, ogsaa udføres med stor Nøjagtighed.

Ved Indvintningen vil det ikke være nok, at der af Bisfoklene er lige mange, meget stærke, jævnt stærke osv. i hvert Hold. Nej, der bør ogsaa sørges for, at de stærke Folk paa 12 × 12" og paa Lavnormalrammen har lige megen □" Tavlebygning og lige meget Foder i Tavlerne, samt ogsaa for, at de fodres lige meget efter Hovedtrækket og med samme Slags Foder og paa ens Tid, og at der for Indvintningen bliver dannet de Winterleje, som passer bedst efter vedkommende Rammemaal. Bisfoklene bør indvintres med ens Pakning bagved og over Winterlejet, med ens Ventilation osv., og hvert Hus burde vejes saabel ved Indvintningen som ved den første Rensning og ved Foraarsæfterhynet for ogsaa derigennem at fastslaa Honningforbruget hos hvert Folk og i hvert Hold. (Jeg forudsætter, at Lavnormal altid ved Forsøget bør indvintres med 1 Ramme i Høiden, altsaa uden Magasin paa). Da vore Vintre jo langfra ere lige strænge eller lige lange, vil man let kunne forstaa, hvor nødvendigt det er at have flere Vintre til Forsøg.

Foraararbejdet vil blive meget betydligt ved et saadant Forsøg, fordi det er nødvendigt med et passende Mellemrum af Dage at se Folkene efter for at faa noteret Yngeludviklingen (den Tid, man uden Stade kan je til Bierne, er i det tidlige Foraar og til Hovedtrækkets Begyndelse). Endvidere maa der sørges for at alt Arbejdet ved Borttagelsen af tomme Tavler, Fodring, Yngellejets Udvidelse osv., at det sker saa ens som muligt ved begge Holdene, og at det iagttagne optegnes og noteres paa en Maade, saa der let kan fremkomme et virkeligt Udbytte af Undersøgelserne.

I August eller September vil der atter blive Arbejde med at faa dannet ensartede Hold til at begynde næste Indvintning med.

Saaledes er mit Syn paa dette Spørgsmaal. Man vil deraf kunne indse, at jeg synes at det er en meget stor Opgave, et meget betydeligt Arbejde, der ved disse Forsøg lægges paa Forsøgslejerne, og foruden hvad der allerede er nævnt, udfordres der ogsaa, at Forsøgslejerne kaster enhver forudsattet Mening om den ene eller anden Rammes Fortrin overbord.

Forsøg med et Par Bisfolk i hvert Hold fordrer ikke ret stort Offer af Benge og Tid eller giver synderligt Tab for Forsøgslejerne; men jeg tror ogsaa, at et Forsøg med saa lille et Antal Bisfolk meget

let bliver ikke alene værdiløst, men ogsaa vildledende, fordi Tilfældighederne har spillet for stor en Rolle.

Om Rammemaal.

Af C. J. Grønning.

Ved Ordet Rammemaal er der uden Tvivl adskillige Læsere, der spidse Ører og tænker: Skal vi nu atter have Strid om dette kildne Punkt? For denne Gang kan jeg berolige Dem med at sige: Nej! Jeg indfrir kun et givet Øste, nemlig at forklare, hvorfor jeg har valgt mit ny Rammemaal 14" □. „Atter et nyt Maal“, siger man. „Nej, stop lidt!“ Mit ny Stade er lavet akkurat med samme indvendige Bredde som Lavnormal. Fra først af havde jeg tænkt mig Yngelrammerne dobbelt saa høje som i dette; men for dog ikke at faa en altsfor uhandelig Ramme, nøjedes jeg med at gøre den lige saa høj som bred, altsaa i □, hvilket man nok ved er mit Sværmeri. — Nu, det var da ingen Grund endnu til at komme frem med en saa stor Yngelramme? Nej, men nu kommer det. Det har været gjort gældende, at man i Lavnormalrammen gerne saa at Dronningen gif op og belagde et paasat Magasins Tavler med Weg, saafremt dette i Almindelighed skulde vise sig ønskeligt, og at man ligeledes i Almindelighed bliver nødsaget til at paasætte et fylde Honningmagasin for Overvintringens Skyld. Ja, saa kan jeg med min bedste Vilje ikke se rettere, end at en større Yngelramme maa være mange Gange bedre. Skulde det nu kunne tænkes, at en Biavler med Lavnormalrammen vilde forsøge min ny Yngelramme i sit Stade, da lader dette sig let med en lille Forandring gøre. Stadets Indreklædning forhøjes saameget, at den store Ramme kan hænges i Yngellejet; om man vil, kan Forhøjelsen laves i Form af en Magasinkasse, stor nok til at rumme en 8 a 9 Rammer, da dette i Reglen vil være tilstrækkelig Yngelplads. Mellemrummet imellem Forhøjelsen og Yverbæggen maa selvfølgelig pakkes godt til i hele dets Højde. Bagved kan saa de gamle Normalrammer benyttes til Honningrum, ligesom de almindelig brugte Halvrammer som Honningmagasin, kan benyttes som før. Som man heraf vil se, har jeg altsaa i Grunden ikke lavet noget nyt Stademaal, noget, jeg ogsaa altid før har været og forsaavidt endnu er meget imod. Og til de mange, hvis Fantasi i denne Retning for Tiden næsten løber løbsk med dem, vil jeg sige: „Kom endelig

ikke med flere ny Stadhøjder; vi have det slemst nok i Forvejen. I Højde-Spørgsmaalet kunde jeg ønske Forandring i visse Stadesformer, men hold ellers fast ved de Stadhøjder, vi for Djebliffet have her i Landet, naar undtages Højnormal, der burde udvides med 2 a 4" i Bredden. Af Hensyn til Metermaalet, at lave et helt nyt Maal; dette kan jeg, paa Grund af den Maafe Stader, der alt nu findes her i Landet, absolut ikke gaa med til. En hel anden Sag vilde det have været, hvis vi nu først begyndte Blavlens med bebærgelig Tablebygning her i Danmark; da kunde vi med Lethed være bleven enige om et Kammemaal, hvilket selvfølgelig vilde have været af uburderlig Fordel for Blavlens i Almindelighed. Som Sagerne nu staa, maa vi hellere alle arbejde henimod at indskrænke end forøge Stadesmaalene, da dette sidste i høj Grad besværliggør Behandlingen. Hovedformaalet bør dog være dette, at gøre hele Sagen saa simpel, letfattelig og ensartet som vel muligt.

Det er for ganske nylig i Bladet af N. S. Kristensen udtalt, at de forskellige Kammemaal: være lige gode, naar kun Behandlingen rettede sig efter hveris Behov. Deri kan jeg for saa vidt være enig med Kristensen, og jeg vil yderligere tilføje: Deri ligger netop den store Hemmelighed, at vi forstaa at behandle et givet Kammemaal saaledes, at baade Bierne og Blavlens ere bedst tjente dermed. Men heraf fremgaar det tillige, at det ingenlunde gaar an at behandle alle Kammemaalene efter samme Principper, og at Kammemaalene i Virkeligheden har Indflydelse paa de Bifamilien og dens Behandling; dette er uden for al Tvivl. Forsøgene i denne Retning skal nu i Fremtiden hjælpe os til at faa større Klarhed paa dette vigtige Punkt

Til Begynderen, særlig i Vestjylland.

Af C. J. Grønning.

(Fortfat.)

Ovenfor har jeg under almindelige Forhold anbefalet at besolke Staderne med Sværme, og i de fleste Tilfælde vil det være rigtigst kun at tage een Sværm fra Moderstaden. Naar dette da efter endt Flugt flyttes et godt Stykke bort, hen paa en ny Plads, og Sværmen sættes paa Moderstadets Sted, vil Trækbierne fra den gamle Familie forstærke Sværmen, maafe med en halv Gang saamange Bier som Sværmen havde, fordi de gamle Bier efter endt Træf fra den ny Plads vende hjem til den gamle kendte, hvor

nu Sværmen staa. Sværmen maa i dette Tilfælde have et Par Kammer flere, end de kunne besætte fra først af. Da Moderstaden paa denne Maade mister næsten alle sine ældre Trækbier, giver det som Regel ingen Eftersværme, hvad jo ogsaa var Formaålet. Den Sværm derimod, som sit Forstærkning, vil udvikle sig hurtigt og kraftigt, idet den har Hovedbetingelsen — mange Bier. Man forstaaer nok, at Betingelsen for at man maa sætte en Sværm paa en gammel Families Plads er denne, at man med Visshed ved, hvilket Sted Sværmen drog ud fra, med andre Ord, at det kun er Moder og Datter, man maa stifte Plads med, og helst saasnart Sværmen har samlet sig enten i en Fangkasse eller Kube, bør Pladsen med Moderstaden ombyttes; Bierne vil da endnu kende hinanden paa Lugten og omgaaes fredelig. Saafremt Sværmen sættes paa en ny Plads, maa den ikke faa flere Kammer, end at den fuldt ud kan fylde Rummet tætpakket med Bier; dette kan først med Visshed ses Dagen efter at Sværmen er huset; da tages de overflødige Kammer bort. At give en Sværm for meget Plads, for lidt Pakning og tilmed glemme at fodre, hvis Vejret er daarligt, ere tre Synder, som mange desværre begaa. Med Hensyn til Pladsen, man opstiller sine Bier paa, lader denne meget tilbage at ønske, ligesom der i det hele taget gøres alt for lidt for at staffe gode Læforhold. Saafremt der findes et Sted i Haven, hvor Læforholdene kan siges at være gode, Læ for Vest Nord og Ost — Ostsidens Læ bør dog ikke findes umiddelbart ved Staderne, ligesom det ej heller burde være synderligt højt — da er et saadant Sted netop at anbefale, tilmed hvis Træerne i Nord- eller Vestsiden ere saa høje, at de med deres Krone kunne skygge udover Staderne og derved aflede den stærke Solvarme opad Dagen. Netop en saadan Opstilling er at foretrække. Om Flyvehullerne komme til at vende mod Ost eller Syd har mindre Betydning; jeg har endog haft dem vendende baade mod Nord og Vest uden at have mærket nogen videre Ulempe deraf. At opstille sine Stader langs med og tæt opad Stuehusets Syd mur, som man kan se mange Steder, er ubetinget en meget stor Fejl. Solvarmen der er altfor brændende, ja, man har endog set, at Bygningen inde i Staderne af den Grund er styrtet ned og Hønningen løben ud af Flyvehullet. I Sandhed, et sørgeligt Syn. Men at opstille dem uden Spor af Læ, som ogsaa ses altfor mange Steder, maa der ligeledes paa det kraftigste advares imod, ja, jeg betænker mig ikke paa at udtale, at gode Læforhold forresten baade for Haven og for Bierne

ere af saa stor og indgribende Betydning for Trivselen, at man maa gøre alt muligt for at skaffe det til Veje. Særlig her i det vestlige Sjælland maa Opmærksomheden atter og atter henledes paa, at det jørste, der maa tages fat paa, er at plante Læsaavel om Vi-, Urte og Frugthaven; indtil dette kommer noget i Vejret, burde man opstille noget kunstigt udenom af et eller andet billigt Materiale. Udgiften derved tør jeg forsikre vil blive dem erstattet mange Gange baade af Bierne og Haven, der vil give rigere og skønnere Udbytte, ikke at tale om den langt større Glæde, man vil have ved at se, at alt trives og udvikles godt. Det er dog sørgeligt at se, at saavel Bierne, som hvad der saaes og plantes, mistrives, staar i heert, som det paa almindelig Sydsf udtales. I Bihaven bør de forskellige Krydserter ikke savnes, saasom: Timian, Lavendel, Flop og Salvie; de kan plantes som Indsatning af Gangene, helst i stor Mængde, da de yde Bierne et hyperligt Træk og for Honningen maaste er af uvurderlig Værd.

I selve Vintertiden maa al Uro og Forstyrrelse ved eller i Nærheden af Bierne undgaaes, fordi Bierne ved den mindste Forstyrrelse tage mere Næring til sig end under normale Forhold, ligesom enkelte Bier forlade Klyngen for at erfare Marsagen til Forstyrrelsen; begge Dele kan forbolde stort Tab. Hvor der findes nogenlunde gode Læforhold bør Styggebrædderne være fjernede fra Flyvehullerne, saalænge den milde Vinter varer; Forsøg hos mig have godtgjort, at der da ikke findes døde Bier i Flyvehullerne. Kommer der derimod Sne og Udsigt til at den kan blive liggende i længere Tid, saa vil Solstraalerne, naar Solen kommer frem, paa Grund af Sneen kaste et Genstrik ind ad de aabne Flyvehuller. Da vil dette bevirke, at mange Bier flyde ud og omkomme i Sneen. Under saadanne Forhold maa Styggebrædderne være paasatte og Flyvehullerne i dette Tilfælde noget mere aabne. Dndet vil da som Regel undgaaes. Naar Bierne blive behandlede og indvintrede som de bør og skal, behøver man ikke at frygte for, at de saa Bugløb; men da nu Menneffene en Gang ikke ere saa gode, som de burde være, og Biabierne maaste i Særdeleshed hører til denne Slags Mennefester, lod det sig vel tænke, at der hos en eller anden fandtes en Bifamilie, der led af Bugløb (brune, fugtige Bletter i og omkring Flyvehullet). En saadan Familie maa hjælpes, og det, saasnart Vejret er saa stille og mildt, at det kan lade sig gøre varmt og under søge Forholdene; det vil da som Regel altid vise sig, at Bierne trænge til Vand (Honningen er forfuktet). At give dem dette i Foderglas

foroven eller endog i Fodrer forneden vil ikke nytte noget saa tidligt. Nej, Vandet bør helbes i Cellerne der, hvor den krystalliserede Honning findes, om ikke just i Midten, saa dog i et Par af de Kammer, som Bierne sidde paa. Vandet bør være saa varmt, at man lige kan holde en Finger deri og være ganske svagt saltet (en halv Thestefuld Salt til 1 Bøgl Vand). Er næsten al Honning forfuktet kan der godt gives indtil 1 Bøgl Vand, ellers det halve. Det værste Urenlighed og Affald fjernes, og de Kammer, som Bierne ikke kunne befætte, fjernes; der pakkes omhyggeligt til igen med tørt Materiale, saafremt det gamle er blevet fugtigt. 3 Dag 20. Januar, meget mildt og Solskinsvejr, holdt alle mine Bifamilier en lidlig Kensesudflugt. Under saadan Flugt kan man med en tynd Gren rage ind af Flyvehullet og fjærne de døde Bier og Affald, der maatte findes. Paa anden Tid om Vinteren skulde man helst undgaa denne Kensesudflugt, da Bierne derved forstyrres, saa man Dagen efter maaste atter kan se Flyvehullet næsten stoppet til af døde Bier. Fri Afgang for Luften skal de ubetinget have gennem Flyvehullet; men Forsøg paa at pille og rense der i Vintertiden burde helst undlades, hvilket ej heller behøves, saafremt man har indvintret Bierne som de burde. Hvor gavnligt det i Almindelighed end kan være tidligt at faa renset ud fra sine Bier, da maa jeg dog bestemt advare imod at gøre det for tidligt; man bør vente dermed, indtil Vejret er mildt og stille og har en Varme af 10 a 12° R. (Fortsættes.)

Selv selv Deres Kunsttavler.

af Hr. Hansen, Bodilskær, Bornholm.

Ovenstaaende Opfordring er flere Gange fremkommen her i Bladet fra Biavlere, som have prøvet det. Vigeledes er her givet fylbige Anvisninger til Arbejdets Udførelse — se f. Eks. Nr. 1 1897 „Bore Tavler“ af Aug. Petersen, Bregninge. Jeg skal derfor ikke komme nærmere ind herpaa, men kun fremsætte nogle enkelte Smaatræk fra mine egne Erfaringer angaaende dette Emne.

Jeg fik forrige Foraar en Cementpresse fra Hr. D. Hansen, Taagerup pr. Rødbby. Jeg støbte saa en Del Tavler, dels til eget Brug, dels til et Par andre Biavlere. Selv benyttede jeg disse Tavler i tre forskellige Bigaarde, og saavel jeg som de to andre Biavlere, der fik af Tavlerne, var udmærket tilfreds dermed. Ganffe vist bliver de hjemmelavede Tavler ikke fuldt saa smukke

som den, vi faa fra Fabrikanterne, og ville vel derfor ikke kunne hamle op med disse paa en Udstilling. Men sikkert er det — hvad Grunden nu end kan være — at Bierne viligere arbejde paa de hjemmelavede, end paa hine. Aarsagen er vel sagtens, at Fabrikanter — uden at dette kan anses eller betragtes som Forfalskning — blande noget i Voks, for at Tavlerne skulle blive mere bløde og bøjelige. Jeg har selv hørt en Fabrikant erklære, at de vare nødte hertil, da Tavlerne af rent og aldeles ublandet Voks bleve haarde og sprøde, saa de sprang i Stykker. Ja, ganske vist er det jaaledes, jaalænge Tavlerne ere for kolde, men stiger Temperaturen til 12 a 14 Grader, ere de ligesaa lunde og bøjelige som de andre. Heller ikke overgemte Tavler fra Fabrikanterne lade sig behandle og indsætte i Kammerne, før de ere udiatte for en temmelig høj Varmegrad.

Der spares jo ikke saa lidt ved, at man er fri for at betale Transporten frem og tilbage; men Hovedsagen for mig er at man ved, hvad det er for Sager, man faar i sine Stader, at det er Voks, rent og frit for Bestfmitte. Thi den Paastand, at Bestbaciller kan indføres ved Tavlerne, er vist ikke endnu og bliver muligvis aldrig fuldt modbevist. Ikke at jeg vil bestynde Fabrikanterne eller Biablerne, som afhænde Voks til disse, for at være stødesløje eller usamvittighedsfulde ved Behandlingen heraf; men ere Bacillerne virkelig saa farlige og feiglivede, som der tales og skrives om, saa kan der vist ikke være Tvivl om, at Pesten ved Tilfældigheder eller Ubetænkthedsomhed kan indføres ad den Vej.

Arbejdet med at støbe Tavlerne er aldeles ikke vanskeligt, naar man først faar en Smule Øvelse heri. Hr. D. Hansen sender sammen med Pressen en Anvisning, hvorefter man driftig kan give sig i Lag med Arbejdet og være sikker paa et heldigt Udfald. Kun skal jeg tilføje en lille Bemærkning i Anledning af denne Vejledning. Hr. Hansen anbefaler, at man pisser lidt grøn Sæbe gennem en Lærredslap ud i Vandet, hvori Pressen nedlægges til Afkøling; Tabellen vil da være lettere at løsne fra Stenen. Ja, dette er meget godt i mange Tilfælde, men dog ikke altid. I noget Vand løber Sæben sammen og danner Øste; man opnaar da ikke den tilsigtede Virkning, og man faar de smaa Østpartier affatte paa Tavlerne. Lidt Mælk, blandet i Vandet, gør ganske samme Virkning som Sæben. Tavlerne løsnes helt og smukt fra Stenen. Bliver Pressen og Vandet under Arbejdet for varmt, da vil Tabellen ikke slippe; at Vandet er for koldt, er paa den anden Side heller ikke heldigt, da Tabellen saa straks bliver haard

og let springer itu; omkring 10 a 12 Gr. er efter min Erfaring det mest passende for Vandets Temperatur. Naar Vandet efterhaanden bliver for varmt, maa det altsaa spædes op med koldt, og Pressen en lille Tid have Lov at ligge heri for igen at blive tilstrækkelig afkølet. Imens kan man jo afmaale og kantskære de allerede færdige Tavler. Jeg prøvede en Gang i Høst at lave nogle Tavler, som jeg vilde have til Udstillingen; men dette vilde ikke gaa; jeg kunde ikke saa Tavlerne til at slippe, og jeg fik ikke en eneste ordentlig. Grunden var, efter min Formening, at Brøndvandet paa denne Tid var for varmt, saa at Pressen ikke kunde blive tilstrækkelig afkølet. Efter dette maa Arbejdet altsaa udføres i den koldere Aarstid. Dette passer jo forøvrigt særdeles godt med Hensyn til Biablenes og Landmandens Tid.

Nabner man Pressen og finder, at Tabellen har en lille Stavank — hvad forresten er sjældent; det kan f. Eks. ske, at Voks ikke er kommet helt ud i et Hjørne, eller at der har været for meget Vand mellem Pladerne, saa Præget paa en lille Plet er bievnet mindre godt — saa behøver man ikke derfor straks at kassere Tabellen og lade den vandre tilbage i Gryden. Held blot en lille Sjat Voks ud over det mishykkede Sted og klap Pressen hurtigt sammen igen, saa er Staden rettet.

Grundet paa, at Cementpressen helst bør ligge et halvt Aars Tid, for at blive ordentlig fast og gennemtør, før den tages i Brug, bør selv de, som først til næste Winter vil have en saadan i Brug, indgive deres Bestilling snarest, da Fabrikanten vistnok ikke har større Oplag. Prisen er omkring en halv Snes Kroner.

Hilsen til alle de Bivener, jeg er kommen sammen med, og Haab og Ønske om, at ret mange Biablere ville forsøge selv at lave deres Kunsttavler! Kunne vi blot tilnærmelsesvis naa at faa gennemført Sætningen „Kun eget Voks i egne Bistader“, da skal det nok vise sig, at det vil være til Held og Glæde for alle Parter.

Mine Bier.

Af Proprietær Houlind, Johannedal.

Nærmest foranlediget ved en lille Artikel af N. S. Kristensen med Overtskrift „Mine Bier i 1897“, skal jeg tillade mig at fremkomme med forskellige Oplysninger om min Biabl, som maasse kan interessere Læserne, da jeg, saa vidt jeg har bragt i Erfaring, er en af de Biablere her i Landet, der

gennemgaaende har haft det største Honning-udbytte. Jeg gør det ikke for at hoverere overfor d'Her. Ersløv, Kristensen, Himmelev, eller Grønning, som Hr. Sergent Jørgensen har opfordret til at gøre Rede for deres Udbytte af Biavl; thi jeg indser fuldt ud, at man ikke baade kan stange Mal og være paa Harejagt. Biavlslærerne, der ere mest søgte i den Tid, da Bierne tvænge mest til Tilsyn, kan selvfølgelig ikke passe deres egne Bier samtidig med, at de rejse Landet rundt for at vejlede andre Biavlere, og Hr. Ersløvs Bier saa efter hans Beretning saa rigeligt Tilsyn og ere Genstand for saa gentagne Forstyrrelser, navnlig i Biavlsstoletiden, at de maa udelukkes fra al Sammenligning med andre Bier, der kun behandles af Hensyn til Udbytte. Jeg ønsker, at min Artikel skal være til Vejledning, og tror ikke andre Hensyn. Skulde der findes Ting i den, som man er uenig med mig om, eller som man ønsker fyldigere Oplysning om, er jeg til Tjeneste; jeg skal bestræbe mig for saavidt muligt kun at fremstille faktiske Forhold. Da jeg for en Snes Aar siden begyndte at drive Biavl, begyndte jeg med en Kube. I Løbet af en 3—4 Aar var jeg oppe med en Snes Stader, udelukkende Højtader; senere gif jeg over til Trugstader, da disse jo ere langt lettere at behandle, For Udbyttets Skyld har Stadets Form efter min Erfaring meget lidt at betyde. Jeg høstede saa indtil 1891 i Gennemsnit 6 a 700 K Honning aarlig, et enkelt Aar endog saa over 1000 K; 1892 gif Udbyttet ned til 400 K og 1893 døde af 23 veludvintrede Stader de 14 af Bipeft. I 3 Aar eksperimenterede jeg med de syge Stader, hvis Tal tilsidst gif ned til 5, og først 1896 kunde jeg sige min Bigaard fri for Smitte. Dette Foraar købte jeg 5 Kubestader, med hvilke jeg i Løbet af Sommeren, dels ved Sværming og dels ved at sætte dem paa Husene, formere de Familiernes Tal op til 15 i Huse og 2 Kubestader, der alle udvintrede godt, saa jeg ifjor igen naaede op til ialt 682 K Honning a 50 D., 3 Sværme o 10 Kr. og 1 Sværm til 6 Kr., ialt i Penge 377 Kr., fradraget 7 Kr. 60 D. til Kunsttabler. Af det fremsførte ser man, at man ikke skal opgive Haabet, selv om det ser lidt broget ud. Jeg har indvintret 18 Familier i Huse (Kuberne er jeg færdig med), og de ere alle i god Stand for Tiden. Hvor stort et Foder, jeg har indvintret mine Stader med, tør jeg ikke sige, da jeg aldrig har vejet Winterfoderet, men taget dette efter et løst Skøn; er der saa om Foraaret et Stade, der har for lidt, er der i Reglen flere, der har for meget. En bestemt Vægt paa Winterfoderet i alle Egne kan ikke angives,

thi dels bruge Bierne ikke lige meget hver Vinter og desuden forbruge de i visse Egne mere, i andre mindre, i Foraarsstiden. Man vil maaste undres over, at den i vor Tid saa almindelige Post til Fodersukker ikke er opført i min Beregning. Jeg skal dertil sige, at jeg forbruger saa godt som aldrig Sukker til Fodring. Min Erfaring gaar imod Fodring med Sukker; jeg bruger den kun enkelte Gange til sildige Sværme (i August som Regel) og til Kubestader, hvor man ikke kan benytte en tildækket Honningtable. Selvfølgelig maa man bruge Sukker i Nødsstilsæde, hvor man ikke har fyldte og tildækkede Tabler, og da vil en Randstake være at foretrække. Man vil maaste endnu bemærke, at jeg har brugt for saa Kunsttabler. Jeg skal dertil sige, at saa længe mine Taler ere ny og gode, fornyer jeg dem ikke. Jeg har iøvrigt ikke noget mod Brugen af Kunsttabler; et enkelt Aar brugte jeg 12 K, efterat jeg under Bipeften havde smeltet c. 300 Tabler. Kristensen, Himmelev, siger: „Kunsttablerne blive i Reglen indhængte foran i Huset som Nr. 2“ osv. Et af de første Aar, jeg drev Biavl, kom jeg galt af Sted ved denne Fremgangsmaade; jeg fik et Par Stader temmelig ilde mishandlet af Røvere, og jeg havde nær faaet dem ødelagt, saa jeg tør ikke andet end anbefale den største Forsigtighed. Tablerne maa være udbyggede før de sættes som Nr. 2. Det er i Foraarsstiden, mens Kirsebærtrærne blomstre, at man som Regel bedst og mest belejligt faar udtrukket sine til Yngelansætning bestemte Kunsttabler, men i den Tid er der ogsaa Træk paa Løvetand, og naar denne om Eftermiddagen lukker sig, ere Røverne tidt nærgaaende over for mindre stærke eller mindre vagtsomme Familier. Jeg lader Tablerne blive udtrukne bag i Stadet eller i Foraarsstiden i Yngellejet, og vil jeg saa forny Tablerne forfra, begynder jeg med Nr. 3. Næste Foraar er den forreste Table ikke sjælden muggen, og naar jeg saa tager den bort, bliver Nr. 3 til Nr. 2 paa en mere lempelig og udsørlig Maade, end efter Hr. Kristensens Fremgangsmaade. Iøvrigt er der en hel Del Ting i Biavl, som der kan skrives og tales om i det uendelige, og man vil aldrig blive enige; thi i mange Ting ere Forholdene saa højt forskellige i de forskellige Egne, at det, der kan lade sig gøre i en Egn, aldeles ikke kan gaa an i en anden, ligesom der ogsaa er stor Forskel paa, om man staa med en stor Bigaard eller tæt op til en saadan, eller man staa overfor saa Familier. Jeg udslynger Honningen 3 Gange i almindelig gode Biar og 2 Gange i mindre gode; at lade den sidde til Efteraaret, vil jeg bestemt fraraade

Udbytet vil i sidste Tilfælde blive mindre, og man faar ikke Honningen saa godt forteret. Det er en bekendt Sag, at den Honning, der indsamles først paa Sommeren, er den smukkeste; den kan være aldeles snehvid og opnaar den højeste Pris. Bliver den siddende og blandes med den mørkere Efteraarshonning, taber den i Salgsværdi. Den mørke Honning er i Virkeligheden lige saa god, endog kraftigere og mere krydret, men særlig Københavnerne forlange den hvide Honning. Endnu skal jeg blot omtale, at jeg ikke traader mine Tavler, uagtet mit Rammemaal er 10×11 . Jeg bruger Kunsttavler 9×9 , den ene Tomme ved Siderne og de 2 fornedene lader jeg Bierne selv besørge. Jeg fremhæver dette, fordi jeg ved, der er Biablere med endnu mindre Rammemaal, som traader baade paa Kryds og paa Tværs. Man mener, at Tavlerne ikke kan holde ved Udslyngning uden de ere traadede; mine holde godt uden disse kedelige Traade. Til Sværme giver jeg 5—6“ Vedere, og nogle Dage efter hele Kunsttavler uden Traade. Og endnu blot dette til Begyndere: Tag langsom og praktisk fat paa Sagen, og begynd ikke paa at gøre hverken ny Opfindelser eller Opdagelser. Naar en Biabler kommer til mig med en ny Opdagelse ryster jeg paa Forhaand paa Hovedet. Biablen er en rentabel Forretning, der kan betale baade de Benge og det Arbejde, der er sat ind paa den; men man vil vanskeligt gøre ny Opdagelser, og Biableren maa rette sig efter sine Bier i det store og hele. Deres Levesæt kan der ikke forandres paa; man kan hjælpe og støtte deres Instinkt og sjeldne Arbejdsomhed paa mange Maader, men ikke saa dem bort fra det dem af Naturen anviste Levesæt.

Fra Kredse.

Kolding og Omegns BF. Ved Generalforsamlingen, som afholdtes d. 11. Marts, hvor der foretoges Valg af Formand, blev P. Christensen, Lunderskov, valgt til Formand, P. Henningsen, Agtrup Skov, til Næstformand og Lærer S. M. Due, Kolding, til Kasserer, som danner den egentlige Bestyrelse. Sogneskedsformænd ere for Kolding Lærer Due, for Bonsild P. Brun, for Harthe P. Gregersen, for Brandrup Lærer Eriksen, for Leierskov Hansen Nakjerdal, for Jordrup Damgaard, for Standerup P. Christensen, for Seeft H. Buhl, for Andst Lærer Diåsing, for Nebel Fru Nielsen, for Agaard S. Bramsen, for Bølling Fru Pedersen, for Taps Vandt, for Bjert P. Henningsen, for S. Stenderup N. Brang, for Dalby Hollesen.

Aarhus og Omegns BF. afholdt d. 13. Marts en ekstraordinær Generalforsamling paa Hotel „Dagmar“ i Aarhus for at tage foreløbig Bestemmelse angaaende Udstillingen til Sommer. Det vedtoges at søge Aarhus Amts landøkonomiske Selskab om et større Tilskud til Præmieuddeling, mod at Aarhus-Kredsens eventuelt tilstød en mindre Sum. Endvidere kom Forslag fra Bestyrelsen om at udvide samme med et Medlem mere; foreslaaet og eenstemmigt valgt blev Hr. Tømmermester Thorbrügger, Aarhus. Det oplystes, at Kredens første Biabtermøde vilde blive afholdt hos Kredens Formand, Hr. Trafikchef F. Møller, Marselisborggale Nr. 30. Tidspunktet vil senere blive meddelt i Bitidende. P. B. B.

Christensen.

Morsø BF. afholdt d. 8. Marts Generalforsamling paa Afholdshjemmet i Nykøbing, hvor Marsregnskabet aflagdes og godkendtes, og hvor der forhandlede om Virkeplan for Aaret. Det vedtoges, at faa en Biablsudstilling i Stand i Sommer, at udsende lokale Biabls lærere For- og Efteraar til alle Foreningens Medlemmer, at understøtte N. Houmøller til atter i Sommer at faa Kursus paa Biablskolen i Kallundborg, hvis samme kan bevilges ham, samt at sende 1 Delegeret til Centralmødet. Der foretoges Valg paa Bestyrelsesmedlemmer; der valgtes til Kredsformand, Gaardejer N. Kr. Kudst, Nils.

P. Thorsen.

Bornholms BF. afholdt sin aarlige Generalforsamling i Makreby d. 15. Marts. Formanden (Lærer Jøseffen) indledede Mødet med at udtale omtrent følgende: Det første, der bør lide herfra i Dag, er et Mindeord om vor afdøde Redaktør af den danske Biabls Tidende, Kantor Ersklev i Kallundborg, hvis Død vi med Beklagelse have modtaget Meddelelse om i disse Dage. Naar han er gaaet bort, da er det ikke alene et Tab for hans Nære og Nære, hvis virksomme Støtte han var; men hans Død maa betragtes som et Nationaltab, saa meget mere, som det i Ojeblikket synes yderst vanskeligt at faa ham erstattet. Det er et stort Tab, vi Biablere have lidt, vi føle det, og jeg er vis paa, at Bestyrelsen er i Overensstemmelse med bornholmste Biablere, naar den har lagt en Krands paa hans Riste. Være være hans Minde!

Forsamlingen sluttede sig hertil ved at rejse sig.

Det forløbne Mars Regnskab viste en Indtægt af 935 Kr. 98 Øre, nemlig: Beholdning fra 1896 250 Kr. 7 Ø., Medlemsbidrag 344 Kr., Bidrag fra landøkonomisk Forening 50 Kr., fra Statsraadinde Koføeds

Legat 150 Kr., fra Moderforeningen 70 Kr. og fra Udstillingen i Rønne 71 Kr. 91 Dre.

De vigtigste Udgiftsposter vare: 202 Kr. 50 Dre til 135 Eksemplarer af den danske Vitidende, 50 Kr. til en Biavlslærers Ophold paa Biavlsskolen i Kallundborg, 152 Kr. til Foredrag og Virøgt, Præmier ved Udstillingen i Rønne 118 Kr., Sekretærløn og Rejsegodtgørelse til Delegeretmødet 90 Kr., til Bekjendtgørelser og Porto 75 Kr. 74 Dre samt forskellige andre mindre Udgifter, tilsammen 786 Kr. 19 Dre, hvorefter Beholdningen ved Aarets Udgifter var 149 Kr. 79 Dre.

Udstillingen i Rønne havde en samlet Udgift af 604 Kr. 49 Dre og en Indtægt af 820 Kr. 22 Dre. Blandt Udgifterne er imidlertid Præmiebeløbene medtagne, der for Biavlens Vedkommende, som ovenfor anført, var 118 Kr.

Fjerkræavlerforeningen uddelte 117 Kr. i Præmier og Frugtablerforeningen vistnok et lignende Beløb, saa det virkelige Resultat var altsaa et Underfud paa henved 50 Kr. for hver Forening.

Begge Regnskaber fremlagdes i revideret Stand og godkendtes enstemmig.

Som Bestyrelsesmedlem afgik Smed Jens Kristiansen efter Tur, men genvalgtes.

Det bestemtes at anvende indtil 180 Kr. til Foredrag og Virøgt, 110 Kr. til 3 Biavlere's Ophold ved Biavlsskolen og den sædvanlige Sekretærløn og Rejsegodtgørelse til Formanden til Delegeretmødet i Hovedforeningen, der i Mar afholdes i Aalborg.

Georg Josefson.

Ekko fra Staderne.

Lemvig, d. 16. Marts.

Bierne have overvintret godt her paa Eggen. Den 11. havde vi smukt Vejr med 5 Gr. Varme i Skyggen og 18 i Solen. Den Dag blev en god Dag for en stærk Rensningsudflugt, og i Dag have Bierne begyndt at hente Vand. Dagen efter Rensningsudflugten indsnævrede jeg Bladsen hos Bierne, saa at de nu sidde paa meget lidt Plads og har stærk Varme. Det gjaelder netop om, at hele Rummet, hvori Bierne ere, kan være helt opvarmet, thi naar Rummet er større, end Bierne kan bedække, saa sidder der nogle halvaflevede Bier paa de yderste Tabler til ingen Nytte, og det gjaelder jo om at alle Bier komme til Nytte i denne Tid.

B. Nielsen.

Spørgsmaal og Svar.

Kr. 16. En ældre Biavler mistede i Vinteren 1896—97 alle sine 8 Stader, der vare indvintrede tilbids paa Randis; men Jodringen var foretagen i god Tid, og alt saa ud til at være i bedste Orden. Alereede før Jul begyndte Bierne at blive urolige. De kom ud paa Flyvebrættet, søgte at flyve op, hvirvlede rundt og faldt ned paa Jorden, hvor der efterhaanden kom til at ligge hele Dhynger af døde Bier foran Staderne. Dette vedblev hele Vinteren og fortsattes Foraaret igennem, trods forskellige Forsøg herimod. Der blev givet Vand, fodret med Randis, Honning o. s. v., men alt forgæves. Nogle enkelte overlevede Familier bleve om Foraaret forenede, og Uglægning paabegyndt, men ogsaa disse svandt ind og døde efter kort Tids Forløb. I nogle af Staderne vare Tablerne noget — men ikke meget — tilføiede af Bugløb. Honning fandtes hos de døde Familier i Mængde, og kun i enkelte Geller var den krystalliseret. Baade Tabler og Stader bleve om Foraaret dygtig gennemrøgede med Svovldampe, og Staderne her efter badstede og kallede indvendig: forresten bleve alle de ældre Tabler smeltede, efter at den heri værende Honning var udpresset. I Løbet af sidste Sommer blev der saa igen sat Bier i nogle af Staderne; en Del af de gennemsvoblede Tabler blev anvendte; der blev fodret med noget af den udpressede Honning, efter at den var kommen sammen med kogende Randisfirup. Nu i Vinter er det den samme Historie igen, kun er der den Forskel, at Bierne ikke komme til at ligge og dø nedensfor Staderne, men flyve helt bort uden igen at vende tilbage; kun yderst saa døde Bier blive tilbage i eller ved Staderne. En Kube, som indkøbtes i Høst og var fodret med ovennævnte Blanding, er gaaet samme Vej som de øvrige Stader. Samme Biavler folgte i Foraaret 1896 et meget kraftigt Stade til et Sted, hvor der ikke tidligere havde været Bier. Familien indvintredes under tilhneladende meget gunstige Betingelser, men Udsaldet blev ganske som ovenfor nævnt. Hos en Mand, som boede c. 800 Alen fra førstnævnte Biavler, overvintrede et Stade, der var flyttet dertil i Efteraaret 1895 fra et Sted over en halv Mil derfra. Dette Stade blev ogsaa i Foraaret 1896 flyttet til en tredie Biavler, og ogsaa dette døde i Løbet af Vinter og Foraar, og samme Vej gik hos samme Biavler endnn et Stade, som havde faaet Plads ved Siden af det første. I. Hvad tror De, Hr. Redaktør, kan være Aarsagen til disse

Uheld? Vi kan ikke godt tænke os andet, end at Sygdommen er smitsom. 2. Mon der kan være Fare ved at bruge den udpressede Honning til at fodre med i Foraaret, naar den først bliver dygtig gennemtogt. 3. Paa hvad Maade vil De tilraade os at desinficere Staderne og de bedste Tavler, som vi synes det er Stade at smelte om? 4. Bedkommende Biavlere tænker sig den hele Historie foraarlaget ved en smitsom Sygdom, indført ved Kunsttavler? (K. S.) — S.: 1. Det synes at fremgaa af Deres Meddelelse, at Bierne have trængt til Rensning og at de have lidt af Bugløb. Da „Bierne er fødret i god Tid“ og „alt saa ud til at være i bedste Orden“, saa maa Fejlen sikkert være at søge hos Foderet. Det maa antages, at det til Foder anvendte Randsis eller Honning ikke har været godt tillabet. Til Foder bør anvendes virkelig godt, lyst Randsis eller Randsisgrus, der er rent, og anvendes der Honning, bør man sørge for, at den ikke er sur eller fordærvet. 2. Det maa anses for uflogt at benytte den omtalte Honning til Foder. 3. Den Maade, De har rensset Hufene paa, maa anses for at være meget grundig, om end noget besværlig. Den letteste Maade at rense et Bihus paa er, efter at Pakningen er udtaget, at lade det grundigt gennemdampe paa et Mejeri. De udbyggede Tavler bør De virkelig ikke bruge; dem anse vi for meget smittefarlige. Indsmelt alle de udbyggede Tavler, og kog Boksæt c. 1 Time ved svag Ild. Kammerne renses lettest ved at koges. 4. Kunsttavlerne ere sikkert uden Skyle.

Gavnlig Vink.

Vejret (25. Marts). De første 23 Dage i Maanedens vare uden Frost og Sne, men med en Del Regn, Blæst og Kulde, og kun ganske faa Dage har Vejret tilladt Bierne at flyve ud. Den 23de bragte det bedste Vejr i Maanedens, og en Del Bier kom hjem med Blomstertøv. Den 24. og 25. rasede en stærk Snestorm over hele Landet, men de Bifolk, der ere pakkede godt til og have Forraad nok, vil den pludselige Forandring i Vejret ikke have gjort nogen Skade. Vi have fra flere Biavlere faaet Meddelelse om vel betydelige Tab af Bifolk. Det kan ikke betale sig at „spare“ en 2—3 Kr. til Foder og lade et Bifolk til 14—16 Kr. dø af Sult. Hos mange Biavlere vil der være Grund til at udsjodre snarest muligt, fordi det er heldigt at begynde Fodringen, medens der endnu er et Par Pd. Forraad i Tavlerne. Det tegner for Tiden ikke til tidligt Foraar.

Estersyn. Det er vel muligt, at man i nogle Bihaver allerede paa een af de milde Dage har foretaget det vigtige Foraar-Estersyn i Staderne. Vi antage dog, at man de fleste Steder har indskrænket sig til en flygtig Underjøgelse af Forraadet og maaske tillige har foretaget Rensning af Bunden,

men ikke underjogt Yngelveden. Paa denne tidlige Aarstid advare vi imod at foretage Estersynet alfor grundig. Det, man skal opnaa derved, er jo kun disse tre Ting: Oplysning om en god Dronnings Tilstedeværelse, Forraadets Tilstræklighed og Udenrænsning af Smuld og døde Bier. Dette kan jo opnaas ved at udtage Glasbøren bagved Bierne og derpaa flyde de bageste Tavler een for een 2 Tommer (5 cm.) tilbage, indtil man naar en Yngeltavle. Hvis denne indeholder famlet, forsejlet Arbejdsyngel, da ved man, at Familien har en god Dronning. Er Vejret meget mildt, kan man tillige trække denne Yngeltavle $\frac{1}{2}$ ” (1 cm.) tilbage for at iagttage Yngelen paa den næste Tavle. I alle de saaledes behandlede Tavler har man samtidig haft Lejlighed til at se Forraads-mængden. Tavlerne flydes nu forsigtig tilbage til deres gamle Plads. Er de bageste helt tomme, udtages de for at indfrænke Bladsen i Stabet. Dog bør der være mindst 2 Tavler bag den sidste Yngeltavle paa denne Aarstid. Derefter ruses Bunden for alle Urenligheder ved at flyde en Spatel eller et $1\frac{1}{2}$ (4 cm.); bredt Stykke Baandjærn ind under Tavlerne og dermed forsigtig udfræse Smuldet. Dette kan man samle i en Kasse for senere at rense det deri indeholdte Boks fra de døde Bier og andre Urenligheder. Finder man ved Underjøgelsen en Familie, der slet ikke har Yngel, uagtet den har Forraad, da er en saadan Familie rimeligvis enten dronningløs eller har en slet Dronning. For at blive ganske sikker herpaa, odvr man da Bierne langsomt med flydende Foder i 1 Uge. Derefter underjoger man paany Stabet. Hvis det da viser sig, at der findes tæt famlet Arbejdsyngel (luftet eller aaben) i een af Tavlerne, da kan det antages, at Dronningen endnu er brugbar. Findes der derimod ingen Yngel eller kun spredt Yngel, da bør en saadan Familie forenes med en anden god nærtaaende, idet Bierne fra det dronningløse Stade indhænges om Aftenen i det gode Stade tæt op til Yngelen, men adskilt fra fremmede Bier ved et bitet Jernstuds (af Jærntraad eller Træ ved Almindinger, der ere højt $\frac{1}{8}$ ” brede). Begge Hold Bier maa være forsynede med Forraad. 2 Dage efter optages dette Jernstuds om Aftenen. Det kan hændes, at man ved Estersynet kan finde enkelte Bifamilier, der ere for svage til at udvikle sig som selvstændige Familier (kun 2 Tavlegange med Bier og Iden eller ingen Yngel). Dgaa saadanne Familier bør da forenes paa den anførte Maade, da enhver Bifamilie, der skal ventes at kunne give noget Udbytte iaar (i Sommertræegne), paa denne Tid bør have mindst 4—5 Tavlegange med Bier. — Med Hensyn til Underjøgelsen af Forraadets Tilstedeværelse i saadanne Stader, der have Tavlerne saantvenden de mod Flyvehullet, er det ikke tilstrækligt, at man gennem den ene Glasdør kan se Forraad i den nærmeste Tavle. Vi fandt nemlig d. 28. Febr. i et 12×12 ” Stade den nærmeste Tavle helt fyldt med forsejlet Honning; men ved at underjoge Stadet fandt vi ikke en eneste Bi paa de 4 yderste Tavler. Hele Klynngen fandtes i den anden Ende af Stadet; men i Tavlerne der var der næppe 30 Kd. Honning tilbage. Vi flyttede da naturligvis den fulde Honningtavle hen til Klyngen.

Fodring. Familier, der ved Underjøgelsen nu vise sig at have mindst 8 K Foder, behøve forløbig ikke at fodres. Er Forraadet mindre, f. Eks. 2 K, da bør man paany undersøge dette 14 Dage senere. Er Familiens Forraad helt udtømt, da bør den straks fodres eller forsynes med en forsejlet Honningtavle. Man kan godt allerede paa denne Aarstid begynde at fodre med flydende Foder, hvis man ikke har hengemte Honningtavler. Foderirup kan laves af lyst Randsis, der opløses i

føgende Vand, $\frac{1}{2}$ Pot (1 P) Vand til 1 P Sukker. Dette Foder kan godt gives lunkent eller kaldt i et Hønningglas, der fyldes lige til Munden og overbindes med et enkelt Lag aabent Lærred. Dette dækkes med en løs vaad Klud og bæres saaledes hen til Stedet, hvor man rasjt vender Glasjet om, idet man holder den slade Haand paa den vaade Klud. Denne borttages nu, og Glasjet lættes lodret i Stedets Foderaabning. Arbejdet udføres ved Solnedgaa. Hvis en saadan forraadsfattig Familie endnu har for lidt Hønning, kan det meget godt lade sig gøre uden Stæde at fodre den med denne Sukkerfirup alene. Har Familien derimod slet ikke Hønning, da vilde det være særdeles gavnligt, om man enten samtidig kunde give den en Tavle med lidt Hønning, eller man kunde tilfætte Siruppen nogen Hønning; thi der er ingen Tvivl om, at Hønning er et langt bedre yngelgivende Foder end Sukker. Man har endogaa ment, at ubelukkende Sukkerfoder om Foraaret kan være Karjag til „Foraars-Evindsjot“ hos Bierne. For hver Uge, der nu gaar, vil jo Naturen forhaabentlig tilbyde mere Nektar; derfor er Hønningens Tilfødevareelse naturligvis mest nødvendig i Maanedens Begyndelse.

Drisfodring. I saadanne Egne, der tilbyde et meget ringe tidligt Træk, men et meget godt Foraarstræk (paa Frugttræer og Frugtbuise eller senere paa Agerfaal) kan det betale sig at fodre ogsaa saadanne Familier, der ikke saane Forraad, kun for at fremme Ungelansætningen. Denne Fodring bør da ske langsomt med c. 10 Kv . daglig ved Hjælp af en regulerende Fodrer eller ved at dække den største Del af Foderaabningen med en løs Blitplade eller ved at anvende som Foderglas en almindelig Medicinflaske, der rummer en Pægl, og hvis Hals er $\frac{1}{2}$ — $\frac{3}{4}$ “ (1—2 cm.) bred indvendigt Maal. Denne Art Fodring bør dog ikke paabegyndes før i den 2den Uge af April, og den bør da fortsættes, indtil godt Træk indtræder. Hos Stader, der endnu have forseglede Fodertavler, kan man fremskaffe Ungelansætningen alene ved at affrælle Cellerlaagene af c. 50 Celler hver 3. - 5. Dag.

Vatningen i Staderne bør fremdeles være ligesaa omhyggelig som om Vinteren, da Bierne nepop nu behøve stærk Varme ved Ungelplejen.

Judsfrænkning af Vintersejet ved at udtage tomme Tavler er mest nødvendig hos svage Familier, der have Besvær med at frembringe den nødvendige Varme i Ungelheden; men der er ikke Tvivl om, at en saadan Judsfrænkning af Vintersejet ogsaa i stærke Stader fremmer Ungelansætningen. Derfor bør den helst foretages i alle Stader paa den første nogenlunde milde Dag.

Hvide Bier paa Flyvebrætter ere enten Tegne paa manglende Forraad eller paa Angreb af Mølmarver, som forstyrre de unge Biers Udvikling, hvorfor de gamle Bier rive dem ud af Cellerne og slæbe dem ud af Stedet. Hvis man ser dette Tegne, bør man paa den første milde Dag undersøge Stedet og hjælpe det, hvis det viser sig nødvendig.

Røveri. Hos svage Stader kan der undertiden indfinde sig Røveri om Foraaret, inden det rigtige Træk begynder. Røveriet kan i Almindelighed standse ved at indstrænte Jidgangen hos det angrebne Stæde til et Par Tommers Bredde. Bierne ere dog langt mere tilbøjelige til Røveri i Slutningen af Sommeren end om Foraaret.

Malning af Stader kan foretages paa en blæsende Dag henimod Solnedgang.

Foreningen til Kaninavlens Fremme i Danmark,

hvis Protektrice er Hds. kgl. H. Prindsesse Marie, har d. 6. Marts virket i tre Aar.

Paa et nylig afholdt Bestyrelsesmøde vedtoges at optage enhver Husmand, Landarbejder, Ledbogter eller Landpostbud, der holder Kaniner, som kontingentfri Medlemmer af Foreningen og at nedsætte Prisen paa Tidsskrift for Kaninavl for disse til 50 Ore aarlig, Postpenge iberegnet.

For alle andre er Medlemskontingentet derimod som hidtil 2 Kr. aarlig, 25 Kr. en Gang for alle. Indmeldelser modtages hos Bestyrelsens Medlemmer, der ere Hs. Ege. Landbrugsministerens Hustru, Fru Hofjægermesterinde Emily Hage, Cand. mag., Redaktør Jul. Schjøtt, Formand, Forbrugere N. S. Kristensen, Redaktør F. Kiegeles og Assistent Johs. Madsen, Sekretær. Anmodninger om Optagelse som kontingentfri Medlem maa snarest muligt tilstilles sidstnævnte, der bor Grundtvigsvej 15, Frederiksberg, vedlagt 54 D . i Frimærker, forsaavidt vedkommende ønsker at erholde Tidsskriftet.

Et mindre Antal af dette Aargang for 1897 er i Behold og sendes saalænge Oplaget rækker til enhver, der indsender 54 D . i Frimærker.

Brevkasse.

Kredseene. Fortegnelsen over Kredse og Kredsformænd vil først blive indrykket i næste Nr. Red.

Hans Erølevs Billede. Desværre har det været umuligt at finde Hans Erølevs Billede blandt DBF.'s Udsøgere. Maa ske er det udløst, men ialtfald vil Redaktionen sørge for, at det kommer i næste Nummer. Red.

Bestyrelsesmødet for DBF. afholdes d. 17. April; først efter at dette er afholdt, kunne de mange indsendte Andragender besvares. Erølev.

Medaljer og Diplomer. Til Kredsudstillinger kunne hos DBF.'s Sekretær faas: Bronce-medaljer a 250 D . og Diplomer a 20 D .

Tidsskriftet udkommer som sædvanlig 2 Gange maanedlig (d. 1. og d. 15) i April—Septbr.

Blavlærerne gøres opmærksom paa, at i Følge Beslutning paa Centralmødet 1892 skal Regningen for ethvert Blavlærermøde, der afholdes paa DBF.'s Bekostning, ledsages af et udfyldt trykt Skema. Dette gælder ogsaa de Møder, der afholdes af de lokale Blavlærere for Tilskud fra DBF. Saadanne Skemaer faas ved Henvendelse til DBF.'s Sekretær (Erølev i Kallundborg), naar det Antal, som antagelig behøves, angives af vedkommende Blavlærere.

Kundgørelser.

Kraimer-Bifolk

i originale Kasser vil blive indforfæret den 12. April. Pris 15 a 16 Kr. pr. Folk. Bestillinger modtages. Bierne ventes hertil i Slutningen af Maanedn.

N. S. Kristensen, Himmelov, Rostkilde.

Hogle Bihuse af **Højnormalmaalet** med Rammer og Bindu er til Salg. Priserne ere $4\frac{1}{2}$ —5 a 6 Kr. Stykket efter Godhed.

Hogle Pb. Frø af Lodi Hvidtløver kan faas.

N. S. Kristensen, Himmelov, Rostkilde.

Ægte Bivokstavler

faas hos Linna Sogns BF. **Voks** forarbejdes eller byttes. Ordre bedes indgivet til D. Rasmussen, Linna, Laven, og Murer Kristiansen Borre, Tolbodgade Nr 109, Silkeborg.

Ægte italienske Dronninger

forsendes overalt for 4 Kr. i Maj og Juni, senere 3 Kr. pr. Stk. Judførelsesanvisning medfølger gratis.

S. P. Christiansen, Naarup St.

Bistader

leveres til billigste Priser. 18 Nummers, 10 < 12 og Lavnormal paa Lager. **L. Kristoffersen**, Skippinge pr. Svinnunge.

Efter min Mand's Død realiseres et større Parti forfællige Etiketter til følgende meget nedfattede Priser:

7800 røde farvetrykte Etiketter 70 Ø.

8500 udflaarne farvetrykte Etiketter 70 Ø.

9300 firfantede Etiketter (Ægte Honning-Likør) 20 Ø.

9000 — — (fjltede i Honning) 20 Ø.

6400 — — (Honning-Limonade fra) 20 Ø.

3600 firfantede Etiketter (Honningvin fra) 20 Ø.

2400 — — (Bedes bemærket) 20 Ø.

1700 — — (Sin ægte Blomsterhonning) 25 Ø. pr. 100.

800 aflange Etiketter (Medalje, Ren ægte Honning fra) 30 Ø. pr. 100.

200 firfantede Etiketter (Ren udfluyget Honning) 25 Ø. pr. 100.

200 aflange Etiketter (Ren ægte Mød) 35 Ø. pr. 100.

750 Ets. af „Blomsterkalender for Biavlere“ pr. 100 20 Kr., pr. Stk. 25 Ø., oprindel. Pris 50 Ø.

618 Ets. af „Honningen og dens Anvendelse“, 2. forøgede Udg. pr. 100 20 Kr., pr. Stk. 25 Ø., opr. Pris 50 Ø.

(112 Ets. af Honningen og dens Anvæ. ding.)

4400 Etspl. af „Honningen som Nærings- og som Lægemiddel pr. 100 10 Kr., opr. Pris 20 Ø. pr. Stk.

Elisabeth Erslev.

Ordres afsendes ved **Alex Rasmussen**, Kallundborg.

Biavlsredskaber

i stort Udvalg, men kun saadanne, der ved Prøve ere fundne at være brugbare, faas hos

Alex. Rasmussen, Kallundborg.

Sjæfste Rabat til Forhandlere og For- eninger gives.

Ægte Bivokstavler,

Bihuse, Kluder, Udfluygere samt andre Redskaber til Biavlten hørende faas hos Erchandler **Jens Jensen**, Smedegade 86, Horsens.

Paa Grund af Fortrejse

skal alle mine Bier i 12 Trugstader 10 × 12 af Kr Pederfen) sælges i Løbet af April Maaned.

Dandselærer **K. P. Christiansen**, Goldbjerg pr. Gudme St.

Voks

modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Kun Tavler af ægte Voks sendes. Da jeg har anskaffet en ny Tavlemalle, kan jeg levere l. Kl.s Arbejde.

Øfter Gjesten pr. Lunderfsv.

Kristen S. Nielsen, Vokstavlefabrikant.

Biavls læringe.

1 a 2 unge Mennesker, der vil deltage i fore- jaldende Arbejde, kan i Sommer faa Lejlighed til fuldstændig at lære praktisk Biavl her. Løn gives efter Overenskomst.

Johannesdal pr. Slagelse, 20. Marts 1898.

P. S. Soultind.

Kunsttavler af ægte **Voks**, tilfænt 50 Premier, anbefales faavel **Foreninger** som den **store** eller **mindre Forbrugere** til Aarets billigste Pris.

N. S. Kristensen, Himmelov, Rostkilde.

Bifoder.

Som et udmærket Bifoder anbefales prima, lys Kands kun 20 a 22 Øre pr. Pb. Forsendes overalt fra

Johan Hansen, Randers.

Biplanter

og Frø af saadanne i maage forfællige af de bedste Sorter faas hos Gartner **N. C. Andersen**, Nyborg.

Biboliger og Udfluygere

haves nu paa Lager til nhørte billige Priser, og sendes straks efter indgivne Ordre. Mine Staber tilfæntes Medalje paa Udfluyningen i Malmø 1896. Kammer, Rister og Klodser haves færdige. Ærede Forbrugere bedes indgive deres Ordre i god Tid. Fortrinlige Røgpuistere sendes over hele Landet ved Indsendelse af 2 Kr. 16 Ø.

Erbedigt

N. Jensen, Smeder, Sjølte, Præsto.

Ægte Bivokstavler.

Ligeform ifjor, da jeg overtog Hr. Jakobsens Forretning, tillader jeg mig iaar at anbefale Bi- avlerne mine ægte Vokstavler til Tidens billigste Pris.

Voks byttes og forarbejdes, som sædvanlig, og ønskes helst fænt forst i April.

Ksbedrup St. i Februar 1898.

Smeder **J. F. Nielsen**.

Prisliste over Biaablerrekoifiter

fra
Alex. Rasmussen, Kallundborg.

Hønningglas til Overbinding, prima Glas, afflebet Rand. Indhold 1 Pbd. pr. 100 Stk. 9 Kr. 50 Ø. Pr. Stk. 10 Ø. 2 Pbd. pr. 100 Stk. 14 Kr. 50 Ø. Pr. Stk. 15 Ø.

Abbotts Hønningglas, rigtig Facon. Indhold 1 Pbd. pr. 100 Stk. 13 Kr. Pr. Stk. 13½ Ø. 2 Pbd. pr. 100 Stk. 19 Kr. 50 Ø. Pr. Stk. 20 Ø.

Bergamentpapir, 30" bredt, pr. Alen 5½ Ø. **Propper af prima Kork til Abbottsglas** pr. 100 Stk. 1 Pbd. 2 Kr. 75 Ø Pr. Stk. 1 Pbd. 3 Ø. Pr. 2 Pbd. 5 Ø.

Proveglas i Træhøfter til Hønningprover pr. Stk. 15 Ø.

Prima afflebet Zink-Dronninggitter pr. =Fod 65 Ø.

Prima Væggitte pr. =Fod 85 Ø.

Grøvels fuldkomne Fodrer 60 Ø.

Koerbs Fodrer 60 Ø.

Simmins Kandiøfoder.

Pibe (Hønning's Model) 2 Kr. med Hætte.

Vibehætter for Biaablere 20 Ø.

Røgblæser (tyft) med Spids 1 Kr. 25 Ø.

Spids dertil 10 Ø.

Røgpuster Clarks, 2 Kr.

Saandrøger 2 Kr. 30 Ø.

Bilfor, 19" højt 65 Ø.

Skællekniv, Woods Model, 75 Ø.

Spartler, afrundet Blad, 10", prima Kvalitet 75 Ø.

Spartler ◀, 5" langt Blad 45 Ø.

Tablesporer 30 Ø.

Tabletraad, fortinnet, engelsk Fabrikat, pr. Pbd. 60 Ø.

Porters Bitømmer 50 Ø.

Keuf's Bitømmer (se L. f. B. 1897 S. 52) 40 Ø.

Veddekanter, dobbelte 1 Kr.

Vibandster af Gummi, solide, praktiske Facon, 2 Kr. 35 Ø.

Fin-Vestanter af Blis 22 Ø.

Do. af Gummi med Nør 1 Kr.

Louper, hornindfattede, 2 Glas 1 Kr. 20 Ø.

3 Glas 1 Kr. 40 Ø.

Dronningcellebeskyttere 8 Ø.

Amerikanske Delinger pr. Stk. 6 Ø., pr. 100 5 Kr.

Skællebakter til alle 3 Maal 1 Kr. 65 Ø.

Alleys Dronning- og Dronfælde 1 Kr. 75 Ø.

Dronningbære 30 Ø.

Hønninglødner 80 Ø.

Amerikanske Zinkfælde, 30" lange, 20 Ø.

Galvaniserede Vihængsler, pr. Par 10 Ø.

Hønninghaner af Tin 75 Ø.

Engelske Hønninghaner, Patent, af fortinnet Jern, 1" Hul, 1 Kr.

Hønningspande af fortinnet Staalplade.

Udstrykningsspande med Patent-Paner 2 Kr. 85 Ø.

Hønningfi til Spanden 60 Ø.

Solbøksmelter, 16" × 17" indvendig, 3 Kr.

Winklers Damp-Voksrenser, meget praktisk, 30 Kr.

Kunststavleformer af Kobber pr. □ " 18 Kr.

Howards Metalltinder pr. Stk. 6 Ø.

Hønningspande med Laag, fortinnet Staalplade, 27 Pbd. 2 Kr. 35 Ø., 35 Pbd. 3 Kr. 50 Ø., 43 Pbd. 4 Kr. 50 Ø., 54 Pbd. Hønning 5 Kr. 50 Ø.

Vundrenser 25 Ø.

Zinkplader Nr. 8 24½ Ø.

Grøvelstader 13½" × 7" med Zinktag, 1 Sæt Magasiner 11 Kr.

Entelstader med 18 Kammer i Hovedrummet. 16 Stk. 3¼" høj R. i Hønningrummet 9 Kr. 50 Ø.

Cylinder-Udømningsmaskine, 2 Tavler 12" × 12", Snoretækt, Soldens Afstand 13½", 20 Kr.

Prima Vokstavler.

Hønningglas med Struelaa.

Porcellæns Redøeg pr. 100 5 Kr. 35 Ø.

Aluminiums Hønseringe pr. 100 65 Ø.

Mjød. Mjød.

En aldeles ægte, god gammel Mjød faas i store og mindre Partier hos **C. J. Grønning**, Vejrup, Bramminge St.

Emballagen beregnes billig, men erstattes ved Tilbageføndelsen.

Run

Horbecks Bokstavler

fit 1. Præmie paa den store Landmandsuddstilling i 1896.

Godt Bi-Voks.

Tilbud med Pris modtages af **B. Spies**, Kulturvet 25, København.

200 Pund Biwoks

(Store rene Stykker)

er til Salg, hos Købmand **Jens Just**, Skive.

Viboliger, **Udstrygere**, **Røgpustere**, **Røgblæser**, **Kunsttavler** og **Rumbøksmaskiner** faas hos **J. Chr. Olsen**, Svilested pr. Solsted.

Voks byttes med Kunsttavler.

Da jeg nu ophører med min Forretning i Løsning og tiltræder Pladsen som Bestyrer af Hr. Chr. Riegels' Vokstavlefabrik og Virekvisitfabrik, vil jeg benytte Lejligheden til at takke alle mine ærede Kunder for den Tillid, De hidtil have vist mig, og beder jeg Dem overføre denne paa Hr. Chr. Riegels, idet jeg forsikrer Dem, at jeg nu under bedre Forhold skal fremstille mindst lige saa gode Varer hos Hr. Chr. Riegels, som tidligere i Løsning.

Erhøbdigst

J. Andersen,
Løsning.

Som De af ovenstaaende vil se, er det lykkes mig at knytte Hr. Fabrikant J. Andersen til min Forretning. Grundet paa den store Fagkundskab og Dygtighed, Hr. J. Andersen er i Besiddelse af, ser jeg mig nu, mere end nogen Sinde, i Stand til at tilfredsstille enhver rimelig Forbring paa Biaableromraadet. Og beder jeg daa Hr. J. Andersens Kunder, samt enhver, der vil forunde sin Søgning, jaavel i Vokstavle-, Vihuse- og Biaablerrekoifitter, snarest at henvende sig til mig, da De ubetinget hos mig faar de bedste Varer til de billigste Priser.

Erhøbdigst

Chr. Riegels,
Viborg.

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilkendt mange Forstæpremier og Medaljer)
faas atter iaar hos **S. Rasmussen & Co.**
Gravvænget pr. Sortebro.
Bancadresse: Vejstrup St.

Vore Tavler ere iaar forbedrede med en ny
Maskine, som giver et idmærket Tryk. Prisen er
iaar: 1-5 R 185 D ., 5-10 R 180 D ., 10-25 R
175 D ., over 25 R 170. Rent Bivoks tages i
Bytte for 25 a 30 D . pr. R til 1. August; efter
den Tid 5 D . mere pr. R .

100 Bindesramer a 16 Ore faas hos
Kr. Pederfen.

Vokstavler.

Paa Grund af meget stort og eneetaende
beddigt Indtæg af rent uforfalt Bivoks, kan jeg i
Aar anbefale mine virkelig prima garanterede ægte
Bivokstavler til Priser, som trods enhver
Konkurrence.

Engen Forening, Handlende eller Forbruger
bør i egen Interesse gøre Indtæg, for jeg har
hørt mit Pris. Da jeg kan arbejde med 4 Møller,
er jeg altid leveringsdygtig. **Chr. Kiegel,**
Biborg.

Honninghus.

Nyt praktisk indrettet Bihus til 4 Familier.
Fortrinligt Udviklings-, Dvervintnings- og Hon-
ningstabe, er let at behandle. Huset er i Hirkant
c. 38 \times 38" og sættes paa en muret Fod. Til
hver Familie er 13 12 \times 12" R ., Dækræbder, et
Magasin med 10 12 \times 6" R ., og Indstid, samt
Plads til et mere ovenpaa. Vidt i Huset er et
Foderhul med Foderapparat. Flyvehul og Klap-
stivebræt midt paa hver Side. Indtag med Hængsler
midt paa Ryggen, opluffes fra begge Sider.
Hjørnerne beflaas med Zink, Bunden med Tagpap.
Godt Arbejde. Smukt malet. Se Bitidende Nr.
1 1898, Side 23. Huset er en Pryd for enhver
Gave. Pris 25 R . **Niels P. Poulsen,**
Bitttrup pr. Hølsted.

Udstilling.

Sidst i Juni eller først i Juli Maaned afholdes
i Tilsted en Industri- og Landbrugsudstilling. For
Bivoksens Bedkommende vil Udstillingen komme til
at omfatte: 1. Levende Bier, der kun udstilles i
Observationsstaber, 2. Raaprodukter, 3. Kunstpro-
dukter, 4. Medfæber og 5. Videnskabelige Hjælpe-
midler. Anmeldelser sendes inden 1. Maj. Skemaer
faas hos underksterne **Lærer S. Ditlevsen,**
Efted Skole, Sneksted St.

En god Bifamilie

i Kube sættes til Købs af Bogholder **N. S.
Nielsen,** Baudløse, København F.

Ægte Bivokstavler

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig
Ekspeidition. Voks byttes.
N. Schmidt, Winkelvej 6, 3. Sal, København V

Kautschuk-Stempler

til billigste Priser faas hos **N. Schmidt,**
Winkelvej 6, 3. Sal, København V.

Kunsttavler af rent, ublandet Bivoks

leveres til billigste Pris. Mit Voks er af fortrinlig
Kvalitet, købt hos kendte vederhæftige Mænd. Voks
forarbejdes. Blyværk (færdige Tavler) købes eller
laves i Tavler. Enhver bør forsøge mit Dronning-
gitter samt Foderapparat for Over- og Underfoder.
Hølstebro i Februar. **N. S. Borbeck**

Vejledning til Biavl

V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svebølle
faas i enhver Boglade a 50 Ore. Naar 54 Ore
tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt

Forenings-Meddelelser.

B. Torslev og Omegn BF. De Med-
lemmer, som ønsker Vokstavler gennem Foreningen,
bedes indgive deres Bestilling til Underteguede,
inden d. 17. April.

Gjitttrup, d. 22. Marts 1898.

Bjrral Nielsen.

Vangelands BF. afholder sin aarlige General-
forsamling Lørdagen d. 9. April, Form. Kl. 10,
hos Gæstgiver Hans Søgaard i Østergade. Valg
af ny Formand. **Rasmus Andersen.**

Gl. Roskilde Amt BF. afholder General-
forsamling i Højstolehjemmet i Roskilde Mandagen
d. 11. April (anden Paasfedag), Eftermd. Kl. 2.
Regnskab vil blive fremlagt til Godkendelse.
Derefter holder Biavlslærer **N. S. Kristensen** Fore-
drag.

Nalborg Amt BF. De Medlemmer, som
ønske at faa Kunsttavler igennem Foreningen iaar,
bedes indsende deres Voks til Forarbejdelse til
Tavler; ligeledes bedes Bestillinger paa Bistaber
indsendte til undertegnede inden d. 15. April, senere
modtages ingen Bestilling.

Nalborg, d. 22. Marts 1898.

Erhbødigst

J. C. Bedø.

Danmarks-gade 90

Holbæk Amt BF. At Lærer **V. E. V.
Smith** i Bjergsted pr. Svebølle er valgt til For-
mand for Holbæk Amt, i Stedet for afsøede Kantor
Erzlev, meddeles herved.

Svendborg og Omegn BF. holder Møde
Søndag d. 24. April, Eftm. Kl. 2, hos Fabrikant
Kr. Pederfen i Tved. Sommermøderne planlægges
og der gives praktisk Vejledning i Biernes For-
aarsbehandling. En Del Biavlsvredfæber vil blive
fremstillet. **W. H. Lund.**

Indhold af dette Numer.

Bornholms BF., af Georg Jøseffen	106
Brevkasse	109
Ekko, af P. Nielsen	107
Foreningen til Kaniavdens Fremme i Danmark	109
Forsøg, af N. S. Kristensen	100
Gavnlige Vint	108
Hans Erzlev, af J. Møller	97
Kolding og Omegn BF., af Christensen	106
Lav selv deres Kunsttavler, af Kr. Hansen	103
Mine Bier, af Proprietær Houliind	104
Morsø BF., af P. Thorsen	106
Om Rammemaal, af C. J. Grønning	101
Pastor Delbancos Tale ved Redaktør Erzlevs Jordfærd	97
Syge Bier	107
Til Begynderen, af C. J. Grønning	102

Den danske Bi-Tidende
Tidsskrift for Biant.

Udgivet af
 Danmarks
 Bieoler-Lovning".

STIFTET 1866

Redigeret af
 Ejnar Erslev,
 Cand. mag.
 Gøthersgade 158 St.,
 København K.

PAULI. T. A

Kantor Erslev.

Denne Mand, hvis Billede ses omstaaende, vil være de fleste danske Biavlere bekendt; de, der kendte ham personlig, ville straks se, hvem det er. Hans Personlighed forstod nemlig at gøre sig gældende, og naar man havde set ham een Gang, glemte man ham ikke. I over ti Aar har han med Mund og Pen kæmpet for Biavlens Udbredelse og Fremgang, og det paa en Maade, som ingen anden her i Landet før han.

Hvornaar og hvorledes han blev Biavler ved jeg ikke, men allerede 1875, som Lærer i Ulstrup, giver han, som Bidrag til en Skriftlæsningsbog, en kort Beskrivelse af „Honningbien“. I 1878 begyndte han i Tidsskriftet en Række Artikler om „Engelsk Biavl“, og samme Aar faar han paa Udstillingen i Svendborg „Hædrende Omtale“ for et Lavstade. I de følgende Aar leverer han Oversættelser og selvstændige Bidrag til Bladet; derimod har jeg ikke fundet Bidrag fra ham i 1880—82, formodentlig fordi han da var forflyttet fra Ulstrup til Kallundborg, hvor den ny Gerning som Lærer og Kantor vel har taget hans Tid. I 1882 valgtes han som Kredsformand for Rejsnæs BF., og 1835 for Holbæk Amts BF. og Delegeret ved DBF.'s Centralmøder. Han begynder nu igen at skrive i Tidsskriftet; 1884—85 er han Revisor i DBF. og i 1885 taler han ved Udstillingen i Roskilde.

Ved Centralmødet i Fredericia d. 29. Novbr. 1885 valgtes Erslev som Medlem af DBF., og samtidig som Redaktør fra 1. Januar 1886 og Sekretær fra 1. April s. A. — Og Erslev var den rette Mand. Med stor Dygtighed forenede han Lyst til Gerningen, og hans usædvanlige Arbejdsevne tillod ham ikke alene at passe sin egentlige Gerning med Iver og Dygtighed, hvorom Hr. Pastor Delbanco vidnede saa smukt ved hans Baare, men ogsaa at kaste sig mere og mere over Biavl. Tidsskriftet redigerede han særdeles godt. Det var stedse under hans Ledelse belærende for yngre og fængslende for ældre Biavlere. Selv skrev han i hvert Nr. ledende Artikler om vel alle Grene af Biavl, særlig læseværdige have hans Artikler angaaende Honningbiens Naturhistorie og Blomsternes Befrugtningsforhold været; ogsaa i Forenings-Anliggender gav han stadig vægtige Bidrag. Ved Redaktionen kom hans Uddannelse ham ret tilgode. Foruden Lærereksamen, fra Jonstrup tog Erslev, der var født 30. Maj 1844, udvidet Eksamen 1867. Denne sidste, der væsentlig omfattede Naturkundskab og Sprog, gav ham nemlig dybere Indblik i Naturhistorien, end der gives de fleste Lærere Lejlighed til, og satte ham i Stand til at følge Verdenslitteraturen angaaende Biavl. Tidsskriftet indeholdt derfor jævnlig Oversættelser, særlig om engelsk og amerikansk Biavl, og Artikler om fremmede Bimestres Anskuelser desangaaende. Som Foredragsholder, Udstiller og Leder af flere af vore større Udstillinger indlagde Erslev sig ogsaa stor Fortjeneste, og Lysbillederne, hvormed han ofte illustrerede sine Foredrag, modtoges altid med Bifald. I sin Egenskab af Sekretær og Redaktør havde han Kendskab til og Brevveksling med alle ledende Medlemmer af DBF., og det var en Fornøjelse at arbejde sammen med ham, da han huskede godt, og havde god Orden paa sine Sager. Hvor travlt han havde, jaskede han aldrig; hans Regnskaber, Manuskripter, Breve o. l. sluttede altid med samme klare ensartede Kalligrafi, hvormed de begyndte. Erslev var en Ordenens Mand, og uden dette havde han heller ikke kunnet udrette det, han fik udrettet.

Af Bøger og Biavlsskrifter har han skrevet mange, dels for egen Regning, dels som Smaaskrifter for DBF. til Uddeling blandt Smaakaarsfolk: 1886 „Honningen og dens Anvendelse“, 23 Sider, udkommet i 2. Oplag 1890.

„Overvintring“.

1887 „Den danske Biavl før og nu, Kubebiavl“, 16 S.

„Fører i Biavl“, 156 S., 2. Udgave heraf 1890, 162 S., 3. Udg. 1897, 193 S.

- 1888 „Blomsterkalender for Biavlere“, 315 S.
 1889 „Foreningens Bogsamling“, 2. Udgave 1893.
 1890 „Voksmøllene“, 43 S.
 1891 „DBF.'s Festskrift“, 34 S.
 1893 „Ledetraad i Biavl“, 60 S., 2. Udgave 1895, 68 S.
 1897 „Bipest“, 52 S, som Supplement hertil 8 S.
 Endvidere „Honningen som Nærings- og Lægemiddel“.

Biavlsskolen i Kallundborg ledede han med Dygtighed i 2 Aar; Spørgsmaal fra Biavlere besvarede han klart, med faa Ord, og hans mikroskopiske Undersøgelser, angaaende Bisygdomme, har haft stor Betydning for Bestemmelse og Helbredelse af disse.

Ved DBF.'s Bestyrelses- og Centralmøder var han den ledende Aand og ved sin klare Opfattelsesevne, sit indgaaende Kendskab til Foreningens Anliggender og sin Veltalenhed forstod han som oftest at lede Forhandlingerne, som han ønskede det ligesom han ved Diskussionsmøderne enten selv indledede et eller andet interessant Spørgsmaal eller gav vægtige Bidrag under Diskussionen.

Erslevs store Arbejde i Biavlens Tjeneste paaskønnedes fra Centralforeningens Side ved hyppige Løntillæg, fra Biavlernes Side ved hyppige Taksigelser, saadanne findes næsten i hvert Nr. af Tidsskriftet, og af ledende Mænd i DBF. ved, at disse indstillede ham til Dannebrogsmænd, hvilken Indstilling straks blev fulgt.

Fra enkelte Sider vakte hans stigende Løn nogen Modstand, hvilket paa en mindre hensynsfuld Maade kom til Orde i 1893 paa Centralmødet i Kolding; men jo mere hans store Arbejde blev kendt, desto mere indsaas det, at Erslev gjorde Fyldest for den ydede Løn, og at han som Arbejder var sin Løn værd. Skal man bebrejde ham noget, var det dette, at han tog sig saa meget paa, at der ikke blev Løjlighed for yngre Kræfter til at uddanne sig. Derfor staa vi nu med Tvivl om, at nogen tilfulde kan tage hans Gerning op. Ligesom han i sin Tid tænkte paa at overtage Præsidentposten, var det nu hans og forresten ogsaa vor Tanke, at han, saa snart der fra Statens Side kunde ventes den fornødne Støtte, vilde nedlægge sin Lærergerning og kun anvende sine Kræfter i Biavlens Tjeneste; men det skulde blive anderledes.

Midt i sin Gerning blev han pludselig syg d. 20. Febr., just som han skulde i Kirke, og allerede d. 10. Marts gik han bort fra sine Kære, fra sin daglige Gerning i Kirke og Skole, og fra sin store Biavlsgerning. Sent vil hans Navn slettes i danske Biavlernes Tanker, hans Skrifter vil længe overleve ham og hans Person vil længe blive savnet. Ære være hans Minde.

R. Jensen.

Foraarstofdring.

Af Jacob Olsen, Driftsbroskus.

Blandt de Hjælpebidler, som Biavleren har til sin Raadighed for at fremstykke Yngelsættningen, indtager Fodringen en fremragende Plads. Naar denne om Foraaet udføres i nævnte Djeved, benævnes den i Almindelighed Spekulationsfodring, og det kan jo ikke nægtes, at den er bygget en Del paa Spekulation, da Vimængden, som man derved opfoeder, er beregnet paa at indbære det Honningforraad, der skal give det egentlige Overskud, og da man paa den tidlige Aarstid, hvor Fodringen foregaar, ikke har nogen Anelse om, hvorledes Vejr-

forholdene vil blive, naar det rigelige Træet indfinder sig. Man har undertiden gjort den Indvending, at, dersom Bierne under Hvedtræffet paa Grund af ustadige Vejrforhold bleve forhindrede i at flyve ud, var det ikke alene spildt Arbejde, man havde udført, men Udlæget til Foder var tillige fuldstændig spildt, idet man har gjort gældende, at naar den store Vimængde, der var bleven opklæffet, ikke kunde drage fuld Nytte af det rige Træet, vilde de fortære langt mere af den paa enkelte Dage indsamlede Honning, end de ellers vilde have gjort, naar Vimængden havde været en Del mindre og Udbytte som Følge deraf formindskedes. Ganste vist kan der være nogen Mening deri, men det maa dog ikke glemmes, at,

indtræffer der blot nogle Dage med fortrinligt Træk, kan et kraftigt Bisolk indsamle flere Gange mere end et svagt, som ikke vil samle noget af Betydning. Nej, skal der virkelig fra Føreaaret af være Haab om et stort Honningudbytte, saa maa man ved alle de Hjælpemidler, man har, søge at oparbejde de forskellige Bisamilier til den størst mulige Styrke; thi kun derved bliver man i Stand til at opnaa et tilfredsstillende Resultat. Sagen er nemlig den, at svage Følk som Regel aldrig give Overstud, men meget stærke kan i et jævnt Middelaar give noget og i et godt Aar endog et forbausende stort Udbytte. Som Eksempel paa, hvor hurtigt et kraftigt Bisolk under heldige Forhold kan hjembære et ikke ringe Kvantum Honning skal jeg anføre følgende: I det fortrinlige Høningaar 1889 begyndte Hovedtrækket paa denne Egn omkring d. 10. Juni, og ved dets Begyndelse vare mine Stader omtrent blottede for Førraad, kun vedligeholdtes de ved Hjælp af Spekulationsfødring i saa rigelig Mængde, som det var nødvendig for Yngelens Udvikling, saaledes at der i hvert Stade fandtes 4 a 6 K. Men efter det fortrinlige Hovedtræks Indtrædelse voksede Høningmængden i kort Tid i saa forbausende Grad, at jeg allerede d. 22. Juni af det bedste Stade udslyngede 30 K., og efter 14 Dages Førløb d. 6. Juli 48 K. af det samme Stade. Desværre

maa det jo indrømmes, at det kun er de allerførreste Aar, der kan opnaas et saadant Resultat, og uden meget kraftige Bisolk vil det jo saagodtsom aldrig lykkes. Spekulationsfødring er derfor efter min Anskuelse næsten en Nødvendighed i saadanne Egne, som kun have et ringe Føreaarstræk, men i Almindelighed et tidligt og fortløbet Hovedtræk. Det kan undertiden ogsaa have sin Betydning, hvis man ikke har naaet det ønskede Stædeantal, at benytte Spekulationsfødring for derved at fremskynde Sværmning. Ud Erfaringens Vej har jeg indset, at man meget godt kan saa tidligere og flere Sværme, naar Føreaarsfødring benyttes, end hvis Bierne overlades til sig selv, omendstødt de have tilstrækkeligt at leve af i deres Bolig. Her er dog nærmest tænkt paa Sværmning af Kubler, da kunstig Formering jo kan udføres efter Dunst med Hensyn til Kunststadernes Antal, Størrelse og Tidspunktet, paa hvilket man anser det for heldigst at lave saadanne. I Forbindelse hermed skal dog anføres, at den kunstige Formering maa udføres med en vis Begrænsning i Antallets Størrelse, da det selvfølgelig ikke vil være formaalsstjenligt at

foretage slikt i altfor stor Udstrækning, naar man kun har nogle enkelte Stader. Et af de vanskeligste Spørgsmaal ved Spekulationsfødring er, naar denne skal begynde; man maa vogte sig for ikke at begynde for tidligt dermed. For Egne med Sommertræk alene bør der næppe fødes spekulativt før i sidste Halvdel af April Maaned, naar Vejret er nogenlunde, saaledes at der er indbaaret en Del Blomsterstøv, og da Fødringen ikke alene fremskynder Yngelansætningen, men tillige giver Bierne større Trang til Udslyngning, indses det let, hvor skadeligt det kan virke, dersom Vejret er ustabigt, naar Fødringen med flydende Foder foretages altfor tidligt paa Aaret. Paa den Maade kan Spekulationsfødring gøre Stade derved, at en Mængde Yngel bliver ansat, og de Bier, som skulde pleje denne, ere udsatte for at gaa tilgrunde efter en større Maalestok, hvilket kan medføre, at der bliver for lav Varmegrad i Yngelrederne, saaledes at Bierne trække sig sammen paa enkelte Tavler; og den i stort Omfang ansatte Yngel kan komme til at lide derunder. Tre Bierne fra Efteraaret af indvintrede paa rigeligt Førraad, vil den meget tidlige Føreaarsfødring ogsaa af den Grund være nødvendig, og er der en frugtbar Dronning til Stede, vil saadanne Bisolk i Almindelighed kunne fremskyndes noget med Yngeludviklingen, naar der nu og da skrælles et

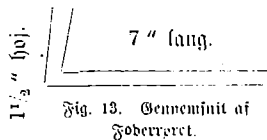

Fig. 13. Gennemnit af Føbeerret.

Stykke Forsøgling af paa en af de bageste Tavler, indtil man anser Tidspunktet for heldigt til at begynde med flydende Foder. Om man vil bruge Høning eller Sukker til Fødring, kan maa ske afhænge af forskellige Forhold. Sukkeret er jo langt det billigste at benytte dertil, men en ringe Til sætning af Høning anses af flere for at have en gavnlig Indvirkning paa Yngelansætningens Mængde, og der er næppe Tvivl om, at Bierne ved Lugten af Høningen hurtigere vil bære Foderet op i Voksbygningen. En anden Slags Fødring kan undertiden være nødvendig, nemlig Vandfødring, da det ofte i det tidlige Føreaar kan indtræffe, at Høningen er bleven kornet, er bleven stenhaard, saaledes at Bierne ikke ere i Stand til at opløse den, med mindre de saa Vand dertil, og de kan da sulte ihjel, selv om der er rigelig Høning tilstede. Dette kan ses, naar der paa Bundbrættet er nedfaldet en Del tørre Sukkerkorn. Denne Mangel kan afhjælpes ved at give et Glas Vand, overbunden med et Lag Lærred, ovenpaa Kammerne i omvendt Form. En saadan Krydstallisering af Høningen har tidligere været almindelig i mine Stader, men i de sidste

10 Mar har noget lignende ikke indfundet sig, hvilket jeg tilskriver den Omstændighed, at i den Narrætte har Bierne om Efteraaret faaet tilsat mindst den ene Halvdel af deres Vinterforraad i Form af Sukkeropløsning. Det Spørgsmaal kommer dernæst, hvorledes man ønsker at Spekulationsfodringen skal foregaa, enten foroven i Stedet, lige over Biernes Ingelleje, eller forneden under Kammerne. I den Narrætte, jeg har drevet Viabl i, har jeg forsøgt begge Dele. Jeg har fodret Staderne foroven med Glas, overbundet med Lærred, eller med den saakaldte fuldkomne Fodrer; men jeg maa erkende ikke at være fuldt tilfreds med nogen af disse Foderapparater om Føraaret. De lide nemlig af samme Fejl begge to, at ved Omkifting af Glasene ere Bierne meget let udsatte for Barmetab, som paa denne Aarstid er meget skadeligt; thi der er Brug for al den Varme, der kan fremstilles. Det indses jo let, med hvilken Hurtighed denne undviger, saa snart der aabnes foroven i Stedet, og da det næsten hører til Dagens Orden, at Glasene skal skiftes, er der næppe Tvivl om det skadelige i saa Henseende. En anden Fejl, som denne Maade at fodre paa har, er næppe helt uvæsentlig, nemlig at man ikke har i sin Magt nøjagtig at bestemme, hvilken Fodermængde, der skal gives daglig. Endelig liden den omtalte Metode af en tredje Fejl, nemlig at Foderet, ved blot at være anbragt ovenpaa Kammerne, en kort Tid antager en ilde Lugt, saa Bierne ere tilbøjelige til at bære det ned. Disse Grunde have haft til Følge, at jeg ikke i de senere Aar har anbragt Foderet ovenpaa Kammerne. I gamle Dage, medens man alene drev Viabl i Kuber, var det jo almindeligt, at, saasnart som Føraaret kom, og Bierne begyndte at flyde ud, da kom Fodertruget frem for at give de Familier noget, som vare lettest i Vægt. Denne Fodringsmaade var jo noget mangelfuld og har sikkert ikke sjældent gjort mere Skade end Gavn, dels fordi Fodringen som oftest begyndte for tidligt og uden Hensyn til Vejrets Varmegrad, hvorfor Bierne vare udsatte for at lide en Del for at faa Foderet baaret op, og dels fordi saadanne Ting i Almindelighed vare for smaa til at indeholde saameget, at der kunde være Tale om virkelig at erstatte, hvad de manglede, da det jo oprindeligt ikke var for at fremskynde Ingelansætningen, men nærmest for at holde Bierne i Live til Træftiden, at man brugte denne Fremgangsmaade, altsaa en Slags Rødsfodring. Naar man udfører Spekulationsfodringen i dertil indrettede Bakker af Zink eller Blik, anser jeg disse for at have en passende Form og Størrelse, naar de maale c. 4" i Bredden

og 8" i Længden; men for at man ikke skal risikere, at Bierne drukne i Foderet, bør de næppe være mere end $1\frac{1}{2}$ " høje. Saadanne Bakker kan jo anbringes under Kammerne tæt op til Glasdøren eller endog med et Stykke deraf ind under denne, for at Paafyldningen kan foregaa bagfra i Stedet, uden at Indstuddet behøver at flyttes, eller ogsaa kan man indrette Flyvehullet saaledes, at det er til at gøre højere i den Tid, man fodrer, simpelthen ved at have et løst Træstod af $\frac{1}{2}$ " Tykkelse i Flyvehullets Overkant. Men begge disse Fremgangsmaader vækker Forstyrrelse i Bisfamilien og giver tillige en Del Arbejde, naar det skal gentages i et Antal Stader; derfor har jeg i de senere Aar givet Bierne det flydende Foder igennem et vinkelbøjlet Rør af Zink, $\frac{3}{8}$ " i Diameter (se Fig. 13). Lige over Flyvehullet bores et Hul igennem Stadets Væg, hvor Røret skal anbringes i vandret Retning, saaledes at dets inderste Spids er $\frac{1}{2}$ " over Stadets Bund, hvor altsaa Bakken anbringes. For at Bierne ikke skal gaa ind i Røret indvendig fra er der fæstet et Par Trædstifter tværs derigennem. Denne Maade at fodre paa har jeg fundet at være særdeles praktisk, da man med Letthed kan hælde det flydende Foder ind i Bakken uden at forurolige Bierne, og der er næppe Tvivl om, at naar Arbejdet udføres ved Solnedgang vil Rørbierne ikke tilloftes, da Foderet kun staar helt inde under Røksbygningen. Det skal dog bemærkes, at Stedet maa staa vandret for at forebygge Spild, ligesom Opmærksomheden maa være henvendt paa ikke at give mere Foder hver Gang, end der er rigelig Plads til i Bakken, og at dele maa gives i saa varm Tilstand, at man netop kan holde en Finger deri, uden at det brænder, da det erved vil varme op paa Ingellejets Røksbygning, hvilket har til Følge, at Foderet hurtigere bliver baaret op af Bierne. Da Bierne om Føraaret behøve meget Blomstertøv og det, de have indsamlet det foregaaende Aar, undertiden kan være utilstrækkelig til den Mængde Ingel, der produceres ved Spekulationsfodring, kan Fodring med Mel ofte erstatte dette i Egne, hvor Blomstertøvet kun findes i ringe Mængde. Jeg har forsøgt at opstille en Kasse med Hvedemel paa et lunt Sted i Nærheden af Bisfamilien, hvor Bierne da hente det med stor Begærlighed; men for at hidlokke dem maa man i Begyndelsen komme lidt Honning derpaa. Hvorvidt en saadan Mel-fodring har nogen væsentlig Indflydelse paa Ingeludviklingen eller ikke, har jeg dog ikke fuld Klarhed over, men naar man iagttager, med hvilken Travlhed de indbære det, naar man uvilkaarligt det Indtryk, at det ligesom er en

Nødvendighed for dem. Saa snart der i Naturen findes rigeligt Blomsterstøv, vil Melet blive braget.

Tab og Binding.

Af J. P. Harbo, Nsbo, Vejen.

Det ligger nær for de danske Viablere at klage over det store Tab, vi maa føle ved Hans Erzslevs Død. Det var med en storartet Energi, han tog sig af Biavlens Fremme. Tænk saaledes paa hans Arbejde i Kampen mod Bipesten! I Stedet for at klage over Tabet, maa vi dog hellere glædes over den store Binding, vi have haft ved hans Virksomhed, en Binding, der i lange Tider vil mærkes. Vare Arbejdet nu maa blive fortsat med samme Energi og Dydighed i den kommende Tid! Sagen fortjener det!

Tid om min og nogle andres Biavl.

Af L. Friberg, Tranebjerg, Samsø.

Naar jeg ved Midjommertid skal til at høre Honningen, er jeg gerne begærlig og tager alt med, saa nær jeg nogenlunde kan, baade foroven og forneden, dog vil der i Yngeltavlerne i Reglen forblive 6—8 \mathbb{W} tilbage; de bør altsaa fodres op med 8—10 \mathbb{W} Kandis hver — c. $2\frac{1}{2}$ Kr. til hver Familie — for c. 10 Stader = 25 Kr. Men for at spare denne Udgift (især i saa daarlige Aar, som vi nu have haft flere af, kan det nok behøves) har jeg samtidig forsynet dem med tomme Tavler, i Stedet for de fyldte, og andragt et Stykke bitet Traadvæv over Midten. Derpaa blive de staaende 8—14 Dage og falde i Ro efter Afslutning af Tavlerne, og litte eller sæstne da Tavler og Dække. Efter endnu et Eftersyn, for at overbevise mig om at det er „all right“, kører jeg dem en skøn Morgenstund sidst i Juli ud paa Lyngen (1 god Mil). Der har de hvert Aar — undtagen i 1895 — atter samlet Husene fulde og ere blevne mer end rigelig vinterforshnede, saa jeg har kunnet tage et Par store fyldte Tavler (12 \times 10 ") fra hver og sætte et Par silbige Udtrommere paa, dog har jeg jebulig mistet en og anden af disse Udtrommere, særlig under langvarige Vintre, hvor de ere tilbøjelige til at faa Bugløb.

I den Anledning vilde jeg gerne gøre en Bemærkning angaaende Lynghonning:

Som bekendt er der en egen skarp Smag

ved Lynghonning, og da den desuden er vanskelig at udslynge, høster jeg den aldrig, men bruger den kun til Vinterfoder, hvortil den dog langt fra er saa god som den lyse Forsommerhonning eller Kandisfirup. Jeg synes at have bemærket, at Bier, indvintrede paa Lynghonning, behøve meget stor Luftfornæelse og ikke for varm eller tæt Bolig. Det hedder sig jo, at de ogsaa behøve Vand meget før andre Bier, dog tror jeg, at det i Reglen er Luft, der først mangler. Herved blive Bierne urolige, varme og rive Honningcellerne op; der samler sig paa Bunden en hel Dyrge, som ved Luftens Paavirkning bliver tyndflydende og fremkalder Bugløb, hvis der ikke inarest indtræffer en Udflugtsdag. Paa den Maade har saavel jeg som andre mistet flere Bisfolk. — Med Forundring har jeg bemærket, at naar jeg tager en saadan afsnaget Table ud (den ser ud som den indeholdt mørkt Puddersukker) og den blot kort Tid er udsat for almindelig Luft, „laar“ den sig og bliver aldeles vaad ganske af sig selv.

Som bekendt tiltrækker ogsaa almindelig Honning (Sukker med) Fugtigheden fra Luften, hvorfor man endelig ikke bør spare paa denne billige Artikel, der viser sig som en lige nødvendig Livsbetingelse, saavel for Store som for Smaa.

Grundet paa det i Reglen mindre tilfredsstillende Udbytte, Bierne yde, tror jeg man bør søge at bruge en Driksmaade, der voldrer Bisfaderen den mindst mulige Ulejlighed. Jeg synes af Eksempler (fra andre herværende Viablere, hvis Bier jeg af og til kommer og tilser), at Arbejdet godt kan indskrænktes meget, uden at Udbytet derfor forringes i nogen høj Grad. Det vilde faa en stor Betydning for Biavlens almindelige Udbredelse, om man (ved en bestemt opgiben Fremgangsmaade) kunde berolige de mange udenforstaaende, som ere bange for at give sig af med Biavl, fordi det hedder sig, at der er saa meget Arbejde derved og dette Arbejde tillige fordrer en Del Kyndighed, hvis Tilsynet kunde indskrænktes til 3—4 Gange i Sommerens Løb (indbefattet Udrensning og Udslugning), hvorfor det har interesseret mig at se, at ogsaa Hr. Grønning har haft denne Tanke i flere Aar. Den megen Tumlen omkring med Tavlerne, Fratagen, Indsætning og Omblytning bør undgaaes og Huset beholde sine Tavler (og maaste sine Haldrummer derover); Stedet bør vist helst have løs Bund og rigelig stort Flyvehul paa Bred siden. NB. Maaste burde man ogsaa undgaa Overtæt, naar der i Underrummet er Plads til 12—16 store Rammer.

For Velhavende, der drive Biavl for

Fornøjelsens Skyld (det er vist desværre kun faa), kan der blive Anledning til mange Smaaarbejder at udføre, men for største Delen af os vil det nok gælde om at slippe med det mindst mulige Arbejde, især hvis det viser sig, at Udbyttet ikke i nogen høj Grad forringes.

Om Kursus i Biavl.

Af Th. Buchholz, Rødding.

Naar man ser hen til, hvad der i de sidste 20 Aar er udrettet til Fremme af den rationelle Biavl heri Landet, dels ved Udstillinger og dels ved Foredrag og praktisk Undervisning i Bihaver, samt gennem Biblade og gode Biskrifter, saa stulde man egentlig undres over, at vor hjemlige Biavl endnu ikke er bleven mere almindelig end Tilfældet er. Dog vil den, som ser lidt dybere i Tingene, snart opdage, hvor Stoen trykker. Der er især to Ting, som træde hindrende i Vejen: 1. De smaa Midler, hvormed der bestandig maa arbejdes. Da det jo mest er den Mindrebemidlede, der lægger sig efter Biavl og slutter sig til Foreningerne, kunne disse jo kun opkræve smaa Beløb som Kontingent, som oftest 1 Kr., ja endog 50 Ø. aarlig pr. Medlem. Som Eksempel kan anføres, at N. B. J. kun opkræver 25 Ø. aarlig pr. Medlem. Det vil være enhver indlysende, at saa smaa Midler ikke kunne række ret langt. 2. Men det kan alligevel ikke nægtes, at Stoen trykker nok saa tungt paa det andet Punkt; thi Mangel paa Midler kan dog i Længden ikke holde en god Sag nede, hvis den bæres frem af Folkets Masse, hvorimod Mangel paa Kundskab om selve Sagen lettere trykker denne ned, og saaledes forholder det sig netop med Biavl. Udstillinger ere vel et udmærket Mittel til at faa en Oversigt over Biavlens Standpunkt paa een Egn; men nægtes kan det dog ikke, at Kæppestriben ofte lader vel lange Tøjler, samt at megen Humbug beundres og belønnes ved Siden af virkelig Fortjeneste.

Hvad nu Foredrag og Udbredelse af gode Biskrifter angaa, da repræsentere de den uundværlige teoretiske Side af Biavlsagen, men der hæfter dog den Ulempe ved Foredragene, at de for det meste holdes om Sommeren paa en Tid, da de mest interesserede Medlemmer ingen Tid have til at høre derpaa. Den Slags Folk, som vi ønske at faa i Tale, have bedst Tid til at høre paa os om Vinteren, og da passer det ikke for den praktiske Side af Sagen. Fagskrifter

derimod læses mest om Vinteren. Tilbage staar altsaa kun den praktiske Undervisning, som gives af Foredragsholderen samtidig med Foredragsmødet.

Hvor udmærket for et tilstedebeværende lærelystent Publikum en saadan praktisk Undervisning i en Bihave, givet af en praktisk dygtig Biavler, kan være, saa hæfter der dog adskillige Mangler ved samme, der ofte gøre, at Resultatet bliver lig Nil: 1. Tiden er for det meste for knapt tilmaalt. 2. Kun ganske faa af de Nærmeststaaende kunne i Bihaven se, hvad der læses, og høre, hvad der tales. 3. De, som trænge mest til Undervisning, have ingen Tid til at give Møde i den travle Sommeretid. 4. Ofte er Vejret blæsende og daarligt, saa der intet kan udrettes ved Bierne. 5. Er en større Forsamling tilstede i en Bihave, saa blive Bierne let stikkelystne, og de endnu ikke stikfaste Biavlere, den største Part, forlade Bierne og faa ingen Gavn af Undervisningen. Hvad er det derfor, hvorpaa det storker i vor Biavl? Det er, med faa Ord sagt, mere praktisk Undervisning.

Dette har man ogsaa for længe siden indset her i Nordflæsby, og Forfatteren gav flere Aar i Træet gratis Undervisning i den praktiske Biavl en bestemt Dag om Ugen i sin tidligere Bihave i Studstrup. Men da kun de nærmestboende Biavlere kunne faa Gavn af en saadan Undervisning, har man nu tænkt at give Tanken en mere praktisk Form ved at indrette korte Undervisningskursus for Begyndere i Biavl, varende i tre Dage.

Degn og Lærer Petersen i Roagerkirkeby begynder et saadant Kursus i Bintsby. Det varer fra 31. Maj til 2. Juni og vil for enhver Deltager koste for Undervisning 4 Kr., og da en Sparerkasse har givet Tilskud til dette Kursus, kunne en Del ubemidlede Deltagere faa fri Undervisning.

Undervisningen vil strække sig over det nødvendigste i Teori og Praksis og blive givet saa letfattelig, at enhver kan følge med deri. Fra DBF. haabe vi gratis at faa tilstillet saamange Eksempl. af „Vedtraad“, som der melde sig Kursister til Undervisning, for at disse kunne uddeles gratis. Det er nu at haabe, at ret mange Biavlere ville benytte Lejligheden til paa en billig Maade at erhverve sig de uundværligste Kundskaber i Biavl. Man behager at henvende sig om Oplysninger til Degn Petersen i Roagerkirkeby.

Kredsformænd i DBF.

NB. Der er rimeligvis en Del Fejl i nedenstående Liste. Saadanne bedes meddele Redaktionen omgaaende, for at de kunne blive rettede i næste Nr.

Nr. 1 a. Hjørring Amt: Lærer N. Jensen, Badstev, Glavensfjeld F. Robmand Jens Jørgensen, Hjørring, Kæstner. Maler C. Hansen, Terslev, Brønderlev. Lærer Haugboj, Braa. Lærer Jensen, Elling, Frederikshavn.

Nr. 2 a. Aalborg Amt: Lærer Bittich-Lauritzen, Støvring. Slagter M. C. Val, Sønderholm. Smed Villadsen, Aalborg. Husejer Jens Beck, Daumarksgade 20, Aalborg, S. 2 b. Bølum: Maler C. Nielsen, Bølum. 2 c. V. Hornum: Lærer W. Hansen, B. Hornum. 2 d. Lundby: N. P. Jakobsen, Bruusaa, Løgstør.

Nr. 3 a. Morsø: Lærer P. Thorsen, Nørremølle, Nykøbing F., F. 3 b. Nordthy: Lærer Ditlevsen, Efted, Snebsted. 3 c. Thyholm: Jeppe Pederjen, Vejby, Skive. 3 d. Sydthy: N. N. Steusgaard, Grub Hurup.

Nr. 4 a. Viborg Amt: Lærer Holbech, Lynderup, Viborg. 4 b. Viborg: Gdejer Johan Petersen, Tougaard, Viborg, F. Serg. Muffs-gaard, Vib. 4 c. Braarup: Kr. F. Sørensen, Snebder, Grønbaek, Silkeborg. 4 d. Kelerup: Lærer Hvorslev, Almtoft, Kellervup F. Snebder Katballe, Kellervup. 4 e. Tagdrup: Gmd. S. Jørgensen, Thisted, Viborg. 4 f. Balling: Strædder J. P. Nielsen, Balling, Skive. 4 g. S. Resen: Anton Haaning, Jaarbaek, Spærker. 4 h. Nordsalling: Gmd. J. Kr. Skovby, Nasted, Nøstev. 4 i. V. Himmerland: Lærer Hansen, Hornum. 4 k. Hjerl-Har e: Stomager S. Underjen, Pederstrup, Kellervup. 4 l. V. Salting: Snebder J. Chr. Maden, Hem, Skive. 4 m. Vinkel-Ried: Lærer Korsgaard, Hind, Hindsholm. 4 n. Hindborg: J. C. Madjen, Hindborg, Jøbjerg. 4 o. Kvols: Niels Smidt, Kvols, Løgstrop. 4 p. Bjerringbro: Stomager J. Jensen, Bjerringbro. 4 r. Jøbjerg: N. Kr. Skov, Jøbjerg. 4 s. Røding: Mejerist J. P. Laurjen, Rødding, Skive. 4 t. Grundvad: Mejerist J. Chr. Pederjen, Grundvad, Kellervup.

Nr. 5 a. Randers Amt: Gartner M. Nielsen, Vornup Hjør, Randers. Smed Rasmussen, Romalt, Randers, F. 5 b. Haadsten: Blifflenslager Sørensen, Haadsten. 5 c. Kolind: Lærer Mørcensen, Kolind. 5 d. H-bro: Lærer Sejerjen, N. Nussif, F. Arveistovær Knudsen, Hobro, S. 5 e. V. Tørslev: Strædder Byrial Nielsen, Gekrup, Hobro, F. Strædder N. Christensen, Nsberg, Gaarup, S. 5 f. Vivild: Lærer Høgh, Vivild, Aningaebro. 5 g. Grenaa: Urmager N. C. Rasmussen, Grenaa. Lærer M. M. Christensen, Drum, Grenaa. 5 h. Lime-ted: Lærer Mørup, Rørsø, Hobro. 5 i. Gerlev: Stationsforb. Underjen, Gerlev, F. Lærer Sørensen, Gerlev, S.

Nr. 6 a. Ringkøbing Amt: Fotograf W. Bech, Høstebro, F. 6 b. Brejning: Stomager W. Lauritzen, Brejning, Ringkøbing. 6 c. Sparkær: J. Kristensen, Spærker. 6 d. Hammerum: Kr. Nielsen, Herning. Tjorning: Smed Kristian Nielsen, Høllingholt. Årnborg: Gdejer Jørg. Kristensen, Stovbjerg. Starvild: Niels P. Nielsen, S. Øren. 6 e. Vildbjerg-Timring: Robmd. L. M. Underjen, F., og Urmager Ole Birkmoje, begge af Vildbjerg, Herning. 6 f. Vorgod-N. Vium: Lærer K. Jørgensen, Vorgod, Herning. 6 g. Bølling N. Herreder: J. Chr. Hansen, Tarm. 6 h. Ulfborg: Kr. Larsen Bestergaard, Ulfborg. 6 i. Lem: Stomager Chr. Laurjen, Lem, Ringkøbing. 6 k. Sevel:

Urmager Th. Jensen, Sevel, Bunderup 6 l. Åmrup: Lærer Mikkelson-Lønning, Buss, Hammerum. Peder Sørensen, Åmrup, Herning. 6 m. Tim: Andreas Madsen, Sig, Tim. 6 n. Vinding: N. Bertelsen, Vinding, Høstebro. 6 o. Hauning: Chr. Gammelgaard, Sebling, Stern. 6 p. Lemvig: Urmager P. Nielsen, Lemvig, F. N. Nielsen, D. Maagaard, Røbling, Lemvig. J. Borum, Jøberg, D. Rasmussen, Kamme. Lørup, Lørring. J. Jakobsen, Gudum. J. P. Petersen, Lørring. L. Nielsen, Harboore. 6 s. Simmelkær: Gdr. L. Jepsen, Bredvig, Ørre, Herning. 6 t. N. Omme: Theodor Kæjeler, Hjalde, N. Omme, Tim. 6 v. S. Felding: Plauter Olaf Kristensen, L yng, S. Felding, Herning.

Nr. 7 a. Aarhus: Trafikchef J. Møller, Aarhus, F. Stomager P. Christensen, Solystgade 16, Aarhus, S. 7 b. Linaa: Stomager A. Hansen, Laven. 7 c. Hammel: Dyrkløge Christensen, Ellervup, Silkeborg. 7 d. Hads Herred: Snebder J. J. Nielsen, Nsbedrup, Ødder. 7 e. Bording: Landpost C. P. Jørgensen, Bording. 7 f. Silkeborg: J. P. Underjen, Skolebestyrer, Silkeborg.

Nr. 8 a. Ribe Amt: Mejeribestyrer J. B. Schmidt, Krønborg, Lunderstov, F. Gdejer E. Petersen, Forum, Guldbager. Bødker J. Jensen, Vandrup. Lærer Sørensen, Bedbat, Esbjerg. Sadelmager Grønning, Vejrup, Bramminge. Nebhager P. Th. Bruu, Varde. S. P. Kristiansen, Hørsbøl, Grindsted. Farver Jversen, Ribe. Jbsen-Lønnesen, Sejstrup, Gredstedbro. Stomag. P. Petersen, Jandrup, Varde. Søren Chr. Madsen, Bølding, Høsted. Snebder Pedegaard, Horne, Gjøstrup. Gaardejer Julius Larsen, Høsted. Bødker Th. Nielsen, Ølgod. Lærer Nielsen, Darum, Bramminge. J. Sørensen, Haltrup, Varde. L. Nielsen, Hirsbøl, Tjæreborg. Mads Jensen, Koffspang. Kontroller M. Frost, Vejrs, Varde. Lærer N. S. Kristensen, Tistrup. K. Jensen, Narslund, Ålfv, Vejen. C. J. Kollind, Ålfv. S. B. Bed, Langelov, Brorup. Knud Lauridsen, Tirsland, Høsted. Stomager Jens Hansen, Guldbager. Jakob Nielsen, Brøndum. M. Lauritsen, Pedersminde, Vejen. Sognefoged Kristen Madjen, Gammelby, Vejen. Gdr. P. Schmidt, Skobhøj, Brorup, S. Portor Klingsberg, Bramminge. Gdejer Søren C. Sørensen, Nordby, Fano. Lærer Ulrik Hansen, Tøbol, Høsted. Sognefoged J. Jensen, Berst Lunderstov, Snebder Schledaum, Berst, Lunderstov. Strædder H. Jensen, Billum, Varde. N. Jensen, Gøfing, Guldbager. N. Pederjen, Vejen. Hagen-Madsen, N. Høsted. 1. Sejstrup pr. Gredstedbro. 2. Nordby paa Fano. 3. Tjæreborg. 4. Brorup. 5. Ålfv pr. Vejen. 6. Bramminge. 7. Tøbol pr. Høsted. 8. Voborg pr. Vejen. 9. Ribe. 10. Stads pr. Tjæreborg. 11. Høsted. 12. Tistrup. 13. Ølgod. 14. Vejen. 15. Berst pr. Lunderstov. 16. Bølding pr. Høsted. 17. Jerne pr. Esbjerg. 18. Vandrup. 19. Brøndum pr. Guldbager. 8 b. Vorbasse: Klaus Jensen, Økslund, Høsted. Niels P. Poulsen, F., Vittrup, Høsted. Lærer Harbo, Åsbo, Vejen, S. 8 c. An-ager: P. J. Knudsen, An-ager, Varde.

Nr. 9 a. Vejle Amt: Lærer Holm, Søndermark, Vejle, F. Forretningsfører A. Underjen, Vejle Føllefled, S. 9 b. Brande: Morten Kristensen, Lilleholm, Brande, Jelling. 9 c. Ringgave: Gdr. M. Rjaldsen, Langelund, Jilflov, Vejle. 9 d. Hesselballe: Snebder A. Andersen, Hesselballe, Udum. 9 e. Kærby: Peder Jørgensen, Kærby, Jelling.

Nr. 10 a. Fynske Bivener: Bager Jørgensen, Dønsø. 10 b. Fynske BF.: Gartner A.

C. Andersen, Nyborg 10 c. Skovby Herred:
C. F. Abildgaard, Bogenf. 10 d. Vends Her.:
D. F. Andersen, Byllerup. N. Naby. 10 f.
Naarup: Kbm. H. P. Christensen, Naarup.

Kr. 11. Svendborg Amt: Lømr. Kr. Pedersen, Tved, Svendborg. F. Gdr. H. J. Hansen, D. Højsinge, Korint. Ungt. M. Nielsen, Ollerup, V. Esterlinge. Gdejer K. Andersen, Heminge, Rudsboing. Sadelmager B. Lund, Svendborg. P. Kr. Andersen, Ringe. Gdr. best. M. Lund, Bjerne, Faaborg.

Kr. 12. Københavns Amt: Partikulier M. C. Mikkelsen, Fredensg. 8, Rbhvn. 1. and. ph rm. P. S. Peterien, Falkoneralle 27, Frederiksberg. Gartner L. Sørensen, Lyngby. Formand Men-
lengracht, Hellerup

Kr. 13. Bornholms BF.: Lærer Joseffen, D. Lars Kirkestejn, Nybro, F. Zøsker og Svanefe: Gdejer L. Koføed, Kofsgaard. Østermarie: Skradder P. Mortensen, Godthaab. Østerlars og Gudstjen: Gaardejer H. Hansen, Keldsby. Nærker og Allinge: Partikulier H. Lund, Allinge. Høstle og Nærker: L. P. Pedersen, Høstle. Rønne og Nærker: Smeder Kr. Ipsen, Damp-
mollegade i Rønne. Vestermarie: Lærer Jensen i Søse. Nærker og Nærkerby: Lærer Dam, Kirke-
stolen. Nærker: Stomager Larsen, Brændes-
stov, Egeby. Bøvlærker: Gdejer Karl Koføed, Munkegaard. Bøvlærker og Nærker: Svabslærker
Kr. Hansen, Bøvlærker. Nylars: Smed Andersen-
gren. Nærker: Gaardejer Hans Nærker,
Strangegaard.

Kr. 14 a. Roskilde Amt: Dyrlæge P. Hansen, Nymølle, Høbehøjene, F. Gdr. Jakob Olsen, Dristebrohus, Røge, S. Jordbruger N. S. Kristensen, Himmelø, Nørskilde. Gdr. Jens Larsen, Strandgaarden, Roskilde. Vestgiver D. Hansen, Herthadalen, Vejre. Stomager Chr. Andersen, Snoldelev, Havnstrup. Stomager P. Andersen, Seugeløse, Taastrup. Stomager P. Pedersen, Skibby. Kroeger J. Mortensen, Stenløse. Fabrikant N. Andreassen, Kornrup, Nørskilde. Skradder N. P. Olsen, Herstedvester, Taastrup. Gartner A. Larsen, Nørhø, Frederiks-
lund. Lømrer C. F. Jensen, Mønslev, Vejre. Smed P. Jensen, Gevinge, Nørskilde. 14 b. Ramsø-Tune: Smeder Jens Jensen, Ramsø-
magle, Viby.

Kr. 15. Hølbæk Amt: Væderhandler Pedersen, Hølbæk. Lærer H. Rasmussen, Ellede, Kallundborg. Gaardejer P. Pedersen, Jørnsrup, Kallundborg. Stomager Haagenzen, Tranerbjerg, Samsø. Trefømd. Anders Pedersen, Skippinge, Svinnige. Dyrlæge Pedersen, Frydendal, Nørhø. Mejeribestyrer Skov, Stenmagle, Sorø. Lærer Smith, Bjergsted, Svebølle, F. Lærer Engberg, Havnstrup, Taastrup. Boelsmd. H. P. Bendixen jun., Solbjerg, Slagelse. Lømrer D. P. Hansen, Kongsted, Ruds-
bedby. Anders Pedersen, Hallenslev, Filipstød.

Kr. 16 a. Frederiksberg Amts nordlige: Dyphnsmd. Chr. Jensen, Alsferbo, Frederiksværk. 16 b. Asminderød-Fredensborg: Smeder W. Christiansen, Bøgebo, Fredensborg. 16 c. Hørsholm: Murer C. Gram, Vallerød, Hørsholm.

Kr. 17. Sorø Amt: Hjulmand Zing Larsen, Slagelse. P. S. Houliind, Johannesdal, Slagelse. Lærer Erslev, Liunge, Sorø. J. P. Nielsen, Gubum.

Kr. 18 a. Præsto Amt (Sydsjællands BF.): Væver Jens J. Hansen, Tofskværd, Olttrup, F. Skovrider C. H. Thymann, Petersværd, Vording-
borg. Lærer H. Rasmussen, Vordingborg. Peter Nielsen, Brostov, Præsto. Smed P. Nielsen, Waaby, Høstlev. 18 b. St. Hedinge: Kbm. Chr. Lassen, St. Hedinge.

Kr. 19. Maribo Amt: D. Hansen, Taagerup, Rødbj, F. S. ud. jur. Th. Hillerup, gl. Kristineberg, Nyhøbing F. Gdr. Jørg. Holse, L. Stenning, Saksfobing. Gdr. J. Pedersen, D. Skippinge, Rastov St. Husjer M. Knudsen Romme, Nørhø, Saksfobing. Gartner P. Hansen, Næsgaard, Stubbekobing. Lærer H. H. Hoffmann, Højsmarte, Rastov. Plantor Andersen, Botogaard, Faltter. Kollejer N. Pedersen, Høstlev. Parcelist Lars Erikson, Ønslev, Østildstrup. Sadelmager Aug. Pedersen, Brej-
ninge, Rysted. Gdr. H. P. Grøner, Sønderby, Jemo. Smed Jørg. Nielsen, Brujerup, Vægge-
løse St. Gdr. H. C. Rasmussen, Gaeret Maribo. Gdr. H. P. Knudsen, Sdr. Ørslev Nyhøbing F.

Kr. 20. N. Slesvig: Sammenstattede BF. Lærer Th. Buchholz, Rødding, F. J. Jensen, Nastrup. Lærer Chr. Jørgensen, Trosbøl, Fjeldsted. Dejn Nielsen, Døars. Lærer Chr. Pedersen, Broager. Fattigaardsbestyrer Bøzjen, Løjl, Aben-
raa. Bødker P. Poulsen, Høstlev, Abenraa. Lærer Jørgensen, Laugaaardsstov, Sundeved.

Kr. 21 a. Sønderborg Amt: Mads Han-
sen, Gyrrup, F. Skradder L. Sørensen, Horn-
slyd, S. Murer Simon Pedersen, Grumstrup, Nærstformand. Lærer Kruse, Torring. Møsten
Jensen, Rattrup. Kredsformænd ere følgende:
Niels H. Gald, Hornstrup. L. J. Møller,
Bjerge. Peder Frederiksen, Brigsted. Smeder
J. Jensen, Hørsens. Thomas Kristensen,
Vrold. R. Pedersen, Rimmerlund. Karl
Hansen, Skold. Sadelmager May, Steuderup.
Smed Jens Mikkelsen, Rattrup. Stomager
M. Thomsen, Hvirring. Johannes Pedersen,
Dommerup. Jens Lund Jensen, Vonge.
Mathias Pedersen, Hedegaard. Jens Kr.
Pedersen, Ølholm. G. M. Gregersen, Kor-
ning Stationsforst. Poltegaard, Kørup. Han-
sen, Rindrup. Ledvogter Niels Kristensen,
Grumstrup. Anders Munkhøj, Hylke. Smeder
P. Hansen, Yding. Erik Kristensen, Tof-
strup. Kr. Madsen, Rattrup. Nieslager L. M.
Hansen, Klating. Morten Sørensen, Lun-
dumstov. Lærer Norregaard, Thyregod. M.
C. Knudsen, Dørup. P. Nielsen, Ry, Udbeler.
P. Hallegaard, Plougstrup. Søren P. An-
dersen, Hammer. Smed Mads Pedersen,
Msted Mart. Niels J. Jensen, Vimmerup.
Morten Jensen, Rattrup. 21 b. Skanderborg:
Husmand Søren J. Nielsen, Stilling. 21 c.
Hundslund: Dreier Mikkelsen, Lindballe, Hund-
slund, Hørsens.

Kr. 22. Vallsø Stifts BF.: Murer A. Rind-
berg, Hørslev, F. Lømrer W. Frandsen, Hø-
rslev, S. Skovfoged N. Nikolajsen, Vallsø.
Gartner Larsen, Billesborg, Røge.

Kr. 23 a.: Alsiske BF.: Kaaaber J. Mad-
sen, Sebbelov, Augustenborg. E. P. Bcl. Rasmus
Jørgensen, Nørhø, Augustenborg. Chr. Ter-
kelsen, Nørhø, S. 23 b. Als N. Herred:
Bødker C. Hansen, Stevning, Svenstrup.

Kr. 24. Midtsjællands BF.: Peter Larsen
Forslev, Høstlev, F. Gdr. Conrad Pedersen,
Brangstrup, Ringsted. Gdr. Chr. Pedersen,
Sandby.

Kr. 25. Haderslev BF.: Slotsgartner Be-
rens, Gram Slotsbave, Slesvig.

Kr. 26. Sundeved BE.: Peter Hansen,
Slyngstien, Fjeldsted, F. N. J. Andersen, Brede-
bø. Maffinbygger Johansen, Barnæs, Fjeldsted.
Lærer Jepsen, Havnstrup, Fjeldsted.

Kr. 27. Kolding BE.: Stolebest. S. M.
Due, Kolding, S. Maffinpubser P. Christensen,
Lunderstov, F.

Kr. 28. Haderslev BE.: Jogh. Johansen,

Haderslev, E. Gdr. Juul, Møngsgd. Gdr. P. Pedersen, Kapdrup, Haderslev. N. Jversen, Tørring Mark, Haderslev, S.

Kr. 29. Slangerup BF.: Lærer Bagger, Hørup, Slangerup.

Kr. 30. Elbo m. A. Herr. BF.: Bogbinder N. Ladegaard, L. Belling, Borfop, P. Overjergent Bjerrregaard, Fredericia, S. Lærer Rosenfær, Stubbøl, Tavlov.

Kr. 31. Brede: N. J. Andresen, Brede, Bredebo.

Kr. 32. Han Herredernes BF.: Niels Madjen, Klim, Odde, Fjerritslev. M. Smer, Ullerup, F. Lærer Sørensen-Gandrup, Fjerritslev.

Kr. 33. N. Snede BF.: Jacob Sivebæk, Ejstrup, F. Lærer Rasmussen, Norkvig, Ns. Johansen, Dauding, Smed J. Mikkelsen, Matrup. J. Kr. Dinejen, Gludsted. Lærer Agger, L. Hjulund. Kr. Trolsen, Froungaard. Købmand N. Larsen, Ejstrup. P. Grøndal, Hedeegd. 33 b. Vrads Herr.: Mathias Pedersen, Hedeegd., N. Snede.

Et F efter Navnet betyder Formand, et S Sekretær.

Foreningen til Kaninavlens Fremme i Danmark,

Hvis Protektrice er Hds. kgl. S. Prindsesse Marie, og som nu virker paa fjerde Aar, har vedtaget at søge oprettet 3—4 Volscentre for belgiske Kæmpekaniner, for at skaffe godt Volsmateriale til Fremme af Slagtekaninavl. Samtidigt har Bestyrelsen besluttet at nedsette et Stambogsudvalg.

Ved Industri- og Landbrugsdstillingen for Holbæk Amt i Kalundborg 1898 arrangerer Foreningen sin IV. store danske Kaninudstilling. Til Præmier ved denne Udstilling er foruden de omtalte 300 Kr. udsat forskellige **Ærespræmier** deriblandt et **Solbæger** af Hds. kgl. S. Prindsesse Marie. Alle Medlemmer kunne udstille. Husmænd, Landarbejdere, Ledvogtere og Landpostbud optages som Gratis-Medlemmer — og faa „Tidskrift for Kaninavl“ for 50 Ø. aarlig — naar de tilskriver Sekretæren, Assistent Johannes Madsen, Grundtvigsvej 15, Kbhvn. F. For alle andre er Kontingentet derimod 2Kr. aarlig. Præster, Lærere eller andre, der ville virke for Oprettelsen af lokale Foreninger rundt om i Landet, kunne faa Agitationskrifter til Uddeling.

Fra Kredse.

Kjellerup og Omegns BF. afholdt d. 22. Decbr. 1897 Generalforsamling paa Hotel „Kjellerup“. Regnskabet fremlagdes og godkendtes. Det vedtoges at afholde Viavlsudstilling i kommende Sommer 1898

i Forening med Landboforeningens Generalforsamling. Det vedtoges at indbyde de Viavlsforeninger, som findes indenfor den herbærende Landboforenings Omraade. Efter Tur afgik af Bestyrelsen: Daniel Danielsen, af Lemvig og Smeder N. B. Jensen af Dalsgaard, der begge genvalgte. Foreningen er paa Grund af de meget ugunstige Væars paa denne Egn fundet ind til 11 Medlemmer.

Almtoft Skole, d. 4. April 1898

J. K. J. M. Hvorslev,
Formand.

Langelands BF. afholdt sin aarlige

Generalforsamling d. 9. April i Rudkøbing.

1. Regnskabet for det forløbne Aar fremlagdes og godkendtes. 2. Virksomheden for den kommende Sommer drøftedes, men da vi høre under Svendborg Amts BF. og Delegeretmødet for Amtet endnu ikke var afholdt, kunde Enkelthederne endnu ikke bestemmes.

3. Valg af Formand i Stedet for Hr. N. Andersen, der er rejst til Sjælland; valgt blev undertegnede. Der udtaltes stor Beklagelse over Erskøvs Død. I ham har den danske Viavl mistet sin bedste Mand, og han er ialtfald — trods andres Dygtighed — for Tiden uerstattelig; selv hans Modstandere ville sænke Raarden og indrømme ham den Førsteplads, som han i saa høj Grad har fortjent. Lad da hans utrættelige Arbejde, Mindet om denne vældige Personlighed, som nu er borte, — lad da det anspore os andre til at gøre, hvad vi enhver især efter Evne formaa for den danske Viavl.

Windeby pr. Rudkøbing, d. 12. April.

Hans Christensen,
Formand.

Ekko fra Staderne.

Alsbo, Vejen, d. 25. Marts.

Honninghøsten var her som andre Steder noget simpel. Mange klagede over, at de havde ligefrem Tab, idet de havde fodret en hel Del og atlede næsten ingen Honning. Selv kan jeg ikke klage, idet jeg uden Fodring har haft 20 Ø pr. Stade, hvad der kaldes meget godt i et jaadant Aar. I Husholdningen bruger vi selv 100 Ø, og Resten er solgt til 45 Ø. pr: Ø, der er almindelig Pris her.

J. P. Harbo.

Spørgsmaal og Svar.

Kr. 17. Jeg har 4 Bisfamilier i gamle Stader, som nu i Foraaret skal repareres. Vil De raade mig til at benytte det i „L. f. B.“ omtalte Løstapparat? Er det praktisk at benytte ved Omflytning? (P. S.) — S.:

Ved at benytte Løfteapparatet opnaar De at faa overført hele Bisolket i den ny Bolig, uden at ret mange Bier forlade Bisklyngen og sprede sig omkring i Bihuset, hvorfra det ofte falder Begynderen svært at faa dem ud fra Hjørner og Kroge og over i det ny Hus (se „T. f. B.“ XXIX, S. 92). En Dags Tid, inden De vil overføre Folket til det ny Hus, bør De løsne Kammerne og rense deres indvendige Sider og Bærelisten for paabygget Voks, samt paasætte Løfteapparatet. Den ældre Viadler, som er kendt med at arbejde med Bier, vil næppe lætte faa stor Pris paa Løfteapparatet som Begynderen.

Nr. 18. Ugter DBF. atter iaar at indforskrive ægte italienske Dronninger? (B. F.) — S.: Vel blev Indforskrivningen af ægte italienske Dronninger udført bl. A. af DBF.'s Sekretær; men i de senere Aar var det ikke paa DBF.'s Regning, Indførelsen skete, men paa Ersløvs private Konto. Ægte italienske Dronninger vil iaar som sædvanlig ogsaa blive indforskrivne af N. S. Kristensen og maaffe af andre.

Nr. 19. Samler Bierne paa en Udflugt baade Honning og Blomstestøv? (B. F.) — S.: Ja, Bierne samle baade Honning og Blomstestøv af samme Plante paa en Udflugt. Det vil De selv kunne iagttage, hvis De med Opmærksomhed følger Biernes Arbejde, naar der er godt Træk paa Stikkelsbær, Kirsebær, Løvetand og Ugertaal o. fl. Planter.

Nr. 20. Er man nu ved de Forsøg, som der er gjort med den store Kamme 40 × 30 cm., blevet klar over, at det er den fordelagtigste Kamme at bruge, baade som god Yngle- og Overintringsramme. (B. F.) — S.: 40 × 30 cm. Kammen er kun prøvet her i et Aar; den er vistnok en udmærket Kamme til Yngel og til at overvintre store Bisolk paa. Jeg vil dog ikke anbefale en Kamme paa 40 cm. Bredder, da Labnormalrammen kun er 3 cm. smallere. Den er jo 37 cm. Synes man, at Labnormalrammen, der kun har 21 cm. (8") Tablebygning i Højden, er for lav, kan man jo gøre den højere, f. Eks. 30 cm.; men udfør ikke denne Forandring ved mere end et af Deres Huse iaar. — Forsøg om □' Kammen eller Labnormalrammen er den bedste udføres i Djebliffet paa et Par Bigaarde paa DBF.'s Foranledning; men disse Forsøg vil næppe blive endelig affluttede, saa fuldkomment Resultat kan foreligge før om en 3—4 Aar.

Nr. 21. Sidste Efteraar købte jeg 1 Stabe med et Bisolk i; Stadets Rammemaal er 12" bred 10" høj. Nu ønsker jeg at overslytte Bisolket til et Ersløvs-Stade, der ligesom mine øvrige Stader er Ersløvs Model. Hvorledes kan dette lade sig gøre,

og hvornaar er den rette Tid? (N. R. S.)

— S.: Vælg til Overflytningen af Bierne en varm og stille Eftermiddag, naar Kirsebærtræet blomstrer. Flyt saa Huset med Bierne lidt tilbage fra den gamle Plads og sæt det ny Hus paa det gamle Hus's Plads. Træk Kammerne i Huset lidt tilbage, tag den forreste Kamme op og børsf Bierne af Tabellen med i det ny Hus med en stiv Gaasefjer. Stær med en tynd Bordkniv langs Kammetræet, saa Tabellen kan tages ud af 12 × 10" Kammen; læg nu Tabellen paa et Bord og Ersløvsrammen ovenpaa og stær Tabellen til, saa den passer stramt i Kammen. Da Tabellen er et Par" for smal, maa der sættes et Stykke Table paa 2" til i den ene Side af Kammen; dertil benyttes det Stykke, som blev skaaret fra forneden eller foroven af Tabellen. Gellerne i dette Stykke faar nok en anden Retning, men det gør ikke noget. Sørg for at Tabellen spænder godt i Kammen. Bind en Tabletraad omkring Kammen paa begge Sider, fra Rundliste til Tablebærer, og sno den sammen paa Tablebærerens øverste Side, anvend 2 a 3 Traade til det store og 1 Traad til det lille Stykke Table. Hæng saa Kammen ind i Huset med samme Side af Tabellen fremad som før. Udfør Arbejdet paa samme Maade med alle Tablerne, pas paa ikke at beskadige Yngelen, og sørg for, at Tablerne kommer til at vende samme Side fremad som før, for at Tablerne kan komme til at hænge saa regelmæssig som muligt. Udfør Arbejdet saa hurtigt som muligt for ikke at forkøle Yngelen og for ikke at løkke Røvere til. Pas paa at holde Flyvehullet indsnævret, for at Røvere ikke skal finde ind i Stadet. Det vil være heldigt at fodre Bisolket, for at det hurtigere kan faa bygget Tablerne fast i Kammerne. Pas Folket godt til, for at der kan være varmt i Huset.

Nr. 22. Kan Bisolket deles i to Folk? Det var i Efteraaret kraftig og havde et Winterforraad af 28 B. (N. R. S.) — S.: Ja, et stort Bisolk kan ofte med stor Fordel deles i 2; men denne Deling bør først finde Sted, naar Bisolket er blevet meget birigt, og naar Egnens Sværmetid er naaet.

Nr. 23. Da jeg har læst Meddelelsen i „T. f. B.“ Nr. 1, 98 om den selvbyggende Udflinger, beeder jeg Dem meddele mig Prisen og give Oplysning om hos hvem den kan købes? (N. R. S.) — S.: Vi ved ikke Prisen paa den omtalte Udflinger, men den er sikkert meget høj. Vi skulle gerne tilskrive Fabrikanten og udbede os Prisen. Af de tykke Udflingere, jeg har set, er der ingen, der i Brugbarhed har staaet paa Højde med de hos os almindelig brugte.

Hos de fleste Biavlere vil en Udslynger til 2 a 4 Kammer godt kunne udføre Arbejdet. Paa Egne med sildigt Træf bør Redelens Diameter være 24 a 30".

Nr. 24. Jeg ønsker i Sommer at tage et Kursus paa Biavlsskolen i Kallundborg, ikke for at blive Lærer i Biavl, men for at blive dygtiggjort til at passe mine egne Bisolk. Jeg er 50 Aar og noget svag af Helbred. Vil De tilraade mig at tage et Kursus? (A. R. S.) — S.: Paa Grund af Hr. Kantors Erøvels Død vil der næppe blive holdt Biavlsskole i Kallundborg iaar. Hvor Biavlsskolen vil blive holdt iaar, vil der blive taget Bestemmelse om paa Beshyrelsesmødet nu i April Maaned. Et Kursus paa Biavlsskolen vil sikkert have stor Betydning for Dem.

Nr. 25. Jeg har bygget 4 Stader, alle efter Erøvels Model, med Tavlebygning efter Anvisningen i „T. f. B.“, Nr. 5, d. 15. April 96. Jeg ønsker gerne Deres Raad, om jeg skal fortsætte uden Vndring med samme Kammebygning? (A. R. S.) — S.: Til saa lav en Kamme som Erøvelsrammen foretrækker jeg at bruge Afstandsstifter, i Stedet for de 1" 5" brede Sidelister, idet man paa de 4 a 5", hvor Sidelisterne støde mod hinanden, er meget udsat for at klemme Bier ihjel, og tillige fordi Bierne ofte klæbe Rammerne sammen, saa man ikke kan faa dem skilt ad uden ved at bruge en meget stiv Kniv eller et Stemmejern.

Nr. 26. Haven her er omgivet med temmelig høje Lætræer, som Bierne paa deres Flugt til og fra Husene skal over. Er det meget uheldigt? (H. L.) — S.: Naar Bierne flyve fra Huset ud i Marken, flyve de højt. Læbæltet vil derfor ikke vanskeliggøre Udslyningen for dem, særlig hvis det er en større Have. Men naar de vende hjem ude fra Marken, læsede med Nektar og Blomsterstøv, flyve de labt, kun saa liden fra Jorden. Ere Bierne nødte til at hæve sig over et højt Læbælte, for at komme til deres Hus, vil der i stærkt Blæst, under godt Træf, gaa mange tabt.

Nr. 27. Vil der være Grund til at danne en enkelt større Abning i Læbæltet, ved at nedstære nogle af Træerne? (H. L.) — S.: Ja, stær Træerne noget ned paa den Side i Læbæltet, hvor Bierne har deres Flugt. Sidste Aar nedstær vi en Del af et 4 Alen højt Pilehegn til 1½ Alens Højde, fordi det viste sig, at der gik mange Bier tabt i den bedste Træetid ved at flyve over Hegnet.

Nr. 28. Søge Bierne i deres Flugt fra Husene altid mod et bestemt Verdenshjørne? Hos mig flyve de over Lætræerne mod Vst, synes jeg. (H. L.) — S.: Hvad Retning

Bierne søge, naar de flyve fra Huset, afhænger af Omgivelserne, høje Bygninger, Trægrupper osv., og af, hvor de Blomster ere, Bierne søge. Hos os søge Bierne en Tid paa Foraaret mod Vst til en Del Pile og Vekiebuste, og lidt senere paa Aaret søge de mod Vest til nogle c. 800 Alen herfra liggende Frugthaver.

Nr. 29. Naar man vil have Tavlerne i Magasinerne forthykkede, kan man da nøjes med at indhænge 4 udbyggede Tavler i et almindeligt Magasin til 6 Tavler? Vil den Afstand passe? (H. L.) — S.: Et Trættet meget stærkt, saa vil man nok kunne nøjes med 4 udbyggede Tavler, men er Trættet mindre godt, saa bør De indhænge 5 Tavler. Naar Bierne saa have fyldt Nektar i Cellerne og begyndt at forlænge en Del af dem, fjern saa den ene Table af Magasinet, saa der kun bliver 4 Tavler tilbage, fordelte saaledes at de have lige megen Plads.

Bavnlige Vink.

Bejret (14. April) har i den forløbne Del af Maaneden været meget kaldt med en stærk Østenvind og mange Nætter har det været en stærk Frost. Selv i lune Bigaarde har Bejret kun et Par Dage (Stærtorsdag og Langfredag) tilladt at foretage Efterhyn og Rensning hos Bierne. Man bør ikke aabne for Husene og foretage større Efterhyn uden i varmt og stille Vejr. Vinteren var meget mild, saa man kunde vente tidligt Foraar, men Plantevæksten er paa Grund af det kolde Vejr meget langt tilbage. Paa Grund af det kolde Vejr bør man ikke indhænge Kunsttavler til Bierne i denne Maaned, og Yngelsprebning maa paa det bestemte fraraades. Mange Biavlere klage over at Pomningen er krySTALLiseret i Tavlerne. Giv Bisolk med frySTALLiseret Pomning Vand, enten i Glas fraoven (pas paa det ikke drypper) eller ved at helde lunkent Vand i en Table. Puff, at sidste Aar var et daarligt Pomningaar; se derfor efter om Bierne have Foraard nok. Saaning af større Stykker med Hvidkløver, Alfkløver og Gul Sennep kan i høj Grad forbedre Egnens Hovedtræf.

Brevkasse.

Beshyrelsesmødet er i Folge Præsidentens Ordre udsat til Søndag d. 24. ds., Kl. 12 Middag paa Hotel „Store Væst“, Korsør. Flere Medlemmer havde meldt Forfald d. 17. ds.

Kundgørelser.

En engelsk Udslyngningsmaskine er til Salg for 12 Kr. hos Entrepris Erøvel, Kallundborg.

Kunsttavler

af godt Divols faas ogsaa iaar hos B. Wojesen, Skjstoft, Nykøbing F.

Prisliste over Biavlerrekoisiter

fra

Alex. Rasmussen, Kallundborg.

Honningglas til Overbinding, prima Glas, affleben Mand. Indhold 1 Pbd. pr. 100 Stk. 9 Kr. 50 D. Pr. Stk. 10 D 2 Pbd. pr. 100 Stk. 14 Kr. 50 D. Pr. Stk 15 D.

Abbotts Honningglas, rigtig Facon. Indhold 1 Pbd. pr. 100 Stk. 13 Kr. Pr. Stk. 13½ D. 2 Pbd. pr. 100 Stk. 19 Kr. 50 D. Pr. Stk. 20 D.

Bergamentpapir, 30" bredt, pr. Allen 5½ D. **Propper af prima Kork til Abbottsglas** pr. 100 Stk. 1 Pbd. 2 Kr. 75 D Pr. Stk. 1 Pbd. 3 D. Pr. 2 Pbd. 5 D.

Proveglas i Træhflster til Honningprøver pr. Stk. 15 D.

Prima afflevent Zink-Dronninggitter pr. -Fod 65 D.

Prima Pappgitter pr. -Fod 85 D.

Erlevs fuldkomne Fodrer 70 D.

Koerbs Fodrer 60 D.

Simmins Kandiøfodrer.

Vibibe (Gronnings Model) 2 Kr. med Hætte.

Bibchætter for Biavlere 20 D.

Røgblæser (tyisk) med Spids 1 Kr. 25 D.

Spids dertil 10 D.

Røgpuster. Clarks, 2 Kr.

Paandrøjer 2 Kr. 30 D.

Bilbor, 19" højt 65 D.

Strællekniv, Woods Model, 75 D.

Spartler, afrundet Blad, 10", prima Kvalitet 75 D.

Spartler 5" langt Blad 45 D.

Tablesporer 30 D.

Tabletraad, fortinnet, engelsk Fabrikat, pr. Pbd. 60 D.

Porters Vitommer 50 D.

Niels' Vitommer (se T. f. B 1897 S. 52) 40 D.

Loddekander, dobbelte 1 Kr.

Bihængster af Gummi, solide, praktiske Facon, 2 Kr. 35 D.

Zin-Bestænder af Bisk 22 D.

Do. af Gummi med Rør 1 Kr.

Lopper, hornindfattede, 2 **Glas** 1 Kr. 20 D.

3 Glas 1 Kr. 40 D.

Dronningrellebestyrttere 8 D.

Amerikanske Delinger pr. Stk. 6 D., pr. 100 5 Kr

Strællebatter til alle 3 Maal 1 Kr. 65 D.

Alleys Dronning- og Dronfelde 1 Kr. 75 D.

Dronningbure 30 D.

Honningløser 80 D.

Amerikanske Zinkfalske, 30" lange, 20 D.

Galvaniserede Bihængster, pr. Par 10 D.

Honninghænder af Zin 75 D.

Engelske Honninghænder, Patent, af fortinnet Jern, 1" Hul, 1 Kr.

Honningspande af fortinnet Staalplade.

Udflyngningspande med Patent-Paner 2 Kr. 85 Drc.

Honningti til Spanden 60 D.

Solvoftsmelter, 16" < 17" indvendig, 3 Kr.

Winklers Damp-Vokstænder, meget praktisk, 30 Kr.

Kunststavleformer af Kobber pr. □ " 18 Kr.

Howards Metallinder pr Stk. 6 D.

Honningpande med Laag, fortinnet Staalplade, 27 Pbd. 2 Kr. 35 Drc, 35 Pbd. 3 Kr. 50 D., 43 Pbd. 4 Kr. 50 D. 54 Pbd. Honning 5 Kr. 50 D.

Bundstænder 25 D.

Zinkplader Nr. 8 24½ D.

Erlevstader 13½" × 8" med Zinktag, 1 Sæt Magasiner 11 Kr.

Enkeltstader med 18 Kammer i Hovedrummet. 16 Stk. 3¼" høj N. i Honningrummet 9 Kr. 50 D.

Cylinder-Udflyngningsmaskine, 2 Tavler 12" × 12", Snoretref, Soldenes Afstand 13½", 20 Kr.

Prima Vokstavler.

Honningglas med Struelaa.

Borellens Nedvæg pr. 100 5 Kr. 35 D.

Aluminiums Hønstænger pr. 100 65 D.

Da jeg nu ophører med min Forretning i Vosning og tiltræder Pladsen som Bestyrer af Hr. Chr. Niegels' Vokstavlefabrik og Bireviksitahandel, vil jeg benytte Lejligheden til at takke alle mine ærede Kunder for den Tillid, De hidtil have vist mig, og beder jeg Dem overføre denne paa Hr. Chr. Niegels, idet jeg foreskriver Dem, at jeg nu under bedre Forhold skal fremstille mindst lige saa gode Varer hos Hr. Chr. Niegels, som tidligere i Vosning.

Erbødigt

J. Anderjen,
Vosning.

Som De af ovenstaaende vil se, er det lykkes mig at kuytte Hr. Fabrikant J. Anderjen til min Forretning Grundet paa den store Jagkundskab og Dygtighed, Hr. J. Anderjen er i Besiddelse af, ser jeg mig nu, mere end nogen Sinde, i Stand til at tilfredsstille enhver rimelig Fordring paa Biavleromraadet. Og beder jeg baade Hr. J. Andersens Kunder, samt enhver, der vil forunde sin Søgning, saavel i Vokstavler-, Bihuse- og Biavlerrekoisitter, naareft at henvende sig til mig, da De ubetinget hos mig jaar, de bedste Varer til de billigste Priser.

Erbødigt

Chr. Niegels,
Niborg.

Wjod. Wjod.

En aldeles ægte, god gammel Wjod faas i større og mindre Partier hos **C. J. Gronning**, Vejrup, Braumminge St.

Embaltagen beregnes billig, men erstatles ved Tilbagefødselsen.

Kuu

Horbecks Vokstavler

nr 1. **Præmie** paa den store Landmandsindstilling i 1896.

Godt Bi-Voks.

Tilbud med Pris modtages af **B. Spies**, Kulturvet 25, Kopenhagen.

200 Pund Bi-voks

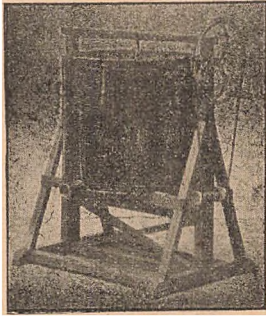
(Store rene Stykker)

er til Salg hos Korbmand **Jens Just**, Slive.

Biboliger, **Udflyngere**, **Røgpustere**, **Røgblæser**, **Kunsttavler** og **Rumhusmaskiner** faas hos **J. Chr. Olsen**, Hvilested pr. Sollefsted.

Voks byttes med Kunsttavler.

Vejle Biavlsredskabsfabrik.

Herved tillader jeg mig at anbefale mine nøjagtige solide Biboliger og Slynge-maskiner og alle andre Rekvizitter til Biavl henherende. Ægte Vokstavler haves altid.

NB. Mine Biboliger laves i Aar af amerikansk Pitch Pine.

Skriv end min illustrerede Prisliste med Tillæg.

Sendes franko.

I. V. Boesen,
Vejle.

== **Empfehlenswerte Werke für die Haushibliothek** ==

Meyers Konversations-Lexikon.

Fünfte, gänzlich neubearbeitete und vermehrte Auflage. Mit ungef. 10.000 Abbildungen im Text und auf 1000 Bildtafeln, Karten und Plänen. 17 Bände in Halbleder gebunden zu je 10 Mk. oder in 272 Lieferungen zu je 50 Pf. (im Eracheinen.)

Meyers Kleiner Hand-Atlas.

Mit 100 Kartenblättern und 9 Textbeilagen. In Halbleder gebunden 10 Mk.

Meyers Hand-Lexikon des allgem. Wissens.

In einem Band. *Fünfte, neubearbeitete Auflage.* In Halbleder gebunden 10 Mk.

Das Deutsche Reich zur Zeit Bismarcks.

Politische Geschichte von 1871—1890. Von Dr. Hans Blum. Gebefest 6 Mk.; in Halbleder gebunden 7 Mk. 50 Pf.

Geschichte der Englischen Literatur

von den ältesten Zeiten bis zur Gegenwart, von Prof. Dr. Richard Wülker. Mit 150 Abbildungen im Text, 25 Tafeln in Farbendruck, Kupfersich und Holzschnitt und 11 Faksimile-Beilagen. In Halbleder gebunden 16 Mk. oder in 14 Lieferungen zu je 1 Mk.

Probefeste liefert jede Buchhandlung zur Ansicht. — Prospekte gratis.

== Verlag des Bibliographischen Instituts in Leipzig. ==

Krainer-Bifolk

i originale Kasser vil blive indforkrevet den 12. April. Pris 15 a 16 Kr. pr. Fask. Bestillinger modtages. Bierne ventes hertil i Slutningen af Maaned.

N. S. Kristensen, Himmelov, Roskilde.

Hogle Bihuse af **Søjnormalmaalet** med Rammer og Bindu er til Salg. Priserne ere 4½—5 a 6 Kr. Stykket efter Godhed.

Hogle Pd. Frø af Lodi Hvidklover kan faas.

N. S. Kristensen, Himmelov, Roskilde.

Biavlsredskaber

i stort Udvalg, men kun saadanne, der ved Prove ere fundne at være brugbare, faas hos

Aleg. Raasmussen, Kallundborg.

Højeste Rabat til Forhandlere og For-
euringer gives.

Paa Grund af Bortrejse

skal alle mine Bier (12 Trugstader 10 × 12 af Kr Bedersen) sælges i Løbet af April Maaned.

Dandsjelerer **N. P. Christensen,**
Guldbjerg pr. Gudme St.

Voks

modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Kun Tavler af ægte Bivoks sendes. Da jeg har anskaffet en ny Tavlemølle, kan jeg levere 1. Kl.s Arbejde.

Ofter Gjesten pr. Lunderskov.

Kristen S. Nissen,
Vokstavlefabrikant.

Ægte Bivokstavler

faas hos Linaa Sogns BF. **Voks** forarbejdes eller byttes. Ordre bedes indgivet til O. Raasmussen, Linaa, Laven, og Murer Kristensen Børre, Tolbodgade Nr 109, Silkeborg.

Til Salg.

8 kraftig udvintrede Bifamilier med unge Dronninger fra 1896 og 97, i tildeks ny Stader (Lavnormat, onfkes af Mangel paa Blads folgte. Naar Salg kan ske nu i Foraaret, kan de kobes meget billig. Familierne garanteres junde.

Sergent **J. S. Jørgensen,**
Dronningesgade Nr. 6 C., Fredericia.

Min mange Gange præmierede og fuldt ud anerkendte

Bipibe

jendes frit, naar 3 Kr. 16 D. jendes pr. Post-anvisning, hvorpaa Bestilling samtidigt skrives (heri Landet), til Ubløndet med Tillæg af den Porto, der fordrer (Tyskland 90 D., Sverige og Norge 45 D.), deri medregnet Postoptravningsgebyr.

faas hos **C. J. Grønning,**
Bejrup, Bramminge St.

Mine flere Gange præmierede

Ægte Bivoksstavler

anbefales de ærede Biavlere. **J. Olsen,**
Urmager, Græsted.

Et Parti Honning i Delinger

onfkes. Tilbud bedes tilsendt
Danst Vin- og Konserver-Fabrik, Faaborg.
N. Rasmussen.

Jubilæet kommer!

Gaa til Fagmanden og køb Deres Bivoliger og Medisfaber! Da jeg nu i 30 Aar har arbejdet i den rationelle Biavls Tjeneste og i den Tid fulgt Sagens Udvikling med Interesse, tror jeg at være i Besiddelse af de Erfaringer, der med Villighed kan fordrer for at kunne levere gode og praktiske Ting! Illustreret Prislifte franco! I dag Stadenummer 9856! Stadet Nr. 10,000 gratis!

Ørb.
Kristian Pedersen,
Lved, Svendborg.

Kunststavler af ægte Bivoks, tilkendt 50 Præmier, anbefales jaavel Foreninger som den større eller mindre Forbruger til Aarets billigste Pris.

N. S. Kristensen, Himmelov, Næstved.

Ægte Bivoksstavler.

Ligesom ifjor, da jeg overtog Hr. Jakobsens Forretning, tillader jeg mig iaar at anbefale Bivokstavlerne mine ægte Bivoksstavler til Tidens billigste Pris.

Boks byttes og forarbejdes, som sædvanlig, og onfkes helst jendst først i April.

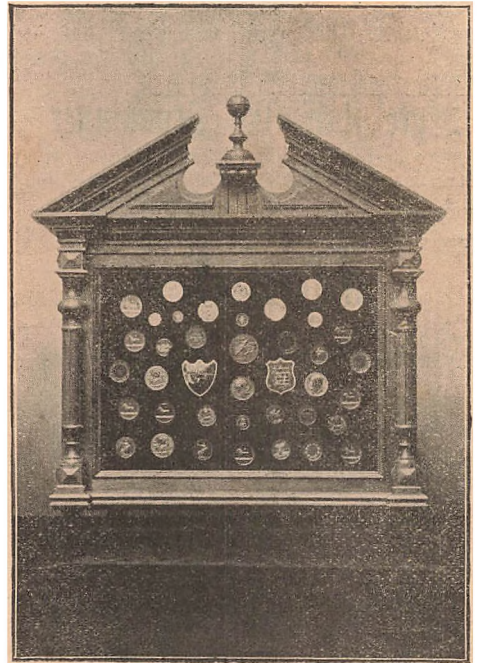
Næstved St. i Februar 1898.
Snedker **J. F. Nielsen.**

Kantsdyk-Stempler

til billigste Priser faas hos
H. Schmidt, Vinkelvej 6, 3. Sal, København V.

Vejledning til Biavl

af
V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svøbølle faas i enhver Boglade à 50 Øre. Naar 54 Øre tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Mine snart i 30 Aar, baade i Jnd- og Udland anerkendte **Bivoliger** og **Udslyngere** samt alt til Bidersten henhørende, anbefales ærede Forbrugere.

Det vil være heldigt, baade for Køberne og mig, om Bestillingerne bleve gjorte nu.

Ny illustreret Prislifte paa Forlangende.

Kristian Pedersen,
Lved, Svendborg.

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilkendt mange Forstepræmier og Medaljer)
iaas atter iaar hos **S. Rasmussen & Co.,**
Gravvænget pr. Sortebo.

Baneadresse: Vejstrup St.

Bore Tavler ere iaar forbedrede med en ny Maskine, som giver et udmarktet Tryk. Prisen er iaar: 1-5 @ 185 D., 5-10 @ 180 D., 10-25 @ 175 D., over 25 @ 170. Rent Bivoks tages i Bytte for 25 a 30 D. pr. @ til 1. August; efter den Tid 5 D. mere pr. @.

Bokstavler.

Paa Grund af meget stort og eneftaaende heldigt Indkøb af rent usforfaltet Bivoks, kan jeg i Aar anbefale mine virkelig prima garanterede ægte Bivoksstavler til Priser, som trodsje enhver Konkurrence.

Jugen Forening, Handlende eller Forbruger bør i egen Interesse gøre Indkøb, for de have hørt min Pris. Da jeg kan arbejde med 4 Møller, er jeg altid leveringsdygtig. **Chr. Riisgaard,**
Biborg.

Ægte Bivoksstavler

til billigste Priser. Stort Udsalg. Hurtig Ekspedition. Boks byttes.

H. Schmidt, Vinkelvej 6, 3. Sal, København V.

Ægte Bivokstavler,

Bihuse, Kuber, Udflængere samt andre Medskaber til Biavlens hørende faas hos Træhandler **Jens Jensen**, Smedegade 86, Hørshus.

Ægte italienske Dronninger

forjendes overalt for 4 Kr. i Maj og Juni, senere 3 Kr. pr. Stk. Indførelsesanvisning medfølger gratis.

S. P. Christiansen,
Nærup S.

Bistader

leveres til billigste Priser. 18 Rammers, 10 & 12 og Lavnormal paa Lager. **V. Kristoffersen,**
Skjoppinge pr. Svinninge.

Efter min Mand's Død realiseres et større Parti forskjellige Eitfetter til følgende meget nedsatte Priser:

- 7800 røde farvetrykte Eitfetter 70 D.
9500 udkaarne farvetrykte Eitfetter 70 D.
9300 firkantede Eitfetter (Ægte Honning-Lisør) 20 D.
9000 — — (slytede i Honning) 20 D.
6400 — — (Honning-Limonade fra) 20 D.
3600 firkantede Eitfetter (Honningvin fra) 20 D.
2400 — — (bedes bemærket) 20 D.
1700 — — (Fin ægte Blomsterhonning) 25 D. pr. 100.
800 aflange Eitfetter (Medalje, Men ægte Honning fra) 30 D. pr. 100.
200 firkantede Eitfetter (Men udsluget Honning) 25 D. pr. 100.
200 aflange Eitfetter (Men ægte Mod) 35 D. pr. 100.
750 Ets. af „Mønstertalerer for Biavlere“ pr. 100 20 Kr., pr. Stk. 25 D., oprindel. Pris 50 D.
618 Ets. af „Honningen og dens Anvendelse“, 2. forøgede Udg. pr. 100 20 Kr., pr. Stk. 25 D., opr. Pris 50 D.
(112 Ets. af Honningen og de s Anv. dng.)
4400 Etspl. af „Honningen som Nærings- og som Lægemiddel pr. 100 10 Kr., opr. Pris 20 D. pr. Stk.
Elisabeth Erslev,
Ordres afspejdes ved **Alex. Rasmussen,**
Kallundborg.

Biplanter

og Dre af saadanne i maage forskjellige af de bedste Sorter faas hos Gartner **A. C. Andersen,**
Nyborg.

Biboliger og Udflængere

haves nu paa Lager til uhorste billige Priser, og jendes straks efter indgivne Ordre. Mine Stader tildeles Medalje paa Udstillingen i Malmö 1896. Rammer, Lisør og Klodser haves færdige. Herde Forbrugere bedes indgive deres Ordre i god Tid. Fortrinlige Røgpuslere jendes over hele Landet ved Indsendelse af 2 Kr. 16 D.

Verbodigt

N. Jensen, Smeder,
Sjolle, Præsto

Bifoder.

Som et udmærket Bijoder anbefales prima, lys kandis kun 20 a 22 Ore pr. Pd. Forjendes overalt fra **Johan Hansen,** Nævers.

Kunsttavler af, rent ublandet Bivoks

leveres til billigste Pris. Mit Voks er af fortrinlig Kvalitet, købt hos kendte vederhæftige Mænd. Voks forarbejdes. Vi v æ r k (kastrede Tavler) købes eller laves i Tavler. Enhver bør forøge mit Dronning-gitter samt Foderapparat for Over- og Underfoder. Holstebro i Februar. **A. H. Borbeck.**

100 Binduestrammer a 16 D. faas hos **Kr. Pedersen.**

Forenings-Meddelelser.

De Medlemmer af **Skanderborg og Omegns BK.**, som onste Bivokstavler eller Voks byttet med Tavler, bedes jende Bestilling og Voks til Undertegnede inden 25. April.
Stilling, d. 8. April 1898.

Søren J. Nielsen.

D'rr. Fabrikanten, som maatte onste at give Tilbud paa Levering af Kunsttavler samt Forarbejdning af Voks til **Skanderborg og Omegns BK.**, anmodes om, inden 25. April d. N., at tilsende Undertegnede Prover med Angivelse af Pris pr. T Tavler og Arbejdsion pr. T Voks. Tavlerne skulle leveres under Garanti, for at de ere fabrikerede af ægte Bivoks, og jendes fragtfrit til Stilling St., inden 10. Maj 1898. Der onstes 14 Dages Kredit.
Stilling, d. 8. April 1898.

Søren J. Nielsen.

Midtjællands BK's Bestrelses Kredsfjormænd ere Sadelmager Lonberg, Ringsted, Formand, Biavlskær J. F. Petersen, Mulsrup pr. Ringsted, og Gmd. Hans Christensen's Hustru, Haraldsvej pr. Ringsted.

Ringsted, d. 8. April 1898.

H. Lonberg.

De Medlemmer af **Lundby og Omegns BK.**, som onste Bivokstavler samt øvrige Biavlsrekvisitter gennem Kredsen, bedes indsende Bestilling til Lærer Hansen i Lundby inden 1. Maj.

D'rr. Fabrikanten, som maatte onste at give Tilbud paa Levering af Tavler, bedes tilstille undertegnede Prover med Angivelse af Pris pr. T, frit leverer paa Logitor eller Bindblas St. Forhandlere af Biavlsrekvisitter bedes jende Prislise inden 1. Maj. Der onstes 14 Dages Kredit.

Brusaa pr. Logitor.

N. P. Jakobsen,
Formand.

Indhold af dette Nummer.

Brevkasse	121
Deling af Bistot	123
Den fordelagtigste Ramme	123
Foraarsfodring af Jacob Olsen	125
Foreningen til Kanimavlens Fremme i Danmark	122
Gavnlig Vint	124
Kantor Erslev	113
Kellerup og Omegns BK., af J. K. J. M.	122
: vorstlev	122
Kredsfjormænd i DBF.	120
Lanaelands BK., af Hans Christensen	122
Lidt om min og nogle andres Biavl, af V.	118
: Tribert	118
Loftapparatet	122
Om Kurjus i Biavlens, af Th. Bindholtz	119
Selvendende Udflængere	123
Tab og Bindning, af J. P. Harbo	118

Udgivet af
Danmarks
Biaoler-Forening.

Redigeret af
C. J. Erslev,
Cand. mag.
Gøttersgade 158 St.,
København K.

Bladet for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaaar den 1. i de 6 Vintermaaneber, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneber. Rundgrosler optages for 20 Ere pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de søttes indryktele.

Dronningavl.

Af Brødr. Nielsen, Øllerup.

En bekendt amerikansk Biavler, Dr. G. Gallup i Kalifornien, har for ikke saa lang Tid siden skrevet en Række Artikler i American Bee Journal under Oberkriften „Establishing a Standard for Queens“. I disse Artikler søger han at paavise, hvad der forstaaes ved gode Dronninger, og tillige, at det er muligt ved særligt Udvalg og omhyggelig Avl at forbedre de nuværende Biracer saaledes, at deres Dronninger vil blive mere frugtbare og udholdne, og Arbejderne bedre Honningsamlere og mere sejlvede. I denne hans Anskuelse kunne vi give ham fuldstændig Medhold; det er nemlig ogsaa vor Tro, at det kan lade sig gøre at udføre en saadan Forbedring; men om det vil komme til at ske ved Krydsning, ved særligt Udvalg eller ved begge Dele i Forening, derom skal vi ikke nu udtale os, da vi mangle tilstrækkelig Erfaring i den Retning; men een Ting er sikker, nemlig, at det ikke lader sig gøre uden ved Dronningavl, og derfor er det, at vi skrive denne Artikel.

Vi have udført mange Forsøg med Dronningavl i de senere Aar; de fleste dog i sidste Sommer. Vi have prøvet næsten alle hidtil kendte Fremgangsmaader, og det har vist sig, at der ved flere af disse ikke altid faas gode Dronninger. Blandt disse

Fremgangsmaader kan vi f. Eks. nævne den almindelige Kunstværmnings-Metode og Borttagelse af Dronningen af en stærk Bifamilie under Hovedtrættet. Ved begge disse Metoder faa Bierne Lob til efter eget Behag at vælge mellem Larver af forskellig Alder, og det fører ofte til et daarligt Resultat derved, at de vælge Larver, som ere altfor gamle. Det er nu ikke Meningen, at vi vil beskrive alle de Forsøg, som vi have ndført i denne Retning; thi det vilde føre for vidt. Derimod er det vor Afgt at fremkomme med en Beretning om vor sidste Fremgangsmaade, som har givet os saa gode og sikre Resultater, at vi agte at benytte den i Fremtiden.

Vi bleve meget begejstrede for Doolittles Dronningavlsmetode, den Gang den fremkom her i Bladet, og begyndte snart at gøre Forsøg med Omlarvning og støbte Dronningcellekopper; men Resultaterne af disse Forsøg vare gennemgaaende meget daarlige, og da vi desuden ikke kunde frigøre os for den Tanke, at det var unaturligt for de smaa 18—24 Timer gamle Larver at blive flyttet over i det gamle tykke Dronningfoder, som var taget af Dronningceller, der var lige ved at blive forsegledede, og da det tillige ikke altid var nemt at faa en passende Barmegrad til at udføre disse Arbejder i, saa opgav vi snart at aple Dronninger efter den Anvisning. Det næste vi saa gjorde var at lade Bierne selv opføre Cellerne i Overrum, der vare adskilte fra Yngel-

rummene ved Dronninggitter; men det mislykkedes fuldstændig; ikke en eneste Celle have vi faaet opført paa den Maade. Efter dette var der ikke andet for os at gøre, end at gaa tilbage til naturlig Sværmning og til at faa Celler byggede i dronningløse Familier, der vare berøvede al den aabne Yngel. Saaledes gif det indtil sidste Sommer, da vi, paa en Tid da vi skulde bruge en større Del Celler, ved at eksperimentere opfaandt følgende Fremgangsmaade:

Vi tog en Ramme, forsynet med Kunsttable, og hængte den ind i den Familie, der, saavidt vi kunde se, havde vor bedste Dronning. Da Tavlen nogle Dage efter var bleven belagt med Wg, borttog vi Dronningen af en anden Familie tilligemed alle de Tavler, der indeholdt aabne Yngel. I en anden meget stærk Familie, der var drimlende fuld af Bier (Stalienerbastarder), indhængtes de udtagne Tavler i et helt Magasin, der var paafat over Yngelrummet, adskilt fra dette ved Dronninggitter. Bierne i det Stade, hvorfra der var blevet taget Dronning og den aabne Yngel, bleve snart meget urolige og viste stærke Tegn til Dronningløshed. Næste Dag udtog vi Kunsttavlen med Wggene i og sejede alle Bierne af. Paa dette Tidspunkt var der midt paa Tavlen begyndt at blive smaa Larver. Med en skarp Kniv bortskæres de 2 Trediedele af Tavlen, saaledes at der ingen Larver blev tilbage, men kun Wg. Denne bestaarne Table blev derefter hængt ind i den dronningløse Familie, der nu var godt oplagt til at begynde at opføre Dronningceller. Da Trækket i den Tid var mindre godt blev Stadet fodret. Et Par Dage efter undersøgtes denne Familie igen; da fandtes der atter udklækkede Larver, og paa Kanten af den bestaarne Table havde Bierne paabegyndt 11 Dronningceller, der sad saaledes, at de vare nemme at udføre uden at bestadiges. Denne Table med Dronningcellerne paa og alle de vedhængende Bier bragte vi derefter hen til det Stade, der havde faaet de udtagne Yngeltavler, og indhængte den i Overrummet midt iblandt den meste Yngel. Derefter passede vi omhyggeligt omkring Magasinet for Varmens Skjld. Grunden til, at vi medtog de vedhængende Bier ved Udflytningen, var, at vi saa vare mere sikre paa at de spæde Larver ikke kom til at mangle den fornødne Pleje i de første Timer efter, at de vare flyttede over i det ny Stade. Desuden er det heller ikke saa nemt at faa Bierne af en saadan Table uden at bestadige Cellerne. Efter nogle Dages Forløb undersøgte vi Tavlen i Overrummet for at se Resultatet af vort Forsøg. Det viste sig da, at Bierne

havde antaget alle Cellerne, der nu vare lige ved at blive forseglede; desuden vare Cellerne betydelig større og Larverne, de indeholdt, langt mere rigeligt forsynede med Foder, end de i Almindelighed blive i dronningløse Familier. Udsaldet af vort Forsøg var altsaa særdeles vellykket. Da Cellerne havde været forseglede i 2 Dage blev Tavlen med dem paa flyttet over i en dronningløs Familie, og en ny bestaarne Table med paabegyndte Celler blev hængt i Stedet for. Paa den Maade fik vi i sidste Halvdel af Sommeren mange gode Dronningceller byggede, og det uden at de bleve altfor kostbare.

Dronningkab.

Af G. M. Doolittle.

Grunden til, at jeg giver mig til at skrive lidt om Indføb af Dronninger, er denne, at der øjensynlig findes en hel Del Menneffer, der ikke rigtig ved, hvad de skal gøre paa dette Punkt, og navnlig gælder det jo om dem, som først fornylig ere komne til Viablens fortryllede Land. Naar jeg siger „fortryllede Land“, saa er det fordi der er saa uendelig mange, der gaa paa Vventyr i denne Sjsjel, længe før de have sat sig ordentlig ind i den. Saadanne Folk kunne meget godt hitte paa at købe Dronninger i dyre Domme for de jurte erhvervede Benge, som deres Familie maaste daarligt kan undvære. Dette er ulogt, det kan vi snart blive enige om. Uøvede Folk kan have affurat ligesaa stor Fornøjelse af billige Dronninger som af dyre; lad dem dog saa endelig købe de billige.

Den uhyre store Dronning-Handel, som er bleven drevet i de sidste Aar, har udbviklet sig af to Grunde. For det første ønsker Folk at forbedre deres Bier. For det andet er der mange, som ikke selv vil able Dronninger, men som alligevel gerne vil have nogle i Reserve for det Tilfælde, at nogle af deres Stader skulde blive dronningløse, eller for det Tilfælde, at den ene Del af et delt Stade skulde blive dronningløst, hvad enten det nu er et Stade, som er delt af Viablen selv, eller det er delt ved Sværmning. — De Viablere, som kun købe Dronninger for at have dem i Reserve, tage navnlig Hensyn til eet Punkt, naar de skal købe, nemlig at det er billige og gode Dronninger, de saa. Disse Viablere vente ikke andet af deres Dronninger, end at de skal staffe Staderne mange dygtige Arbejdere til at indbære Honning. Forresten vente

de kun, at Dronningerne skal regere i deres Stader jaaledes som alle ordentlige Dronninger gøre.

Men der er andre Biavlere, som ikke ere nær saa fornuftige. De vil have Dronninger, som ikke blot kunne staffe mange gode Arbejdsbier i Stadet, men som ogsaa kunne forbedre selve den forhaandenværende Birace. Saadanne Biavlere sørge for at der af den købte Dronnings Æg udklæktes ny Dronninger; dem krydse de saa med de i Bigaarden værende Droner, og jo større den derved fremkomne Forbedring er, des højere satte de den købte Dronning. Dette er det særlige Værd, som en særlig udmærket indført Dronning eller en Dronning fra en af de berømteste Dronningavlere i Verden har, fremfor en hjemmeavlet Dronning, der ikke har kostet Biavleren, hverken Penge eller videre Ulejlighed.

Store Sværme af Kuberne.

Af S. D. Rosend, Rønne.

Naar man vil formere sine Bisolk, hvem ønsker saa ikke store Sværme? Store Sværme faar man, naar de nødvendige Betingelser, nemlig en ung og god Dronning, passende Tablebygning, godt Vejr og godt Træ, ere tilstede; men da man desværre ikke altid har dette, kan man hjælpe sig frem paa flere Maader, som jeg i de senere Aar har prøvet med godt Udfald.

Naar Bierne sværme, maa man være sikker paa, fra hvilket Stæde Sværmen kommer. Man indfanger Sværmen i en Kube eller Kasse, og, om ønskes, sættes Sværmen i Hus. Derpaa sætter man det ny Folk (Sværmen) paa Moderstadets Plads og Moderstaden paa en ny Plads i sin Bigaard. Derved opnaar man, at Moderstadets Trækbier, der ere ude i Marken, og de, der i de følgende Dage flyve ud fra Moderstaden, vende tilbage til den vante Plads. Derved bliver Sværmen meget større og under et godt Eftertræk kan den give et Overskud af 20 a 30 R Honning. Er Vejret daarligt i den første Tid, efter at Sværmen er sat i Hus, bør man give den et Tilskud af 3 a 4 R Randis. Man bør altid fodre en Sværm, naar der indtræffer daarligt Vejr, thi det betaler sig godt.

En anden Maade at danne store Folk paa, bestaar i, at man i den gode Træktid hænger 6 a 8 Kammer, hvori er isat Kunsttabler, ind i et Bisus. Over Kammerne lægges nogle Brædder, f. Eks. af en gammel Kofinkasse. Midt over Kammerne

skræres et Hul, som maa være 3 a 4" paa hver Led. Huset sættes paa Kubens Plads og Kuben sættes op i Huset ligesom ved Nedbygning. Dette kan jo let lade sig gøre ved Lavnormalstaden. Naar c. 8 Dage ere gaaede tager man Kuben ud af Huset og stiller den paa et vilkaarligt Sted i Bigaarden, dog bør man ikke flytte Kuben bort for mindst Halvdelen af Kunsttablerne ere udbyggede. Da Dronningen i Almindelighed ikke gaar ned og lægger Æg saasnart, bør man fra et andet Hus tage en Table, hvori er nylagte Æg. Af denne Table bør man bortskære den nederste Del, lige op til Æggene, da Bierne saa lettere ville ansætte Dronningceller og saa en god Dronning. Paa denne Maade opnaar man at faa dannet et meget stort Bisolk. I begge Tilfælde er det nødvendigt at fodre Moderstaden (Kuben) i de første 8 Dage med $\frac{1}{2}$ R Sukker, opløst i en Pot kogende Vand. Den mest passende Tid til den sidste Maade er, naar Bierne begynde at klumpe sig omkring og under Flyvehullet. Efter det, at Folket sværmer inden Udløbet af de 8 Dage, flytter man Kuben hen paa en ny Plads og kaster Sværmen ned i Huset, og saa behøver man ikke at hænge nogen Table med Æg ind i Huset, da Dronningen er fulgt med Sværmen. Det eneste Gavn, den omtalte Table saa vilde gøre, var, at den vilde styrke Sværmen noget.

Til Begynderen, særlig i Vestjylland.

Af C. J. Grønning.
(Fortfat.)

I Egne med sparsomt Foraarskræft, og hvor Hovedtrækket først indtræder med Høgheden og Lyngen, er det mere end tidligt nok at foretage den første Hovedrensning og Eftersyn, naar Stiffelsbærbusken staar i Blomst og Vejret er saa mildt, at Bierne daglig kunne besøge den. Saafremt man har mange Stader, er det ikke heldigt at fortsætte Rensningsarbejdet en hel Dag i samme Bigaard; thi under dette Arbejde kan Røveriet meget ofte blive for slemt og maasse tage Overhaand, og er det en Gang begyndt, da er det virkelig ikke saa let at faa standset. Særlig bør Begyndere i Biavlens være meget varsomme med at aabne alt for mange Stader paa samme Dag, ligesom der af forskellige Grunde bør adbares meget imod at have for mange Kammer blottede under Arbejdet, og man maa endelig ikke holde en Yngeltavle for længe ubeafholgen. Der gives ganske vist Tilfælde, hvor det er

ønskeligt at hæve en Yngeltable op for at undersøge; hvorvidt den indeholder Æg eller Larver; men lad den endelig hurtigst muligt atter komme ned i Huset, hængt tæt ind til de øvrige Kammer, da Yngelen ikke taaler ret meget, ejheller ret længe at blive affølet. I det hele taget burde der udvises en langt større Forsigtighed ved Behandlingen af Bifamilier, og da i allerhøjeste Grad ved Yngeltablerne, end der af mange udøves, fordi de behøve en i saa høj Grad afpasset og ensartet Varme, saafremt de overhovedet skulle leve og udvikles normalt og godt. Naar jeg her, ganske i Almindelighed, tilraader for Vestjyllands Vedkommende ikke at forhaste sig med Hovedesterhynet og Rengøringen i Foraaret, da er det ganske vist kun for de Biavlere, der ere fri for den store Mølart. Har denne — jeg kunde fristes til at sige forsærdelige og skadelige Bifjende — faact Indpas hos ens Bifamilier, da maa man virkelig saa tidligt som muligt rense ud fra Bierne; særlig maa der trækkes godt ud i alle Revner og Abninger, som derpaa fyldes enten med sammenrørt Cement eller Rit. Bedre var det selvfølgelig om en saadan Familie fik et nyt eller istandgjort Hus senere hen; det gamle kunde da udbedres indvendig med Fernis og Rit og naar dette er tørt kan Stedet atter ombyttes med eet, der trænger til Reparation. Hav særlig Opmærksomheden henvendt paa Kammerens Værestykke, naar Dækket fjernes, da der der som oftest findes en Mæsse Møllarver. Et af de virksomste Midler til Bekæmpelse af Møllene er ubetinget at benytte Roksdug (amerikansk Væder) som Dække over Kammerne; dette bør være saa bredt, at det gaar et Par Tommer ideover Stopperummene, og ligge glat og stramt til overalt, da kan Møllarverne ikke fraoven af komme ned i Tablehynningen, hvad de ellers kunne ved de fleste andre Dækmaterialer. Der hører meget omhyggelig Paapasfeligheid til, for at holde Bifamilierne fri for denne farlige Møl i de Egne, hvor den findes, og det er næsten alle Steder heri Landet. Og vi maa huske paa, at vi Biavlere have en sælles Pligt imod os selv og andre Biavlere, som ogsaa for selve Biavlslagets Skyld, nemlig, at vi paa dette Punkt alle som een gør sælles Sag ved, saavidt som det staar til os, at gøre det umuligt for Møllene at finde Tilflugt og Stjulested hos Bierne, men ogsaa at vi dræbe og ødelægge alle de Møl og deres Yngel, som vi paa nogen Maade kunne; ellers gaar det, som jeg desværre har set mange Steder, at Møllene ødelægge Biablen. Forøvrigt henviser jeg Læseren til Prøisfristet om „Møl og deres Bekæmpelse“, som faas gennem

Hovedforeningen, og hvori der særlig gives Anvisning til kunstig Udflækning af Mølæggene og derpaa ved Hjælp af Svovldampe at dræbe Larverne. Denne Metode er ganske probat, og naar blot den udføres nøjagtig og godt, vil Faren for sammen med de overgænte Tabler, som efterhaanden gives til Bierne, og hvori der om Efteraaret godt kan være lagt Mæsse af Mølæg, være ubeløstet. Lad mig her anføre en Ting, der aldrig burde savnes i en Bihave, hvis der ikke findes rindende Vand lige i Nærheden; det er et bekvemt Vandsted, hvor Bierne, selv om Rejret er mindre gunstigt, dog alligevel kan hente Vand; dette begynde de med meget tidlig paa Aaret, ligesom de behøve betydelige Mængder deraf, særlig i Foraartiden, men forresten hente de Vand hele Sommeren igennem. En Slags Ballie, ikke for lille i Diameter, bestrøs med et lille Lag Grus i Bunden. Derpaa anstaffer man sig noget grønt Mos, der findes i lave Grøfter med rindende Vand og paa Vej eller Digesider; dette Mos plantes og trykkes sammen i et tæt Lag paa Bunden af Ballien, 6 a 8" tykt eller højt, og saaledes at det staar lige højt overalt i Ballien. Denne stilles op paa 3 Ben paa et lunt, vindstille Sted i Bihaven, og her helbes saa meget rent Vand paa, at det kommer i Højde med Mosset; saa ofte som Vandet synker bort fra Overfladen, maa der paafyldes friskt Vand. Fra først af vænnes Bierne til Stedet ved lidt Honning i en stump Table, lag: oven paa Mosset. (Fortættet.)

Tid om min og nogle andres Biavl.

Af L. Friberg, Traanebjerg.

(Fortfat.)

Jordringerne til et Stede, som giver det mindst mulige Arbejde ved Pasningen, tror jeg bør for det første være Løs Bund, der jo i høj Grad letter Udrensningen, som kan (og helst bør) foretages meget tidligt; man faar da samtidig Lejlighed til at løste Bierne (paa lignende Maade som med en Kube) for at mærke, hvormeget Forraad der er tilbage, og ved at se Smullet og de døde Bier, faar man ogsaa nogen Kundskab om Familiens Tilstand, hvor de sidde o. s. v. Denne Opkløstning kan foregaa allerede først i Marts, og naar man foretager den stille forsigtig, gaar ikke een eneste Bi tabt, da de nødigt forlade Klyngen i løst Bejr.

Der næst tror jeg godt, Huset kan henstaa med mange Tabler; det hæmmer ikke Bienes Udvikling saa meget, naar man kun ikke

forfømmer at benytte Biavlens Løftestang: Smaaafodring i April og Maj; det giver Varme i Stedet, og Bierne have jo en egen Evne til at binde Varmen omkring Yngelen, hvorfor jeg ikke antager, at det kan have saamegen Betydning, selv om der er 4—5 tomme Tabler paa hver Side; de sidde bedre forvarede for Møl i Huset, end oppe paa vort Loft.

Maaden at fodre paa, skulde man jo ogsaa helst slippe nemt fra, og der gøres jo i den Retning stadig ny Opfindelser. Jeg synes det bør være saadan, at man, naar man gaar ud i sin Bjhave, forsynet med en Kande eller Flaske fyldt med varm Kandiopløsning, uden at aabne nogen Steder, kan hælde blot en Slat i til hver; det maa vel derfor nærmest blive ved Underfodring forfra i en lille Blitbalke, som det ogsaa lader til at mange bruge, sidst Jacob Olsen, Dristebrohus, ved Hjælp af en Tud. — Til Fodring i større Mængde tror jeg derimod at den Bægfodrer, der stod omtalt fra Fredericia, er praktisk, naar den (for ikke at blive for g'at indvendig) forsynes med paaloddet Traadvæv. Den af Aug. Petersen for nogen Tid siden omtalte „billige Fodrer“, der slet ingen Ting koster, bør prøves, da den jo maa egne sig saabel for Smaa- som Stærkfodring. Overhovedet er Underfoder (som Vorbeck ogsaa siger) mere virksom end Overfodring. Hvad Bierne have foroven er jo ligesom „bjærget“; der sætte de det selv op, hvorimod de have Fornemmelsen af, at hvad der er fornøden maa hentes op og bjærges, medens Tid er.

Endvidere anser jeg det for hensigtsmæssigt om man kunde nøjes med een Tavlestørrelse (helst større end den gængse 10 × 12), for at undgaa Oversæt, som let frister den Ukyndige til Misbrug, ved f. Eks. sent at fratages Bierne, der da ikke have fornøden Winterproviant i Underrummets Midte.

Angaaende Flyveaabningen for Enden eller Siden er der jo delte Meninger, hvilke det vel var bedst at imødefomme og have Aabning paa begge Steder; det vil jo altid være let at lukke den, man ikke vil benytte, med en Træklods eller lign. — Som bekendt holder vor ærværdige Biavlslærer Grønning paa, at have Flyvehullet paa Siden. Det er jo indlysende, at det derved opnaas flere Fordele i Retning af let Behandling. Lad os da tænke os Yngelredten ud for Flyvehullet, efterhaanden tiltagende mod begge Enden; man vil da let kunne komme til begge Sider af Yngeltablerne, uden at flytte disse; naar man f. Eks. vil strælle en Honningtable af og vande, vil man kunne paavirke begge Sider af Yngelen, uden at flytte selve Yngeltablerne, hvad der giver forøget

Arbejde, og som, udført af Begyndere, ikke er ganske farefrit; man er ogsaa udsat for Misbrug ved for megen Forstyrrelse af Bierne, naar man skal køre med hele Indmaden for at faa en frisk Table skudt ned som Nr. 2 foran Yngelredten i Stader med Hullet i Gavlen. — Naar siden Trækket kommer, samles Honningen udefter, i Reglen lige meget til begge Sider, Yngellejet bliver ligesom mere begrændset i Forhold til Trækket, og man faar let Overblik over, hvad Bierne have, og hvormegent man kan tage fra. Der vil ikke være mange Bier paa disse yderste 3—4 Tabler, og de vil batte noget frem for de smaa Oversætstabler (en 10 × 12 Table kan let indeholde 5, 6, 7 B.).

Derpaa vil jeg overlade til andre at udtale sig og bygge videre paa Problemet angaaende Løttelse ved Arbejdet med Bierne, et Emne, der jo kan være nok at sige om, og være mange forskellige Meninger om.

(Fortsættes.)

DBF.'s Bestyrelsesmøde.

Der afholdtes Bestyrelsesmøde i Korsør d. 24. og 25. April d. A. Mødte vare d'Hrr. J. Møller, H. Schroll, C. J. Grønning, Hans Sorgen Hansen og N. Jensen. Fraværende var kun Hr. Fotograf Vorbeck, Hølstebro, der havde meldt Forfald.

De til Sekretariatet indkomne Begæringer om Tilskud til Møder eller om Møder ved Foreningens Vandrelærere bevilgedes saaledes, at Sekretæren bemyndigedes til at afsætte Tilskuddenes Størrelse og Mødernes Antal efter den en Gang antagne Norm. Fortegnelsen over disse vedtagne Tilskud og Møder vil fremkomme i næste Nr. af Den danske Vitidende.

Biavlskolen.

Paa Bestyrelsesmødet den 24. og 25. April besluttedes det at henflytte Biavlskolen til Roskilde, hvor Skolen i Aaret 1898 vil blive ledet af d'Hrr. N. S. Kristensen og C. J. Grønning. Andragender om Op-tagelse paa Biavlskolen modtages fremdeles af DBF.'s Sekretær, Hr. cand. mag. Ejnar Erzslev, Gothersgade, 158, St., København K., inden d. 25. Maj 1898. Senere indkommende Andragender ville næppe komme i Betragtning.

Penge-Tilskud.

I Følge Beslutning af Bestyrelsesmødet d. 24. og 25. April kunne de Kredse, som hidtil ikke have indsendt Begæring om Møder eller Tilskud til faadanne, men som alligevel maatte ønske et Tilskud til Møders Afholdelse, faa et Tilskud i Penge udbetalt paa Præsidentens Anvisning efter de gældende Regler.

Ledige Poster i DBF.

Posterne som Sekretær og Kasjerer i Danmarks Diabler-Forening samt som Redaktør af Foreningens Blad „Den danske Vitidende“ ere ledige fra 1ste Januar 1899 at regne. Tilbud om Overtagelse af disse Poster maa være indsendte til Præsidenten, Hr. Trafscheff Møller, Aarhus, inden d. 1. September d. N.

Redaktion og Sekretariat.

I Henhold til Bestyrelsens deromtagne Beslutning ledes Redaktions- og Sekretariats-Forretningerne i DBF. indtil 1. Januar 1899 af Hr. cand. mag. Ejnar Ersklev, Gøttersgade 158, St. København K.

Kredsformænd i DBF.

NB. Meddelelser om Fejl i Listen i Nr. 5 modtages fremdeles af Redaktionen.

Føreløbig er der indlobet Meddelelse om Fejl og Mangler fra en Del Kredse. Det virkelige Forhold er følgende:

Nr. 27. Røding BF. Foruden de i Nr. 5 nævnte P. Thriipensen, F., og S. M. Due, Kasjerer, findes der endvidere følgende andre Kredsformænd: P. Henningsen, Hjert, B. Bruun, Ronsild, P. Gregersen, Harte, Lærer Eriksen, Brandrup, Hansen Aakjerdal, Lynsfow, Dangaard, Jordrup, S. Buhl, Seest, Lærer Disjning, Lindst, Fru Nielsen, Nebel, S. Bramsen, Aagaard, Fru Pedersen, Bolling, Landt, Taps, N. Brang, Stenderup, Hollesen, Dalby.

Nr. 28. Haderslev og Omegns BF.: N. Jørgensen, Løvning Mark, Haderslev Formand, Chr. Andersen, Løndt, Haderslev, Næstformand, J. C. Johansen, Haderslev, Sekretær.

Nr. 3 a. Morsø BF. Gaardejer Niels Kr. Lindst, Bils, Nykøbing J., Formand.

Borup-Nær: Gartner N. Nielsen, Formand.

Nr. 2 a. Aalborg Amt. Lærer Vitich-Laurigen, Støvring, Formand, Smed Willadsen, Aalborg, Lærer Frederiksen, Gravlev, Slagter N. C. Bak, Sønderholm, Hussejer J. C. Bech, Aalborg, Sekretær

Fra Kredse.

Gl. Roskilde Amts BF. afholdt sin aarlige Generalforsamling i Roskilde Højskolehjem d. 11. April. Formanden, Dyrlege Hansen, Nymølle, aabnede Mødet og mindede Forsamlingen om det store Tab Diablen havde lidt ved Kantor Ersklevs Død, og udtalte, at det sikkert havde alle Medlemmernes Billigelse, at Sekretæren havde været tilstede ved Ersklevs Begravelse og at Foreningen havde sendt en smuk Krands. Regnskabet for 1897 fremlagdes og godkendtes. Det overlodes til Bestyrelsen at søge Aftale med Fjerkræforeningens Formand om Deltagelse i den til Efteraaret paatænkte Udstilling, samt at medtage Ramsø-Tune Herreders BF., hvis de vilde gaa ind paa de sædvanlige Vilkaar. Til Dommere valgtes for Roskilde BF.: Gartner N. Larsen, Rørbæk, Lømrer P. Pedersen, Tolddobgave, og Lømrer Hans Jensen, Darup, samt N. S. Kristensen, Himmeløvd.

Derefter holdt N. S. Kristensen Foredrag om „de forskellige Viracer“. Efter Foredraget førtes en livlig Diskussion om Viracer, Fodring m. m. Bejret tillod ikke at arbejde med Bierne.

Et og Andet.

Bier i en Sten. Det er en bekendt Sag, at Mikrober, Baciller og lignende diminutive Stabninger kan opretholde Livet selv under faadanne Vilkaar, hvor man vilde anse det for umuligt, at organisk Liv kunde eksistere. En Mængde Bakterier kan saaledes, uden at det i nogen paavisselig Grad synes at genere dem, taale at blive udsat for en Varmegrad, der naar betydelig over Kogepunktet, og ligeledes taale i lange Tider at være udsat for en tilsvarende Kuldegrad.

Det er dog ikke alene disse laveste Arter af Dyre- eller Planteriget, disse ejendommelige Forhold finder Sted med. Ogsaa ved flere højere staaende Dyrearter, navnlig blandt de koldblodede, gør noget lignende sig gældende. Det er saaledes en kendt Sag, at disse Arter af Fisk og Frøer kan taale i aarevis at være infrosne i Is eller Mudder.

Der er ogsaa en Fortælling om Frøer, som tit bringes til Torvs, uden at man dog hidtil har troet paa den. Det fortælles nemlig, at det flere Gange skal være sket, at man inde i Sten har fundet levende Frøer, der ere hoppede deres Vej, naar Stenen er blevet slaact i Stykker. Hvorledes

de skulde være komne ind i Stenen, og hvorlænge de have opholdt sig i dette trange Fængsel, har været Gaader, man ikke har forsøgt at løse.

At der dog muligvis skulde kunne være noget om disse Historier med levende Frøer i Sten, synes ikke at være helt ubeløst. I hvert Fald er der fornylig hændet noget, der kunde tyde paa Muligheden af noget saadant.

Under Opførelsen af en ny Kirke i Newport var nogle Haandværkere i Færd med at sæbe en mægtig Granitblok over for at benytte den til Kirken. Omtrent midt inde i Blokken fandt de, da den var skilt ad, en lille Hulning af Størrelse som en knyttet Haand, og inde i denne Hulning fandtes der intet mindre end seks — levende Bier.

Hvorledes disse Bier ere komne ind i Stenen, og hvorledes de have kunnet opretholde Livet der inde er et fuldstændigt Mysterium. Hulningen var som sagt midt inde i Stenen, og denne var saaledes igennem, at der i begge Stenfladerne opstod en Halvugle. Det var derfor let at konstatere, at der absolut ingen Udgang havde været udefra og ind til Hulningen. Der var ikke den ringeste Reone eller Ridsje at opdage i de to massive Stenplader.

De fire Bier laa hen ligesom i Dvale og gav kun hderst spage Livstegn fra sig. De to andre vare derimod meget livlige og gav sig straks til at krable afsted.

Arkitekten, der leder Opførelsen af Kirken, var tilstede, da Stenen blev sæbet over, og har nu sørget for, at saavel den som Bierne er bleven bragt i sikker Forvaring. Men hverken han eller de lærde Professore, der har undersøgt Sagen, kan løse det Spørgsmaal: Hvorledes ere Bierne komne ind i Stenen?

Kræft. I Bladet Sannångsvittnet's Tillæg for 1895 findes et Udsklip af Bladet Barnavannen for 1851 og 1851, der indeholder følgende: Kræftsygdommen begynder i Reglen med en Haardhed, der ikke lader sig styde til Side med Fingeren, men sidder fast. Den bliver efterhaanden kantet og skarp at føle paa. Sluttelig antager den en sorteblaa Farve og brister.

Saa snart en saadan Kræftknude mærkes, bør følgende Mittel anvendes: En toppet Tjæstefuld Honning og en Spisestefuld tyl, sød Fløde blandes sammen, og deri røres saa meget fintsigtet Rugmel, at det bliver som en Salve. Af denne smøres et passende Kwantum paa Gampevæv eller Hamp og lægges paa Gullsten samt stiftes Morgen og Aften. Dette plejer at fordele Ondet, men det gaar kun langsomt.

— Ovenstaaende kunne vi ikke udgive

for andet eller mere end det er, nemlig et Avis-Udsklip.

Gaonlige Vink.

Ved en beklagelig Fejl fra en af mine Hjelperes Side blev en ikke ringe Del af de „Gaonlige Vink“ udeladt i sidste Nr., hvilket bedes undskyldt af Bidtændes ærede Læsere. R.

Vejret 26. April). De første Dage i denne Halvdel af Maaneden var ogsaa kolde, men i de sidste Dage er det blevet mildere og stille Vejret saa Eftersyn af Bierne har kunnet finde Sted paa de Bigaarde som er ordentlig beskyttede mod Vinden. Plantevætslen, der var tilbageholdt af det kolde Vejret, har ved de sidste Dages Varme udviklet sig godt, men der er jo endnu kun saa Blomster for Bierne at hente Blomsterfløv og lidt Honning af. Vedbliver det gode Vejret, vil det ikke vare ret længe, inden Stikkelsbærbustene blomstrer. Paa de frugtbare Egne i Landet er det den rette Tid at sætte Kuber til Vedbygning, naar Kirsebærtræet blomstrer. Virige Folt, som ere bleve visjerløse nu, gives Eg eller mlig udsklekkede Larver for at de kan udklatte en Dronning. Smaa Folt og Folt, der længe har været visjerløse, bør forenes med et Folt, der har Viser. Fjorgaule Kunsttavler blive omtrent som ny ved at holdes over en Kæbel med kogende Vand. Kunsttavler, der bleve halvt udbyggede i Fjor, er meget haarde i Voksset, og bør ikke gives til Bierne, førend vi naar Hovedtræffet. Vær forsigtig ikke at fremfalde Røveri ved Spild af Foder, og foder ikke med Honningtavler i det fri. Særlig i den Tid, Løvetanden blomstrer, er Bierne slemme til at røve.

Fodring. a. Rødfodring. Vejret har nu allerede i flere Dage tilbudt saa god Lejlighed til at efterse Staderne grundig, at enhver Tavler bør vide Væst med Forraadmængden i alle sine Stader. Enhver Familie bør nu have mindst 8 E Forraad, hvad der mangler deri kan gives ved Fodring med et almindeligt Døningglas (se S. 124). Yngeludviklingen i gode Stader tiltager den Dag for Dag og dermed ogsaa Forbruget. — b. Opmuntringsfodring. De Familier, der endnu have rigeligt Forraad, behøve vel ikke at fodres endnu, fordi Hovedtræffet jaundynkvivis er mindst 6 Uger borte, og allerede det fra Marken indkommende Forraad af Pollen og Nektar vil opmuntre til en jævnt tiltagende Yngeludvikling. I saadanne Egne, der tilbyde et betydeligt Foraarstræk paa Frugttræer, ville vi dog tilraade jaadann Fodring jærlig hos mindre stærke Familier, fordi det nævnte Træk maa ventes at være i fuld Gang om 3 Uger. Saa snart Frugttræerne begynde at komme godt i Blomst, vil det derimod være den rette Tid til at begynde denne Slags Fodring hos alle Familier i saadanne Egne. Der ikke tilbyde noget godt Frugttræk, eller i alle Egne, hvis Vejret bliver uheldigt under det Træk. Denne Fodring bør dog foregaa langsomt med c. 10 Kvint i Døgnet ved Hjælp af en regulerende rødrer (s. Efs. den fuldkomne Rødrer med 1—2 Guller aabne). Denne Fodring bør da fortsættes, indtil Naturen tilbyder godt Træk.

Gamle Honningtavler. Hvis man endnu har gamle Tavler, der helt eller tildeels ere juldte med Honning, da er det nu den rette Tid til at saa dem tomte, idet man indhænger 1—2 saadanne Tavler i hvert Stade tæt op til Yngelen. Ere disse Tavler gode Arbejdetavler, da kunne de for-

blive paa denne Plads og saaledes indgaa i Yngelrednen. Indeholde de derimod meger Dronnevoks, da bør de flyttes tilbage, inden de blive belagte med Hg. Dette undgaaes lettest, naar de allerede ved Indhængningen anbringes lidt længere borte fra Yngelen.

Udvidelse af Pladsen i Staderne bør endnu se med Forsigtighed, saalænge Nætterne ere folde. Hos stærke Familier kan man dog meget godt udvide med 2 udbyggede mofri Tavler, saasnart den bedste Tavle ved Middagstid viser sig nogenlunde belagt med Bier. Hos mindre stærke Stader bør man derimod ikke udvide med mere end een Tavle ad Gangen. Naar Vejret forhaabentlig midt i Maaneden bliver en Del varmere og Trækket godt, kan man hos stærke Familier paa een Gang give Afgang til et halvt Magasin med 6—8 Halvrammer. Vil man derimod benytte hele Magasiner saa tidligt, da tilraade vi foreløbig ved et Indstøb at indstrænke Pladsen i disse til 3—4 Tavler eller at udfylde den manglende Plads med befatte Tavler fra Underrummet. Hvis man ønsker at sikre sig imod Yngel i Magasinerne, da bør man paa Underkanten af det Magasin, som skal paaættes nærmest Yngelrednen, anbringe et Dronninggitter. Indeholde Magasinerne meget Dronnevoks, og findes de nær ved Yngelrednen, da er der særlig Grund til straks at anvende Givne derunder.

Kunsttavler kunne nu snart anvendes til Pladsens Udvidelse, naar man ikke har gode udbyggede Tavler dertil. Kunsttavlerne anvendes da kun som hele Tavler, een ad Gangen indstøbt mellem 2 forud byggede Tavler.

Dronningløshed. Hvis man paa denne Aarstid træffer en dronningløs Familie i sin Bi-gaard, vil det i Reglen kunne lyffes at skaffe den en ny Dronning ved at indhænge en Stump Yngeltavle fra en god Familie med mindst 20 Arbejdere-celler, i hvilke findes Hg eller nylig udfækkede Larver, der tilligemed deres Foder kun lige netop dække Cellens Bund. Familien maa fodres. Den vil da opføre flere Dronningceller. Paa den 10de Dag kunne de alle udstøres. Derefter gives paany Hg og nylig udfækkede Larver. Den først udløbende unge Dronning af det andet Sæt Dronningceller vil da kunne blive befrugtet, fordi flyvende Dronner sandsynligvis kunne ventes tilfæde i Bi-gaardene om 3—5 Uger. Er det dronningløse Stade meget svagt, bør det derimod forenes med en god Familie.

Nedbygning. Naar Ruben kan beskyttes tilstrækkelig mod soldt Bejr, kan det meget godt lade sig gøre allerede nu at jatte en stærk Rubefamilie til Nedbygning i et Trugstade. Ruben vendes i stille varmt Bejr om i en Spand og bestøres helt ned til Yngelen og saaledes, at saavidt muligt alt det nederste Dronnevoks borttages. Stulbe et Stykke Tavle med Arbejderyngel gaa med i Lobet, da kan det jastbindes med 2 Tavletraade under en Tavlebærer, hvorefter Rammen indhænges under Ruben for atter at udtages, naar Yngelen er udløben. Mindre stærke Rubefamilier bør dog ikke jattes til Nedbygning for om et Par Uger.

Yngelspredning kan foretages, naar Vejret er rigtig varmt, hos stærke Familier ved at ombytte hver af de 10 yderste Yngeltavler med een af de midterste Yngeltavler.

Staderne bør saa nøjagtig vandret, i det mindste paa den Ved, der gaar paatværs af Tavlebærerne, da Bierne ellers bygge de ny Tavler stærkt i Rammerne.

Møl. Gøst paa at bevare de i Tavlekamret hengente Tavler ved at gennemrøge dem med Svovlsampe, saa snart Vejret bliver rigtig varmt.

Overflytning af Bier fra eet Stade til et

andet (for at istandsætte det gamle Stade) eller Sammenslytning af 2 Nabofamilier i et Lo-Dronningstade bør ikke foretages før om 3—4 Uger paa en varm stille Dag.

Kundgørelser.

En engelsk Udflugningsmaskine

er til Salg for 12 Kr. hos Entsefn Ersted, Kallundborg.

Kunsttavler

af godt Bivoks faas ogsaa iaar hos B. Bojesen, Sydstøtte, Nykøbing F.

„Tidskrift for Biavl“
ekspederes fra d. 1. Maj
hos Redaktøren i Køben-
havn.

Magnus Lysbilled-Kasse

med mange Billeder, angaaende Biavl, sælges for 100 Kr., oprindelig Pris 200 Kr., hos Entsefn Elisabeth Ersted, Kallundborg.

Ægte Bivokstavler

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Voks byttes.
H. Schmidt, Vinkelvej 6, 3. Sal, København V.

Bokstavler.

Paa Grund af meget stort og eneftaaende heldigt Indkøb af rent usforfættet Bivoks, kan jeg i Nar anbefale mine virkelig prima garanterede ægte Bivokstavler til Priser, som trods enhver Konkurrence.

Jeg en Forening, Handlende eller Forbruger bør i egen Interesse gøre Indkøb, før de have hørt min Pris. Da jeg kan arbejde med 4 Møller, er jeg altid leveringsdygtig. Chr. Riegels, Siborg.

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilkendt mange Førstepremier og Medaljer)
faas atter iaar hos S. Rasmussen & Ko., Gravvejnet pr. Sortebro.

Baneadresse: Vejstrup St.

Bore Tavler ere iaar forbedrede med en ny Maskine, som giver et udærket Tryk. Prisen er iaar: 1—5 R 185 D ., 5—10 R 180 D ., 10—25 R 175 D ., over 25 R 170. Rent Bivoks tages i Bytte for 25 a 30 D . pr. R til 1. August; efter den Tid 5 D . mere pr. R .

Vejledning til Biavl

V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svebølle faas i enhver Boglade a 50 Øre. Naar 54 Øre tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Prisliste over Biaolerrekoisiter

fra

Alex. Rasmusen, Kallundborg.

Honningglas til Overbinding, prima Glas, affleben Rand. Indhold 1 Pbd. pr. 100 Stk. 9 Kr. 50 Ø. Pr. Stk. 10 Ø 2 Pbd. pr. 100 Stk. 14 Kr. 50 Ø. Pr. Stk. 15 Ø.

Abbotts Honningglas, rigtig Facon. Indhold 1 Pbd. pr. 100 Stk. 13 Kr. Pr. Stk. 13½ Ø. 2 Pbd. pr. 100 Stk. 19 Kr. 50 Ø. Pr. Stk. 20 Ø.

Bergamentpapir, 30" bredt, pr. Alen 5½ Ø.

Propper af prima Kork til Abbottsglas pr. 100 Stk. 1 Pbd. 2 Kr. 75 Ø Pr. Stk. 1 Pbd. 3 Ø. Pr. 2 Pbd. 5 Ø.

Prøveglass i Trachstøtter til Honningprøver pr. Stk. 15 Ø.

Prima afflevent Zink-Dronninggitter pr. -Fod 65 Ø.

Prima Paggitter pr. -Fod 85 Ø.

Erstlevs fuldkomne Fodrer 70 Ø.

Koerbs Fodrer 60 Ø.

Simmins Kandiøfodrer.

Pipibe (Dronnings Model) 2 Kr. med Hætte.

Bibehætter for Biaolere 20 Ø.

Røgblæser (Hjst) med Spids 1 Kr. 25 Ø.

Spids dertil 10 Ø.

Røgpuffer. Clark's, 2 Kr.

Paandrøger 2 Kr. 30 Ø.

Bislar, 19" højt 65 Ø.

Strællekniv, Woods Model, 75 Ø.

Spartler, afrundet Blad, 10", prima Kvalitet 75 Ø.

Spartler 5" langt Blad 45 Ø.

Tavleprøver 30 Ø.

Tavletraad, fortinnet, engelsk Fabrikat, pr. Pbd. 60 Ø.

Porters Bitommer 50 Ø.

Keufs' Bitommer (se T. f. B. 1897 S. 52) 40 Ø.

Loddekander, dobbelte 1 Kr.

Bihandster af Gummi, solide, praktiske Facon, 2 Kr. 35 Ø.

Fiu-Bestænder af Blik 22 Ø.

Do. af Gummi med Nor 1 Kr.

Louper, hornindfattede, **2 Glas** 1 Kr. 20 Ø.

3 Glas 1 Kr. 40 Ø.

Dronningcellebæstttere 8 Ø.

Amerikanske Delinger pr. Stk. 6 Ø., pr. 100 5 Kr.

Strællebakter til alle 3 Maal 1 Kr. 65 Ø.

Alles's Dronning- og Dronefælde 1 Kr. 75 Ø.

Dronningbure 30 Ø.

Honningløsnere 80 Ø.

Amerikanske Zinkfælde, 30" lange, 20 Ø.

Galvaniserede Bihængsler, pr. Par 10 Ø.

Honninghaner af Fiu 75 Ø.

Engelske Honninghaner, Patent, af fortinnet Zern, 1" Hul, 1 Kr.

Honningspande af fortinnet Staalplade.

Udshugningspande med Patent-Haner 2 Kr. 85 Ø.

Honningfi til Spanden 60 Ø.

Solvoksmelter, 16" x 17" indvendig, 3 Kr.

Winkers Damp-Vokskenser, meget praktisk, 30 Kr.

Kunsttableformer af Kobber pr. □ 18 Ø.

Howards Metaltinder pr. Stk. 6 Ø.

Honningspande med Laag, fortinnet Staalplade, 27 Pbd. 2 Kr. 35 Øre, 35 Pbd. 3 Kr. 50 Ø., 43 Pbd. 4 Kr. 50 Ø., 54 Pbd. Honning 5 Kr. 50 Ø.

Bundrenser 25 Ø.

Zinkplader Nr. 8 24½ Ø.

Erstlevsader 13½" x 8" med Zinktag, 1 Sæt Magasiner 11 Kr.

Enkeltstader med 18 Kammer i Hovedrummet. 16 Stk. 3¼" høj N. i Honningrummet 9 Kr. 50 Ø.

Cylinder-Udtonningsmaskine, 2 Tavler 12" x 12", Snoretæk, Soldenes Afstand 13½", 20 Kr.

Prima Vokstavler.

Honningglas med Fruelaag.

Porcellens Redeag pr. 100 5 Kr. 35 Ø.

Aluminiums Hønsringer pr. 100 65 Ø.

Mit 110 Auszeichnungen

preisgekrönter

Erster und größter

Oberkrainer Handelsbienenstand

des

Michael Ambrozic

zu Moistrana bei Lengenfeld, Oberkrain (Oesterreich).

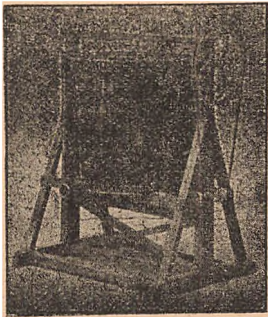
Preis-Contant 1898.

Tit.	Kraimer Bienen.	Marz	Mai.	Juni.	Juli	Septbr.
		und April.			August.	und Oktober.
		Marz.	Marz.	Marz.	Marz.	Marz.
A.	Königin, befruchtet, mit Begleitbien, franco	8	7	6	5	4
B.	Schwarm mit befruchtete Königin, reines Bienengewicht über 1 Kilo, unkrankt	—	13½	12½	—	—
C.	Originalstod (Wauernlagerstod) mit Bau, Brut und Honig welchem meistentheils bis drei Schwärme im Frühjahre zu gewärtigen sind, unkrankt	14½	14½	—	—	13½

- 1) Bienenverpackung ist im Preise schon mitgerechnet.
- 2) Für die Königinnen, wird Garantie geleistet in Europa, wenn etwa tod ankommen bei tit A, B und C wenn die tode Königinnen binnen 24 Stunden nach Ankomst franco eingesandt werden.
- 3) Die Bestellungen bitte nur mit ein paar Zeilen zumachen, Betrag mit einzufenden und immer den gewünschten Buchstab lit. angegeben, was gewünscht wird.
- 4) Bei Bestellungen von zehn Stück lit. A, B und C wird ein erstes Stück gratis zugegeben.
- 5) Die Bienen werden auf das sorgfältigste verpackt, so das nicht leicht ein Unfall zubeifolten ist

M. Ambrozic.

Vejle Biavlsredskabsfabrik.

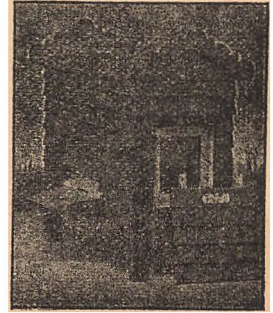
Herved tillader jeg mig at anbefale mine nøjagtige solide Biboliger og Slynge-maskiner og alle andre Rekvitter til Biavl henhørende. Ægte Vokstavler haves altid.

NB. Mine Biboliger laves i Aar af amerikansk Pitch Pine.

Skriv efter min illustrerede Prislister med Tillæg.

Sendes franko.

I. V. Boesen,
Vejle.

==
Kampfehlenswerte Werke für die Hausbibliothek
==

Meyers

Konversations-Lexikon.

Fünfte, gänzlich neu bearbeitete und vermehrte Auflage. Mit ungefähr 10,000 Abbildungen im Text und auf 1000 Bildtafeln, Karten und Plänen. In Bände in Halbheften gebunden zu je 10 Mk. oder in 212 Lieferungen zu je 50 Pf. (im Erscheinen.)

Meyers

Kleiner Hand-Atlas.

Mit 108 Kartenblättern und 9 Textbeilagen. In Halbheften gebunden 10 Mark.

Meyers

Hand-Lexikon des allgem. Wissens.

In einem Band. Fünfte, neu bearbeitete Auflage. In Halbheften gebunden 10 Mark.

Das Deutsche Reich

zur Zeit Bismarcks.

Politische Geschichte von 1871—1890. Von Dr. Hans Blum. Gebunden 6 Mk.; in Halbheften gebunden 7 Mk. 50 Pf.

Geschichte der Englischen Litteratur

von den ältesten Zeiten bis zur Gegenwart, von Prof. Dr. Richard Wilker. Mit 160 Abbildungen im Text, 25 Tafeln in Farbendruck, Kupferstich und Holzschnitt und 11 Faksimile-Beilagen. In Halbheften gebunden 16 Mk. oder in 14 Lieferungen zu je 1 Mk.

Probedrucke liefert jede Buchhandlung zur Ansicht. — Prospekte gratis.

==
Verlag des Bibliographischen Instituts in Leipzig.
==

Kunsttavler af ægte Bivoks, tilkendt af 50 Præmier, anbefales saavel Foreninger som den større eller mindre Forbruger til Vares billigste Pris.

N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Ægte Bivokstavler.

Ligesom ifjor, da jeg overtog Hr. Jakobsens Forretning, tillader jeg mig iaar at anbefale Bivokstavlerne mine ægte Bivokstavler til Tidens billigste Pris.

Boks byttes og forarbejdes, som sædvanlig, og udføres herft jendst først i April.

Afsedrup St. i Februar 1898.

Snedker **S. F. Nielsen.**

Krainer-Bifolk

i originale Kasser vil blive indforfæret den 12. April. Pris 15 a 16 Kr. pr. Folk. Bestillinger modtages. Bierne ventes herft i Slutningen af Maaned.

N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Paa Grund af Bortrejse

skal alle mine Bier (12 Trugstader 10 x 12 af Kr. Pedersen) sælges i Lobet af April Maaned.

Dandsjælerer **N. P. Christensen,**
Guldbjerg pr. Gudme St.

Boks

modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Kun Tavler af ægte Bivoks sendes. Da jeg har anskaffet en ny Tavlemølle, kan jeg levere 1. Kl.s Arbejde. Øster Gjesten pr. Lunderskov.

Kristen S. Nielsen,
Bivokstavlefabrikant.

Ægte Bivokstavler

saas hos Linas Sogns BF. Boks forarbejdes eller byttes. Ordre bedes indgivet til D. Rasmussen, Linas, Laven, og Murer Kristensen Børre, Tolddobgade Nr 109, Silkeborg.

Mjød. Mjød.

En aldeles ægte, god gammel Mjød faas i større og mindre Partier hos **C. J. Grønning**, Vejrup, Bramminge St.

Emballeagen beregnes billig, men erstattes ved Tilbageføndelsen.

Run Vorbecks Bokstavler

fit 1. Præmie paa den store Landmandsudsiftling i 1896.

Godt Pi-Voks.

Tilbud med Pris modtages af **V. Spies**, Kulturvet 25, København.

200 Pund Bivoks

(Store rene Stykker)

er til Salg hos **Rødbmand Jens Just**, Stive.

Biboliger, Udslyngere, Røgpustere, Røgblæsere, Kunsttavler og Krumhusmaskiner faas hos **J. Chr. Olsen**, Hvilested pr. Sollested.

Voks byttes med Kunsttavler.

Da jeg nu ophører med min Forretning i Løsning og tiltræder Pladsen som Bestyrer af Hr. Chr. Niegels' Voksstavefabrik og Virekvisithandel, vil jeg benytte Lejligheden til at talke alle mine ærede Kunder for den Tillid, De hidtil have vist mig, og beder jeg Dem overføre denne paa Hr. Chr. Niegels, idet jeg forsikrer Dem, at jeg nu under bedre Forhold skal fremstille mindst lige saa gode Varer hos Hr. Chr. Niegels, som tidligere i Løsning.

Verbødigt

J. Andersen,
Løsning.

Som De af ovenstaaende vil se, er det lykkes mig at knytte Hr. Fabrikant J. Andersen til min Forretning. Grundet paa den store Jagtkundskab og Dygtighed, Hr. J. Andersen er i Besiddelse af, ser jeg mig nu, mere end nogen Sinde, i Stand til at tilfredsstille enhver rimelig Fordring paa Bivoksomraadet. Og beder jeg baade Hr. J. Andersens Kunder, samt enhver, der vil forunde sin Søgning, jaavel i Voksstave-, Bihuse- og Bivoksretvisittter, snarest at henvende sig til mig, da De ubetinget hos mig faar de bedste Varer til de billigste Priser.

Verbødigt

Chr. Niegels,
Biborg.

Min mange Gange præmierede og fuldt ud anerkendte

Bipibe

sendes frit, naar 3 Kr. 16 Ø. sendes pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling samtidigt skrives (heri Landet), til Udlandet med Tillæg af den Porto, der fordres (Tyskland 90 Ø., Sverige og Norge 45 Ø.), deri medregnet Postopkrøvningsgebyr.

Faas hos **C. J. Grønning**,
Vejrup, Bramminge St.

Kantsduk-Stempler

til billigste Priser faas hos **R. Schmidt**, Vinkelvej 6, 3. Sal, København V.

Et Parti Honning i Delinger

anses. Tilbud bedes tilsendt
Dansk Vin- og Konserver-Fabrik, Faaborg.
W. Rasmussen.

Jubilæet kommer!

Gaa til Jagmanden og køb Deres Biboliger og Redstaber! Da jeg nu i 30 Aar har arbejdet i den rationelle Bivoks Tjeneste og i den Tid fulgt Sagens Udvikling med Interesse, tror jeg at være i Besiddelse af de Erfaringer, der med Villighed kan fordres for at kunne levere gode og praktiske Ting! Illustreret Prisliste franco! I dag Stadenummer 9856! Stadet Nr. 10,000 gratis!

Verb.

Kristian Pedersen,
Toed, Svendborg.

Minne flere Gange præmierede

Ægte Bivoksstaver

anbefales de ærede Bivoksere. **J. Olsen**,
Urmager, Græsted.

Til Salg.

8 kraftig udvintrede Bisamilier med unge Dronninger fra 1896 og 97, i tildels ny Stader (Lavnormal), ønskes af Mangel paa Plads solgte. Naar Salg kan ske nu i Foraaret, kan de købes meget billig. Familierne garanteres funde.

Sergent **J. S. Jørgensen**,

Dronningensgade Nr. 6 C., Fredericia.

Nogle Bihuse af **Søjnormalmaalet** med Kammer og Bindu er til Salg. Priserne ere 4½—5 a 6 Kr. Stykket efter Godhed.

Nogle Pd. Frø af Lodi Hvidklover kan faas.
R. S. Kristensen, Himmelsø, Roskilde.

Bivoksredskaber

i stort Udvalg, men kun faadanne, der ved Prøve ere fundne at være brugbare, faas hos

Alex. Rasmussen, Kallundborg.

Søjeste Rabat til Forhandlere og Foræninger gives.

Biboliger og Udslyngere

haves nu paa Lager til uhorde billige Priser, og sendes straks efter indgivne Ordre. Mine Stader tildeltes Medalje paa Udstillingen i Malmø 1896. Kammer, Rister og Klodser haves færdige. Ærede Forbrugere bedes indgive deres Ordre i god Tid. Fortrinlige Røgpustere sendes over hele Landet ved Indsendelse af 2 Kr. 16 Ø.

Verbødigt

N. Jensen, Smeder,
Sjolle, Bræsto.

Ægte Bivoksstaver,

Bihuse, Ruber, Udslyngere samt andre Redstaber til Bivoksen hørende faas hos Træhandler **Jens Jensen**, Smedegade 86, Horsens.

Ægte italienske Dronninger

forsendes overalt for 4 Kr. i Maj og Juni, senere 3 Kr. pr. Stk. Indførelsesanvisning medfølger gratis.

S. P. Christiansen,
Naarup St.

Kunsttavler af, rentublandet Bivoks

leveres til billigste Pris. Mit Boks er af fortrinlig Kvalitet, købt hos kendte vederhæftige Mand. Boks forarbejdes. Biværk (kasserede Tavler) købes eller laves i Tavler. Enhver bør forsøge mit Dronninggitter samt Foderapparat for Over- og Underfoder. Høstebro i Februar. A. S. Vorbeek.

100 Binduesrammer a 16 Ø. faas hos
K. Pederesen.

Bistader

leveres til billigste Priser. 18 Rammers, 10 × 12 og Lavnormal paa Lager. L. Kristoffersen, Skippinge pr. Svinninge.

Efter min Mand's Død realiseres et større Parti forskellige Etifetter til følgende meget nedsatte Priser: 7800 røde farvetrykte Etifetter 70 Ø.

8500 udflaarne farvetrykte Etifetter 70 Ø.

9300 firfanteede Etifetter (Ægte Honning-Bivoks) 20 Ø.

9000 — — (syltede i Honning) 20 Ø.

6400 — — (Honning-Limonade fra)

20 Ø.

3600 firfanteede Etifetter (Honningvin fra) 20 Ø.

2400 — — (Vedens bemærket) 20 Ø.

1700 — — (Sin ægte Blomsterhonning)

25 Ø. pr. 100.

800 aflange Etifetter (Medalje, Men ægte Honning fra) 30 Ø. pr. 100.

200 firfanteede Etifetter (Men udlyngtet Honning) 25 Ø. pr. 100.

200 aflange Etifetter (Men ægte Mød) 35 Ø. pr. 100.

750 Efs. af „Blomsterfalender for Bivavlere“ pr. 100 20 Kr., pr. Stk. 25 Ø., oprindelig Pris 50 Ø.

618 Efs. af „Honningen og dens Anvendelse“, 2. forøgede Udg. pr. 100 20 Kr., pr. Stk. 25 Ø., opr. Pris 50 Ø.

(112 Efs. af Honningen og dens Anv. ding.)

4400 Efspl. af „Honningen som Nærings- og som Lægemiddel pr. 100 10 Kr., opr. Pris 20 Ø.

pr. Stk.

Elisabeth Grølev.

Ordres ekspederes ved Alex Rasmussen, Kallundborg.

Biplanter

og Frø af faadanne i maage forskellige af de bedste Sorter faas hos Gartner A. C. Andersen, Nyborg.

Bifoder.

Som et udmærket Bifoder anbefales prima, lys Kandis kun 20 a 22 Øre pr. Pd. Forjendes overalt fra Johan Hansen, Randers.

Forenings-Meddelelser.

Malt og Omegn's BF. afholder Søndagen d. 8. Maj Møde hos Undertegnede, hvor den almindelige Foraarsbehandling foretages, hvis Bjevret tillader det. Alle ere velkomne.

S. S. Bøch,

Langeskov, Brørup.

Gl. Røstilde Amt's BF. afholder Møde Søndag d. 8. Maj, Kl. 3, hos Gæstgiver D. Hansen, Herthadalen, Lejre St. N. S. Kristensen.

Tilbud paa Kunsttavler af ægte Bivoks i Vejle Amt's BF. bedes sendt til Undertegnede inden 10. Maj.

Vejle Søndermarksskole, d. 20. April 1898.

J. Holm,
Formand.

Kolding og Omegn's BF. afholder Møde paa Hotel „Fremad“ i Kolding Lørdag d. 7. Maj, Kl. 2, hvor flere Ting forhandles, og derefter Diskussion. Der skal vælges Lokale og Lærere og bestemmes, hvor Møder skal holdes.

Lunderskov, d. 24. April 1898.

P. Christensen,

Formand.

V. Stjerninge og Omegn's BF. afholder Møde Søndag d. 8. Maj, Eftermidd. Kl. 2, hos Hjulmand Lars Nielsen i Stenstrup. I Følge Vedtagelsen paa Generalforsamlingen i Efteraaret bliver der nu ikke mere opartet med Smørrebrød ved Møderne, men kun med Kaffe og Øl.

N. Nielsen.

Stovby Herreds BF. afholder Møde hos Restauratør K. Pederesen ved Fredstoven Søndagen d. 15. Maj, Kl. 4 Efterm. Til Medlemmerne i 1897 fordeles ved Mødet Bivalksredskaber til et Vælob af 160 Kr.

C. F. Abildgaard.

Standerborg Amt's BF. afholder Lørdag d. 12. Maj, Middag Kl. 12, Styrelsesmøde hos Vinhandler Christensen i Hørjens. D'Fr. Kredsformænd bedes at give Møde. Der forhandles om Sommermødernes Afholdelse. Vi saa i Nar fremmede Forebragsholdere. Bestyrelsen.

Vesterhøjsinge og Omegn's BF. afholder Møde hos Undertegnede Søndagen den 15. Maj, Eftm. Kl. 2. Praktisk Undervisning i Bivavl og Forhandling om Sommerplanen. Indkøb af Redskaber og Tavler samt Formandsvalg.

Hans Jørgen Hansen

Indhold af dette Numer.

Bivalkskolen	133
Dronningavl, af Brd. Nielsen, Øllerup,	129
Dronninghøj, af G. M. Doolittle	130
DBF. Bestyrelsesmøde	133
Et og Andet	134
Foreningsmeddelelser	140
Fra Kredsen	134
Gavnlig Vint	135
Kredsformænd i DBF.	134
Ledige Poster i DBF.	134
Lidt om min og nogle andres Bivavl, af L. Friberg, Tranehjerg,	132
Penge tilskud	134
Redaktion og Sekretariat	134
Store Sværme af Røberne, af K. D. Kofod, Ronne	131
Til Begynderen, af C. F. Grønning	131

Pris for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udkommer den 1. i de 6 Vintermaanedes, den 1. og 15. i de 6 Sommermaanedes. Rindgælder optages for 20 Øre pr. Retti-Vinje 1ste Gang, 10 Øre 2den og 3die Gang og 8 Øre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de sidste indrykkelser.

Voksøl.

Af R. Raempf (Zu. Wienerzeitung).

Naar jeg nu giver en Beretning om mine Erfaringer angaaende Voksmøllenes Levevis, saa vil forudstikke den Bemærkning, at det ikke er et videnskabeligt Bidrag jeg vil levere i min Artikel. Det er en praktisk Biavlens Studier i hans egen Vigard, som jeg her vil fortælle om. Disse kunde muligvis interessere alle Biavlere, maaste ogsaa adskillige Videnskabsmænd. Dog har jeg endnu ikke affluttet mine Sagttagelser, omend jeg nu i en Arrække har anstillet saadanne. Det er i selve Sagens Interesse, at jeg nu overgiver mine Sagttagelser til Offentligheden for ogsaa andetsteds at vække Lyft til at anstille Sagttagelser.

Samtlige Skrifter om Voksmøl nævne to Arter, som hjemføge Bistaderne, nemlig, det store Voksmøl (*Galleria cerella*) og det mindre (*Galleria alvearia*). Alle Skrifter gøre ingen Forstel med Hensyn til de to Arters Levevis, men de indskrænke sig til at fremhæve, at den ene Art er større end den anden, samt at de to Arter bære deres Binger paa forskellig Maade. Det siges endvidere, at det lille Voksmøl kun forarsager ringe Skade i Bistaderne. Ogsaa Hr. Demmler skriver i Indledningen til sin meget anbefalelsesværdige Bog „Voksmøllene“ følgende: „Kun det egentlige store Voksmøl (*Galleria cerella*) fortjener

at fremhæves“. Det fuldt udviklede Insekt og Larven af (*Galleria alvearia*) ere mindre end Tilfældet er hos *Galleria cerella*; men ellers ligne de hinanden ganske. Hr. Demmler bekræfter sig da ogsaa i det følgende kun med den store Art (*Galleria cerella*).

Paa alt det, der meddeles om Voksmøllenes Liv af Hr. Demmler og andre Forfattere, har jeg intet at udsætte, forsaavidt det angaar den store Art. Men den mindre Art (*Galleria alvearia*) har man hidindtil haft Opmærksomheden altfor lidt henvendt paa. Straks til at begynde med vil jeg hævde, at det lille Voksmøl er en langt værre Bifjende end dets store Navne. Det lille Møl arbejder i Mørke og udfører et fuldstændigt Muldvarpearbejde, og mine Sagttagelser desangaaende vil jeg nu meddele Offentligheden.

Kære Læser, naar Du engang bryder en Kubehygning i Stykker eller tager en bevægelig Tavlehygning fra hverandre, og Du deri finder Tavler som paa mange Steder ere gennemhullede, og som alle have Gennemgange for Bierne, saa have Voksmøllene været paa Jærde med deres Odelæggelsesværk og i 99 af 100 Tilfælde er det det lille Voksmøl, som har været paa Spil. Naar Du endvidere ser unge Bier med ødelagte Binger krybe ud af Staderne, eller ser dem blive slæbt ud af andre Bier, saa skyldes dette ligeledes i de 99 af 100 Tilfælde de smaa Voksmøl.

Kære Læser, naar Du engang aabner et Stæde med bevægelig Tavlebygning og Du finder en Yngeltavle, hvori der er aabne Yngelceller med temmelig vel fremstreden Yngel, der allerede er forshuet med Hoveder, saa hold hurtig inde med Brugten af Røgpuster, tag Tavlen ud og fej Bierne bort, saa skal Du se, Du har fanget Mis-dæderen. Hold Tavlen ovenover et Ark Papiir eller et Brædt, giv den meget Røg og bank med Knivens eller et andet Redskab paa Rammelisten, saa varer det ikke længe, inden Du ser Boksmøllarver af forskellig Størrelse flygte bort lige igennem Celle-laagene, og det med en ikke ringe Behændighed. Naar Du fanger dem og fodrer dem op paa kunstig Nis, saa vil Du heraf altid faa det lille Boksmøl.

Dette er Kærnepunktet i nærværende Artikel, men jeg skal forsøge ydeligere at fuldstændiggøre de gjorte Sagttagelser. Jeg har nemlig ogsaa lagt Mærke til, at Galleria alvearia egentlig kun trives i Nærheden af Yngelredten, men allerbedst i selve Yngeltavlen. Under Udstillingen i Insterburg talte jeg med flere Bi-avlere desangaaende og man nærede Tvivl om Rigtigheden af min Paastand. Den 8. August besøgte Hr. Otto Schulz fra Buchow og Krehhoff fra Oranienburg sig i min Vigaard, og disse Herrer kan jeg føre som Vidner paa de af mig foretagne Forsøg.

Som ovenfor angivet kan man bestemme Udbarten ved at lade Larven udbille sig videre; men dette er ikke saa nemt endda, for alverias Levevis er vidt forskellig fra oerellas. Medens det let kan lade sig gøre at opdrætte det store Boksmøls Larve til fuldmødent Insekt blot paa et gammelt Stykke Tavle, saa er det ganske anderledes vanskeligt med det lille Boksmøl, saasnart det kommer udenfor Stædet. Larven af det lille Boksmøl spinder ingen lukkede Gange, men spinder kun et løst Væv mellem Tavlerne; navnlig holder det af Afvalg, og det skal have langt mere Varme end det store Boksmøl. Det store synes overhovedet at sidde langt varmere i Gangene. Medens det store Boksmøls Larve leber af Boks og Puppchylstre, saa kan det lilles Larve ikke nøjes hermed, den skal ogsaa ernære sig af Laagene til Yngel-Cellerne; disse Laag forefinder Larven enten i selve Yngeltavlen eller ogsaa i Smuldet paa Bunden af Stædet. Den for den nødvendige Varme finder denne Larve ogsaa i Vistædet og navnlig i Yngeltavlerne.

Blandt de af mig gjorte Sagttagelser skal jeg fremdeles tillade mig at anføre følgende. Det var mig en Gaade, hvorledes

Larverne kunde skaffe sig Indpas i Tavlerne; thi ikke sjældent traf jeg dem hos Sværme i nybyggede Tavler. Saavidt jeg hidindtil har kunnet se, er den egentlige Rede i Smuldet paa Stædets Bund, særlig i Hjørner og Kroge. Herfra smutte Larverne saa ud, og det er naturligvis let for dem at slippe ind i Tavlerne, naar der ikke er ret mange Bier til at holde Vagt ved dem. I denne Forbindelse maa jeg gøre opmærksom paa, at jeg ofte maa kæmpe med det Onde, som hedder Affolkning af Stæderne. Denne Ulempe kommer af det meget tidlige Foraarstræk paa denne Egn; endvidere har jeg i Nærheden en Masse Drivhuse, hvor der gaar mange Bier helt bag Glasruderne, og saa er der ogsaa mange Bier som i Blæst omkomme i Floden og i Voldgraven. Følgen er, at mine Bier have været stærkt hjemløgte af det lille Boksmøl.

De af Larverne fortærede Yngellaag fornyes stadigt af Bierne, saaledes at de unge Bier ikke ligefrem dø, men deres Binger blive i Reglen vantrebne; de ere ogsaa saa fast spundne, at de unge Bier ikke kunne krybe ud; Bierne bide da hele Stykker ud af Tavlerne og saaledes opstaa de hullede Tavler. Et saabant Stæde vil altid blive tilbage i Udviklingen og er i Reglen kun en Plage for Biavleren. Som Hjælp mod denne Plageaand kan jeg kun anbefale Indstrækning af Yngelredten i den kolde Nærstid og en meget vidtreden Renlighed med Bundbrættet.

Disse Boksmøl-Larver har jeg egentlig kun fundet i Arbejdyngel, ikke i Drone- yngel; men jeg tvivler ingenlunde om, at, naar et Stæde har Droneyngel, saa er det ogsaa kraftigere og kan bedre forsvare sig. Da Laagene over Honning-Cellerne skulle indeholde mest Boks, men Laagene over Yngel-Cellerne mest Pollen, saa tror jeg, at Larverne af det lille Boksmøl hovedsagelig ere henviste til pollenholdigt Foder; men ogsaa paa dette Punkt er der jo nu en vid Mark for videnskabelig Forskning.

Rent praktisk set, kunde det jo være, at mine her fremsatte Erfaringer kunde vise mangan en Biavler Vej, saa at han selv kan finde Grunden til sine Stæders Svaghed.

I næste Nr. vil der komme en original Artikel om Boksmøl af den bekendte Biavler Hr. Fotograf Vorbeck i Holstebro. Hr. Vorbecks Artikel vil slutte sig nøje til de Anskuelser, Forfatteren har udtalt i sin Bog: „Veiledning i den moderne Biavls-Drift“, og Tidsskriftet vil i Følge Bestyrelsesmødets deromtagne Beslutning bringe et stort Højsidebillede paa glittet Papiir som Illustration til Hr. Vorbecks Artikel.

Dronningføb.

Af G. M. Doolittle. Amer. B.-Journal.
(Sluttet.)

For nogle Aar siden overraskede Hr. Alley Berden ved at meddele, at han havde en Dronning, der var 100 Dollars (c. 400 Kr.) værd, og andre have berettet os om Dronninger, hvis Afkom traf paa Rødsføver. Atter andre have fortalt om Dronninger, der vare særlig værdifulde, fordi de ved dem avlede Bier, som havde længere Tunger end andre Bier, eller fordi de var mere haardsføre mod Vinterkulden, eller fordi de forseglede deres Tavler med aldeles snehvide lille Baag, saa at Tavlerne kom til at se særlig indbydende ud, o. s. v. Men hvis man havde spurgt nogle af disse Mennesker, om de troede at nogen af disse var 100, 50, 25, 10 eller blot 5 Dollars værd, naar der var Tale om at anbringe dem i et Kasse-Stade eller i et Kamme-Stade, som kun skulde drives for Honningudbyttets Skyld — saa vilde de straks have forklaret, at slige Dronningers Værd ikke skal maales efter det Honningudbytte, som de efter dem salbne Bier kunne skaffe Biavleren; disse Folk vilde sige, at det er noget ganske andet det kommer an paa, naar en Dronning er saa værdifuld. Det er som Avlsdyr at saadan en Dronning har sin Værdi. Det som det kommer an paa, det er de gode Egenskaber, som man kan vente fortsatte hos de Dronninger, som man atter lægger til efter det særlig gode Avlsdyr. Og paa denne Maade — naar nu disse Dronninger atter forskaffe Biavlerne ny Dronninger, stadig væk i større Antal, 25, 50, 100, 1000, 10,000, alt efter det Antal man lader Avlsdyret fremstafte til at begynde med — først paa denne Maade bliver en slig Dronnings reelle Værdi tydelig. Der er ikke een Dronning, der kan være blot saameget som 5 Dollars værd, naar der kun skal ses hen til den Mængde Honning, de efter den salbne Bier kunne skaffe til Huse udover det Jævnmaal, som Afkommet af ganske almindelige Dronninger kunne indbære. Altsaa kan det slaas fast, at man kun skal anskaffe sig en særlig kostbar Dronning, naar man ønsker at forbedre selve sin Bi-Race. Det er imidlertid øjensynligt, at dette langt fra staar alle Biavlere klart. Jeg kan saaledes fortælle om to Mænd, der bestille Dronninger til 5 Dollars Stykket; den ene bestilte tre, den anden en enkelt. Dronning-Avleren sendte uden videre Dronningerne, da han tænkte at de begge selv vare kendte med Sagerne. Et Aarstid efter fik han Brev fra dem begge to. Den ene skrev, at han havde haft den

ham tilsendte Dronning i et to Kammeres Kærnestade i Avletiden, og han havde saaledes kun ladet den lægge nogle faa Æg i Avletiden. Hans Hensigt hermed var at forlænge Dronningens Liv, saa at den kunde leve i flere Aar, hvilket viser, at han var meget klogere end mange af vore gamle, drevne Dronningavlere, naar de lade nogle som Avlsdyr fortræffelige Dronninger slide sig op med Æglægning i Løbet af et Par Aar. Endvidere skrev han, at han af dette Stambyr havde avlet over 500 Dronninger, og at han ventede at kunne avle Tusinder endnu, før den døde af Allderdom. Alle disse Dronninger han avlede skulde bruges i hans egen og hans Nabos Bigaarde, efter som man var kommen paa det Mene med, at det var de bedste Dronninger til praktisk Brug, man endnu havde haft paa den Egn. Manden skrev, at det glædede ham at meddele, at han aldrig havde givet sine Penge saa godt ud, som da han købte den Dronning.

Den anden Mand skrev, at han syntes, at 5 Dollars var en ublu Pris for den Slags Dronninger, han havde faaet tilsendt. Han havde prøvet dem ved Siden af de Dronninger, han havde i Forvejen, og det var ham ganske umuligt at indse, at deres Afkom af Arbejdere stiftede ham en passende Erstatning (o: et større Honning-Udbytte) for den høje Pris han havde givet for dem. Af den derpaa følgende Brevbetæling fremgik det, at han ikke havde avlet en eneste ny Dronning af alle de tre, han havde købt; og da den ene af dem ikke syntes at være meget frugtbar, saa syntes han ikke, at han vilde bruge nogen af dem til Avlsdyr, for han troede ikke, han vilde saa nogen Fordel deraf.

En anden Gang var der en Kundeovre i Australien, som bestilte fire saadanne Dronninger. Han tog hele Risiko; men den eneste af Dronningerne, som var i Live ved Ankomsten til ham, den lod han dø nogle Maanedre efter uden at have prøvet paa at avle en eneste ny Dronning ved dens Hjælp.

Jeg kunde fortælle om mange andre Eksempler af samme Slags. Men da de allesammen vilde vise det samme, saa vilde det kun være at spille Tid og Plads. Naar en Biavler ikke køber Dronninger for at bruge dem som Stambyr, saa ere de billige Dronninger saamænd gode nok; køber Biavleren i saa Tilfælde dyre Dronninger, saa smider han rent ud sagt sine Penge ud ad Vinduet.

Biavl i Tunis.

„N. Vienenzzeitung“.

Tidligere var det Sydamerika, som af alle honningproducerende Lande bragte den største Mængde Honning i Handelen; men ogsaa Rusland, Italien, Ungarn og i den nyeste Tid ogsaa Australien udføre Honning og levere mere eller mindre gode Kvaliteter af dette mærkelige, søde Stof, som Bierne fremstaafe af Blomsternes Nektar. Nu er ogsaa Tunis indtraadt i de honningudførende Landes Række, og det er at antage at anføjelige Kvanta af Honning i den nærmeste Fremtid vil naa frem til Markedet fra Tunis.

Hibindtil have Indbyggerne derovre ikke lagt synderlig Vægt paa denne Artikel. Temmelig sent gik det op for Franskmændene, hvad der kan komme ud af Honning-Salg, naar Biavl drives rationelt og Salget ligeledes. Fjølge troværdige Beretninger er der visse Egne af Tunis, der ere bedre stiftede til Biavl end noget andet Sted paa Jorden. Det er de vidtstrakte bakkede Egne, hvor der vokser vældige Masser af Rosmarin (*Rosmarinus officinalis*) og en Lyngart (*Erica multiflora*), foruden en Mængde andre Honningplanter. Millioner af Tønder Land ere dækkede af disse Urter, men Størstedelen af Honningen gaar tabt; for der er ikke Bier nok. Men den Honning, der indsamles af Bierne, den indhøstes ikke engang; for der mangler Arbejdskraft. Men ikke nok med, at der kan indvindes ualmindelig store Masser af Honning; ogsaa dennes Kvalitet er det værd at lægge Mærke til. Thi der gives ingen bedre og finere Honning end den, der faas om Vinteren og Foraaret af Rosmarin og Lyng.

Klimaet er heldigt for Biavl, for Bierne kan arbejde i hele Blomstringstiden, efter som der jo ikke eksisterer nogen Vinter, ialtsald ikke det, vi ere vantede til at forstaa ved Vinter. Lyng og Rosmarin begynde at blomstre i November og December og blomstre saa lige til Marts og April. I disse Maanedere er Honningudbyttet meget betydeligt. Senere hen er der forskellige Timiansarter, der blomstre, særlig *Thymus numidians*, en Klokkeblomst, forskellige Cestresarter og mange andre Honningplanter, saaledes at man ogsaa udenfor de nævnte Maanedere kan gøre Regning paa et godt Udbytte.

Det staar fast, at hvert et Pund Honning, Bierne samle ind, maa regnes for en reel Gevinst, set fra et national-økonomist Standpunkt, hvorimod hvert Pund, der ikke samles ind af Bierne, maa regnes som et Tab. Men et stort Antal Bier forøger

ogsaa Udbyttet af Frugt- og Mandeltræerne; thi Bierne bidrage væsentlig til Befrugtningen af disse Træers Blomster.

De tunesiske Bier ere saare udholdende og slittige, saa gode, at man end ikke i dette blomsterrige Land kan ønske sig dem bedre; ja, man bør ikke engang prøve paa at indføre Bier fra Udlandet. Dette burde ikke finde Sted, alene af den Grund, at de tunesiske Bier hibindtil ikke have været udsatte for den frygtelige Bishygdom, som har anrettet og som fremdeles vil anrette saa store Ødelæggelser blandt Europæernes Bistader. Ligeoverfor dette Faktum burde man endog træffe Foranstaltninger til at saa udstedt Indførselsforbud mod fremmede Bier, da der synes at være en overhængende Fare for at saa Sygdommen slæbt ind i Landet med det samme, nu da den har udbredt sig overalt i Europa.

Med Hensyn til Stadernes Opstilling, gælder det om at træffe sit Valg med ikke ringe Omsigt. Den eneste Ulempe af nogen Betydning er, at man deri Landet ofte har stærke og vedholdende Storme. Derfor gælder det om at finde en Plads med rigtig godt Læ. Ligesaa nødvendig som Læ, er Skygge; for Heden er meget stor om Sommeren i Tunis. Men det kommer man nemt ud over; for man kan bare stille Staderne op mellem Vinen, i den Skygge, ude paa Vinbjergene, eller ogsaa et Sted i Ly af nogle Buske.

Tanker om Biernes Fodring.

Af G. Mathiesen, Hammersholt.

Der kan ikke være Tvivl om, at de sidste to Aar, som gennemsnitlig regnet har givet et for lille Honningudbytte i Forhold til det Arbejde og den Kapital, der er ydet paa Bierne, har givet den vakte Interesse for Biavlsvæsen et lille Stød tilbage. Jeg ser derfor ikke rettere, end at der er Grund til at tænke lidt nøjere over det Maal, hvor- efter Biablerne bør trakte, som en af den danske Biavls dygtige Forkæmpere, afdøde Redaktør H. Ersklev, tidligere har nævnet, nemlig søge at faa „det største Udbytte af Biavlsvæsen i Forhold til det mindste Arbejde“.

Som Overskriften viser, har jeg tænkt i denne Artikel at skrive om Biernes Fodring; jeg tror, at ikke alene Biablerne men ogsaa Bierne var bedst tjent med, at der blev sparet en Del Arbejde med Biernes Fodring; jeg mener ikke, at Bierne faar for meget Foder af deres Ejer, nej, det er uden Tvivl

snarere det modsatte, men det er Maaden hvorpaa Bierne bliver fodret, der burde ske en Ændring i.

Det er tidligere bleven nævnet i Vitidende, at Kubebiablerne i ældre Tid fodrede deres Bier ved at udhule flækkede Hyldepinde og deri helde Foderet, hvorpaa de sat disse smaa Fodertruge ind under Vokstablerne i Biskuberne. Jeg er kommen til at tænke paa denne gamle Fodringsmethode ved at se ærede Biavlforfattere ikke alene i Vitidende men ogsaa i andre Blade anbefale at fodre Bierne i Bihusene paa en lignende Maade i vor Tid, idet de anbefale at lave smaa Truge af Blik, som fyldes om Astenen, saa Bierne kan hente dette Foder op i Vokstagerne om Matten.

Hvis nu det Spørgsmaal bliver stillet til mig saaledes: Kan denne Fodringsmethode anbefales til alle Biavlere? Da vilde jeg dertil svare: Nej, for den store Klasse af Samfundsborgere, for hvilken Biablen burde være et af de vigtigste Sideerhverv, nemlig Landarbeideren, passer denne langsomme spekulative Fodring efter min Anskuelse ikke, den er altfor usikker og tidspildende; den Mand, som maa arbejde borte fra sit Hjem, kan ikke let faae Tid til at indlade sig paa den Slags Fodring, nej, han bør have en Indskudsfordrer (til hvis Forarbejdelse der er givet Anvisning i Vitidende Aargang 1892, S. 223, af Doolittle) hængende i hvert af sine Bihuse, saa han kan give sine Bier rigeligt af Forraad til enhver Tid, han anser det for nødvendigt, saa vil der ikke ske saa store Stuffer, saavel for Biablerne som for Bierne, som ved at fodre med de mange forskellige, særlig mangelfulde og vidtløftige Foderapparater, som findes.

Det vilde være et stort Gode for Biablen i Almindelighed, om d'Hr. Fabrikanten af Bistaber vilde levere en Indskudsfordrer til ethvert Stade, de solgte; Prisen paa Staderne burde naturligvis rette sig derefter. Mon ikke det indirekte vilde komme til at gavne dem igjen, jo mere sikker, ligefrem og rentabel Biablen blev, thi desto større vilde Forbruget af Bihuse og andre Biavlsredskaber blive; derfor vil jeg ogsaa anmode alle Forhandlere af Biavlsredskaber, at de have Indskudsfordrer til de anerkjendte Kammemaal til Salg, saa enhver Ejer af Bier let kunde erholde dem.

Hos en dygtig Biavler har jeg set Indskudsfordrer hængende udenfor Vinduet; i Vinduets øverste Kammeliste var nemlig udsæbet en Nabning, som passede udfor Biernes Indgang i Fodrerens. Vinduets Nabning kunde, naar den ikke blev benyttet, lukkes ved at dreje en Blikplade for.

Redaktionen af Vitidende optog i Decemberheftet 1897, S. 362, efter et amerikansk Blad en Artikel med Overkrift „Udvendig Fodring“. I denne Artikel hedder det et Sted: „Der har været en almindelig Mening om, at det var meget usikkert at sætte Honning eller andet Bifoder i aaben Luft, fordi det vilde gjøre et almindelig Opstyr blandt Bierne og opmuntre dem til Røveri, og alligevel er udvendig Fodring efter en større Maalestok baade praktisk og simpel, naar man forstaar det, og kan gøres uden skadelige Følger“.

Sidste Efteraar prøvede jeg at fodre udvendig og har ogsaa nu i Foraaret givet Bierne flere Pund Kandisstrup; jeg kan derfor i alle væsentlige Punkter slutte mig til den Anvisning, som er givet i nævnte Artikel, naar undtages, at jeg ikke fylder Foderet i Vokstager, thi disse bliver efter min tidligere Erfaring paa dette Punkt bestadiget en Del, men i Fodrer, labet efter Tegning af Cowans Hurtigfodrer. Redaktionen af nærv. Blad havde i en Anmærkning til den oversatte Artikel skrevet: „Den største Fare ligger efter vor Anskuelse i Røveriet“. Jeg kan meddele, at jeg har opstillet Fodrerne i nogen Afstand bag Stridene og jeg har ikke mærket noget til Røveri blandt Bierne.

Enhver Biavler maa kunne forstaa, at udvendig Fodring i enhver Bihave, som ikke ligger ganske i Nærheden af andre Bihaver, ogsaa kan benyttes som Opmuntringsfodring, saavel om Foraaret, naar man ønsker at Bifamilierne skulle udbitte sig mere, til Hovedtrækket ventes at komme, som ved Hovedtrækkets Sutning, naar der ønskes kraftige Bifamilier til at indvintres. Kubebiablerne burde i Særdeleshed have deres Opmærksomhed hændent paa denne nemme Fodringsmethode. Fodrerens kan jo være en simpel firkantet Kasse med en gennemhullet tyrd Fylder, hvorpaa Bierne kunne hvile, medens de opsuge Foderet. Det er jo ikke vanskeligt at dække over Fodrerne med et Brædt eller lign., saaledes at det ikke kan regne i Foderet, men Bierne har let Adgang dertil.

Inden jeg selv begyndte paa Biavl læste jeg, at en Bifamilie kunde give en aarlig Indtægt af 40 Kr., men da jeg selv begyndte paa Biavl viste, det sig snart, at disse Udtalelser, som var fremsat af altfor begejstrede Biavslærere, ikke — i det mindste for mit Vedkommende — holdt Stik i Praxis, saadanne Honningstrømme væltede ikke ind over mig. Nej, kan en Bifamilie det ene Aar efter det andet give et Udbytte af 30 Pund Honning, saa tror jeg, vi er Sandheden nærmere. Derfor bør Løsenet paa

Biablens Omraade være, at lære at drive Biabl saa billigt, sikkert og forstaaeligt, som det er muligt, saa Biablen ikke giver et negativt Resultat, men i 9 af 10 Tilfælde god Betaling for det Arbejde og de Penge, som er ofret paa Bierne.

Tid om min og nogle andres Biavl.

Af L. Fribert, Tranebjerg.
(Sluttet.)

I Sommertiden kommer jeg omkring til en Del herbærende Biavlere som Virgøter, og jeg tror, at en stedlig opofrende Viven kan udrette meget til Biablens Fremme i sin Egn i den Egenstøb. Jeg erindrer desang. en Udvalgte af nu afdøde Redaktør Ersløv, gaaende ud paa, at „enhver burde passe sine egne Bier“. Det tror jeg just ikke, man skal fordrø; det kan mulig gjælde mest for Smaakaarfolk (hviz de kjender det?), men jeg tror ogsaa, man bør se at faa den mere velhavende Stand: de større Gaarde, Godsejerne, Præsterne m. fl. med: de kunne i mange Tilfælde godt være villige til at sætte 50—100 Kr. ind paa Biavl, naar de var sikrede kyndig Assistance ved en stedlig paalidelig Biavl, der helst var kommen ud over de første Aars usikre Eksperimenteren og kunde vise tilbage paa mindst en halv Snes Aars Praksis; af den Slags kyndige Folk har vi nu mange spredt Landet over, men af Godsejere har vi vist meget faa eller slet ingen, der værdiger Biablen en Tanke. De læse deres Aviser og se aldrig noget til Tidsskriftet; hvordan skal deres Interesse vækkes? De kjende i Reglen ikke andet til Bier, end at de ved, at de vil stikke og kan samle Honning, som man redder ved at kvæle dem!

For nogle af Tidsskriftets Læsere kan det maaske have sin Interesse at høre lidt om, hvordan det staar til hos Andre, og hvad mærkelige Hændelser, man kan opleve ang. Biernes Liv og Lednet.

Engang mod Slutningen af November blev jeg kaldet til at hjælpe en Mand ud af den nemme Forlegenhed, at alle hans Bier (7—8 Huse) sad uden Winterforraad. Der var slynget alt, hvad der kunde faas, med den Hensigt, at de skulde være paa Heden i August, men Tiden var bleven forsjømt, og nu stod Bierne med næppe 4—5 Pund Honning hver. Husene ere gammeldags med smaa Kammer 9×9 med halv Størrelse til Ovrerammer (som de ogsaa beholde om Winteren); dette har i flere Aar vist sig meget praktisk, god Overvintring og meget godt

Udbytte, slynget Husene ere meget forsjømt, saabel med Hensyn til det Indvendige (Fornøjelse af Bygning m. m.) som og ang. det Udvendige (Maling og Vedholdelse af Tag m. m.)

Vi fik da sat i en Kasse Randis, hvoraf der i hel Tilstand blev nedlagt 3—4 Pund paa et Par Ovrerammeres Plads over Midten af Huset; der forefandtes ingen Røkslug, hvilket nok havde været det bedste at dække med, der blev derfor blot dækket med det gamle Materiale, flere Lag gl. Humlesækketoi. Bierne overvintrede rigtig godt, slynget der blev streng Winter en Periode; men hans Bier have en deilig lun Plads Syd for Stuehuset, med 3—4 Lag Udbygninger baade i Ost og Vest, og forøvrigt stor Have med Mængder af baade gamle og nye Frugttræer.

Ved Besøg engang hos en Højtademand befandtes Bierne, der var noget slyge, at sidde paa nogle selvbyggede Tavler i de to nederste Rum (der var vel ca. 4—5 i hver af de to nederste Etager, byggede paa Kryds og tværs). Indfudsøren var anbragt helt yderst ude, og ingen Dækbrædder over til Loft; det kunde vist med Grund kaldes en Slags „kold“ Bygning. Bierne havde dog snildelig indrettet sig efter Forholdene, idet al Bygningen foroven var lukket sammen mellem Kammernes Bæreliste, hvorimod de ikke havde magtet at udfylde Rummet bag ud mod Indfudsøren, hvor der var Plads til andre 4—5 Kammer. Jeg fik dem jo snart reguleret og pakket, men vist desværre temmelig sent for det Aar.

En anden herbærende Højtademand har i flere Aar, uden anden Pasning end Foraarudrensning, høstet 70—80—100 Pund Honning hvert Aar (sidste Aar dog kun slynget en Gang ca. 25 P.). hvilket afgiver et Eksempel paa, hvad lidt Pasning kan drive det til; dog tror jeg ikke, det kan gaa saa heldig i Vængden, da Tablebygningen i Yngelrummene (de 2 nederste Etager i Midten), vistnok maa trænge til Fornøjelse; men da Huset staar fuldt af Bygning altid og det er Højtade, er det jo ikke saa nemt gjort.

Som Eksempel paa, at den gammeldags Methode med Rubebiavl ikke er saa helt at foragte for Smaamanden, saa jeg sidste Aar paa Heden, hvor en Kone (derude er det Konernes Bier) i mange Aar har haft 1 a 2 Winterstader i Kube, at disse 2 havde ved Sværkning formeret sig til 7, alle jævnt gode ved Afslutning af Slyngetrækket; de vare baade udbygget og provianteret meget godt (vel 12—16 P. hver). Vi toge de 5 op, hviz Folk jeg hjembragte, og Konen kunde fryde sig over sine 60 Pund Honning og

Bokslager, for saa ringe et Arbejde som at tube Sværmene, naar de kom.

Endnu kunde der naturlignvis fortælles flere Beskikkelser af lign. Slags, men da jeg ikke tør optage mere Plads i Tidsskriftet denne Gang, vil jeg overlade til Andre, at lade høre fra dem; men da det interesserede mig at læse om d'Hr. N. S. Kristensens, Grønnings- og Andres Biablsbeskrivelser, vakte det Tanken hos mig ogsaa at være med, selv om jeg ikke kunde møde op med Nyheder — Alt ifkun gamle Historier, for-
talt paany.

Det billigste Stade.

Af Jens Peter Harbo.

De fleste af Tidsskriftets Læsere vil vist mindes, at der i Januarumret blev omtalt et nyt Bihus, der var indrettet til 4 Familier. Efter at jeg har gjort mig bekendt med Stadets Indretning, kan jeg ikke andet end anbefale Biablerne at gjøre et Forsøg med dette Stade.

Efter mit Skøn har det alle Fordele paa sin Side. Prisen er sat til 25 Kr., hvad der jo bliver $6\frac{1}{4}$ Kr. pr. Familie. Altsaa har det her Lærningstadets Fordel (som et særdeles billigt Stade), hvorimod det ikke har noget af dette Stades Skavanker. Det er, som det lyder i Rundgøvelsen, en Bryd for enhver Hæve, og det er selvfølgelig et godt Overvintringstade.

Stadet er i Brug hos dets Opfinder, hos hvem Dyshabende kan se det efter. Saavidt jeg ved, er der allerede indløbet en hel Del Bestillinger, og flere vil der sikkert komme, saa det varer ikke længe, inden det prægtige Stade vil ses i de mest bekendte Vægearde i de forskellige Egne af Landet. Stadet bliver fabrikeret overordentlig solidt og smukt. Ønster man ikke at have det

staaende paa det murede Fundament, kan det vist ogsaa blive leveret med Ben, men det fordyrer Stadet og er ikke saa godt.

Naar man som her samtidig kan faa det bedste og det billigste, er der ikke noget at betænke sig paa. Man vil vanskeligt blive skuffet, naar man modtager et saadant Stade fra Fabrikanten. Bestillinger sendes til Niels P. Povlsen, Witttrup pr. Hølsted, og forsaavidt Staderne skal benyttes i Aar, er det jo nu Tid at bestille. Niels P. Povlsen er Formand for Borbasse og Omegns B.F. og er kendt af alle Biablere her paa Egnen. Han har saa megen Erfaring i praktisk Biabl og saa stor Kendskab til dens Theori, saa man kan stole paa, at han ikke tilbyder noget, der ikke duer.

Husets Indretning er udførlig stildret i Januarumret til hvilket jeg henviser. — Fabrikanten er naturlignvis villig til at bevare Forespørgsler.

Nye Love.

Efter Opfordring meddeles følgende: Som de Delegerede bekendt, tillod jeg mig paa Centralmødet i Fredericia at fremdrage nogle Uoberensstemmelser og Urigtigheder i

DBF's Love og foreslog et Udvalg nedsat for at fremkomme med Udkast til nye Love. Forslaget vedtoges og der valgtes et Udvalg paa 5 Medlemmer: Præsidenten, Vicepræsidenten, Ersklev, N. S. Kristensen og undertegnede. Fra Præsidenten blev jeg opfordret til at give et Udkast til de nye Love, hvilket jeg saa udarbejdede og sendte Præsidenten, som saa lod Udkastet cirkulere til Udvalgsmedlemmerne. Fra Præsidenten har jeg faaet Meddelelse om, at Udvalget holder Møde i Fredericia sidst i Maj. Mit Haab er, at Udvalget skal blive enigt om et Udkast til Love og saa vil det selvfølgelig komme offentlig frem.

Ville Belling pr. Børkop, d. 13. Maj 1898.
Niels Ladegaard.

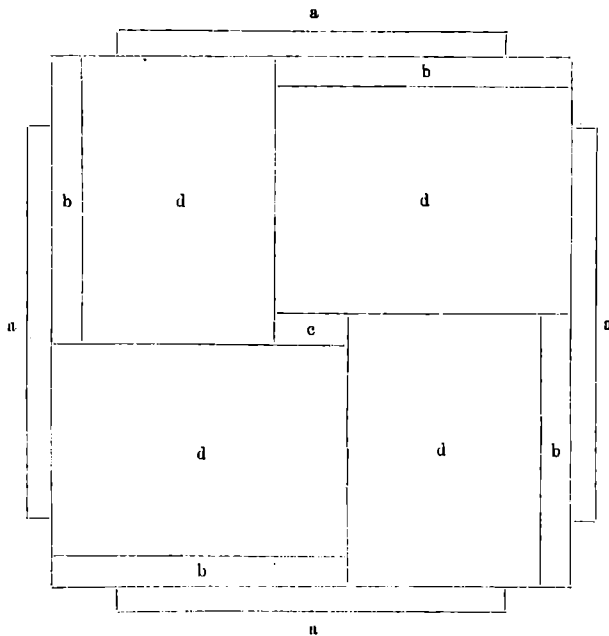

Fig. 14. a Kjøkken, b Værelse, c Spisestue, d Soveværelse og Børneværelse.
(Målestørrelse 12 x 12 og 12 x 6 i Meter).

Redaktør- og Sekretærposten m. m.

Det har saa ofte været paa Tale ved Delegeretmøderne, at Bestillingerne ved Biablerforeningen som Redaktør og Sekretær burde stilles, uden at det dog er bleven til noget; men nu, da disse Bestillinger ved Dødsfald er bleven ledige, er det formentlig paa Tiden, at vi gjør Alvor deraf. For at dette kan ske, er det imidlertid nødvendigt, at der foretages en Forandring i Foreningens Vedtægter. Der staar nemlig i disse § 4: „Centralforeningen vælger til at udføre den daglige Forretning og bringe dens Beslutning til Udførelse en Præsident og — blandt sine Medlemmer — en Vicepræsident, en Sekretær samt 4 Bestyrelsesmedlemmer uden særligt Hverv“. Og i § 5: „Sekretæren er endvidere Redaktør af Foreningens Tidsskrift“. Det er allerede en underlig Ting, at der staar, at Sekretæren tillige skal være Redaktør, thi der burde snarere have staaet, at Redaktøren tillige skulde være Sekretær; jeg holder nemlig for, at det er lettere at være Sekretær end Redaktør. Dog, der burde slet ikke staa, at disse Poster skulde være samlede paa een Person. Ligesaa uheldig er den Sætning, hvori der staar, at „Sekretæren (altsaa ogsaa Redaktøren) skal vælges blandt de Delegerede“, thi naar der er en anden, som Centralforeningen kunde ønske til Sekretær eller Redaktør, kan han ikke vælges dertil, før han bliver Delegeret, og kan han ikke opnaa at blive det, er han ikke kvalificeret til Posten. Jeg finder det meget uheldigt, naar — som længe er slet — alt skal lægges paa een Person, thi ligesaa uheldigt det er, at Sekretær og Redaktør skal være een Person, ligesaa — og det endnu i højere Grad — finder jeg det uheldigt, at samme ogsaa skal være Leder af Biablskolen, Udgiver af Foreningens Smaaskrifter, Forsøgsleder og Gud ved hvad, thi det leder til, at naar samme Person falder bort, kan Foreningen gaa sin Opløsning i Møde eller idetmindste gaa stærkt tilbage; og slikt bør undgaaes. Jeg har heller Intet imod, at ogsaa Sekretærens Forretninger deles, om det skulde findes hensigtsfærende.

Derfor tænker jeg stærkt paa — i Genhold til Lovens § 4, hvor der staar: „Forflag til Forandringer i Foreningens Vedtægter kunne ikke behandles paa noget Centralmøde, medmindre de i Mødets Indvarsling ere bekendtgjorte“ — at bringe et Forflag frem paa første Centralmøde saalydende:

„I Foreningens Vedtægter § 4 og 5 foreslaas følgende Forandring foretaget:

1. Til Redaktør af Foreningens Tidsskrift vælger Centralforeningen en dertil egnet Biabler. Det fordres ikke, at han skal være Delegeret, kun at han er Biabler og Medlem af Foreningen. Han er som Redaktør ikke Styrelsesmedlem og han bør ikke tillige være Foreningens Sekretær. Han er pligtig at møde ved Centralforeningens Møder som Referent.
2. Til Sekretær og Kassierer vælger Centralforeningen en dertil egnet Biabler. Det fordres ikke, at han skal være Delegeret, kun at han er Biabler og Medlem af Foreningen. Han er i sin Egenstaaelse som Sekretær og Kassierer ikke Styrelsesmedlem, og han bør ikke tillige være Redaktør af Foreningens Tidsskrift. Han er Protokolsjører i saavel Centralmøder som i almindelige Foreningsmøder.
3. Hvis Centralforeningen maatte finde det hensigtsfærende, kan Sekretærens og Kassierens Arbejde fordeles paa to eller flere Personer.“

Før jeg fremkommer i Centralmødet med mit Forflag, ønsker jeg at høre fra saamange af de Delegerede som muligt, og beder derfor d' Hrr. Delegerede — eller hvem andre, der kunde ønske at udtale sig om denne Sag — om snarest at fremkomme med deres Meninger heri Tidsskriftet, eller med et Par Ord meddele mig, hvorvidt de ville slutte sig til dette Forflag.

Djergsted pr. Sæbølle, d. 1. Mai 1898.

B. E. R. Smith.

Til Efterretning for den ærede Indsender tjener, at Foreningens Protokol udfører, at følgende Beslutning er taget af Centralmødet i København d. 12. Septbr. 1896:

Punkt 20. Bestyrelsesmedlemmernes Stilling. Vedtoges i Lovens § 4 at stryge Ordene „blandt sine Medlemmer“.

Det bør undgaaes, at Foreningen gaar sin Opløsning imøde eller gaar tilbage; det kunne vi vist alle være enige om. En slikt Fare er dog — saaledes som Indsenderen ogsaa antyder — næppe forhaanden endnu. I denne Forbindelse skal jeg tillade mig at udtale som min Formening, at Faders største Fortjeneste af Biablsagen netop var den, at han har bragt stor Fasthed og Kraft ind i Foreningslivet. Foreningen arbejder nu som et stærkt og godt Maskineri. Hvis Foreningen nu og i Fremtiden bliver slet ledet, kan der komme Kludder i Maskineriet. Men der skal sikkert ualmindelig megen Glendrian og Uduelighed til for at bringe det saavidt med Danmarks Biabler-Forening,

at man kan sige, at den gaar sin Oplosning i Møde. Red.

Tidskriftet.

Ogsaa dette Nummer er forsinket. Redaktionen beklager denne og tidligere Forsinkelser, men tillader sig samtidig at meddele, at der ikke foreligger nogen Fejl fra Redaktionens Side. Det har under disse Forhold ikke kunnet være anderledes. Næste Nummer vil udkomme regelmæssigt, som det skal.

Tilskud

givne paa Bestyrelsesmødet
d. 24. og 25. April 1898.

Hammerum Herred, Kr. 6 d, 12 Kr.
Narhus, Kr. 7 a, 19 Kr. Bording, Kr.
7 e, 5 Kr. Ribe Amt, Kr. 8 a, 49 Kr.
50 Dre. Vorbasse og Omegn, Kr. 8 b,
12 Kr. 50 Dre. Vejle Amt, Kr. 9 a, 11
Kr. 50 Dre. Fjnfte BF., Kr. 10 b, 9 Kr.
Bornholms BF., Kr. 13, 58 Kr. 50 Dre.
N. Frederiksborg Amt, Kr. 16 a, 9 Kr.
Frederiksborg, Kr. 16 b, 7 Kr. 50 Dre.
Maribo Amt, Kr. 19, 73 Kr. 50 Dre.
Ballø Stift, Kr. 22, 12 Kr. Nolding og
Omegns BF., Kr. 27, 13 Kr. 50 Dre.
Faderslev, Kr. 28, 50 Kr. Elbo m. fl.
Herreder, Kr. 30, 25 Kr. 50 Dre. Brads-
herred, 33 b, 1 Kr.

Møder

tilstaaede paa Bestyrelsesmødet
den 24. og 25. April.

Aalborg Amt, Kr. 2 a, 3 Møder ved N.
S. Kristensen. B. og N. Himmerland, Kr.
2 c, 2 Møder ved Formanden. Høllum-
Hindsted, 2 b, 1 Møde ved N. S. Kristen-
sen. Lundby, Kr. 2 d, 1 Møde ved Grøn-
ning. Sebjerg, Kr. 4 r, 1 Møde ved Grøn-
ning. Nordthy, Kr. 3 b, 1 Møde ved
Grønning. Bølling N. Herreder, Kr. 6 g,
3 Møder ved Grønning. Bølling (Vemvig).
Kr. 6 p, 3 Møder ved Grønning. Simmel-
kær, Kr. 6 s, 2 Møder ved Grønning.
S. Felding, Kr. 6 v, 1 Møde ved Gartner
Jakobsen. Hads Herred, Kr. 7 d, 2 Møder
ved Grønning. Ansager, 8 c, 1 Møde ved
Grønning. Ringive, Kr. 9 c, 1 Møde ved
Grønning. Kærby, Kr. 9 e, 1 Møde ved

Gartner Jakobsen. Naarup, Kr. 10 f, 2
Møder ved Kredsf. Manden. Gl. Roskilde
Amt, 14 a, 1 Møde ved N. C. Andersen,
4 ved N. S. Kristensen. Holbæk Amt, Kr.
15, 13 Møder ved N. C. Andersen (2 paa
Samsø) og Grønning. Røsten. Sorø Amt,
Kr. 17, 2 Møder ved Houliind. Hundslund,
21 e, 1 Møde ved Grønning. Alfiste BF.,
23 a, 3 Møder ved N. S. Kristensen. Als
N. Herred, 23 b, 2 Møder ved N. S.
Kristensen. Slangerup, Kr. 29, 3 Møder
ved N. S. Kristensen. Bredel og Omegn,
Kr. 31, Udryddelse af Bipeft ved Grønning.
Hantherrederne BF., Kr. 32, 3 Møder ved
N. S. Kristensen.

Kredsf. Mand i DBF.

Sorø Amts BF. Formand: Propr. P. S.
Houliind, Johannesdal, Slagelse; Amtsradsmedlem
C. Hansen, Holsteinsminde, Julebjerg; Vælsmø.
H. M. Pedersen, N. Stillinge, Slagelse; Partikulær
Lindegaard, Sorø, og Gaardbestyrer Th. Jakobsen,
Sonderup, Skælskær.

Kr. 21 a. Standerborg Amt: Fejlagtig opført
Stationsforstander Holtegaard, Rjørup, skal være:
Træstemand P. N. Peterjen, Brønding.

fra Kredsen.

Svendborg og Omegns Bivavler-
kreds afholdt Foraarsmøde hos Fabrikant
Kr. Pedersen, Ved, den 24. April. Det
vedtoges at afholde Sommermøderne føl-
gende Steder: 30. Maj hos Skomager J.
Sørgensen, Trunderup; 12. Juni hos
Sognekoged P. Jespersen, Gudbjerg; 19.
Juni hos Ejler Hansen, Harrestov, Taasinge;
26. Juni hos Skomager B. Pedersen,
Øster Naby; 10. Juli hos Hans Halgersen,
Hømarken, Svendborg; 31. Juli hos Jens
Hansen, Smed, Nørre Varne, Taasinge.
Wilh. Lund.

Et og Andet.

Den Dr. Schenk, Bestyrer af det
embryologiske Institut i Wien, som nylig i
Aviserne blev omtalt som den, der havde
fundet et Middel til at bestemme Menneske-
fostrets og alle organiske Væseners Køn
allerede i Morstliv, skal være kommen til
sine Resultater ved Studier over Bihngelen.
Følge hans Paastand har nemlig Befrugt-
ning eller Ikke-Befrugtning af Eggene hos
Bierne intet at gøre med Kønnen, dette be-
stemmes alene ved den Røring, Bierne
rækker Engelen, efter dette bliver der Droner,
Dronninger og Arbejdsbier.

En fremtrædende Biforsker, J. Dickel i Darmstadt, er ved egne Studier over Bihygelen kommen til et Resultat, der aldeles falder sammen med Hr. Schenk's. Dickel erklærer sig beredt til at bevise, at under normale Omstændigheder befrugtes alle Ægg ganske ligt og Kønnets Bestemmelse er udelukkende afhængig af Næringstilførselen.

Biavlerne ere meget spændte paa, hvad Dickel videre kan have at anføre; han har bare begyndt sine Artikler. Naar han Ket, vil Hr. Schenk faa Band paa sin Mølle. Støttet paa talrige Sammenligninger og Sagttagelser ser Dickel sig tvungen til at antage, at i alt Fald hos Bierne findes i det kvindelige Ægg alle Materier til at lave et mandligt Individ, og omvendt i det mandlige Ægg findes alle Elementer til et kvindeligt Individ. I Befrugtningsøjeblikket smelter begge inderlig sammen, og kun paa Grund af denne inderlige Forening af begge ere Arbejdsbierne i Stand til at lave Droner, Bifere og Arbejdsbier ved den forfællige Næringstilførsel.

Til Ophjælp af Biavlen giver Direktionen af mange Jernbaner i Østerrig hver Jernbanetjent 2 Bisfoll til Forplejning. Bisfollene vedbliver at være Direktionens Ejendom, men Udbyttet tilfalder Betjenten. For den høstede Honning erholder Betjenten Varer fra Direktionens Udvalgssteder. Paa denne Maade er der straks sørget for Afsetningen af Honningen.

Den giftige Bestanddel af Bigiften er funden. Dr. Sgjesf Langer i Prag har gjort meget interessante Forsøg angaaende det giftigt virkende Stof, som ved Bistif kommer ind i Legemet. Disse Eksperimenter har han offentliggjort i „Arkiv for experimental pathologi og pharmatologi“. Til Eksperimenterne brugtes Giftblæverne af ikke mindre end 25,000 Bier, men da hver Giftdraabes Vægt fra en enkelt Bi ikke udgør mere end 0,0002—0,0003 Gram, saa udgjorde den til Forsøjning staaende Giftmængde kun 5,0 Gram. Den stærke Virkning, et Bistif trods den forsvindende Giftmængde kan frembringe, kender Enhver og kan bruges som en Maalestok for Bigiftens frygtelige Virkning. Dr. Langer har ved nøjagtige kemiske Undersøgelser fastslaaet, at den meget udbredte Antagelse, at Bigiften kun var Myresyre, er ganske og aldeles fejlagtig. Den giftige Bestanddel af Giftdraaben er tværtimod en organisk Forbindelse, som man maaste kan sammenligne med Slangegiften, da Indsprøjtning af en Opløsning af samme paa Dyr have præcis samme Virkning.

Baonlige Vink.

Vejret. (10. Maj.) Den første Uge af Maj Maaned kan man ikke forlange saa meget af. Vi have ikke haft det bedste Vi-Vejr, men den megen Regn har været saare velgørende. Nu klæder Naturen sig i sin Høstidsdragt, over det ganske Land ligger Joraarets friske, grønne Skær. Landmanden gaar og er saa glad ved den kvægende Regn; hvorfor skulde Biavleren saa ikke ogsaa glæde sig, selv om det ikke lige i Øjeblikket er „Band paa hans Mølle“; hans Tur kommer nok, og det ingen ret længe. Om et Par Ugers Tid vil der allerede være en Mængde Biplanter, som vore smaa Bømmer kunne hente Nektar af. — De foregaaende Dages vanfælsige Vejrforhold kan have hæmmet selv stærke Familier i Udflugtingen; thi mange Arbejdere kan gaa tabt i Storm og Regn, naar de paa denne Aarstid flyde langt bort. Men det er den Slags Tab, Biavleren maa regne med.

Fodring. I godt Vejr er Trækket nu i de fleste Stovegne og Egne med mange Haver saa rigeligt, at stærke Familier ikke behøver at fodres. Kun hvis der indtræffer længere Tids foldt eller regnsfuldt Vejr, bør man undersøge, om de have tilstrækkelig Jorraad. Dette bør nemlig paa denne Tid paa ingen Maade mangle, da Hovedtrækket maa ventes at være begyndt om ca. 5 Uger. Derfor kan der paa denne Aarstid ikke være for megen Yngel i et Stade, naar Bimængden er tilstrækkelig til at passe paa den, og Egne sædvanlig tilbyder et godt Sommertræk. I Egne, der tilbyde et ringe Frugttræk, men et godt Hovedtræk, bør man nu helst fodre alle Familier, de, der have Jorraad, langsomt, og de, der savne Jorraad, noget hurtigere.

Sværme kunne iaar næppe ventes for i Midten af Juni. Har man Grund til at vente saadanne f. Ex. af Ruber eller af Kunststader, i hvilke man ikke kan eller vil give Plads, da bør man have Stader rede til deres Modtagelse. Et Stade, der skal huse en god Sværm, bør være forsynet med et rigeligt Antal Kammer (5—7 „ R ca. 6—8 10 12“ R. eller Lav-Normal-Kammer), der enten ere forsynede med gode udbyggede mosfri Arbejdstavler eller med Kunsttavler eller med $\frac{1}{2}$ —1“ dybe Ledere. Kunsttavlerne bør helst være traadebe, da de pludselig komme til at bære en betydelig Vægt. Anvendes Ledere, da bør man i Begyndelsen kun anvende saadanne for at sikre sig imod Dronnevot's. Senere bruges kun Kammer med udbyggede Arbejdstavler eller med hele Kunsttavler. Sværmen indfanges, saasnart den har klynget sig. Den kan enten straks eller lidt for Solnedgang indbringes i Boligen. I Trugstader kan dette ske ved at give den retvendte Klubes nederste Rand et Stød mod Stadets indre Vægs Kant, saaledes at Sværmen falder ned mellem de forud spredte Kammer; et Tæppe lægges over disse, og Bagdøren skydes derpaa ind, saa at Kammerne faae den rette Afstand. Derpaa lægges Ruben med de saa deri værende Bier i omvendt Stilling tæt op til Stadets Ghybebrædt. I Højstader besættes Glasdøren i skraa Stilling med Kammerne. Derpaa stodes Ruben ned paa en stor Pap- eller Blistplade paa Jorden. Blistpladen bøies nu sammen, saa at Bierne kunne helbes ned til Kammerne, hvorefter Glasdøren rettes op i rigtig Stilling, og Stadet lukkes. Hvis Moderstadet er et Kunststade, bør man undersøge det Dagen efter Sværmingen for at udføre overskødige Dronningceller, der kunne anvendes til Dronningstifte i andre Stader. Sværme bør fodres (idetmindste i slet Vejr) saalænge de bygge, da dette i høj Grad fremhjælper

Byggearbejdet. I uheldigt Vejr kunne de jo ellers ligejrem komme til at lide Nød.

Kunsthværm kunne i hele Sværmestiden, iaar altsaa fra Midten af Juli, dannes paa følgende 4 Maader af stærke Familier:

1. Uden Dronning Midt paa Dagen i smukt Vejr udtages hveranden Yngeltavle a 120 " , ialt 4-6, idet alle Bier børstles tilbage i deres eget Stade. Disse Tavler anbringes i samme Orden i et nyt Stade med en tom Tavle foran og en Honningtavle bagved. Dette Stade indsættes nu i en anden stærk Families, f. Eks. en Kubes, Plads. Dette Stade gives en ny Plads i Moderstaden nedfyldes en Kunsttavle i Yngelreden, og de øvrige Tavler flydes sammen.

2. Med Dronning. I et stærkt Stade opjages Dronningen. Den Yngeltavle, hvorpaa den besinder sig, udtages med alle de vedhængende Bier og anbringes i et nyt Stade med to tomme udbyggede Tavler paa hver Side og en Honningtavle bagved. Dette Stade anbringes nu paa Moderstadets Plads, og dette giver man en helt ny Plads.

3. Kærnestader med Dronningceller. I 2 stærke Stader udfanges Dronningerne, der kunne anvendes til Dronningfliste i andre Stader. Naar Dronningcellerne ere opsørte og forsegledede i de to Stader, undersøges alle Yngeltavlerne, og Dronningcellerne fordeles saaledes, at der ikke findes mere end 1 paa hver Tavle eller dog saaledes, at der i begge Stader findes tilsammen saa mange Yngeltavler med Dronningceller, som man ønsker at danne Kærnestader. Duffer man f. Eks. at danne 10 Kærnestader, bør der ialt i begge Stader findes 10 Yngeltavler med Dronningceller paa. Cellerne kunne enten indpåsjes i et trekantet Høf i Bygningen eller bejæstes med Jerntraad. Den følgende Dag flyttes begge disse Stader hen til en anden Bigaard, der er fjernet i det mindste $\frac{1}{2}$ Mil fra det første. Her fordeles nu Yngeltavlerne med tilhørende Bier saaledes i 8 andre tomme Stader, at hvert af de 10 Stader faar idetmindste 2 Yngeltavler og 1 Dronningcelle samt 1 tom Tavle foran og 1 Honningtavle bagved. Alle 10 Kærnestader fodres. Naar de unge Dronninger have begyndt Uglægning, kunne disse Stader flyttes til den gamle Bigaard, og naar de fremdeles undersøttes med Fodring og med Kunsttavler, kunne de alle blive gode Overvintningsstader; men ved saa stærk Formering formindskes Honningudbyttet i det paagældende Aar i høj Grad.

4. Uden Tavler. Et godt renset tomt Stade opstilles midt paa Dagen i smukt Vejr (helst før et Forspil) bagved et hværmehjagtigt Stade og forsynes med 6-7 Kammer, der ere udstyrede med Ledere og dækkede med et Tæppe. Man forstyrer nu Moderstaden ved at give det Nøg, banke paa det og give Bierne Tid til at fylde sig med Honning eller Foder, som maa være tilstede i Moderstaden. Derefter udtages Tavle for Tavle af dette og afbørstes saaledes, at Bierne falde ned mellem Kammerne i det nye Stade. De bitomme Tavler hænges tilbage i Moderstaden, der forbliver paa sin gamle Plads, medens Kunsthværm gives en ny Plads. Derefter undersøger man ganske rolig Yngeltavlerne for at se, om Dronningen ikke skulde befinde sig paa en af disse; findes den, da bæres denne Tavle hen til Kunsthværm, og Dronningen feies med en Fjer ned til de andre Bier. Findes den ikke, da antages det, at den er med i Sværmen, saaledes som den helst bør være. Mærker man den næste Dage hos denne Urd, som lader formode Dronningmangel, bør man forsyne Sværmen med en Yngeltavle, i hvilken der findes nogle Celler med aaben Arbejderyngel, der kun dækker Cellebunden.

Dronningceller. De af Moderstader eller Kunsthværme indvundne overflødige Dronningceller

kunne anvendes til Dronningfliste i andre Stader, der have udbyggede Dronninger, naar hver enkelt Celle anbringes i en Cellebeslytter, som derefter foroven lukkes med en Prop. En saadan Celle i Beslytter kan uden Fare indhænges i et Stade, hvis Dronning man nylig har udfanget. Det sikreste er dog at indhænge den 12-24 Timer senere.

Udbivelse af Bladsen i Staderne bør foretages, saa snart den bageste Tavle under god Udflugt er omirent belagt paa en Tredebel med Bier. Hos mindre stærke Familier giver man kun en molfri udbygget Tavle eller en Kunsttavle ad Gangen. Kunsttavlen anbringes helst ikke bagest, men mellem 2 udbyggede Tavler. Hos stærke Familier kan man dog godt give 2-3 Tavler ad Gangen, ja under meget godt Træk i varmt Vejr endog 4-7 Tavler. Hos stærke Familier kan man paa denne Aars Tid først (i varmt Vejr) udbvide med hele Magasiner, 4-6 Kammer af Gangen, senere med halve. Hos mindre stærke Familier derimod først med halve Magasiner, 4-6 Halvkammer ad Gangen, senere med enkelte Tavler.

Mol. Nu begynder den molfarlige Tid. Bivablerne bør derfor jævnlig tilse deres Forraad af hengemte Tavler. Opbages Spind (af Mol) i nogen af dem, da bør Spindet udtages og Tavlen gennemroges med Svovldampe. Har man ikke straks Leilighed til at behandle Tavlen saaledes, bør den dog idetmindste fjernes fra andre Tavler, f. Eks. stilles ud i Haven. Enhver Tavle, der indhænges til Bierne, bør være molfri. Opdager man Mollarver i et Stade (f. Eks. under det nederste Tæppe), da bør Staden undersøges nærmere, og alle de Mollarver, man finder, knuses. Et saadant Stade bør eftersees et Par Gange ugentlig, indtil man ikke træffer flere Mollarver.

Yngelbredning kan nu foretages hos stærke Familier i varmt Vejr ved at nedfyde en hel Kunsttavle mellem de to øverste Yngeltavler. Naar denne Tavle er belagt og Yngelen forseglet, kan man nedfyde en ny Tavle.

Stadernes Stilling bør være noiaagtig vandret paa den Led, der gaar paantværs af Tavlerne, da de ny Tavler ellers ville blive byggede fævt i Kammerne.

Gamle Tavler, der i flere Aar have været benyttede til Yngel, blive sorte, tungede og hullede, fordi Bierne have udgnavet Mollarver eller gammel muggen Pollen af dem. Saadanne Tavler ere hverken gode til Yngel eller Honning. De bør derfor, naar de indeholde moden Yngel, flyttes tilbage udenfor Yngelreden for at omsmeltes, naar de blive tomme.

Dronnetavler bør kun anvendes paa saadanne Steder, hvor Dronningen ikke kommer, nemlig enten i Rum, der ere afspærrede fra Yngelreden ved Dronninggitter, eller i Rum, der ligge fjernt fra Yngelreden. Enhver stærk Bifamilie bør dog paa denne Aars Tid have ca. 50 " Dronbygning i Yngelreden, for at der ikke skal blive Mangel paa Droner i Bigaarden.

Indbring af Sværme fra Kunststader sker ved itide at udbvide Bladsen med ikke for saa Tavler ad Gangen, ved i varmt Vejr at formindste Bafningen foroven, f. Eks. ved at erstatte Tæpperammen ved tynde Brænder eller et Par Lag Sækketøj og ved Luftvæksel under Tavlerne.

Kundgørelser.

Biltadefabriken

Tved — Svendborg

I dag Stadennummer 9939.

Kristian Pedersen.

Dronninger

af ren dansk Race vil i den kommende Sommer kunne faas hos Undertegnede til følgende Priser: Maj og Juni 4 Kr., senere 3 Kr. pr. Stk. Ordres vil blive ekspederede i den Rækkefølge de indkomme.

Jens C. Pedersen,
Kloug pr. Bedehusene.

Udsalg til nedsat Pris af Redskaber for Biavl.

Paa Grund af indtrufne Omstændigheder ser jeg mig nødsaget til straks at udsælge hele mit Lager af **Artikler for Biavl** til betydeligt nedsatte Priser, hvorfor man i disse Dage hos mig særlig fordelagtigt kan købe: **Vihuse, Støngmaskiner, Vokstavler, 2000 Bd. Vots af ægte Vivot's** samt alle **Smaarekvister.**

Ordres ekspederes i den Orden, hvori de indgaa. Bejle, d. 5. Maj 1898. **N. B. Bojesen.**

Der bekendtgøres, at paa Grund af den nye Svendborg-Nyborg Bane er vor Adresse iaar forandret fra Svendborg til Sortebro.

Baneadresse: Vejstrup St.

Gravvænget pr. Sortebro i Maj 1898.

S. Rasmussen & Ko.,
Vokstavlefabrikant.

Honinghus.

Nyt praktisk indrettet Vihus til 4 Familier. Fortrinligt Udviklings-, Overvintrings- og Honningstade, er let at behandle. Huset er i Firkant c. 38 × 38" og sættes paa en muret Fod. Til hver Familie er 13 12 × 12" N., Dækbrædder, et Magasin med 10 12 × 6" N. og Indstøb, samt Plads til et mere ovenpaa. Midt i Huset er et Foderhul med Foderapparat. Flyvehul og Klappflyvebræt midt paa hver Side. Zinktag med Hængsler midt paa Ryggen, opluffs fra begge Sider. Hjørnerne bestaaes med Zink, Bunden med Tagpap. Godt Arbejde. Smukt malet. Se Bittende Nr. 1 1898, Side 23. Huset er en Pryd for enhver Have. Pris 25 Kr. **Niels P. Poulsen,** Bitttrup pr. Solsted.

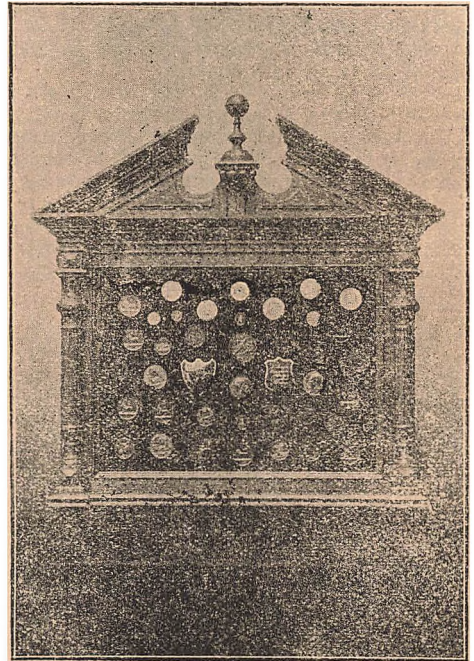
Bitavler af ublandet Vivot's

(tilkendt mange Forvepræmier og Medaljer)

faas atter iaar hos **S. Rasmussen & Ko.** Gravvænget pr. Sortebro (for Svendborg).

Baneadresse: Vejstrup St. (for Svendborg).

Bore Tavler ere iaar forbedrede med en ny Maskine, som giver et ud ævret Tryk. Prisen er iaar: 1-5 @ 185 Ø., 5-10 @ 180 Ø., 10-25 @ 175 Ø., over 25 @ 170. Rent Vivot's tages i Bytte for 25 a 30 Ø. pr. @ til 1. August; efter den Tid 5 Ø. mere pr. @.

Mine snart i 30 Aar, baade i Syd- og Udland anerkendte **Vivoliger** og **Udslyngere** samt alt til Vidriksen henhørende, anbefales ærede Forbrugere.

Det vil være heldigt baade for Køberne og mig, om Bestillingerne bleve gjorte nu.

Ny illustreret Prisliste paa Forlangende.
Kristian Pedersen, Tved, Svendborg.

Efter min Mand's Død realiseres et større Parti forskellige Etiketter til følgende meget nedsatte Priser: 7800 røde farvetrykte Etiketter 70 Ø.

8500 udfaarne farvetrykte Etiketter 70 Ø.

9300 firfandede Etiketter (Ægte Honning-Lisør) 20 Ø.

9000 — — (Syltede i Honning) 20 Ø.

6400 — — (Honning-Limonade fra)

20 Ø.

3600 firfandede Etiketter (Honningvin fra) 20 Ø.

2400 — — (Beds bemærket) 20 Ø.

1700 — — (Sin ægte Blomsterhonning)

25 Ø. pr. 100.

800 aflange Etiketter (Medalje, Ren ægte Honning fra) 30 Ø. pr. 100.

200 firfandede Etiketter (Ren udslyngt Honning) 25 Ø. pr. 100

200 aflange Etiketter (Ren ægte Mød) 35 Ø. pr. 100.

750 Ets. af „Blomsterkalender for Biavlere“ pr. 100

20 Kr., pr. Stk. 25 Ø., oprindel. Pris 50 Ø.

618 Ets. af „Honingnen og dens Anvendelse“, 2. forøgede Dplag, pr. 100 20 Kr., pr. Stk. 25 Ø., opr. Pris 50 Ø.

(112 Ets. af Honningen og dens Anv. ding.)

„Fører i Biavl“, 3. Udgave, 2 Kr.

4400 Etspl. af „Honingnen som Nærings- og søm Lagemiddel“ pr. 100 10 Kr., opr. Pris 20 Ø. pr. Stk.

Elisabeth Grølev.

Ordres ekspederes ved **Alex Rasmussen,** Kallundborg.

Kunsttavler

af godt Vivot's faas ogsaa iaar hos **B. Bojesen,** Systofte, Nykøbing F.

Prisliste over Biaolerrekoisiter

fra

Alex. Rasmusen, Kallundborg.

Hønningglas til Overbinding, prima Glas, affleben Rand. Indhold 1 Pbd. pr. 100 Stk. 9 Kr. 50 Ø. Pr. Stk. 10 Ø 2 Pbd. pr. 100 Stk. 14 Kr. 50 Ø. Pr. Stk. 15 Ø.

Abbott's Hønningglas, rigtig Facon. Indhold 1 Pbd. pr. 100 Stk. 13 Kr. Pr. Stk. 13 1/2 Ø. 2 Pbd. pr. 100 Stk. 19 Kr. 50 Ø. Pr. Stk. 20 Ø.

Bergementpapir, 30" bredt, pr. Allen 5 1/2 Ø.

Propper af prima Kork til Abbott'sglas pr. 100 Stk. 1 Pbd. 2 Kr. 75 Ø Pr. Stk. 1 Pbd. 3 Ø. Pr. 2 Pbd. 5 Ø.

Prøveglas i Trachlister til Hønningprøver pr. Stk. 15 Ø.

Prima afflevent Zink-Dronninggitter pr. =Fod 65 Ø.

Prima Papgitter pr. =Fod 85 Ø.

Grølevs fuldkomne Fodrer 70 Ø.

Kocb's Fodrer 60 Ø.

Simmin's Kandi'sfodrer.

Pipibe (Grønnings Model) 2 Kr. med Hætte.

Pibehætter for Biaolere 20 Ø.

Røgblæser (tyff) med Spids 1 Kr. 25 Ø.

Spids dertil 10 Ø.

Røgpuster Clark's, 2 Kr.

Paandrøget 2 Kr. 30 Ø.

Pislor, 19" højt 65 Ø.

Strællekniv, Woods Model, 75 Ø.

Spartler, afrundet Blad, 10", prima Kvalitet 75 Ø.

Spartler 5" langt Blad 45 Ø.

Tablesporer 30 Ø.

Tabletraad, fortinnet, engelsk Fabrikat, pr. Pbd. 60 Ø.

Porter's Bitommer 50 Ø.

Reuf's Bitommer (se T. f. B. 1897 S. 52) 40 Ø.

Yoddefander, dobbelte 1 Kr.

Bihandfæ af Gummi, solide, praktiske Facon, 2 Kr. 35 Ø.

Zin-Bestænder af Blis 22 Ø.

Do. af Gummi med Kor 1 Kr.

Vouper, hornindsatte, 2 Glas 1 Kr. 20 Ø.

3 Glas 1 Kr. 40 Ø.

Dronningcellebestyrttere 8 Ø.

Amerikanske Delinger pr. Stk. 6 Ø., pr. 100 5 Kr

Strællebakker til alle 3 Maal 1 Kr. 65 Ø.

Alles's Dronning- og Dronfælde 1 Kr. 75 Ø.

Dronningbure 30 Ø.

Hønninglødner 80 Ø.

Amerikanske Zinkfælde, 30" lange, 20 Ø.

Galvaniserede Bihængøler, pr. Par 10 Ø.

Hønninghauer af Tin 75 Ø.

Engelske Hønninghauer, Patent, af fortinnet Jern, 1" Hul, 1 Kr.

Hønningspande af fortinnet Staalplade.

Udthugningsspande med Patent-Paner 2 Kr. 85 Øre.

Hønningfi til Spanden 60 Ø.

Solvolksmelter, 16" x 17" indvendig, 3 Kr.

Winkler's Damp-Vokserfer, meget praktisk, 30 Kr.

Kunstavleformer af Kobber pr. □ " 18 Ør.

Howards Metaltinder pr. Stk. 6 Ø.

Hønningspande med Laag, fortinnet Staalplade, 27 Pbd. 2 Kr. 35 Øre, 35 Pbd. 3 Kr. 50 Ø., 43 Pbd. 4 Kr. 50 Ø. 54 Pbd. Hønning 5 Kr. 50 Ø.

Bundrenser 25 Ø.

Zinkplader Nr. 8 24 1/2 Ø.

Grølevstader 13 1/2" x 8" med Zinktag, 1 Sætt Magasiner 11 Kr.

Enfeltstader med 18 Kammer i Hovedrummet. 16 Stk. 3 3/4" høj R. i Hønningrummet 9 Kr. 50 Ø.

Cylinder-Udthugningsmaskine, 2 Tavler 12" x 12", Snoretref, Soldenes Afstand 13 1/2, 20 Kr.

Prima Vokstavler.

Hønningglas med Struelag.

Borcellens Redøag pr. 100 5 Kr. 35 Ø.

Aluminiums Hønsringe pr. 100 65 Ø.

Mit 110 Auszeichnungen

preisgekrönter
Erster und größter

Oberkrainer Handelsbienenstand

des

Michael Ambrozic

zu Moistrana bei Lengenfeld, Oberkrain
(Oesterreich).

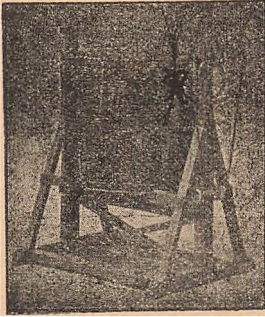
Preis-Courant 1898.

Lit.	Kratner Bienen.	Marz	Mai.	Juni.	Juli	Septbr.
		und April.			und August.	und Oktober.
		Markt.	Markt.	Markt.	Markt.	Markt.
A.	Königin, befruchtet, mit Begleitbienen	8	7	6	5	4
B.	Schwarm mit befruchteter Königin, reines Bienengewicht über 1 Kilo, unfrankirt	—	13 1/2	12 1/2	—	—
C.	Originalstock (Bauernlagerstock) mit Bau, Brut und Honig welchem meistens zwei bis drei Schwärme im Frühjahr zu gewärtigen sind, unfrankirt	14 1/2	14 1/2	—	—	13 1/2

- 1) Bieneverpackung ist im Preise schon mitgerechnet.
- 2) Für die Königinnen, wird Garantie geleistet in Europa, wenn etwa tob angekommen bei lit A, B und C wenn die tobt Königinen binnen 24 Stunden nach Ankomst franco eingelangt werden.
- 3) Die Bestellungen bitte nur mit ein paar Zeilen zumachen, Betrag mit einzusenben und immer den gewünschten Buchstab lit. anzugeben, was gewünscht wird.
- 4) Bei Bestellungen von zehn Stück lit. A, B und C wird ein erstes Stück gratis zugegeben.
- 5) Die Bienen werden auf das sorgfältigste verpackt, so das nicht leicht ein Unfall zubeifchten ist.

Dr. Ambrozic.

Vejle Biavlsredskabsfabrik.

Herved tillader jeg mig at anbefale mine nøjagtige solide Biboliger og Slynge-maskiner og alle andre Rekvisitter til Biavl henhørende. Ægte Vokstavler have altid.

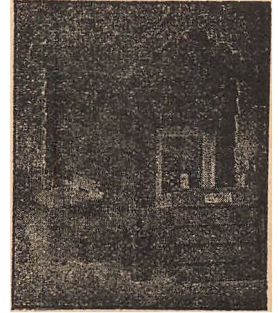
NB. Mine Biboliger laves i Aar af amerikansk Pitch Pine.

Skriv efter min illustrerede Prisliste med Tillæg.

Sendes franko.

I. V. Boesen,

Vejle.

Paa Grund af Bortrejse

skal alle mine Bier (12 Trugstader 10 × 12 af Hr. Pedersen) sælges i Løbet af April Maaned.

Dandsjelerer **R. P. Christiansen,**
Goldbjerg pr. Gudme St.

Voks

modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Kun Tavler af ægte Bivoks sendes. Da jeg har anskaffet en ny Tavlemølle, kan jeg levere 1. Kl. 3 Arbejde.

Øster Gjesten pr. Lunderskov.

Kristen S. Nielsen,
Bokstavefabrikant.

1100 Winduestrammer a 16 D. faas hos
Hr. Pedersen.

Mine flere Gange præmierede

Ægte Bivokstavler

anbefales de ærede Biavlere. **J. Olsen,**
Urmager, Græsted.

Til Salg.

8 kraftig udvintrede Bifamilier med unge Dronninger fra 1896 og 97, i tildels ny Stader (Lavnormal), onfnes af Mangel paa Plads folgte. Naar Salg kan ske nu i Foraaret, kan de købes meget billig. Familierne garanteres sunde.

Sergent **J. P. Jørgensen,**

Dronningensgade Nr. 6 C., Fredericia.

Nogle Bihuse af **Højnormalmaalet** med Kammer og Vindu er til Salg. Priserne ere 4½-5 a 6 Kr. Stykket efter Godhed.

Nogle Pd. Fros af Lodi Hvidklover kan faas.
N. S. Kristensen, Himmelov, Røstilde.

Biavlsredskaber

i stort Udvalg, men kun saadanne, der ved Prøve ere fundne at være brugbare, faas hos

Alex. Raasmussen, Kallundborg.

Sjætte Rabat til Forhandlere og For-
eninger gives.

Biboliger og Udslyngere

have nu paa Lager til uhorde billige Priser, og sendes straks efter indgivne Ordre. Mine Stader tildeltes Medalje paa Udstillingen i Malmø 1896. Kammer, Lister og Klodser have særdige. Væde Forbrugere bedes indgive deres Ordre i god Tid. Fortrinlige Røgpustere sendes over hele Landet ved Indsendelse af 2 Kr. 16 D.

Urbødigt

N. Jensen, Smeder,
Sjotte, Bræsto.

Ægte Bivokstavler,

Bihuse, Kuber, Udslyngere samt andre Redskaber til Biavlens hørende faas hos Træhandler **Jens Jensen,** Smedegade 86, Hørsens.

Ægte italienske Dronninger

forsendes overalt for 4 Kr. i Maj og Juni, senere 3 Kr. pr. Stk. Indførelsesauvisning medfølger gratis.

P. P. Christiansen,
Naarup S.

17,500 Selten Text.

Meyers
= Goeben erachtet =
In 5. neubearbeiteter und vermehrter Auflage:

272 Hefte je 50 Pf.
17 Bände je 8 Mk.
17 Bände je 10 Mk.

KONVERSATIONS-
LEXIKON

Probefeste und Prospekte gratis durch jede Buchhandlung.
Verlag des Bibliographischen Instituts, Leipzig.
10,000 Abbildungen, Karten und Pläne.

179 Farbentafeln.
in 10 Hefen geb. zu je 10 Mk.

Mjød. Mjød.

En aldele ægte, god gammel Mjød faas i store og mindre Partier hos **C. F. Grønning**, Vejrup, Bræmninge St.

Emballagen beregnes billig, men erstattes ved Tilbagefødselsken.

Kun

Vorbecks Bokstaver

nr 1. Præmie paa den store Landmandsudstilling i 1896.

Godt Bi-Voks.

Tilbud med Pris modtages af **V. Spies**, Skulstovet 25, København.

200 Pund Bivoks

(Store rene Stykker)

er til Salg hos Købmand **Jens Just**, Stive.

Bivoliger, Udbygtere, Røgnytere, Røgblæsere, Kunststaver og Rumbusmaskiner faas hos **J. Chr. Olsen**, Hvilested pr. Solled.

Boks byttes med Kunststaver.

Magnus's Iysbilled-Kasse

med mange Billeder, angaaende Biavl, sælge for 100 Kr., oprindelig Pris 200 Kr., hos **Enkefru Elisabeth Erlev**, Kallundborg.

Ægte Bivokstaver

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Boks byttes.

N. Schmidt, Vinkelvej 6, 3. Sal, København V.

Bokstaver.

Paa Grund af meget stort og eneetaaende heldigt Indkøb af rent usforfalsket Bivoks, kan jeg i Nar anbefale mine virkelig prima garanterede ægte Bivokstaver til Priser, som trodse enhver Konkurrence.

I egen Forening, Handlende eller Forbruger bør i egen Interesse gøre Indkøb, før de have hørt min Pris. Da jeg kan arbejde med 4 Møller, er jeg altid leveringsdygtig. **Chr. Riigels**, Bibo.

Kunststaver af, rent ublandet Bivoks

leveres til billigste Pris. Mit Voks er af fortrinlig Kvalitet, købt hos kendte vederhæftige Mænd. Voks forarbejdes. Bivoks (færdige Tavler) købes eller laves i Tavler. Enhver bør forsøge mit Dronninggitter samt Foderapparat for Over- og Underfoder. Holstebro i Februar. **N. S. Vorbeck**.

Ægte Bivokstaver.

Ligejom iijor, da jeg overtog Hr. Jakobsens Forretning, tillader jeg mig iaar at anbefale Bivokstaverne mine ægte Bivokstaver til Tidens billigste Pris.

Boks byttes og forarbejdes, som sædvanlig, og omstes helt sendt først i April.

Nesdrup St. i Februar 1898.

Endes **J. F. Nielsen**.

Krainer-Bifolk

i originale Kasser vil blive indforstrevet den 12. April. Pris 15 a 16 Kr. pr. Folk. Bestillinger modtages. Bierne ventes hertil i Slutningen af Maaned.

N. S. Kristensen, Himmelov, Roskilde.

Et Parti Honning i Delinger

omstes. Tilbud bedes tilsendt

Danff Vin- og Konserver-Fabrik, Faaborg. **M. Rasmussen**.

Jubilæet kommer!

Gaa til Fagmanden og køb Deres Bivoliger og Redskaber! Da jeg nu i 30 Aar har arbejdet i den rationelle Biavls Tjeneste og i den Tid fulgt Sagens Udvikling med Interesse, tror jeg at være i Besiddelse af de Erfaringer, der med Villighed kan fordres for at kunne levere gode og praktiske Ting! Illustreret Prisliste franco! Fdag Stadenummer 9856! Stedet Nr. 10,000 gratis!

Verb.

Kristian Pedersen, Ved, Svendborg.

Biplanter

og Frø af saadanne i maage forskellige af de bedste Sorter faas hos **Gartner N. C. Andersen**, Nyborg.

Bifoder.

Som et udmærket Bifoder anbefales prima, lys Kaidis kun 20 a 22 Øre pr. Pd. Forfendes overalt fra **Johan Hansen**, Randers.

Ægte Bivokstaver

faas hos **Linaa Sogns KF. Voks** forarbejdes eller byttes. Ordre bedes indgivet til **M. Rasmussen**, Linaa, Laven, og **Murer Kristensen** Borre, Tolbodgade Nr 109, Silkeborg.

Kunststaver af ægte Bivoks, tilsendt 50 Præmier, anbefales jaavel **Foreninger** som den **større** eller **mindre** **Forbruger** til **laveste** billigste Pris.

N. S. Kristensen, Himmelov, Roskilde.

Min mange Gange præmierede og fuldt ud anerkendte

Bipibe

sendes frit, naar 3 Kr. 16 Ø. sendes pr. Post-anvisning, hvorpaa Bestilling samtidigt skrives (heri Landet), til Udlandet med Tillæg af den Porto, der fordres (Tyskland 90 Ø., Sverige og Norge 45 Ø.), deri medregnet Postopkrævningsgebyr.

Faas hos

C. F. Grønning, Vejrup, Bræmninge St.

Vejledning til Biavl

af

V. E. V. Smith i **Bjergsted** pr. **Svebølle** faas i enhver Boglade à 50 Øre. Naar 54 Øre tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Bistader

leveres til billigste Priser. 18 Nammers, 10 12 og Lavnormal paa Lager. **L. Kristoffersen,** Skippinge pr. Svinninge.

Da jeg nu ophører med min Forretning i Løsning og tiltræder Pladsen som Bestyrer af Hr. Chr. Riegeles' Vokstavlefabrik og Viretvisthandl, vil jeg benytte Lejligheden til at takke alle mine ærede Kunder for den Tillid, De hidtil have vist mig, og beder jeg Dem overføre denne paa Hr. Chr. Riegeles, idet jeg forsikrer Dem, at jeg nu under bedre Forhold skal fremstille mindst lige saa gode Varer hos Hr. Chr. Riegeles, som tidligere i Løsning.

Erhbødigst
J. Andersen,
Løsning.

Som De af ovenstaaende vil se, er det lykkes mig at kuytte Hr. Fabrikant J. Andersen til min Forretning. Grunden paa den store Fagkundskab og Dygtighed, Hr. J. Andersen er i Besiddelse af, ser jeg mig nu, mere end nogen Sinde, i Stand til at tilfredsstille enhver rimelig Forbring paa Biavleromraadet. Og beder jeg haade Hr. J. Andersens Kunder, samt enhver, der vil forunde sin Sogning, saavel i Vokstavle-, Bihuse- og Biavlerrekvistitter, inarest at haende sig til mig, da De ubetinget hos mig far de bedste Varer til de billigste Priser.

Erhbødigst
Chr. Riegeles,
Biborg.

Forenings-Meddelelser.

Hjørring Amts BF. holder Generalforsamling Onsdagen d. 18. Maj Kl. 2 paa Forsamlingsbygningen i Hjørring, hvor følgende forhandles: 1) Fremlæggelse af Regnskabet. 2) Valg af 7 Bestyrelsesmedlemmer. 3) Valg af 2 Revisorer. 4) Valg af Delegerede til at deltage i Centralmødet. 5) Beretning om forrige Aars Hønningshøst m. m.

Samtidig hermed henledes Medlemmernes Opmærksomhed paa § 4 i Loven, hvorefter Kontingent og Bladet skulde have været betalt inden 1. Maj til Købmand Jens Jørgensen, Hjørring. Efter 1. Juni vil der blive taget Postopkrævning for Medlemmernes Regning. Bestyrerelsen.

Narhús og Omegns BF. afholder sin Udstilling i Forbindelse med Aarhus Amts landøkonomiske Selskabs Dyrskue i Dagene d. 1., 2. og 3. Juli. Berettiget til at udstille ere alle Biavlere i hele Landet. Udstillingen vil omfatte 3 Hold nemlig: 1. Naastoffer af Biavl 2. Fabrikater af Biavlprodukter. 3. Hjælpe midler for Biavlere.

Anmeldelsesgebyr for hvert Nr. vil blive 1 Kr. for Medlemmerne af Aarhus BF. og Aarhus landøkonomiske Selskab, men 2 Kr. pr. Nr. for Udstillere udenfor de 2 nævnte Foreninger. Denne Forhøjelse har Aarhus Amts landøkonomiske Selskab fordret til Gengæld for den betydelige Forhøjelse af Pengetilskud til Præmieuddeling.

Anmeldelsesfristen udløber ufravigelig d. 11. Juni. Anmeldelser, som ankommer efter den Tid, kan vel blive udstillet, men taber sin Ret til Præmie. De udstillede Genstande kan blive solgte om det ønskes, men maa da afslut

være forsynede med tydelig Angivelse af Udsalgsprisen. Der vil blive en Tombola, hvor der vindes Anvæininger paa Pengebøls, og som de Vindende maa købe Genstande for paa Udstillingen.

Alle Udstillere har fri Udgang til Udstillingspladserne, Dyrskuet paa Galgebakken og Biavludstillingen i Vennelyst.

Anmeldelsesfrømaer kan erholdes hos Hr. Overretsfagfører J. Petersen, Store Torv, Aarhus, og hos Christensen, Sølystgade Nr. 16, Aarhus.

Narhús og Omegns BF. afholder sit første Møde Søndag d. 12. Maj, Efterm. Kl. 2, hos Hr. Trafikchef Møller, Marjellusborggalle Nr. 30. Samtidig Valg af Dommere til Udstillingen samt Valg af en Delegeret. Lafrig Tilslutning forventes.

Maldt og Omegns BF. afholder Møde Søndagen d. 22. Maj, Efterm. Kl. 2, hos Under- tegnede. Alle ere velkomne.

S. P. Bøch,
Langebov.

Kolding og Omegns BF. afholder Møde d. 27. Maj, Kl. 2, paa Hotel „Fremad“ i Kolding, hvor der bliver valgt Lærere til at holde Møder og bestemmes, hvor Møderne skal holdes. Grunden, hvorfor Mødet bliver gentaget, er „L. f. B.“'s Udeblivelse.

Lunderbov, d. 8. Maj 1898.

P. Christensen.

J. Biavlsskolen i Aalborg afholder Møde med Foredrag og praktisk Besledning i Biavl Lørdagen d. 28. Maj, Efterm. Kl. 1, og derefter hver anden Lørdag lignende Møder til samme Tid.

De gennem Aalborg Amts Biavlerforening bestilte Vokstavler kunne i næste Uge afhentes hos Hr. J. C. Bøch, Danmarksgade 90, Aalborg. Støvring den 9de Maj 1898.

Witsch-Lavrisen.

Biavlermøder. Hr. Lærer Rosenfjær, Studsbal Skole, holder Foredrag og giver praktisk Undervisning i Biavl paa Forsamlingsbygningen i Fredericia Søndag d. 4. Juni Kl. 3, hos S. A. Nielsen i Skjorup Lørdag d. 9. Juni Kl. 3, hos Fabrikant R. Røsjing i Cretts Lørdag d. 18. Juni Kl. 3. Hr. Oversergent Herregaard holder Foredrag og giver praktisk Undervisning i Biavl hos Snedker Simmer i Trede 2den Piilsedag Kl. 3, hos Fisser J. Lind, Borup Skov, Søndag den 12te Juni Kl. 3, paa Landbohjemmet i Borkov Søndag d. 19. Juni Kl. 3½, i Tavlov 25. Juni, hvor Mødet holdes er ikke fastsat endnu.

Lille Belling pr. Borkov, d. 11. Maj 1898.

Niels Ladegaard.

Indhold af dette Nummer.

Biavl i Tunis	144
Det billigste Stede, af J. P. Harbo	147
Dronningstøb, af G. M. Doolittle	143
Et og Andet	149
Tra Kredse	149
Gavnligge Vint	150
Kredsformænd i DBF.	149
Vidt om min og nogle Andres Biavl, af L. Tribert	146
Møder	149
Nye Love, af N. Ladegaard	147
Redaktør- og Sekretærposten	148
Tanker om Biernes Fodring, af G. Mathiesen	144
Tidskriftet	149
Tilskud	149
Voksmøl, af R. Kampf	141

Den danske Bi-Tidende
Tidsskrift for Biantl.

Udgivet af
Danmarks
Bianoler-Forening.

STIFTET 1866

Redigeret af
Einar Erslev,
Cand. mag.
Gøtteriagade 155 Et.,
København K.

eller Abet for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Bindeaarseder, den 1. og 15. i de 4 Bindeaarseder. Rindrevieret optages for 20 Ere pr. Binde. Binde 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3te Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de skulle indbrætte.

Woks-Mollene.

af N. H. Vorbeck, Horsens.

af Biernes Fjender ere Woks-Mollene langt de værste; de kunne hærgne Staderne næsten som en Sygdom, de ere almindelige og medføre langt større Tab for Biantlerne end de fleste and. Forf. vil derfor, af egen dyrefødt Erfaring, her give en udførlig Omtale af deres Optraeden og Bekæmpelse.

Woks-Mollet (*Galleria mellonella* L.) er et Slags „Ratsværmer“, som paa Ryggen, noget bag ved Ratten, har en Tot af mørkegraa Haar, der gør det bestemt kendelig. Billedet viser en Hun, i naturlig Størrelse, set fra Siden; dens Længde kan naa $\frac{1}{8}$ ”, Farven er mørk, oftest brungraa. Hannen er en Del mindre og aftegraa. De flyve om Natten, men en Time før Mørkningen, og før fuld Dag, sidde de ofte uden paa Stadet, enten nedenunder eller oppe ved Taget, eller skjult ved Flyhullet, bag en Liste, osv. Der kan man let knuse dem, at sige, naar man forud fugter de samlede Fingre, da de ellers ofte smutte bort. Møllet er saa glat, og færdes saa hurtigt og smidigt i en Bilklynge, at Bierne næppe kunne gribe det. En Gang saa jeg endog en Hun i en Sværm, som jeg hældte ind i et nyt Stade; det lykkedes mig ikke at gribe den. De

flyvende Mol opholde sig ogsaa gerne i den tomme Del af Stadet, hvor man bør være opmærksom paa dem. Hannen har jeg set lægge en Bunte Wg paa vel et Hundrede Stykker, og den lægger rimeligvis flere Hobe Wg, paa forskellige Steder; den lægger dem ikke alene i Sprækker, men ogsaa i Woks-tavlerne, navnlig ved Blomstertovet, og jeg har mange Beviser for, at der kan være en Mængde Molæg i forseglede Honningtavler. Da Bierne vel maa antages at renske Cellerne grundigt, før de fylde Honningen i, er det rimeligt, at Møllet lægger Wggene i de halvfyldte Celler. Forseglede Tavler har jeg geut i en kold Kælder i 10 Maanedes, og da jeg satte dem paa et varmt Sted, udvikledes Mollarverne af de aflede skjulte Wg.

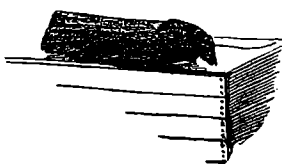

Fig. 15. Woks-Mollet, sidende (med sammentagnevinger).

Wggene udklæktes næppe i under 14 Gr. R. og de udbruges derfor hurtigt i Bilklyngen; som frisklagte kunne de smaa hvide fuglerunde Wg godt skælnes med det blotte Øje, men gemmes de længe paa et koldt Sted, skrumpede de ind og lignede fint Støv. Medens Larverne ere ganske smaa, leve de samlet, men sprede sig snart, og inden de naa $\frac{1}{4}$ ” i Længden, søge de til Tavlerne; de anlægge her Gange langs med Mellemvæggen, paatrærs igennem Cellerne, og gaa gennem Bæggen fra Tavlens ene Side til den anden. Gangene forees med

et Spind, saa at de ligne sølvhvide Nør, i hvilke Larverne bevæge sig med stor Hastighed, lige godt baade for- og baglængs, og dermed slippe de let bort fra Bierne. De holde langtfra Nørene rene, men efterlade deres Ekstremiteter, som først ere gullige, senere blive mørkere og da ligne grovt brunt Krudt, ikke uligt Drentvistens Efterladenskaber, men lidt større. Larverne nøjes dog ikke med Boksset; de søge at naa til Biernes Forraad, og de danne endog Gange inde i Yngeltablerne, hvor de leve som ægte Muldvarpe-Arbejdere. Der kan være en Mængde smaa Møllarver under Yngelen uden at det kan ses ude fra; først naar Laagene over Bipupperne forsvinde, saa at Pupperne ligge blottede, har man et sikkert Kendetegn paa, hvad der gaar for sig; Bilarven kan nemlig ikke naa dette Forvandlingstrin (Puppen), uden at Cellen først er luftet til, og naar dette er sket, kan intet andet end Møllarverne sjærne Laaget i Uldde, hvorom jeg fik fuld Visshed i 1885. Naar de fra Tablens Indre ville frem til Cellelaagene, som de ynde at æde (sagtens fordi der er Blomsterstøv i dem), kan selv den tykkeste Møllarve klemme sig igennem ved Siden af en Bipuppe. Giver man en saaledes angreben Table et lille raff Slag, blive Møllarverne forstrækkede, og en eller anden farer da med Lethed ud gennem et hidtil uftadt Cellelaag. Paa Bipupperne vil man, naar man tager dem ud af Cellerne, finde Møllarbens smaa gule Ekstremiteter, eller man finder Lemmerne sammenspundne, eller spundne fast til Cellens Bund. Ogsaa paa en anden Maade danne de Gange i Yngeltablerne, nemlig i Overfladen, hen under Cellelaagene, mellem disse og Bipuppernes Hoved; det kan udbendig fra ses som en lysere hævet Nare, og under den gaa alle Bipupper tilgrunde. Føjer man nu her til, at en Møllarve sjælden ses paa Vandring, fordi den ved den mindste Uro farer i Skjul, saa vil man forstaa, at disse Larvers skjulte Levevis kan gøre Bilarven tryk og bedrage ham, saa at intet opdages, før det allerede er gaet for vidt. Møllens Styrke og Farlighed beror saaledes paa, at det mestelrig forstaaer til Tider at føre en skjult Tilværelse. Med smaa Slag paa Rammen kan man af en Yngeltavle

uddrive en hel Snees Møllarver, hvoraf nogle kunne maale indtil $\frac{7}{8}$ ", men af Erfaring regner jeg da, at der endnu kan være mange smaa skjulte, thi disse lade sig ikke udjage. Med saadanne Slag maa man dog være varsom, da det let stader Yngelen, og Bieeggene komme tilfids ud af Cellerne.

Hvor Møllarverne have lang Vej til Yngelen, opsnappe Bierne heldigvis mange af dem, men iøvrigt have disse svært ved at bekæmpe dem. Selv om et Folk er meget stærkt, kan det hænde, at Yngelen i en hel Table bliver spundet fast i Cellerne. De fastspundne unge Bier kunne ofte ikke glide sig løs, eller de kunne fortrøblede frem; Bierne faste de angrebne Bier og Bipupper ud af Stedet. De i Tablens Indre skjulte Møllarver kunne Bierne slet ikke faa fat paa, og de fortsætte der deres Virksomhed, indtil de ere udboksne. En velnæret Møllarve, der er særdig til at indspinde sig, kan

naa en Længde af 1 " og en Tykkelse af $\frac{3}{16}$ "; den er hvidlig, ofte lidt blaalig eller gulgraa, med rødbliggult Hoved. Til Forpupningssted op søger den en skjult og snæver Plads, f. Eks. over Tablebæderen, i Revner, mellem en skæv Ramme og Væggen osv., altsaa, hvor Bierne ikke kunne færdes. Er Pladsen for snæver, udgraver Larven det manglende i Træet. Hos svage og viseløse Folk genere de sig end ikke, for at indspinde

sig i selve Tablerne. Kofon'en er ligesom af hvidgraat Silkepapir, den er forunderlig stærk og dog meget tynd, af 1 " Længde og $\frac{1}{4}$ " Tykkelse; i den forbandles Larven til Puppe. Er der mange Møllarver, kunne de, ved at søge op i Tablens øverste Del skære hele Tavlen ned, og ved da at overspinde den udbendig, gøre de den til deres urørlige Ejendom, til en for Bierne uangribelig Borg. Bierne afsty nemlig deres Spind, som de ikke kunne magte, og en overspunden Dynge forsøge de slet ikke at rydde. Til en saadan Dynge søge da de modne Larver ned og kunne her forpuppe sig saa tæt som Stenene i en Mur. Da kan det hænde, at Bierne sværme ud, hvad vi kalde en "Mølsværm", og som er en Skændjel for Eieren.

Som den de t e g n paa Møl-Angreb kan, foruden de hvide Bihoveder i aabne Celler, ogsaa Andet iagttages. Biernes Flugt tager

Fig. 16. Larver.

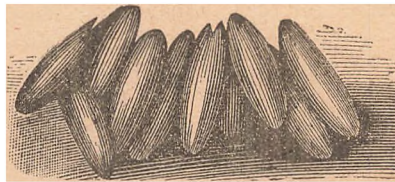

Fig. 17. Pupper.

af, den bliver ligesom doven, og Bierne gaa saa underligt paa Flyvebrættet, som for at sole sig naar Stedet er i høi Grad angrebet. Under Flyvebrættet kan man finde Boks-smul og Spind, hvide Bier og næsten modne Bier, som mangle Binger eller har sammenpundne Lemmer. Det er ogsaa mistænkeligt, naar man i Sommertiden finder, at Stadets Bund ikke er som blæst ren, men derimod besaaet med gule og brune Korn som grovt Kruidt.

Bekæmpelse af Boks-Møllene. I de første Aar, jeg havde dem paa min Bistand, lod jeg dem have nogenlunde Fred, for at studere dem; jeg troede den Gang, som mange endnu, at med stærke Bisfolk og lidt Renlighed forsvandt Møllene af sig selv. Men jeg lærte noget andet; jeg fik Møl hos mange af mine Folk og tabte nogle Hundrede Pd. Honning, før jeg havde vundet Erfaring nok, til at udrydde dette Udvæ. Ved en

hyppig og regelmæssig, grundig Rensning af Stedet, fra Foraaret af og Sommeren igennem, bør man forhindre, at nogen Møllarbe faar No og Tid til at blive til flyvende Insekt — thi det er disse, der udbrede Sagen ved at lægge en Masse Æg, hvad der først og fremmest maa forhindres — og har man da ingen Naboer med mølbefængte Stader,

kan man vinde Sejrr over dem; en Sejrr, som kun synes let for den, der ikke kender Møllens Farlighed. Nogle mene, at flyvende Møl kunne overvintre, men dette er urigtigt; de Møl, som lægge Æg om Foraaret, ere friskt udklækkede af overvintrede Larver eller Pupper (i 1894 fremkom en Hun allerede d. 8. April). Af overvintrede Larver komme Møl frem hele Foraaret, men det er dog navnlig i Efter-sommeren, naar Bierne trække sig sammen om Matten, at Møllene trænger ind og lægger Æg i Tavlerne, og det saaledes i Blomstestøvet, som i Honningen. Naar Folket næste Foraar forbruger Winterhonningen, og derefter belægger Tavlerne med Ingel, da udbruges Møllæggen ved den forøgede Varme. Biablerne bruge ofte at strælle en Tavle Winterhonning af, og stille den ind mellem to Ingel-Tavler, hvilket virker særdeles eggenede paa Ingelvirksomheden; Tavlen tømmes hurtigt og fylbes med Ingel, men var der lagt Møllæg i den Sommeren forud,

har jeg sørgelig Erfaring for, at just en saadan tømt Honningtavle, naar der er lagt Laag over Ingelen, har vist sig befængt med det største Antal Møllarver, endog i den Grad, at saa velkøbte Bier ere komne frem. Af denne Grund bærer jeg mig saaledes ad: jeg sætter den strællede Tavle et Djeblit mod Bilklingen, for at loske Bier derpaa, giver en Bivej under Indstuds-døren og hænger Tavlen bag den, tilligemed en Tavle med ivagt saltet Vand foroven. Paa omtr. to Døgn have Bierne hentet baade Honning og Vand, og jeg fjærner da straks Tavlerne, gør Stadets Bund ren og gør atter Indstuds-døren tæt.

Bierne flytte ogsaa selv Winterhonningen, renses Cellerne og nedstære Laagene, hvorved der kommer Boks-smul og Møllæg paa Stadets Bund i hele Foraarstiden: de fremkommende Møllarver kunne da spinde Smullet sammen og sætte en Mølrede i Gang. Om Foraaret maa derfor renses godt ud; en eller to Udrensninger i Foraaret er hos mølbefængte Folk langt fra nok; der maa ofte og vedvarende udrenses, saa at Møllarverne ikke kunne blive store nok, til at vandre op i Ingellejet. Stadets Bund bør renses hver 5te Dag, og senere hen bør, 1 a 2 Gange om Ugen, alt, saasom Dæklærred, Tavler, Indstuds, Falske og Rebner, nøje efterses og renses, eller om muligt

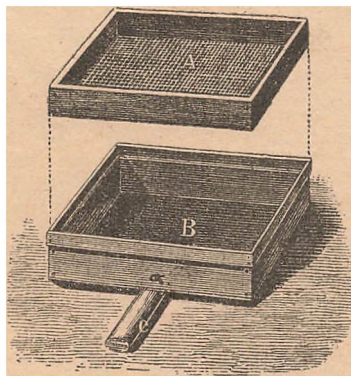

Fig. 18. Boks-smul-Stuffe, med Jærntvisten i en løs Ramme, der passer ind i Stuffen.

Folket føres over i et rent Stade med ny Pafning. Stader med løs Bund, eller som kunne vendes (Ripstader), ere hertil særlig egnede. I Stedet for Dæklærred anvendes tykt Boksbug, med den blanke Side nedad, eller, endnu bedre, de gammeltdags Dæklærredder med en Bivej under, thi med en Bivej overalt i Stedet, berører man Møllarverne deres bedste Føopvuningssted, samt Æggene deres bedste Rugeplads. Indstuds-døren kan med Strimler, helst af Gummi eller Tøj, om Kanten, komme til at slutte tæt, og helst maa Rammerne hvile i en Fals, beklædt med Zink, da Møllene finde et godt Stjul, hvor de hænge paa de høje Metallister.

Havde Møllene allerede faaet stærk Udbredelse, maa man tage sine Forholdsregler, for at skaffe sig af med den mølbefængte Boksbygning. Den hurtigste og tillige virksomste Maade er, at man forhindrer de angrebne Tavler i, atter at blive

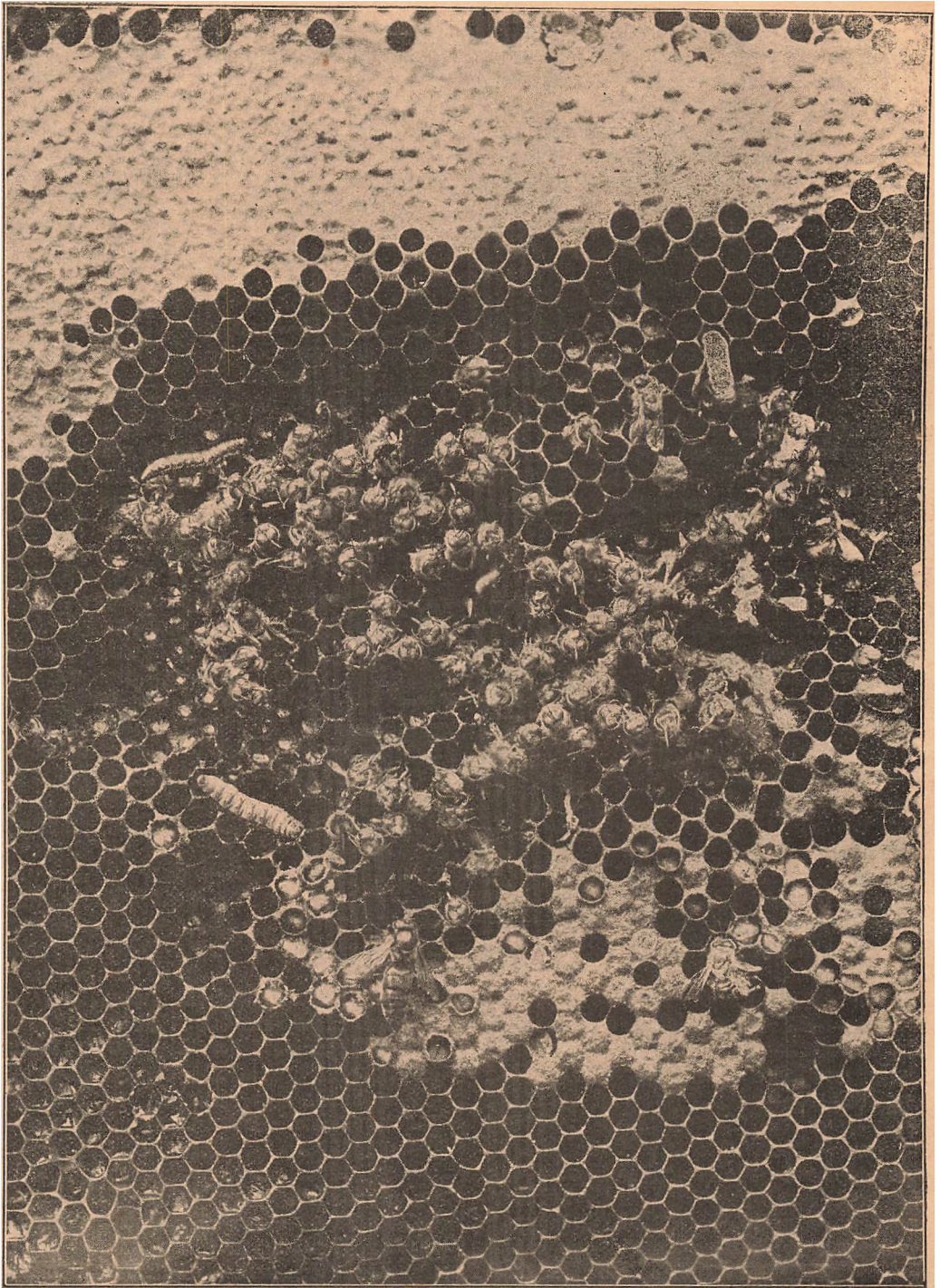

Fig. 19. En af Bogsmelet-Larver angreben Ingeltavle efter Vorbeds Fotografi. De tørte Celler ere tomme, have indeholdt Biumysfer, der ere udslebte af Bierne. Disse Celler ses lige tydelig Mollarvernes Gange. Dette gælder ogsaa om de noagne Biumysfer.

belagte med Ingel. Naar Ingelen dør i de angrebne Tabler, taste Bierne den nemlig ud, og Dronningen lægger da Ug i de tomme Celler; Følgen heraf bliver, at man faar Ingel i alle Aldre blandet sammen, og det er sikkert, at den aabne Ingel under

disse Forhold, for største Delen bliver syg og dør, hvilket stadig gentager sig, saa at slike Folk hverken kunne komme fremad eller give noget Udbytte. At indhænge Kunsttabler nyfter intet, thi vel ere Bierne villige til at trække Ingellejet over i dem,

men efterhaanden som Bierne løbe ud af de gamle, flytte Møllarverne ogsaa over i de ny og bedre opvarmede Tavler. Man maa derfor nødvendigvis gaa radikalt frem og sørge for at skaffe sig rent Bord for smittede Tavler.

Dette kan vel opnaas ved at indespærre Dronningen i 2 a 3 Uger, saa at alle Tavler blive fri for Yngel, men dette er ikke fordelagtigt. Har man flere Folk befængte med Møl, samt et tomt Stade, som er nyt eller lige saa rent, saa udvælges det birigeste Folk, naar det staar med mest dækket Yngel; ved et Par Stød og lidt Røg gøres Følket forstrækket, og man giver Bierne lidt Tid til at fy de sig med Honning. Saa børstes Bierne i en tom Kube, det gamle Stode fjernes, og det ny sættes paa dets Plads, — udstyret med Kunsttavler som til en Sværm, men uden Spor af gammelt, hverken Tavler, Pakning eller lignende — og derpaa holdes Kuben paa Kant for Flyvehullet. Bierne løbe da hurtig ind i den ny Volig. Følket fodres stærkt en Tid, hvis Trækket ikke er udmærket og det vil snart blive kraftigt.

Yngeltavlerne fordeles derefter paa de andre mølbefængte Folk, den aabne Yngel ind mellem deres, den dækkede sættes yderst. En Dag efter, naar Bierne i disse Stader have fordelt sig paa alle Tavlerne, sættes de mest angrebne Tavler med dækket Yngel (med Bierne paa) bag Indstudsdøren med Bivej under denne. Tavlerne fjernes sluttelig helt, saa snart Yngelen er løben ud, og hvovles godt af.

Har man ikke et nyt Stade til, renser man det førstnævnte tømte Stade med stærkt Karbolvand eller, maaske bedre, maler det indvendig med Kloralk; Hulveggenes tømmes, alt stoldes med kogende Vand, og naar alt er grundigt renset, vadsket og tørret, kittes alle Revner, og Stadet males en Gang indvendig med Jernis. Saasnart Huset da er tjenligt, behandles et andet Folk paa samme Maade som det første, og paa denne Maade forfætter man, indtil man kun har et Folk tilbage med Møl. Dette behandles nu paa følgende Maade: Dronningen borttages og anvendes til en Afslægger; otte Dage efter ødelægges de anlagte Dronningceller. Naar næsten al Yngel er løben ud, føres Bierne alene over i et velrenset Stade, som desuden faar et Par Tavler med mølfri Yngel, fornødne Kammer med hele Kunsttavler og en ny Dronning eller en Dronningcelle. I den Tid, Stadet staar uden Dronning, blive Bierne mindre virksomme overfor Møllarverne, og saa længe maa det derfor plejes omhyggeligere, navnlig med Rensning, osv. Det kan ikke nægtes, at dette er meget Extra-Arbejde, men det

betaler sig godt, naar man udfører det saa hurtigt og grundigt, at ingen Møllarve naar at blive til Ratsværmer; thi allerede samme Aar vil man høste langt mere, og man er da næste Aar fri for Møllene. Føres Krigen kun halvt igennem, bliver Arbejdet lige saa stort igen senere, men Indtægten gaar da til dels tabt. Man bør derfor ikke betænke sig for længe paa at bekæmpe Boks-Møllene grundigt og naar man en Gang er begyndt, bør man ogsaa føre Kampen til Ende.

Det er en Selvsølge, at alt udrenset Smul og Affald ikke bortkastes, men fejes i en Kasse, hvorefter Bierne renses fra i et Sold med Jærntvist og Boks-smullet kommer i kogende Vand; naar det er ved at stivne, ruller det i Rugle og gemmes.

Seg vil endnu blot henlede Opmærksomheden paa, at Cyprerbien og Bastarder af den, hos mig have vist sig langt virksommere, til at holde Boks-møllene borte fra deres Tavlebygning, end vore hjemlige Bier. Det var en Fornøjelse, at se den Virksomhed, som et cyprist Folk, der fik et dansk Folks mølbefængte Tavlebygning, udfoldede. Tavlerne bleve udrensede og Cellerne over Mølgangene i en Fart nedrevne og byggede op paanly. I mange Skrifter roses Italienerne for at være flinke til det samme. Det er dog dermed ingenlunde min Hensigt, at tilraade Indførelsen af fremmede Racer, thi saa længe disse ere ægte, synes de mig at taale vore Vintre mindre godt end vore egne. At gaa over til en fremmed Race, kræver Tid, Penge og Dygtighed, og utallige Begyndere have ødelagt deres Bisfolk, ved at ville forandre Race.

Foruden det oven for omtalte „store Boks-Møl“, findes i Staderne undertiden et ganske lille, graat Boks-Møl (*Achraea grisella* Fabr.) Sommerfuglen er i begge Køn ensfarvet lysegraa, med gul Binde; den er tynd og slank, og af samme Størrelse som et alm. Klædemøl, kun af en anden Farve. Larven er $\frac{1}{2}$ " lang, hvid og slank; den lever i Bunds-mullet, og gør ingen Fortræd, der er værd at omtale.

Boksbygningens Fornøjelse i Bistadet.

af Georg Mathiesen, Hammersholt.

Medens jeg i en tidligere Artikel „Tanke om Biernes Fodring“ har sluttet mig til de Biavlere, som har taget Ordet for at fodre Bierne paa en mere tidsbesparende Maade,

er jeg med Hensyn til Bokshygnings Fornyelse i Bistaderne af den faste Overbevisning, at der fra de fleste Biablers Side paa dette Punkt udrettes for lidt Arbejde.

Naar jeg her tager Ordet for at opfordre andre Biablere til at drage Omsorg for, at Bokshygningen i Bistaderne bliver fornyet i langtl højere Grad end hidtil er set, da er Grunden den, at det Arbejde, som er forbundet hermed, ikke alene er absolut nødvendigt af Hensyn til Bisfamiliernes Vel, men at dette Arbejde betaler sig rigeligt, hvilket jeg vil søge at forklare længere henne i Artiklen.

Der forekommer ofte i Biliteraturen Opfordringer til at vandsfodre Bierne i Vintertiden, i Særdeleshed fra tyske Biablers Side. Naar nu det Spørgsmaal bliver rettet saaledes: Er Vandfodring af Bierne om Vinteren nødvendig? Da vil jeg dertil, efter de Jagttagelser, jeg har gjort paa dette Omraade, svare et bestemt Nej. Naar Bierne blive indvintrede paa rette Maade, behøve Bierne ikke Vand i Vintertiden.

Grunden, hvorfor mange af Tysklands Biablere klage over Vandmangel hos Bierne, ligger efter min Anskuelse i, at de for Flertallets Vedkommende ikke vil følge med Tiden. De vedblive endnu for Størsteparten at drive Biavl i de forældede Højtader.

Det er let forstaaeligt, at en Mængde tyske Biablere ikke have Tid og Gøne til at drive tidsvarende Biavl i disse Højtader, hvor Bierne ere mere besværlige og tids-spildende at behandle end i Trugstaderne.

Laad os da se, hvad der er Grunden til at Bierne komme til at mangle Vand i Vintertiden. Det Svar, som jeg efter min Anskuelse vil give derpaa, er kort og klart. Det afhænger af, at Bokshygningen i Vinterlejet er for gammel. Det Forraad, som findes i disse gamle Tavler, er i mange Tilfælde, laad mig kalde det, stenløben Honning, og denne Honning indeholder i mange Tilfælde ikke Vand nok til Bierne i den lange Vintertid.

Medens man i Trugstaden, naar Bisfamiliens i Forsummeren har udviklet sig saaledes, at den mangler Plads, let kan skyde Vinterlejets Tavler saa langt tilbage i Staden, at der kan blive Plads til en ny udtrukken Bokstable foran ved Indgangens Side, og saaledes at vedblive til der hvert Aar kan komme 3 ny Tavler ind i Vinterlejet, stiller dette Arbejde for Højtadernes Vedkommende sig langt vanskeligere. I disse Stader skal hele eller idetmindste en stor Part af Bisfamilien flyttes uden for

Staden, idet Tavlerne hænges paa en Tavlebuks. Det er da intet Under, at det Arbejde, som er forbundet med at forny Bokshygningen, i mange Tilfælde undlades ved Bisfamiliernes Behandling i Højtaderne.

Biavlens kunde i Tyskland, hvis Klima er mildere end vort, uden Tvivl i langt højere Grad endnu bringe mange Savn i de mindre Hjem til at forsvinde. Derfor vilde jeg af Interesse for Biavlens Fremme, hvis jeg var tysk Biavler, atter og atter i Skrift og Tale opfordre tyske Biablere til at indføre Trugstaderne i deres Bihaver.

Naar jeg tænker mig, at der hvert Aar hele den civiliserede Verden over omkommer Tusinder af Bisfamilier af Sult, Tørst og Kulde, skalde det da ikke være min Pligt efter bedste Evne at bidrage mit til, at dette beklagelige Misforhold paa Biavlens Omraade maatte blive ændret.

Den Teori, at Bierne selv nedbryde de gamle Celler og bygge ny istedetfor, har tidligere været gældende. Jeg er ikke længere af den Anskuelse. Naar man stærer et Stykke bort af en gammel Tavle, har jeg set, at Bierne have bygget ny Bokshygning istedet, men jeg har endnu ikke set, at Bierne, som en fast Regel, bide de gamle seje Celler ned for at forny dem. Det Arbejde, at forny Bygningen, maa vi hjælpe dem med.

En æret tysk Biavler har i en Artikel „Fornhelse af Bygningen“ (se Vitidende Aargang 1894, S. 216) fremsat sin faste Overbevisning at gammel Bygning i Biskuberne ikke stader saameget og at man ikke behøver at skynde sig saa meget med at forny den. Den ærede Biavlforfatter skriver bl. A.:

„Jeg har endnu 6 Kuber, temmelig store, maaste endog lidt større end Liineburgerkuber. Den ældste af dem er sytten, den yngste tolv Aar gammel — mine Familier fra en yngre Dato bo i Magasinkuber — og jeg gad nok se dem, der har bedre Familier at opvise end de, som befinde sig i mine Kuber; det er sande Pragt- og Kraft-Familier. Den tungeste vejede 72 Pd. efter at Staderne havde trukket paa Rapsen d. 20. Maj. Den Dag, da jeg flyttede hertil, vejede den letteste 62 Pd.; dette er vel det bedste Bevis paa, at Familierne trods deres Alder ikke kunne være daarligere“.

Som man ser, har Forfatteren med en rosende Dm tale af sine Kubebisfamilier villet slaa den Anskuelse til Jorden, som hævder at Bygningen hos Bierne ikke maa blive for gammel; men den ærede Forfatter har glemt et væsentligt Punkt, nemlig allerkørst at fortælle os, hvorledes han indvintrede sine Bier, og i Særdeleshed, hvorledes hans

Bier blive behandlede af ham hele Aaret rundt.

Jeg nærer ingen Tvivl om, at Bierne godt kan leve i Kuber, hvis Voksbygning er gammel, thi i Kuberne kan Biablerne ikke — saaledes som den Biavler, der driver Biavl med den bevægelige Tavlebygning — komme hvert eneste Aar og billedligt talt sige saaledes til sine Bier: „Nu tager jeg, ifølge den Magt, som min Forstand giver mig over jert Instinkt, den bedste Honning, i smaa Skabninger har samlet i Forsommeren og baaret op i de Magasiner, som jeg satte ober jer Vinterbolig, thi denne Honning smager mig bedst. Resten maa i behøve til Vinterforbrug for jer selv“. Hvis Bierne protesterer altfor meget mod denne Deling af deres Forraad, saa giver den rationelle Biavler dem et Par Buxt Røg ekstra. Her har vi en af Grundene, hvorfor Kuberne ofte anbefales som gode Overvintringsstader. Efter den tykke Biavlers Artikel at dømme, antager jeg, at han har fodret sine Bier om Eiteraaret og derved afhjulpet en stor Del af den Mangel, som findes ved Bygningen. Det er dog mærkeligt at se, at denne Mand er af den Mening, at en Biavler, som ikke driver Sværmebiavl, kan ikke forny Bygningen hos sine Bier uden at forringe sit Staaantal. Ere ikke Bifamilier i Tusindvis fra Kuber komne til at bo i Træstader, idet man har bragt dem over i disse Træstader ved Nedbygning; den samme Metode kunde uden Tvivl ogsaa anvendes ved Kubebiavl.

Mon ikke Bierne helst vilde bo i en Kube, hvor der fandtes ny Vokstavler. Bierne arbejde hellere paa ny end gamle Tavler — ifstedetfor disse mange Aar gamle ildelugtende sorte Tavler; i disse Tavler, som der har været Yngel i mange Aar, findes meget ringe Voks; den sidste Gang, jeg udtog saadanne gamle Tavler af mine Stader, skar jeg det mest sorte af Tavlerne bort og brændte et lille Stykke ad Gangen paa Ilden, som blev benyttet til at fuge Bifoder ved. Jeg vidste fra tidligere Erfaring paa dette Punkt, at det ikke kunde betale sig at smelte dem i Vand, da jeg for Ulejligheden kun fik en stor Mængde ildelugtende snabst Vand, men kun ringe Voks.

Sa, men — lyder det fra andre Biavlforfatteres Side — selv om Honningen er nok saa fast krystalliseret, saa vil der dog alligevel findes Vand blandt Honningkrystallerne.

Det indrømmer jeg ogsaa, at der findes Fugtighed, men jeg er af den Anskuelse, at det er ikke nok; den Vædske, som findes i saa Tilfælde er ikke af den Bestaaffenhed, at den formaar at dæmpe den Tørst, som

Bifamilien lider. Lad os tage et Eksempel fra den menneftelige Organisme: Hvis nu nogle Biablere en varm Sommerdag bliver sat til at arbejde paa et Teglværk, og der trille Sten ud af Ovnen, da vil det i mange Tilfælde vise sig, at naar vedkommende Arbejdere skal have deres Eftermiddagskaffe, tage de sig en kold Drik Ol enten før eller ogsaa efter at de have drukket deres varme Kaffe. Hvis vi absolut vil paastaa, at Bierne godt kunne nøjes med den Fugtighed, som findes blandt Honningkrystallerne i Bistadet, uden at Ødelæggelsen behøver at komme over dem, saa maa man med ligesaa stor Ret kunne paastaa, at Arbejderne, naar de ere fortrøiede af Arbejde og den stærke Varme, skal kunne nøjes med den varme Kaffe. Findes der ikke Vandstoffer nok i denne. Men, hvis nogen vilde være saa usornuftig at paastaa slikt, da vilde Arbejderne svare: Vort Legeme er indvendig saa stærkt ophedet, saa det ikke er nok, at den Fugtighed, som forsvinder fra vort Legeme, erstattes af den Vandmængde, som findes i Kaffen; nej, den Vandmængde, som tilføres vort Legeme, maa være af den Bestaaffenhed, at den ikke alene kan erstatte den bortsvindende Vandmængde, men den maa ogsaa have den Egenstaa, at den kan afføle os indvendig.

De store Forhaabninger, som bleve satte til Wells' Biavlsmetode, ere ikke syndelig gaaede i Dpfylbelse. Men een Ting lærte Wells ganske sikkert mange af os, da han gav Beretning om sit store Voksubbytte, nemlig at være mere flot med at kassere de gamle mangelfulde Tavler, som fandtes i vore Bistader, og han bidrog ogsaa en Del til, da han forklarede sin Biavlsmetode for os, at Bierne bleve pakkede mere omhyggelig til end før.

En eller anden Begynder i Biavl vilde maaste spørge: Hvorledes kan man i Vintertiden se, at en Bifamilie lider Vandmangel?

Evaeret herpaa lyder: Enten kommer en stor Mængde Bier frem ved Indgangen og giver ved en stærk klagende Lyd tilkendende, at der fattes dem noget. Giv dem straks lidt Sne eller en vaad Klud paa Indgangsbrettet, til andre Forholdsregler kan skaffes tilveje. Eller man kan se flere Bier enkeltvis flyve bort fra Bistadet, selv i stærk Kulde; de bør da straks vandfodres med lunkent Vand. Men den bedste Forholdsregel mod Tørst hos Bierne i Vintertiden er: Giv hver Bifamilie ved Indvintringen en halv Snes Pd. Kandisfirup, og sørg for at forny deres Bygning regelmæssig, at den ikke bliver for gammel.

Bierne maa ikke indvintres paa ny Vokstavler, thi de ere for kolde for Bierne

at opholde sig paa i Vintertiden. I de Tabler, hvorpaa Bierne skulle indvintres, maa der være ynglet mindst en Gang, saaledes har en Væresætning ved den rationelle Biavl hidtil lydt. Denne Teori bidrog sit til, at jeg i lang Tid ikke kunde indse, at det var gavnligt for Bierne at have ny Tabler i Vinterlejet. Jeg tillægger ikke længere denne Væresætning nogen virkelig Betydning. Saadanne intetsigende Teorier bidrage kun til, at vi have økonomiske Tab af dem.

Nu vil jeg haabe, at jeg har skrevet denne Artikel om Bokshygningsens Fornøelse saa bestemt og forstaaelig, at den maa bidrage sit til, at Bierne maa blive indvintrede paa gode Tabler; det vil da bidrage sit til at befri os for at være ængstelige for, at disse smaa Husdyr skal lide Vandmangel derinde i deres Bolig, naar de kolde Dage kommer, thi det betaler sig at indvintre sine Bier i tætte Boliger med omhyggelig varm Pakning samt rigeligt og sundt Foder i gode Tabler, saa kan man vente at gense sine Familier om Foraaret i sund og kraftig Tilstand, dygtige til at tage fat paa deres Arbejde, naar Vejrliget tillader det.

Biavlskolen.

Af N. S. Kristensen, Himmelov.

Biavlskolen afholdes iaar i Juli Maaned i Roskilde under Ledelse af de 2 fastansatte Biavlslærere. Skolen varer i 14 Dage. Dagen for Skolens Begyndelse vil senere blive bekendtgjort.

Formiddagstimerne fra Kl. 8 til 12 agtes anvendte til at gennemgaa Erølevs „Fører i Biavl“, Vorbecks „Vejsledning i den moderne Biavl“ og Biernes Naturhistorie; desuden vil der blive givet Vejsledning i Plante- og Indsigtslære samt foretaget mikroskopiske Undersøgelser. I Eftermiddagstimerne fra Kl. 3 til 6 vil der blive arbejdet med Bierne. Dronningavl vil blive forsøgt, Dronninger indført til andre Folk, ny Bisfolk vil blive dannede m. m. Der vil blive Vejledning til at arbejde baade med 10 × 12, 12 × 12, 14 × 14, Lavnormalrammen samt den amerikanske Ramme. Bigaarden, der er til Skolens Raadighed, vil tælle omtrent 30 Bisfolk, som bestaar af danske, italienske og Krainerbier. Bigaarden vil blive oprettet i min Have ved „Marienlyst“, 5 Minutters Gang fra Roskilde Jernbanestation og 2 Minutters Gang fra Roskilde Højskolehjem.

Om Aftenen vil der blive holdt Dis-

kussion om Biavl samt givet Eleverne Vejledning til at øve sig i at holde Foredrag.

Ophold kan faas paa Roskilde Højskolehjem. Værelse og fuld Kost faas a 2 Kr. pr. Døgn. Vil 2 Elever dele Værelse er Prisen kun 1½ Kr. pr. Døgn. Ansøgning om at blive optaget paa Skolen bedes indsendt snarest.

Spørgsmaal om Biavl.

Den 9. April om Formiddagen kom en Sværm Bier flyvende til min Have, saa tæt og saa samlet som nogen Sværm om Sommeren. De overfaldt 3 af mine Stader, særlig det stærkeste. Da Rampen hen paa Eftermiddagen var stilnet noget af, fandt min Hustru mellem de mange døde Bier foran Stadet en Dronning krybende paa et Straa. Jeg gemte den til henimod Aften og satte den da ind i Stadet i den Tanke, at det var min Dronning, der var sluppet ud i Rampens Hede.

Næste Morgen indfandt en Mand, der bor c. 1500 Alen fra mig, sig hos mig for at tale med mig om denne Sag. Det var hans Bier, der havde overfaldet mine. Han forklarede, at han d. 8. April ved Middagstid gav sine Bier det første Foder for iaar. Han lagde straks Mærke til, at det ene Folk blev særdeles livligt, næsten vilbt. Den 9. April var han ikke hjemme, men hans Familie saa Sværmen gaa ud og fulgte den langs Vejen til min Have.

Jeg fulgte Manden tilbage. Vi aabnede Stadet. Der fandtes ikke en eneste forseglet Honningcelle, men nogen forseglet, næsten fuldmoden Yngel og nogle nylagte Æg. Derimod fandtes ingen Yngel paa Mellemstadier. Af Bier var der ikke een Haandfuld tilbage og Dronningen var ikke derimellem. Hvad kan Grunden til dette pludselige Rovbegær være? Og hvad kan Hensigten have været dermed, da Dronningen synes at være gaaet med og ingen af Røverne vendte hjem med Bytte, som det ellers er Tilfældet? Jeg har i 3 Aar været Abonnent paa „E. f. B.“ og beder Dem være saa venlig, at sige mig Deres Mening om denne Sag i Bladet. F. K.

Det hændes ikke saa sjældent, naar det er varmt Vejr i Foraartstiden, at alle Arbejdsbierne og Dronningen med flyve ud af deres Bolig som Sværm. Grunden dertil er i Reglen den, at Folket enten ingen Honning har i Tablerne eller at Honningen i Tablerne er krystalliseret, saa Bierne mangle Vand, eller at Bierne have været

indvintrede paa altfor stort et Antal Kammer, saa Bierne have maattet forlade den allerede ansatte Yngel og trukket sig længere tilbage i Huset efter Forraadet. En saadan Sværm slaar sig ofte ned paa et Hus, hvori der er et stærkt Bifolk. Der opstaar saa en meget voldsom Kamp, hvori der bliver dræbt mange Bier. Man bør derfor søge at indfange Sværmen, saa snart den er kommet. En saadan Sværm kaldes en Hungerssværm eller Nøbsværm. Naar Sværmen bliver sat i et Hus, hvori der er Tavlebygning, og den bliver plejet omhyggeligt, kan der ofte blive et godt Bifolk af den.

Det sker ogsaa, men ikke ret ofte, at naar Bierne holder et meget stærkt Forpil, saa løber Dronningen med ud af Huset og saa flybe de ud som Sværm.

Det er altfaa ikke for at røve, at Bierne ere skjøne ud; det maa nærmest kaldes for en Udvandring af Folket for at opsjøge et andet Hjem, der har bedre økonomiske Forhold.

Rejsende Biavlere.

(Gleanings.)

Professoren Benton fra Canada fortæller omtrent følgende om sine Erfaringer angaaende fremmede Bier:

Krainere. Jeg erindrer, at man for nogle Aar tilbage stredes heftigt hjemme hos os om, hvad Krainerne egentlig var for en Slags Bier. Der var dem der mente, at det oprindelig var en gul Bi, og man saa Avertissementer om de „gyldne Krainere“. Dronningavlere i Krain forsikrede mig saa, at der maatte var een af 50 Bier i en Sværm fra Krain, der viste blot saameget som Spor af gult paa det første Vaand.

Nu har jeg rejst hele Krain igennem, og ovenstaaende synes at være ganske rigtigt. I den sydlige Del af Krain ere de gule, italienske Bier i Overbægt; men Bønderne have i Karevis været vant til at flytte Bierne mod Nord paa visse Tider af Aaret hen til de rigere Træk-Egne. Ligeledes ere Bønderne i den nordlige Del af Landet komne ned mod Syd med deres graa Bier, og paa den Maade ere de graa Bier komne i Berøring med de gule. Ofte skete det, at Bønderne folgte deres Bier, og da hverken Købere eller Sælgere vare meget nøjeregnende med Hensyn til Biernes Farve, saa bleve disse mere og mere blandede. Derfor ser man ogsaa, at jo længere man kommer Syd paa i Krain, des stærkere viser den gule Races Indflydelse sig i Bigaardene. I den

nordlige Del af Krain have Bierne den rene, graa Farve.

Påtop de mest udprægede, jeg kunde finde af denne Race, valgte jeg til Uds-Dyr. Og da jeg havde opholdt mig i Krain i 4 Aar, havde jeg, hvad jeg ønskede, nemlig den smukkeste Samling Krainer-Bier, der var at finde. Og Racen holdt sig temmelig ublandet, skøndt jeg senere gjorde Forsøg med alle mulige andre Slags Bier. I denne Forbindelse ønsker jeg tillige at omtale, at man særdeles godt ved fortjat Ud kan modarbejde Krainernes Tilbøjelighed til at sværme; jeg har drevet det saa vidt, at der i saa Henseende ikke er stor Forskel paa mine Krainere og mine andre Viracer. I Flid og Arbejdsomhed staa Krainerne ikke tilbage for nogen anden Virace.

(Her indstuder en anden amerikansk Biavlere, Hr. Fr. Greiner, en Bemærkning om, at det muligvis kunde være mere praktisk for Biavlerne i Kanada at søge mod Nord i Stedet for mod Syd, naar de vilde have frisk Blod ind i deres Bigaarde. Han anfører den tykke Pastor Weygaubts Forslag om at indføre norske Bier; disse formenes at være mere haardsjøre end mange andre Landes Bier, fordi de i deres Hjemland ere vant til at kæmpe med lidet gunstige Livsvilkår. [Sfr. T. f. B. Aar 97 p. 151, Aar 95 p. 154].)

Cypriske Bier. Lad os komme tilbage til Sagen. Da jeg havde opdrættet Krainer-Dronninger i fire Aar, tog jeg til Cypern. Her var Bierne meget ensartede, saaledes som det var at vente paa saa lille en Ø. De vare stærkt gule af Farve og en ubetydelig Smule mindre end Krainerbier. Paa Den herskede der næsten altid stærke Storme, og dette Forhold havde udviklet Biernes Muskelstyrke i høj Grad. Disse Bier ere derfor velstikkede til at foretage lange Udflugter. Desuden findes der en Masse Hvepse paa Cypern, og disse angribe tit Bierne — ja, de ødelægge undertiden hele Bigaarde. For bedre at forsvare sig have Bierne faaet for Skik, at klumpe sig sammen om Flyvehullerne paa Staderne, og saasnart Hvepsene komme i Nærheden fare de ud imod dem. Saasom disse Bier stadigvæk forulempes af Hvepsc, ere de blevne meget vanskelige at behandle. Trods deres Lyst til at stikke, behandlede jeg dem dog omtrent lige saa let som almindelige sorte Bier, ja jeg syntes næsten bedre om dem end om de sorte. Det kunde meget godt ske, at jeg aabnede for et Stade uden at bruge Røg, og jeg skulde være tilbøjelig til at antage, at viovre i Amerika meget godt kunde saa stikkelige Bier ud af de cypriske Bier, naar vi først fik prøvet dem længe nok.

Syriske Bier. Ogsaa Syrien kom jeg til paa min Biavler-Rejse. Den syriske Bi har stor Lighed med den cypriske; Bierne i Palæstina (Fødeland, det hellige Land) ligne derimod ikke de cypriske Bier saameget. Men ingen af disse to Biracer er nær saa stikkelig at have med at gøre som den cypriske. Palæstinabierne ligne nærmest de ægyptiske Bier, der ogsaa ere i høj Grad stikkelystne, og som vise en særlig udpræget Tilbøjelighed til at frembringe æglæggende Arbejdere.

Græske Bier. I Grækenland fandt jeg en meget ondstabsfuld Bi; den var stor og mørk og var sandsynligvis en Blanding af de østlige og vestlige Racer. Indbyggernes benyttede en Slags Kuber, der lignede runde Kurve; foroven i dem var der anbragt (Kamme-Bister) Binde. Jeg tænker næsten Befolkningen har drevet den samme Slags Biavl i de sidste Tusinde Aar. De græske Biavlere sir deres Honning og opbevarer den i Poser af Gedefind — naturligvis med Haarsiden indad.

Italienske Bier. De italienske Bier, der havde det stærkeste Racepræg af alle dem, jeg saa i Italien — det var dem, som jeg traf paa i Nærheden af Bologna og mod Nordvest i Parma, Bergamo og Modena. Paa Sardinien saa man rigtig gode italienske Bier.

Puniske Bier. Længs Afrikas nordlige Kyst fandt jeg de sorte puniske Bier i Tunis, Tripolis, Algier og Marokko. Naar man har sin Drift anlagt paa Høst af Tavlehonning, er det en højst uheldig Bi; for den bruger Klæbebofs i store Mængder allevegne i Staden, og dens Cellelaag se saa underlig vandede ud. Bi erindre nok allesammen den Tid, der blev udsjort saadanne puniske Bier fra England. — Nord-Afrika er forresten et Paradis for Bierne. Den Rosmarin-Honning, der samles der, anser jeg for at være den bedste Honning i Verden. De Indfødtne drive Vandre-Biavl og flytte deres Bøier pr. Kamel. Som Stade bruge de en lang Cylinder af Ler; for hver af Enderne er der en Lerplade. Honningen tages ud bagfra ved Trækkets Slutning. De Indfødtne slaa aldrig Bierne ihjel for at faa fat i Honningen, men de lade dem tværtimod altid endog beholde Honning nok, saa at de heller ikke komme til at julte ihjel.

(Sluttes.)

Bistik.

Of Chalou Fowl's. (Gleanings in Bee-Culture.)

Doctør Gallup har for ikke ret længe siden i American Bee-Journal givet det

Raad at behandle Bistik med Koldtvands-Omslag, og det hvad enten der var Tale om Dyr eller Menneker. Jeg havde haabet, at dette Spørgsmaal skulde være bleven drøftet yderligere i Bladet. Dette er imidlertid ikke sket, og jeg tager derfor til Orde her i dette Blad, som jeg plejer at skrive i. Ogsaa „Gleanings“ Redaktør synes nu at være ganske glad ved Koldtvands-Behandling, skøndt han just ikke anbefaler den i sin Bi-Bog (Rovts ABC of Bee Culture). I denne taler han om, at det gør mere ondt i Haanden, naar man efter at være stukket i den putter den ned i en Spand Vand; han mener ganske vist, at det kan være, at det er, fordi man derved kommer til at tænke saameget desmere paa Haanden. Det tror jeg ikke. Det kolde Vand giver stærkere Smærter, det er min Erfaring.

Jeg skal tillade mig at anbefale en mere indgaaende Prøvelse af denne Behandlingsmaade, inden man anvender den i sværere Tilfælde. Lad os først se, hvordan den virker i mindre farlige Tilfælde, og lad os se, om man paa den Maade virkelig i nogenjomhelst Grad kan skaffe Lindring for Smærterne, udover den Lindring, der vilde være indtraadt alligevel, uden Anvendelse af nogetjomhelst Middel. Jeg for mit Vedkommende vilde ikke paa nogen Maade tillade noget Medlem af min Husstand, at anvende denne Behandlingsmaade i et farligt Tilfælde. Det er min fulde og faste Overbevisning, at det meget godt kan være livsfarligt at anvende koldt Vand, naar der er Fare paa Færde.

Man vil maaste spørge: „Ja, men hvad skal vi saa bruge, naar vi ikke maa bruge koldt Vand?“ — Naah, det er saameget ganske simpelt. Man skal blot bruge varmt Vand og ikke koldt. Jeg skal tillade mig i det følgende at meddele lidt om mine Erfaringer i saa Henseende.

Sjor Joraaer gif jeg — uden Røgpuster eller Stør — hen til et Bastard-Stade. Djebkliffelig var der et af de ondstabsfulde Insekter, som fløj hen foran mit ene Øje, og straks efter stak mig lige i det blotte Øjæble, uden at der kunde være Tale om at faa Tid til at afværge Insektets Angreb. Det er et mildt Udtryk om Smerten, naar jeg siger, at den var meget stærk. Det er sandt at sige det værste Tilfælde, jeg har haft i de sidste 20 Aar. Heldigvis skete det hjemme i min egen Viggaard. Da jeg netop havde benyttet et Klæde vædet op i varmt Vand mod neuralgiske Smærter i Øjnene, kom jeg straks til at tænke paa dette Middel igen. Jeg kunde ikke se ud af Øjnene, men det lykkes mig dog at stavre hen til Huset og raabe om Hjælp. Saa snart der var

bleven tilbejebraagt varmt Vand, fik vi ladet et Omflag og lagt det paa. Resultatet udeblev ikke. Smerterne aftog, og det netop i Forhold til Omflagets Varme.

Senere paa Aaret fik jeg atter Lejlighed til at benytte det samme Middel. En Morgen tidlig hørte jeg Støj, sprang op og barhovedet og barfodet løb jeg ud. Det viste sig, at min Hest havde faaet Leddet op paa en eller anden Maade og var kommen udenfor Hegnet. Den havde faaet Tøjret viklet ind i nogle Buske, i hvis umiddelbare Nærhed der stod to Eftersvørme. Det ene Stade havde Hesten sparket helt i Stykker og det andet havde den netop væltet over det første, da jeg kom til. Naturligvis var Luften fyldt med rasende Bier og Dyret foer rundt, som om det optraadte paa Manegen i en Cirkus. Jeg prøvede at faa fat i Rebet og skære det over, men jeg kunde ikke komme nær nok hen til det rasende Dyr, uden at udsætte mig for at blive trampet ned øjeblikkeligt. Saa traf jeg mig tilbage til Huset, alt imedens jeg rev hele Haandsfulde af Bier af mig; de sad tykt allevegne, hvor de kunde komme til at stikke: paa Ansigt, Hals og Sæse. Men aldrig saasnart havde jeg naaet Huset, før jeg kom til at tænke paa, at jeg havde ladet det trofaste gamle Og blive tilbage med den visse Død for Dje. Saa styrlede jeg mig atter i Kampen med de rasende Smaa dyr, og det lykkedes mig at faa Tøjret løst fra Bustene. — Nu skaffede jeg mig straks fat i noget varmt Vand og anbragte varme Omflag, ligesom ved tidligere Lejligheder. Efter omtrent 20 Minutters Forløb vare Smerterne stillede jaameget af, at jeg kunde tage Hesten under Behandling. Dens Djne vare saa stærkt opsvulmede, at de vare helt tillukkede, og den stejlede, slog ud, smed sig ned paa Jorden og rullede sig i een Mendelighed. Det saa nærmest ud, som om den vilde slaa sig selv fordærvet, hvis den ikke døde af Stikkene. Der var da heller ikke nogen, der ventede, at den skulde leve, og der var en af mine Naboer som jagde, at den vilde dø efter omtrent en halv Times Forløb; han havde engang før set en Hest blive stukket ihjel af Bier. Men jeg syntes dog, at jeg skulde gøre lidt for at lindre Hestens Smerter. En af mine Naboer hjalp mig med at holde paa det rasende Dyr, og saa badede jeg den med kogt Vand paa de Steder, hvor den var stukket værst; paa sine Steder blev Rødet næsten skoldet. Naa, da den havde faaet den Behandling i et Par Timers Tid, kunde alle og enhver se, at det var bedre med den; den smed sig ikke længere ned, da vi rejste den op; og saa holdt vi op med at bruge det kogte Vand. I et Par Dages Tid

kunde den hverken æde eller drikke; Læberne vare svulmede helt væk fra Tænderne. I en Ugestid var den meget stiv, og den var temmelig syg i en Maaned. Den havde Betændelse allevegne, hvor den var stukket værst; paa disse Steder flød Materie ud af den, men saa kom jo Giften ud med det samme. Hesten kunde slet ikke bruges til nogen Ting i over en Maaned, og det varede 4 Maaned før den vilde lægge sig ned om Natten. Men saa havde den ogsaa faaet sit Hulb igen og syntes at befinde sig saa godt som nogenfinde.

Hjærmed tillader jeg mig at anbefale mine Brødre i Biavlen at anvende varmt Vand som Middel mod Bistif. Jeg er bange for at bruge koldt Vand, fordi jeg mener, at det hæmmet Blodomløbet.

Det er heldigvis sjældent herhjemme i Danmark at træffe de af Forfatteren omtalte „sværere Tilfælde“ af Bistif. Men det sker jo dog af og til — ogsaa her til Lands — at et Menneffe eller et Dyr lider svære Smerter som Følge af Bistif. Den amerikanske Forfatteres Begejstring for det varme Vand synes at være ganske ægte. Og det kunde maaske ikke være af Vejen, at en dansk Biavler prøvede det i paalommende Tilfælde.

Fra Kredsen.

Skanderborg Amts BF. afholdt d. 16. Maj Styrelsesmøde i Horsens, hvor det vedtoges at afholde en Række Møder i Sommer, dels af en Biavlslærer fra Hovedforeningen og dels af Kredens Formand, M. Hansen. Der nedsattes et Udvalg, som skal bestemme, om vi i Eftersommeren skal have en Udstilling i Horsens.

Hjørring Amts BF. afholdt Onsdagen den 18de Maj Generalforsamling i Forsamlingsbygningen i Hjørring.

Formanden, Lærer Jensen, Badstær, mindedes i anerkendende Ord afsøde Skatør Ersklev, Kallundborg, i hvem vi have tabt en af vore bedste Mænd; vi finde næppe en saa dygtig Redaktør til Tidsskriftet, som han har været. Ligeledes mindedes Plantør Johnsen, Bagterp, der ogsaa er gaaet bort, siden vi sidst vare samlede. Til begge Vaarer har Foreningen sendt Dekorationer.

Dernæst fremlagdes og oplæstes Regnskabet for Aaret 1897; det udviser en Indtægt af 198 Kr. 7 Ø. og en Udgift af 79 Kr., altsaa et Overskud af 119 Kr. 7 Ø. Det godkendtes enstemmigt. Grundet paa Strafftræden af ny Love for Foreningen afgik hele den gamle Bestyrelse, og ny Valg foretoges. Genvalgte bleve Lærer Jensen,

Badskeer, Lærer Jensen, Elling, Købmand Jens Jørgensen, Hjørring, Assistent Windeballe, Hjørring, Maler Hansen, Ferslev, Lærer Jensen, Taars, samt valgte N. Christensen Bak, Stenum. De afgaaede Revisorer, Købmændene Jens Nielsen og Ab. Andersen, Hjørring, genvalgte.

Som Delegerede til at deltage i DBF.'s Centralmøder valgte Lærer Jensen, Badskeer, Assistent Windeballe, Hjørring, og Købmd. Jens Jørgensen, Hjørring, og som Suppleanter Lærer Jensen, Elling, Lærer Jensen, Taars, og Købmand Jens Nielsen, Hjørring.

Formanden afgav Beretning om sidste Aars Honninghøst, der gav et meget daarligt Udbytte, samt om Foreningens Virksomhed i Regnskabsaaaret; en Del Møder ere afholdte ved Lærer Jensen, Badskeer, og Lærer Jensen, Elling. I indeværende Sommer vil blive afholdt 2 store Møder i Hjørring og Frederikshavn, samt flere Møder rundt i Amtet ved Lærer Jensen, Badskeer, eller Lærer Jensen, Elling. Begæring om at faa Møder afholdte kan indgives til Formanden, Lærer Jensen, Badskeer.

Sammen med Landbosforeningernes Hovedkursus afholdes i Sommer Udstilling i Hjørring d. 31. Juli, hvor der vil blive uddelt Præmier til et Beløb af mindst 200 Kr. for Viablsprodukter og Redstaber. Til Dommere ved denne Udstilling valgte for Redstaber Købmd. Jens Nielsen, Børjen, Hjørring, og Møller Malmberg, Tornby, og for Produkter Smedemester Villadsen, Aalborg, og Købmd. Ab. Andersen, Hjørring.

Næste Aars Generalforsamling afholdes i Frederikshavn.

I et efter Generalforsamlingen afholdt Bestyrelsesmøde genvalgte Lærer Jensen, Badskeer, til Formand, Lærer Jensen, Elling, til Næstformand og Sekretær, og Købmd. Jens Jørgensen, Hjørring, til Kasserer og Regnskabsfører.

Ekko fra Staderne.

Simmelsø, 14. Maj.

Ved nogle af de hertil igaar fra Krain ankomne Bifolk fandtes ikke saa faa Droner.
N. S. R.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 30. Har DBF. ikke en Del Sager, Etjølde og Flag m. m., der laanes ud til at pynte op med ved Udstillinger; hvis saa er, hvor skal jeg da henvende mig for

at faa dem til Laans? (L. D.) — S.: Jo, DBF. har en Del Flag og Etjølde med Bier paa og en Del Stkr. rødt Tøj, som laanes ud ved Viablsudstillinger; men for at være sikker paa at faa det til de Dage, De skal have Udstilling, bør De snarest sende Begæring om Laanet til cand. mag. E. Ersklev, Gothersgade 158 St., København K.

Nr. 31. Hvilken Tid paa Sommeren agtes Viablsfolen afholdt? (L. D.) — S.: I Juli Maaned. Dagene ere endnu ikke fastlaaned, men det vil nok blive enten fra 10. til 24. Juli eller fra 17. til 31. Juli. Tiden vil blive meddelt i næste Nummer af „L. f. B.“

Nr. 32. Behøver jeg at indgive fornyet Andragende, om Optagelse i Kursusset paa Viablsfolen, der nu skal afholdes i Roskilde? (L. D.) — S.: Nej.

Nr. 33. Er Sekretær- og Kassererposten i DBF. forbundet med Redaktørposten, eller kan Bladserne stilles, saa de kan søges hver for sig? (L. D.) — S.: For Tiden er Redaktør-, Sekretær- og Kassererposten forenede, men der synes at være nogen Stemning for at stille Posterne ad. Dette Spørgsmaal vil dog først blive afgjort paa Centralmødet i September Maaned. Posterne maa kunne søges hver for sig. Tilbud bør være tilsendt Hr. Trafikchef F. Møller, Aarhus, inden 1. September d. N.

Nr. 34. Endelig har Vejret tilladt mig at faa Krainerbierne sat fra Kassen og i Hus. Det var et meget stort Folk, men det var ikke godt i orden, thi der fandtes en Mængde Møllarver i Bygningen. Der blev Tavler til 3 Kammer 14 × 12. Jeg synes, jeg skulde have de udbyggede Tavler med Vg og Yngel sammen, men sætter jeg Kunsttavlerne yderst, saa er jeg bange for, at det varer for længe, inden Tavlen bliver udbygget. Hvor vil De anbefale mig, at hænge en ny Kamme med Kunsttavler. (H.)

— S.: Da jeg formoder, at der er ingen eller kun lidt Yngel i den ene af de 3 Tavler, vil jeg raade Dem til at holde de to Tavler med mest Yngel sammen og hænge Deres første Kunsttable ind i Huset, mellem den Table uden Yngel og de 2 Tavler med Yngel; der faar De Kunsttablen hurtigst udbygget og belagt med Vg. Har Folket Trang til mere Blads og Vejret er varmt, kan De hænge en Kunsttable til ind i Huset; den burde saa indhænges tæt op til Vinduet. Naar Vejret ikke tillader Bierne at flyve ud hver Dag, bør De fodre. Bak Bierne varmt til.

Baonlige Binf.

Vejret (15. Maj). Regn, Regn og atter Regn og Kulde har været herstende i den gaaede Del af Maaned, og kun faa Dage har Vejret tilladt Biavleren at foretage Esterhyn ved Bihusene og tilladt Bierne at flyve ud at hente Blomsterstov. Stærke Vifolt, som er fodret rigeligt med flydende Foder og har været palket varmt til, har udviklet sig godt trods Vejret. Plantevæksten er paa Grund af Kulden meget tilbage; Stikkelsbærbusken har endnu ikke afblomstret. Det kolde, regnfulde Vejr har hæmmet Svædens Vækst meget, men har givet Vigerkaalen og Agerfjenneppen en god Lejlighed til at spire og Rodkrudret til at udvikle sig. Med varmt V. jr vil der snart blive mange Blomster, men Bierne skal have længere Tid til at udvikle sig i, og i mange Bihuse er der allsør faa Bier til at udnytte det første Hovedtræk.

Fodring. Hvis der indtræffer længere Tids slet Træk (koldt, blæsende eller regnfuldt Vejr), da bør saadanne Familier, der ikke have rigeligt Førraad, jodres Længsomt, især gælder dette om svage Familier, om Sværme og om Familier, der have lidt stort Tab af Bier ved Førraarsudflugterne. Fodringen bør da ikke ske uvenover et Magasin, der er bestemt til Udflugning, men saaledes at det nedbaarne (eller opbaarne) Foder anvendes i Ingeleiden.

Sværmingen er saavidt os bekendt endnu slet ikke begyndt her i Landet. Vi have vel hørt Tale om nogle „udvarmede“ Bifamilier allerede i April; men saadanne pleje vi ikke at medregne til de egentlige „Sværme“. I dette sildige Aar maa de fleste Sværme ventes i den sidste Halvdel af Juni og i Begyndelsen af Juli.

Kunsthvarme. Det er i denne Maaned den bedste Tid til Dannelse af Kunsthvarme (se S 151); man maa naturligvis erindre, at det kun under særlig heldige Forhold vil kunne lykkes at opnaa Udbytte endnu i denne Sommer af de Stader, der have afgivet mange Bier eller flere Ingeftavler til Kunsthvarme.

Kunsthavler. Kun hos Sværme (naturlige eller kunstige som Nr. 4 S. 165) vil man i den første Byggerid (10—16 Dage) kunne gøre Rgning paa at faa bygget Arbejdertavler under Ledere. I alle andre Tilfælde maa man anvende hele Kunsthavler, hvis man ønsker, at Bierne skulle bygge Arbejdertavler.

Ingelefredning. Man kan nu uden Fare hos en stærk Bifamilie fremme Ingelefredning og Byggearbejde ved at nedskyde en Kamme med hel Kunsthavle mellem de 2 yderste (bageste) Ingeftavler.

Endring af Sværme vil i Almindelighed kunne opnaas ved de 2 Midler: Rigelig Udvidelse af Pladsen i Stedet i rette Tid og Formindskelse af Pakningen i meget varmt Vejr. Kun hvis man tillige ønsker Formering af sine Bifamilier, bør man borttage Ingeftavler for at hindre Sværming.

Dronninggitter. Endnu have vi ikke anbragt disse i noget af vore Stader; men naar man betænker, at en god Dronning kan belægge en Tavle paa 120 " i Løbet af 2 Døgn, saa er det let at forstaa, at Ingelefreden i en stærk Bifamilie i Løbet af faa Dage kan udvides fra 7 til 14 saadanne Tavler. Derfor have vi nu, da Ingelefredningen begynder at tiltage stærkt vore Gittere parat, jaavel vandrette Gitter som Indstud (lodrette). Med Hensyn til de vandrette Gitter er det heldigst, at der er Bivej baade under og over dem, det er da ligegyldigt, hvilken Vej Nabningerne vende. Lægges Gitteret derimod umiddelbart paa Tavlebærerne, da bør Nabningerne vende samme Vej som Tavle-gangene. I Indstud (lodrette) har det næppe Be-

tydning, hvilken Vej Nabningerne vende; men man plejer at lade dem vende vandret.

Udflugning af Honning bør kun ske af saadanne Tavler, der ere næsten fuldstændig forseglede, da man ellers faar en uholdbar og slet Vare. Der er dog i den Henseende megen Forskel paa de forskellige Slags Honning. Frugttræ-Honning er i Almindelighed meget uholdbar, hvis de Tavler, hvoraf den udflugtes, ikke ere helt forseglede. Ingehonning kan derimod være holdbar nok, om den end udflugtes af uforseglede Tavler. Sommerhonningen bør helst ikke udflugtes, for Gellerne ere forseglede. Det har vist sig, at naar Honningtavlerne saa Lov til længere Tid at forblive i Stedet efter den første Forsegling iorthke Bierne senere Gellelagene. Dette synes at tyde paa, at der gennem det første Nyde Dække endnu foregaar en svag Jorddampning, og mange ansete Biavlere lade derfor Honningtavlerne forblive saalænge som muligt i Staderne, fordi de derved mene at faa en bedre Honning. Derfor udskræves imidlertid store Stader, der kunne rumme mindst 36 Tavler a 120 ". Vi have i de senere Aar fulgt denne Metode og fundet, at det havde en særdeles heldig Indflydelse paa Honningens Kvalitet. Vi tilraade derfor ikke uden Nødvendighed at udflugte Honning allerede i Juni Maaned. Hvis Aaret er godt Honningaar, som det hidtil har tegnet til, kan denne Nødvendighed dog meget let indtræffe også de mange Biavlere her i Landet, der have Stader, som knapt rumme 20 Tavler af det angivne Maal. Gellerne maa man da udflugte tidlig end lade Bierne savne den nødvendige Plads; thi dette bevirker et Tab, som slet ikke kan oprettes.

Stadernes Stilling maa i denne Tid, da meget Byggearbejde foregaar, være nojaagtig vandret paa den Led, der gaar paatværs af Tavlerne, da disse ellers ville blive byggede skævt i Kammerne.

Mol. Høst paa at svovle de hengemte Tavler, saa snart der viser sig Mol i dem (glimfende Troade).

Kundgørelser.

Bistadefabriken

Tved — Svendborg

3dag Stadennummer 9939.

Kristian Pedersen.

Ægte italienske Dronninger,

Pris pr. Stk. 5 Kr. 50 Øre.

Sværme af ægte Krainerbier,

Bægt over 2 Hund, Pris 10 Kr. For levende Modtagelse garanteres. Ordre bør være mig tilsendt senest d. 6. Juni. Dronningerne og Sværmene ventes hertil omkring d. 11. Juni.

N. S. Kristensen, Himmelow, Roskilde.

Paa Jacob Erslev's Forlag er udkommen og laas hos Boghandlerne:

Fører i Biavl.

Af Hans Erslev.

3die omarbejdede Udgave.

Pris 2 Kr.

1100 Binduestrammer a 16 Ø. saas hos
Kr. Pedersen.

Krydsningsdronninger.

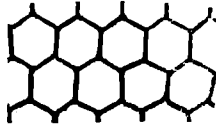
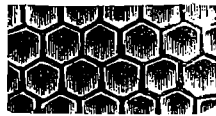
Da det fremdeles vider sig, at Krydsningerne overgaar de rene Macer i flere Retninger, agte vi atter iaar at avle den Slags Dronninger. Befrugtede Dronninger vil fra Slutningen af Juni kunne faas a 2 Kr. 50 D. pr. Stk, ubefrugtede fra Midten af Maanedene a 1 Kr. 25 D. pr. Stk. Alle Dronninger, som vi iaar udsende, vil blive avlede efter vor ny Overrumsmetode.

Bedr. Nielsen, Ollerup, S. Sterninge.

En prima 14 " Kunsttaavlevalse,

lige hjemkommen fra Amerika, er til Salg til sædvanlig Pris hos

N. S. Kristensen,
Himmelø, Høstilde.

For at realisere hele mit store Lager af Bivoks sælges

fra 1ste Juni

mine prima premierede ægte Bivokstavler til følgende Priser:

1 a 10 Pds. 1,80 Kr.
10 a 25 " 1,75 "
25 a 50 " 1,70 "
over 50 " 1,65 "

Største Udvalg i Bivoksreliefskifter.

Viborg, den 1ste Juni 1898.

Chr. Niegels.

Paa Grund af Bortrejse

skal alle mine Bier (12 Trugstader 10 x 12 af Kr Pedersen) sælges i Lobet af April Maaned.

Dandselærer **K. P. Christiansen,**
Guldbjerg pr. Gudme St.

Mine flere Gange premierede

Ægte Bivokstavler

anbefales de ærede Biavlere. **J. Olsen,**
Urmager, Græsted.

Til Salg.

8 kraftig udvintrede Bifamilier med unge Dronninger fra 1896 og 97, i tildeels ny Stader (Lavnorm), ønskes af Mangel paa Plads solgte. Naar Salg kan ske nu i Foraaret, kan de købes meget billig. Familierne garanteres sunde.

Sergent **J. S. Jørgensen,**

Dronningensgade Nr. 6 C., Fredericia.

Biavlsredskaber

i stort Udvalg, men kun saadanne, der ved Prøve ere fundne at være brugbare, faas hos

Alex. Rasmussen, Kallundborg.

Søjest Rabat til Forhandlere og Forænderinger gives.

Efter min Mand's Død realiseres et større Parti forskjellige Etiketter til følgende meget nedsatte Priser:

7800 røde farvetrykte Etiketter 70 D.
8500 udskarne farvetrykte Etiketter 70 D.
9300 firfandede Etiketter (Ægte Honning-Vifor) 20 D.
9000 " " (syltede i Honning) 20 D.
6400 " " (Honning-Limonade fra) 20 D.
3600 firfandede Etiketter (Honningvin fra) 20 D.
2400 " " (Bedes bemærket) 20 D.
1700 " " (En ægte Blomsterhonning) 25 D. pr. 100.

800 aflange Etiketter (Medalje, Men ægte Honning fra) 30 D. pr. 100.

200 firfandede Etiketter (Men udstynget Honning) 25 D. pr. 100.

200 aflange Etiketter (Men ægte Mød) 35 D. pr. 100.

750 Ets. af „Blomstertalender for Biavlere“ pr. 100 20 Kr., pr. Stk. 25 D., oprindel. Pris 50 D.

618 Ets. af „Honningen og dens Anvendelse“, 2. forøgede Udgave, pr. 100 20 Kr., pr. Stk. 25 D., opr. Pris 50 D.

(112 Ets. af Honningen og dens Anvendelse.)

„Fører i Biavl“, 3. Udgave, 2 Kr.

4400 Etspl. af „Honningen som Nærings- og som Lægemiddel pr. 100 10 Kr., opr. Pris 20 D. pr. Stk.

Elisabeth Erslev.

Ordres ekspederes ved **Alex Rasmussen,** Kallundborg.

Kunsttavler

af godt Bivoks faas ogsaa iaar hos **B. Bojesen,** Sydstofte, Nybøbing F.

Biboliger og Udflængere

haves nu paa Lager til udsøgte billige Priser, og sendes straks efter indgivne Ordre. Mine Stader tildeltes Medalje paa Udstillingen i Malmø 1896. Kammer, Lister og Klodser haves færdige. Ærede Forbrugere bedes indgive deres Ordre i god Tid. Fortrinlige Røgustere sendes over hele Landet ved Indsendelse af 2 Kr. 16 D.

Erhødigst

N. Jensen, Smeder,
Sjølte, Bræsto.

Kantsdyk-Stempler

til billige Priser faas hos

N. Schmidt, Vinkelvej 6, 3. Sal, København V.

Ægte italienske Dronninger

forsendes overalt for 4 Kr. i Maj og Juni, senere 3 Kr. pr. Stk. Indførelsesanvisning medfølger gratis.

S. P. i Christiansen,
Naarup S.

Mjød. Mjød.

En aldeles ægte, god gammel Mjød faas i større og mindre Partier hos **C. J. Grønning,** Vejrup, Bramminge St.

Emballagen beregnes billig, men erstattes ved Tilbagefødselsken.

Bifoder.

Som et udmærket Bifoder anbefales prima, lys kandis kun 20 a 22 Ore pr. Pds. Forsendes overalt fra **Johan Hansen,** Randers.

Prisliste over Biaolerrekoisiter

fra

Alex. Rasmussen, Kallundborg.

Fin-Vestanker af Blis 22 D.
Do. af Gummi med Nør 1 Kr.
Louper, hornindfattede, **2 Glas** 1 Kr. 20 D.
3 Glas 1 Kr. 40 D.
Dronningcellebeskyttere 8 D.
Amerikanske Delinger pr. Stk. 6 D., pr. 100 5 Kr.
Strællebatter til alle 3 Maal 1 Kr. 65 D.
Alleys Dronning- og Dronfælde 1 Kr. 75 D.
Dronningbære 30 D.
Honningløsnere 80 D.
Amerikanske Zinkfæse, 30 " lange, 20 D.
Galvaniserede Bihængsler, pr. Par 10 D.
Honninghaner af Tin 75 D.
Engelske Honninghaner, Patent, af fortinnet
 Jern, 1 " Hul, 1 Kr.
Honningspænde af fortinnet Staalplade.
Udflugningspænde med Patent-Pauser 2 Kr.
 85 Ore.
Honningst til Spanden 60 D.
Solvoftsmelter, 16 " \times 17 " indvendig, 3 Kr.
Winklers Damp-Vokstenser, meget praktisk,
 30 Kr.
Kunststaveformer af Kobber pr. 1 " 18 Or.
Howards Metallinder pr. Stk. 6 D.
Honningspænde med Laag, fortinnet Staalplade,
 27 Pd. 2 Kr. 35 Ore, 35 Pd. 3 Kr. 50 D.,
 43 Pd. 4 Kr. 50 D., 64 Pd. Honning 5 Kr. 50 D.
Bundenser 25 D.
Zinkplader Nr. 8 24 1/2 D.
Erstestader 13 1/2 " \times 8 " med Zinklag, 1 East
 Magasiner 11 Kr.
Enkelstader med 18 Kammer i Hovedrummet.
 16 Stk. 3 1/4 " høj N. i Honningrummet 9 Kr. 50 D.
Cylinder-Udtømmingsmaskine, 2 Tavler 12 " \times
 12 ", Snoretret, Soldenes Afstand 13 1/2, 20 Kr.
Prima Vokstavler.
Honningglas med Struelaa.
Porcellæns Nedlæg pr. 100 5 Kr. 35 D.
Aluminiums Hønseringe pr. 100 65 D.

Et Parti Honning i Delinger

offtes. Tilbud bedes tilsendt
Danf. Vin- og Konserver-Fabrik, Aalborg.
 W. Rasmussen.

Honninghus.

Nyt praktisk indrettet Bihus til 4 Familier.
 Fortrinligt Udvlings-, Overvintnings- og Hon-
 ningstade, er let at behandle. Huset er i Firkant
 c. 38 \times 38 " og sættes paa en muret God. Til
 hver Familie er 13 12 \times 12 " N., Dækbrædder, et
 Magasin med 10 12 \times 6 " N. og Indskud, samt
 Blads til et mere ovenpaa. Midt i Huset er et
 Foderhul med Foderapparat. Flyvehul og Klap-
 flyvebræt midt paa hver Side. Zinklag med Hængsler
 midt paa Huggen, oplukkes fra begge Sider.
 Hjørnene beklædes med Zink, Bunden med Tagpap.
 Godt Arbejde. Smukt malet. Se Billedende Nr.
 1 1898, Side 23. Huset er en Præd for enhver
 Have. Pris 25 Kr. **Niels P. Poulsen,**
 Bittrup pr. Hølsted.

Viboliger, Udflugtere, Hønsere,
Høglæser, Kunststaver og Rumhus-
maskiner faas hos
F. Chr. Olsen,
 Hølsted pr. Solled.

Voks byttes med Kunststaver.

Honningglas til Overbinding, prima Glas,
 affleben Rand. Indhold 1 Pd. pr. 100 Stk. 9
 Kr. 50 D. Pr. Stk. 10 D 2 Pd. pr. 100 Stk.
 14 Kr. 50 D. Pr. Stk 15 D.

Abbotts Honningglas, rigtig Facon. Indhold
 1 Pd. pr. 100 Stk. 13 Kr. Pr. Stk. 13 1/2 D.
 2 Pd. pr. 100 Stk. 19 Kr. 50 D. Pr. Stk.
 20 D.

Bergamentpapir, 30 " bredt, pr. Men 5 1/2 D.
Propper af prima Kork til Abbottsglas pr.
 100 Stk. 1 Pd. 2 Kr. 75 D Pr. Stk. 1 Pd.
 3 D. Pr. 2 Pd. 5 D.

Prøveglas i Erchhister til Honningprover
 pr. Stk. 15 D.

Prima afflevent Zink-Dronninggitter pr.
 God 65 D.

Prima Vagitter pr. God 85 D.

Erstevs fuldkomne Godrer 70 D.

Koerbs Godrer 60 D.

Simmins Kandsfodrer.

Bipibe (Gronnings Model) 2 Kr. med Hætte.

Bibehæfter for Biaolere 20 D.

Høglæser (Hjst) med Spids 1 Kr. 25 D.

Spids dertil 10 D.

Høglæser Clark's, 2 Kr.

Paandrogger 2 Kr. 30 D.

Vislør, 19 " højt 65 D.

Strællekniv, Woods Model, 75 D.

Spartler, afrundet Blad, 10 " prima kvalitet 75 D.

Spartler, 5 " langt Blad 45 D.

Tavlespore 30 D.

Tavletraad, fortinnet, engelsk Fabrikat, pr. Pd.
 60 D.

Porters Bitommer 50 D.

Neufs Bitommer (se L. f. B. 1897 S. 52) 40 D.

Koddefander, dobbelte 1 Kr.

Bihandsker af Gummi, solide, praktiske Facon,
 2 Kr. 35 D.

Udsalg til nedsat Pris af Redskaber for Biavl.

Paa Grund af indtrufne Omstændigheder ser
 jeg mig nødsaget til straks at udsælge hele mit
 Lager af **Artikler for Biavl** til betydeligt ned-
 satte **Priser**, hvorfor man i disse Dage hos mig
 særlig fordelagtigt kan købe: **Bihuse, Slyn-**
maskiner, Vokstavler, 2000 Pd. Voks af
egte Bivoks samt alle **Smaarekoisiter.**

Ordres ekspederes i den Orden, hvori de indgaa.
 Bejle, d. 5. Maj 1898. **H. B. Voefen.**

Det bekendtgøres, at paa Grund af den nye
 Svendborg-Nyborg Bane er vor Adresse iaar for-
 andret fra Svendborg til Sorbedro.

Baneadresse Vestrup St.

Gravvænget pr. Sorbedro i Maj 1898.

H. Rasmussen & Ko.,
 Vokstavlefabrikant.

Egte Bivokstavler

faas hos Linas Sogns Bf. **Voks** forarbejdes
 eller byttes. Ordre bedes indgivet til D. Ras-
 mussen, Linas, Løven, og Murer Kristensen
 Borre, Lovbodgade Nr. 109, Silkeborg.

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilsendt mange Førstepremier og Medaljer)
faas atter iaar hos **S. Rasmussen & Ko.**,
Gravvænget pr. Sortebro (for Svendborg).

Bancadresse: Vejstrup St. (for Svendborg).
Bore Tavler ere iaar forbedrede med en ny
Maschine, som giver et ud ærket Tryk. Prisen er
iaar: 1—5 R 185 D ., 5—10 R 180 D ., 10—25 R
175 D ., over 25 R 170. Rent Bivoks tages i
Bytte for 25 a 30 D . pr. R til 1. August; efter
den Tid 5 D . mere pr. R .

Krainer-Bifolk

i originale Kasser vil blive indforskrevet den 12.
April. Pris 15 a 16 Kr. pr. Folk. Bestillinger
modtages. Bierne ventes hertil i Slutningen af
Maanedens.

N. S. Kristensen, Himmelov, Nostilde.

Dronninger

af ren dansk Race vil i den kommende Sommer
komme faas hos Undertegnede til følgende Priser:
Maj og Juni 4 Kr., senere 3 Kr. pr. Stk. Ordres
vil blive ekspederede i den Hæftselge de indkomme.

Jens C. Vedersø,
Blong pr. Hedebyene.

Kun

Vorbecks Boksstavler

fik 1. Præmie paa den store Landmandsudstilling
i 1896.

Godt Bi-Voks.

Tilbud med Pris modtages af **B. Spies**,
Kornforret 25, København.

Magnus Lysbilled-Kasse

med mange Billeder, angaaende Biavlens, sælge
for 100 Kr., oprindelig Pris 200 Kr., hos
Enkefru Elisabeth Erslev,
Kallundborg.

Ægte Bivoksstavler

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig
Ekspedition. Voks byttes.

N. Schmidt, Binkelvej 6, 3. Sal, København V.

Voks

modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Kun
Tavler af ægte Bivoks sendes. Da jeg har anstaaet
en ny Tavlemølle, kan jeg levere 1. Kl. 3 Arbejde.
Efter Gjesten pr. Lunderflov.

Kristen S. Nielsen,
Boksstavlefabrikant.

Biplanter

og Frø af saadanne i maange forskellige af de bedste
Sorter faas hos **Gartner N. C. Andersen**,
Nyborg.

200 Pund Bivoks

(Store rene Stykker)

er til Salg hos Købmand **Jens Just**, Skive.

Vejledning til Biavl

af
V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svobolle
faas i enhver Boglade à 50 Øre. Naar 54 Øre
tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Ægte Bivoksstavler.

Ligesom i for, da jeg overtog Hr. Jøbsens
Forretning, tillader jeg mig iaar at anbefale Bi-
avlerne mine ægte Boksstavler til Tidens billigste
Pris.

Voks byttes og forarbejdes, som sædvanlig, og
omstes helst sendt forst i April.

Næstredup St. i Februar 1898.

Snedker **J. F. Nielsen**.

Kunsttavler af, rent ublandet Bivoks

leveres til billigste Pris. Mit Voks er af fortrinlig
Kvalitet, købt hos kendte vederhæftige Mænd. Voks
forarbejdes. Bivoks (kasserede Tavler) købes eller
laves i Tavler. Enhver bør forsøge mit Dronning-
gitter samt Foderapparat for Over- og Underfoder.
Høstebro i Februar. **N. S. Vorbed.**

Forenings-Meddelelser.

Ringe og Omegus B.F. afholder Søndag
d. 12. Juni, Eftm. Kl. 1/2, Møde i Stomager P.
Hansens Bivavillon i Espe ved Skovsqaard. Hr.
N. Nielsen fra Ellerup vil komme til Stede som
Biavlslærer. Fuldtaligt Møde omstes.

J. P. Rasmussen.

Randers Amts B.F. afholder Generalfor-
samling paa Højstolehjemmet Lørdag d. 11. Juni
d. N., Kl. 10 Formd. Der foretages Valg af 2
Bestyrelsesmedlemmer i Stedet for Lærer Høgh,
Bivild, og Jens Jensen, Lund, som efter Lur
fraræde. Jovrigt behandles Kredens Vetsom-
hedsplan. Særlig forventes hver Kreds repræsenteret.
Lund, den 25de Maj 1898.

Jens Jensen.

Vamdrup B.F. afholder Møde og praktisk
Veiledning i Biavl Søndagen d. 13. Juni, Eftm.
Kl. 2. Begynder hos Biavlerne i V. Vamdrup og
forfattes paa Holte og Vastrup Mark.
Vamdrup i Maj 1893. **S. Brorsen**.

Brevkasse.

Rettelser. I Meddelelsen om tilstaaede Møder
staar fejlagtigt: Høstet Amt, Kr. 15, 13 Møder ved
N. C. Andersen (2 paa Samsø) og Grønning Næsten,
hvilket skal være: Høstet Amt, Kr. 15, 13 Møder
(2 paa Samsø ved N. C. Andersen, Grønning Næsten).

Indhold af dette Nummer.

Biavlskolen, af N. S. Kristensen	164
Bistik, af Chalon Fowls	166
Effo, af N. S. N.	168
Gavnlig Vint	169
Hjørring Amts B.F.	167
Rejsende Biavler, Gleanings	165
Standerborg Amts B.F.	167
Spørgsmaal og Svar	168
Bokshygningsens Forhælsje, af G. Mathiesen	161
Boks-Møllene, af N. S. Vorbed	157

eller Bladet for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaaar den 1. i de 6 Vintermaaneber, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneber. Rumbudspreiser optages for 20 Pre pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Pre 2den og 3die Gang og 8 Pre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de pusses indryktele.

Biernes Øje.

Af Th. Weippl, Wien.

Biernes og overhovedet Insekternes Sansorganer høre endnu den Dag i Dag til de daarligt kendte Kapitler af Insektlæren. Og dog have Naturforskerne med særlig Forkærlighed gjort netop Insekternes Sanser, deres Bestaffenhed og deres Brug, til Genstand for indgaaende Undersøgelser. Vi ved nok, at vore Bier kunne høre samt at de ere i Besiddelse af en stærkt udviklet Lugtesans, men endnu er det ikke endelig fastslaaet, i hvilke Legemsdele disse to Sanser have deres Sæde, omend man nu næsten uden Undtagelse er enig om at antage Følehornene for at være Sædet for disse to Sanser.

Saa, det synes endog med Sikkerhed at kunne antages, at Insekterne have Sanser, som ere os ganske fremmede, og om hvilke vi lige saa lidt kunne gøre os nogen Forestilling som den Blinde kan forestille sig Farverne.

Af Biernes forestillige Sansorganer er Øjet det, som er grundigt undersøgt, hvorfor vi ogsaa kende mest til dettes Bygning og Funktioner; det er dog ikke mere, end at der endnu er mangt og meget vedrørende Biens Øje, som endnu er tvivlsomt eller i det mindste endnu ikke er fastslaaet. Vi kunne saaledes endnu ikke med afgjort Sikkerhed paavise, paa hvilken Maade Bierne egentlig

se, eller rettere, hvilke Billeder af Omverdenens Genstande der egentlig opstaa i Bi-Øjet; vi vide intet nøjagtigt om Skarpheden af Biernes Syn, vi kende ikke Grunden til, at Bierne uden Skade kunne udsætte deres Øjne for det fulde Sollys, ja, at de kunne se lige ind i Solen. Endhvermere vide vi ikke, hvorfor de ikke blændes ved den pludselige Omgang fra Mørket inde i Stadet til det stærkeste Sollys osv.; vi ere slet ikke paa det rene med de saakaldte enkelte Øjnes Funktioner.

Det skal være de følgende Liniers Opgave at drøfte ovennævnte Spørgsmaal.

1. Biøjets Bestaffenhed. Biens Synsorgan er af dobbelt Art. Paa begge Sider af Hovedet ligge de forholdsvis meget store Net- eller Facetøjne, og paa Panden træffe vi de saakaldte enkelte Øjne eller Pande-Øjnene, der ere tre i Tallet.

Facet- eller Prisme-Øjnene have Form som en Halvfugle. Vægge vi et saadant Øje under Mikroskopet, saa finde vi, at det ikke udbiiser nogen glat ensformig Overflade men at det er delt i en Mængde smaa sekskantede Felter, næsten ligesom en Bokstavle; disse smaa Felter kalder man Facetter.

Facetternes Antal er ikke ganske bestemt, men hos Dronning og Arbejdere er det sjældent under 3500 og sjældent over 5000, hvorimod Antallet er endnu større hos Dronerne; hvor forbausende store disse Tal end kunne være, saa er der dog adskillige Insekter, der kunne opvise en hel Del flere

Facetter; saaledes anslaar man Antallet til 12,000 hos Dødningshovedet, til 20,000 hos nogle Guldsmedearter, ja, hos en lille Billeart endog til 25,000. Imellem de enkelte Facetter findes der forte, lige, stive Haar, der tjene til Beskyttelse i enhver Henseende. Saabidt det lader sig gøre beskytte de Djnene mod Stød og andre ydre Indgrib, og de træde saaledes i Stedet for Knoklerne, som beskytte Hvirvelbjærene; de beskytte Djnene mod Støb og Bæde og gøre saaledes ganske den samme Nytte som Djenbryn og Djenhaar hos de højere Dyr; endelig beskytte de ogsaa mod Uds, som falder ind fra Siden, eller mod for stærkt Uds og yde saaledes den samme Nytte som de højere Hvirvelbjærs Dienlaag og Hornhinde.

Betragte vi Gennemsnittet af et Facetøje under Mikroskopet, saa se vi, at hver Facet (Prisme-Overflade) bestaar af forskellige Dele. Paa Ydersiden ligger der en Linse, som er udbuet baade opad og nedad (en saakaldet Dobbelt Konvex-Linse); denne hedder Hornhudslinsen. Den er ganske gennemfigtig og bestaar af Chitin, et Stof, hvoraf hele Insekternes ydre Hylster er dannet. Efter hvad der er bleven paavist ved de nyeste Undersøgelser, er Hornhudslinsen ikke noget usammenfat Begeme, men bestaar af flere cylindriske Lag af forskellig Tykkelse, hvilkens Omstændighed er af den største Betydning for Udsbrudningen i Insektøjet og saaledes ogsaa for Synet i Almindelighed.

Ovenover Hornhudslinsen ligger der en anden Linse, den saakaldte Krystallegle; denne er bred foroven, men bliver mere og mere smal, henimod det Indre af Øjet. Hver enkelt Krystallegle er omgivet af et Lag af sort Farvestof, det saakaldte Pigment. Før var det en almindelig Antagelse, at dette Pigments Bestemmelse kun var at forebygge, at de i Øjet indtrængende Udsstraalinger gaa over fra den ene Krystallegle til den anden og derved i høj Grad besværliggør eller endog ganske umuliggør Synet. Men Professor Gyner i Wien har anstillet Forskninger angaaende dette Pigmentlag, og det har vist sig, at det ogsaa har en anden saare vigtig Opgave, som vi senere skulle komme til at omtale. Ogsaa Krystalleglen bestaar af Lag af forskellig Tykkelse ligesom Hornhudslinsen.

Krystalleglen fortsættes i de saakaldte Rabbier, der gaa over i Synsnerven.

Hvorledes se Bierne? Den første, som udtalte sig om dette Punkt, var Joh. Müller, hvis Meninger dog kun vare byggede paa blot og bar Formodning. Han opstillede i 1826 den Teori, at Insekterne havde et opretstaaende Netthinde-Billede, og

han gav en indgaaende Begrundelse af sin Teori. Men i Aaret 1852 drog Grueel og Gottsche til Fjelds imod den Müllerske Teori; de havde lagt Mærke til, at man ved et Glæde under Mikroskop under visse Omstændigheder ser et lille omvendt Billede af en ydre Genstand, f. Eks. af en Udsflamme, endvidere at man ser saa mange smaa Billeder, som ere Facetter. Leewen hoc beskriver et saadant Forsøg indgaaende. Deraf syntes det at fremgaa, at Insekterne ikke have enkelte Billeder af de ydre Genstande, men ligesaa mange Tusinde Billeder, som de have Facetter. Alle senere Forskere paa dette Omraade lode Müllers Teori ligge upaagtet, ja Müller selv havde næsten helt opgivet den, omend han ikke ligefrem udtalte sig imod den.

Først i Begyndelsen af Halvfjerterne kom man under Vejr med, at Teorien med de mange Tusinde smaa Billeder ikke var andet end en stor Fejltagelse, som erfarne Mikroskopeter ikke burde have gjort sig skyldige i. De maatte jo af Erfaring vide, at hver en lille Draabe Fedt, hver en lille Luftblære osv., udfaster et mikroskopisk Billede. I 1874 paaviste Greenacher denne Teories Uholdbarhed og bragte atter den Müllerske Teori til Uere, omend i en noget forandret Form. Ganske vist var hans Teori heller ikke ret meget andet end en Teori, og Striden mellem de to Retninger blev ved med at være staaende, selv efter at Gyner paa det 61de Naturforsker møde i Köln 1888 ved Forsøg havde paavist det oprejste Netthinde-Billede.

Udkast til Love

for

„Danmarks Biavlforening“.

§ 1.

Formaal og Midler.

Foreningen søger, dels gennem Foredrag og Forhandlingsmøder, dels gennem Udbredelse af dertil egnede Skrifter og Udgivelse af et Tidsskrift, samt ved Udsendelse af Bændrelærere, ved Udstillinger og Udbredelse af alle Biavlens vedrørende Genstande, at sprede Kundskab om og Færdighed i den bedst mulige Biavlsdrift og den fordelagtigste Anvendelse af alle Biavlsprodukter. Saa vidt Foreningens Midler tillade det, vil den oprette Biavlsstoler og foranstalte det i Biavlens ny (særlig ny Biracer) underkastet en omhyggelig, sagkyndig Prøve, hvis Udbytte vil blive meddelt Foreningens Med-

lemmer gennem Tidsskriftet. Endvidere har Foreningen til Udlaan blandt sine Medlemmer oprettet en Bogsamling for Biabsliteratur og agter at oprette en Mønster-samling for alle i Biablen anvendelige Redskaber. Endelig vil Foreningen søge at skaffe Producenterne Afsetning for deres Produkter.

§ 2.

Medlemmer, Medlemsbidrag og Medlemsret.

1. Medlem af Foreningen kan enhver uberygget Mand eller Kvinde blive, som derom stille Begæring enten til Kassereren eller en Foreningsformand.

2. Medlemsbidraget, der er fastsat til 2 Kr. eller 1 Kr. aarligt, erlægges ved Indmeldelse i Foreningen for det løbende Regnskabsaar og senere forud.

3. Medlemmerne kunne anstaffe sig et Emblem, som ved Bestyrelsens Foranstaltning er til Salg for en billig Pris. Disse Emblemer bæres da ved Foreningens Sammenkomster.

4. Livsbarige Medlemmer betale 25 Kr. een Gang for alle og have da fulde Medlemsrettigheder, saalænge de leve.

5. Væresmedlemmer kunne paa Forslag af et Bestyrelsesmedlem optages paa Centralmøder med $\frac{2}{3}$ Majoritet og saa som saadanne Tidsskriftet frit tilsendt.

6. Tidsskriftet kan bestilles paa alle Posthuse og Brevsamlingssteder til en Pris af 2 Kr. aarligt.

7. Ethvert Medlem, der betaler 2 Kr. aarligt i Bidrag, erholder "Tidsskrift for Biabl" frit tilsendt, har Udstillingsret, Adgang til Møder, til Svar paa Forespørgsler, til Bogsamlingen og til Foreningens Smaaskrifter og kan afgive 1 Stemme paa Delegerede. — Medlemmer, der betale 1 Kr. aarligt, opnaa de samme Rettigheder undtagen med Hensyn til Tidsskriftet og Stemmeret paa Delegerede. Amtsforeningsformændene ordne nemlig saadanne Medlemmer i Hold paa 2 og opgive til Kassereren, hvem af de 2, der gennem Postvæsenet skal modtage Tidsskriftet. Dette Medlem maa da besørge det sendt til den anden Deltager. For hvert saadant Hold af 2 Medlemmer maa kun afgives 1 Stemme paa Delegerede. Naar Amtsforeningsformanden hos Kassereren indtegner mindst 10 Tidsskriftsholdere paa een Gang, da kan den aarlige Betaling for disse Medlemmer nedsættes til 1 Kr. 50 Ø. for hvert. Til en saadan Liste kan i Aarets Løb gøres Tilføjelser.

8. Ethvert Medlem faar hos sin Foreningsformand 1 Eksemplar af Foreningens

Love og Medlemskort, lydende paa Navn, Aarstal og Amtsforening.

9. Permanente Medlemmer (juridiske Personer eller andre Foreninger, der ønske at optages som et enkelt Medlem af DBF.) betale 50 Kr. een Gang for alle, Tidsskriftet iberegnet.

§ 3.

Organisationen.

1. Biablerforeningens Medlemmer kunne efter eget Valg slutte sig sammen i Amtsforeninger, dog saaledes, at hver skal tælle mindst 10 Medlemmer, og at der i et Amt kun dannes een Amtsforening, der benævnes efter det Amt, hvori de fleste bo, eller Bestyrelsen har sit Sæde, og gives et Foreningsnummer. Enhver Amtsforening vælger af sin Midte en Formand, en Næstformand og en Sekretær.

2. Amtsforeningsformændene have senest 8 Dage før det ny Regnskabsaars Begyndelse til Kassereren at indsende Fortegnelse, indeholdende de respektive Postadresser over de Medlemmer, der ønske Tidsskriftet for det kommende Aar, og at opkræve og indsende til Kassereren saadanne Bidrag, som Foreningen eller dens Medlemmer maatte have at erlægge til Hovedforeningen. Enhver Amtsforeningsformand bør tillige saa vidt muligt aarlig til Redaktøren indsende Beretning om Biablen, Forhandlingsmøder, Afstemning, Valg m. m. samt over Biablens Standpunkt (Stadeantal osv.) i sin Forening.

3. I Stedet for Amtsforeninger kan, hvor saadant anses for ønskeligt, oprettes Herredsforeninger.

4. Til Varetagelse af hele Biablerforeningens Styrelse vælger hver Amts- eller Herredsforening paa:

mindst 25 Medlemmer,	1	Delegeret	og 1	Suppleant
" 50 —	2	—	og 1	—
" 100 —	3	—	og 2	—

til Centralforeningen.

5. Amts- eller Herredsforeningernes hele øvrige Ordning og Forretningsgang fastsættes hver Forening for sit Vedkommende efter de af Centralforeningen vedtagne Grundtræk.

§ 4.

Centralforeningen.

1. De af Amts- eller Herredsforeningerne valgte Delegerede udgøre under Benævnelse Centralforeningen den samlede Biablerforenings Generalforsamling og have den højeste Myndighed i DBF.'s Anliggender.

2 a. Centralforeningen vælger til at udføre de daglige Forretninger og til at bringe Foreningens Beslutninger til Udførelse blandt DBF.'s Medlemmer en Bestyrelse bestaaende af 1 Præsident, 1 Vicepræsident og 1

Sekretær samt 4 Bestyrelsesmedlemmer uden særlige Hverb. b. Endvidere vælger Centralforeningen en Redaktør og Kassierer. Hvor vidt disse Pladser skulle være delte eller besættede med samme Person eller endog saa staak sammen med Sekretærposten afgøres i hvert enkelt Tilfælde af vedkommende Centralforening. Kassieren stiller eventuelt en Kaution efter Centralforeningens Bestemmelse.

Centralforeningen holder i Reglen Møde i September Maaned, paa hvilket Møde fratræde afvækslende 2 eller 3 af Bestyrelsesmedlemmer; første og andet Aar afgaa 2 ved Lodtrækning. Mødet er offentligt, men kun Delegerede kan tage Del i Forhandling og Afstemning. Genvalg kan finde Sted. Valgene gælder for 3 Aar og foregaar skriftlig.

3. Ekstraordinære Centralmøder kunne sammekaldes af Præsidenten eller af 4 Bestyrelsesmedlemmer eller af 10 Delegerede og bekendtgøres mindst 14 Dage forud i Tidsskriftet.

4. Til at tage Beslutning i Bestyrelsesmøder fordres mindst 4 Medlemmer og simpel Stemmemajoritet, ved Stemmelighed gør Præsidenten Udslaget.

5. Forslag til Forandringer i Foreningens Lov kunne kun behandles paa Centralmøder, naar de i Mødets Indberetning have været bekendtgjorte som Forhandlingsgenstande. For saa vidt saadanne Forslag stilles af Medlemmer uden for Centralforeningen, skulle de være Præsidenten forelagte skriftlig mindst 1 Maaned før Centralmødet.

6. For at tage Beslutning ved Centralmøder fordres mindst en Trediedel af Medlemsantallet og til Forandringer i Lovene mindst $\frac{2}{3}$ af de Mødets Stemmer, derimod kun simpel Stemmemajoritet til andre Beslutninger. Er et lobligt indkaldt Centralmøde ikke beslutningsdygtigt, da indkaldes et nyt, som saa afgør Sagen ved simpel Stemmemajoritet.

7. Paa Centralmødet eller ved skriftlig Afstemning vælger Centralforeningen to af DBF.'s Medlemmer til kritiske Revisorer til at revidere Regnskabet for indeværende Regnskabsaar, der regnes fra 1. Januar til 31. Decbr. Valget gælder for to Aar, idet Revisorerne skiftevis afgaa, 1 hvert Aar, første Gang ved Lodtrækning. Endvidere vælges i det samme Møde en Revision, der efter at Revisionen er sluttet udfærdiger de fornødne Besvarelser til Revisionsbemærkningerne, og derefter forfatter en Indstilling om, hvilke Bemærkninger der skulle afstemmes over ved Centralmødet.

8. Finder Bestyrelsen, at Centralmødet et enkelt Aar ikke behøder at afholdes, da kunne mindre væsentlige Spørgsmaal afgøres

ved skriftlig Afstemning paa en Rundskrivelse til de Delegerede. Dette gælder dog ikke om Ændringer i Foreningens Lov.

§ 5.

Præsidentens, Vicepræsidentens, Sekretærens, Kassierens og Redaktørens Virksomhed.

1. Præsidenten fører Forædet ved Centralmøderne, bringer dens Beslutninger til Udførelse, leder de løbende Forretninger og fører Tilsyn med Regnskabet og Kasseens Midler.

2. Vicepræsidenten træder i Præsidentens Forsald i alle Henseender i hans Sted.

3. Sekretæren er Protokolfører saavel ved Centralmøderne som ved almindelige Møder. Under Præsidentens Tilsyn affatter han en til Offentliggørelse bestemt Beretning om, hvad der forhandles og beslutes ved Møderne.

4. Kassieren udfører efter Præsidentens nærmere Bestemmelse alle Arbejder, som angaar Regnskabet. Han modtager eller udbetaler efter Præsidentens nærmere Anvisninger de Beløb, som maatte indgaa til Foreningen eller af denne være at udbetale, samt fører Aarsregnskab over Indtægter og Udgifter under Præsidentens Kontrol; endvidere skal han til Centralmøderne fremsende Aarsregnskabet, vedlagt de originale Bilag, samt en Fortegnelse over Indtægt og Udgift.

5. Kassieren aflægger Regnskabet 3 Maaneder efter Regnskabsaarets Udgang til Revision, som foregaar i de to paafølgende Maaneder; umiddelbart derefter indrykkes Hovedregnskabet i Tidsskriftet. — De Delegerede, som maatte ønske det, kunne ved Henvendelse til Kassieren faa en Afkrift af Regnskabet med Uddrag af Bilagene tilsendt til Gennemsyn.

6. De 4 Bestyrelsesmedlemmer træde supplerende til i Sekretærens Forsald.

7. Redaktøren af Foreningens Tidsskrift modtager i denne Egenstaa fra Bestyrelsen en Instruks, som han har at følge. Alle Spørgsmaal fra Medlemmer, Bladen vedrørende, besvares gratis i Tidsskriftet af Redaktøren eller ved hans Medvirkning. Ønskes Svar pr. Brev kan dette ske, naar 12 Ore i Frimærker indsendes med Forespørgslen.

8. Biblioteket, Arkivet, Bogsamlingen m. m. opbevares af Redaktøren mod Rvitering og paa Bestyrelsens Ansvar.

§ 6.

Almindelige Møder.

1. Biablerforeningen afholder almindelige Møder efter Centralforeningens Bestemmelse i Landets forskellige Egne.

2. Med Mødet kan forbindes en Udstilling af alle Biablen vedrørende Genstande. Hvorvidt der med Udstillingen skal forbindes en Præmiefordeling afgør Centralforeningen.

3. Alle Møder ere offentlige, kun DBF's Medlemmer kunne tage Del i Afstemningerne.

4. For Udstillingerne er der givet særskilte Vedtægter, der kunne forandres ved simpel Stemmeafstemning af Centralforeningen.

§ 7.

Foreningens Organ.

1. Foreningen udgiver et Tidsskrift for Biavl, der er Foreningens Ejendom, og hvori alle Meddelelser fra Centralforeningen, Præsidenten, Foreningsformændene o. s. v. Foreningen vedrørende optages.

2. I Tidsskriftet kunne Medlemmerne faa optaget Befendtgørelser Biablen vedrørende for en Betaling, som af Centralforeningen eller Bestyrelsen fastsættes saaledes, at Foreningen ikke søger Fordel, men sikres mod Tab.

De ældre Loves §§ 8 og 9 bibeholdes uforandrede, dog at der i Stedet for „en Kreds af Foreningen“ kommer til at staa „en Amtsforening“.

Disse Love træde i Kraft den 1ste Januar 1899.

Tilskud.

Ogsaa de noget for sent indkomne Ansøgninger om Tilskud ere bevilgede, hvilket herved meddeles de respektive Foreninger.

Biavlskolen.

Alle de indkomne Ansøgninger ere bevilgede, hvilket herved bringes til Ansøgnernes Kundskab. Skolen holdes i Roskilde midt i Juli Maaned.

Blodkløveren.

Af Carl Hansen, Hølstensminde.

Det er en ret kendt Sag mellem Biavlere i de Egne, hvor Hovedtrækket falder tidligt, og særlig, hvor Hvidkløver og Alskløver ere de væsentligste Honningplanter,

at det ofte kniber svært med at faa Bisfolkene stærke nok til Hovedtrækkets Begyndelse, særlig iaar, hvor Foraarstrækket har været mindre rigeligt, og at dette væsentligt har sin Grund i, at hvor saa godt som al Jord er ophjæret, er der mellem Frugttræernes og de almindelig dyrkede Kløverarters Blomstringstid en meget blomsterfattig Periode — stundom 3—4 Uger — hvori Bierne ikke kan samle tilstrækkeligt til Stadets Ernæring og derfor ere tilbøjelige til at formindste Ingelreden, er ligesaa velkendt. Hvor der vokser Agerkaal eller Sennop, er denne Periode ganske vist noget kortere, da disse fortræffelige Honningplanter blomstrer i Reglen falder noget tidligere end Kløverarternes, men Nutidens Agerbrugere sætter — af gyldige Grunde — ikke Pris paa Agerkaalen; den er derfor snart forsvunden fra de veldyrkede Jorder og Bierne have intet faaet i Stedet. Kunde der findes en Plante, som, ved Siden af at afgive et godt Træk i denne blomsterfattige Periode, tillige kunde give Landmændene et godt Udbytte, vilde enhver Biavlere hilse den med oprigtig Glæde.

Det er med disse Forhold for Dje, jeg vil tillade mig at henlede særlig de jordbrugende Biavlere's Opmærksomhed paa Blodkløveren (*Trifolium incarnatum*). Denne Plante, der i Sydeuropa dyrkes som Foderplante i Forjommeren, er just ikke ukendt her i Landet. Dens Frø findes ikke saa sjældent iblandet det indløbte Kløverfrø, og man ser den da i Udlægsmarken efter Høst som en spæd, nogle saa Tommer høj Plante med et forholdsvis stort, blodrødt Kløverhoved. Mæret efter er den gerne forsvundet i Mængden af de andre Kløverplanter, for saa vidt den i det hele har overvintret.

Saar har jeg imidlertid haft Lejlighed til at se Blodkløveren i en Nabo's Kløvermark. Der blev ifjor, som Forjøg, iblandet 1 R pr. Td. Land i den almindelige Frøblandning (26 R) til Udlægsmarken og man saa den derfor ret rigelig blomstre ifjor efter Høst. De Planter, der blomstrede ifjor, ere neppe overvintrede, men en stor Mængde overvintrede godt og iaar ere de ikke spæde, men rage tværtimod op over de andre Kløverplanter med deres smukke, 1½ " lange, mørkerøde Hoveder, der ivrigt søges af Bierne og utvivlsomt afgive et godt Træk. Men det væsentligste er, at Blomstringen begyndte først i Juni, altsaa iaar, samtidig med at Vebtræerne havde afblomstret, og den 5 Tdr. Land store Kløvermark har afgivet et rigtigt godt Træk for Omegnens Bisfolk og vil sikkert beblive dermed til de andre Kløverarter staa i Blomst.

Blodfløveren blomstrer altsaa i den ellers honningfattige Tid og tilfredsstiller derfor netop de Fordringer, Biavlerne stille. Men tilfredsstiller den ogsaa Landbrugerne? Det er dette Spørgsmaal jeg gerne vil bede de Biavlere, der tillige drive Jord, om at sætte os i Stand til at besvare bekæftende.

For det første er det jo ikke givet, at Planter af indkøbt Frø altid vil overvintre saa godt som Tilfældet har været sidste Vinter, og dernæst er det heller ikke sikkert, at den tidlige Blomstringstid just gør den velskiftet til at høstes som Hø sammen med de senere udviklede Røvarter. Ved det sig derimod gøre at saa Blodfløveren frem i andet Aars Græsmark, f. Eks. ved Udsaaning efter Høslæt — af sig selv kommer den der neppe, selv om den findes første Aar, da Planten ifølge sin Bygning nærmest maa betegnes som enaarig — saa vilde den upaatvilelig baade afgive en tidlig og god Græsning og ogsaa kunne høstes som Hø sammen med Græsarterne. Mulig vil den ogsaa, ved at akklimateres her i Landet gennem Frøavl, vinde i Brugbarhed for Landmændene.

Det er derfor min Opfordring til de jordbrugende Biavlere: Køb lidt Frø af Blodfløveren ad Aare, eller maaste allerede iaar — det er ikke dyrt, ifjor kostede det kun 25 Ø. pr. Ød. — og forsøg dermed om Planten egner sig eller lader sig egne til at dyrke med Fordel, og se at able Frø selv. Saa i hvert Fald lidt til Glæde for Deres egne Bier — Deres Naboer vil ogsaa glæde sig derved.

10,000 Bistader.

En smuk, landlig Virksomhed.

(Folkebl. for Svendborg Amt.)

Biavlsfabrikant Kristian Pedersen, Tved, kunde igaar fejre et i sin Art enestaaende „Jubilæum“ — om man vil kalde det saa — idet han da naaede til at kunde anbringe Nummer 10,000 paa et af de Bistader, der er udgaaet fra hans Fabrik. Sit første Bistade lavede Hr. Pedersen i 1867; han havde da begyndt at interessere sig for Biavl og fandt ikke de hidtil anvendte Bistader hensigtsmæssige, hvorfor han lavede sig selv et af ny Konstruktion. Næste Aar lavede han nogle flere, dels til sig selv, dels til Naboer og Bekendte. Ved den første danske Biavlsudstilling, i Middelfart 1869, havde han udstillet et Bihus, der baade præmieredes og tildrog sig saa megen Opmærksomhed, at det staffede ham adskillige

Bestillinger. Og fra Halvfjerdsfjernes Begyndelse fastede han sig nu med større Iver over denne ny Industrigren, og efterhaanden antog denne Virksomhed, som oprindeligt kun havde været et Bierhverv i Ordets egenligste Forstand, et saadant Omfang, at den blev et Hovedhverv. Han byggede en Vindmotor til at drive det Savværk, han selv havde forfærdiget, og efter en Del Aars Forløb ombyttedes denne med en lille Dampmaskine, der nu driver saavel Savene som en Tromle til Afglatning af de mange smaa affavede Lister, af hvilke Bihusene sammensættes. Han har nu i en Række til Stabighed bestået 5—6 Svende hovedsagelig ved Forfærdigelse af Bihuse af stadig forbedrede Konstruktioner, Udshngere og andre Redstaber, der anvendes i den moderne Biavl. Fra hans Værksted er der i længere Tid udgaaet 5—600 Bistader aarligt, i et enkelt Aar har han endogsaa drevet det til 900; og igaar naaede han som sagt til det titusende, der gratis tilfaldt Hr. Kristensen, Brahetrolleborg. En enkelt af hans nuværende Svende har alene været med til at lave 2700 Stader færdige. Hr. Pedersen har i sin Fabrikation ikke alene forstaaet at følge Skridt med Tiden, men har ogsaa Vren for en Række Nyopfindelser og Forbedringer paa Biavlsredstavernes Omraade. Han har da ogsaa som Regel fra Udstillingerne baaret de højeste Nærkendelser hjem, og har som Minde herom 2 Guldpræmier og 40 Medaljer, hvoriblandt adskillige fra Udlandet (Göteborg, Tønsberg, Leipzig, Paris, Malmø og Stockholm), ligesom hans Bistader og øvrige Redstaber ere i Brug overalt i Danmark, i Sønderjylland, Sverrig, Tyskland, Frankrig, ja, selv i Grækenland. Svormange Millioner af de smaa flittige Honningproducenter, Hr. Pedersen i Aarenes Løb har staffet Husly og Værkstedspads, saabes der Statistik over, men det vil blive et meget højt Tal. Men han har ved sin hele Virksomhed ydet et saa væsentligt Bidrag til Fremme af Biavl i Danmark, at denne landlige Fabrikvirksomhed, der er begyndt under meget beskedne Forhold, men som ved Indehaverens Energi og Digtighed har udviklet sig til noget forholdsvis betydeligt, fortjener at nævnes med Anerkendelse.

Bipest.

Af Brødr. Nielsen, Allerup.

Trods det, at der ifjor blev udgivet et Pris-skrift, omhandlende Bipestens Behand-

ling, vifer det sig dog, at denne Sygdom fremdeles, næsten alle Steder, hvor den vifer sig, faar Lob til uhindret at gaa sin Gang gennem Vigaardene, anrettende et Odelæggelsebævt overalt, hvor den kommer frem. Diablerne tabe Modet, og det er der ogsaa Grund til; thi hvad kan det nytte at helbrede sine syge Stader, naar andre nærboende stødesløse Diablere ikke ogsaa ville gøre det samme med deres. Det er den store Skabank ved Mac Ewohs Metode, at der intet er, der sikrer mod at faa Bierne smittebe igen efter Helbredelsen, og at de efter denne ere lige saa modtagelige for Smitten, som de vare forud, derom kan der næppe være nogen Tvivl. Kunde man have faaet en Lob for Bipeft, og ved denne have faaet Ret til at undersøge og behandle alle syge Familier i en Egn paa en Gang, saa kunde der have været nogen Sandfynlighed for, at Pesten kunde have ladet sig udrydde ved Hjælp af den nu anerkendte, i Prizskriftet sidste Aar udførlig beskrevne Metode; men som Forholdene nu ere, ere Ufsigterne ikke fynderlige gunstige eller lovende. Da vi sidste Aar udførte nogle Forsøg med Bipeft, vil vi her fremkomme med en Beretning om disse, som vi antage vil være af Interesse for Bladets Læsere, og som maaste kan give Stødet til, at der bliver arbejdet mere ihærdigt paa Pestens Bekæmpelse, end der hidtil har været gjort.

I de senere Aar have vi, hvad der maaste er flere bekendt, arbejdet paa at fremable en Virace, der var i Besiddelse af en større Modstandskraft til at taale Bipestens skadelige Virkning end den almindelige brune danske Race. Men for at komme til Klarhed over, om vi opnaaede noget i den Retning, vi arbejdede, var det nødvendigt for os at have nogle pestbefængte Bifamilier at eksperimentere med. I den Anledning flyttede vi 5 Stader — de 3 indeholdt danske Bier, af de øvrige 2 var det ene befolket med en Krydsning mellem Italienerne og brune, det andet derimod indeholdt en ægte italiensk Familie med en fra Italien indforstreden Dronning — hen paa en ny Plads, der var saa langt fjærnet fra andre Bier, at der ingen Fare var for at Smitte kunde spredes derfra. Fra et Bieri, hvori der fandtes Pest, fik vi derefter en Stump Table, indeholdende baade Honning og syg Yngel, og den indsatte vi i en af de brune Familier. Ved at undersøge Stedet kort Tid efter viste det sig, at Sygdommen var slaaet an, derved at der fandtes døde Larver hist og her i Tablerne. Med temmelig stor Hurtighed udviklede Pesten sig i dette Stade, og da vi inden Forsigtighed iagttag ved Behandlingen for at hindre Smitteens Spredning, saa

varede det ikke længe, før de andre 2 Stader med brune Bier ogsaa viste Tegn til Sygdommen. Krydsningsfamilien og den med de ægte Italienerne vare fremdeles paa det Tidspunkt sunde. En ny Sværm af brune Bier, der var blevet hufet i et tomt Stade paa samme Sted, blev ogsaa smittet. Nu havde vi altsaa 4 mere eller mindre af Bipeft angrebne Familier til vor Raadighed, hvilket vi ansaa for at være tilstrækkeligt til at gøre Forsøg med.

Til en Begyndelse opsogte og dræbte vi Dronningerne i de 4 smittede Familier. I en af dem, den værst angrebne, fik Bierne derefter Lob til selv at oplække dem en Dronning af deres egen Yngel. Hensigten hermed var at prøve den af Sventkeren Johan Forsæll meget anbefalede Fremgangsmaade til Helbredelse af Bipeft. Han gaar jo nemlig ud fra, at Yngelen efter en Dronning, der har været alet i et pestsygt Stade, bliver uimodtagelig for Smitte. I de øvrige 3 Stader blev der, 6 Dage efter at de vare blevne gjorte dronningløse, i hvert Stade indført en ung ubefrugtet Krydsningsdronning. Det skal her bemærkes, at det er nødvendigt at vente nogle Dage med at indføre en ubefrugtet Dronning i et Stade, der nylig er blevet frataget en æglæggende Dronning; thi indføres den lige saa hurtigt, som man indfører en befrugtet, vil den i de fleste Tilfælde blive dræbt. Men efter 5—6 Dages Forløb lader en saadan Dronning sig i Følge vore Erfaringer let indføre, naar Simmens Anvisning følges — De indførte ubefrugtede Dronninger bleve i Løbet af 16 Dage befrugtede paa en nær, som rimeligvis maa være gaaet tabt paa Befrugtningsudflugten. Da der findes en Sø i Nærheden, er det sandsynligt, at den er falden deri og druknet. Paa denne Tid havde vi i bort Hovedbieri en Dronning, som vi vidste var befrugtet af en nær beslægtet Drone. Denne Dronning indførte vi i det dronningløse Stade. Derved vilde vi saa Lejlighed til at iagttage om Befrugtning af en nærbeslægtet Drone havde noget at sige med Hensyn til at modstaa Pest. — Stedet, hvori Bierne fik Lob til selv at oplække dem en Dronning, indeholdt ogsaa c. 16 Dage efter en saadan, og efter at andre 12 Dage vare forløbne, var den befrugtet og havde begyndt Egglægningen. I Begyndelsen gif alting godt, Yngelen var tæt samlet og saa godt ud; men det varede ikke ved. Efter 14 Dages Forløb begyndte Yngelen atter at dø og det med saa stor Boldsamhed, at det ikke varede uden nogle saa Dage, før Stedet atter var lige saa stærkt angrebet, som det var den Gang, vi dræbte den gamle Dronning. Det stod

straks klart for os, at den Metode til Helbredelse af Bipeft dueede ikke. Vi dræbte atter Dronningen i Stedet, og i Stedet for indsatte vi en Dronningcelle fra en Familie, der indeholdt en af vore bedste Krydsningsdronninger. Cellen udlækkedes og den unge Dronning naaede, skøndt det var noget sent paa Aaret, at blive befrugtet, og den senere Yngel, der ansattes i dette Stade, faaede som den der fandtes i de andre, der havde været syge, var indtil sent sidste Efteraar, da Indvintringen fandt Sted, sund og frisk, og ikke det mindste Spor af Pesten var at se. Krydsningsstadiet holdt sig i hele dette Tidrum fri for Sygdommen; derimod blev den ægte italienske Familie hen i Slutningen af Sommeren smittet, og der fandtes endnu i September døde Larver i det Stade. Dets Dronning blev derfor lige før Indvintringen ombyttet med en Krydsningsdronning.

Vinteren kom og gif, Foraaret oprandt og dermed Viernes Arbejdstid, og med stor Interesse imødejaa vi Udsalget af vort Forsøg. Alle Staderne i Forsøgsbieriet vare komne særdeles godt igennem Vinteren og saa meget lovende ud. Med stor Opmærksomhed iagttog vi Yngelansætningen i disse Stader og undersøgte ofte Yngelen for at se, om Pesten atter skulde vise sig. Indtil d. 15. Maj gif alting godt; men da viste der sig Pesttegn i den Familie, hvori den Dronning var bleven indført, der var befrugtet af en nærbeflægtet Drone. Den 21. Maj dræbte vi Dronningen i dette Stade, d. 1. Juni indførte vi en anden Dronning deri, som ikke var befrugtet af en beflægtet Drone og haaber nu, at Yngelen for eftertiden atter vil blive frisk. De øvrige Stader har trods det daarlige Vejr udviklet sig særdeles tilfredsstillende, og ikke mindste Spor af Sygdom har været at opdage i dem til Data (d. 2. Juni). Vi kan saaledes for Eksempel nævne, at en af de Familier, der var stærkest angrebet af Pesten, allerede d. 27. Maj stod med 14 lave Normaltabler stærkt besatte med Bier, og de 12 af dem vare godt belagte med Yngel. Desuden fandtes der belagte Dronningceller, saa Familien gjorde Forberedelse til at sværme.

Dette er Resultatet af vore Forsøg i den Retning, og vi ere ganske godt tilfredse dermed, da det nu staar fuldstændigt klart for os, at det er muligt at fremavle en for Bipeft mere modstandsraaftig Race.

Om Natur- og Kunsthonning.

Af Th. Buchholz, Rødding.

Det er vistnok hverken undgaet Publikum i sin Helhed eller Biavlerne i Særdeleshed,

at der i de sidste Aar i Handelen jævnlig er falbudt Honning til 45—50—55 Pf. pr. Pfd. At saadan Vare ikke kan være Naturhonning er vel indlysende for Biavlerne, men ikke altid for Publikum, da den sælges under Navnet „Honning“. At den rene Naturhonning ikke kan sælges for saadanne Priser er selvfølgelig, og derfor lider Biavlerne slemt under denne Konkurrence. Efter et saa daarligt Honningaar, som 1897 var, kan Biavleren ikke altid tilfredsstillende sine Kunder, og Følgen har her i Nordflæsvig været, at Kunstproduktet er strømmet ind i stor Mængde og solgt i Tusinder af Pund, ikkædt Naturvarens Klædebon. Men endelig er der nu sat en Stopper for denne Svindel, idet Domstolen har maattet beskæftige sig med Sagen. Ejeren af en stor tyft Honning- og Boks-Fabrik, der havde fabrikeret Varerne, samt en Grosferer i Hamborg, der havde forhandlet dem, stode fornlylig for Landretten, anlagde for Overtrædelse af Næringsmiddelloven. I flere Aar, og i Særdeleshed siden der fra 1. Juli 1895 indtraadte en betydelig Told paa Kolonialhonning, er der i Thykland efter en større Maalestof fremstillet et Fabrikat af med Salthyre behandlet Sukker, med eller uden Iblanding af Natur- eller Bihonning, og bragt paa Markedet som „Honning“, eller ogsaa direkte som Yngghonning, resp. Hede-Vim-Honning. Denne Handel bliver især begunstiget af Attefter fra Kemikere, som bevidne, at Fabrikatet besidder de samme Egenskaber som Naturhonning, og derfor hos Ikke-Kendere vække den urigtige Forestilling, at Fabrikatet er ligt Naturhonning. I Almindelighed er den Mening fremherskende, at Fabrikationen af Kunsthonning er saa vidt fremstreden, at denne ikke kan adskilles fra Naturhonning. Ved en saadan Fremgangsmaade stades den reelle Honninghandel i høj Grad. Den anlagde Fabrikant indkøber Honning hos Biavlerne og fabrikerer selv efter en storartet Maalestof Kunsthonning, som bringes i Handelen under tre forskellige Benævnelser, nemlig: „Bihonning“, „Taffelhonning“ og „Sukkerhonning“. Fabrikens Hovedforhandler er en Grosferer i Hamborg, som skal have Kunstproduktet her i Nordflæsvig under Navnene: „garanteret ren Bihonning“, „ren tyft Honning“, tyft Hede-Vim-Honning“ osv. Efter to Dages Forhandling ved Landretten i Hamborg androg Statsadvokaten om tre Maaneders Fængsel og 1500 Mk. Bult for hver af de Anlagede. Retten, som fandt Overtrædelsen stadfæstet i alle Punkter (§ 10 af Næringsmiddelloven), ikendte hver af de Anlagede 800 Mk. Bult, event. 80 Dages Fængsel. Nævnte Grosferer

havde i Maret 1896 modtaget 6202 Cntr. Kunsthonning fra Fabrikanten, og Tysklands hele Høst af Naturhonning beløb sig i Maret 1895 kun til 2500—3000 Centner. Efter denne Sagernes Stilling er der altsaa nu en Mulighed for at kunne faa Kunsthonningen over for Naturhonningen anvist samme Plads som Margarinen eller for Smørret. For at dette imidlertid kan ske fuldt ud, er det nødvendigt at arbejde med Sammenhold. Vi bede derfor alle Nord-slesvig's Biavlere, Bivener samt Foreningsbestyrelser om i alle saadanne Tilfælde, hvor det kommer til deres Kundskab, at Kunsthonning sælges under Navnet „Honning“, at købe en Prøve deraf og samtidig gøre Anmeldelse derom til Nord-slesvig's Biavlerforenings Formand, Lærer Th. Buchholz i Rødding, som saa vil foranstalte det Fornødne.

Rejsende Biavler.

(Gleanings.)

(Sluttet.)

Apis dorsata. Den indbiste D Ceylon (ved Forindien) er et fuldstændigt Øventyr-Land. Efter min Tilbagekomst fra Java fandt jeg her Apis dorsata. Der sad mange Reder med den Slags Bier i eet Træ, jeg tænker en 12—14 Stykker. De Indsødte, som ledsagede mig, lavede i Løbet af kort Tid en Slags Stige til mig af Grene, Pinde og Styrngplanter. Ved Hjælp af dette mærkelige Apparat lykkedes det mig snart at naa op i Toppen af det vældige høje Træ, hvor Apis dorsatas Reder vare anbragte paa Underfiden af Grenene. Bierne tog ingen Notits af mig før jeg rørte ved dem med mine velbehandlede Hænder. Saa fløj de op i Massevis og forsøgte at stikke alt, hvad der var i Nærheden. Saa trak jeg mig klogeligen tilbage. Senere hen nærmede jeg mig igen til dem og forsøgte at gøre dem mere tilgængelige med Sukkervand, som jeg stænkede over dem. Jeg kunde da uden synderlig Vanskelighed behandle disse farlige Bier; men det lykkedes mig dog ikke at finde Dronningen. Denne Families Rage var halvtredie Alen lang. — Vagester paatog de Indsødte sig det Arbejde at skaffe mig Bierne. Disse Menneſter bruge ikke Stige for at komme op i de højtammede Træer, men behændige som Alber klatre de derop, splittrernøgne som de ere undtagen om Væltstedet. Da en af dem havde naaet en Gren, lidt nedenunder den ene Kæde, saa tændte han en Fakkell, som han havde medtaget, og sørgede for at

Røgen fra den gik lige op blandt Bierne. Vengstelige fløj de op og lod hele den store Rage være ubevogtet. Nu var Djævelket kommet, da den Indsødte skulde gøre sit Arbejde. Der blev kastet et langt Reb op over Grenen, lige over det Sted, hvor Ragen hang ned. Til Rebet fastgjorde han en let Kurv, han ogsaa havde taget med sig derop; denne Kurv blev anbragt saaledes, at den befandt sig lige nedenunder Ragen. Nu drog han en lang Kniv fra sit Vælte, slænsede Løs i Ragen, skar den fra Grenen og sørgede for, at den faldt lige ned i Kutven. Da det hele var samlet, blev Kurven jænket ned med Rebet. De, der stod nedenunder, tog den, men skyndte sig for Resten at komme hen til et sikkert Sted. Han, der var oppe i Træet, var heller ikke sen til at lade sig glide ned og søge Ud. Det var ganske forvandsende at se, saa hurtigt han kunde komme ned ad Træet. Han havde naturligvis ogsaa god Grund til at skynde sig; for de af ham bestjaalne Bier sejlede rundt i Luften og anfaldt alt, hvad der var i Nærheden. Men man kunde ikke faa dem til at samle sig og klumpe sig sammen; det mislykkedes altsaa ganske at komme i Besiddelse af selve Bisamilien. De Indsødte forstod forresten ikke ganske, hvad der var min Mening med at komme i Besiddelse af selve Bierne. Og de mente aabenbart, at de havde gjort deres Sager rigtig godt, naar de havde skaffet mig Tavler og Honningen; for Honningen og navnlig Ingelen betragtes der til Lands som en stor Delikatesse.

En anden Gang gjorde jeg igen et Forsøg paa at komme i Besiddelse af en Familie Apis dorsata. Vi fandt nemlig en Del Reder paa en stejl Fjældskraaning nedenunder nogle fremstaaende Klippestykker. Atter stikkede de Indsødte en Stige sammen af Grene, Pinde og Styrngplanter; men denne Gang benyttede de selv Stigen for at naa Bierne. Det lykkedes dem at faa anbragt en Flade nedenunder Bierne og de haabede, at man maatte kunne oversføre Bierne til denne Flade, og ved Mattens Indtræden gav jeg mig da i Lag med Arbejdet. Jeg havde beregnet, at Bierne, naar de bleve tagne om Matten, ikke vilde forlade deres Tavle, og det viste sig, at jeg fik Ret. Jeg var saa heldig paa den Maade at faa fat i to Familier Apis dorsata; dette er de første to Familier af denne Slags Bier, som nogenfinde ere bleve overførte i Stader. Som Kammer benyttede jeg 1½ " Vister; Staderne vare 1' høje, 3½' lange og havde hver 5 Kammer.

Højere oppe paa Fjældskraaningens saa vi en Familie til i en Hulning. Der hang

tre Rager ved Siden af hinanden, hvilket jo var ganske mærkeligt, da en Nede kun plejer at bestaa af een Table. Ogsaa denne Familie blev overført og huset paa behørig Maade. De Indsødte vare himmelglade ved de Stumper og Stykker med Yngel i, der bleve tilovers ved Husningen.

Desværre blev det snart efter en hæftig Storm, og før vi kunde komme i Ly vare vi alle gennemblødte til Skindet, hvilket for de Indsødtes Vedkommende dog ikke havde stort at betyde. Men paa mig havde Uvejret en højst beklagelig Virkning, for jeg blev hæftig angrebet af Feber. Jeg kunde derfor ikke passe Bierne, som de skulde være passede. Saa snart som muligt, ingenlunde helt ras, begav jeg mig til Shrien, ombord paa en fransk Dampet, der ogsaa medtog de tre Familier Apis dorsata. I tyve Dage vare de spærrede inde og det taalte de meget godt; vel døde den ene af dem, men det var af Mangel paa Foder. Efter vor Ankomst til Shrien fik vore Bier Lov til at flyve; men den stærke Blæst havde en uheldig Indflydelse paa dem, og da jeg af Helbreds-hensyn maatte blive 2 Uger derovre, saa døde desværre alle Bierne for mig til sidst. Saaledes endte dette Forsøg paa at drive Viabl med Apis dorsata; Forsøget har kostet mig megen Tid og mange Benge, og mange Gange nødte det mig til at sætte min Sundhed og mit Liv paa Spil.

Tilbage staar at sige, at disse Bier ikke udbedrede deres Tabler efter at de vare husede, saaledes som vi ere vant til at se vore almindelige Bier gøre; men de syntes at arbejde og samle Honning. Hos dorsata opkæffes der Droner saabel som Arbejdere i de samme Tabler og de førstnævnte ere en lille Smule mindre end de sidstnævnte.

Ovenstaaende er taget af et Referat af en Tale af Frank Venton ved den kanadiske Viablersforenings Centralmøde. Emnet har tidligere været behandlet her i Bladet, og navnlig om Apis dorsata vil man finde et meget lærerigt Stykke i T. f. B., Aargang 1896 p. 239.

Bierne i Folketroen.

(Efter Berzler.)

Ligesom Romerne og Grækerne, saaledes mente ogsaa de gamle Germaner, at Bierne fandt Honningen ikke i Blomsternes Bægre, men paa visse Træers, især Alstetræets Blade, hvor den faldt ned som fald Him-meldug.

Da Gud gjorde den 7de Dag til Sabbat, siger et Sagn, hvilede hele Naturen. Kun Bienen bad om, at den ogsaa paa denne Dag maatte samle Nektar. Da gav Gud den Balget mellem at holde Sabbaten og at flyve ud og samle ogsaa paa den Dag, men til Gengæld miste Rødkløverens Honning.

Bien valgte det første, og derfor kan den den Dag i Dag ikke hente Honning hos Rødkløveren.

I Middeltalderen hed det, at Bienen er det eneste Dyr, som er kommen til os fra Paradis uden at have undergaaet nogen Forandring. Viablen stod under særlig Beskyttelse af Jomfru Maria.

Man troede, at Bierne kunde stelne mellem godt og ondt. Nærmer et Menneske sig deres Kube, troede man, at Bierne vidste, om det var et ondt eller godt Menneske.

Piger satte de unge Mænd, som bejlede til dem, paa Prøve ved at føre dem hen til Bierne. Bleve de ikke stukne, kunde hun stole paa dem.

I Tyskland plejer man at omtale og behandle Bierne med stor Hensynsfuldhed. Man undgaar i Dmtalen af dem ethvert simpelt eller raat Udtryk.

I Belgien og Bøhmen pynter man ved Bryllupper Vikuberne med et rødt Klæde, for at Bierne kan glæde sig med Menneskene.

Dør Husfaderen, melder man i Westfalen hans Død for Bierne ved at banke paa Kuberne og sige:

Vi, din Herre er død,

Forlad mig ej i min Nød.

Paa andre Steder maa Kuberne med det samme flyttes lidt, for at Bierne ikke skal blive syge og dø.

Mange Steder bliver, naar den Døde føres bort for at begraves, Kuberne drejede om, saa at Flyvehullet vender bagud.

I Oldenburg tror man, at Sværmene sætte sig labt, naar man paa Skærtorsdag fodrer Bierne før Solopgang.

Paa Langfredag tager man ligeledes før Solopgang en Talleren Mel og velsigner Vikuberne, idet man beder en stille Bøn.

Paa Kristi Begemæssfest bliver i Bøhmerwald en Krands af vilde Blomster og tre Kornaks lagt paa Kuberne og bliver liggende til samme Dag næste Aar.

I Nedre-Østerrig hedder det, at Bierne dør, hvis man høfter Voks og Honning uden at give noget deraf bort.

Naar man løber Bier, skal man ikke prutte, naar man sælger Bier, skal man ikke forlange mere end rimeligt for dem, ellers mister man Dykken i Huset.

Enkelte Steder mente man, at man vilde have stærkt Held med Bier, man havde faaet til Gave.

I Westfalen tror man, at en stjaalen Sværm dør.

I det bayerste Schwaben maa man hverken sælge eller dræbe den sidste Bisværn, før der er kommet en ny, for at ikke Lykken skal vige fra Huset.

Flyver en Sværm bort uden at blive funden inden tre Dage, skal det betyde, at Børnene skal dø før Forældrene.

Naar man driver Kvæg tiltorvs pister man det med en Gren, som paa en Langfredag er staaet af et Træ, hvori en Sværm har sat sig; da skal man faa Kvæget godt betalt.

Michael Wicionsky blev valgt til Konge i Polen, fordi der under Valget satte sig en Bisværn paa ham.

En ny Bisygdom.

Amerika har i nogen Tid været hjem søgt af en Bisygdom, der hvs adskillige Biavlere har anrettet betydelige Odelæggelser, især i det sydlige af De forenede Stater. Sygdommen, som i Amerika har faaet Navnet „Paralysis“ (Lamhed), breder sig stadig videre omkring og anretter større og større Skade. Sygdommen optræder ikke altid paa samme Maade, heller ikke altid paa samme Aarstid; den optræder dels om Vaaren, dels først ved Sommerens Ende.

Man har forsøgt de forskelligste Midler mod den, men hidtil uden Resultat. Man antager, at ogsaa denne Sygdom, ligesom Bipesten, skrider sig fra en Bacille, men det er endnu ikke lykkedes at opdage denne Bacille. Den er en fra den bekendte „Majshge“ forskellig Sygdom. Ogsaa i England har Sygdommen optraadt og den udbreder sig ogsaa her stadig videre.

Nu synes Sygdommen ogsaa at have faaet Indgang i Frankrig. En fransk Biavler beretter i „Revue de Nyon“, at han i September 1896 lagde Mærke til, at der udenfor nogle af hans Kuber laa en Mængde døde Bier. Da han saa nøjere til, saa han, at de fleste af de udflyvende Bier syntes at være dingelamme og faldt til Jorden foran Kuben; andre fløj 10 a 20 Meter bort, krøb saa i nogle Minutter med Besvær omkring paa Jorden og døde. Dødeligheden var saa stor, at man foran mange Kuber kunde opsamle hele Dhynger af Bier. I Oktober ophørte Dødeligheden næsten ganske. Hans Bifolk var da vistnok svækkede, men han ansaa dem alligevel for stærke nok til at overvintre. I Januar fandt han Flyvehullerne tilstoppede af døde Bier, og da han

løstede Kuberne op, fandt han Bundbrædderne bedækkede med Bilig. Hvis Sygdommen vedbarer, siger han, vil jeg til Vaaren ikke finde en eneste Bi i Live.

Tidskriftets Redaktør antager Sygdommen for at være den amerikanske „Paralysis“.

Det er vel at befrygte, at denne Sygdom, hvis det er „Paralysis“, vil brede sig videre udover Europas Fastland; vi maa haabe, at den først sent vil finde Indgang i vort Land.

Mr. Cowan, den bekendte dygtige engelske Biavler, gør Forsøg paa at helbrede den med Myrshyre, om med Held ved vi endnu ikke.

Bilus.

Bilus (braula cæca), den rødbrune, forholdsvis store Lus, der af og til hjem søger Bierne og fremfor alt Dronningen, har en skinnende, hornagtig, med mørke Børster forsynet Krop. Paa Klørerne paa sine seks Fødder har den kamformede Tænder, med hvilke den holder sig fast i Biernes Haarbeflædning. Man har før troet, at den ernærede sig af Safterne i Biens Krop. Efter Dr. Valirts Undersøgelser skal dette imidlertid ikke være Tilfældet. Han fandt nemlig, at Bilusene, naar Bierne begyndte at tage Føde til sig, forsøgte at komme hen til Biernes Sugeapparat for, naar de vare blebne mætte, at vende tilbage til deres gamle Plads. Han fodrede Bier med en farvet Sukkeropløsning og fandt da samme Sukkeropløsning i Bilusenes Larve. Bilusen synes efter dette ikke at kunne gøre Bierne nogen nævneværdig Skade. Da den imidlertid formerer sig overmaade rask, og derfor især efter Regnsommere kan optræde i Masser, kan de vel altid besvære Bierne lidt og bør derfor helst holdes bort. Dette sker bedst ved at Bundbrættet altid holdes rent, da Bilusen lægger sine Æg der, og dens Larver lever af det der liggende Smuld. De stiddengule Pupper bruge 14 Dage til deres Udvikling, og den udkrøbne Bilus søger straks at hæfte sig til en Bi.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 35. I de kolde og regnfulde Dage i Slutningen af Maj Maaned fløj mine Bier stærkt ud i Mark og Have efter Næring, men naar de kom tilbage var der mange Bier som ikke naaede op paa Flyvehættet, men satte sig paa Jorden foran Husene og

imellem Husenes forreste Ben. Der krøb de saa sammen i smaa Bunker og sad og stibede af Kulden. Kan De give mig et Raad? (E. H.) — S.: Sæt et Bræt, som er 8 a 10" bredt, paa stuaa fra Jorden op til Flyvebrættet. Derved forlænges jo Flyvebrættet, saa det naar ned til Jorden. Naar Bierne flyve meget i koldt Vejr og under meget stærkt Hovedtræk, vil mange Bier benytte Brættet til at gaa op ad og De vil derved spare mange Biers Liv.

Nr. 36. Mine Bier staa paa en meget sandet Plads, hvad jeg anser for godt i regnsfuldt Vejr, men naar Vejret er tørt og varmt, gaar der mange Bier tabt ved at de, der falde ned paa Jorden, blive tilfølede i det fine Sand. Skal jeg vedblive at holde Pladsen foran Bistaderne ren, eller skal jeg saa Græs i den og saa slaa Græsset inden det bliver for højt? (E. H.) — S.: Græs er langt at foretrække for det fine Sand, men baade Garverbart og grov Grus egner sig særdeles godt til at lægge paa Pladsen foran Bistaderne.

Nr. 37. Jeg har i Sinde at købe mig en Kunsttablepresse enten af den ene eller den anden Slags. Ere Kunsttablepreserne af Kobber praktiske at bruge, og ere de bedre end Cementpreserne? Prisen paa Preserne bedes opgivet. Mine Kammemaal ere 12 × 12" og 8¼ × 13½". (E. C. S.) — S.: Kunsttableformene af Kobber ere langt de bedste. Prisen paa en Tableform af Kobber, som kan lave Tabler til Deres Kammer, er c. 20 Kr. En Cementpresse koster kun en Bagatel, naar De selv laver den.

Ekko fra Staderne.

Samsø, 1. Juni.

Det er meget daarligt Bivejr. Staderne ere meget folkesfattige iaar. Vi faa ikke Honning af Frugttræerne. M. E. H.

Himmelov, Nostilde, 1. Juni.

Tidlig Sværm. 3die Pintsedag (31. Maj) gav et af Statsraad Ferslevs Bisolf paa Rattingeværk en Sværm paa c. 4 B. Den blev sat i et Trugstade paa 7 Normalrammer. Møderstabet er endnu meget folkerigt og har flere Dronningceller.

N. C. R.

Øllerup, V. Stjerne, 2. Juni.

Vejret vedbliver fremdeles at være meget daarligt for Bierne. Siden d. 11. Maj have vi maattet fodre. Dronninggablen have vi endnu ikke begyndt paa, da Vejret er for daarligt til, at der kan aables gode Dronninger. Brødr. Nielsen.

Den første Sværm i Sylland iaar, Ned. har hørt Tale om, fik Hr. Trafikchef F. Møller, Aarhus, d. 5. Juni fra et af sine Huse med □' Rammen. Det var en god stor Sværm. Folket var fodret og pakket godt ind og havde kun et lille Antal Rammer.

Baonlige Vink.

Vejret (10. Juni). Regnen og Kulden vedblev, ret som om det var Efteraar, Maj Maaned ud og de første Dage af Juni, og først med Grundlovsdagen synes Sommeren at have faaet fast Plads hos os. Vel have nogle faa meget stærke Bisolf, som var fodret og stod med et lille Antal Rammer paa en særdeles lun og god Plads, givet Sværme, men de fleste Steder ere Bisolfene langt tilbage og jærlig have de smaa Bisolf ikke kunnet udvilde sig synderlig i det kolde og regnsfulde Vejr. Den sidste Uges Varme har bragt Plantevæksten langt frem. Horn og Hestekastanie er stærkt søgt af Bierne; Agerkaalen har flere Steder begyndt at blomstre og om saa Dage vil dens Blomstring blive almindelig. Med Agerkaalen begynder Hovedtrækket i de frugtbare Egne af Landet.

Ingelreden. Det er vanskeligt at give faste Regler for Ingelredens Størrelse, da denne maa rette sig efter Familiens Styrke og Egnens Træforhold; men man plejer at angive 10—14 Ingeltavler a 120 " som den Grænse, hvortil den bør udvides under det bedste Træk for senere efterhaanden at indskrænkes. Disse Regler gælde dog kun for de Stader, der udelukkende ere bestemte til at afgive Honning-uld bytte. Ønsker man derimod at anvende nogle Stader til Formering f. Eks. ved Kunstsværme, da er der ingen Grund til i disse at indskrænke Ingelreden.

Udvildelse af Pladsen. Det er fornuftigt i denne Tid at se Staderne pakulde af Bier. Hvis man vil hindre Sværming, maa man dog passe paa itide at give Plads enten med udbyggede Tavler eller med hele Kunsttavler. Man kan paa denne Tid godt give stærke Familier 4—8 Tavler ad Gangen. Hvis man til ældre Stader giver Kammer, der kun ere forsynede med Ledere (1" dybe Strimler af Kunsttavler), da faar man i Almindelighed disse Kammer udbyggede med Dronevoks. Disse Tavler bør da kun anvendes i Honningrum og Gitter. Kun Sværme bygge i Almindelighed Arbejdervoks paa Lederne i de første 2—3 Uger. — Svage Familier bør fremdeles kun udvides med en Table ad Gangen, da de ellers ikke kunne værges sig mod Møl.

Dronningstifte kan foretages baade i denne og næste Maaned; men det lykkes lettest under det gode Træk. En stærk dronningløs Familie kan under dette meget godt selv bygge Dronning-Celler og opstække en god Dronning, naar den forsynes med lidt aaben Ingel og en moden Ingeltavle. En svag dronningløs Familie vil ikke kunne hjælpes paa denne Maaade, thi enten bygger den set ikke Dronningceller eller ogsaa opstækker den en slet Dronning. En saadan Familie bør derfor forsynes med en Dronningcelle fra en stærk Familie; helst anbringes Cellen da i en Cellebeskytter.

Udsugning af Honning bør ikke foretages nu, før Tavlerne ere helt forseglede. Den udsugede Honning sies og henstilles paa et tørt, ikke for søligt Sted i en stor Bøfholder mindst i et Par Dage, inden den stummes. Derpaa kan den

hældes i Glas. Ønster man at hindre den i at krystallisere „kornet“ (grove Krystaller), da bør man lade den henstaa i den store Beholder i længere Tid paa et tørt Sted, indtil den begynder at lysne i Farven. Den arbejdes da igennem med en stor Slev og hældes derpaa i Glas, som helst forsynes med Prop. — Har man rigelig Plads i sine Stader, foretrække vi dog at vente med Udshyngningen i en Maanedes Tid endnu.

Udshyngede Tavler kunne under godt Træk indhænges i Stadet paa en hvilstensmøst Tid paa Dager. Under slet Høningstræk bør de derimod indhænges om Aftener eller ved Solnedgang for at hindre Røveri. Paa denne Aarstid kan man jo vente atter at faa de udshyngede Tavler slybte. Senere, naar Trækket aftager, er det derimod heldigst at slænte dem med rent Vand, inden de indhænges, og derpaa at anbringe dem bag ved et Jusbud, under hvilket der er en aaben Bivej.

Sværme og svage Stader bør fodres i uheldigt Vejr. Dette gælder naturligvis ogsaa Kunstsværme.

Tavlers Udbygning. Luft paa, at Staderne bør staa vandrette i den Retning, der gaar paatværs af Tavlebærerne, da Tavlerne ellers ikke blive byggede lige i Kammerne.

Kundgørelser.

H. H. Hoffmann's Dronning - Etablissement, Højmarke Skole pr. Næstved,

leverer garanterede og ikke-garanterede Dronninger af indenlandsk Race. — Ved de garanterede indestaaes for: 1) Smittefrihed, 2) Besrugtning, 3) god Afstamning og 4) Uglægning paa 1 Normaltavle i 1 Døgn i godt Vejr. — Kun for de 2 første Punkter indestaaes ved ikke-garanterede; disse koste 2 Kr. hele Tiden, men de garanterede 5 Kr. i Juni og senere 4 Kr., begge Sorterne foruden 50 D. i Forsendelses-Omkøbstninger, med mindre Beløbet forudsendes, da kun 25 D. — En tilbage sendt død Dronning erstattes med 1 levende af samme Slægt. — Ubesrugtede Dronninger sendes for 1 Kr., naar Beløbet tilfaldes mig først, enten pr. Postanvisning eller i Frimærker.

En Del Eksemplarer af

„Fører i Biavl“

(3die forøgede Udgave) sælges a 2 Kr. hos
Elisabeth Erslev, Kallundborg.

200 Pd. Voks til Salg.

Et Parti af ovennævnte Størrelse, meget smukt dansk Voks, i store Stykker kan faas hos
Nage Lind, Skive.

Kunsttavler af ægte Bivoks, tilkendt 50 Præmier, anbefales isærligt Foreninger som den større eller mindre Forbruger til Aarets billigste Pris.

N. S. Kristensen, Himmelsø, Røstilde.

Voks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Kun ægte Bivoks tavler sendes. Mine Kunsttavler er tilkendt over

50 Præmier.

Ægte Bivoks købes altid til højest Pris.
N. S. Kristensen, Himmelsø, Røstilde.

Min mange Gange præmierede og fuldt ud anerkendte

Bipibe

sendes frit, naar 3 Kr. 16 D. sendes pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling samtidigt skrives (heri Landet), til Udlandet med Tillæg af den Porto, der fordres (Tyskland 90 D., Sverige og Norge 45 D.), deri medregnet Postafkrævningsgebyr.

Jaas hos

C. J. Grønning,
Bjørup, Bramminge St.

Paa Jacob Erslev's Forlag er udkommen og faas hos Boghandlerne:

Fører i Biavl.

Af Hans Erslev.

3die omarbejdede Udgave.

Pris 2 Kr.

100 Bindeskrammer a 16 D. faas hos
Kr. Pedersen.

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilkendt mange Fortæpræmier og Medaljer)

faas atter iaar hos **H. Radmundsen & Co.**, Gravvænget pr. Sortebro (for Svendborg).

Baneadresse: Vestrup St. (for Svendborg).

Bore Tavler ere iaar forbedrede med en ny Maskine, som giver et ud ærket Tryk. Prisen er iaar: 1-5 Kr. 185 D., 5-10 Kr. 180 D., 10-25 Kr. 175 D., over 25 Kr. 170. Rent Bivoks tages i Bytte for 25 a 30 D. pr. Kr. til 1. August; efter den Tid 5 D. mere pr. Kr.

Dronninger

af ren dansk Race vil i den kommende Sommer kunne faas hos Undertegnede til følgende Priser: Maj og Juni 4 Kr., senere 3 Kr. pr. Stk. Ordres vil blive ekspederede i den Rækkefølge de indkomme.

Jens C. Pedersen,
Slæng pr. Hedehusene.

Kun

Vorbecks Bokstavler

fit 1. Præmie paa den store Landmandsudstilling i 1896.

Godt Bi-Voks.

Tilbud med Pris modtages af **B. Spies**, Kulturvet 25, København.

Ægte Bivoksstavler

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Voks byttes.

N. Schmidt, Vinkelvej 6, 3. Sal, København V.

Voks

modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Kun Tavler af ægte Bivoks sendes. Da jeg har anskaffet en ny Tavlemølle, kan jeg levere 1. Kl.s Arbejde.

Øster Gjesten pr. Lunderhov.

Kristen S. Nielsen,
Voksstavlefabrikant.

200 Hund Bivoks

(Store rene Stykker)

er til Salg hos Købmand **Jens Just**, Skive.

Mjød. Mjød.

En aldeles ægte, god gammel Mjød faas i større og mindre Partier hos **C. F. Grønning**, Vejrup, Bramminge St.

Emballagen beregnes billig, men erstattes ved Tilbageføndelsen.

Bifoder.

Som et udmærket Bifoder anbefales prima, lys Kandis kun 20 a 22 Ore pr. Pd. Forjendes overalt fra

Johan Hansen, Randers.

Biboliger og Udflængere

haves nu paa Lager til uhorste billige Priser, og sendes straks efter indgivne Ordre. Mine Stader tilbeldes Medalje paa Udstillingen i Malmø 1896. Hammer, Lister og Klodser have særdisge. Vrede Forbrugere bedes indgive deres Ordre i god Tid. Fortrinlige Røgpiustere sendes over hele Landet ved Indsendelse af 2 Kr. 16 Ø.

Ørbodigt

N. Jensen, Smeder,
Sjølte, Præsto.

Kautschuk-Stempler

til billige Priser faas hos

R. Schmidt, Binkelvej 6, 3. Sal, København V.

Ægte italienske Dronninger

forjendes overalt for 4 Kr. i Maj og Juni, senere 3 Kr. pr. Stk. Indførelsesanvisning medfølger gratis.

S. P. Christensen,
Naarup S.

Efter min Mand's Død realiseres et større Parti forskjellige Etiketter til følgende meget nedsatte Priser:

7800 røde farvetrykte Etiketter 70 Ø.

8500 udfaarne farvetrykte Etiketter 70 Ø.

9300 firkaandede Etiketter (Ægte Honning-Likør) 20 Ø.

9000 — — (Mylkede i Honning) 20 Ø.

6400 — — (Honning-Limonade fra)

20 Ø.

3600 firkaandede Etiketter (Honningvin fra) 20 Ø.

2400 — — (Bedes bemærket) 20 Ø.

1700 — — (Tin ægte Blomsterhonning)

25 Ø. pr. 100.

800 aflange Etiketter (Medalje, Ren ægte Honning fra) 30 Ø. pr. 100.

200 firkaandede Etiketter (Ren udflængt Honning) 25 Ø. pr. 100.

200 aflange Etiketter (Ren ægte Mød) 35 Ø. pr. 100.

750 Ets. af „Blomsterkalender for Biavlere“ pr. 100

20 Kr., pr. Stk. 25 Ø., oprindelig Pris 60 Ø.

618 Ets. af „Honningen og dens Anvendelse“, 2.

forøgede Dplag, pr. 100 20 Kr., pr. Stk. 25

Ø., opr. Pris 50 Ø.

(112 Ets. af Honningen og dens Anvendelse.)

„Fører i Biavl“, 3. Udgave, 2 Kr.

4400 Etspl. af „Honningen som Nærings- og som

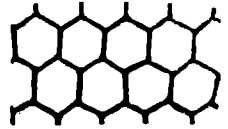
Lægemiddel pr. 100 10 Kr., opr. Pris 20 Ø.

pr. Stk. **Elisabeth Erslev**.

Ordres ekspederes ved **Alex Rasmussen**,
Rallundborg.

Kunsttavler

af godt Bivoks faas ogsaa iaar hos **B. Bojesen**,
Sjystofte, Rytøbing F.

For at realisere hele mit store Lager af Bivoks sælges

fra 1ste Juni

mine prima præmierede ægte Bivoksstavler til følgende Priser:

1 a 10 Pd. 1,80 Kr.

10 a 25 „ 1,75 „

25 a 50 „ 1,70 „

over 50 „ 1,65 „

Største Udvalg i Biavlerreviisitter.

Biborg, den 1ste Juni 1898.

Chr. Rieglø.

Krydsningsdronninger.

Da det fremdeles viser sig, at Krydsningerne overgaar de rene Racer i flere Reminger, agte vi atter iaar at avle den Slags Dronninger. Befrugtede Dronninger vil fra Slutningen af Juni kunne faas a 2 Kr 50 Ø. pr. Stk, ubefrugtede fra Midten af Maanedens a 1 Kr. 25 Ø. pr Stk. Alle Dronninger, som vi iaar indsende, ville blive avlede efter vor ny Overrumsmetode.

Edr. Nielsen, Mlerup, B. Sternunge.

Uil Salg.

8 kraftig udbintrede Bisamilier med unge Dronninger fra 1896 og 97, i tildele ny Stader (Lavnormal), ønskes af Mangel paa Plads folgte. Naar Salg kan ske nu i Foraaret, kan de købes meget billig. Familierne garanteres sunde.

Sergent **J. S. Jørgensen**,

Dronningensgade Nr. 6 C., Fredericia.

Ægte Bivoksstavler.

Ligesom ifjor, da jeg overtog Hr. Jakobsens Forretning, tillader jeg mig iaar at anbefale Biavlerne mine ægte Boksstavler til Tidens billigste Pris.

Boks byttes og forarbejdes, som sædvanlig, og ønskes helst sendt først i April.

Åsfebruar St. i Februar 1898.

Snedker **J. F. Nielsen**.

Paa Grund af Bortrejse

skal alle mine Bier (12 Trugstader 10 × 12 af Hr. Pedersen) sælges i Løbet af April Maaned.

Dandselærer **R. P. Christensen**,

Goldbjerg pr. Gudme St.

Kunsttavler af, rent ublandt Bivoks

leveres til billigste Pris. Mit Boks er af fortrinlig Kvalitet, købt hos kendte vederhæftige Mand. Boks forarbejdes. B i v æ r k (fæserede Tavler) købes eller laves i Tavler. Enhver bør forsøge mit Dronninggitter samt Foderapparat for Over- og Underfoder. Høllstebro i Februar. **N. S. Borbed.**

Prisliste over Biavlerrekvisiter

fra

Alex. Rasmussen, Kallundborg.

Fin-Vestenter af Blis 22 Ø.
Do. af Gummi med Nør 1 Kr.
Louper, hornindfattede, **2 Glas** 1 Kr. 20 Ø.
3 Glas 1 Kr. 40 Ø.
Dronningcellebestyrttere 8 Ø.
Amerikanske Delinger pr. Stk. 6 Ø., pr. 100 5 Kr.
Strælebatter til alle 3 Maal 1 Kr. 65 Ø.
Allehøjs Dronning- og Dronefælde 1 Kr. 75 Ø.
Dronningbure 30 Ø.
Sonningløsnere 80 Ø.
Amerikanske Zinkfælde, 30 " lange, 20 Ø.
Galvaniserede Bihængsler, pr. Par 10 Ø.
Sonninghauer af Tin 75 Ø.
Engelske Sonninghauer, Patent, af fortinnet Jern, 1 " Gul, 1 Kr.
Sonningspænde af fortinnet Staalplade.
Udflyngningspænde med Patent-Paner 2 Kr. 85 Øre.
Sonningstål til Spanden 60 Ø.
Solvoksmelter, 16 " × 17 " indvendig, 3 Kr.
Winklers Damp-Vokscenser, meget praktisk, 30 Kr.
Kunststaveformer af Kobber pr. □ " 18 Ør.
Howards Metallinder pr. Stk. 6 Ø.
Sonningspænde med Laag, fortinnet Staalplade, 27 Pd. 2 Kr. 35 Øre, 35 Pd. 3 Kr. 50 Ø., 43 Pd. 4 Kr. 50 Ø., 54 Pd. Sonning 5 Kr. 50 Ø.
Bundenser 25 Ø.
Zinkplader Nr. 8 24½ Ø.
Erstlevstader 13½ " × 8 " med Zinktag, 1 Sæt Magasiner 11 Kr.
Enkeltstader med 18 Kammer i Hovedrummet. 16 Stk. 3¼ " høj Nr. i Sonningrummet 9 Kr. 50 Ø.
Cylinder-Udtømmingsmaskine, 2 Tavler 12" × 12", Snoretret, Soldenes Afstand 13½", 20 Kr.
Prima Vokstavler.
Sonningglas med Struelaa.
Porcellæns Redøag pr. 100 5 Kr. 35 Ø.
Aluminiums Hønsringe pr. 100 65 Ø.

Sonningglas til Overbinding, prima Glas, affleben Rand. Indhold 1 Pd. pr. 100 Stk. 9 Kr. 50 Ø. Pr. Stk. 10 Ø. 2 Pd. pr. 100 Stk. 14 Kr. 50 Ø. Pr. Stk. 15 Ø.
Abbotts Sonningglas, rigtig Facon. Indhold 1 Pd. pr. 100 Stk. 13 Kr. Pr. Stk. 13½ Ø. 2 Pd. pr. 100 Stk. 19 Kr. 50 Ø. Pr. Stk. 20 Ø.
Bergamentpapir, 30 " bredt, pr. Alen 5½ Ø.
Propper af prima Kork til Abbottsglas pr. 100 Stk. 1 Pd. 2 Kr. 75 Ø. Pr. Stk. 1 Pd. 3 Ø. Pr. 2 Pd. 5 Ø.
Prøveglasser til Træhlfister til Sonningprover pr. Stk. 15 Ø.
Prima afflebet Zink-Dronninggitter pr. -Fod 65 Ø.
Prima Pappgitter pr. -Fod 85 Ø.
Erstlevs fuldkomne Fodrer 70 Ø.
Koerbs Fodrer 60 Ø.
Simmins Kaudisfodrer.
Pipibe (Gronnings Model) 2 Kr. med Hælle.
Bibehætter for Biavlere 20 Ø.
Røgblæser (tyst) med Spids 1 Kr. 25 Ø.
Spids dertil 10 Ø.
Røgpuster Clark's, 2 Kr.
Saandryger 2 Kr. 30 Ø.
Bilbor, 19 " højt 65 Ø.
Strællekniv, Woods Model, 75 Ø.
Spartler, afrundet Blad, 10", prima Kvalitet 75 Ø.
Spartler ◀ 5 " langt Blad 45 Ø.
Tavleprover 30 Ø.
Tavletraad, fortinnet, engelsk Fabrikat, pr. Pd. 60 Ø.
Porters Bitømmer 50 Ø.
Reus's Bitømmer (se L. f. B. 1897 S. 52) 40 Ø.
Loddekander, dobbelte 1 Kr.
Bihandsker af Gummi, solide, praktiske Facon, 2 Kr. 35 Ø.

Udsalg til nedsat Pris af Redskaber for Biavl.

Paa Grund af indtrufne Omstændigheder ser jeg mig nødsaget til straks at udsælge hele mit Lager af **Artikler for Biavl** til betydeligt **nedsatte Priser**, hvorfor man i disse Dage hos mig særlig fordelagtigt kan købe: **Bihuse, Slynngmaskiner, Vokstavler, 2000 Pd. Vots af ægte Bivoks** samt alle **Smaarekvisiter**.

Adresse ekspeberes i den Orden, hvori de indgaa. Vejle, d. 5. Maj 1898. **R. V. Boesen.**

Det bekendtgøres, at paa Grund af den nye Svendborg-Nyborg Bane er vor Adresse naar forandret fra Svendborg til Sortebro.
 Banceadresse Vestrup St.
 Gravvænget pr. Sortebro i Maj 1898.

S. Rasmussen & Co.,
 Vokstavlefabrikant.

Ægte Bivokstavler

jaas hos Linna Sogns BF. **Voks** forarbejdes eller byttes. Ordre bedes indgivet til D. Rasmussen, Linna, Laven, og Murer Kristensen Borre, Toldbodgade Nr. 109, Silkeborg.

Et Parti Honning i Delinger

onstes. Tilbud bedes tilsendt
Dansk Vin- og Konserver-Fabrik, Faaborg.
 D. Rasmussen.

Honninghus.

Nyt praktisk indrettet Bihus til 4 Familier. Fortrinligt Udviklings-, Overvintrings- og Sonningstade, er let at behandle. Huset er i Firkant c. 38 × 38" og sættes paa en muret Fod. Til hver Familie er 13 12 × 12" Nr., Dækbrædder, et Magazin med 10 12 × 6" Nr. og Indstrib, samt Plads til et mere ovenpaa. Midt i Huset er et Foderhul med Foderapparat. Flyvehul og Klap-flyvebræt midt paa hver Side. Zinktag med Hængsler midt paa Ryggen, oplukkes fra begge Sider. Hjørnerne beslaas med Zink, Bunden med Tagpap. Godt Arbejde. Smukt malet. Se Bitidende Nr. 1 1898, Side 23. Huset er en Prud for enhver Gave. Pris 25 Kr. **Niels P. Poulsen,**
 Vestrup pr. Holsted.

Bivoliger, Udflyngere, Røgpustere, Røgblæser, Kunststaver og Rumbusmaskiner jaas hos **S. Chr. Olsen,**
 Sølsted pr. Solsted.

Voks byttes med Kunststaver.

17,500 Selten Text.

Meyers

KONVERSATIONS-LEXIKON

272 Hefte
Je 50 Pf.
17 Bände
Je 8 Mk.

Probefeste und Prospekte gratis durch jede Buchhandlung.
Verlag des Bibliographischen Instituts, Leipzig.

10,000 Abbildungen, Karten und Pläne.

186 Farbentafeln

17 Bände
In Halbheftgeb. zu Je 10 Mk.

186 Farben tafeln

Mit 2000 Bilder tafeln und Karten beilagten.

= Sechsen geschleiert =

In 5. neu bearbeiteter und vermehrter Auflage:

Vejledning til Biavl

af

V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svøbølle faas i enhver Boglade à 50 Øre. Naar 54 Øre tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Biplanter

og Frø af saadanne i maage forskjellige af de bedste Sorter faas hos Gartner **N. C. Andersen**, Nyborg.

Mine flere Gange præmierede

Ugte Bivokstavler

aubefales de ærede Biavlere. **J. Olsen**, Urmager, Græsted.

Biavlsredskaber

i stort Udvalg, men kun saadanne, der ved Prøve ere fundne at være brugbare, faas hos

Alex. Rasmussen, Kallundborg.

Sjæftest Rabat til Forhandlere og Forcinger gives.

Forenings-Meddelelser.

Malt og Omegn BF. afholder Onsdagen d. 22. Juni, Eftm. Kl. 2, Møde hos Lærer Meier, Estrupmark. De, der interessere sig for Sagen, ere velkomne. **S. H. Bech**.

Samsø BF. afholder Biavlsudstilling samtidig med Landboforeningens Dyrskue i Onsdag, Onsdagen d. 6. Juli, hvor Biavlslærer, Gartner **N. C. Andersen** fra Nyborg vil komme tilstede og holde Foredrag om Biavl i Praksis og om Biavlens Betydning for Landbruget. Torsdagen d. 7. Juli, Eftm. Kl. 3, vil blive afholdt Biavlsmøde med

praktisk Undervisning i Behandling af Bier samt Foredrag af **N. C. Andersen** hos **Haagen** i Transebjerg; derefter Generalforsamling for Foreningens Medlemmer, hvor Regnskab for 1897 vil blive fremlagt i revideret Stand, og eventuelt Valg af ny Bestyrelse. Saavel Iffe-Medlemmer som især Medlemmer indbydes og bedes give talrig Møde. **N. C. Haagen**.

Samsø BF. Hvorledes skal vi faa Honning til Udstillingerne nu først i Juli Maaned? Alle Biavlere herpaa Samsø synge med samme Tone: Ingen Bier i Staderne og langt mindre Honning. Nu har jeg været Biavl i omtrent 40 Aar, men endnu ikke oplevet faa ugunstigt et Foraar. Staderne affolkebedes i Stedet for at befolkes i Maj Maaned. Jeg har fodret hele Tiden, men lige meget har det hjulpet. Fra 5. Juni have vi haft godt Vejr, men nu ere Frugttræerne afblomstrede og Agerkaalen er ikke at vente de første 8 Dage, faa Foder og atter Foder, sorgeligt for Bier og Biavlere nu snart midt i Juni Maaned, men nu er der ikke andet for end at haabe paa en bedre Efterommer.

N. C. Haagen.

Svendborg og Omegn BF. afholder d. 19. Juni Kl. 2 Møde hos Ejler Hansen, Harte Stov, Taasinge, og d. 26. Juni hos Stomager B. Pedersen, Øster Naaby. Ved begge Møder gives praktisk Vejledning. **W. H. Lund**.

Vestehøjsing og Omegn BF. holder d. 3. Juli, Eftm. Kl. 2, Møde med praktisk Undervisning Grund. **Hans Rovhøld**, Sørup pr. Korinth, og den 28de August hos Landpost Fjergen P. Larsen, Vestehøjsing. Alle, som interessere sig for Biavl, ere velkomne. **H. P. Hansen**.

Sølvst Amt BF. Udstilling i Kallundborg fra d. 1. til d. 12. Juli, begge Dage inklusive. Den 11. Kl. 3 holdes i Pavillonsalen Foredrag om Biavl af **N. S. Kristensen** fra Himmeløv.

Indhold af dette Nummer.

Biavlsstolen	177
Bierne i Folketroen	182
Biernes Die af Th. Weippel, Wien	173
Bilus	183
Bistader, 10,000	178
Bipest af Brødt. Nielsen, Sørup	178
Blodløveren	177
En ny Bishygd	183
Ekko fra Staderne	184
Gavnlig Vink	184
Om Natur- og Kunsthonning af Th. Buchholz, Rødding	180
Reisende Biavlere (Gleaning)	181
Spørgsmaal og Svar	183
Tilskud	177
Udkast til Love for Danmarks Biavlereforening	174

for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Rundgælder optages for 20 Bre pr. Petit-Blanc 1ste Gang, 10 Bre 2den og 3die Gang og 8 Bre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indrykkede.

Biens Øje.

Af Th. Weippl, Wien.

Som det fremgaar af Slutningen af Artiklen i sidste Nummer om det samme Emne, er det egentlig ganske umuligt af afgøre, hvortledes der opstaar et Billede i Biens Øje. Naar vi gaa ud fra de af Müller, Greenacher og Erner forfægtede Teorier, hvilke ganske sikkert have den største Sandsynlighed for sig, kunne vi tænke os Sagens Sammenhæng paa følgende Maade. Lad os tænke os et schematisk Gennemsnit. Foran Øjet befinder der sig en Genstand f. Eks. en Pil. Fra Pilespidsen gaar der Lysstråler i alle Retninger; en Del af disse træffer ogsaa Øjet. Lad os tænke os fire saadanne Lysstråler tegne med Retning ind mod Øjet saaledes at der er en som træffer Øjet forned. Denne Lysstråle rammer Øjet skraat, den trænger gennem Hornhindelinsen, men støder saa mod Væggen af Kryttalkeglen og ledes saaledes ikke ind i det Indre; derimod optages den af Pigmentlaget. Lad os dernæst tænke os en Lysstråle som rammer Øjets Overflade lodret. Den trænger gennem Øjet og bliver opfattet. Og saa kunne vi jo tænke os et Par Lysstråler, der træffe de ved Siden af liggende Facetter (Prisme-Overflader), men ikke lodret paa Overfladen. Disse

Straaler ville dog ligeledes trænge ind Øjets Indre. Paa Grund af den mærkværdige Lag-Dannelse i Hornhindelinsen og i Kryttalkeglen og paa Grund af disse Lags forskellige Tykkelse, blive Straalerne, isølge en bekendt optisk Lov, brudte, d. v. s., de blive drevne ud af deres oprindelige Retning og i en krum Bane føte ind i det Indre.

Vi se altsaa, at af alle de mange Lysstråler, som udgaa fra Pilespidsen og træffe Øjet, blive kun de opfattede, som træffe lodret paa Øjets Overflade, og desforuden ogsaa de Straaler, som falde paa de nærmestliggende Facetter, saaledes at Billedet af Pilespidsen iagttages af omtrent 30 Facetter; ganske paa samme Maade opstaar der fra ethvilkethjemlest andet Punkt af Pilen et Billede paa Nethinden; det hele bliver saa til et samlet Billede af Pilen.

Et Punkt iagttages kun af et vist begrændset Antal Facetter; dette synes tydeligt at fremgaa af følgende Forsøg af Erner: Han havde lagt en Humlebis Øje under Mikroskopet; i en Afstand af ca. 60 cm. (c. 21 ") befandt der sig et lysende Punkt, som fastede et tydeligt, synligt Lyspunkt ind i Øjet; man kunde anbringe et andet lysende Punkt endog i den ganske ringe Afstand af 2 cm. ($19\frac{1}{2}$ ") fra det første, uden at Billedet af det var optraadt ved Siden af det, som dannevedes af det første Punkt. Bragte man det andet Punkt endnu nærmere

Iste Julinumneret er ikke udgaaet.

hen, saa syntes det størstes Brændpunkt at blive klarere, d. v. s. begge Billederne gif over i hinanden.

Synets Skarphed hos Bierne. Professor Gyner har anstillet Forsøg med Hensyn til Skarpheden af de Billeder, som opstaa i Insekternes Djne. Ved disse Forsøg brugte han Djet af *Lampyrus noctilaea*, St. Hansbillen.

Paa et Buevindue i den fotografiske Værelse & Forsøgsanstalt i Wien blev der opklæbet et stort latinsk R udstaaet af sort Papir. Afstanden fra Bogstavet til Djet beløb sig til 2,25 Meter (6' 9"). Den lodrette Streg i R'et var 4,9 cm. (henved 2" bredt). Billedet af dette Bogstav saavel som af Vinduet og af en udenfor samme liggende Kirke blev tydeligt iagttaget i det under Mikroskopet lagte Dje og de. te Billeder blev fotograferet

Altsaa vilde denne Bille i en Afstand af 2,25 Meter (6' 9") endnu opfatte et Statit af 4,9 cm. (henved 2" brede Lægter som et Statit. Et Billede af samme Størrelse vilde der ogsaa opstaa i Djet, naar Bogstavet R var mindre, men saa blev rykket et passende Stykke nærmere; blive vi nu ved med at bringe Bogstavet nærmere hen og formindste det, saa ville Lægterne i det tænkte Statit være synlige endnu i en Afstand af kun 1 cm. (0,382"), selv om de ogsaa kun ere 0,22 mm. brede.

Det ses altsaa, at Djets Ydeevne maa kaldes ret betydelig, naar det gælder om at se Genstande nærved, derimod ikke ret stor, naar det gælder om at se Genstande, der ere længere borte. *Lampyrus*-Djets Synsstyrke vilde efter Snellens Tabeller beløbe sig til $\frac{1}{400}$ — $\frac{1}{500}$; da nu det normale Menneſte-Djes Synsstyrke beløber sig til $\frac{1}{6}$, saa følger deraf, at et normalt Menneſte-Dje ser c. 70 Gange saa skarpt som St. Hansbillens Dje, eller med andre Ord, at et Menneſte med normale Djne endnu vilde opfatte Bogstavet R (af samme Størrelse) i en 70 Gange større Afstand (c. 160 Meter henved 480').

St. Hansbillens Dje maa derfor betragtes som meget nærsynet; paa lange Afstande ser det daarligt, paa korte derimod udmærket, og da et saadant lille Dhrs Omgivelse altid ere faare begrænsede, saa maa dens Dje kaldes fortræffeligt. Ifølge Rowne er Wien i Stand til paa 20 Fods Afstand at iagttage Genstande paa $1\frac{1}{2}$ — $2\frac{1}{2}$ cm. ($\frac{1}{2}$ "—1") Gennemsnit; paa 40 Fods Afstand bliver det altsaa Genstande paa 3—5 cm. (1"—2") Gennemsnit. Derfor er dens Synsstyrke omtrent 12—20 Gange saa stor som *Lampyrus*'s Synsstyrke.

Sammenligne vi nu paa Grundlag af

det foranstaaende Synsstyrken af *Lampyrus*- og *Wiens* Djet, samt af det normale og det nærsynede Menneſte-Dje (og det af et udpræget nærsynet Dje), saa ville vi komme til følgende Resultater: Bogstavet R eller et Statit paa 4,9 cm. Gennemsnit vilde blive set af:

St. Hansormen (<i>Lampyrus</i>) i en Afstand af c.	2,25 m. (6' 9")
Det nærsynede Menneſteøje i en Afstand af c.	8 m. (12' ")
Wien i en Afstand af c.	20 m. (30' ")
Det normale Menneſteøje i en Afstand af c.	160 m. (480' ")

Hvorfor blander Sollyset ikke Wien? Facetøjet behersker altid et meget udstrakt Synsfelt, hos mange Insekter og ogsaa hos Wien næsten hele Rummet i alle Retninger, saaledes at Solen, i hvilket Verdenshjørne den end staar, stinner lige ind i Øjet. Dette synes imidlertid ikke i nogen Hensende at være til Besvær for Insekterne, ja, mange tumle sig tværtimod med særlig Fortærlighed i det allerstærkeste Sollys.

De højere Hvirveldhrs Djne (saaledes ogsaa Menneſtes) kunne paa forskellig Vis beskyttes mod altfor store Lysmængders Indtrængen, hvilket jo som bekendt kan fremkalde fuldstændig Blindhed.

Det altfor stærke Lys holdes borte ved Indsnebring af Pupillen (Iris). I det klare Dagslys trækker denne sig stærkt sammen, hos Ratten saaledes til en ganske smal Spalte, hos Hajerne endog til to smaa fine Punkter; men trænger der alligevel for meget Lys ind, saa have Pattedyr, Fugle og de fleste Krybdyr Djenlaag til at lukke Øjet ude med.

Insekterne mangle ganske den Slags Beskyttelsesmidler; thi man kan næppe regne det for et Beskyttelsesmiddel mod det direkte Sollys, at der mellem Facetterne findes enkeltstaaende Haar

Vi have allerede set, at Insektøjets Krystalle er omgivet af et Lag af sort, kornet Pigment, hvilket omslutter Krystalleklen saa fuldstændigt, at kun dens øverste Spids er fri. Men denne Stilling har Pigmentet kun, naar Øret befinder sig i Mørke eller i svag Belysning. Hvis Djnene ere udsatte for det klare Dagslys eller endog for det direkte Sollys, saa forsthyde Pigmentcellerne sig, en Del trække sig tilbage til Djets Indre og Krystalleklen blottes mere eller mindre for Pigment. Bringes Øret atter tilbage i Mørket, saa vandrer Pigmentet atter i kort Tid tilbage til den oprindelige Stilling. Denne Pigmentforsthyning er bleven iagttaget paa 2 Maader. Dels har man undersøgt Djnene af Øyr, som vare bleve dræbte i Sollyset, og af

andre Dyr, som man havde dræbt i Mørke. Delø har man under Mikroskop undersøgt levende Insekters Øjne; ogsaa paa denne Maade har man kunnet paavise Pigmentets Vandring, idet der nemlig viste sig tydelige Forandringer i „Njstenen“.

Det synes som om Insektojet ved sit Pigment i langt højere Grad kan tillemppe sig efter det forskellige ydre Lys, end Hvirveldyrøjet kan ved Hjælp af Iris. Straaleleglens Formindstilse kan gaa saa vidt ved Insektojet, at Straalerne tilsidst kun naar Nethinden gennem eet eneste Facetled, en Formindstilse der næppe kan tænkes hos Hvirveldyr.

Den Pigmentforstyrkning kan man navnlig lægge Mærke til hos Insekter med natlig Levevis; hos Daginsekter er den ikke saa fremtrædende. Opdagelsen af denne Ejendommelighed ved Insektojet er Professor Gyner, som studerede Tingen meget grundigt hos St. Hansbiller. Selv om Pigmentforstyrkning ikke finder Sted efter samme Maalestof og selv om den ikke foregaar paa ganske den samme Maade hos Honningbilen, saa kunne vi dog i disse Undersøgelser af et beslægtet Insektoje finde en Forklaring paa det Faktum, at ogsaa Biøjet kan tillemppe sig efter den forskellige Lysstyrke, det er udsat for.

Bevægelser. Det menneskelige Dje har et Synsfeldt af 180° for begge Øjne tilsammen. Rette vi Blikket lige ud, se vi kun de Genstande rigtig tydeligt, som befinde sig lige ud for os, altsaa i Forlængelse af Øjaksen. Jo længere en Genstand er fjernet fra Øjets Akse henimod Synsfeltets Grænser, desto uthdeligere er den for os. Genstande, som ligge nær ved Synsfeltets Grænse, blive vi næsten slet ikke opmærksomme paa, saalænge de forholde sig i Ro. Men sætter en saadan Genstand sig i Bevægelse, iagttage vi straks denne Bevægelse og rette uvilkaarligt bort Dje mod den. Deraf fremgaar det, at Menneskeøjet først og fremmest er indrettet paa at opfatte Genstandens Form. Kun gennem Bevægelse kunne vi iagttage og opfatte, hvad der ligger paa Grænsen af Synsfeltet. I Dyrenes Liv spiller Iagttagelse af Bevægelserne en meget stor Rolle. Haren bemærker selv paa meget korte Afstande ikke Jægeren, naar han forholder sig ganske rolig. Men ved den ringeste Bevægelse fra hans Side, ser den sin Fjende og flygter. Snogen opdager ikke Frøen, saalænge den bliver roligt siddende, ligesaa gaar det med Frøen og Fluen osv. Alle disse Dyr iagttage ikke saa meget Formen som Bevægelsen, og deraf kommer det vel ogsaa, at Slangen, Frøer osv. forsmaa døde Dyr som Føde; men bevæger man den døde

Frø med en lille Snor, griber og spiser Snogen den med største Appetit. Men navnlig synes det let forklarligt, at Insektojet let opfatter Bevægelser, men ikke saa let Formerne. Thi Insektojets Synsfelt omfatter hele Rummet, og Øjets Synsaksæ er ikke saaledes som hos Mennesket rettet mod et Punkt; tværtimod ligger næsten alle Punkter i Rummet samtidigt i Insektojets Synsaksæ. Det er en bekendt Sag, hvor langsomt man maa nærme sig til en Sommerflugt for at fange den; enhver raff Bevægelse strækker Øvret op; men naar man gaar ganske roligt og forsigtigt til Værk, kan man gribe den med Hænderne. Den lægger saa ikke Mærke til, at Haanden kommer nærmere. Den i Bevægelse værende Genstands Stillelse synes her at være ganske ligegyldig. Insekterne flybe op, hvad enten det nu er en Flugt, der flyver forbi, eller et Menneske, der gaar forbi, eller det kun er en Stygge Fluen bliver ganske rolig siddende paa Haanden, naar denne er i Ro, men er der et Stykke Løj, der bevæger sig, saa flyver den op. Ogsaa deres Bytte synes Insekterne at kende paa Bevægelserne. Guldsmeden styrter sig f. Ex. over en lille Papirugle, som fastes op i Luften, akkurat ligesom over et forbiflyvende Insekt. Kun ved hurtige Bevægelser vækkes Biens Opmærksomhed, og kun ved saadanne tilræder den; roligt staaende Mennesker giver den ikke Agt paa, med mindre den bliver opmærksom paa dem ved Hjælp af Lugtesansen eller medmindre den støder imod dem. Naar Bier blive vrede og styrte løs paa En for at stikke, saa beskytter man sig bedst ved fuldstændig Ro; thi i det Øjeblik Bevægelsen hører op, bortledes Bierens Opmærksomhed og de blive rolige. Vi maa huske paa, at Insektojet er mere eller mindre nærsynet. Heller ikke nærsynede Mennesker kunne selv ganske nær ved kende Følk paa Ansigtstrækkene, men de kunne lige strax, endog i længere Afstand kende dem paa deres Bevægelser.

Snedkm., Sognefoged J. Nielsen.

af N. S. Kristensen.

For et Par Maaneder siden afgit ved Døden fhv. Snedkermester, Sognefoged J. Nielsen af Frederiksberg; han blev over 70 Aar gammel. J. Nielsens Navn som Biavler var særlig knyttet til hans Patentstade, der havde sin Glandsperiode i Tiden fra 1860 til 1870. Hans Patentstade fik i Begyndelsen af 60erne ikke saa Præmier,

deriblandt 1 Sølvpokal samt 1 Sølv- og 1 Bronzemedalje. Hujene forarbejdede han selv og folgte dem til en Pris af fra 36 til 80 Rd. for et Hus til 8 Familier. Hans Huse vare af godt Træ og vare særdeles smukt og godt forarbejdede, saa de fik en stor Udbredelse, særlig hos den bedre stillede Klasse, men det viste sig snart, at det ikke duede til den praktiske Viabl. De, der havde købt Patentstadet, blev snart led af at drive Viabl i dem og paa den Maade har Patentstadet skadet Viablen meget. I 1875 førtes der i „T. f. B.“ en meget heftig Kamp for og imod Patentstadet, som førte til, at saavel Patentstadet som den gamle københavnske Viablskreds, som J. Nielsen var Formand for og som en Tid havde 60 Medlemmer blev en saga blott.

J. Nielsen har ofte udtalt, at det var Viablen, der gjorde ham til den Mand, han var. Uagtet han drog sig tilbage fra den offentlige Virksomhed i Viablen, vedblev han dog at have Viablen kær og sjælede i Stilhed med sine Bier. Paa hans store Grund, som støder op til zoologisk Have, havde han et Stykke indhegnet med Blankeværk, hvor han drev Viabl i sine Patentstader. Efter hans Død fandtes 18 Bisfolt i hans Vigaard, et Bevis for, at han havde Bierne og Viablen kær.

Viablskolen.

Viablskolen i Roskilde tager sin Begyndelse Mandag d. 18. Juli, Kl. 8 Fm. Eleverne bedes møde paa Roskilde Høj-skolehjem.

Smaa bemærkninger om Forskelligt.

Af Aug. Petersen, Bregninge, Nysted.

Det hænder ret ofte, at en Kunsttable gaar iu eller man skal sætte en Strimmel til en hel Table, fordi enkelte Stader maaffe ikke har det Rammemaal, som de Kunsttabler man har. Saaledes har jeg 10×12 " og $14 \times 11\frac{1}{2}$ " Rammer, medens min Tablepresse kun er beregnet for Labnormal. Det er da ofte vanskeligt at faa slige sammenlappede Kunsttabler ordentlig udbyggede; der bliver Buler og Dronevoks og det kan ste, at Stumperne falde ned. Disse Ulemper har jeg iaar undgaaet ved at sammensætte Stykkerne med smaa Stumper Tabletraad, idet jeg lægger Tablestykkerne

paa Bordet, saa at Kanterne eller Brudfladerne støde tæt til hinanden; derpaa klipper jeg Tabletraad i Vængder paa c. $2\frac{1}{2}$ " = 6 cm., passer paa, at de ere fuldstændig lige og holder dem med en lille Tang over Ilden, saa at de blive glødende, og lader dem saa hurtigt falde ned paa Tabellen, tværs over Kejven, saa at der kommer en god Tomme paa hver Side. En saadan Traad paa hver 3die Tomme vil fuldstændig holde Tabellen sammen. Ved Traadens Varme vil den, naar den blot er nøjagtig lige, smelte ind i Kunsttablen, og man bør se efter om den Ende, som omfattes af Tangen, er kommen nok ned, ellers trykker man den let ned med en Kniv. Med lidt Øvelse og Hurtighed gaar det glimrende. Selv $14 \times 11\frac{1}{2}$ " = $36,5 \times 30$ cm. Tabler har jeg lappet sammen af 4 Stk. og det er gaaet udmærket. Maaffe kunde det gaae en og anden Viabler foruden mig.

I det ufendt flette Majvejr iaar, da Bierne vare indestængte næsten altid og kun turde flyde i Havens nærmeste Omegn, var det en Fornøjelse at se dem søge Havens Blomster, særlig Gyldeulaf, af hvilken vi havde en stor Mængde. Naar det var Tørvejr hængte de i disse Blomster fra Morgen til Aften, og da vi havde Flor af dem i c. $1\frac{1}{2}$ Maaned (de blomstrer endnu enkeltvis d. 15. Juni), tror jeg, de gavnede meget. Da det derhos er en smuk, yderst vellugtende, villigtvoksende Plante, let at dyrke og opelske af Frø, vil jeg anbefale Viablerne at dyrke den. Sammen med Krokus, Hyacinter, Refeda, Salvie, Lavendel, Snebær og endelig Borago, hvilken sidste søges yderst flittigt af Bierne under hele dens Blomstring fra nu og til Frosten kommer, burde Gyldeulaf ikke savnes i nogen Bivens Have.

I Nr. 5 af Vitidende ses, at man i Nordflesvig har begyndt at afholde smaa Kursus for Begyndere. Da det just er efter mit Hoved, vil jeg gentage her, hvad jeg paa "Maribo Amt's BF."s Generalforsamling i 1897 udtalte desangaaende, nemlig, at jeg ser saaledes paa det ny Virkemiddel, Viablskolen, at Foreningen burde fastholde den af DBF. oprettede Skoles udvidede Undervisning, saa at de fra den udgaaede Elever eventuelt kunde være i Stand til at bestyre smaa fortløbende Kursus for Begyndere paa Bedkommendes Egn, idet jeg mente, at disse smaa Kursus for at blive billige for Viablerne fik nogen Støtte fra DBF. og saaledes kunde komme mange tilgode, der ikke kunde komme til Kallundborg i 14 Dage, men nok kunde afse en 2

a 3 Dage, saaledes som vi nu se det er arrangeret i Nordflesvig. DBF.'s Biavlsstole skal derimod kun modtage viderekomne og saaledes være som en Slags Højskole, hvor det vigtigste, der kendes i Teori og Praksis, kunde gennemgaaes, saa at man kunde vente, at de derfra udgaede Elever kunde tage fat, hvor som helst Foreningen ønskede det; thi jeg gad nok vide, hvad det f. Eks. kan gavne en Begynder i 4 Timer om Dagen i de 14 Dage, at blive slæbt igennem hele Biavlens Teori, Naturhistorie osv. osv.; det faar han kun Hovedpine af. Nej, giv ham den aller-nødvendigste Teori og al den Praksis der kan overkommes i et kort Kursus; det vil gavne ham langt mere, og jeg tror, at den Tid er snar forhaanden, da denne Side af Sagen vil blive forsøgt flere Steder.

Den i et af de sidste Nr. af Vitidende fremførte Tanke at Foreningen burde uddanne Birøgttere, er vel ogsaa en Side af DBF.'s Virksomhed, der vil blive Genstand for Overvejelse, da det ikke kan nægtes, at der i Grunden er stor Trang dertil. Egentlig er jeg imod dette, da jeg altid har ment, at Biavlen burde være et Erhverv, der først og fremmest kom sin Gjermand til gode derigennem, at det hæver Karakteren og udvider Udøverens aandelige Horizont samt afgiver en saare nyttig og den interesserede behagelig Tidsfordriv, om jeg maa bruge dette i Grunden misvisende Ord. Skal der først betales ja og saa meget for at passe Bierne, saa forekommer det mig, at det er ligesom Poesien gaar bort, og desuden — hvem af Smaafolk har ret meget at give af? De store, som nævntes, ja, mon det egentlig er den Klasse Mennesker, der skal bære Biavlen frem heri Danmark. Medens man i England og Tyskland ser den Slags Folk af Interesse for og Kærlighed til Biavlen bringe ofte store Ofre af Tid og Penges; hvordan er det saa herhjemme. Ja, svare kan enhver, der kender Forholdene. Og dog vil maasse Tiden vise, at vi kommer til at uddanne Birøgttere ogsaa.

Da Hr. Smith i Bjergsted ønsker at høre Medlemmernes Mening om hans Lovforslag, vil jeg med det samme udtale, at jeg finder, det særdeles rimeligt, at de Poster, som Redaktør og Sekretær stilles ad, ligesom jeg mener, at særlig Redaktøren absolut bør være Biavler. Thi det vilde dog være ret meningsløst, om Bladet, saaledes som man hører enkelte mene, skulde ledes f. Ex. af en Mand, der ikke havde Spor af Kendskab til praktisk Biavl og maasse havde sine Interesser paa helt andre Felter og saaledes maasse ansaa en saadan Post som

en god „Bi-Indtægt“, der vel var værd at tage med i disse knappe Tider, men forøvrigt ja at slippe saa nemt over det som muligt. Det kan vi Biavlere ikke være tjente med, og jeg haaber, at de Delegerede ville forstaa dette. Ligeledes synes jeg, det kunde passe at vælge Redaktøren uden for Foreningens Bestyrelse, medens derimod Sekretæren vist burde være Bestyrelsesmedlem; det har dog vist sine gode Sider. Endvidere forekommer det mig, at Redaktøren burde have alle de med Bladet forbundne Forretninger, saasom Distribution, Bladets Regnskab samt Bogsamlingen og dermed Bogudlaanet. Det er jo dog saa, at Red. vil saa Brug for Bogsamlingen ret ofte, medens dette ikke vil blive Tilfældet med Sekretæren. En Ulempe, der vil følge med Afskillelsen, bliver det, at mange Medlemmer rimeligvis vil være uklar over, hvilke af disse de skal henvende sig til med eventuelle Sager, men det vil snart klares.

I sin Artikel „Lidt om min og nogle andres Biavl“ fremsætter Hr. Fribert den Fordring til Fremtidens Stader, at de bør have Løs Bund. Ja, jeg er enig med ham heri, for saa vidt det vilde kunne lette Bunderensningen om Foraaret; thi naar vi kunne rense rigtig ud, uden at behøve at spille Biernes kostbare Varme, vilde meget være bundet, da vi saa selvfølgelig renkede tidligst muligt. Men hvorledes skal vi saa egentlig konstruere vore Stader? Den faste Bund har vi vel arvet efter Tyskernes Høststader, og det kan jo ikke nægtes, at vore Trugstader besidde en høj Grad af Fasthed og Soliditet, netop som vi bygge dem nu; men at kunne rense nemt under Bierne i disse Stader, særlig naar der kun er $\frac{3}{8}$ — 1 cm. mellem Bund og Bundliste, det vil jeg dog ikke paastaa, man kan, da Smuldet og de døde Bier ofte naa op over Bundlisten. Lettere gaar det jo, hvor Afstanden er $\frac{3}{4}$ — 2 cm. — den Afstand synes mig meget passende — og dog kommer der Bier ned; de komme i klemme, naar man skraber, blive gnavne og saa bliver Følgen, at mange helt lader være med at rense, eller lader sig forlede til at tage op for Kammerne, uagtet det maasse er lovligt toldt, og ja har vi Forkølelsen af Vigel og Dronning med hvad deraf følger. Maasse stor Tilbagegang bliver Følgen, og i alle Tilfælde skal den tabte Varme erstattes og det koster Hønning. Jeg saa for en Tid siden i et tykt Bibliotek en Biavler foreslaa, at man skulde erstatte den faste Bund i Staderne med en løs, der saa kunde laves som en Skuffe af et Par Tommers Dybde. Om Sommeren kunde den vende Bunden i

Bejret, saa at der var den alm. Afstand mellem Bundbræet og Tavler, og om Vinteren skulde den vendes om, saa at den sad ret vendt i Stedet; derved vilde der kunne faas stor Plads under Kammerne om Vinteren, hvilket med Hensyn til Luftfornyelse og Plads til Smuld m. m. havde sin store Betydning. Hvad om vi prøvede en saadan Indretning i vore Stader? Den maatte jo kunne forbindes med den faste Bund, da den kun behøvede at naa hen under de forreste 9—10 Tavler, naar man gjorde Flyvebrættet < formigt, kunde den vendes efter Behag. For at glide lettere, maatte den maaske glide i Zinkfalske eller lignende. Derved kunde vi bibeholde en Del af den faste Bund, de 4 Ben osv., som vi har det nu. Eller vi gif over til Vorbeds Vælstadeform, der jo er særdeles god, men muligvis lovlig dyr. Jeg kender ikke Prisen. De i England, Amerika og flere Steder benyttede Stader have jo næsten alle løs Bund, men saaledes, at Boligen er en Kasse uden Laag og Bund, som et af vore Helmagasiner til en halv Snes Tavler, der stilles inden i en lignende større Kasse. Begge hvile paa det løse Bundbræet, der er forsynet med lave Ben eller Klodser. Et løst Tag dækker det hele., og ved Opstabling sættes lignende Kasser af samme Vidde ovenpaa. Det hele er altsaa let at komme til. — Men vi have heri Danmark opnaaet en fortrinlig Overvintring i vore pakkede Stader, og det er ikke værdt, vi overser dette. Thi skal man pakke de engelske Stader, saa gaar netop Fordeien ved deres Bevægelighed tabt, og undvære Pasning ved Siderne er jeg ikke rigtig med paa; særlig om Foraaret ønsker jeg at pakke saa stærkt som muligt, og netop om Foraaret er det, som skal have Nytte af den løse Bund. Ganske vist har jeg et Stade, som er bygget paa denne Maade, men Boligens Vægge ere rigtignok af $\frac{3}{4}$ " 3,3 cm. tykke Brædder, og Ydervæggene ere ligesaa tykke. I dette Stade har jeg havt Bier siden Foraaret 1895 og det har stadig været Nr 1 af alle mine. Her er det et Djebligs Sag at løfte alt fra hinanden, have Boligen, der er $14\frac{1}{2}$ × 18" = 36,6 × 47 cm. indvendig, og franeben se ind til Bierne, seje Bundbrættet fuldstændig rent og sætte alt paa Plads igen uden at opirre Bierne, der forholde sig, som om det hele ikke kom dem ved. De amerikanse Stader bruges ofte som enkeltvæggede, men dette komme vi næppe nogen- sinde ind paa.

Med Hensyn til samme Indsenders Tanke, at vi skulde nøjes med en Kamme-højde og at denne Kamme burde være større end 10×12 " Kammen, vil jeg advare

herimod. Vi bør ikke gaa bort fra Opstablingen, da det jo netop er denne, der har gjort vort Trugstade saa fuldkomment, som det nu er. Høst paa det gamle Mundheld, som selv sidste Vinter under en Diskusion blev brugt mod mig af en gammel velkendt Biavler, nemlig: „Høststaderne ere de bedste Stader til at give Honning“. Støndt jeg aldeles ikke anerkender denne Sætnings absolute Rigtighed, saa er det ikke mindre rigtigt, at den havde sin Berettigelse for en Del Aar siden, før man lærte at stable op, bruge de smaa Honningrammer over de store Trugstaderammer. Det er først efter den Tid, at vi lærte at undgaa Trugstadets Svaghed, særlig i daarlige Aar, at der blev forreget Yngel at føde, kraftige Familier, naar Trækket var forbi, men ingen Honning til Biavleren. En daarlig Trøst, at de kunde belægge en 20—25 store Tavler, naar det viste sig, at der var mere Yngel end Honning deri. Det kom vi ud over; lad os ikke begynde paa den samme Historie igen; thi jeg tror ubetinget, at Udviklingen gaar i Retning af et kortere Yngelrum og mere Opstabling, saaledes som det ses i „Fremtidsstadets“ Fremkomst, Erslevstaden, og Paadivningen fra England og Amerika, hvor man stadig stabler op. Selv den største i Brug værende Kamme, Dwinbys', der er $\frac{1}{2}$ Al. høj og $\frac{3}{4}$ Al. bred — større tror jeg dog ikke man vil have den — er dog i Træktiden stadig belempret med en Tavle af halv Højde ovenpaa som Honningtable. Langstroths Kamme, der er ligesaa bred, men kun c. 9" høj, bruges af mange derovre baade som Honning- og Yngelramme, idet man der bruger enkeltvæggede 8 a 10 Kammers Kasser, som bruges efter Behov som Honning- eller Yngelstager. Den engelske Kamme, der næsten er lig vor Lavnormal, bruges ligeledes til Opstabling, og jeg kender ingen Steder, det skulde da være hos selve Dzierzon, hvor man ikke bruger denne Driftsmaade, naar man vel at mærke benytte Træstader; thi Gravenhorsts Bogenstyper er noget helt andet. Jeg mener derfor, at vi ubetinget bør vedblive med Opstabilingsmetoden, og lad mig føje til: Det er efter min Mening ikke rigtigt, naar man i Sommertræksægne, hvor f. Eks. Agertaale i danner det bedste Træk, søger at faa hele Underrummet i de 18 Kammers Stader fyldt, førend man sætter Magasiner paa. Som jeg saa paa min Rejse ifjor flere Steder, var det bedste Træk forbi, og dog vedblev man at udvide bagtil istedetfor opad. Jeg tror det er fejlt; sæt Magasinet paa, naar Trækket begynder, enten der saa er 10 eller 15 Tavler forneden, og saa kan der bagefter udvides bagtil efter Behov. Men

hvis man ikke bruger Dronninggitter, hvad jeg gør de fleste Aar, da er det bedst at bruge Arbejdstavler i Overrammerne; thi er der Dronevoks, da gaar Dronningen op og lægger dem fulde af Eg. Naar man samtidig med Magasinet's Anbringelse stikker en Kunsttable ned i Yngelredten, bliver Dronningen der i Reglen. Altsaa, lad os holde paa vore gode Trugstader, som vi nu efter Erfaringen har dem, men lad os bruge dem, om jeg saa maa sige, paa Højtademaaner, det tror jeg, vi saa størst Fordel af. En større Yngelramme! Ja, nu er jeg da kommen med, idet jeg har forhøjet nogle af mine Lavnormaltavler til 30 cm. udb., altsaa 3" højere. Nu saa vi jo se om et Par Aar

Jeg forstaar ikke ret Hr. Grønning, der i samme Artikel i Nr. 4 baade anerkender Lavnormal som værende ligesaa god som de andre Kammer, og dog ønsker, at vi Lavnormalere skal antage en anden Kamme 14×14 ", medens han samtidig modsætter sig Indførelsen af ny Kammeaal. Er da en Kamme 14×14 " ikke et nyt Maal? Hvorfor jeg foreslog af Hensyn til Meteren, at vi cnedes om en Bredde af 35 cm., var fordi denne ligger saa nær ved de fleste ny Kammer's Bredde, og fordi det som et Tal, der var nemt at huske, vilde lette Begrebets Indførelse. Man ser jo saaledes paa Side 123, at Redaktionen angiver Lavnormal's Bredde til 37 cm.. Den er kun 36,6 cm og de 4 Millimeter formeget kunde jo let afstedkomme Ulemper i et Stade med nøjagtigt Maal. Og kunde Lavnormal og 12×12 Kammen smeltes sammen til en Bredde, som jeg paaviste i min Artikel, saa havde vi dog et Maal mindre at slaas med. Svensterne ere i saa Henseende forud for os, og jeg mener, at naar vi vare enige om Bredden, saa kunde paa Forsøgsstationerne Høiden snart findes. — Apropos Forsøgsstationerne! Det forekommer mig, at efter Hr. Erslebs Død burde der en ny Lavnormalmand med til at prøve de forskellige Maal; thi selv om man forudsætter, at Forsøgsleberne ville slaa alle Tanker om den ene Kammer's Fortrin fremfor den anden bort, saa er det jo dog saadan, at „gammel Kærlighed rustet ikke“, og vi ved jo, at den ene elsker 12×12 " Kammen mere end de andre, medens den anden i alt Fald tidligere har slaaet mange Slag for 10×12 ", og at ingen af dem vistnok sætter Lavnormal ret højt, skøndt de jo begge indrømme, at den er „ligesaa god“. Der burde efter min Mening en Lavnormalmand med i den Forsøgsvirksomhed, for at undgaa selv Skinnedet af Ensidighed.

Forøvrigt er jeg meget tilbøjelig til at

tro, at Hr. Bojesen er paa det rette Spær, naar han tilraader, at vi hellere skal have lave, brede Kammer end høje, mindre brede do.; thi det synes mig indlysende, at det passer bedst for Biavleren, naar det staaar i hans Haand at bestemme, enten han vil høste nærved al den Honning, der kan faaas, eller han vil tage mindre rigeligt. Dette kan, som ofte paavist, lade sig gøre med lave Kammer, selv om de vare 20" brede; men det lader sig ikke saa nemt gøre med høje, store Kammer og den fornuftige Biavler lader jo dog ikke sine Bier mangle Vinterforraad. Vi have jo i Randisopløsningen et udmærket Middel derimod, og at det skulde hæmme Biernes Udvikling, at erstatte indtil Halvdelen af Honningen med dette, er en Paastand, som strider aldeles mod min Erfaring i Almindelighed og lige saa afgjort mod de Resultater, jeg i de to sidste Vintre ved mine planlagte Forsøg, hvorom senere, har indvundet.

Det glæder mig at kunne slutte mig til Hr. Mathiesens Ubefaling i Nr. 8 af at forny Tavlerne i Yngellejet. Jeg er ogsaa fuldkommen klar over Nytten heraf; men jeg er kommen til denne Erkendelse paa en Maade, som Hr. M. ikke ret har faaet tydelig frem i sin Artikel. Jeg blev nemlig i 1896 slaaet af den Forskel, to Side om Side i et Stade værende Tavler udbviste, idet den ene var en 3 Aar gammel, noget hullet Table, som skulde udrangeres, den anden en ny, der som Kunsttable var indfat c. 5 Uger før. De vare begge godt fyldte med forseglet Yngel, og jeg tog mig da for at tælle de Celler i den gamle Table, hvori der var Unger. Resultatet blev, at der var c. 32 a 3300 Stkr. i den. Den ny Table maalte jeg og fik som Resultat tætved 5000. Havde det nu været to lige ny Tavler, saa havde der vist uden Tvivl ogsaa været 5000 Unger i hver, altsaa et Understud i hver Yngelperiode af c. 1500. Blot jaadanne 5 Tavler i et Yngelleje, og hvor ofte ser man ikke saamange gamle Tavler deri, giver et Understud af c. 7500 Bier hver 3. Uge, i to Yngelperioder 15,000 = en 3 Punds Sværm. Mon det ikke var bedre at have disse Bier mere i Stedet i Juni—Juli? Det er dog værd at overveje, da der skal 20,000 Bier til at indbære 1 B Nektar, og en Bi gør mange Udflugter paa en god Trædbag. Regn selv ud, hvad Fordelen bliver af en halv Sne's Stader, og brug ny Bygning i Yngellejet i saa stort Omfang, at Tavlerne altid ere gode og brugbare overalt, de tager jo ligemeget Plads op og endelig last not least: Lav Tavlerne selv.

De ny Love.

Af Niels Ladegaard, Lille Velling, Borkop.

Det Udvalg om ny Love, som blev valgt paa Centralmødet i Fredericia, har nu, som Medlemmerne kan se af Tidsskriftet Nr. 9, sluttet sit Arbejde, med Undtagelse af Udstillingsvedtægterne, som senere vil fremkomme. Da der var et enkelt Punkt i mit Forslag, som Udvalget ikke kunde blive enig om, blev det udstemt, men jeg forbeholdt mig Ret til at fremkomme dermed i Tidsskriftet.

§ 4, 2. Stykke, fra 8. Linie havde jeg sat følgende: endvidere til Udførelse af særlige Funktioner en Kasserer, en Redaktør og Biavlslerere. Kassereren stiller en Kaution paa 3000 Kr. Funktionærer og andre, som have væsentlige Indtægter af Foreningen, maa ikke have Sæde i Bestyrelsen; men i Stedet for blev de 7 sidste Linier i § 4, 2. Stk., indsat (se Tidsskriftet).

Meningen er jo, at Redaktør og Kasserer bør være paa 2 Hænder og ikke forenede med et Bestyrelsesmedlem, thi det er et farligt Projekt at dnyge en 5 a 6 Poster paa et Bestyrelsesmedlem, og i Længden tror jeg det vil komme til at gaa ud over Foreningen. Da Posterne nu ere ledige, saa vil jeg anbefale at vælge Redaktør og Kasserer hver for sig, og at indsætte oven for omtalte Stykke i de ny Love.

Ubefrugtede Dronningers Indførelse.

Af Brdr. Nielsen, Øllerup.

Da det er kommet til vort Kendskab, at mange Biavlere ere aldeles uvidende om, hvorledes man har at forholde sig med at indføre en ubefrugtet Dronning, saa finde vi Anledning til her i Bladet at fremkomme med en Meddelelse for, hvordan saadanne Dronninger kunne lade sig indføre. Vi ved, at adskillige gamle Biavlere ere af den Anskuelse, at det slet ikke kan lade sig gøre at indføre en ubefrugtet Dronning i en Bifamilie, men i Følge vore Erfaringer lader det sig let udføre.

Første Gang, vi indførte en ubefrugtet Dronning i et Stade, lykkedes det godt. Det var i en Familie, der var blevet frataget Dronningen og havde været dronningløs i 6 Dage. Da dette gik saa godt, forsøgte vi nogen Tid efter at indføre 6 saadanne Dronninger i Rønnestad. 2 af disse havde været dronningløs i 5 Dage,

Resten i 1½ Dag hver. Indførelsen fandt Sted efter Simmens Anvisning. Resultatet blev, at i de Stader, der havde været dronningløs i 5 Dage, blev Dronningerne godt nok antagne, men i Resten derimod bleve de ødelagte. Vi forundrede os over dette; men efter fortsatte Forsøg varede det længe, før vi vare paa det Nene med, at Aarsagen hertil var, at Bierne ere utilbøjelige til at antage en Dronning, der ikke er befrugtet, saalænge der findes Æg og meget unge Larver i Stadet. — Paa Grundlag af de Forsøg vi have gjort med ubefrugtede Dronningers Indførelse, vil jeg anbefale efterfølgende Fremgangsmaade, som hos os aldrig er mislykket, naar Staderne have været dronningløs i tilstrækkelig lang Tid i Forvejen.

Stadet bør være dronningløs i 5 Dage. En ubefrugtet Dronning kan da indføres enten efter Erslebs eller Simmens Anvisning, henholdsvis med eller uden Ledsgagere. Begge Metoder kan for saa vidt være lige gode. Om Aftenen efter Mørkets Frembrud gaar man til Stadet med den unge Dronning. En tændt Lygte medbringes, for at man ved den kan se at udføre Arbejdet. Stadets Tag lukkes forsigtigt op. Af Overpakningen fjernes saameget, at et Hjørne af Dækket over Kammerne kan bøjes om, saaledes at lidt af Tablebærerne over de befattede Tabler bliver blottet. Derefter tages Buret med Dronningen. Er den i et almindeligt Dronningbur, en Gellebestytter eller lignende, aabner man for Dronningen og lægger Buret ned blandt Bierne oven paa Kammelisterne. Er den derimod i et Rejsbur, fjernes Luften for dette og Buret med Dronningen samt dennes Ledsgagere lægges paa Siden oven paa de blottede Tablebærere, saaledes at Stadets Bier let kan komme derind i. Det er ikke heldigt at vende Rejsburet med Abningerne ned ad mod Tablebærerne, da man saa let af Banbare kan komme til at klemme Dronningen. Naar man derefter lukker Stadets Tag og lader Abningen i Hjørnet over Kammerne være utildækket og Buret usforstyret Ratten over, saa vil alt angaaende Indførelsen som Regel næste Morgen være i Orden. Burene kan da atter fjernes og Dækket og Pakningen paany bringes i Orden. Om man behandler Stadet 1 eller 3 Dage efter Indførelsen, har, saavidt vi kan skønne, intet at sige med Hensyn til et heldigt Resultat af Indførelsen. Forseglede Dronningceller bør man fjærne før Indførelsen, da man ellers, hvis Staderne ere kraftige, risikerer at de sværme

Blodkløveren.

Af N. S. Kristensen.

Vi Biablere ere Hr. C. Hansen, Holstejnsminde, Tak skyldig, fordi han i Nr. 9 af „E. f. B.“ har henledt Opmærksomheden paa Blodkløveren som Biplante. Det var ønskelig, om mange af vore jorddyrkende Biablere vilde gøre Forsøg med den og meddele „E. f. B.“ deres Sagttagelser. Til Vejledning for dem, der vil forsøge at dyrke Blodkløver, fremsatte vi Landbrugskonsulent P. Nielsens Udtalelse om Blodkløveren efter Landbrugsbordbogen.

Blodkløveren (*Trifolium incarnatum*), der hører hjemme i Sydeuropa, er en 1aarig bløddhaaret Plante med svag Bælerod, som opstuder en eller faa stive, oprette, trinnde, bløde, kun lidt forgrenede, 1—2 Fod høje Stængler. De øverste Stængelblade ere mindre langstilkede; Sundbladene ere korte omvendt ægformede eller rundagtige, fint tandede; Blomsterne ere samlede i 1—2 ” lange Aks (Hoveder) i Spidsen af Stængelen og Grenene; Kronerne ere blodrøde; deraf hidrører den danske Benævnelse Blodkløver. Bælgene ere enfrøede med store, ovale brungule eller rødlig anløbne Frø. I Syd- og Mellemuropa, hvor Blodkløver hyppig dyrkes som Foderplante, saas den i August i Stubmarker og giver da tidlig Græsning eller Grøntfoder det følgende Foraar. Da den er nøjsom og trives godt paa tørre, merglede Jorder og tillige er haardsør mod Tørke, har man troet, at den ogsaa hos os kunde dyrkes med Fordel paa mere tør Jordbund, hvad enten man vilde benytte den til Esterjaaning af Græsmarkerne eller styde den ind som Foderplante mellem et Par Kornafgrøder, hvilket næppe vilde have skadelig Indvirkning paa den følgende Afgrøde af Rødkløver. De Forsøg, Forfatteren har anstillet med Blodkløver, have dog ikke givet tilfredsstillende Resultater. Udsaaet efter Høst er den gaaet bort om Vinteren, skøndt den ofte har været særdeles frodig og fremmelig, før Frosten indsandt sig; udsaaet med Baarkornet om Foraaret har den bl. m. stret mellem Sæden i Udlægsmarken og er derefter for Størstedelen forvunden, og hvor der er blevet udsaaet uden Dækfrugt om Foraaret, har den givet en altså lill og ikke tilstrækkelig tæt Afgrøde. Et tæt Plantedække vil desuden blive kostbart, da Frøet er storkornet og temmelig dyrt. Et Pd. Frø med Dyrkningsværdi af 90 pCt. indeholder kun 130,500 spiredygtige Frøforn, og selv om de fremspirende Planter — som ved et Par Forsøg, anstillede under gunstige Forhold — udgjorde 60 pCt. af de udsaaede

brugbare Korn, vil der dog behøves en Udsæd af 38 Pd. Frø pr. Td. Land, for at tilvejebringe 60 Planter paa $\frac{1}{50000}$ Td. Land, et Antal, som er nødvendigt paa nævnte lille Areal, naar Plantedækket skal være tilstrækkelig tæt, da Blodkløver kun forgrener sig lidt. Hertil kommer, at Plantens stærke Behaaring gør den mindre behagelig for Kvæget. Den vil derfor næppe nogen Einde i større Udstrækning blive dyrket hos os.

Redaktør- og Sekretærposten m. m.

Af D. Hansen, Taagerup, Noddy.

I Henhold til den Artikel af Hr. Læver Smith, Bjergsted, i Tidsskriftet af 15. Maj om Redaktør- og Sekretærposten m. m., faa jeg fuldt ud slutte mig til Hr. Smiths Forslag om Forandring i Foreningens Vedtægter. Til Redaktionen tillader jeg mig at bemærke, at det er langt lettere at faa Foreningen til at gaa sin Oplosning i Møde, end det er at holde den gaaende i dens nuværende Gænge. At det var Hr. Kantor Erslevs største Fortjeneste, at han havde bragt stor Fasthed og Kraft ind i Foreningslivet kan jo alle Tidsskriftets Holdere bevidne. Men Hr. Erslev var ogsaa Biavler og Videnskabsmand; han var utrættelig i sin Virksomhed og havde Magt over samt Lyft til at udføre, hvad han havde paataget sig for Biavlensagen. Men hans Livsgerning herne er endt, hvilket vi Biablere højlig maa beklage. Men hvor er hans Eftermand? Hvor er den Biavler her i Danmark, som vil og kan paatage sig at udføre alle de Bestillinger i Biavlerforeningen, som vare samlede under Hr. Erslevs kyndige Haand. Jeg tror, at vi i Djæbliffet ikke finde en jaadan Mand, og derfor vil jeg slutte mig til Hr. Smiths Forslag om at fordele Hr. Erslevs Arbejde i Biavlerforeningen til flere dertil egnede Mænd. At Redaktøren af Foreningens Tidsskrift skal være Biavler finder jeg ganske i sin Orden, da han ellers i mange Tilfælde vil komme til at staa samlende i sin Redaktørvirksomhed. Delegeret behøver Redaktøren derimod ikke at være; det er endogsa en Hindring for Ansøgnernes Kvalifikation til Redaktørposten. Med det samme vil jeg tillade mig at anbefale Hr. Sadelmager Aug. Petersen, Bregninge pr. Nysted, som Foreningens Redaktør til d'Frr. Delegeredes velvillige Erindring, der komme til Centralmødet til Efteraaret. Jeg kender Hr. Aug. Petersen personlig og ved at han er Biavler til Fingerspidserne, men jeg ved

ogsaa, at han omfatter Biavltsjagen med en Varme og Interesse som kun Faar, og tillige er Manden godt begabet: hvad behøves der egentlig mere for at være Redaktør af Forningens Tidsskrift, da der jo er flere Medarbejdere. Manden er heller ikke saa ganske ukendt af Tidsskriftsholderne her i Landet, da han af og til indsender Artikler til Opdragelse i Tidsskriftet Lad os blot være enige om at dele Hr. Erzslevs Arbejde til en Redaktør, en Sekretær og en Kassierer, saa finde vi snarere kvalificerede Mænd til at overtage de forskjellige Bestillinger end hvis vi holde Arbejdet samlet paa en Haand.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 38 Af et meget stærkt Stade, jeg har, bliver der daglig smidt mange unge Bier ud af Huset og ned paa Jorden, hvor de ligge og omkomme. Stadet har jeg fodret siden April Maaned og det har rigeligt med Forraad Vær saa venlig at sige mig, hvad der er Grunden? (G. B.) — S.: Grunden til, at der daglig bliver smidt mange unge Bier ud af Deres Stade, er den, at De har meget Bøksmøl i Stadet, og naar De ser Stadets Yngeltavler efter vil De finde, at disses Udseende ikke saa lidt ligne den Table, som der er Billedet af i „T f B.“'s Nr. 8 for iaar Alle de mange unge Bier, der smides ud af Huset, have ogsaa forkrøblede Vinger. Læs Smaastryket om Bøksmøl og gør alt for at bekæmpe det.

Nr. 39. Jeg har et Stade, som ikke har haft Yngel hele Foraaret, og som jeg antog var dronningløst; men til min Forbauselse saa jeg idag en Del Dronneyngel; det antog jeg var fra en aegløggende Arbejdsbi, da der ingen Arbejdsyngel var, men derimod nogle Dronningceller og i en af disse fandt jeg Ug. Hvorledes kan det forklares? Derfom det bliver til en Dronning, kommer den da til at du noget? (M. N.) — S.: Ja, det er en Arbejdsbi, der lægger Uggene, og det er ikke saa sjældent, at Biene i et saadant viserløst Stade bygge Viserceller over Ug eller Larver Det er et fortvivlet Forsøg paa at oplække sig en Dronning. Larven, der er af Hankønnet, dør, naar Celler bliver lukket, men ofte kan en saadan lukket „Visercelle“ med en død Larve i være i Stabet i flere Uger. Dens Udseende er dog ikke ganske som en almindelig Visercelle, thi den er langt sværere i Spidsen. Der er kun saa Bier i et Stade, der har været viserløst saalænge; det kan ikke betale sig at arbejde med saa saa Bier; sæt dem til et andet Fjøl.

Nr. 40. Afgiver en Blomst, som søges

den ene Dag, igen Nektar den næste Dag? (H. L.) — S.: Ja, de fleste Slags Blomster give Nektar mere end een Dag og søges ofte flere Gange af Biene.

Nr. 41. Jeg har et Stade, som har udviklet sig normalt og har Yngel paa en god Del Tavler, men paa den bageste Table findes Busselhyngel. Ved at indsætte ny Tavler har jeg stadig røffet denne tilbage, saa den er holdt bagest. Ere Droner af disse Celler befrugtningssdygtige eller burde jeg have ødelagt Cellerne? Og ere Uggene lagte af Dronningen i Arbejdercellerne af Mangel paa Dronceller? (H. L.) — S.: Droner, der ere opspødt i Arbejdsbiceller, have vist sig at være befrugtningssdygtige og derfor bør Biavleren sørge for ikke at lægge mindre godt udviklede Droner til. Naar der ingen Dronceller findes i de stærke Stader, bliver der ofte i Forjommeren lagt en Del Droner i Arbejdsbiceller. For at saa saa gode og veludviklede Droner som muligt, burde der altid bagest i Yngelstet hos de bedste Bisfolk indhænges en Table med noget Dronerovoks i efter den Teori, „at for at saa et godt Afkom, bør man ikke alene have gode Hundyr (Dronninger), men ogsaa sørge for at saa de bedste Hundyr (Droner)“

Nr. 42. Hvor findes den største Bigaard i Danmark og hvormange Stader findes i denne? (H. L.) — S.: Den største Bigaard, jeg kender, er Smed Johan Jensen's, Østby, Skibby. Da jeg besøgte ham for nogle Aar siden, havde han over 50 Fjøl. Det var ældre Stadesformer.

Nr. 43. Hvor mange Stader kan der holdes uden at Udbyttet væsentlig forringes paa Grund af Mangel paa Nektar til de mange Bier? Dette er naturligvis et vanskeligt Spørgsmaal at besvare, men det forekommer mig, at Udbyttet maa forringes gradvis, ligesom Stade Nr. 1, idet jo flere Bier, jo flere Blomster ere alt besøgte og maa Biene søge flere Blomster forgæves. (H. L.) — S.: Paa min Egn kan der i Foraartiden, naar der kun er saa Blomster, let mærkes Forskel, enten der er saa eller mange Stader indenfor Biernes Flyvekreds. I Hovedtræktiden, naar Algerfaal (Algersennep), Hvidkløver og gul Sennep blomstre, er der saa mange Blomster, at der ingen Indflydelse kan mærkes paa Honningudbyttet, enten Biavleren har saa eller mange Bisfolk. I Hovedtræktet kan Biene fra et eller kun saa Stader ikke nær besøge alle Blomsterne indenfor Flyvekredsen. 30 Bisfolk kan sikkert holdes i de fleste Egne af Landet i samme Flyvekreds, uden at der kan mærkes Forringelse i Honningudbyttet.

Nr. 44. Jeg har faaet en lille Sværm

(Bægt 2 Bd.). Kan jeg give den 1" brede Ledere at bygge paa, eller vil De raade mig til at give den hele Kunsttabler? (H. L.) — S.: At sætte en saa lille Sværm paa Ledere vilde være meget uheldigt; det vilde hæmme Biernes Udvikling altsfor meget, naar de skulde bygge selv. Giv Sværmen foran i Huset 2 Tavler med Yngel, som er lige ved at løbe ud af Tavlerne, som Nr. 3 og 4 Tavle 2 hele Kunsttabler og som Nr. 5 en udbygget Tavle. Indtræffer der flere Dage i Råd med daarligt Vejr, saa Bierne ikke kunne flybe ud, bør Sværmen jodres. Saadan en lille Sværm trænger til at hjælpes, særlig under saa daarligt Bivejr som nu.

Nr. 45. Jeg har faaet nogle Kunsttabler med lave Celler; der er c. 9 Tavler til Bundet af 10 × 12" Rammer. Det er vel en Dyd, at Kunsttablerne ere saa tynde? De ere da meget bejparende; man faar jo derved ligesaa mange Tavler ved at købe 2 Bd. som man andet Sted fra faar ved at købe 3 Bd. (G. B.) — S.: Naar Kunsttablen bruges i Yngellejet til ældre Bisolt eller gives til Sværme, er det en Fordel at benytte Kunsttabler med høje Cellerande. For det 1ste har Kunsttabler med høje Cellerande en langt større Bæreevne; de rætte sig derfor ikke ret meget under Biernes Arbejde, selv om det er meget varmt Vejr, og man er derfor ikke udsat for, at en Tavle med høje Cellerande skal gaa over og falde ned. For det 2det, da Bierne gnave Cellerbunden og Cellerandene paa Kunsttablerne tynde og bygge Cellerne længere med det afgnavede Voks. Vi give Bierne langt mere Byggemateriale ved at give dem Kunsttabler med høje Cellerande i Stedet for lave.

Nr. 46. Den 18. Maj efterjaa jeg mine Bistader, og deri landt fandt jeg et svagt Stade, der havde en livlig og koif Dronning at se til; men Arbejdsbier var der ikke mange af. Stadet var fodret nogen Tid, og der var nogen moden Yngel i 2 Tavler. Omkring den modne Yngel var der 1/2 i de samme 2 Tavler; i flere Celler var der mere end et 1/2, 2, 3, 4, 5, ja, i een Celle opdagede jeg endog 6 1/2, hvilket dog var det højeste Antal jeg saa. 3 6 Mar har jeg brugt Andersens Frugstade 10 × 12" Ramme. Jeg har 10 Familier, der alle ere kraftige, paa den ene nær. Aldrig har jeg set saa mange 1/2 i en Celle. 1. Hvad er Grunden til de mange 1/2? 2. Kan det stade? 3. Og hvorledes kan Fejlen rettes? (H. M.) — S.: 1. Grunden til, at der er flere 1/2 i hver Celle hos det svage Folk, er den, at den "livlige" og "tvikke" Dronning er meget frugtbar og ikke inden for Biflyngen har Celler nok til at lægge 1/2 i; derfor lægger

den flere Gange 1/2 i samme Celle. Det samme Tilfælde indtræffer ogsaa ofte, naar vi tage en meget frugtbar Dronning og giver til en lille Afslægger. 2. Nogen egentlig Stade gør det ikke, thi kun en 1/2 rve udbiller sig til 1/2 i hver Celle. 3. Fejlen hæves af sig selv, naar der bliver saamange Arbejdsbier i Stadet, at Dronningen har Celler nok til at anbringe 1/2ene i.

Fra Kredsene.

Maribo Amts BF. Lørdag d. 18. Juni afholdtes i Grønnegade et Møde, hvortil omtrent alle Dregninge Biablerkreds's Medlemmer — ialt 26 — havde givet Møde. Hr. Førstelærer Jensen, Vejringe, var til Stede og gav Undervisning i Biernes Behandling, idet han estersaa et Par Stader og udførte det i Øjeblikket nødvendige Arbejde, hvorunder der faldt mange gode Bint af til de tilstedeværende Biablere.

Senere holdt Hr. Jensen et med øjenlynlig Interesse fulgt Foredrag om Bifamilien eller Bifolket, der jo frembyder saa mange yderst interessante Forhold for den opmærksomme og forstaaende Fagtager. Han udbillede, hvorledes vi burde minde de Mænd, der baade i Udlandet og her hjemme havde gjort saa meget for den mobile Biabls Fremme, nævnde saaledes Schweizeren Franz Huber, Tyskerne Pastor Dzierzon og Baron v. Berlepsch, Amerikanerne Langstroth og Doolittle, samt Dansterne Hoffjægermester Bruun og nylig afdøde Kantor Ersklev m. fl. og gif derefter over til at skildre, hvorledes en Bifamilie ser ud, idet den jo dannes af tre forskellige Slags Individuer.

1) En Dronning, der lægger alle 1/2ene, hvoraf Yngelen fremkommer, og som derved er Moder til hele Kolonien; 2) de mange Tusinde Arbejdsbier, fortrøblede Hunner, som udretter alt i og udenfor Stadet forefaldende Arbejde, saasom Yngelpleje, Rengøring, Fodring af Dronning, Yngel og Hanbier, Indsamling af Forraad, Stadets Forsvar o. s. v., alene med Undtagelse af Forplantningen, der besørjes af Dronningen og den tredie Slags Bier: Hanbierne eller Dronerne, hvilke sidste tilflynsladende alene har det Hverv at flybe ud og parre sig med de unge Dronninger, de mulig maatte møde paa deres Udflygter, der altid foregaar i varmt Solskinsvejr midt paa Dagen.

Foredragsholderen gif derpaa over til at omtale Bifamiliens Liv og Virksomhed Aaret rundt, tagende en Estersværm til Udgangspunkt, idet denne jo af Naturen er henvist til fuldstændig at begynde paa bar Bund,

da selv dens Dronning som ubefrugtet i Begyndelsen ikke lægger Æg, og udviklede udførligt alle de her hen hørende Forhold med særligt Henblik paa, hvad Biavleren bør gøre for at opnaa det største Udbytte — eksempelvis nævnes, at en saadan Sværm lige saa hurtigt og adskilligt billigere selv kunde opføre sin Inglerede, som naar man gav den hele Kunsttavler at bygge paa, idet man nøjst med at give den en tom udebygget Table for og bag i Voligen og saa udstyrer de midterste 4—5—6 Kammer med Ledere d. e. tommebredde Kunsttablestrimler, der loddes fast med smeltet Boks under Tablebæreren. En Sværm bygger nemlig de første 2—3 Uger kun Arbejderceller; men vil man senere uddvide dens Inglerede, da maa man bruge hele Kunsttavler dertil; thi ellers bygger Bierne Dronebofs i Kammerne, og det ønsker man jo ikke for meget af. Dog advarede Foredragsholderen imod en altfor gennemført Undertrykkelse af Droneingelen, da det viste sig, at de Familier, der havde en Del Droner, i Reglen holdt sig kraftigst og gav størst Udbytte.

Tal. sluttede med en Tale for det talrige Besøg og den Interesse, hvormed man havde hørt ham.

Formanden for Kredsen takkede Hr. Jensen og opfordrede til Diskussion, samt fremsatte nogle supplerende Bemærkninger til Foredraget, hvorpaa han særlig lagde Biavlerne paa Sinde at være yderst varsomme med at spille Biernes Varmer ved fejlagtig Omgang, hvilket han nævuede en Del Eksempler paa; thi en saadan Vdslen kostede Honning, og det gik i sidste Instans udover Biavleren selv.

Efter at flere Bemærkninger fra forskellige Medlemmer vare besvarede, sluttedes det vellykkede Møde, der varede i 6 Timer.

Aug. Petersen.

Gavnlige Vink.

Bejret (26. Juni). Det stille Bejr og Varmen varede ikke længe. Allerede i Midten af Maanedens begyndte Bejret at blive ustadigt med Væst og Regnbyger, og særlig i de sidste Dage har det langt fra været Bivejr. Paa de frugtbare Egne blomstrer nu de Planter, der give Hovedtræffet. Agerfaal er der megen af iaar, og den har allerede blomstret længe; ogsaa Hvidkloveren er nu i fuld Blomst. Honning er der kun lidt af i Husene, men saasnart det bliver stadigt Bejr, bør Honningmagasinerne anbringes. Da Jorden nu er fugtig, vil der, hvis vi saa varmt og stille Bejr blive megen Nektar i Blomsterne, og saa vil der blive nogle Dage, der give megen Honning. Men hvis det i længere Tid vedbliver med ustadigt Bejr, vil det for de Egne, der kun have tidligt Hovedtræk, atter blive et daarligt Bivaar. Husk paa, at Sværme, som komme i ustadigt

Bejr, bør fodres, og jo ustadigere Bejret er, jo stærkere bør Ingellejet begrænses, ellers faa vi „formegen Ingel“ i Hovedtræffet og „ingen Honning“.

Bejret (10. Juli) har vedblivende været ustadigt med megen Regn og kun saa Dage har Bejret været saaledes, at Bierne have kunnet flyve ud hele Dagen. Hos meget kraftige Bisfolk med et stærkt begrænset Ingellejet findes der lidt Honning, men i de fleste Stader er der kun Honning til Øjeblikkets Forbrug; hos en Del Biavlere har det været nødvendigt ikke alene at nødfodre Sværmene men ogsaa de ældre Bisfolk. I de sidste 3 Uger er der faldet en Del Sværme, men de fleste Steder ere Staderne langtfra rige paa Bier. I de første Dage i Juli er der afholdt flere Biavlindsstillinger, men de have alle været meget fattige paa Honning og kun nogle faa Glas ny Honning have været udstillede. Agerfaalen har nu afblomstret. Paa Grund af den megen fugtighed blomstrer Hvidkloveren nu meget rigelig, og det varer ikke ret længe inden Vinden blomstrer. Saa vi snart Varmer og stille Bejr vil der nok kunne samles en Del Honning.

Ingeludviklingen. Kun i Eftertækslege og i alle Egne hos svage Stader bør man nu lade Ingelreden fremdeles vokse. I Hovedtrælegne og hos stærke Bisfamilier bør Ingelreden derimod nu foreløbig holdes paa det Antal Tavler, den omfatter, og lidt efter lidt forminskes, efterhaanden som Træffet aftager. Dette vil som oftest paa denne Aarstid ske uden Biavlerens Indgriben; men under særegne Træfforhold (særlige Afbrudelser af Træffet) kan det modsatte ske. Det maa da være Biavlerens Opgave at indskrænke Ingel, ved enten ved Gitre (baade lødret Gitterindstik og vandret Honningbræt) eller ved Anvendelse af Tavler med forlængede Celler eller ved forminsket Afstand mellem Tavlerne, $\frac{5}{16}$ (7 mm.)

Udbygning af Honning kan nu foretages saasnart Tavlerne ere helt forjæglede. De ubtagne Tavler erstattes med ældre Bygning eller med udhængede Tavler. Men hvis Træffet aftager, kan man dog ved enhver Udtagning af Honningstavler indskrænke Pladsen noget ved at give færre Tavler istedet. I mange Egne vil dog Hovedtræffet med godt Bejr kunne holde sig godt endnu i 3—4 Uger. Den udhængede Honning bør ikke hælbes i Glas, for den har heritaet mindst 2 Døgn i en større Beholder, i hvilken den skummes omhyggeligt, hvis Beholderen ikke er en Udbygningsskand med Udtapningshane $\frac{1}{2}$ —1" over Muunden. I en saadan er Stumningen ikke nødvendig, hvis man standser Udtapningen, saa snart Honningens Overflade naar tæt ned til Hænen.

Kundgørelser.

200 Pd. Bivoks

(Store rene Stykker)

er til Salg hos Købmand Jens Just, Skive.

Godt Bi-Voks.

Tilbud med Pris modtages af B. Spies, Kulturvet, København.

Paa Jacob Erslev's Forlag er udkommen og faas Boghandlerne:

Fører i Biavl.

Af Hans Erslev.

3die omarbejdede Udgave.

Pris 2 Kr.

Prisliste over Biaolerrekoisiter

fra
Aler. Rasmussen, Kallundborg.

Fin-Vestanter af Blis 22 D.
Do. af Gummi med Nor 1 Kr.
Vouper, hornindsatte, 2 Glas 1 Kr. 20 D.
3 Glas 1 Kr. 40 D.
Dronningcellebeskyttere 8 D.
Amerikanske Delinger pr. Stk. 6 D., pr. 100 5 Kr.
Strællebatter til alle 3 Maal 1 Kr. 65 D.
Alleys Dronning- og Dronefælde 1 Kr. 75 D.
Dronningbure 30 D.
Honningløbuer 80 D.
Amerikanske Zinkfælde, 30 " lange, 20 D.
Galvaniserede Bihængsler, pr. Par 10 D.
Honninghauer af Tin 75 D.
Engelske Honninghauer, Patent, af forfinnet Jern, 1 " Hul, 1 Kr.
Honningspande af forfinnet Staalplade.
Udflugningspande med Patent-Haner 2 Kr. 85 Dre.
Honningst til Spanden 60 D.
Solboks smelter, 16 " \times 17 " indvendig, 3 Kr.
Winklers Damp-Bokse, meget praktisk, 30 Kr.
Kunsttavleformer af Kobber pr. 7 " 18 Dr.
Sowards Metaltinder pr. Stk. 6 D.
Honningspande med Laag, forfinnet Staalplade, 27 Pd. 2 Kr. 35 Dre, 35 Pd. 3 Kr. 50 D., 43 Pd. 4 Kr. 50 D., 54 Pd. Honning 5 Kr. 50 D.
Bundsejer 25 D.
Zinkplader Nr. 8 24 $\frac{1}{2}$ D.
Erstlevsader 13 $\frac{1}{2}$ " \times 8 " med Zintrag, 1 Sat Magasiner 11 Kr.
Enkeltstader med 18 Rammer i Hovedrummet. 16 Stk. 3 $\frac{1}{4}$ " høj N. i Honningrummet 9 Kr. 50 D.
Cylinder-Udtonningsmaskine, 2 Tavler 12" \times 12", Snoretæt, Soldenes Afstand 13 $\frac{1}{2}$, 20 Kr.
Prima Bokstavler.
Honningglas med Struelaa.
Porcellæns Redeg pr. 100 5 Kr. 35 D.
Aluminiums Hønseringe pr. 100 65 D

Honningglas til Overbinding, prima Glas, affleben Rand. Indhold 1 Pd. pr. 100 Stk. 9 Kr. 50 D. Pr. Stk. 10 D 2 Pd. pr. 100 Stk. 14 Kr. 50 D. Pr. Stk 15 D.
Abbotts Honningglas, rigtig Facon. Indhold 1 Pd. pr. 100 Stk. 13 Kr. Pr. Stk. 13 $\frac{1}{2}$ D. 2 Pd. pr. 100 Stk. 19 Kr. 50 D. Pr. Stk. 20 D.
Bergamentpapir, 30 " bredt, pr. Alen 5 $\frac{1}{2}$ D.
Propper af prima Kork til Abbottsglas pr. 100 Stk. 1 Pd. 2 Kr. 75 D Pr. Stk. 1 Pd. 3 D. Pr. 2 Pd. 5 D.
Proveglas til Træhylster til Honningprover pr. Stk. 15 D.
Prima afflevent Zink-Dronninggitter pr. -Fod 65 D.
Prima Papgitter pr. -Fod 85 D.
Erstlevs fuldkomne Fodrer 70 D.
Koerbs Fodrer 60 D.
Simmins Kandsfodrer.
Bipibe (Honnings Model) 2 Kr. med Hætte.
Bibehætter for Biaolere 20 D.
Rogblæser (nytt) med Spids 1 Kr. 25 D.
Spids dertil 10 D.
Røghufter **Clarks**, 2 Kr.
Snandrøger 2 Kr. 30 D.
Viilor, 19 " højt 65 D.
Strællekniv, Woods Model, 75 D.
Spartler, afrundet Blad, 10", prima Kvalitet 75 D.
Spartler \leftarrow 5 " langt Blad 45 D.
Tavlespore 30 D.
Tavletraad, forfinnet, engelsk Fabrikat, pr. Pd. 60 D.
Porters Witommer 50 D.
Kens Witommer (se L. J. B. 1897 S. 52) 40 D.
Loddefander, dobbelte 1 Kr.
Bihandsker af Gummi, solide, praktiske Facon, 2 Kr. 35 D.

Udsalg til nedsat Pris af Redskaber for Biaol.

Paa Grund af indtrufne Omstændigheder ser jeg mig nødsaget til straks at udsælge hele mit Lager af **Artikler for Biaol** til behydeligt **nedsatte Priser**, hvorfor man i disse Dage hos mig særlig fordelagtigt kan købe: **Bihuse, Slyningsmaskiner, Bokstavler, 2000 Pd. Voks af ægte Bivoks** samt alle **Smaarekoisiter**.

Bedres etæperedes i den Orden, hvori de indgaa. Beste, d. 5. Maj 1898. **R. W. Boesen.**

Der bekendtgøres, at paa Grund af den nye Svendborg-Nyborg Bane er vor Adresse iaar forandret fra Svendborg til Sorøebro.

Baneadresse Vejstrup St.

Gravvænget pr. Sorøebro i Maj 1898.

S. Rasmussen & Ko.,
Bokstavlefabrikant.

Ægte Bivoksstavler

jaas hos Linas Sogns h.F. **Voks** forarbejdes eller byttes. Ordre bedes indgivet til D. Rasmussen, Linas, Laven, og Murer Kristensen Borre, Lødbodgade Nr. 109, Silkeborg.

Et Parti Honning i Delinger

onstkes. Tilbud bedes tilsendt
Dansk Vin- og Konserver-Fabrik, Faaborg.
R. Rasmussen.

Honninghus.

Nyt praktisk indrettet Bihus til 4 Familier. Fortrindligt Udflugnings-, Overvintrings- og Honningstade, er let at behandle. Huset er i Firkant e. 38 \times 38 " og sættes paa en muret Fod. Til hver Familie er 13 \times 12 " N., Dækbrædder, et Magasin med 10 12 \times 6 " N. og Indstøb, samt Plads til et mere ovenpaa. Midt i Huset er et Foderhul med Foderapparat. Flyvehul og Klav-flyvebræt midt paa hver Side. Zinntag med Hængsler midt paa Nyggen, oplukkes fra begge Sider. Hjørnerne beslaas med Zink, Vunden med Tagpap. Godt Arbejde. Smukt malet. Se Witidende Nr. 1 1898, Side 23. Huset er en Pryd for enhver Have. Pris 25 Kr. **Niels P. Poulsen,** Vittrup pr. Solsted.

Biboliger, Udflugere, Røghuftere, Rogblæsere, Kunsttavler og Humhusmaskiner jaas hos **S. Chr. Olsen,** Svilested pr. Solsted.

Voks byttes med Kunsttavler.

Mjød. Mjød.

En aldeles ægte, god gammel Mjød faas i større og mindre Partier hos **C. F. Grønning**, Vejrup, Bramminge St.

Emballagen beregnes billig, men erstattes ved Tilbageføndelsen.

Bifoder.

Som et udmærket Bifoder anbefales prima, lys Mandis kun 20 a 22 Øre pr. Pd. Forfendes overalt fra **Johan Hansen**, Randers.

Biboliger og Udflængere

haves nu paa Lager til uhyrte billige Priser, og sendes straks efter indgivne Ordre. Mine Stader tildeles Medalje paa Udstillingen i Malmø 1896. Kammer, Lister og Klofter haves færdige. Viede Forbrugere bedes indgive deres Ordre i god Tid. Fortrinlige Regnpustere sendes over hele Landet ved Jusbendelse af 2 Kr. 16 Ø.

Erhødigst

N. Jensen, Smeder,
Støtte, Præsto.

Kantsdyk-Stempler

til billige Priser faas hos

N. Schmidt, Binkelvej 6, 3. Sal, København V

Ægte italienske Dronninger

forfendes overalt for 4 Kr. i Maj og Juni, senere 3 Kr. pr. Stk. Jusbeførelsesanvisning medfølger gratis.

S. P. Christiansen,
Naarup S.

Efter min Mand's Død realiseres et større Parti jorffellige Etiketter til følgende meget udsatte Priser:

- 7800 røde farvetrykte Etiketter 70 Ø.
- 8500 udtaarne farvetrykte Etiketter 70 Ø.
- 9300 firkantede Etiketter (Ægte Honning-Likor) 20 Ø.
- 9000 — — (lyskede i Honning) 20 Ø.
- 6400 — — (Honning-Limonade fra) 20 Ø.
- 3600 firkantede Etiketter (Honningvin fra) 20 Ø.
- 2400 — — (Bedes bemærket) 20 Ø.
- 1700 — — (Sin ægte Blomsterhonning) 25 Ø. pr. 100.
- 800 aflange Etiketter (Medalje, Ren ægte Honning fra) 30 Ø. pr. 100.
- 200 firkantede Etiketter (Ren udflængt Honning) 25 Ø. pr. 100.
- 200 aflange Etiketter (Ren ægte Mod) 35 Ø. pr. 100.
- 750 Ekst. af „Blomsterkalender for Biavlere“ pr. 100 20 Kr., pr. Stk. 25 Ø., oprindel. Pris 50 Ø.
- 618 Ekst. af „Honningen og dens Anvendelse“, 2. forøgede Oplag, pr. 100 20 Kr., pr. Stk. 25 Ø., opr. Pris 50 Ø.
- (112 Ekst. af Honningen og dens Anvæ-ding.)
- „Fører i Biavl“, 3. Udgave, 2 Kr.
- 4400 Ekstpl. af „Honningen som Rærings- og som Lægemiddel pr. 100 10 Kr., opr. Pris 20 Ø. pr. Stk.
- Elisabeth Erdslev**,
Ordres ekspederes ved **Alex Rasmussen**,
Rallundborg.

Kunsttavler

af godt Bivoks faas ogsaa iaar hos **B. Bojesen**, Sjystofte, Nykøbing F.

Honningglas

forfendes i Partier paa mindst 100 Stykker mod Postforbud eller Efterkrav til en Pris af

1 Pd. 11 Kr. — 2 Pd. 16 Kr. pr. 100.

Franko Odense Ranegaard.

S. Rimkilde & Ko.s Eftfl., Odense.

Billigste Tilbud paa hele Produktioner af **Honning og Voks** modtager beständig De forenede Biavlere's Honning-ldsalg ved **Jens Hansen**, Blaagaardsgade 4, N. Telf. 3244.

For at realisere hele mit store Lager af Bivoks sælges

fra 1ste Juni

mine prima præmierede ægte Bivokstavler til jenedsatte Priser:

1 a 10 Pd.	1,80 Kr.
10 a 25 „	1,75 „
25 a 50 „	1,70 „
over 50 „	1,65 „

Største Udvalg i Biavleresvitjitter.

Biborg, den 1ste Juni 1898.

Chr. Kieglø.

Krydsningsdronninger.

Da det fremdeles viser sig, at Krydsningerne overgaar de rene Racer i flere Retninger, agte vi atter iaar at avle den Slags Dronninger. Befrugtede Dronninger vil fra Slutningen af Juni kunne faas a 2 Kr 50 Ø. pr. Stk, ubefrugtede fra Midten af Maaneden a 1 Kr. 25 Ø. pr. Stk. Alle Dronninger, som vi iaar udsende, ville blive avlede efter vor ny Overrumsmetode.

Drdr. Nielsen, Ollerup, B. Stenunge.

Til Salg.

8 kraftig udvintrede Bifamilier med unge Dronninger fra 1896 og 97, i tildeels ny Stader (Lavnornal), onfkes af Mangel paa Blads folgte. Naar Salg kan ske nu i Foraaret, kan de købes meget billig. Familierne garanteres sunde.

Sergent J. P. Tørgensen,
Dronningensgade Nr. 6 C., Fredericia.

Ægte Bivokstavler.

Ligesom ifjor, da jeg overtog Hr. Jakobsens Forretning, tillader jeg mig iaar at anbefale Biavlernes mine ægte Vokstavler til Tidens billigste Pris.

Voks byttes og forarbejdes, som sædvanlig, og onfkes helst sendt først i April.

Næstved St. i Februar 1898.

Smeder **J. F. Nielsen**.

Paa Grund af Bortrejse

skal alle mine Bier (12 Trugstader 10 × 12 af Kr Pedersen) sælges i Løbet af April Maaned.

Dandselærer **N. P. Christiansen**,
Guldbjerg pr. Gudme St.

Kunsttavler af rent ublandet Bivoks

leveres til billigste Pris. Mit Voks er af fortrinlig Kvalitet, købt hos kendte vederhæftige Mand. Voks forarbejdes. B i v æ r k (færdige Tavler) købes eller laves i Tavler. Enhver bør forsøge mit Dronning-gitter samt Foderapparat for Over- og Underfoder. Høstebro i Februar. **N. S. Borbeck**.

== Empfehlenswerte Werke für die Hausbibliothek ==

Meyers

Konversations-Lexikon.

Fünfte, glänzlich neubearbeitete und vermehrte Auflage. Mit ungefähr 10,000 Abbildungen im Text und auf 1000 Bildertafeln, Karten und Plänen. 17 Bände in Halbleder gebunden zu je 10 Mk. oder in 272 Lieferungen zu je 50 Pf. (im Erscheinen.)

Meyers

Kleiner Hand-Atlas.

Mit 100 Kartenblättern und 9 Textblättern. In Halbleder gebunden 10 Mark.

Meyers

Hand-Lexikon des allgem. Wissens.

In einem Band. *Fünfte, neubearbeitete Auflage.* In Halbleder gebunden 10 Mark.

Das Deutsche Reich

zur Zeit Bismarcks.

Politische Geschichte von 1871—1890. Von Dr. Hans Blum. Gebunden 6 Mk.; in Halbleder gebunden 7 Mk. 50 Pf.

Geschichte der Englischen Litteratur

von den ältesten Zeiten bis zur Gegenwart, von Prof. Dr. Richard W. H. e. f. Mit 150 Abbildungen im Text, 25 Tafeln in Farbendruck, Kupferstich und Holzschnitt und 11 Faksimile-Beilagen. In Halbleder gebunden 16 Mk. oder in 14 Lieferungen zu je 1 Mk.

Probierhefte liefert jede Buchhandlung zur Ansicht. -- Prospekte gratis.

== Verlag des Bibliographischen Instituts in Leipzig. ==

Mit 110 Auszeichnungen
preisgekrönter
Erster und größter

Oberkrainer Handelsbienenstand

des
Michael Ambrozic
zu Moistrana bei Jengenfeld, Oberkrain
(Oesterreich).

Preis-Courant 1898.

Lit.	Kraimer Bienen.	Marz und April.	Mai.	Juni.	Juli und August.	Septbr. und Oktober.
		Mark.	Mark.	Mark.	Mark.	Mark.
A.	Königin, befruchtet, mit Begleitbienen, franco	8	7	6	5	4
B.	Schwarm mit befruchtete Königin, reines Bienengewicht über 1 Kilo, unfrankirt	—	13 ¹ / ₂	12 ¹ / ₂	—	—
C.	Originalstock (Bauernlagerstock) mit Bau, Brut und Honig welchem meistens zwei bis drei Schwärme im Frühjahr zu zuzuwarten sind, unfrankirt	14 ¹ / ₂	14 ¹ / ₂	—	—	13 ¹ / ₂

- 1) Bienenverpackung ist im Preise schon mitgerechnet.
- 2) Für die Königinnen, wird Garantie geleistet in Europa, wenn etwa tod ankommen bei lit A, B und C wenn die todt Königinen binnen 24 Stunden nach Ankunft franco eingeschickt werden.
- 3) Die Bestellungen bitte nur mit ein paar Zeilen zuzumachen, Betrag mit einzufenden und immer den gewünschten Nachstab lit. anzugeben, was gewünscht wird.
- 4) Bei Bestellungen von zehn Stück lit. A, B und C wird ein erstes Stück gratis zugegeben.
- 5) Die Bienen werden auf das sorgfältigste verpackt, so das nicht leicht ein Unfall zubezweifeln ist

M. Ambrozic.

Honning købes.

Smuk lys Honning i store Partier købes til enhver Tid.
P. C. Hestvedahl's Enke,
B. Kapel, W. Kongevej 100.

Fra 1ste Juli

følges mit store Lager af Vokstavlér til nedenstående billige Priser:

1 a	5	1 Kr. 80	Ore.
5 a	10	1	75
10 a	20	1	70
20 a	100	1	60

J. V. Boesen, Bestj.

Kun

Vorbecks Vokstavlér

til 1. Præmie paa den store Landmandsudstilling i 1896.

Voks

modtages til Forarbejdning til Kunstavlér. Kun Tavler af rege Bivoks sendes. Da jeg har anskaffet en ny Tavlemølle, kan jeg levere 1. Kl.s Arbejde.

Ofter Gjesten pr. Lunderstov

Kristen S. Nielsen,
Vokstavlefabrikant.

200 Pd. Poks til Galg.

Et Parti af ovennævnte Størrelse, meget smukt dansk Poks, i store Stykker, kan faas hos **Agne Lind, Sive.**

Ægte Bivokstavler

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Poks byttes.

N. Schmidt, Vinkelvej 6, 3. Sal, København V.

Kunsttavler af ægte Bivoks, tilsendt 50 Præmier, anbefales jaavel **Foreninger** som den **større** eller **mindre** **Forbruger** til Narets billigste Pris.

N. S. Kristensen, Himmelø, Røstilde.

Poks modtages til Forarbejdning af Kunsttavler. Kun ægte Bivokstavler sendes. Mine Kunsttavler ere tilsendte over

50 Præmier.

Ægte Bivoks købes altid til højste Pris.

N. S. Kristensen, Himmelø, Røstilde.

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilsendt mange Forstepræmier og Medaljer)

faas atter iaar hos **S. Rasmussen og Ko.,** Gravvænget pr. Sortebro (for Svendborg).

Bancadresse: Vejstrup St. (for Svendborg).

Bore Tavler ere iaar forbedrede med en ny Maskine, som giver et ubmærket Tryk. Prisen er iaar: 1—5 R 185 D., 5—10 R 180 D., 10—25 R 175 D., over 25 R 170. Neni Bivoks tages i Bytte for 25 a 30 D. pr. R til 1. August; efter den Tid 5 D. mere pr. R.

Dronninger

af ren dansk Race vil i den kommende Sommer kunne faas hos Undertegnede til følgende Priser: Maj og Juni 4 Kr., senere 3 Kr. pr. Stk. Ordres vil blive ekspederet i den Rækkefølge de indkomme.

Jens C. Pedersen,
Slong pr. Hedehusene.

H. H. Hoffmann's

Dronning - Etablissement,

Højmarks Skole pr. Raskov,

leverer garanterede og ikke-garanterede Dronninger af indenlandsk Race. — Ved de garanterede indestaaes for: 1) Smittesfrihed, 2) Befrugtning, 3) god Afstamning og 4) Egalegning paa 1 Normaltable i 1 Døgn i godt Vejr. — Kun for de 2 første Punkter indestaaes ved ikke-garanterede; disse koste 2 Kr. hele Tiden, men de garanterede 5 Kr. i Juni og senere 4 Kr., begge Sorterne foruden 50 D. i Forjædelsses-Omkostninger, med mindre Beløbet forudsendes, da kun 25 D. — En tilbagefjendt død Dronning erstattes med 1 levende af samme Slags. — Ubefrugtede Dronninger sendes for 1 Kr., naar Beløbene tilfildes mig først, enten pr. Postanvisning eller i Frimærker.

100 Bindesrammer a 16 D. faas hos **Kr. Pedersen.**

Bivokstavler

i stort Udvalg, men kun saadanne, der ved Prøve ere fundne at være brugbare, faas hos

Alex. Rasmussen, Kallundborg.

Højeste Rabat til Forhandlere og Foreninger gives.

En Del Eksemplarer af

„Fører i Biavl“

(Dette forøgede Udgave) sælges a 2 Kr. hos **Elisabeth Erlev, Kallundborg.**

Mine flere Gange præmierede

Ægte Bivokstavler

anbefales de ærede Biavlere. **J. Olsen,** Urmager, Græsted.

Vejledning til Biavl

af **V. E. V. Smith** i Bjergerød pr. Svøbølle faas i enhver Boglade a 50 Øre. Naar 54 Øre tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Biplanter

og Frø af saadanne i maage forskellige af de bedste Sorter faas hos **Gartner N. C. Andersen,** Nyborg.

Forenings-Meddelelser.

Nalborg Amts BF. afholder d. 22. og 23. Juli d. N., i Forbindelse med samme Amts Landboforenings Dyrstue, Udstilling i Nalborg. Udstillingen omfatter Biavlsprodukter og Biavlsredskaber; levende Bier kunne ikke udstilles. Alle have Ret til at udstille; men kun Medlemmer af Nalborg Amts BF. kunne erholde de tilsendte Præmier udbetalte. Udstillingsgenstandene sendes under Nr.: Husejer J. C. Vedh, Danmarksgade 90, Nalborg, og maas, hvis de ikke afleveres personligt, være paa Nalborg Banegaard jensef d. 21. Juli. Udstillingskomiteen paatager sig intet Ansvar for eventuelle Bestadigelse af Udstillingsgenstandene.

Stovring, d. 22. Juni 1898.

Witsch-Lauridsen.

Sl. Røstilde Amts BK. afholder Møde Søndagen d. 24. Juli, Eftm. Kl. 2, hos H. Hansen, Nymølle. Der vil blive holdt Foredrag af Gartner N. C. Andersen, Nyborg.

Dristebrohus, d. 11. Juli 1898.

Jacob Olsen,
Sekretær.

Indhold af dette Nummer.

Bivokstavler	192
Wiens Dje, af Th. Weippl, Wien	189
Blodkloveren, af N. S. Kristensen	197
De ny Love, af Niels Ladegaard	196
Fra Kredse	199
Gavnligt Vint	200
Redaktør- og Sekretærposten, af D. Hansen	197
Smaabemærkninger om Forfælligt, af August Petersen	192
Snedermester, Sognefoged J. Nielsen, af N. S. Kristensen	191
Spørgsmaal og Svar	198
Ubefrugtede Dronningers Indførelse, af Brd. Nielsen	196

Her Måned for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaned, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaned. Aabgangsret optages for 20 Drc pr. Petit-Blinie 1ste Gang, 10 Drc 2den og 3die Gang og 8 Drc fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de søttes indryktele.

DBF's Biavlskole i Roskilde 1898.

Paa Grund af Lærer H. Erslevs Død blev det paa Bestyrelsesmødet i Korsør i April Maaned besluttet at overdrage Ledelsen af Biavlskolen til de to faste Biavlslærere N. S. Kristensen og C. J. Grønning, og at Skolen skulde afholdes i Kristensens Bihave i Roskilde, hvor der var god Lejlighed til at lære de forskellige Viracer og Biboliger at kende. Skolens Forstandere mente, at efter den Erfaring, man havde indhøstet ved de tidligere Biavlskursus, var det særlig Vejledning i alt, hvad der kunde gavne den praktiske Biavl, Eleverne satte mest Pris paa at lære, og det gælder jo ogsaa om ved et Kursus, som kun har saa kort Varighed, at benytte Tiden til at give Eleverne saa grundig en Vejledning som mulig. Medens der ved de tidligere afholdte Kursus ikke er lagt nogen synderlig Vægt paa Dronningavl og dens Betydning for Biavlen, blev der iaar, jaavel ved Foredrag som ved Arbejde i Bihaven, givet Eleverne rig Lejlighed til at lære Dronningavl at kende, ligesom Spørgsmaalet Natursværme og Kunstsværme blev grundigt drøftet og Eleverne fik en god Vejledning i, under hvilke Forhold Kunstsværme bør dannes. Eleverne synes ogsaa at være fuldt ud tilfredse med, hvad de have hørt, set og lært paa Biavlskolen iaar, og enkelte af Eleverne udtalte ogsaa, at de

haabede, at de i et kommende Aar kunde faa Lejlighed til at besøge Skolen i Lighed med de foregaaende Aar fremsættes her et Uddrag af den Dagbog, der er ført paa Skolen, for at „T. f. B.“'s Læsere kan se, hvorledes Dagene ere benyttede.

Biavlskolens 4de Kursus aabnedes Mandag d. 18. Juli med at Kristensen bad Eleverne Velkommen til Mindernes By Roskilde; ikke alene ved Domkirken, de egl. Begravelser og i Historien er Roskilde Mindernes By, men det er ogsaa et Mindernes Sted for Biavlerne at betrede, da det var her den gamle Hans Hervigh levede og virkede og i Aaret 1648 skrev sin fortrinlige originale Bog om Biavl. Hervigh indførte den spidse Halmkub, den Bibolig, der fortrængte de hidtil brugte Biboliger, og i omtrent 250 Aar blev saa godt som den eneste brugte Stabform i Danmark Paa St. Jørgensbjerg boede i Begyndelsen af dette Aarkundrede en Lærer Jacob Libum, som havde sine Bier i Magasinkuber og høstede megen Honning; han udgav en udmærket lille Bibog, der udkom i en Mængde Dplag. Paa St. Jørgensbjerg boede ogsaa Foreningens forrige Præsident, afdøde Kunstgartner F. Wendt. Det er en Glæde for os Lærere, at der i dette daarlige Aaar er kommet saa mange til Stede, der ville lære Biavlen til Gavn at kende. Tiden var kun kort, men med godt Samarbejde kunde der lægges et godt Grundlag i den korte Tid, Skolen varede.

Diavlskolen havde følgende Elever:

Jens Kr. Mittelsen, Svinballe, Horsens, 41 Aar. Landmand Anders P. Jensen, Flyng, Hedehusene, 21 Aar. Landmand Olaf Jensen, Østermarie, Bornholm, 24 Aar. Husmand Anton J. Jensen, Nyker, Bornholm, 29 Aar. Købmand Th. Kylling, Bunsbæk, Hjelstrup, Sønderjylland, 21 Aar. Husmand Kr. Stov, Jæbjerg, 50 Aar. Landmand Hans P. Petersen, Langtved, Roskilde, 23 Aar. Bødker Hans J. Petersen, Frølund, Korsør, 39 Aar. Landmand A. C. Andresen, Bøjstrup, Tinglev, 33 Aar. Gartner N. Larsen, Rørbæk, Frederiksfund, 41 Aar. Husflidslærer Kr. Hamburg, Torsteb, Thisted (Thy), 47 Aar. Landmand Anders Hovmøller, Øvtrup, Nykøbing M., 23 Aar. Lærer Marius B. Hansen, Lundsby, Nibe, 23 Aar. Landmand Lars Peter Olsen, Ølster, Allinge, Bornholm 16 Aar. Parcelлист L. Petersen Bonde, Stovhus, Langebæk, 40 Aar. Smed H. Andersen, Roskilde, 54 Aar.

Inden Undervisningen tog sin Begyndelse mindede Grønning i varme Ord Lærertrælsøvs Arbejde for Diablen. Derefter holdt G. Foredrag om, hvilke Fordringer der med Nette bør stilles til en god Bibolig. Paa Grund af meget stærkt Regnvejr kunde man ikke se til Bierne om Eftermiddagen. Tiden fra Kl. 2 til Kl. 5 Eftermiddag blev derfor benyttet til Foredrag om Winter- og Foraarshandling og om Diplanter, der have Betydning som økonomisk Dyrkning i Have og Mark. Fra Kl. 7 til Kl. 9 talte 2 af Eleverne og derefter var Diskussion.

(Fortsættes.)

Diablens Udbredelse.

Af Georg Mathiesen, Hammersholt.

Naar jeg er kommet omkring i forskellige Egne og ved mange mindre Hjem har set beplantede Smaahaver, har jeg flere Gange tænkt: Hvilken god Plads kunde der ikke blive i disse Haver for nogle Bistader og hvilken god økonomisk Hjælp kunde 3—4 befolkede Bistader ikke bringe deres Ejermand, naar han forstod at passe dem paa en tidsvarende Maade.

Har det saa ved en eller anden Lejlighed truffet sig, at jeg har fremsat det Forslag, at Vedkommende burde bestille sig med Diabl, har jeg som Regel faaet det Svar: Ja, Diabl kunde vistnok betale sig godt, naar man forstod at passe Bierne.

Ved at høre dette Svar, trænger det Spørgsmaal sig frem: Hvorledes skal den mindrebemidlede Mand lære Diabl at kende

og hvorledes bør han drive den, saa den kan blive rentabel for ham.

Naar jeg i de lokale Blade har set forskellige Ugeblade ved Annoncer henlede Befolkningens Opmærksomhed paa sig, har jeg mere end een Gang tænkt: Hvorfor lader DBF. „Bittidende“ leve saa meget i Stilhed, istedetfor at ofre lidt paa Kundgørelser, saa Befolkningen kunde saa at vide, at der findes et Blad, som repræsenterer Diavlskerhvervet. For kort Tid siden saa jeg, at der i et af Hovedstadsbladene blev rettet meget vigtige Spørgsmaal angaaende Diablen; det gav mig et nyt Bevis paa, hvor ukendt Diablen er for Folk i Almindelighed, og hvad bliver saa Følgerne af denne Ubidenhed andet end, at flere Mennesker begynde paa Diabl uden at have tilstrækkelig Kendskab til at kunne behandle Bier med Fordel. Huormange Begyndere i Diabl have ikke troet paa, at de selv kunde bygge et Bistade? Men hvad er Resultatet? I mange Tilfælde det, at Bierne billedligt talt, hverken kunne leve eller dø i dem. Kunde „Bittidende“ komme omkring til alle Begyndere i Diabl og fortælle dem, at saadanne Husflidsstader i Reglen har flere Mangler, saa vilde meget unyttigt Dyrplageri mod Bierne blive sparet, thi det er letforstaaeligt, at de Mænd, som i en længere Aarrække have været Diablere og Fabrikanter af Biboliger, bedre forstaa at lave et Bistade, som svarer til Biernes Behov. Hvor meget Bryderi kunde DBF. og dens Organ „Bittidende“ ikke spare Begynderen i Diabl, naar der bestemt og klart blev udtalt: „Vi anbefale kun et Rammemaal“, thi mindie Afvigelser med Rammemaalene har ingen videre Betydning for Honningudbyttes Skyld, men hvilket Gode er det ikke for Behandlingens Skyld, at Rammemaalet er nøjagtig ens i Bihaven. DBF. har nu bestaaet i 32 Aar og den bevægelige Tablebygning blev kendt heri Danmark i 1851. Det forekommer mig derfor, at Diablen heri Landet ikke længere burde gaa frem med vaklende Skridt. Saa snart en amerikansk Diabler fortæller os, hvilken stor Fordel der er ved en af ham opfundne Ramme, oprettes Forsøgsstationer med Hensigt at se, hvilket Maal der er det bedste. Vi have f. Eks. to Maal, som omtrent ere ens, nemlig 10 × 12" og 12 × 12". Naar nu en Begynder i Diabl spørger: Hvilket Rammemaal skal jeg vælge? Hvad skal man saa spare? Det vilde være heldigt, om de Mænd, som have indført disse Rammemaal, vilde enes om at give Forslag til, at vi kun fik et Rammemaal, som saa blev anerkendt af DBF.

Lavnormalrammen anser jeg for at være en brugelig Ramme for de Diablere, som

beflitte sig med Dronningavl, men den passer efter min Anskuelse ikke for Diablerne i Almindelighed. Jeg vil slutte min Dmtale af Rammemaalet med følgende Ord: Enhver Diabler har frit Lov til at vælge det Maal han ønsker, men DBF. bør kun anbefale et Rammemaal, rettede sig efter Meter-systemet.

Der er maaste Diablere, som udbryde: Hvad kan det nytte at arbejde paa at udbrede Diablen; Vejrliget har jo iaar gjort alle vore Bestræbelser for at faa et ordentligt Udbytte til Skamme.

Det kan ikke nægtes, at det ikke er videre lysteligt at se Biene, naar de vove dem udenfor Stedet, omkomme af Kulde og Regn i denne „dejlige milde Vinter“, vi have haft i Biernes bedste Arbejdstid. Men hvorfor skulde vi derfor lade Haabets Genius vige fra os endnu; vi faa trøste os med, at en lignende sold og fugtig Sommer hidtil har hørt til Undtagelser.

Men det er ikke alene Vejrliget, der har stillet sig ugunstigt for den danske Diabl iaar. Allerde i Februar Maaned mistede Diablsfagen en af sine gode Venner, Lærer Lindelof; jeg saa denne Mand ved DBF.'s Centralmøde i København 1896 og kunde ved at høre paa hans Tale snart forstaa, at han interesserede sig i høj Grad for Diablen, hvilket ogsaa hans Artikler i „Vitidende“ bære Vidnesbyrd om. Lindelof fik saavidt jeg ved Statsunderstøttelse, for at kunne foretage en Rejse til Vandreforsamlingen og Biudstillingen i Leipzig i August 1895, og han har i „Vitidende“, Aargang 1896, skrevet en Artikel om denne Udstilling; det var med særlig Interesse, jeg læste den Tale, som Opfinderen af den bevægelige Tablebygning, Dr. Dzierzon, holdt Dagen efter at Udstillingen var aabnet og som er gengivet i sin Helhed i Artiklen.

Kort Tid efter, at de danske Diablere var blevet underrettet om, at en af vore intelligente Diablere var afgaaet ved Døden, kom Efterretningen om, at DBF. havde mistet sin Sekretær, hele Landet over gennem de lokale Blade. Der er maaste mere end een Diabler, der har tænkt: Kan Foreningen bære dette Tab uden at gaa betydelig tilbage i Medlemsantal? Findes der endnu saa stor Kraft og Disciplin inden for Diablernes Rækker, at de med Enighed kan arbejde videre for Diablens Fremme nu vor Banefører er gaaet bort fra os. Har nogle af Foreningens Medlemmer tvivlet og troet: „det gaar ikke i Fremtiden“, har uden Tvivl andre Diablere tænkt: „vi maa arbejde videre og ikke lade den Sag falde, for hvilken Kantor Erslev har bragt saa stort et Offer“. Vi ere ham Tak skyldige, at han i over 11

Åar beklædte den besværlige Plads at være „Vitidende“s Redaktør; han havde Evne til at bringe de „Gulskorn“, som fandtes i den udenlandske Biliteratur, frem til Bladets Læseres Kundskab; derfor maa vi ære hans Minde ved at arbejde videre for den Sag, som han havde lært, idet vi ihukomme følgende Linier:

At gavne og fornøje
Hav stedse det for Dje.

Redaktør-, Sekretær- og Kassererposterne i DBF.

Af Forstiklerer R. Jensen, Bejringe.

Det er sikkert et Ønske hos Flertallet af DBF.'s Medlemmer, at den hidtil paa en Haand værende Redaktør-, Sekretær- og Kasserervirksomhed fordeles paa 2 eller 3 Hænder; ogsaa jeg antager, at Udstillelse — ialtsald for Øjeblikket — er ønskelig, og jeg kan henholde mig til de af Lærer Smith, D. Hansen og Aug. Pedersen fremsførte Tanker desangaaende. Det forekommer mig heller ikke saa vanskeligt at foretage en passende Deling af Arbejdet, og der vil ikke kunne blive synderlig Ulempe i Forretningsgangen eller for Medlemmerne, naar vi følge Smiths Anvisning og fordele Arbejdet paa 2 Hænder; Redaktionen (den faglige Del af Arbejdet) paa 1 Haand og Sekretær- og Kassererposten paa en anden.

Sekretæren og Kassereren bør staa som et Medlem mellem Præsidenten, Bestyrelsen og Centralforeningen paa den ene Side og Kredsformændene, Diablslærerne m. fl. paa den anden, føre Forhandlingsprotokollen ved Central- og Bestyrelsesmøder, bringe Meddelelser fra disse til Kredsformænd, Diablslærere, Redaktion og Ansøgere m. fl., modtage og ordne Andragender samt besvare Forespørgsler, Foreningsanliggender vedrørende. Sammen med Præsidenten planlægge Dagsorden for Central- og Bestyrelsesmøder og udstede Befendtgørelser om og Indbydelse til samme. Som Kasserer foretager han efter Præsidentens Anvisninger alle Inkassationer og Udbetalinger og affatter Regnskaber.

Redaktøren vil jo først og fremmest have at jørge for Bladets Redaktion og gennem Bladet besvare alle faglige Spørgsmaal. Endvidere, som det ogsaa er foreslaaet i de reviderede Love, at forestaa Bogsamlingen og at referere Udtalelser paa Central- og Diskussionsmøder. Som hidtil er det vist rigtigt, at han modtager Bestilling paa og

Betaling for Tidsskriftet, distribuerer Bladet og afholder Udgifterne ved det; i det Hele taget fører og afleverer Tidsskriftet, Regnskabet med sammes Overskud til Kassereren, hvilken Aflevering maa finde Sted i Januar Maaned, for at det af Præsidenten og Kassereren kan prøves, før det indgaar i Hovedregnskabet. Efter min Formening bør Redaktøren være Sagmand, baade teoretisk og praktisk, saa han kan sigte og forrigere det indsendte Stof, vide hvilke Artikler af Fremmedlitteraturen, der passer for os, og han maa kunne give kyndig Vejledning ved Svar paa de mange Spørgsmaal, der fremsendes. Han maa tillige helst være brugbar som Forsøgsleder, Foredragsholder, Donner ved Udstillinger og Lærer ved Biværksskolen. Ja, der er saamænd Arbejde nok til hver, hvis det deles mellem en Redaktør og en Kasserer og Sekretær.

Hvad nu Lønningen angaar, vil jeg foreslaa, at Sekretæren og Kassereren lønnes med 3—400 Kr. og Redaktøren med 4—600 Kr., foruden Distributionsgebyret.

Efter min Formening er det vigtigst, at Redaktøren staar udenfor Bestyrelsen, men at Sekretæren er Medlem af denne; derved vil han bedre kunne vejlede i Forningssanliggender og være Præsidenten til større Hjælp, og tillige vil der kunne spares Rejse- og Korrespondance-Udgifter.

Udkast til Love for DBF.

(Bemærkninger til disse ved R. Jensen.)

I Udkastet forudsættes eller rettere foreslaas, at Redaktion og Sekretærposten forenes i een Person; skulde Centralforeningen tiltræde det i foranstaaende Artikel foreslaaede, saaledes at Sekretær og Kassererposten forenes og Arbejdet fordeles, som foran antydet, vil der være at foretage nogle Ændringer i Udkastet, saaledes i § 2,7 og § 3,2, hvor „Kassereren“ ændres til „Redaktøren“ og i § 4,2 „Kasserer“ flyttes fra sin Plads efter „Redaktør“ op til efter „Sekretær“. Dette er imidlertid kun Smaa-ting, som nemt kunne rettes; men da Udkastet efter min Formening indeholder en Del Uklarheder og flere Steder trænger til Supplering, kan jeg ikke andet end allerede nu paapege disse, for at man ved, at de blive drøftede, kan faa Rede paa om Forandring eller Tilføjelserne ere ønskelige eller ej.

§ 1 „(jærlig ny Viracer)“ kan udelades.

§ 3,1. Da Formanden i de fleste Amtsforeninger tillige er Sekretær, er det vist

ikke værd at fordrø, at der skal vælges en saadan; foran Slutningsordene „en Sekretær“ kunde indstyttes „om ønskes“.

§ 4,2 er en underlig Sammenblanding af Regler for Valg og Centralforeningsmøder; der findes endog indstødt en Bemærkning om, at Kassereren skal stille Kaution, hvilket vel hellere skulde findes anført efter § 5,4 eller 5.

Seg vil foreslaa, at til § 4 føjes

„Centralforeningen holder i Reglen Møde i September Maaned. Mødet er offentligt, men kun Delegerede kan tage Del i Forhandling og Afstemning“.

Nr. 3, 5 og 6 i Udkastets § 4 foreslaas at rykkes op til at blive 2, 3 og 4.

Af Udkastets Nr. 5 foreslaas sidste Punktum forandret til: „De skulde være Præsidenten forelagte skriftlig mindst en Maaned før Centralmødet“.

I Udkastets § 4,6 foreslaas de første Linier forandrede, jaa de komme til at lyde: „For at tage Beslutning ved Centralmøder fordrø, at mindst en Tredejedel af de Delegerede ere tilstede“ osv. De sidste Ord „ved simpel Stemmemærked“ udelades.

Stykke 2 i § 4 rykkes ned som Stykke 5 og formes saaledes:

„Centralforeningen vælger til at udføre de daglige Forretninger og til at bringe Foreningens Beslutninger til Udførelse blandt DBF.'s Medlemmer en Bestyrelse, bestaaende af 1 Præsident, 1 Vicepræsident og 1 Sekretær og Kasserer samt 4 Bestyrelsesmedlemmer uden særlige Hverv. Valgene gælder for 3 Aar og foregaar skriftlig. Fra-trædelse sker efter endt Centralmøde, og der afgaar 2 eller 3 af Bestyrelsesmedlemmerne hvert Aar. Første og andet Aar afgaar 2 ved Lodtrækning. Genvalg kan finde Sted. Er et Bestyrelsesmedlem ikke Delegeret, kan han deltage i Forhandlingerne, men er ikke stemmeberettiget“.

Stykke 4 i § 4 rykkes ned og bliver Stykke 6, og der foreslaas, at det kommer til at hedde:

„Bestyrelsesmøder afholdes sammen med Centralmødet og iøvrigt efter Indbydelse af Præsidenten. Ekstraordinære, naar 3 Bestyrelsesmedlemmer skriftlig forlange det“. Til at tage Beslutning osv. (se Udkastets Stykke 4.)

I Stykke 7 (ogsaa Udkastets 7) maa jo „indeværende“ Regnskabsaar forandres til „kommende“. I de Linie i samme Stk. „en Revision“ er vel en Fejltryk for „en Decisor“?

§ 5,3 „almindelige Møder“ foreslaas forandret til „Bestyrelsesmøder“.

Der er vel sigtet til de under § 6 omtalte „almindelige Møder“, men da disse

vel maa være Forhandlingsmøder angaaende faglige Emner, bliver det vel nærmest Redaktøren, der har at give Møde. Jeg forstaar ikke den i § 6, s nævnte Afstemning. Skal der ved disse Møder kunne foretages Afstemninger, der skulle være bindende for Centralmødet, og hvad kan der i det hele taget være at afstemme om?

Til § 5, s ønsker jeg tilføjet efter første Punktum:

„Efter Decisionen rundsendes Regnskabet med Bilag til Bestyrelsesmedlemmerne“.

Det i sidste Punktum indflammede „med Uddrag af Bilagene“ forekommer mig maa hellere lyde: „(og efter nærmere Opgivelse en Afskrift af enkelte Bilag)“.

Sidste Linie i § 5, s „paa Bestyrelsens Ansvar“ maa vel hellere hedde „under Bestyrelsens Tilsyn“.

For ikke at optage unødvendig Plads i „Tidskriftet“ skal jeg ikke nu nærmere motivere de foreslaaede Redaktionsændringer, Tilføjelser eller Udcladelser, men først afvente de mulige Vendinger, der vil fremkomme mod disse.

Indvintring.

Af Peder Hansen, Gæpe.

Det er ikke uden lidt Vengstelse, jeg indlader mig paa at skrive om dette Emne, da jeg maa være forberedt paa, at nogle af vore mest moderne Biavlere vil betragte en Del af det, jeg har at fremføre, som det rene Kætteri. Men naar jeg alligevel vover det, saa er det fordi jeg tror at have den største Autoritet, der kan faas i denne Sag, nemlig Bierne, paa min Side. For selv om Menneskene blive aldrig saa kloge i Spørgsmaal om, hvilke Forhold, der passe bedst efter Dyrenes Natur, er og bliver disse altid de kloge, saa vor Opgave kun bliver at lede deres Udvikling, ved at give dem de ydre Betingelser, hvorunder de i naturlig Tilstand vilde have udviklet sig netop i den Retning, som vi ønske. Det er en Regel, der gælder for alle vore andre Husdyr, at jo længere de fjernes fra deres naturlige Levevis, jo mindre Modstandskraft saa de imod Sygdomme og andre Fjender, og den passer vistnok ikke mindst paa Bierne. Det viste sig særlig straks, da den bevægelige Tablebygning blev opfundet; den gav jo let Adgang til at gribe ind i Biernes Forhold, og da Kendskabet til deres Natur den Gang kun var ringe, maatte det jo ofte blive til Misgreb. Om Sommeren kunde Bierne saa nogenlunde oprette den Overlast, der

blev dem tilføjet, men om Efteraaret stode de hjælpeløse. Derfor var det særlig Overvintringen, som blev kaldt „Biavlerens Væstersykke“, det den Gang kneb med, og Kubernes gode Overvintring blev betragtet som et Maal, det næsten var umuligt at naa med den bevægelige Tablebygning. Men naar vi nu er naaet dertil, at vi kan overvintrere vore Bier ligesaa sikkert i Huse som i Kuber, saa er Grunden den, at vi have lært af Bierne, hvordan de vil bo, lært at ordne et Vinterleje i Husene, der svarer til det, de selv indesluttede dem i i en Kube. Og det er saa, hvordan det er, jeg vil give en Oversigt over, særlig for dem, der ikke selv have haft Vejlighed til at se det.

Naar vi om Efteraaret undersøger en Kube, hvori der er kommen en Sværm saa tidlig, at den har kunnet bygge Kuben fuld af Tavler og samlet det nødvendige Forraad, saa vil vi altid finde, at fornedet, men nærmest hen imod Flyvehullet, er der en Plads, omtrent af Form som en Halvkugle, hvor Tablerne ere helt tomme eller kun med lidt uforseglet Honning, som bliver brugt inden det bliver rigtig fuld. Der uden om er der Blomsterstøv i Tablerne og der uden for, altsaa særlig foroven og bagved, er Honningen anbragt. Og lige det samme Forhold kan vi træffe, hvis Sværmen var bleven sat ind paa passende Plads i et Rammestade; der vil vi finde den forreste Table godt halv fyldt, den næste lidt mindre og saa fremdeles, saa der bliver mindst midt over Bilkhyngen; der fra tager det saa til igen, saaledes at den næst bageste er omtrent og den bageste helt fuld paa begge Sider. Da Bilkhyngen, hvor den kan komme til det, har Form som en Kugle, saa følger jo deraf, at jo flere Bier der er, jo mindre Honning er der Plads til foroven, men saa maa der jo være saameget mere bagved. Bierne vil altsaa have deres Vinterforraad anbragt bagved og foroven.

Hvor megen Plads der bør indvintres paa, kan vi ogsaa lære af Bierne. Løste vi en god Kube om Efteraaret, bliver der sidende et helt Lag Bier paa Brættet og alle Tablegangene ere fyldte; det vil altsaa sige: Kuben er ved den Tid vi foretager Indvintringen stoppende fuld af Bier. Men naar vi saa løste den igen om Foraaret vil vi kun finde de døde Bier under den Plads, hvor der er tomme Tavler; altsaa maa alle Bierne have truffet sig derind, da det blev rigtig Vinter. Det kan jo næsten synes at være umulig; men det er det nu ikke, naar vi tænke rigtig over det; Tablerne ere jo tomme og naar der saa kryber en Bi ind i hver Celle, kan de jo sidde ligesaa tæt som Angel, og det har vi vel allesammen lagt

Mærke til, at Yngel fra en Tavle kan fylde flere Tavlegange med Bier, og her maa Forholdet blive det samme, kun i ombendt Form, hvor Bierne er gaaet ud af maa de kunne gaa ind igen. Men der er vist mange, der forsynde dem imod denne Del af Biernes Natur, særlig de mindre Familier gaar det udover, ved at de saa saa megen Plads, saa de kan være paa de tomme Tavler om Efteraaret. Naar det saa bliver koldt og Bisklyngen trækker sig sammen, kan Bierne jo ikke saa fat i Honningen, uden at enkelte skal forlade Klyngen eller denne helt skal flytte sig, og det giver saa mange døde Bier og Bugløb og alle disse Besværigheder, som vi aldrig se i en god Kube eller i Huse, der ere ordnede som de bør være. Og det er jo selvfølgelig, at jo mindre Rum, Bierne sidde i, jo mere vil den Varme, der strømmer ud fra Bisklyngen, opvarme det, og jo varmere der er uden om Klyngen, jo mindre behøve Bierne at tære for at holde den nødvendige Varme i dem, og jo mindre de tære, jo billigere ere de at føde og jo længere kan de taale at sidde inde.

Men saa er der dem, der ere bange for at indvintré deres Bier paa saa lidt Plads; der kan ikke blive Luft nok, mene de. Det Oplag af Luft, vi kan give Bierne ind i Stedet, kan ikke forslaa til hele Vinterens Brug, saa det maa være Luftbefalingen, vi skal stole paa, og hvad der behøves for at saa den, kan vi ogsaa lære af Bierne. Underløge vi en Kube, hvori en kraftig Bifamilie har indrettet sig til Vinteren, saa vil vi finde, at alle Mellemrummene imellem Tavlerne ere klistrede over med Harpiks, saa Kuben er saa lufttæt som en Poite; ved Kanten er der ogsaa tættet og Flyvehullet er enten indsnævret eller der er bygget en Kam indenfor, saa Bierne sige saa bestemt som mulig, at de vil ikke have Træk i deres Bolig om Vinteren. Men det er der mange Biavlere, der have svært ved at forstå. I Begyndelsen, jeg fik med Bier at gøre, var det Mode, at vi skulde have porøs Dække over dem for at Fugtighed og daarlig Luft kunde gaa den Vej ud; men Bierne vilde aldrig indrømme, at det var heldig; saa hurtigt som de kunde, lavede de alle vore porøse Tæpper om til ægte Volsbug. Nu have de da for det meste Fred fra den Side, men saa er der kommen en anden Mode, nemlig, at der skal være Træk langs Bunden af Stedet for at undgaa Fugtighed. Det er jo ikke saa galt som for oven, men det strider dog ogsaa imod Biernes egen Anvisning. Fugtighed i Boligen kommer ikke af, at den er for tæt, men fordi den ikke er varm nok. Vorbeet gør i sin Vog

opmærksom paa, at for tynd Patning giver Fugtighed; for mange Tavler kan ogsaa gøre det, da Vinterlejet derved bliver som et daarligt opvarmet Værelse; der bliver kolde Kroge, hvor Fugtigheden kan afsætte sig; det er jo altid kun de yderste Tavler, der blive mugne. Selve Fugtigheden stammer jo fra, at den varme Damp fra Biernes Nandedræt sløder imod noget koldt og derved bliver til Vand. Derfor gælder det om, at der slet ingen kolde Steder er inde i Huset, at der er stoppet godt, ikke blot foroven og ved Siderne, men ogsaa Bunden maa enten være dobbelt med Stopperum eller med et tykt Lag Halm under. Naar vi have det, saa kan Luften holde sig saa varm inde i Stedet, at den slet ikke afsætter nogen Fugtighed der, og jo større Forskel der er paa Temperaturen inde i Stedet og uden for jo større Luftveksel vil der blive gennem Flyvehullet. Det er jo Forhold vi ogsaa kunde fra vore egne Stuer; om Sommeren kan det være besværligt nok at saa Luften fornyet, fordi der er lige varmt ude og inde, men om Vinteren, naar vi have Isd i Kaffelovnene, saa skal selv den mindste Åbning nok give frisk Luft. Derfor behøver jeg aldrig at give mine Bier mere end $1\frac{1}{2}$ " Flyvehul, og det har store Familier klaret sig med, selv om der ogsaa har ligget Sne over Flyvehullet i flere Dage.

Naar vi altsaa sørge for, at Forraadet er anbragt paa rette Sted, at Bierne have passende Plads, at de ere dækkede tæt og at der er stoppet varmt helt uden om dem, saa er der ikke noget, der hedder Held eller Uheld ved Overvintring; saa skal den altid lykkes.

Jeg har i de tre sidste Aar indvintret over 20 Stader efter denne Regel, og naar undtages ganske enkelte Tilfælde, hvor Bierne have været gjort urolige af Møllarver, har Overvintringen været fortrinlig. I Vitidende kan man jo se Beretninger om Bier, der have holdt Kensefsesubflugt ved Juletid og saa siden hele Vinteren. Mine Bier have alle sammen kunnet vente til der kom en varm Dag, selv om det ogsaa traf ud til langt hen paa Foraaret, og naar jeg har aabnet for dem have de alle vist Tegne paa god Overvintring, kun tæret ubetydelig, ikke ret mange døde Bier og ingen Fugtighed eller mugne Tavler. Derfor synes jeg, at jeg bør komme frem med det; skulde du saa være en af de moderne Biavlere, der holde paa den luftige Indvintring, som kan have Øst til at pille ved det, saa skal jeg nok være til Tjeneste igen.

Biernes indbyrdes Forstaaelse.

(British Bee-Journal.)

I Bladet Daily Telegraph har der nylig staaet en interessant Artikel om Biernes indbyrdes Forstaaelse. Bladet har i bemeldte Artikel fulgt de nyeste Resultater, Naturforskerne ere komne til, og vi gengive den derfor her blot med ubetydelige Endringer for at gøre den mere letfattelig ogsaa for Folk, som ikke ere Naturforskere.

De, som have mest Kendskab til dette Spørgsmaal, ere, efter hvad vi tør formode, mest tilbøjelige til at anse en saadan indbyrdes Forstaaelse for mulig. Denne Anskuelse vil maasse forbyrde mange, som ikke ved daglig Sagttagelse have lært disse eller andre lavere Dyr at kende. Men jo mere Menneskene lære om Dyrene, desto mindre ville de føle sig tilbøjelige til at drage hin saare vanskelige Linje, der stiller Instinktet fra Forstanden. Nu tager man sig i det hele taget vel i Agt, inden man sætter skarpe og faste Grænser for Naturens Vidundere. Ja, i visse Tilfælde maa endogsaar Ordet „lavere Dyr“ betragtes som lidet passende, eller ligesvem stammeligt, naar Talen er om det vidunderlige Liv rundt om os. Selv det stolte Menneske kan næppe have Ret til at bruge en saadan Betegnelse om sine Medskabninger. En Regnorm har man f. Eks. i lang Tid været tilbøjelig til at anse for et af de allerlaveste Dyr. Men saa gav den berømte Darwin sig til at studere dette foragtede Væsen, og paaviste derpaa, hvor meget Mennesket i Grunden staaar i Gæld til det stakkels, hæslige, under Fødder traadte Dyr. De utallige Millioner af hine lysfky Skabninger have, tiltrods for Dyrets Hæslighed, frembragt al Muldjord og alt dyrkeligt Land paa hele Jorden. Thi gennem deres Vegemer gaa de nedfaldne Blade og forraadnede Plantestoffer, og paa den Maade muliggøre de Beboelse og Høst. Naar vi træde paa en saadan Dem, tilintetgøre vi en af de allermost agtværdige Landarbejdere, der gives. Denne krybende Menneskeven kunne vi takke for vore Engs, Skove og Blomster. Dette er naturligvis et Eksempel paa de lavere Dyrs Betydning, ikke paa deres Evner. Men selv Ormene staa i tilstrækkelig Forbindelse med Hinaanden til at have deres Skærlighedstider, som de overholde. Og Bierne staa igen paa et langt højere Trin i Livet, og de ere saa rigt begavede i alle Enkeltheder vedrørende deres Arbejde, og de ere saa selfstabelle i deres Sædvaner, at det vilde være aldeles uberettiget at sige, at de ikke have noget indbyrdes Samkøem og ikke have Midler til at gøre sig forstaaelige

for hverandre indbyrdes. Ingen dygtig og aarbaagen Biavler vil nogensinde gaa ind paa en saadan Paastand. Han ved meget godt, at de Toner, som Bierne frembringe i Stedet, forandres fra Tid til anden, og at de stese ved alle indtrædende Begivenheder synes at hidsføre gensidig Forstaaelse. En Hveps eller en fremmed Bi, som kommer ind i et Stabe uden Tilladelse, synes meget hurtigt at høre noget, som ikke er meget fordelagtigt for den, og naar en to—tre Bier have fundet et godt Træksted, hvorledes gaar det monstro saa til at alle de andre Bier straks efter finde Vejen? Luften efterlader jo dog intet Spor. En lystig Summen eller et Vingslag fortæller dem det. Nu fortælle Biavlerne os, at der sikkert gives et særligt Djebluk i Bistabet, da der benyttes noget der øjensynligt maa være det samme som et virkeligt Sprog. Det er naar den unge Vidronning vil forlade den Celle, hvori den har udviklet sig, og vil træde ud i Livet. Den begynder da med at give en Række af Lyde fra sig, en Slags kvækkende Lyd, som er vidt forskellig fra den dybere Lyd, den giver fra sig, naar den har forladt Cellen; saa forandres Tonen til det længere pip—pip—pip, hvormed den svarer paa det mere sfingre og kortere Tilraab fra dens endnu ikke ubløne Søstre. Hvorledes denne kvækkende eller pipende Lyd frembringes, det ved ingen. Den største Del af Tonerne i et Bistade lave Bierne naturligvis ved mere eller mindre hurtige Svingninger med Ringerne. Men enhver, der kender den fine Mechanisme, hvormed Græshoppen formaar at frembringe Lyd, vilde ikke blive forbyrset ved at opdage, at ogsaa Vidronningen havde en særlig kunstig Maade at frembringe Lyd paa.

Men tænkte vi os nu Lyden som det eneste Middel, hvorved lavere Dyreklasser kunde gøre sig forstaaelig, saa vilde vi sikkert begrænse os formeget. For Mennesket kan den Tante maaste være naturlig, fordi det selv fra først af staaede sine Tanker Udtryk ad lydlig Vej. Vi kunne vanskeligt tænke os kloge Bier eller Myrer, der kunne forstaa Menneskets Tale. Men endnu sværere vilde det være for os at forestille os vidensfabelig anlagte Bier eller høitdannede Myrer, der havde Forstand paa at læse, skrive, telegraferer osv. Naar de lavere Dyr høre os tale, tør vi med Rette gaa ud fra, at de ikke forstaa et Mul af Talens Lyd. Men derfor kan vi alligevel ikke være brettigede til at anse alle disse Væsener for stumme; vi have næppe Lov til at foragte dem, fordi de ikke have Grammatiker og Ordbøger. Det staaar øjensynligt som en Kendsgerning, at den gensidige Meddelelse har stor Betydning for

alle Dyr, der leve i Samfund. Derfor vilde det maaske være nok saa ønskeligt at faa at vide, hvorom Bierne tale, som at drøfte det Spørgsmaal, om de i det hele taget tale. Biernes Meninger om Blomsternes Nytte, om Farverne, om Maadehold, Sparksomlighed osv. vilde det vistnok være værdt at kende. Lad os ialtfald være enige om, at vi it have altfor ringe Kundskab om de smaa Ting heri Verden; men dette udelukker ikke at de kunne være ligesaa vidunderlige som de store.

Biens Øje.

Af Th. Weippl, Wien.

Akkommodation. De højere Dyr's Øjne have den Evne, at de kunne opsæses og tillempes efter en Tings Afstand, for saaledes at se den tydeligt. Dette kaldes Øjets Evne til Akkommodation. Denne Evne synes ganske at mangle hos Insekterne. Men de behøve den heller ikke. Thi dels indskrænker deres Synsfelt sig jo mest til de nærmeste Omgivelser; dels maa man jo ogsaa tage den optisk set let forklarlige Kendsgerning med i Betragtning, at jo mindre et Øje er, des mindre Brug har det ogsaa for Akkommodationsønnen.

Synet i Dybdimension. Derved forstaar man Sagttagelse og Bedømmelse af Genstandene fra Øjet og fra hverandre indbyrdes, det vil altsaa sige det samme som det perspektiviske Syn. Man kan ikke nære nogen Tvivl om, at Bierne forstaa at skelne nære Genstande fra fjærne. Hos Mennesket og de højere Hvirveldyr sker Bedømmelsen af Afstanden paa følgende Maade: Af hver Genstand og i hvert Øje opstaar der et i Forhold til Omgivelsernes Stilling forskellige Billeder, ganske ligesom i det stereoskopiske Camera. Lulke vi f. Eks. det ene Øje og se uden at røre Hovedet op i et Træs Grenene og Blade, saa se vi kun et uklart Virvar af Grenene og Blade; vi kunne aldeles ikke bedømme Afstanden, og det er i saa Tilfælde umuligt for os at komme til Klarhed over det indbyrdes Forhold mellem Grenene og Bladene. Men saasnart vi blot bevæge Hovedet lidt tilhøjre eller tilvenstre, saa stiles det hele Virvar, og de rumlige Forhold træde klart og tydeligt frem for vort Blik; idet nemlig Nethindebilledet af en nær Genstand ved hurtig Bevægelse af samme forskyder sig hurtigere paa Nethinden end Nethindebilledet af en fjærne Genstand; paa denne Maade kunne vi skelne og bedømme de forskellige Afstande. Ligeledes

opfatte vi øjeblikkeligt Afstandene, naar vi lukke det andet Øje op og se med begge. Herpaa beror da ogsaa det karakteristiske Fænomen, at baade Mennesket og de højere Dyr strække Hovedet frem, naar de se en for dem fremmed Genstand, og at de betragte Genstanden alt medens de bevæge Hovedet fra den ene Side til den anden. Omend større Hovedbevægelser til Siden ere umulige ved Insektøjet, ja omend det overhovedet er Insekterne umuligt at bevæge Øjet, saa have de dog ligeledes 2 Øjne og kunne derfor ligeledes iagttage Genstandene i Dybdimension. Derom kan der ingen Tvivl være.

Ogsaa paa en anden Maade har man søgt at forklare Insekternes Opfattelse (Erkendelse) af Afstand i Rum. Idet nemlig hvert enkelt Facetøje fremtræder som et Rør, hvorfra kun et bestemt Antal Vysstraaler kan trænge ind i dem. Men jo længere en Genstand er borte fra Øjet, desto mindre bliver Antallet af de Vysstraaler, som fra Genstanden træffe Øjet; derfor vil den staa saa og saa meget mere uhydeligt for Øjet, jo længere den er borte. Efter denne forskellige Grad af Klarhed anser man det for muligt, at Insekterne bedømme Afstand i Rum. Desforuden har man ogsaa paa denne Maade villet forklare, hvorfor Insektøjet ikke blændes af Solhjet. Men Teorien synes uholdbar alene af den Grund, at enhver mørk Genstand i saa Tilfælde vilde forekomme Insekterne at befinde sig langt borte, hvorefter de vilde synes, at alle lyse Genstande befandt sig i Nærheden.

Det enkelte Øje. Med Hensyn til dette er man endnu ganske paa det ubiøse; Leydig vil overhovedet slet ikke anse dem for enkelte Øjne, men betragter dem som enkeltstaaende Facetter, efter som de i Bygning ligne Facetøjnene. Hornhuds-linsen er meget konvex (udadbuet), Krystallet gemet har Form som en kugleformet Vinske, hvoraf følger, at det enkelte Øje er meget nærsynet. Ifølge Lowne tjener det i det hele taget kun til at iagttage Vyslets Styrke og Retning.

Bier i gamle Dage.

Af F. Greiner. Amer. Bee-Journal.

Det er nu en ubestridt Kendsgerning, at der har været Bier til længe før der har været Mennesker til. Forstenede (ogsaa kaldet „fosfite“) Bier, *Apis adamitia*, har man gentagne Gange fundet, snart i et Stenbrud, snart Lejrede i Klav, hvilket viser, at Bierne ikke høre til Naturens seneste

Frembringelser. Vi have ogsaa Beviser paa, at Viavl var en af de Sykler, som dyrkedes i den forhistoriske Tid blandt de Folk, der den Gang levede. Dette kan ses af deres esterladte Medstaber osv., saaledes har man blandt andet herimellem fundet Honningpresser. Man er dog ikke ganske paa det rene med, hvad for en Slags Bier disse Folk holdt. Gaa vi et Stykke længere frem i Tiden og undersøg, hvad de ældste Forfattere skrive om Bier og Viavl, saa saa vi ogsaa det Indtryk, at man ikke den Gang gjorde den samme Forskel paa de forskellige Viracer, som vi gøre nutildags, skønt den romerske Digter Virgil, den græske Lærde Aristoteles og andre skelne mellem mørke og lyse (gule) Bier. Oldtidens Nordboere, ligesom ogsaa Oldtidens Tyrkere lagde Vind paa at avle Honning, sjensynlig mest i den Hensigt at fremstille en berusende Drik deraf. Denne deres Tilbøjelighed gaar som en rød Traad igennem alle de blandt disse Folk eksisterende gamle Beretninger. Saal. des behøver man blot at kende lidt til den gamle nordiske og tyske Gudelære for at vide, at Mjød var den særlige Gudedrik, hvorefter man vel ganske roligt kan slutte, at ogsaa den Tids Mennesker satte Pris paa at nyde dette velsmagende og oplivende Produkt af Honning.

Den i Tyskland almindelige sorte Bi er ogsaa udbredt i hele Nordeuropa. Den er mørkebrun eller næsten sort. Denne Bi er dog ikke ens overalt i hele det nævnte Landstraade. Udviklingen har medført Smaaforandringer som Følge af de forhaandenværende Forhold paa forskellige Steder; derfor finde vi flere forskellige Afarter. Først have vi den almindelige brune Bi, den samme som vi have heri Amerika og som indførtes her af de første Kolonister. I Tysklands Hedeegne træffe vi saa Hedebien, som rent ydre set nøjagtig ligner den førstnævnte, men som adskiller sig fra den ved en udpræget Tilbøjelighed til at sværme. Den kunde med Rette kaldes „Sværmebien“. Virgil paastaar, at Hedebien, naar den bringes hen i andre Omgivelser, i Løbet af saa Aar akklimatiseres og mister sin Sværmetilbøjelighed. Saaledes kunde der paapeges flere Afarter med mere eller mindre udprægede Ejendommeligheder.

Sorte Bier træffe vi i overvejende Antal i Norge, Sverrig, Danmark, Frankrig, Tyskland, Rusland, Østrig, Krain, Schweiz, Tyrol, Grækenland, den nordlige Del af Asien, Nordafrika osv. Gule Bier træffes oprindelig kun i Syrien, den sydlige Del af Spanien, Italien, Egipten og paa nogle andre Øer i Middelhavet.

I Indien kan man spore Viavl saa langt

tilbage som Aar 2000 f. Chr. Der siges, at det i visse Egne plejede at „regne med Honning“ paa visse Tider af Aaret. Til disse Egne drev Hyrderne deres Kvæg. Naar Kvæget saa havde ædt af det jøde Græs, plejede Melken at blive saa sød, at den ikke behøvede at sødes paa anden Maade. Den første Føde et Drengbarn fik var Honning af en Guldste. (Naar man ikke netop bor i Klondyke, er det vist ikke saa nemt nutildags at saa Raad til at bruge Guldsteer.)

Fordum blomstrede Ophysning og Kultur i Egipten. Vi huske jo ogsaa nok, at Moses fik sin Opdragelse der omtrent 1500 Aar f. Chr. Der fandtes en sand Overflod af nektarydende Planter; Daddelpalmen f. Eks. bar henimod 12,000 Blomster paa en Stilk, alle med Nektar i. Den Viden, vi have om jordums Tiders Viavl i dette Land, have vi navnlig fra Hieroglyph-Indskrifter paa Pyramider, Obelisker, Sphinger og Tempelruiner. Man brugte Honning til at balsamere de døde med, Voks benyttede man i samme Djemed og desuden til at gøre Løgkisterne lufttætte med. Stader lavede man af Hør, og udbendig tilklinedes de med Ler. Undertiden lavedes de ogsaa helt af Ler, som saa blev brændt; den Slags bruges endnu i disse Egne. Tidligt drev Egipterne Vandreviavl, og det berettes, at den vise Solon, den berømte Lovgiver i Athen, foretog en Rejse til Egipten omkring ved Aar 600, blandt andet for at jætte sig ind i denne Maade at drive Viavl paa.

Palæstina (Jødeland) havde Mæsker af Bier, lige fra de tidligste Tider. De mange Hulheder i Kalkklipperne og i Træerne ydede Bierne fortræffeligt Ly; Folkene plyndrede ganske simpelt Bierne for at saa fat i Honning og Voks. Efter Christi Tid holdt man Bier i Stader og i Vigaarde. Ja, man var endog kommet saa vidt, at man benyttede en Røgpuster, hvori der brændtes veltørret Gødning ude fra Stalden. Der berettes om en Lov, som forbød at tænde Røgpusteren paa Sabbathen.

Araberne Viavl synes at være af senere Dato. De have vistnok i dette Punkt efterlignet Grækerne og Romerne. Allerede i Koranen finde vi Historiens Vidnesbyrd om denne Syssel. Muhammed ofrer et helt Kapitel paa Bier og Viavl, og hans Tilhængere troede, at Honning var det væsentligste Næringsmiddel i „det lykkelige Land hinsides“.

Estersværme.

Af G. M. Doolittle.

Sandsynligvis findes der ikke noget, som er generende for den Landmand, der holder saa Bier, eller for Begynderen med hans halve eller hele Snæs Stader, ja, rent ud sagt heller ikke for den store Biavler med Hundreder af Stader — end netop Estersværme. Der er sjældent nogen, der ønsker dem, men de skal nok melde sig og volde Folk Bekymring, hvis man ikke passer paa og sørger for, at de ikke komme. For en 30—40 Aar siden var det meget vanstelig at hindre slige Sværme i at fremkomme; man maatte lade Bierne handle som de lystede. Tit og mange Gange satte Folk Estersværmen tilbage i Stedet igen; men Glæden var i Reglen kun kort, for Bierne sværmede gerne den næste Dag igen; ja, det var endog ikke ualmindeligt, at de sværmede igen samme Dag, naar de havde sværmet een Gang om Formiddagen og saa var sat tilbage igen om Eftermiddagen. Naabet „Bierne sværme“ har tidt voldt min Fader Bekymringer, naar vi befandt os midt i Høstøsten ude paa Marken i Juli Maaned og det fik ham tilsidst til hēt at opgive at drive Biavl.

Men siden Kammerstaderne ere blevne almindelige kan man hindre denne Ulempe, som hedder Estersværme. Men skal man gøre det, saa maa man ogsaa kende lidt til Grundene til Estersværmes Fremkomst, og man maa vide, naar de kunne ventes. En af vore ældste Biavlere og det en, som har en mangeaarig Erfaring, har, efter hvad man hører, udtrykt sig paa følgende Maade for ikke ret længe siden:

„Der løber i Almindelighed en Dronning ud 8de Dagen efter, at den første Sværm er kommen, og det er paa den Dag man kan vente den anden Sværm“. Dette tror jeg ikke er rigtig. Og det synes mig da, at naar vore ældste Biavlere ikke ganske forstaa Forholdene ved Estersværme, saa kan det ikke være af Vejen at sige et Par Ord til Begynderen og til dem, der ikke give sig ud for at være inde i denne Sag.

Efter at have drevet aarelange Studier angaaende dette Punkt og efter at have anstillet saare omhyggelige Forskninger, saa maa jeg sige som min Mening, at naar det sværmende Stade er normalt, saa anbringes det til Dronning bestemte Æg i den paa-begyndte Dronningcelle 3 a 3¼ Dag, før det bliver til Larve. Denne Larve forbliver saa i Larvetilstanden 5½ a 6 Dage. Saa forsegles den Celle, hvori den findes. Der-efter varer Puppertilstanden 7 Dage. Det

hele bliver altsaa omtrent 16 Dage, regnet fra den Dag Ægget lægges i Cellen til den Dag, da Dronningen løber ud.

Straks naar Dronningen kommer frem af Cellen, er det en spag, hvid Tingest, hvis den da ikke af Arbejderne holdes tilbage i Cellen ud over det Tidspunkt, da den er moden. Alle, der have behandlet Bier, kende dette Forhold og vide, at Dronningen paa dette lidlige Stadi um ligesaalidt er stiftet til at flybe ud, at føre en Sværm ud, som til at lægge Æg. Men i Løbet af de følgende 48 Timer vinder den hurtigt i Styrke; efter 30 a 36 Timers Forløb begynder den at „pibe“, som det kaldes, og naar den er 48 a 60 Timer gammel er den fuldt færdig til at føre en Sværm ud af Stader, hvori der findes Rivalinder i andre Dronningceller.

Af ovenstaaende vil det ses, at den anden Sværm ikke kommer paa den Dag, da den unge Dronning løber ud, men henved 2 Dage efter, hvis Vejret er heldigt. Dette stemmer vistnok ogsaa med, hvad Quinby siger i sin Bog „Forklaring af nogle hemmelighedsfulde Forhold i Biavlens“. Denne Bog er rigtig god; næsten alle de deri behandlede Emner ere forklarede paa rette Maade.

Det kan være, at en og anden vil gøre Indvendinger mod Udtrykket „fører en Sværm ud“, og hvis det anvendtes om den første Sværm vilde det heller ikke være rigtigt. For i et Stadi, der har en gammel, æglæggende Dronning, synes det at være Bierne som føre an i Sværmebevægelsen. Men med alle Estersværme er det en hel anden Sag. Her finde vi den unge Dronning først eller blandt de første, der forlade Stadet.

Naar et Stadi er normalt, eller naar der ikke findes Sværmehyge i en Bigaard, saa flyver den første Sværm ud samtidig med at den første Dronningcelle forsegles, hvis den ikke holdes tilbage af ugunstigt Vejr eller af uheldige Omstændigheder. Naar jeg siger, at den flyver ud, samtidig med at den første Dronningcelle forsegles, saa mener jeg dermed følgende: Hvis Cellen forsegles engang i Løbet af Formiddagstimerne 8—12, saa vil Sværmen sandsynligvis flybe ud i Tiden fra 12—3 om Eftermiddagen samme Dag. Men forsegles Cellen i Tiden fra Kl. 2 om Eftermiddagen til Kl. 8 om Formiddagen, saa vil Sværmen utvivlsomt flybe ud om Formiddagen, saaledes at Cellen i det sidste og almindeligste Tilfælde overalt vil være forseglet fra een til 18 Timer før Sværmen flyver ud.

Jeg har undertastet dette Spørgsmaal en indgaaende Drøftelse, for at man kan saa at vide nøjagtigt, paa hvilket Tidspunkt

vi skulle hindre disse Estersværme i at flyde ud ved at skære Dronningcellerne bort. Hvis vi bortskære alle Cellerne undtagen een paa den femte eller sjette Dag efter at Sværmen er sl jet ud, saa kan vi ikke være sikre paa, at den tilbagemeldte Celle vil blive udkl ftet. Derfor er denne Metode paaastet ikke saa god, som mange Gange paaastaet. Desforuden have Bierne Larver nok, som ere unge nok til at kunne laves til Dronninger, hvilket man kan være næsten sikker paa, at de vil blive lavede til. Og i saa Fald dræbe Bierne ofte den Dronning, som løber først ud, i Stedet for at lade den ødelægge disse sidst anlagte Celler. Da saa vi ikke blot ligesaa mange Estersværme, som vi vilde have faaet, hvis vi ikke havde skaaret Cellerne væk; men vi saa ogsaa den Ulempe at saa Dronninger, der ere udkl fede af gamle Larver, og det bliver efter alles Mening kun daarlige Dronninger. Hvis vi vente med at skære Celler bort til den 8de Dag, saa løbe vi ikke nogen Risiko for, at Stabet sværmer; naar den første Sværm ikke holdes tilbage af daarligt Vejr, vil der ikke være nogen Larver, som er unge nok til at laves om til Dronninger, og som Regel vil den første unge Dronning blive udkl ftet. Paa den Maade kunde vi være ganske sikre i vor Sag, hvis vi afskære alle de Dronningceller, som findes i Stedet. Derfor venter jeg til om Morgenen 8de Dagen efter at en Forsværm er sl jet ud. Saa lukker jeg Stedet op, udtager den første Kamme, undersøger i en Fart om der findes næsten modne Dronningceller paa den, og, hvis der ikke er nogen at se, ryfter jeg de fleste af Bierne af i Nærheden af Stadets Flyvehul. Saa løbe Bierne straks ind, og jeg undersøger nu noget nøjere, om der ikke alligevel skulde sidde en Dronningcelle skjult i en Kroge af Tavlen. Thi er der blot en lille kroget en som undgaar min Opmerksomhed, saa kan jeg være sikker paa, at en Sværm bliver Følgen.

Alle Celler skæres af efter at en Kamme er bleven ryftet for at befri den for Bier. Thi dette, at ryfte de unge Dronninger i deres Celler, vil sandsynligvis bevirke, at de blive vanskelige, hvis de da ikke ligefrem blive dræbte. Den næste Kamme behandles paa samme Maade, medmindre der forefindes modne Celler. I saa Tilfælde stilles den op udenfor Stedet; finder man saa ved Undersøgelsen, at der er en Celle, Dronningen er løbet ud af, saa skæres alle de andre Dronningceller væk. Er der derimod ikke Hul paa nogen af Dronningcellerne og er ingen af Dronningerne løbet ud, saa sparer man den bedste af de modne Celler

paa den udenfor opstillede Table og sætter den atter ind til Bierne.

Paa denne Maade kunne vi sikre os imod, at der kommer en Estersv rm fra et Stade. Det er den eneste sikre Fremgangsmaade, jeg kender. Og dette siger jeg nu, efter at jeg har prøvet næsten alle de Fremgangsmaader, som ere komne  ffentlig frem, foruden en Del Metoder, som jeg privat har faaet Meddelelse om.

fra Kredsene.

Rastrup BF. holdt i Tirsdags Møde hos Stomager R. Nielsen i Stubbeboing.

Biavlsl rerer Thomsen, Rippinge, som har været paa Biavlsskolen i Kallundborg, og som gjorde Indtryk af at være en erfaren Biavler med en selvstændig Opfattelse af, hvad der vedrører Biavlssagen, gav en Del værdifulde Oplysninger om Biernes Levevis og deres Behandling. Han anbefalede varmt de Tilstedeværende at arbejde for, at Biavl kan blive mere almindelig, ikke just som en Industri i større Maalestok hos enkelte, men saaledes, at der rundt omkring ved alle Huse maatte findes Bier, for at Familierne kunde have det hyperlige Nærings- og Lægemiddel, som Honning er, til Brug i Husholdningen.

Et Bier dog ogsaa kunne give en ikke ubetydelig Pengeindt gt under ret smaa Forhold, blev ved Mødet oplyst af en tilstedeværende mangeaarig Biavler, som sidste Aar, der dog ikke var noget særlig godt Honningaar, havde haft en ren Indtægt paa 75 Kr. af sine Bier, og Pasningen af Bierne, som tilmed er meget fornøjeligt, havde ikke en Gang kostet ham 8 Dages Arbejde.

For at Biavlen kunde saa større Udbredelse og ikke bringe Begyndere for store Stuffer, anbefalede Hr. Thomsen at begynde i det smaa, helst med enkelte Kuber, og efter at man er bleven fortrolig med Bierne, da at gaa over til den saakaldte „Kunst“-Biavl. Han vilde forøvrigt raade til ikke at anvende altfor mange „Kunster“ ved Bierne, og ligeledes at holde sig til saa simple og billige Redskaber og Hjælpemidler, som muligt. Lejlighedsvis gav han Anvisning til af at saa billig Materiale som en Cigarst se at lave en, som det synes, meget snild og god Indretning til at f dre Bier med. Dette Foderapparat, som var Talerens egen Opfindelse, kan anbringes paa et hvilket som helst Sted over Kammerne, hvor det ogsaa kan blive siddende om Vinteren; men skøndt Indretningen er meget nem at lave, er den ikke saa let at beskrive.

Biavlsl rereren roste Hr. Stomager

Nielsen som en dygtig Biavler, og det saa ogsaa ud til, at hans Bihave var i god Stand og at dens Beboere befandt sig særlig godt, vare kraftige og kunde glæde sig ved en omhyggelig Behandling, og vil vist ogsaa give et godt Udbytte, saafremt Bejret bliver lidt gunstigere nu i Biernes bedste Arbejdstid.

Efterat Biavlerkredsens Formand, Førstelærer Jensen, Bejringe, var kommen til Stede, førtes der en ret livlig Diskussion om forskellige Ting. Særlig blev der talt en Del om det vigtige Spørgsmaal, hvorvidt man efter Hovedtrækkets Dphør i August Maaned ved Fodring skulde tilfælde Bierne til at yngle for at være folkestærke til Vinteren, eller man, som Hr. Thomsen mente, skulde vente dermed til Sidst paa Vinteren. Han mente, at disse overvintrede Bier ikke vare saa arbejdsdygtige som dem, der kom frem efter Nytaar, og som kunde blive fuldt udviklede til Hovedtrækket begynder.

Fra anden Side blev der gjort gældende, at Bierne fra Efterhøsten, som vel ere ældre, dog ikke opflides om Vinteren og vistnok ere fuldt saa arbejdsdygtige, som de yngre, og at de ere bedre som Ammebier; og det lod til, at de fleste af de nødte sandt del mest foruaalsstjenligt at have Bistaderne folkestærke ved Indvintringen.

Flere interessante Spørgsmaal omtaltes: Biavlslæreren mente, at Arbejdet med Bierne særlig godt kunde udføres af Kvinder, som almindeligvis ere mere snilde paa Fingrene end Mændene og i Besiddelse af den Taalmodighed, Sindighed og de rolige Bevægelser, som det er heldigst at have, naar man vil behandle Bier; flere troede dog, at disse Egenstaber i ligesaa høj Grad kunde findes hos Mænd.

Det oplystes paa Spørgsmaal derom, at hvis en Bifamilie maatte dø af Sult, da var Dronningen den, som levede længst, idet Bierne havde det paa Fornemmelsen, at hvis hun tabtes, da var hele deres Samfund viet til Undergang, hvorfor de anstrengte sig for at bevare hendes Liv saa længe som mulig. Det er jo nemlig saadan, at Bierne i Almindelighed giver deres Dronning Maden, og det endda særlig udsøgte Nætter, medens den dog ogsaa i enkelte Tilfælde selv tager Næring til sig.

Gaavnlige Bink.

Bejret (26. Juli) har ogsaa i de sidste 14 Dage været meget ustabigt med megen Regn og stærk Væst, og kun paa een enkelt Dag har det været godt Trækvejr for Bierne, saa i mange Stader

er der nu mindre Honning, end der var d. 1. Juli; men der er faldet en Del Sværme. Vi maa jo haabe, at vi nu saa varmt og stille Vejr, saa at Bierne kan samle en Del af Vind, Hvidklover gul Semøp og Bifær, som endnu staa i Blomst. I Sommertrækgene kan der de fleste Steder ikke ventes noget Udbytte af Bierne iaar. Smaa Folt og Sværme har næsten intet Foder, selv om de ogsaa har faaet nogle Pd. Foder i denne Maaned. Saa snart Hovedtrækket ophører og man kan saa Tavlebygningen ordnet, bør man begynde at jordre med store Portioner ad Gangen, for at Bisolfene kan saa tilstrækkeligt Vinterforraad, og man bør ikke vente dermed til i September. Et jævnt godt Folt, som kun har saa Pd. Forraad, kan vinterjodres for c. 3 Kr. Vi haabe, at Hovedtrækket, der nu er begyndt i Hedeegnene, maa give et godt Udbytte iaar.

August-Esterhynet. I alle Egne, der mangler Estertræk paa Boghvede og Lyng, bør Honninghøsten i Almindelighed afluttes ved Midten af August, og samtidig bør Staderne ordnes saaledes i deres Indre, at man uden store Forskyrrelser kan indvinde dem paa et senere Tidspunkt. Man bør i ethvert Tilfælde ikke udsætte dette Esterhyn altfor længe, da man ellers vil have stort Besvær med at undgaa at hidlokke Noubier, naar Staderne aabnes. Esterhynet bør foretages i stille Vejr, og man bør ved dette danne sig et temmelig nøjagtigt Skon over, hvormegen Honning der er tilbage i Stedet. Tavlernes Orden bør saa vidt muligt bevares. Paa Tagets indvendige Side noteres Honningmængden i Stedet. Denne bør ikke overstige 35 E. 25 30 E vil være tilstrækkeligt Vinterforraad til en stærk Familie. Hvad der mangler heri, bør gives i Form af Kaudisirup ved Fodring fra oven om Ratten enten straks eller jensef i September. — 3 Egne, der have haft et ringe Udbytte, hævder det ofte ved Esterhynet, at man finder ganske lidt Honning i et stort Antal Tavler, f. Eks. $\frac{1}{2}$ —1 E Honning i hver af de 20 Tavler a c. 120 □". Men de midterste Tavler bør indeholde et mindst 2" højt Vælte af forseglede Celler foroven, medens Forraadet maa tiltage bagtil (udad), saa at den bageste Tavle er helt honningfyldt. Undertiden ville vel Bierne selv flytte denne Honning ind i et mindre Antal Tavler (f. Eks. 12), der da komme til at danne det egentlige Vinterleje, men det gaar aldeles ikke an, at Biavleren stoler herpaa, han bør derfor ved Esterhynet indstrænke Bygningen til det Antal Tavler, han anser for passende til at danne et rigeligt Vinterleje for Familien, hellere 1—2 Tavler før meget end for lidt. Næsten af Tavlerne udtages og udslynges, hvis de indeholde Honning. Det manglende Forraad gives derpaa ved Fodring enten med Foderirup eller med Honning. Gives begge Dele, da bør Foderiruppen gives sidst. Det har nemlig stor Betydning, at Bierne om Foraaret have nogen Honning at benytte til Opflækning af Yngel. Derfor bør ethvert Stabe helst have mindst 8 E Honning, og denne bør sidde overst og yderst i Tavlerne, da de Celler, der ere nærmest ved Bierne, naturligvis tomme først, men det sidst indbkaarne Foder aubringes netop nærmest ved Rytgen.

Dronneslaget er endnu ikke iagttaget iaar. Man maa lægge Mærke til, at man ved Dronneslag tænker paa en maffevig Udslæben af Droner og Dronnyngel. At Arbejderne daglig udsæbe nogle enkelte Droner i Juli er temmelig almindeligt. Herved betegnes dog ikke just Trækkets Dphør, men kun Afslutning af Biernes Forberedelser til at sværme. Dronneslagets største Betydning for Biavlens ligger dog deri, at denne Udslæben af Droner og Dronnyngel betegner, at vedkommende Familie har en Dronning. De Stader i Hovedtrækgene, som ikke jensef i August udføre dette Arbejde, maa

derfor betragtes som mistænkte for at have en slet Dronning eller for at mangle Dronning. De bør derfor undersøges. Saavel Dronningstifte som Dronningopklækning kan meget godt foretages endnu, naar det sker snart, da der altid findes en Del Droner tilbage i enhver Viggaard endnu i 2—3 Uger.

Eftertræffet paa Voghvede og Lyng kan endnu vedvare over en Maaned. I saadanne Egne fortsættes fremdeles den samme Behandling som under Hovedtræffet, og det ovennævnte August-Efterlyst udsættes der til den sidste Halvdel af September.

Udslyngede Tavler bør stantes med rent Vand og indhænges ved Solnedgang for at afflikkes af Bierne helst bag et Jindstueb med aaben Bivej foruden. De rene Tavler udtages senere for at indhænges i et Bærelse, i hvilket man har strøet Mastalin for at holde Møl ude.

Stidige Sværme og Familier, der nylig have skiftet Dronning, ere i Almindelighed for svage til Overvintring, hvis de ikke i August fødres langsomt for at fremme Angelanfæringen, saa at de i Begyndelsen af September kunne dække mindst 5 Tavler a 120 „.

Røveri kan paa denne Aarstid blive meget farligt for svage Stader i Egne, der ikke længere tilbyde Træl. Derfor bør Jidgangene hos saadanne Familier nu indskrænktes til 5—6 „ Bredde, og hvis man mærker Angreb af fremmede Bier, bør Jidgangene yderligere indskrænktes til 3—4 „. Ord. Til saadanne snævre Jidgange bør Bierne dog helst ledes ved en skraa Klods paa hver Side af Jidgangen.

Sonningpriserne ville efter al Sandsynlighed blive høje iaar. Vær derfor ikke forhippet paa at sælge straks til Spotpris.

Brevkasse.

Til Biavlskredse! De Biavlsforeninger, der kunde ønske at faa den af cand. phil. Herm. Borries og N. S. Kristensen i 1886—87 og af N. S. Kristensen i 1888—89 udgivne „Biavls-Lidende“ til deres Biblioteker, kan faa Bladet frit, saavidt Oplaget strækker, paa følgende Betingelse:

„Biavls-Lidende“, der kun findes i komplette Aargange, maa Kredse forpligte sig til at lade indbinde, inden den laanes ud til Medlemmerne. De Biavlsforeninger eller Kredse, der ønsker at faa „Biavls-Lidende“ behøves indsende Begæring derom snarest til N. S. Kristensen, Himmelsø, Nostilde.

Kundgørelser.

200 Pd. Bivoks

(Store rene Stykker)

er til Salg hos Kobmand Jens Just, Skive.

Paa Jacob Erslev's Forlag er udkommen og faas Boghandlerne:

Fører i Biavl.

Af Hans Erslev.

3die omarbejdede Udgave.
Pris 2 Kr.

Honning-Udslyngere.

Af Mangel paa Plads skal sælges et Parti Udslyngere af Modeller, dels med Snegl, dels med Bjul, samt med Snoretæt i 2 Modeller. 20 pCt. under gangbar Pris. **C. C. Danielsen,** Høstebro.

Fin Sommer-Sonning

købes af Forretningen „Central“, Hjørring.

Største Udvalg

Biavls-Kredskaber

til de billigste Priser.

Alex Rasmussen,
Kallundborg.

Til Honning købes

til højeste Dagspris. Prober indsendes med Opgave af Partiet til

P. A. E. Müller,
København's Honninghus.

Godt Bi-Voks.

Tilbud med Pris modtages af **B. Spies,** Aulstorvet, København.

200 Pd. Voks til Salg.

Et Parti af ovennævnte Storrelse, meget smukt danst Voks, i store Stykker, kan faas hos **Alge Lind,** Skive.

Ægte Bivokstavler

til billige Priser. Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Voks byttes.
N. Schmidt, Vinkelvej 6, 3. Sal, København V.

Kunsttavler af ægte Bivoks, tilsendt af 50 Præmier, anbefales især Foreninger som den større eller mindre Forbruger til Aarets billigste Pris.

N. S. Kristensen, Himmelsø, Nostilde.

Voks modtages til Forarbejdning af Kunsttavler. Kun ægte Bivokstavler sendes. Mine Kunsttavler ere tilsendte over

50 Præmier.

Ægte Bivoks købes altid til højste Pris.
N. S. Kristensen, Himmelsø, Nostilde.

Bitavler af ublandt Bivoks

(tilsendt mange Forstrepræmier og Medaljer)

jaas atter iaar hos **S. Rasmussen og Ko.,** Gravvænget pr. Sortebø (for Svendborg).
Baneadresse: Vejstrup St. (for Svendborg).

Vore Tavler ere iaar forbedrede med en ny Maskine, som giver et udmærket Tryk. Prisen er iaar: 1—5 R 185 D., 5—10 R 180 D., 10—25 R 175 D., over 25 R 170. Rent Bivoks tages i Bytte for 25 a 30 D. pr. R til 1. August; efter den Tid 5 D. mere pr. R.

1100 Bindnestammer a 16 D. faas hos **Kr. Pedersen.**

Honningglas

forsendes i Partier paa mindst 100 Stykker mod Postforstud eller Efterfrav til en Pris af
1 Pd. 8 11 Kr. — 2 Pd. 8 16 Kr. pr. 100.
 Franko Odense Ranegaard.
H. Vinkilde & Ko. S. Eftl., Odense.

Billigste Tilbud paa hele Produktioner af
 tager bestandig De forenede Biavleres Honning-
 Udsalg ved **Jens Hansen**, Blaagaardsgade 4,
 N. Telf. 3244.

For at realisere hele mit store Lager af Bivoks
 sælges

fra 1ste Juni
 mine prima præmierede ægte Bivokstavler til sol-
 nedfalte Priser:

1 a 10 Pd.	1,80 Kr.
10 a 25 "	1,75 "
25 a 50 "	1,70 "
over 50 "	1,65 "

Største Udvalg i Biavlerrevbisfitter.
 Viborg, den 1ste Juni 1898.

Chr. Rieglø.

Krydsningsdronninger.

Da det fremdeles viser sig, at Krydsningerne
 overgaar de rene Racen i flere Retninger, agte vi
 atter iaar at avle den Slags Dronninger. Be-
 frugtede Dronninger vil fra Slutningen af Juni
 kunne faas a 2 Kr 50 Ø. pr. Stk. ubefrugtede fra
 Midten af Maanedu a 1 Kr. 25 Ø. pr. Stk. Alle
 Dronninger, som vi iaar udsende, ville blive avlede
 efter vor ny Overrumsmetode.

Brdr. Nielsen, Ollerup, B. Sternunge.

Til Salg.

8 kraftig udvintrede Bisamlinger med unge
 Dronninger fra 1896 og 97, i tildels ny Stader
 (Vanormal, ønskes af Mangel paa Plads solgte.
 Naar Salg kan ske nu i Foraaet, kan de købes
 meget billig. Familierne garanteres funde.

Sergent **J. S. Jørgensen**,
 Dronningensgade Nr. 6 C., Fredericia.

Ægte Bivokstavler.

Ligesom ifjor, da jeg overtog Hr. Jakobsens
 Forretning, tillader jeg mig iaar at anbefale Bi-
 avlerne mine ægte Vokstavler til Tidens billigste
 Pris.

Voks byttes og forarbejdes, som sædvanlig, og
 ønskes helst sendt først i April.

Næstredup St. i Februar 1898.
Snedker J. S. Nielsen.

Paa Grund af Bortrejse

skal alle mine Bier (12 Trugtader 10 × 12 af Kr
 Pedersen) sælges i Løbet af April Maaned.

Dandselærer **K. P. Christiansen**,
 Goldbjerg pr. Gudme St.

Kunsttavler af, rent ublandt Bivoks

leveres til billigste Pris. Mit Voks er af fortrinlig
 kvalitet, købt hos kendte vederhæftige Mænd. Voks
 forarbejdes. Vi v æ r l (kasserede Tavler) købes eller
 laves i Tavler. Enhver bør forsigte mit Dronning-
 gitter samt Foderapparat for Over- og Underfoder.
 Høstebro i Februar. **A. S. V o r b e c k.**

Mjød. Mjød.

En albeles ægte, god gammel Mjød faas i
 større og mindre Partier hos **C. F. Gronning**,
 Vejrup, Bræmninge St.

Emballagen beregnes billig, men erstatles ved
 Tilbagefødselsen.

Bifoder.

Som et udmærket Bifoder anbefales prima,
 lys kandis kun 20 a 22 Øre pr. Pd. Forsendes
 overalt fra **Johan Hansen**, Randers

Biboliger og Udflængere

haves nu paa Lager til uhorste billige Priser, og
 sendes straks efter indgivne Ordre. Mine Stader
 tilbodelte Medalje paa Udflængingen i Malmø 1896.
 Rammer, Lister og Klobser haves færdige. Væde
 Forbrugere bedes indgive deres Ordre i god Tid.
 Fortrinlige Røgpustere sendes over hele Landet ved
 Jndfødsels af 2 Kr. 16 Ø.

Erhødigst

N. Jensen, Snedker,
 Sjølte, Bræsto.

Kautschuk-Stempler

til billige Priser faas hos

N. Schmidt, Binkelvej 6, 3. Sal, København V.

Ægte italienske Dronninger

forsendes overalt for 4 Kr. i Maj og Juni, senere
 3 Kr. pr. Stk. Jndfødselsanvisning medfølger
 gratis.

S. P. Christiansen,
 Naarup S.

Efter min Mand's Død realiseres et større Parti
 forskellige Etiketter til følgende meget nedfalte Priser:
 7800 røde farvetrykte Etiketter 70 Ø.

8500 udffaarne farvetrykte Etiketter 70 Ø.

9300 firkantede Etiketter (Ægte Honning-Likør) 20 Ø.

9000 — — (lytede i Honning) 20 Ø.

6400 — — (Honning-Limonade fra)

20 Ø.

3600 firkantede Etiketter (Honningvin fra) 20 Ø.

2400 — — (bedes bemærket) 20 Ø.

1700 — — (sin ægte Blomsterhonning)

25 Ø. pr. 100.

750 Ets. af „Blomstertalender for Biavlere“ pr. 100

20 Kr., pr. Stk. 25 Ø., oprindel. Pris 50 Ø.

618 Ets. af „Honningen og dens Anvendelse“, 2.
 forøgede Dplag, pr. 100 20 Kr., pr. Stk. 25
 Ø., opr. Pris 50 Ø.

(112 Ets. af Honningen og dens Anv. ding.)

„Fører i Bivavl“, 3. Udgave, 2 Kr.

4400 Etspl. af „Honningen som Nærings- og som
 Lægemiddel pr. 100 10 Kr., opr. Pris 20 Ø.
 pr. Stk.

Elisabeth Grølev.

Ordres ekspederes ved **Alex Rasmussen**,
 Kallundborg.

Mine flere Gange præmierede

Ægte Bivokstavler

anbefales de ærede Biavlere. **J. Olsen**,
 Urmager, Græsted.

Kunsttavler

af godt Bivoks faas ogsaa iaar hos **B. Bojesen**,
 Sjøstøfte, Nykøbing F.

Prisliste over Biaolerrekoisiter

fra

Alex. Rasmussen, Kallundborg.

Fin-Bestænder af Blit 22 D.
Do. af Gummi med Rør 1 Kr.
Louper, hornindfattede, **2 Glas** 1 Kr. 20 D.
3 Glas 1 Kr. 40 D.
Dronningellebestyrttere 8 D.
Amerikanske Delinger pr. Stk. 6 D., pr. 100 5 Kr.
Strællebakter til alle 3 Maal 1 Kr. 65 D.
Alleys Dronning- og Dronefælde 1 Kr. 75 D.
Dronningbure 30 D.
Honningløsnere 80 D.
Amerikanske Zinkfalske, 30 " lange, 20 D.
Galvaniserede Bihængsler, pr. Par 10 D.
Honninghaner af Tin 75 D.
Engelske Honninghaner, Patent, af fortinnet Jern, 1 " Hul, 1 Kr.
Honningspænde af fortinnet Staalplade.
Udbygningsspænde med Patent-Paner 2 Kr. 85 Drc.
Honningti til Spanden 60 D.
Solvoftsmelter, 16 " \times 17 " indvendig, 3 Kr.
Winklers Damp-Voksenfer, meget praktisk, 30 Kr.
Kunststaveformer af Kobber pr. " 18 Drc.
Howards Metallinder pr. Stk. 6 D.
Honningspænde med Laag, fortinnet Staalplade, 27 Pd. 2 Kr. 35 Drc, 35 Pd. 3 Kr. 50 D., 43 Pd. 4 Kr. 50 D., 54 Pd. Honning 5 Kr. 50 D.
Bundrenser 25 D.
Zinkplader Nr. 8 24 $\frac{1}{2}$ D.
Erøstplader 13 $\frac{1}{2}$ " \times 8 " med Zinktag, 1 Sæt Magasiner 11 Kr.
Gulstikplader med 18 Nummer i Hovedrummet. 16 Stk. 3 $\frac{1}{4}$ " høj N. i Honningrummet 9 Kr. 50 D.
Cylinder-Udtømmingsmaskine, 2 Tavler 12" \times 12", Snoretret, Soldenes Afstand 13 $\frac{1}{2}$, 20 Kr.
Prima Vokstavler.
Honningglas med Struelaa.
Porcellæns Redexg pr. 100 5 Kr. 35 D.
Aluminiums Hønservinge pr. 100 65 D.

Honningglas til Overbinding, prima Glas, afflebet Rand. Indhold 1 Pd. pr. 100 Stk. 9 Kr. 50 D. Pr. Stk. 10 D 2 Pd. pr. 100 Stk. 14 Kr. 50 D. Pr. Stk. 15 D.
Abbotts Honningglas, rigtig Facon. Indhold 1 Pd. pr. 100 Stk. 13 Kr. Pr. Stk. 13 $\frac{1}{2}$ D. 2 Pd. pr. 100 Stk. 19 Kr. 50 D. Pr. Stk. 20 D.
Bergamentpapir, 30 " bredt, pr. Alen 5 $\frac{1}{2}$ D.
Propper af prima Kork til Abbottsglas pr. 100 Stk. 1 Pd. 2 Kr. 75 D Pr. Stk. 1 Pd. 3 D. Pr. 2 Pd. 5 D.
Prøveglas i Træhflster til Honningprøver pr. Stk. 15 D.
Prima afflebet Zink-Dronninggitter pr. =Jod 65 D.
Prima Vaggitter pr. =Jod 85 D.
Erøstved fuldtonne Fodrer 70 D.
Koerbs Fodrer 60 D.
Simmins Kandi-fodrer.
Pipibe (Honingss Model) 2 Kr. med Hælle.
Bibehætter for Biaolere 20 D.
Røgblæser (hvis) med Spids 1 Kr. 25 D.
Spids dertil 10 D.
Røghuster Clarks, 2 Kr.
Saandrøger 2 Kr. 30 D.
Bilør, 19 " højt 65 D.
Strællekniv, Woods Model, 75 D.
Spattler, afrundet Blad, 10", prima Kvalitet 75 D.
Spattler " 5 " langt Blad 45 D.
Tavlesporer 30 D.
Tavletraad, fortinnet, engelsk Fabrikat, pr. Pd. 60 D.
Porters Bitommer 50 D.
Reuss Bitommer (se T. f. B. 1897 S. 52) 40 D.
Loddefander, dobbelte 1 Kr.
Bihandfer af Gummi, solide, praktiske Facon, 2 Kr. 35 D.

Udsalg til nedsat Pris af Redskaber for Biaol.

Paa Grund af indtrufne Omstændigheder ser jeg mig nødsaget til straks at udsælge hele mit Lager af **Artikler for Biaol** til betydeligt **nedsatte Priser**, hvorfor man i disse Dage hos mig særlig fordelagtigt kan købe: **Bihuse, Elingmaskiner, Vokstavler, 2000 Pd. Voks af ægte Bivoks** samt alle **Smaarekoisiter**.

Adresse afspejdes i den Orden, hvori de indgaa. Vejle, d. 5. Maj 1898. **H. V. Voefen.**

Det bekendtgøres, at paa Grund af den nye Svendborg-Nyborg Bane er vor Adresse iaar forandret fra Svendborg til Sortebro.

Bancadresse Vejstrøg St.

Gravvænget pr. Sortebro i Maj 1898.

H. Rasmussen & Ko.,
 Vokstavlefabrikant.

Ægte Bivokstavler

jaas hos Linas Sogns k. F. **Voks** forarbejdes eller byttes. Ordre bedes indgive til D. Rasmussen, Linas, Laven, og Murer Kristensen Borre, Tolbodgade Nr 109, Silleborg.

Et Parti Honning i Delinger

onskes. Tilbud bedes tilsendt
Dansk Vin- og Konserver-Fabrik, Faaborg.
 W. Rasmussen.

Honninghus.

Nyt praktisk indrettet Bihus til 4 Familier. Fortrindlig Udbyllings-, Overvintrings- og Honningstade, er let at behandle. Huset er i Firkant c. 38 \times 38 " og sættes paa en muret Jod. Til hver Familie er 13 12 \times 12 " N., Dækbredder, et Magasin med 10 12 \times 6 " N. og Indstøb, samt Plads til et mere ovenpaa. Midt i Huset er et Foderhul med Foderapparat. Flyvehul og Klappflyvebræt midt paa hver Side. Zinktag med Hængsler midt paa Ryggen, oplukkes fra begge Sider. Hjørnerne beslaas med Zink, Bunden med Lappap. Godt Arbejde. Smukt malet. Se Witidende Nr. 1 1898, Side 23. Huset er en Prøve for enhver Have. Pris 25 Kr. **Niels P. Poulsen,** Vitrup pr. Holsted.

Biboliger, Udbyggers, Røghuster, Røgblæser, Kunststaver og Rumbusmaskiner jaas hos

J. Chr. Olsen,

Spilsted pr. Sollefled.

Voks byttes med Kunststaver.

Dronninger

af ren dansk Race vil i den kommende Sommer kunne faas hos Undertegnede til følgende Priser: Maj og Juni 4 Kr., senere 3 Kr. pr. Stk. Ordres vil blive ekspederet i den Rækkefølge de indkomme.

Jens E. Pedersen,
Kong pr. Bedehusene.

H. H. Hoffmann's

Dronning- Etablissement,

Højsmærke Skole pr. Raskov,

leverer garanterede og ikke-garanterede Dronninger af indenlandsk Race. — Ved de garanterede indelaaes for: 1) Smittefrihed, 2) Befrugtning, 3) god Afstamning og 4) Eglegning paa 1 Normaltavle i 1 Døgn i godt Vejr. — Kun for de 2 første Punkter indelaaes ved ikke-garanterede; disse koste 2 Kr. hele Tiden, men de garanterede 5 Kr. i Juni og senere 4 Kr., begge Sorterne foruden 50 Ø. i Forsendelses-Omføstninger, med mindre Beløbet forsendes, da kun 25 Ø. — En tilbageendt død Dronning erstattes med 1 levende af samme Slags. — Ubefrugtede Dronninger sendes for 1 Kr., naar Beløbene tilfjældes mig først, enten pr. Postanvisning eller i Frimærker.

17,500 Sælden Text.

MEYERS

KONVERSATIONS-LEXIKON

188 Farbonatstein.

17,500 Billedstøtten med Kartenbelagene.

= Seeben erscheint =

In 6., neubearbeiteter und vermehrt Auflage:

17 Bände

1/2 Hefte

Je 50 Pf.

17 Bände

Je 8 Mk.

1/2 Hefte

Je 10 Mk.

Probesthe und Prospekte gratis durch jede Buchhandlung.

Verlag des Bibliographischen Instituts, Leipzig.

10,000 Abbildungen, Karten und Pläne.

Biavl'sredskaber

i stort Udvalg, men kun saadanne, der ved Probe ere fundne at være brugbare, faas hos

Aleg. Rasmussen, Kallundborg.

Højeste Rabat til Forhandlere og Foreninger gives.

Hønning købes.

Smul lys Hønning i større Partier købes til enhver Tid.

H. C. Højsfeldt's Stiftl.,

B. Kapel, Gl. Kongevej 100.

En Del Eksemplarer af

„Fører i Biavl“

3die forøgede Udgave) sælges a 2 Kr. hos
Elisabeth Erlev, Kallundborg

Voks

modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Kun Tavler af ægte Bivoks sendes. Da jeg har anstillet en ny Tavlemølle, kan jeg levere 1 Kl.s Arbejde.

Ofter Øjsten pr. Lunderstov

Kristen E. Nielsen,
Bokstavfabrikant.

Kun

Vorbecks Bokstaver

nr 1. Præmie paa den store Landmandsudstilling i 1896

Fra 1ste Juli

sælges mit store Lager af Bokstaver til nedensaaende billige Priser:

1 a	5	1 Kr. 80	Ore.
5 a	10	1	75
10 a	20	1	70
20 a	100	1	60

J. V. Voesen, Vejle.

Biplanter

og Frø af saadanne i maage forskellige af de bedste Sorter faas hos Gartner N. C. Andersen, Nyborg.

Forenings-Meddelelser.

Besterhøjsinge og Omegns BF. holder Mode med praktisk Undervisning og Diskussion Søndagen d. 28. August, Eftm. Kl. 2, hos Landpost Jørg. B. Larsen, Besterhøjsinge. Alle, som interessere sig for Biavl, ere velkomne.
S. P. Hansen.

Indhold af dette Numer.

Mastrup BF.	215
Biavlens Udbredelse, af G. Matthiesen	206
Biavlsskolen i Roskilde 1898	205
Biens Dje, af Th. Weippl	212
Bier i gamle Dage, af J. Greiner	212
Biernes indbyrdes Forstaaelse, Br. Bee-Journ.	211
Efterværme, af G. M. Doolittle	214
Gavnlige Bink	216
Indvintning, af P. Hansen	209
Redaktør-, Sekretær- og Kassererposterne, af N. Jensen	207
Udkast til Love for DBF. ved N. Jensen	208

Den danske Bi-Tidende
Tidsskrift for Bavl.

Udgivet af
Danmark's
Bavlere-Forening.

STIFTET 1866

Redigeret af
Ejnar Erslev,
Cand. mag.
Søthersgade 158 Et.,
Åbyghavn K.

Abonnement for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Rumbøger optages for 20 Ere pr. Petit-Linje 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 5 Ere 4den Gang. De maa indleveres mindst 7 Dage for de pusses Indrykkelser.

DBF.'s Bavlsskole i Roskilde II.

Lirsdag Eftermiddag efterfaas Huset Nr. 16 (Bavnnormalstade). Paa en af de bageste Tavler var der Dagen iforvejen fanget en ung Dronning, som blev fjernet for at auwendes andensteds. Der fandtes endnu en ung Dronning i Huset, men hverken Eg eller utildækkede Larver, saa Stadet passede godt til at benytte til at vise, hvorledes man kan faa Bierne til at lave Dronningceller. Denne Dronning blev derfor ogsaa borttaget og en Table med Eg og tildækket Yngel, taget fra Huset Nr. 21, blev indhængt midt i Yngellejet. Af den indhængte Table blev der 3 a 4" under Tablebæreren bortskåret et 1" højt og 8" bredt Stykke, for at give Plads til Bygning af Dronningceller. I den øverste Kant af den udstaarne Nabning bleve Eggene fjernede paa hvert Aede nær, fordi man vilde have Folket til at opføre Bisecellerne saaledes, at der blev en lille Afstand imellem hver Celle, for at man, naar Dronningerne vare lige ved at fødes, kunde udfæste en Dronningcelle uden at bestadige Dronningen i Nabocellen. Huset Nr. 20, et Hus med den amerikanske Kamme (40 cm. [15 1/4"] bred og 30 cm. [11 1/2"] høj), blev efterjet; det var en Krainersbærm fra 1897, der kom lige i Hovedtrækket, og ifjor havde givet 25 B. Honning og ved Indvintningen vejede Bier, Kammer og Honning 32 B. Det havde iaar givet fire

Sværme, hvorfor det nu var mindre folkestærkt; der borttoges et Par af de bageste Tavler, for at Bierne kunde have det mere varmt. Der var ingen Dronning at finde i Huset. Ved at stære nogle smalle Nabninger i en Lændstikkeæske, blev denne omdannet til et Dronningbur, hvori en Dronning blev indsat, og Væsten blev stude ind i en Nabning, som blev skaaret lige under Tablebæreren i en Kamme i Midten af Yngellejet. Nr. 7 (10 × 12" Stade) var et meget stærkt Folk. Ved Undersøgelsen fandtes mange Dronningceller, hvoraf een var bygget vandret ud. Medens der arbejdedes med Stadet stød en Dronning Gellelaaget til Side og løb ud. Da der fandtes saavel Eg som Yngel paa alle Udviklingsstrin i mange af Tavlerne, fandtes dette Stade ikke tjenligt til Dronningavl. Kammerne bleve derfor stude sammen og Huset lukket. Saa Minutter efter at Huset var lukket, brød en Sværm frem af det. Den samlede sig en Snes Allen fra Stadet, men blev straks indfanget og sat i Huset Nr. 10 (14 × 14" Kammen). Her blev Flyvebrættet ved en Dør forlænget, saa det naaede Jorden; et Stykke Løj blev lagt over Døren og ned paa Jorden, og derpaa blev Sværmen saa slaaet af i 3 a 4 Gange; den løb saa selv ad Flyvehullet ind i Huset. Der blev set fire Dronninger i Sværmen, hvoraf den ene fik Lov til at følge med Sværmen ind i Huset, de 2 bleve fangede og een sløj sin Vej. I Nr. 9. (10 × 12"

Stade et italiensk Folk) borttoges Dronningen og i en Table i Midten af Yngellejet blev der staaret et 3 □ " stort Hul. To Celler, hvori der fandtes Wg, uddvidedes ved Hjælp af en Blyant, for at give Bierne Anvisning til at labe Cellerne om til Dronningceller. Da Klossen var blevet over 7 blev intet Afstemsøde afholdt.

Onsdag d. 20. Juli Eftermd. Nr. 20 undersøgtes, og det viste sig, at Bierne endnu ikke vilde modtage Dronningen i Tændstikæseburet, idet de, straks efter at den var sluppet ud af Buret, indnøglede den; den fattedes derfor atter i Buret. Nr. 16 blev efterset; Bierne havde fulgt Anvisningen og paabegyndt Bygningen af Dronningceller Nr. 29 (original Krainerstade). Disse Biholiger ere Kasser uden Kammer; de ere 30 " lange, 12 " brede og 6 " høje og flaaede sammen af $\frac{1}{2}$ " tykt Træ, dog ere Sidestykkerne ofte kun $\frac{1}{4}$ " tykke; i saadanne Kasser drives der Biavl i Krain. Kassens Bund og Forende blev brækket af og Kassens Laag blev lagt paa et Lavnormalstades Flyvebræt; saa trommedes der paa Kassen og da de $4\frac{1}{2}$ " høje og 28 " lange Tabler vendte Kanten imod Flyvehullet løb Bierne rast af Kassen og ind i Huset; under Udtromningen saa man at Dronningen gik ind i Huset. Da Kassen næsten var hel tom for Bier, blev Tablerne staaret løse og lagt paa et tyndt Bræt, for ikke at blive bestadige ved Flytningen. Tablerne bleve tilpassede i Kammerne og ombundne med tykt Seilgarn, som var vokset. Staaltraad, af den Slags, som benyttes til Tækning, er dog langt at foretrække til dette Brug. Som Nr. 1 i Huset var indhængt en Tavle med Honning og som Nr. 2 en Table med Yngel fra Nr. 21. Af de i Kammerne indsatte Tabler blev Tablerne med tildækket Yngel hængt yderst og dem med Wg og aaben Yngel inderst i Yngellejet. Om Afstemsøde Foredrag af 2 af Eleverne og Diskussion.

Torsdag d. 21. Det viste sig, at Bierne endnu ikke vilde modtage den i Stedet Nr. 20 indsatte Dronning; den flyttedes fra Tændstikæseburet til et Bur af tæt Traadnet, som var 3 " bredt 4 " langt. Derefter foretoges en Spadsferetur gennem St. Hans Hospital og Boserup Stov til Rattingeværk, hvor Cellulosefabriken blev forevist og alle Enkelthederne ved Fabricationen blev set lige fra det Øjeblik, da Træet paa Skinnebogne førtes til Fabriken og siden, hvorledes Træstykkerne blev renset fra Snabs og Bark, flækket, staaret i smaa Stykker, forteret osv., indtil det endelig som færdigt Pap blev rullet op i store Stykker. Derefter blev den 40 Tdr. Vand store Frugthave og det meget store Hønseri samt de prægtige store ægte

belgiske Kæmpetaunier besete. Paa en Terrasse i Haven imellem Stoven og Bærket vare Bistaberne anbragte; der var kun 3 Lavnormalstader. Ifjor Foraar indkøbtes de 2 Folk; henad Sommeren viste det sig, at det ene Folks Dronning var langt bedre end det andet Folks. Ved Indvintringen havde det ene Folk kun 5 a 6 K Honning. Folket med den gode Dronning indvintredes paa 25 K Honning og afgav 20 K Honning til Folket med den mindre gode Dronning og desuden gav det 8 K Honning til Udslyngning. Den 31. Maj; iaar spærmede det stærke Folk og gav en Sværm paa c. 4 K; den fik 6 hele Kunsttavler og en Tavle med Yngel. Ved det Eftersyn, som Skolens Elever foretog, viste det sig, at alle Kammerne vare fuldt besatte med Yngel og Honning og Bierne havde manglet Plads i længere Tid; der fandtes 4 tillukkede Dronningceller og flere aabne. Bladsen i Hovedrummet uddivedes. Moderstadet, der jenere har afgivet en 2den Sværm, havde 9 Kammer, hvoraf de 3 bagerste vare forseglede Honningtavler, og Bladsen var helt pakket med Bier; der tilfattedes flere Kammer. Det Stade, der ifjor havde en mindre god Dronning, blev efterset; det havde hverken Wg eller Yngel og kun saa Bier; den gamle Dronning fandtes og dræbtes, da Bierne saa maatte flybe til de andre Stader. Om Afstemsøde foretoges Staderne Nr. 9, 10, 16, 20 og 29.

Fredag d. 22. Nr. 6 undersøgtes og der fandtes Arbejdsyngel i enkelte af Tablerne. I Nr. 20 var Buret, som Dronningen sad i, fuldstændigt indnøglet af et Par Lag Bier. Ved gentagne Gange at efterse Stadet fandtes en ung Dronning, der viste bestemte Tegn paa, at den lige var blevet befrugtet. Den indsatte Dronning borttoges og anvendtes andesteds. Nr. 29 blev efterset og fik en Kunsttavle som Nr. 3. I Nr. 9 viste sig at være 4 Dronningceller med Larver; Larverne bleve fjernede af alle Dronningcellerne og 1 Døgn gamle Larver inblagdes i Foderet istedet. Derved haabede man at opnaa at saa rigtig kraftig udviklede Dronninger. I Nr. 7 fandtes 2 unge Dronninger i Magasinerne samt 1 Dronning i Yngellejet og desuden 2 lukkede og 3 aabne Dronningceller. De 2 Dronninger, der fandtes i Magasinerne, borttoges. I Nr. 10 fandtes ingen Dronning; det fik 1 Dronning i Tændstikæske. Om Afstemsøde Foredrag af en af Eleverne og Diskussion.

Lørdag d. 23. Af Tabler fra Nr. 7 danneades 2 Dronningstader (Kærnestader), saaledes at til hvert Dronningstade toges en Tavle med tildækket Yngel og en lukket Dronningcelle, en Tavle med Honning og

en udbygget Tavle, alle med paasiddende Bier. Ingentablen sættes i Midten. Dronningestadet sættes paa en ny Plads og pakkedes varmt til og fodredes. I Nr. 1 af Dronningstaderne løb Dronningen udaf Gellen under Operationen. Nr. 10 undersøgtes. En Sværm indfangedes og sættes i Huset Nr. 30 (□' Stade); den fik en udbygget Tavle og en Tavle med Angel fra Nr. 6. Dronningen i Nr 10 fik fri, da Bierne viste Tegn til at ville modtage den.

Bier og Myrer.

Af Th. Buchholz, Rødding.

Oste læse vi om de Kampe, som Bier og Biavlere paa den ene Side og Myrerne paa den anden maa levere i Egne med mildere Himmelfstrøg end vort. Især er Nordafrika bekendt for sin rige Insektverden og da ogsaa for sine Myrer som Biffender. Dog skal Brasilien overgaa alle andre Egne i Myrerigdom, og vil man drive Biavl derovre, maa man daglig levere en lille Bataille og mangen Gang ofre et Læs Hø som Rygemateriel til Myrernes Jor drivelse. Saa vidt gaar det vel ikke herhjemme, skøndt de ogsaa under Omstændigheder hos os kunne være nærvise og nærgaaende nok, hvilket følgende lille Eksempel vil vise:

I Landsbyen B. havde den unge Præst jaæet sig anlagt en kostbar Frugthave, men ventede forgæves paa Frugterne af sit Udlæg og sit Arbejde. En tilfaldt kyndig Mand erklærede, at Grunden til Ufrugtbarheden laa i, at Træerne vare hjemsogte af Insekter, hvis Larver ødelagde Frugthøsten. Blandt andre Midler til Aahjælpsning af dette Onde nævnte Bedkommende ogsaa den store Skovmyre, som en fortrinlig Søger til at udrydde alle Slags Insekter paa Frugttræerne.

Som sagt, saa gjort! Præsten fik Myrer hentet hjem fra Skoven i sin Have; de trivedes fortræffeligt under Naaletræerne bag i Haven og byggede sig snart et taarnhøjt Bo sammesteds. Saavidt var nu alt i Orden; men dog ikke ret længe. Den store Skovmyre er en fortrinlig Jodgænger, og man kan derfor heller ikke for-tænke den i, at den vilde se sig lidt om i Omegnen af sit ny Hjem. Paa saadanne Spadsereture fandt Myrerne ogsaa Bejen over i Deguens Have, hvor der stod 6 gode Bifamilier i Kasser; thi Deguen var en dygtig Biavl. Myrerne have sandsynligvis fundet temmelig lidt Mundforraad paa den dem anviste ny Plads; thi de begyndte snart at anse Bistaderne for et godt Bytte, og

Jørend Biavleren blev opmærksom derpaa var allerede 2 Stader bukkede under for Røverne, og i et tredie var Kampen endnu staaende. Manden, som indsaa, at hvis det blev saaledes ved, vilde det snart være ude med hele hans Bieri, henvendte sig nu til Biavlere om Raad mod Tyvene. Venene paa Bifasserne bleve tjærede hver Dag i længere Tid, men uden synderligt Resultat; thi som en Stormkolonne mod en Fæstning gik de forreste Myregeledder lige løs ud i Tjæren, satte sig fast og bleve siddende, hvorefter de følgende krøstlig strede frem over de døde Kammeraters Lig, og saaledes fortsattes hver Dag efter en ny Tjæring, uden at Myrerne affrækkedes ved dette Mandtæb. En anden klog Mand gav det Raad, at ombinde Venene med Uld; men ogsaa her viste Myrerne deres Snildhed, idet de bar Smaasten og Jordklumper op i Ulden for ikke at hægte deres Kløer fast deri. Endelig fandt man, som man mente, et Universal-middel; alle Bifasserne bleve satte i Staal og disse fyldtes med Vand; saa nu maatte Myrerne enten drukne eller retirere; men hvad er Instinkt andet end Dyreforstand, og den har Myrerne i fuldt Maal. Enhver Myre tog sit Halmstraa eller tørre Græsstraa eller Grannaale i Munden, lagde dem paa Vandet i Staalet og hele Staben marscherede saa nok saa gemtylig paa denne Pantontbro op i Bistabet, hvor de enten fordrev Bierne eller bed dem ihjel, stjal Honningen og fugede Yngelen ud; det eneste, som forblev uberørt, var Blomsterstøvet. At komme Saltvand i Staalene eller paa Steder, hvor Myrerne havde deres Gang, hjalp lige saa lidt. Paa dette Stadium var det, at Forfatteren blev tilfaldt for at give Raad, og fandt ved sin Ankomst endnu Kampen staaende i det tredie Stade. Her skal endnu bemærkes, hvor snildt disse Smaadyr forstaa at benytte sig af alle Midler og Lejligheder. Bifasserne vare for Skyggens Skyld sat ind under nogle høje Lindetræer, og da Bejen frandede nu var gjort besværlig for Myrerne, forsøgte de den fraoven, idet de løb opad Træstammen ud paa Grenene over Bifasserne, og lode sig fra de underste Grene dumpe ned paa Bifassens Laag; naar de saa vilde tilbage igen lode de sig fra Laaget dumpe ned paa Jorden. Endnu havde man ikke tænkt paa at opsøge Myrernes Bolig; dette blev nu gjort og Myrernes Vej førte til Præstens Have. Denne blev snart gjort opmærksom paa Tingene, men forsvarede sine Yndlinge paa det varmeste, medens Deguen fra sin Side forsvarede sine mod Præstens Tyve og Røvere og desuden havde et pekuniært Tab af mindst 60 Rd. at beklage. Omfider, efter lang Parlamentæren, gav Præsten

sit Minde til, at Myrerne maatte blive ødelagte. Myrboet blev overhældt med Petroleum og sat i Brand; de tørre Gran- og Fyrrenaale brændte fortræffeligt helt ned i Grunden og — som vi haabe — Myrerne med. Resten af Degnens Yndlinge vare reddede.

Redaktør- og Sekretærposten m. m.

Af N. E. Haagensen, Tranebjerg, Samsø.

Under samme udtaler i „T. f. B.“ af 15. Juli Hr. D. Hansen af Laagerup pr. Rødbby sig om den af Hr. Lærer Smith, Bjergsted, 15. Maj foreslaaede Deling af Redaktør- og Sekretærposten, hvortil jeg fuldt ud kan slutte mig. Hr. D. Hansen anbefaler og foreslaar Hr. Aug. Pedersen, Bregninge pr. Nysted, som Redaktør, og jeg siger dertil ud Være og Respekt for Manden og kan fuldt ud billige Hr. D. Hansens Udtalelse om ham, muligvis kan han ogsaa udfylde Bladsen; men da vi har en Mand, som har været knyttet til den danske Biablersforening i en lang Aarrække, særlig som Biablslærer, og i 4 Aar var Udgiver og Redaktør af Bladet „Biabls-Tidende“, men undlod at lade det udgaa længere, til Fordel for „T. f. B.“, som jo derved fik en hel Del flere Holdere. Jeg tror, at enhver, som holdt „Biabls-Tidende“, var særlig godt fornøjet med den, og jeg har ialtfald hørt mange Udtalelser til Fordel for N. S. Kristensen som Redaktør. Han er jo siden Hr. Erslevs Død Medarbejder ved „T. f. B.“ og hvorfor saa ikke tænke paa ham, naar de Delegerede samles ved Centralmødet. Muligvis er der flere af de Delegerede, som ser paa Sagen med andre Øjne, og det var ønskeligt, om der kunde komme flere Udtalelser i „T. f. B.“ inden Centralmødet, da de Mødte jo saa lettere vilde kunne danne sig en Mening om, hvem der egner sig bedst til Bladsen.

Bipest.

Til Hr. Lærer B. Hansen, B. Hornum. Jeg har talt med Biablerne her paa Egnen og de have erklæret, at de ikke længere ønske at være Medlemmer af Biablersforeningen. De kan derfor godt betragte Afdelingen her som tabt for Foreningen.

Biablen heri Byen staar ogsaa paa svage Fødder, da hveranden nu har forpeste

eller svage Bisolk. P. G. har saaledes mistet det bedst befolkede Stader (de døde af Næringsjorg) og vi har kun 2 Stader, der kan være Haab om at redde. P. N. i N. har som sædvanlig Pest og S. T. har kun et Stade og det er daarligt; saa det ser næsten ud til at Biablen her gaar ned til Nul og Interessens for samme gaar tabt.

N. N., Gatten.

Idet jeg fremsender ovenstaaende Brev, som jeg har modtaget fra en Kredsformand som er tabt for vor Biablersforening med hele sin Afdeling, beder jeg Dem lade det tilligemed nærbærende optage i „T. f. B.“ for at det om muligt kunde aabne Øjnene for, om det formentlig ikke er paa høje Tid, at der træffes alle mulige Foranstaltninger til en kraftig Indskriden. Her burde Grønning eller en anden dygtig og med Bipesten kendt Mand sendes til et Par Dage. Jeg har forrige Sommer første Gang i Gatten paapeget Bipestens Tilstedeværelse der, og givet Anvisning til dens Behandling, men jeg antager ikke den er fulgt. Iffor Sommer havde den grebet videre om sig der og nu er det ude. Kredsene er tabt; thi Interessens tilligemed Bierne er ødelagt. Biablerne der, ser man, ere ikke energiste nok selv, thi ellers vilde de have funnet saa Bugt med Pesten ligesom jeg; jeg har kæmpet med den i 3 Somre og iaar ere alle mine Bisolk raste. Men det lykkes ikke for mig før alle andres her i Nærheden værende Bier vare døde. Staderne ere udffolbede og desinficerede enten ved min Assistance eller af egen Drift og satte paa Loftet. Nu har ingen i min Nærhed Bier i Hus mere; de ere alle gaaede samme Vej. Jeg tør ikke tilraade nogen herpaa Egnen at holde Bier i Hus, thi de ville ikke passe dem ordentligt, og dette kræves absolut, for at det kan lykkes, ellers gaar Bierne i Løbet af saa Aar samme Vej. Forkølet og død Yngel, Pest, det ene Folk død efter det andet, Staderne ad Loftet, mine Bier smittes som forhen og jeg faar atter Stylden og Staden og Bipesten at kæmpe med i min egen Bihave. Send dog en Mand ud til de Egne, hvor der opdages Bipest! Virk energist for en Lov om Bipest!

B. Hansen.

Da vi nu heldigvis er kommet saavidt, at vi kan udrydde Bipesten fuldstændig i en Egn, naar der tages energist fat, hvilket Fredensborgegnen er et Bevis for, maa vi haabe, at Centralmødet allerede nu i Efteraaret vil og kan bevilge de fornødne Midler til Bipestens Udryddelse, saaledes at der, saasnart det blev meddelt Biablersforeningens

Sekretær, at der var Bipest i en Egn og at man ønskede Hjælp for at faa den udryddet, straks kunde sendes en Biavlærer derhen for at vejlede og medvirke ved Bipestens Udryddelse. Kan Bøgene — de nødvendige Midler — dertil ikke skaffes til Veje paa anden Maade, synes jeg, det var rigtigst, at der blev holdt lidt færre af de smaa, daarligt besøgte Biavlærere (kan jeg paa Altesternerne) og Betsæmpelsen af Bipesten blev sat i Forgrunden. DB^r's Bestyrelse har sikkert ikke „glemt“ Loven om Bipest, men der skal Tid til inden et Forslag bliver til Lov. Indtil da maa vi arbejde jeltv. N. S. Kristensen.

Mange Kuber i en Bigaard.

En Biavler Mac Instyre i Kalifornien beretter, at han i en eneste Bigaard har samlet 600 Bifolk og at han i forrige Aar fik 60 Pund pr. Kube. Gad vide om ikke 300 Bifolk paa samme Sted og under eller lige Omstændigheder havde indbaaret ligesaa meget som det dobbelte Tal. Hvor 10 Bifolk lever af Landets Fedme er det ikke jagt, at det samme er Tilfældet med 20. Ellers er det dog den enstemmige Mening blandt amerikanste Biavlere, at et Sted let kan blive overbefolket med Bier. Saaledes har Dadant gjort den Erfaring, at i Mississippis lavere Strøg giver 80 til 100 Folk den meste Honning paa et Sted. Dr. Milier holder ligeledes 100 Bifolk for det rigtige Tal og Heddon advarer Biavlere mod at oprette en Bigaard i Nærheden af en Biavler, som har 100 Bifolk. En engelsk Biavler anstiller følgende Beregning: En Radius paa 2 engelske Mil (2 engelske c. 3 Kilometer) giver et Flaadeindhold af 12,56 Kvadratmil til at udbygtes af Bierne. Er der nu 100 Bifolk i Bigaarden og indeholder hvert Bifolk 40,000 Samlere, saa faar hver af samme en Arbejdsmark paa 9,67 Yards (en Yard omtrent 91 cm.), og sandelig dette er ikke for meget. Er der derimod 450 Folk, saa kommer paa hver Arbejder kun 2,15 Yards. Slige Forhold maa, mener han, og det vistnok med Rette, virke nedslaaende paa Folkene, demoralisere dem og bringe dem paa Tanker om Røveri.

En tysk Biavler i Amerika ved Navn A. Grimm sagde engang: Bierne synes at føle det, naar de ere altfor talrige. Da jeg havde mindre end 100 Bifolk paa et Sted, fik jeg, naar Beiret var gunstigt, en Sværm af næsten hver Kube, men holdt jeg mere end 100 Folk, gif Sværmenes Antal

ned. Saaledes gav 304 Bifolk paa samme Sted kun 50 Sværme, uagtet jeg intet gjorde for at undertrykke Sværmningen.

Naar man gør et Overslag over, hvor mange Kuber man kan holde paa et og samme Sted, tager man vist for lidt Hensyn til den Mængde Blomsterstøv, som kan høstes. Blomsterbagerne fylder sig atter og atter igen straks de ere tomte, indtil de en ston Dag bøjer deres Hovede og visner. Ikke saa Støvpungen; har den en Gang udstrøet sit Indhold, bliver den tom for altid. Hvad Hr. Grimm ovenfor har fortalt bekræfter dette. Mangel af Blomstermel, som Følge af Overbefolkning maa naturligvis virke hæmmende paa Folkenes Udvikling, og denne Omstændighed har et formindstet Antal af Sværme og ringere Honninghøst til Følge.

Hr. Instyre mener, at Tilbagegivelsen af de tomte slyngede Tabler en 10 Dages Tid volber Afbræk i Biernes Samleslid, fordi Opflugningen af Honning og Tablernes Forbedring kræver megen Tid. Andre vil have gjort akkurat den samme Erfaring. En Kube, som holdes paa Vægt, viser ogsaa, siger de, som har den, at det kun er af det gode at give Bierne slyngede Tabler tilbage.

Røveri.

En fransk Biavler fortæller, at han standser Røveri paa følgende Maade: Send Røg ind i Røvernes Kube og luk efter 2 til 3 Minutters Tid Indgangen med Jerntraadbug og vent saa derefter, indtil Skarer af Bier ere forsamlede uden paa Kuben. Derpaa gør du saa stor Abning i Jerntraadbugen, at du kan faa anbragt Snuden af din Røgpuster og aander saa nogle Skyer Røg ind, hvorefter du aabner hele Udgangen og lader alle Bier gaa ud. Efter dette røger du stærkt, saa Bierne fare frem, fordi det bliver dem altfor valmt i Kuben; da opgibe de Tanken om Røveri for Eftertiden.

Dette Franskmandens Forslag ledsager Redaktøren af Cleanings med følgende Bemærkninger:

Ovennævnte Plan vilde være fortrinlig, forudsat, at man kun havde en Kube, som drev Røveforretninger, hvilket jo ogsaa undertiden kan være Tilfældet. Naar vi skal flytte en Vitube fra en af vore ydre Bigaarde midt om Dagen, røge vi dhgtig ind gennem Indgangen til de Kuber, som skal flyttes, og 5 a 10 Minutter derefter give vi dem atter en Dosis Birkningen af dette er, at Bierne slutte med at flyve, de blive altsaa hjemme, enten fordi Røgen gør

dem kvalme, eller fordi noget synes at være paafærde, som medfører Fare for deres Sjæl, hvorfor de alle maa være tilstede, for at være istand til at møde alle Tilfælde. Alle Mand paa Dæk!

Men naar der udbryder Røveri i vor Bigaard, er der som Regel mere end et Dusin Folk, som har Haand i Hante med Forstyrrelsen, og griber vi da ikke vore Forholdsregler, vil det ikke vare længe før hele Bigaarden er „paa Stien“. Røveri ligesom Ildbranda maa gribes an straks, og kan man finde det første Folk er vist Frankmandens Metode god nok. Jeg selv vilde sætte mit Musfelinstelt over hele den røvede Kube, hvorved Røverne ikke kan komme ind igen, og de, som ere i Kuben, kan ikke slippe udenfor Teltet. Naar Røveriet paa denne Maade er kvalt i Fødselen slipper jeg Røverne ud af Teltet; de har da hadt Tid til at tænke over deres Misgerninger og hvad Følgen deraf er.

Bier i gamle Dage.

Af J. Greiner. Amer. Bee-Journal.

Talrige græske og romerske Forfattere have hist og her givet os Stumper og Stykker af Biavlens Historie. Virgil har gentagne Gange kaldt Bierne for „den døde (raadne) Døds Børn“. I Følge Overleveringen kunde man, naar man vilde, frembringe Bier paa følgende Maade: „Tag en to Aar gammel Tyr (paa Latin kan Ordet apis baade betyde „Bi“ og „Tyr“); stop saa Klude eller lignende i Munden paa den, men bryd dig ikke om, at den ikke vil finde sig i det; bearbejd den saa med en Knippel til den er død, men pas vel paa, at Skindet ikke gaar i Stykker paa noget Sted. Lad saa Dyret ligge til det er gaaet i Forraadnelse. Efter nogen Tids Forløb kommer der Bier frem af den døde Krop“.

Det synes næsten utroligt, at der virkelig har været Folk, som troede paa saadant noget Nonsens som ovenstaaende; og dog var det utvivlsomt Tilfældet, thi endog Philip Melanchton, Martin Luthers gode Ven, der levede 1497—1560, troede paa denne Fabel. Ja, senere Forfattere have meddelt den som en Rendsgerning. Men ikke alle snilde Folk vare i den Grad uvidende om Biernes Naturhistorie. Aristoteles, der levede mellem 400 og 300 Aar før Christi Fødsel, omtaler ikke engang denne Tyrehistorie. Men hvad Kundskaber angaar, da stod han ogsaa langt over sin Samtid — ja, paa flere Punkter var han maasse

endnu videre fremme end mange nulevende Mennesker.

Før nogen Tid siden talte jeg med en højt dannet Mand om Bier; vi kom til at tale om „Honning-Rilder“, og jeg bemærkede, „at Vindetræet var det Træ, der gav os mest Honning“. Og saa svarede den dannede Mand: „Ja, men jeg troede ikke Bierne kunde lave Honning af nogen Slags Træ“, og hvad værre var: han mente, hvad han jagde.

Aristoteles kendte fuldt ud Biens Natur. Han kendte Dronningens, Arbejdernes og Dronernes sande Køn. Han vidste, at Dronningen lægg er alle Eggene, han kendte den Tid, de enkelte Bier bruge til at udvikle sig i. Dog tog han fejl, naar han antog, at de gamle Bier plejede Yngelen, medens de unge fløj ud i Marken. Man kan vanskeligt tænke sig, at denne Aristoteles's Kundskab om Bier ikke skulde have udbredt sig videre. Smidlertid er det en Rendsgerning, at man i de følgende 2000 Aar snarere glemte en Del af det, man før vidste, end man udviklede sin Videnskab paa dette Punkt. Paa den anden Side staar det fast, at der holdtes en Mængde Bier.

Julius Cæsar levede fra 100 til 44 før Christi Fødsel. Paa alle hans Gaarde blev der holdt mange Bier. Andre fulgte hans Eksempel. I det 8de Aarhundrede gjorde Karl den Store, som regerede over et vidtstrakt Rige, en hel Del for at fremme Biavl. Efter at den romersk-katolske Kirke havde faaet Fodfæste i hele Europa, gjorde Munkene i deres Klostre Biavl til en af deres Syssler, og de tilskyndede andre Mennesker til at gøre ligesaa. I det 11. Aarhundrede forlangte Kirken Tiende af al den Honning og alt det Voks, som høstedes fra vilde Bier, og Trediedelen af det, der høstedes af Bier, som holdtes i Kuber. Naar man ser hen til disse gamle Forhold, saa er der vist ingen Biavler nutildags, som kan klage over for høje Afgifter.

I hine Tider var Voksløbs det allerbedste, man kendte paa Belysningsvæsenets Omraade. Men det var kun de rige, der kunde tillade sig den Flothed at anvende et saa dyrt Belysningsmateriale. Andre Mennesker maatte nøjes med en Lyspind, skaaret af harpiksholdigt Træ. Det var særlig Kirkerne, der brugte Voks til Lys. Før Luthers Tid brugte Hovedkiren i Willenberg i eet Aar 35,000 R Voks til Lys. Denne Efterspørgsel efter Voks og efter et Stof til at søde Mad og Drikke med, befordrede i høj Grad Biavl og Stade-Antallet voksede. Man har godtgjort, at der i det 11te og i det 12te Aarhundrede blev udført hele Skibsladninger Voks og Honning til

Palestina over Konstantinopel. Regelmæssige Honning-Markedet afholdt man den Gang i Byerne Augsburg, Nürnberg, Frankfurt og Köln. Der blev bygget store Bryggerier, hvori der blev brugt store Mængder af Honning-V, nok, fortæller der, til at slukke store Ildbrænde med. Jeg skal her gengive nogle Smaating, tagne af en Beretning om et Honning-Marked, der afholdtes i Nürnberg i Maret 1250.

Tablethonning udbød man til Salg i Ler-Fade, udpresset Honning i Spande og Tønder; store Stykker Boks laa sthugede sammen i store Hobe. Den flydende Honning solgtes i Sejdelvis og ifølge en samtids Beretning indeholdt hver Sejdel 14 Mundfulde og saameget jom der kunde være mellem to Fingre. Medicinhandlerne gik og handlede sig Boks til. Man kan nemlig ikke vide, skriver en senere Forfatter, hvad en Blanding af Skruptudsjøne og Boks kan være godt for. Byskriveren skal have Boks til Seglene og han piler de sønne Stykker ud. Bludselig standser Forretningen, medens Torvemesteren og hans Hjælperer gjør en Runde for at inspicere. Honning høstet før Jomfru Mariæ Fødselsdag er ikke sund og maa derfor ikke udbydes til Salg. Torvemesteren skal modtage en edelig Forsikring om, at Honningen har de rette Egenskaber.

Honningen undersøges ogsaa med Hensyn til Renhed: Forfalskning straffedes med Tabet af en Haand. Det var altsaa meget strenge Straffe, man havde den Gang. Jeg skal nævne et andet Tilfælde. Enhver, som stjal Bier eller Honning og blev greben paa ferst Gerning, blev uden forudgaaende retslig Undersøgelse overleveret til Politimesteren og straffet paa den grusomste Maade. Først blev hans Indbolde snoet omkring det Træ, han havde stjaalet Honningen fra, og saa blev han hængt i det samme Træ.

De Stæder man brugte den Gang var meget stærke. Bøsse vi paa en af hine Tidens Biavlere, medens han laver et Stæde, saa se vi ham en 10—12 Fod højt oppe paa en Stige hugge en Hulhed paa en 3—4 Fods Længde i et stort Lindetræ. Man foretrak Lind eller Gran, man holdt ikke af Eg til det Brug. Skulde man straks bruge Stædet, saa blev Hulheden udbrændt med et Baal af Straa; hastede det derimod ikke saa meget, saa fik det Lov til at staa og tørre. Dernæst blev det overgødet med Boks, der blev boret et Flyvehul, og der blev lavet og fastsat en Dør til Hulheden. I Aarhundreder var denne Stædeform den almindeligste. Af disse Stæder høstede man i Reglen ikke

Honningen før Vinteren var forbi. Saa gik Biavlere i Gang med Arbejdet, og adstær alle de Tabler han kunde, enten de vare fyldte med Honning eller ikke. Kun Engelen lod han blive sidende.

Efter at Skovene vare blevne sjældnere og sjældnere i Tydskland, og der ikke længere var Overflod paa Tømmer, kom Straa-Kuberne i Brug, og endnu den Dag i Dag bruges der mange i Tydskland. Størstedelen af de moderne Stæder laves af porøse Tømmer-Sorter som Gran, Lind osv.; de ere dobbeltvæggede, ere til at lukke op fra een eller 2 Sider ligesom et Stab, altsaa ikke fra oven af. Paa denne Maade kan man stable det ene Bihus ovenpaa det andet. Pavilloner bruges meget. I den sidste Tid have de tydske Biavlere ogsaa begyndt at lægge sig efter de engelske og de amerikanske Stædeformer. Man ser nu baade Trugstæder og Delinger i Tydskland.

Centralmødet

for DBF. afholdes Lørdag den 17de September i Haandværkerforeningen i Aalborg. Kl. 9 Formiddag Bestyrelsesmøde. Kl. 10½ Delegeretmøde, som kan overværes af enhver; men kun DBF's Delegerede have Ret til at deltage i Forhandlingerne.

1. Valgbrevene prøves.
2. Regnskabet 1896 fremlægges.
3. Bestyrelsesvalg (Vicepræsidenten Hr. Kapt. Schrøll, Lytkenshæde, samt Hr. Gaardejer H. S. Hansen og Hr. C. S. Grønning fratræde efter Tur).
4. Valg af Redaktør, Sekretær og Kassierer.
5. Valg af Revisor (Hr. Ed. Kriel fratræder efter Tur).
6. Valg af Decisorer.
7. Tidsskriftet (Beretning aflægges).
8. Valg af Dommere til nogle Udstillinger.
9. Udstilling (Stedet for næste Aar).
10. Amtsforeninger (mere Sammenlutninger af de mindre Foreninger).
11. Biablskolen.
12. Næste Centralmøde.
13. Stal Foreningen købe Bysapparatet?
14. Kontrol med Medlemsantal i Kredse.
15. Smaa skrifter.
16. Biablskærere, Mødernes Fortsættelse ved disse.
17. Foreningens Love.
18. Udstillingsvedtægter.
19. Forsøg. Indledes af C. S. Grøn-

ning. (Overvintring paa Lav-Normal eller 1/2 Kammen).

20. Bipeft (N. S. Kristensen).

NB. De to sidste Forhandlingsæmner kunne overgaa til Diskussionsmødet.

Under Delegeretmødet vil der som sædvanligt blive afholdt en Fællesspisning. I denne kunne ogsaa Iffe-Delegerede deltage.

Søndag den 18de September i Haandværkerforeningen.

Nr. 10 Forhandlingsmøde.

1. Foryggstationer.
2. Bipeft (Meddelelser om).
3. Yngeludvikling.
4. Droneceller bygges paa Kunsttavler.
5. Ind-, Over- og Udvintning.

J. Møller,
i. T. Præsident.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 47. Et Bihus, som er tilkendt 1. Præmie paa en Biavlsudstilling, hvortil en af DBF.'s fast ansatte Biavlslærere have været tilstede som Dommer, er vel fuldstændig fri for Fejl? (L. B.) — S.: For at et Bihus med Rette kan tilkendes 1. Præmie, bør Huset være et af de af DBF. anbefalede 3 Kammeemaal: $10 \times 12''$, $12 \times 12''$ eller Lavnormalmaalet. Der bør være de bestemte Afstande allevegne i Huset: Imellem Kammerne og Husets Væg $1/4''$, imellem Yngellejet og Kammerne i Magasinerne $1/4''$, mellem Kammerne og Husets Bund $1/2''$ og Hjørneklobjerne $1\frac{1}{2}''$ lange. Vindu og Indstuds bør være af passende Størrelse, ikke for „små“, men heller ikke for „store“. Husets indvendige Vægge bør være afftivede, saa de ikke kan kaste sig. Huset bør ikke være for lille osv. At Huset bør være ladet af godt Materiale og være godt forarbejdet følger af sig selv. Men at et Bihus, der tilkendes 1. Præmie, skal være saa fuldkomment, at der ikke kunde gives Anvisninger til at gøre det endnu bedre, var dog formeget at forlange. Ved et Bihus, der var udstillet i Juli Maaned, var der den Fejl, at Døren bagtil i Huset var saa lav, at Vindu og Kammer ikke kunde tages den Vej ud. Ved et Hus fra en anden Stadsfabrikant stod Flyvebrættet næsten vandret ud. Dommerne mente, at det helst burde haft et Fald paa omtrent 45 Grader. En Husflidsmand havde udstillet et Bihus, hvor Hjørneklobjerne vare vendte paa en anden Maade end anbefalet. Dommerne paatalte Fejlene, men ansaa dog disse Bihuse for at være saa gode, at de bleve tilkendte 1. Præmie, fordi det var

mindre væsentlige Fejl, der ikke havde ret stor Betydning over for disse udmærkede Huses Brugsværdi.

DBF.' Hovedregnskab for 1897.

	K ^o	G ^o
Indtægt:		
Medlemsbidrag	4741	33
Bidrag fra Staten	3000	"
— den Raben-Devegau'ske Fond	300	"
Rundgørelser i Tidsskriftet	256	76
Manufaktur	6	"
Restancer	59	74
Salg af ældre Aargange	16	"
— Medaljer og Diplomer	27	80
Forfællige Indtægter	24	76
Indbundne Renter	58	03
Erstatninger	29	39
Brandstade Erstatning	130	10
Biavlstolen	60	"
Understuds	1045	11
Balance	9746	02
Provision af Salg under Udstillingen i Aarhus		
	10	66
Balance	9756	68
København, d. 31. Maj 1898.		
J. Møller. E. Juar Erstlev.		
Udgift:		
Understuds fra 1896	230	96
Tidsskriftet: Trykning, Papir ...	2717	"
Billeder	177	20
Redaktion	800	"
Forfatterløn	226	50
Porto og Gebyr ..	518	75
Bogsamlingen: Bladhold	25	06
Bogkøb	8	"
Indbinding	13	15
Biavlslærere (Møder)	1898	03
Smaaafskrifter	593	16
Udstillingen: Diverse Omkostninger	508	22
Udbetalt Brandstade- Erstatning	130	10
Biavlstolen i Rasklundsborg	400	"
Forsøg og Underføgelser	321	63
Vesthyvelsens Møder, Rejser og Porto	294	85
Porto, Papir, Emballage og Budløn	371	22
4000 Hønningesedler (30 Kr.), Love (15 Kr.)	45	"
Assurance og Husleje	52	27
Forfællige Udgifter	14	92
Sekretærløn	400	"
Balance	9746	02
Provision og Salg under Udstillingen i Aarhus		
	10	66
Balance	9756	68
Ovenstaaende Regnskab med Kassebog		

og øvrige Bilag ere af os undertegnede eftersejtr og henvises til de af gjorte Bemærkninger.

p t København, d. 5. Septbr. 1898.
Ksmund Kriel. S. B. Schmidt.

* * *

Til ovenstaaende Regnskab skal undertegnede Sekretær tillade sig at fremsætte følgende Bemærkninger.

1. Revisionens Bemærkninger ville som sædvanligt blive satte under Forhandling ved Centralmødet d. 17. ds. i Naalborg. I Følge Beslutning af Centralmødet 1897 i Fredericia skal der i Mar paa Centralmødet fremsættes Forslag om Valg af Decisorer, der forinden Centralmødets Afholdelse kan underkaste Revisionens Bemærkninger en nøjagtig Prøvelse ved at indhente Svar fra de Personer, der mulig kunde give Oplysninger, som kunde sjerne Anledningen til en Del af disse Bemærkninger. Decisorerne vil da gøre Indstilling om, hvilke Bemærkninger, der bør tages frem ved Centralmødet, og hvilke ikke. Ved følgende Mars Centralmøde tør vi derfor vente, at Forhandlingerne om Regnskabet ikke vil tage saa lang Tid, som de hidindtil have taget, og som de maatte ogsaa ville tage i Mar.

2. Regnskabet kommer i Mar meget sent. Dette er ingenlunde Revisorernes Skyld. Derimod maa Grunden søges i de usædvanlige Forhold, som ogsaa paa saa mange andre Punkter have afstedkommet Langsomhed og Ulesterretlighed i DBF.'s Forretningsgang.

3. Underfuddet er fremkommet ved forskellige ekstraordinære Udgifter, der ikke ville findes i det følgende Mars Regnskab.

4. En hektograferet Afskrift af Regnskabet er for Tiden under Udarbejelse og vil være færdig i Løbet af nogle faa Dage. Denne Kopi kan faas af DBF.'s Delegerede ved Henvendelse til Undertegnede.

Ejnar Erslev.

Til Læseren.

Paa givne Anledning tillader jeg at meddele, at min Virksomhed ved „T. f. B.“ siden Med. H. Erslevs Død kun har bestaaet i at svare paa de Spørgsmaal, som ere blevne mig tilsendte, og at skrive Stykket Vejret til hvert Nr. af „T. f. B.“ (Nr. 7 undtagen). N. S. Kristensen.

Fra Kredsen.

Hjørring Amts BF. afholdt Lørdagen d. 30. Juli en Udstilling sammen med Hjørring Amts Landbosforenings Hoveddyrskue i Hjørring.

Udstillingen var smuk og meget righoldig med Honning og Produkter af Honning; derimod var Bihuse og Redstaber mindre fylldigt repræsenteret. Udstillingen kunde glæde sig ved et godt Besøg hele Dagen.

Der uddeltes følgende Præmier til ialt 266 Kroner:

For Honning.

1. Præmie (8 Kr.)
Afsjitten Vindeballe, Hjørring. Fru Sofie Jensen, Badstær Skole. Jens Christensen, Braarup. Husejer Bedt, Naalborg. Kobmand J. Jørgensen, Hjørring, (ny og gammel). Lærer N. Jensen, Badstær. Stomager N. Andersen, Elling. Jens Jensen, Øbegaard. Torslev Mejerist Naug, Torslev.

2. Præmie (4 Kr.)
Element Andersen, Øvibegaard. Kommiss N. Jensen, Hjørring. N. Christensen, Vestergaard, Tolne. Lærer A. Kaakund, Aasted. Maler C. Hansen, Terslev. Tomrer J. Andersen, Elling. Lærer J. C. Jensen, Taars. Landpost M. K. Petersen, Naalby. Lærer J. P. Jensen, Elling. Marius Sørensen, Yderhede. Smeder K. P. Kristensen, Tolne.

3. Præmie (2 Kr.)
Chr. Jensen, Tolne. Lise Jensen, Elling. Knud Andersen, Stave. Biavler Jensen, Barmen.

For Voks.

1. Præmie (8 Kr.)
Lærer J. P. Jensen, Elling. Christen Nielsen, Naal Mølle. J. P. Jensen, Damvig, Stave.

2. Præmie (4 Kr.)
Jens Chr. Kristensen, Braarup. Lærer N. Jensen, Badstær. N. C. Madsen, Naalby. N. Sørensen, Yderhede. Thomas Christensen, Tørbild.

Hæderlig Dmtale.
N. Andersen, Elling. C. Hansen, Terslev. J. Andersen, Elling. Biavler Jensen, Barmen. Lærer Jensen, Taars. J. P. Jensen, Smidstrup.

For Mjød.

1. Præmie (8 Kr.)
Lærer J. P. Jensen, Elling. Stomager N. Andersen, Elling.

2. Præmie (4 Kr.)
Maler Hansen, Terslev. P. Jacobsen, Øxenavd. J. Jørgensen, Hjørring. J. Andersen, Elling.

For Honningvin.

1. Præmie (8 Kr.)
Kobmand Jens Jørgensen, Hjørring. Lærer N. Jensen, Badstær.

2. Præmie (4 Kr.)
Jens Andersen, Elling.
Hæderlig Dmtale.
J. C. Jensen, Taars. M. Sørensen, Yderhede.

For Vifor.

1. Præmie (8 Kr.)
Lise Jensen, Elling. Sofie Jensen, Badstær.
2. Præmie (4 Kr.)
Lærer Kaakund, Aasted.

For Elytetoj.

1. Præmie (8 Kr.)
Lise Jensen, Elling. Sofie Jensen, Badstær.
2. Præmie (4 Kr.)
Lærer Kaalund, Aasted. Mine Nielsen, Tornby.

For Kunsttavler.

1. Præmie (8 Kr.)
Købmand Jens Jørgensen, Hjørring.
2. Præmie (4 Kr.)
Marin Sørensen, Yderhede.

For Bihuse.

2. Præmie (4 Kr.)
F. P. Thomsen, Smidstrup.

For Voksmedler.

2. Præmie (4 Kr.)
S. Bach, Bjergby.

Som Dommere fungerede Smedemester Willadsen, Aalborg, Køvmd. Ad. Andersen, Hjørring, Købmand Jens Nielsen, Børsen, Hjørring, og Møller Malmberg, Tornby. Badstær Skole, d. 12. August 1898.

N. Jensen

Aarhus og Omegns B.F. afholdt sin Udstilling i Forbindelse med Aarhus Amts landøkonomiske Selskabs Dyrskue i Aarhus d. 1., 2. og 3. Juli. Der var stet nogen Forandring fra foregaaende Aar, idet Fjertræ-, Husflids- og Biavlsubstillingen var i „Vennelyst“, hvorimod Dyrskuet som sædvanlig holdtes paa Galgebakken. Landboforeningen havde tilfagt Aarhus Biavlerkreds et større Tilskud til Præmier, mod at der blev virket for en større Tilslutning end sædvanlig. Større blev Tilslutningen vel, men grundet paa den daarlige Honninghøst saavel ifjor som iaar, var der dog ikke den Fyldighed, som det havde fortjent. Flere Biavlere havde anmeldt Honning, men kunde til den Tid ikke staffe det. Nu er det imidlertid at haabe, at Landboforeningen ikke maa tabe den Interesse for Biavlslagen, som den udviste i Sommer, ligesom Biavlerne ikke maa tabe Modet, foranlediget ved 2 daarlige Aaar i Træk.

Præmielisten ser ud som følger:

30 Guld.

1. Præmie for Honning og Voks: Suedter F. P. Nielsen, Åsjetrup.
1. --- Honning: Suedter S. K. Sørensen, Gnslev.
2. --- Honning og Voks: H. Fr. Nielsen, Glev.
2. --- Honning: P. Rasmussen, Koldt.
2. --- Honning: Stomg. Christensen, Aarhus.
2. --- Voks: Skovsgd, S. Mogenssen, Stivholme.
2. --- Honning og Voks: J. Jørgensen, Hjørring.

31. Guld.

1. Pr. Honningvin: Suedter Nielsen, Åsjetrup.
2. --- Honningstør: F. Jørgensen, Hjørring.
2. --- Honninglager: Konditor Düring, Skjelsby.

32. Guld.

1. Pr. en Slynemaffine: Suedter Boesen, Vejle.
1. --- et Bihus: Suedter Nielsen, Åsjetrup.
2. --- Bihuse: Boesen, Vejle.
3. --- Vokstavler: Samme.

Hædrende Dmtale for Vokstavler: F. Jørgensen, Hjørring.

Værdig til 2. Pr.: 1 Pbd. Vokstavler, udstillet af Suedter Nielsen, Åsjetrup.

1. Pr. var 15 Kr., 2. Pr. 12 Kr. og 3. Pr. 8 Kr.

Til 32. Hold, Hjælpebidler for Biavlere, blev dog kun uddelt Diplomer, idet man fandt, at det var Biavlere, man vilde opmuntre med Pengebeløb. Den samme Regel gjaldt paa Dyrskuet for Landbrugsmaskineres Vedkommende.

P. B. W.
Christensen,
Sekretær.

Holbæk Amts B.F. havde i Forbindelse med Industri- og Landbrugsubstilling for Holbæk Amt, Udstilling i Dagene fra 1. til 12. Juli d. A. Deltagelsen var ikke stor, idet kun 10 Biavlere havde udstillet, og Grunden hertil maa søges dels i, at det var saa tidligt paa Aaret, dels i, at Aaret er saa honningfattigt og Honninghøsten endnu ikke var begyndt. Dommere for for Biavl vare: Forpagter Holm paa Verckenfeldt, Lærer Rasmussen i Glæde og Lærer Nielsen i Uggerløse, alle pr. Kallundborg. Bedømmelsens Udsald var:

Honning.

1. Pr. (Sølvmedaille), Træskom. Anders Pedersen, Skippinge pr. Svininge.
2. Pr. (Broncemedaille, H. Hansen, Kongstrup paa Refsnæs pr. Kallundborg.

Mjød.

1. Pr. Lærer B. E. B. Smith, Bjergsted.
2. Pr. Stomag. Haagenen, Tranebjerg paa Samsø.
2. Pr. Fru Engberg, Høvdorup.

Elytetoj og Rager.

1. Pr. Fru Engberg, Høvdorup.

Voks.

1. Pr. Lærer B. E. B. Smith, Bjergsted.
1. Pr. Stomager Haagenen, Tranebjerg.

Biavlslæredskaber.

1. Pr. Ijentrømmer Alex Rasmussen, Kallundborg.

Bihuse.

1. Pr. Suedter A. Kristoffersen i Skippinge pr. Skippinge.

Samtidig holdtes et Bestyrelsesmøde, hvor det vedtoges, at holde Generalforsamling i Syderup enten i September eller i Begyndelsen af Oktober Maaned.

Under Udstillingen holdt Biavlslærer N. S. Kristensen Foredrag om „Biavlens i Nutiden og dens Værd“, der hørtes med megen Interesse.

Salling B. Den 7de Juni vare samtlige Biavlertredse i Salling (nemlig 4 f Balling, 4 h Nordfaling, 4 k Hjert-Harve, 4 l B. Salling, 4 n Hindborg, 4 r Føjbjerg og 4 s Rødding) indbudte til et Møde paa Gæstgivergaardens „Sjælland“ i Skive. Der var mødt Delegerede fra 6 Kredse (Hjert-Harve var ikke mødt). Der blev sat under

Forhandling, om Kredse bør slutte sig sammen eller ej, og efter 2½ Times Diskussion blev vedtaget en Sammenlutning, som har til Formaal at søge foranstaltet afholdt Udstillinger og Præmiering af velpassede Bierier og i det hele søge at vække Interessen for Biavl saa godt som mulig. Foreningen kom til at hedde Salling Herreders Biavler-Kredsforening. Et Lovforslag var fremlagt, som vedtoges med Tilføjeelse af 2 §§. Derefter foretoges Valg af Bestyrelse og Revisorer. Bestyrelsen kom til at bestaa af Jens Kr. Mortensen, Aasted pr. Durup, Anders Kr. Stov, Tøbjerg pr. Tøbjerg, og Niels Kr. Nielsen, Rødning pr. Skive. Førstnævnte valgtes til Formand. Til Revisorer valgtes Repræsentanterne for Balling og Hindborg Kredse.

Jens Kr. Mortensen.

Ekko fra Staderne.

Bornholm, 5. August.

Det er daarligt med Bierne iaar. Hvor der er Gitter over Yngellejet, er der i Almindelighed ingen Honning i Magasinerne, og hvor der intet Gitter er, er der fuldt med Yngel i Magasinerne. Som Biavler lærer efterjaa jeg forleden Dag 6 Lavnormalstader med Gitter, men fandt af Honning ikke mere end Bierne havde indsamlet i Løbet af Dagen; det var godt Lindetræk. Dog staar der ¼ Mil herfra Byen et Stade, som jeg antager vil kunne give c. 40 B Honning, men den var samlet af Bierne inden Midten af Juni Maaned. Her er faldet mange Sværme siden 1ste Juli, men kun saa før den Tid.

H. D. K.

Østjylland, 10. August.

Igaar tog jeg Magasinerne bort fra mine Bihuse og slyngede Honningen ud; jeg fik 120 B Honning af 10 Familier. Jeg satte Tavlerne bagest i Husene til Renslutning. Jeg venter at kunne saa nogen Honning endnu af enkelte af Husene. Desværre er der flere af Husene, der har Yngel lige op til Tavlebærerne og slet ingen Honning i Tavlerne i Yngellejets Midte. Midte. Dem maa jeg fodre saa snart Yngelen er løbet ud.

E. N.

Samsø, 11. August.

Ikke et Pd. Honning høster jeg iaar, men jeg gør Regning paa at fodre med 200 Pd. Mandis.

A. E. H.

Midtjyllands Heide, 12. August.

Det er i Grunden et mærkeligt Aar for

os Biavlere. Her er endda slet ikke saa saa Stader, som ere rigtig godt besatte med Bier, men her er ogsaa en Del Stader, som næsten ere mere fattige paa Bier nu, end de vare i Foraaret, og nogle Bisfolk ere helt uddøde i Maj og Juni Maaned, men det er naturligvis grundet paa stor Forsømmelse fra Biavlernes Side. Jeg forstaar ikke, hvad der er at gøre for Biavlernes Lige-gyldighed herpaa Egnen. Naar de begynde med et Hus og faar en god Sværme med en god ung Dronning, saa gaar det udmærket i en 2 a 3 Aar, men saa bliver Dronningen for gammel. Skifter Bierne saa ikke selv Dronning, saa bliver Bisfokket mindre; man klager over, at Bierne ikke rigtig vil arbejde og Folk taber System til at drive Biavl.

C. P. S.

Esbjergegnen, 18. August.

Bore Bier samle megen Honning i disse Dage; vi have godt Træk paa Boghvede og Hvidfløver.

H. J.

Et og Andet.

Tavler med forsukret eller krystalliseret Honning bør man først dyppe en Stund ned i lunkent Vand og lade Bierne rense grundigt før man sætter dem ind i en Kube eller Honningafdeling. Tingen er den, at det mindste Gran forsukret Honning bevirker, at den ngenindsamlede Honning saameget desto lettere krystalliserer, og denne Krystallisering er meget fatal i Kammerne.

Uvindfangede Sværme bør man, selv om de ere satte paa hele Kunsttavler og Bejret er smukt, i Begyndelsen give en lille Hjælp i Form af lidt Foder. Man skal se, at det lønner sig godt; man behøver jo ikke at give meget.

Afstanden mellem Tavlerne. Der dukker af og til en Røst op, endog blandt forstændige Biavlere, som bestrider, at der er saameget som ¼ Tomme mellem 2 forseglede Honning- eller Yngeltavler eller mellem en Yngeltavle og en løs Væg; man kan maale efter, og man skal se, at der virkelig aldrig er mindre.

Larvers Fodring. Der strides om den Tid, i Løbet af hvilken Bierne rækker Mad til deres Larver. Cowan siger, at en Dronning- eller Arbejderlarve fodres i 5 Dage og en Dronelarve i 6. Langstroth ved Dadant siger, at en Dronninglarve fodres 5½ Dag, en Arbejderlarve 6 Dage og en Dronelarve 6½. Chehire siger, at alle Larver fodres omtrent 4 Dage.

Det er vel her, som saa ofte, at Sand-

heden paa en Bis ligger i Midten; det vil siqe, at alle har Ret, forsaavidt en Larve fødres forskelligt efter Omstændighederne fra 5 til 6 Dage.

Er Biene vilde Dyr? Dette er vanskeligt at besvare, men rimeligvis kan de ikke anses for at være det. Bistnok kan man ikke kontrollere de enkelte Bier, som man gør det med en Hest eller Ko, men det hele Bisfolk er dog sandelig under Kontrol.

Farer en af mine Sværme vilb og laar sig ned i Stoven, saa er den vilb; men hvis En finder den og tager den hjem og opstiller den i sin Vigard, er den tam. Flygter den igen fra sin Kube, som jo ofte hænder med nyindtangede Sværme, er den vilb igen.

Der er Lande, hvor Biavlere maa betale Stat af deres Bier, og man betaler jo da ikke Stat af vilde Dyr. Der er et Par Breve fra Waldensperger, medens han endnu drev Biavl i Det hellige Land, i hvilke han bitterlig klagede over de tyrkiske Myndigheders og Stalleopdræveres skammelige Skatter paa Bisfolk; saa store, at de næsten umuliggjorde Biavl dernede.

En Biavlerforsamling i Wisconsin drøftede man det Spørgsmaal, om der var nogen Forskel paa Honning af Hvidløber og af svensk Kløver. Svaret var: Ikke. Men skulde man give nogen af dem Fortrinnet, maatte det være den svenske Kløver.

Natursværme. Angaaende Natursværme siger Doolittle, at Forsværmene er sammenfat af Bier af hvert Alderstrin, d. v. s. af unge, som undertiden falder til Jorden, af gamle med afrevne Ringer og af saadanne, der ere belæssede med Blomstestøv. Mængden mellem gamle og unge er ligelig, saa at Sværmen, naar den indtager sin ny Bolig, danner en velordnet Koloni.

Hvis Ungbierne manglede ved en Forsværm, vilde Kuben snart være affolket, fordi de gamle afgaa ved Døden, før der kommer Erstatning; der hengaar nemlig 2 Dage, før Dronningen kan begynde Uglægningen, før er jo intet nyt Voks færdigt, og saa yderligere 21 Dage, før de første Bier klybe ud. Manglede de unge Bier, vilde det gaa langsomt med Tavlebygningen. Af denne Grund foretrækker Doolittle Natursværme for Kunstsværme.

Et Middel til at gøre det muligt for Bieene at nyde den i Cellerne krystalliserede Honning. Man stiller flige Tavler en hel Dag i lunkent Vand; den forstyrede Del af Honningen skal paa den Maade blive flydende. (I s. Bstj.)

Bavnlige Vink.

Vejret (9. August) har i de sidste 14 Dage været temmelig godt for Bieene, om end noget faldt og blæsende. I den første Uge af August Maaned har Bieene herpaa Roskildeegnen samlet ikke saa lidt Honning. De meget stærke Bisfolk vil give lidt Overflud af Honning, medens de mindre Bisfolk og de Huse, som har givet tidlige Sværme, ikke har Vinterforraad nok, men bør fødres. De Sværme, som ere komne tidligt og ere fødrede, har faaet daaet sig et rigtig godt Vinterleje. Sværmen, der ere komne i de sidste 14 Dage, bør (hvis de ikke er faaet tilbage til Moderstaden) fødres stærkt. Nu er „Kønnebærrene røde“. Hovedtraktiden maa betragtes som afsluttet i Sommertræktene. Man kan nu ikke vente at Bieene indbære mere end til daglig Forbrug. Hvis det ikke allerede er istet bør man nu ordne Tavlerne i Vinterlejet, pakke Bieene godt til, saa de sidde lunt, og fodre inarest. Begynderen bør veje Tavlerne inden han afslutter Fodringen, for at være sikker paa, at Bisfolket har Forraad nok.

— (28. August) har i de 2 sidste Uger været godt for Bieene og paa Egne med Lyng og Boghvedetræk er der samlet megen Honning og hvis det vedbliver med Varme og stille Vejr vil det blive et godt Vkaar for Hebe-Biavlere. Paa Egne med fin Sommertræk har særlig Hvidløveren blomstret frodigt og givet nogen Honning. Endel Biavlere paa Værne har benyttet de stille Dage i August til at ordne deres Bier til Vinter.

Fodring. I alle Egne, hvor Trækket nu er sluttet, anse vi denne Aarstid for den bedste til at give Familierne det manglende Vinterforraad. Forsnyelsen af Foder i Fodrerne bør foregaa ved Solnedgang. Dog kan man nu ved Foderets Tilberedning tilføje lidt mindre Vand for at fremstunde Foderets Forjægling i Cellerne. Vi fraraade dog at bruge mindre end 3 Bægle ($\frac{3}{4}$ l.) Vand til 2 Bd. Sukker, da Foderet ellers let krystalliserer i Fodrerne i Lobet af de kolde Nætter.

Dronningløse Familier bør forenes med andre, der have gode Dronninger. Hertil kan benyttes udtrammene „dødsdømte Bier“. Disse kunne indbringes i det droningløse Stade bag et bitet Gitter, forsynede med en Honningstavle. Efter 2 Dogns Forløb borttages Gitteret om Aftenen, og Foreningen foregaa da uden Kamp i Lobet af den følgende Morgen. Har man nogen Ovelse i at opløse Dronningen, ville vi dog tilraade at borttage den flette Dronning mindst 1 Dogn, før Foreningen skal foregaa. Man kan ogsaa indføre de udtrammede Bier i et andet Stade (uden Bier) paa saa mange Tavler, som Bieene kunne besejge. Sent om Aftenen ved Lygtehys udtages disse Tavler een for een med paaflydende Bier og indhænges bagtil i det droningløse Stade uden Gitter, men dog adskilte fra de droningløse Bier ved 1 tom Tavle. Om Morgenen vil da Foreningen foregaa uden Kamp.

Pakning. Det kan ganske vist lade sig gøre at ordne Bistadernes indvendige Pakning endnu i Oktober Maaned, men der er ikke Tvivl om, at det er heldigt for Bieene om dette Arbejde fuldføres i September. I de Egne, der savne Gistetræk paa Boghvede og Lyng, tilraade vi derfor at ordne hele Pakningen i de hule Bægge og over Bieernes Sæde allerede i den første Halvdel af September. Hertil udkræves naturligvis først, at Familien har det fornødne Vinterforraad (20—30 Bd. efter Familiens Styrke). Hvad der mangler i dette Forraad maa helst gives ved Fodring fraoven. Dernæst eftersees Pakningen i de hule Bægge. Det vil ofte vise sig, at Pakkelsen er smuldet sammen saaledes, at der mangler Pakning i et Rum af 2—3 Tommer for

oven. Dette Num bor da udfylbes. Undertiden er den gamle Pakning vaad eller muggen. Dette hidrører fra Uætteligheder i de ydre Vægge. I det Tilfælde bor hele Pakningen i Væggene fornyes og Ydervæggene fittes og males. Ovenover Vintersejlet lægges derpaa enten et enkelt Lag Voksduug med den malede Side nedad eller Dækbrædder. Midt i denne Voksduug eller i et Dækbræt bor være udskaarit en rund Abning, c. 3" bred. Ovenpaa Voksduugen eller Dækbrædderne lægges 1—2 Lag af nytt Sættelæred med tilsvarende Foderaabning. Endelig anbringes ovenpaa disse Tapper den bekendte Tæpperamme (se „Ledetraad i Biavl“ S. 64). Naar dette Arbejde udføres endnu, medens Bierne flyve jævnt ud, ville de hente Klæbevoft for dermed at tætte alle Revner og Sprækker, særlig foroven i Vintersejlet, som derved bliver meget lunere, end hvis den øverste Pakning først ordnes paa den Tid, da Biernes Flugt er helt eller næsten helt ophørt. Pakningen bagved Glasdøren med Pakrammer eller Paffelsepuder behøver dog ikke at anbringes før i Slutningen af September eller i Begyndelsen af Oktober. — For at skaffe tilstrækkelig Udgang for de fugtige Damp fra Bierne i Lobet af Vinteren tilraade vi at løste Indstudsøren $\frac{1}{8}$ " — 3 mm. fra Bunden ved Hjælp af 2 smaa Kiler og at lade Pakningen bag denne Dør være faa løs foruden eller ligeledes løftet saaledes at der kan blive Luftveksel fra Indgangen under Tavlerne, Indstuddet og Bagpakningen og derfra op igennem Tagets Ventiler.

Honningtavler. Det er en stor Fordel i det tidlige Foraar at have nogle forseglede Honningtavler parate til at fodre med enten ved Indhængning tæt op til Biflyngen eller ved Nedlægning i Foderaabningen over Biernes Sæde. Den sidstnævnte Foderingsmaade kan endog saa anvendes i meget kaldt Vejr. Man bor derfor ved den sidste Udflyngning spare nogle godt forseglede Honningtavler. Hver enkelt Tavle omvikles med 3—4 Lag Avispapir og hængemmes paa et tørt Sted til Brug om Foraaret.

Malning af Bistader kan nu foretages paa en blæsende Dag lidt før Solnedgang.

Tagene bor nu efteres baade med Hensyn til Tæthed og Befæstelse. Zinktage behøve næsten intet Efterfyn, da de i en lang Narraakte kunne holde sig tætte. Derimod bør Trætag høert Esteraar udbedres med Ritning og Malning. Tagene bor naturligvis være saaledes befæstede, at Esteraarsstormene ikke kunne rive dem af.

Brevkasse.

T. f. Biavl. Det Nummer, der skulde være udsendt d. 15. August er ikke udsendt, fordi Redaktøren paa forskellig Vis har været hindret i at opfylde sine Forpligtelser paa dette Punkt. Det Nummer, der skulde være kommen den 1. Septbr. er holdt tilbage. Det følgende Nummer vil først udkomme efter Centralmødet.

Kundgørelser.

Paa Jacob Erslev's Forlag er udkommen og faas Boghandlerne:

Fører i Biavl.

Af Hans Erslev.

3die omarbejdede Udgave.
Pris 2 Kr.

I det vi forlade Biavlskolen, jole vi Træng til gennem Foreningens Blad at sende d'Her. N. S. Kristensen og Grønning en Tak for den Ridskerhed, Interesse og Dygtighed, hvormed de har opfattet Hvervet som Ledere af Biavlskolen. Vi forlade Skolen med et rigt Udbytte, heuret af deres mangeaarige Erfaring paa Biavlens Omraade, og enhver af os vil mange Gange fra disse 14 Dage mindes dem med Taknemmelighed.

Samlige Elever fra Biavlskolen.

Lys Honning

købes. Pris og Prøve bedes sendt til
Urtekræmmer **Hansen**,
Vesterbrogade 11, København V.

30 Pd. sin udslyngt Honning

onnes. Billet med Pris pr. fuldvægtig W bedes sendt til Frederiksberggade Nr. 54, 1 k.

C. Bruu.

Honning købes!

Tilbud bedes sendt med Prøve til
Aug. Andersen, Slagelse.

Tilbud

paa 100 Pund prima Honning af dette Aars Høst med Opgivende af Pris modtages af dette Blads Redaktion i Billet mærket t—n 100.

Dronninger.

Nogle befrugtede Dronninger, tillagte paa Biavlskolen i Roskilde, ere tilsalg.

N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Ægte italienske Dronninger.

Ordre paa italienske Dronninger vil blive afsendt herfra 3 Dage efter at dette Nr. af „T. f. B.“ er modtaget. Bestillinger bedes mig derfor tilsendt snarest. Prisen vil blive 3 Kr. pr. Stk.

N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Vejledning til Biavl

af
V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svøbølle
faas i enhver Boglade à 50 Ore. Naar 54 Ore
tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Lys Honning købes.

Pris og Prøve bedes sendt til
Urtekræmmer **Chr. Hansen**,
Vesterbrogade 11, København.

Doks modtages til Forarbejdning af Kunsttavler. Kun ægte Bivokstavler sendes. Mine Kunsttavler ere tilfendte over

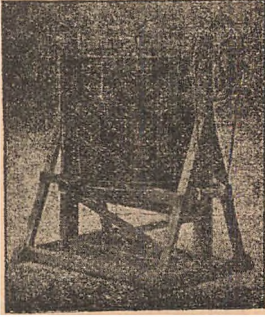
50 Præmier.

Ægte Bivoks købes altid til højste Pris.
N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Fin Sommer-Honning

købes af
Forretningen „Central“,
Hjørring.

Vejle Biavlsredskabsfabrik.

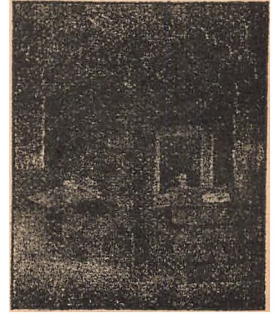
Herved tillader jeg mig at anbefale mine nøjagtige solide Biboliger og Slynge-maskiner og alle andre Rekvistiter til Bi:vl henhørende. Ægte Vokstavler have altid.

NB. Mine Biboliger laves i Aar af amerikansk Pitch Pine.

Skriv efter min illustrerede Prisliste med Tillæg.

Sendes franko.

I. V. Boesen,
Vejle.

== Empfehlenswerte Werke für die Hansbibliothek. ==

Meyers Konversations-Lexikon.

Fünfte, gründlich neubearbeitete und erweiterte Auflage. Mit ungefahr 10,000 Abbildungen im Text und auf 1000 Bildertafeln, Karten und Plänen. 17 Bände in Halbleder gebunden zu je 10 Mk. oder in 272 Lieferungen zu je 40 Pf. (im Einzelverkauf.)

Meyers Kleiner Hand-Atlas.

Mit 100 Kartenblättern und 9 Textbeilagen. In Halbleder gebunden 10 Mark.

**Meyers
Hand-Lexikon des allgem. Wissens.**
In einem Band. *Fünfte, neubearbeitete Auflage.* In Halbleder gebunden 10 Mark.

**Das Deutsche Reich
zur Zeit Bismarcks.**
Politische Geschichte von 1871—1890. Von Dr. Hans Blum. Gebettet 6 Mk.; in Halbleder gebunden 7 Mk. 50 Pf.

Geschichte der Englischen Litteratur
von den ältesten Zeiten bis zur Gegenwart, von Prof. Dr. Richard Wilker. Mit 150 Abbildungen im Text, 25 Tafeln in Farbendruck, Kupferstich und Holzschnitt und 11 Facsimile-Beilagen. In Halbleder gebunden 16 Mk. oder in 14 Lieferungen zu je 1 Mk.

Procheffe liefert jede Buchhandlung zur Ansicht. — Prospekte gratis.
== Verlag des Bibliographischen Instituts in Leipzig. ==

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilkendt mange Forstjæpræmier og Medaljer)

jaas atter iaar hos **H. Rasmussen og Co.,** Gravvænget pr. Sortebro (for Svendborg).

Baaneadresse: Vejstrup St. (for Svendborg).

Vore Tavler ere iaar forbedrede med en ny Maskine, som giver et udmærket Tryk. Priesen er iaar: 1—5 R 185 D ., 5—10 R 180 D ., 10—25 R 175 D ., over 25 R 170. Rent Bivoks tages i Bytte for 25 a 30 D . pr. R til 1. August; efter den Tid 5 D . mere pr. R .

Bonning-Udslyngere.

Af Mangel paa Plads skal følges et Parti Udslyngere af Modeller, dels med Sneegl, dels med Hjul, samt med Snoretræl i 2 Modeller. 20 pSt. under gangbar Pris. **C. C. Danielsen,** Søstebro.

Mjød. Mjød.

En aldeles ægte, god gammel Mjød jaas i større og mindre Partier hos **C. F. Grønning,** Vejrup, Bramminge St.

Emballagen beregnes billig, men erstattes ved Tilbagefendelsen.

200 Pd. Bivoks

(Store rene Stykker)

er til Salg hos Købmand **Jens Just,** Skive.

Kunsttavler af ægte Bivoks, tilkendt 50 Præmier, anbefales saavel Foreninger som den større eller mindre Forbruger til Aarets billigste Pris.
N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Kautschuk-Stempler

til billigste Priser saas hos

R. Schmidt, Binkelsevej 6, 3. Sal, København V.**Ægte italienske Dronninger**

forjendes overalt for 4 Kr. i Maj og Juni, senere 3 Kr. pr. Stk. Indførelsesanvisning medfølger gratis.

S. P. Christensen,
Naarup St.

Efter min Mand's Død realiseres et større Parti forskjellige Etiketter til følgende meget nedsatte Priser: 7800 røde farvetrykte Etiketter 70 D.

8500 udffaarne farvetrykte Etiketter 70 D.

9300 firfandede Etiketter (Ægte Honning-Vifor) 20 D.

9000 — — (Syltede i Honning) 20 D.

6400 — — (Honning-Limonade fra)

20 D.

3600 firfandede Etiketter (Honningvin fra) 20 D.

2400 — — (Hedes bemærket) 20 D.

1700 — — (Til ægte Blomsterhonning)

25 D. pr. 100.

750 Ets. af „Blomsterkalender for Biavlere“ pr. 100

20 Kr., pr. Stk. 25 D., oprindelig Pris 50 D.

618 Ets. af „Honningen og dens Anvendelse“, 2.

forøgede Udgave, pr. 100 20 Kr., pr. Stk. 25

D., opr. Pris 50 D.

(112 Ets. af Honningen og dens Anv. ding.)

„Fører i Biavl“, 3. Udgave, 2 Kr.

1400 Etspl. af „Honningen som Nærings- og som

Lægemiddel pr. 100 10 Kr., opr. Pris 20 D.

pr. Stk.

Elisabeth Erslev.Ordres ekspederes ved **Alex Rasmussen**,
Kallundborg.

Mine flere Gange premierede

Ægte Bivokstavleranbefales de ærede Biavlere. **J. Olsen**,
Urmager, Græsted.**Kunsttavler**af godt Bivoks saas ogsaa iaar hos **B. Bojesen**,
Systofte, Rykøbing F.**Bifoder.**Som et udmærket Bifoder anbefales prima,
hys Mandis kun 20 a 22 Ore pr. Pd. Forjendes
overalt fra **Johan Hansen**, Nanderz.**Honningglas**forjendes i Partier paa mindst 100 Stykker mod
Postforfrid eller Eterkrav til en Pris af**1 Pd. 3 11 Kr. — 2 Pd. 3 16 Kr. pr. 100.**

Franto Odense Banegaard.

S. Limkilde & Ko. 3 Eftfl., Odense.**Største Udvalg****Biavls=Redskaber**

til de billigste Priser.

Alex Rasmussen,
Kallundborg.**Godt Bi-Voks.**Tilbud med Pris modtages af **B. Spies**,
Kultorvet, København.**My Honning købes**til højeste Dagspris. Prover indsendes med Opgave
af Partiet til**P. A. E. Müller**,
København's Honninghus.**Dronninger**af ren dansk Race vil i den kommende Sommer
kunne saas hos Underleguede til følgende Priser:
Maj og Juni 4 Kr., senere 3 Kr. pr. Stk. Ordres
vil blive ekspedere i den Rækkefølge de indkomme.**Jens C. Pedersen**,
Flong pr. Hedehusene.**200 Pd. Voks til Salg.**Et Parti af ovennævnte Storrelse, meget
junkt dansk Voks, i store Stykker, kan saas hos
Alge Lind, Skive.**Ægte Bivokstavler**til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig
Ekspedition. **Voks byttes.****R. Schmidt**, Binkelsevej 6, 3. Sal, København V.**Billigste Tilbud Honning og Voks** mod-
tager bestandig De forenede Biavlere's Honning-
Udsalg ved **Jens Hansen**, Blaagaardsgade 4,
N. Telf. 3244.For at realisere hele mit store Lager af Bivoks
selges

fra 1ste Juni

mine prima premierede ægte Bivokstavler til fol-
nedatte Priser:

1 a 10 Pd. 1,80 Kr.

10 a 25 „ 1,75 „

25 a 50 „ 1,70 „

over 50 „ 1,65 „

Største Udvalg i Biavlereskuffitter.

Biborg, den 1ste Juni 1898.

Chr. Riisgård.**Til Salg.**8 kraftig udvintrede Bifamilier med unge
Dronninger fra 1896 og 97, i tildels ny Stader
(Lavnormat), onfkes af Mangel paa Plads solgte.
Naar Salg kan ske nu i Foraaet, kan de købes.
meget billig. Familierne garanteres sunde.**Sergent J. S. Jørgensen**,
Dronningensgade Nr. 6 C., Fredericia.**Ægte Bivokstavler.**Vigesom ifjor, da jeg overtog Hr. Jakobsens
Forretning, tillader jeg mig iaar at anbefale Bi-
avlerne mine ægte Vokstavler til Tidens billigste
Pris.Voks byttes og forarbejdes, som sædvanlig, og
onfkes helst sendt forst i April.

Næstvedrup St. i Februar 1898.

Snedker J. F. Nielsen.**Kunsttavler af, rentublandet Bivoks**leveres til billigste Pris. Mit Voks er af fortrinlig
Kvalitet, forst hos kendte vederhæftige Mænd. Voks
forarbejdes. Vi v a r t (kastjerede Tavler) købes eller
laves i Tavler. Enhver bør forsøge mit Dronning-
gitter samt Foderapparat for Over- og Underfoder.
Høstebro i Februar. **A. S. V o r b e d.**

H. H. Hoffmann's Dronning-Etablissement,

Spjæmarke Skole pr. Næstved,

leverer garanterede og ikke garanterede Dronninger af indenlandsk Race. — Ved de garanterede indestaas for: 1) Smittesikkerhed, 2) Befrugtning, 3) god Afstamning og 4) Uglørcning paa 1 Normaltable i 1 Dagu i godt Vejr. — Kun for de 2 første Punkter indestaas ved ikke-garanterede; disse koste 2 Kr. hele Tiden, men de garanterede 5 Kr. i Juni og senere 4 Kr., begge Sorterne foruden 50 D. i Forsendelses-Umkostninger, med mindre Beløbet iordsendes, da kun 25 D. — En tilbagesendt død Dronning erstattes med 1 levende af samme Slags. — Ubefrugtede Dronninger sendes for 1 Kr., naar Beløbene tilføres mig forit, enten pr. Postanvisning eller i Frimærker.

Biavlsredskaber

i stort Udvælg, men kun saadanne, der ved Prøve ere fundne at være brugbare, faas hos

Alex. Rasmussen, Kallundborg.

Største Rabat til Forhandlere og For-
euinger gives.

Honning købes.

Smuk lys Honning i større Partier købes til enhver Tid.

H. C. Sæfeldahls Eftfl.,
B. Kapel, Gl. Kongevej 100

Fra 1ste Juli

følges mit store Lager af Vokstavler til neden-
staaende billige Priser:

1 a	5 Pd.	1 Kr. 80	Ore.
5 a	10	1	75
10 a	20	1	70
20 a	100	1	60

J. W. Boesen, Vejle.

Biplanter

og Frø af saadanne i maage forskellige af de bedste
Sorter faas hos Gartner N. C. Andersen,

Nyborg.
En Del Eksemplarer af

„Fører i Biavl“

(Dette foragede Udgave) følges a 2 Kr. hos
Ellisabeth Erdslev, Kallundborg.

Voks

modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Kun
Tavler af ægte Bivoks sendes. Da jeg har anskaffet
en ny Tavlemølle, kan jeg levere 1. Kl. Arbejde.
Ofter Gjesten pr. Lumberstov

Kristen S. Nielsen,
Vokstavlefabrikant.

Kun

Vorbecks Vokstavler

fit 1. Præmie paa den store Landmandsudstil-
ling i 1896

100 Vinduesgrammer a 16 D. faas hos
Kr. Pedersen.

Paa Grund af Bortrejse

skal alle mine Bier: 12 Trugstader 10 × 12 af Kr
Bederen) sælges i Løbet af April Maaned.

Dandselever N. B. Christensen,
Goldbjerg pr. Gudme St.

Biboliger og Udflængere

haves nu paa Lager til nhorte billige Priser, og
sendes straks efter indgivne Ordre. Mine Stader
tilbeltes Medalje paa Udstillingen i Malmø 1896.
Nammer, Lister og Klodser have færdige. Hede
Forbrugere bedes indgive deres Ordre i god Tid.
Fortrinlige Røgpustere sendes over hele Landet ved
Jndsendelse af 2 Kr. 16 D.

Verbødigt

N. Jensen, Suedter,
Solte, Bræsto.

Et Parti Honning i Delinger

offres. Tilbud bedes tilsendt

Danff Vin- og Konserver-Fabrik, Naaborg.
M. Rasmussen.

Udsalg til nedsat Pris af Redskaber for Biavl.

Paa Grund af indtrufne Omstændigheder ser
jeg mig nødsaget til straks at udsælge hele mit
Lager af **Artikler for Biavl** til betydeligt ned-
satte Priser, hvorfor man i disse Dage hos mig
jærlig fordelagtigt kan købe: **Bihuse, Stæng-
maskiner, Vokstavler, 2000 Pd. Voks af
ægte Bivoks** samt alle **Smaarekvister**.

Ordres ekspeberes i den Orden, hvori de indgaa.
Vejle, d. 5. Maj 1898. N. W. Boesen.

**Biboliger, Udflængere, Røgpustere,
Røgblæsere, Kunsttavler og Rumhus-
maskiner** faas hos

J. Chr. Olsen,
Hvilested pr. Solsted.

Voks byttes med Kunsttavler.

Der bekendtgøres, at paa Grund af den nye
Svendborg-Nyborg Bane er vor Adresse iaar for-
andret fra Svendborg til Sortebro.

Baneadresse Vesttrap St.

Gravvænget pr. Sortebro i Maj 1898.

H. Rasmussen & Co.,
Vokstavlefabrikant.

Indhold af dette Nummer.

Bier i gamle Dage	226
Bipest	224
Bier og Myrer, af Buchholz, Rødding	223
Centralnødet	227
D.B.F.'s Biavlsstole	221
D.B.F.'s Hovedbestyrelse	228
Ekko fra Staderne	231
Et og Andet	231
Fra Kredens	229
Gavnlig Vint	232
Mange Kluber i en Bigaard	225
Redaktør og Sekretærposten, af Haagenen, Tranebjerg	224
Røveri	225
Spørgsmaal og Svar	228

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Rundtrykker optages for 20 Ere pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdel-6. De maa indleveres mindst 7 Dage før de skulde indrykkes.

Centralmøde

for DBF. afholdtes 17. og 18. Septbr. i Aalborg. Mødte vare:

Præsidenten, fhv. Trafikchef F. Møller, Aarhus. Vicepræsidenten, Kapitajn H. Schroll, Lykkensjæde. Gaardejer H. J. Hansen, D. Hæsing. Lærer N. Sørensen, Vejringe. Sadelmager J. E. Grønning, Vejrup. Mejeribestyrer J. B. Schmidt, „Kronborg“, Lunderskov, og Sadelmager H. Ehlers, Ribe, for Ribe Amt. Stomager P. Christensen, Aarhus, for Aarhus og Omegns BF. Lærer Jørgensen, D. Lars Kirkefjole, for Bornholm. Jordbruger N. S. Kristensen, Himmelsø, for Gl. Roskilde Amt. Snedker B. Boesen, Vejle, for Vejle Amt. Proprietær Houliind, Johannesdal, for Sorø Amt. Bogbinder N. Ladegaard, L. Velling, og Lærer Rosenfjær, Studsdal, for Elbo m. fl. Herreder. Fabrikant Kr. Pedersen, Tved, for Svendborg Amt. D. Hansen, Taagerup, for Maribo Amt. Lærer N. Sørensen, Badstjær, Købmand J. Jørgensen, Hjørring, og Maler E. Hansen for Hjørring Amt. Lærer Bitch-Lauritsen, Støvring, for Aalborg Amt. Gartner N. C. Andersen, Nyborg, for den synte BF. og Stovby Herred. Lærer Smith, Bjergsted, Lærer Engberg, Havborup, og Stomager N. E. Haagen Jensen, Tranerbjerg, for Holbæk Amt. Jens Kr. Mortensen og Anders Kr. Sof for Salling Herred. Stomager Pedersen, Gjern, for Gjern og Omegns BF. Mogens Jmer, Ullerup, for Hanherredernes Biabler-Samlag. Jens Chr. Hansen, Tarm, for Vølling Nørre Herred og Red., Sekretæren, Cand. mag. E. Ersklev, København.

Valgbrene prøvedes. Det viste sig, at der, trods den korte Indberetning, var

mødt 27 Delegerede af 38, som havde Ret til at møde. Mødet var allsaa beslutningsdygtigt.

Præsidenten bød Velkommen og mindede i varmølte Ord om de Tab, som DBF. havde lidt siden sidste Centralmøde ved Lærer Lindeløfs og Foreningens Redaktør og Sekretær, Kantor H. Ersklevs Død. Disse Dødsfald maa vi i høj Grad beklage, og vi maa erkende, at Foreningen ved Kantor Ersklevs Død har lidt et Tab, der længe vil føles og kun vanskeligt laaber sig erstatte. De Delegerede sluttede sig til Præsidentens Udtalelser.

Her en kortfattet Meddelelse om Mødet.

Det reviderede Regnskab for 1897 fremlagdes, det udbiste et Understud paa lidt over 1000 Kr. Efter en lang Diskussion om forskellige paataalte Fejl, manglende Attester m. m., gaves der enstemmig Decharge for Regnskabet.

Udcastet til nye Love for Foreningen fremfaldte en meget lang Diskussion, der endte med, at Bestyrelsesmedlemmernes Antal indskrænktes fra 7 til 5 Medlemmer, og at ingen, som havde væsentlige Indtægter af Foreningen, maatte vælges ind i Bestyrelsen. Redaktør-, Sekretær- og Kassererposten vedtoges det at kunne dele til 2 Poster, saaledes at Redaktøren har alt med Bladet forbundet Arbejde, dets Distribution og Regnskab samt Bogsamlingen, Sekretæren og Kassereren alt Foreningens egentlige Korrespondance og det øvrige Regnskab med Kredene og Biabslæserne. Det bestemtes, at der skulde vælges en Desifor til at gennemgaa det reviderede Regnskab inden det blev forelagt Centralmødet. De reviderede Udstillingsvedtægter vedtoges uden Diskussion.

Uf Bestyrelsen afgik efter Lær H. J.

Hansen, der nægtede at modtage Genvalg, og C. F. Grønning, der, ifølge de nye Love, ikke kunde genvælges, da han oppebærer Indtægter af Foreningen som fast Biavlslærer. Ersklevs Råd i Bestyrelsen var ogsaa ledig, men ifølge de nye Love skulde der kun vælges 1 Bestyrelsesmedlem i Stedet for de 3. Valgt blev Gartner N. C. Andersen, Nyborg, med 13 Stemmer, Proprietær Houliind, Johannesdal, fik 12 Stemmer. Til Redaktør for „L. f. B.“ fra Nytaar 1899 at regne, valgtes N. S. Kristensen og til Sekretær og Kasserer Overfergent Bjerregaard, Fredericia. Til fast ansat Biavlslærer i Stedet for N. S. Kristensen, der straks efter at han var valgt til Redaktør, frasagde sig Biavlslærerspladsen, valgtes Agent Buchholz, Rødding, Slesvig, og Sadelmager Aug. Petersen, Bregnebe, Nysted. Til Revisor genvalgtes Agent Kril, Halsborg, og til Desifor Lærer Jøseffen, Bornholm.

Fra Ordningsskomiteen for den paatænte Industri- og Landbrugsubstilling i Roskilde 1899 var modtaget en Indbydelse om at deltage i Udstillingen, der skal afholdes i første Halvdel af Juli Maaned; det vedtoges at deltage i Udstillingen, saafremt man kunde opnaa passende Betingelser.

Indtil 200 Kr. blev bevilget til at anvende til Bekæmpelsen af Bipesten og indtil 1700 Kr. maa anvendes til Fremme af Biavlen, enten ved Foredrag og Udstillinger eller til Vejledning i Virøgt.

Det vedtoges intet nyt Smaastrift at udgive i 1899, og da der heller intet Smaastrift var udgivet i 1898, mente man derpaa at spare de 1000 Kr., der ved Nytaar 1898 var i Uldersfud.

N. S. Kristensen aflagde Beretning om Biavlsskolen i Roskilde og ønskede Skolen udvidet med et 8 Dages Kursus for Begyndere. Det vedtoges ogsaa i 1899 at afholde Biavlsskole i Roskilde og at støtte den med det sædvanlige Beløb.

C. F. Grønning og N. S. Kristensen gav Meddelelse om Begyndelsen af deres Forsøg med □' og Lavnormalstادت samt om, hvorledes de agtede at fortsætte i det kommende Aar.

Til Mødested for Centralmødet i 1899 valgtes Svendborg.

Biavlen i Egypten.

Af Waller, Præst ved det afrikanste Missions-selskab i Lyon.

Det turde vel have nogen Interesse for mange Biavlere at høre om, hvorledes

Bierne plejes her i Faraonerne's Land. Da jeg kun til Grundighed kender Nedre-Egypten, saa ville de følgende Linjer kun gælde for den nævnte Del af Nildalen.

Omendstønt Egyptens Jordbund ikke staar tilbage for nogen anden i Frugtbarhed, saa synes dens Flora mig dog at være meget fattig. Trær ser man sjelden, Enge findes ikke; af Kløver saas der kun en Sort, „bersime“ kaldet, og den trives kun om Vinteren. Ved den første Varme blomstrer den, men dens Blomstring varer kun nogle Dage.

Naar Korset i Maj eller Juni Maaned er indbjerget, saa ses — indtil September, hvor Majskæden begynder, — intet Grønt uden Bomuldsplanterne. Naar man til disse sparsomme Plantevækster tager den frygtelig stærke Varme om Sommeren i Betragtning, saa spørger man ubillaarlig sig selv, om Forsynet ogsaa har sørget for Føde til Bierne her ved Nilen.

Dg dog have Bierne været kendte i Egypten fra Oldtiden. Ifølge M. Viktor Loret, den nuværende Direktør for det ægyptiske Museum, kendte disse Bierne og Homningens Brug. Homningen var i Oldtiden stadig i Brug som Lægemedel og benyttedes ogsaa sammen med cauronbe eller Johannesbrød-Ekstrakt til at forjøde Medicamenterne med. Bierne have saaledes allerede længst haft deres Hjem i Egypten.

Bierne i Egypten bo ikke i runde Kluber, bundne af Straa, eller i prægtige Stader af Træ med bevægelige Kammer. Alt dette er for nyt for Egypteren. Dg selv om en eller anden af disse brune Søner skulde have set faa den og Patent-Stade, saa har det ikke fristet ham til Efterligning, men maaske nok til en stolt Hovedrysten.

Næsten alle Biavlere ere Koptere. Kun yderst sjældent finder man en Muhamedaner, som giver sig af med Bier. Biavlen er her et Slags Haandværk, som gaar i Arv fra Fader til Søn. Bistaderne laves af Rod, resp. Bøffel-Ekstremer, der er dygtig blandet med Jord. Blandingen formes til et 1,40 m. langt Rør med en Gennemsnitsaabning af 0,25 m., som bliver tørrer i Solen. Disse smalle af nævnte Substans dannede Rør ere ikke saa daarlige til Bivoliger, som man skulde tro; de have tværtimod nogle Fordele, som ere af stor Værdi for Egypterne.

For det første er Materialet en daarlig Barmeleder og beskytter altsaa Bierne for de brændende hede Solstråler i Egyptens virkelig tropiske Sommer.

For det andet have Tablerne, paa Grund af Rørene's Sneverhed, kun en ringe Diameter, hvad der forhindrer dem i at falde

sammen ved deres egen Vægt, hvad tit hænder, naar man driver Biavl med store og nybyggede Tavler i den stærke Varme.

For det tredie ere Dagene om For- og Efteraar meget varme, medens Nætterne derimod ere meget kolde. Denne store Forskel i Temperaturen har ofte i Træstaderne en saadan Fugtighed til Følge, at Væggene ofte ere besatte med store Vanddræber, og selv Gulvbrættet er vaadt. Men i de arabiske Rør mærkes ikke Spor af Fugtighed.

Jeg vil dog ikke med ovenstaaende paastaa, at det ægyptiske Stade er en Non plus ultra-Opfindelse. Jeg mener tværtimod, at man kunde forbedre meget i dette gamle System.

Sædvanlig findes Bistaderne paa Markerne, ikke langt fra nogle enjomme liggende Huse, kaldet „erbi“, under fri Himmel. Rørene blive der hobeede op paa hverandre, ofte i hundredvis. Hoben er omtrent mandshøj. De underste Rør ligger paa den flade Jord. Nabningerne mellem Rørene bliver udfyldte med Jord.

Naar en Bjørvm er indfanget i April eller Maj saa lukkes Røret paa begge Sider med fugtig Jord. Kun paa Saaget, og tilmed foroven, lader man være en lille omtrent 0,01 m. vid Nabning, som tjener Bierne som Flyvehul.

I Oktober Maaned sker Honninghøsten. Bierne bruge kun lidt Vinterforraad, thi de kunne næsten flybe ud hver eneste Dag, selv paa den koldtid som vi her kalde Vinter. Den ægyptiske Biavler gør sig ej heller nogen Samvittighed af at ståre alt bort indtil de to eller tre forreste Tavler. Den lange smalle Volig bliver aabnet paa Bagsiden og med en tynd Jærntrog gaar Vidræberen. Jeg vilde sige „Bifaderen“ til Værket. Hundrede af stakkels Bier saa jeg gaa til Grunde ved dette grusomme Arbejde. Paa mine Bemærkninger var det uendelig hele Dagen gentagne „Maliche:“ Det gør intet! hele Svaret. Til Foraaret findes der atter Bier, mener Ægypteren. Men derved regnes ikke paa, at det saaledes svækkede Stade ikke er i Stand til at indbære den bedste Orange- og Madaribblomsterhonning. Dertil kommer ogsaa, at Sværmene ere saa svage i Maj Maaned, at fire eller fem næppe udgøre saa meget som en eneste fra Elsass. Men hvortil spille flere Ord? Ægypteren er jo Biavler og han forstaar at ståre Tavler ud som hans Fader, Bedstefader og Oldefader, der ogsaa alle vare Biavlere, og alle havde de udstaaret Tavler ligesom ham og trykket Bierne ihjel.

Honningen bliver for det meste bragt i Handelen sammenpresset med Vosstablerne

i Blikkar. Men der bliver ogsaa solgt Honning aspresset af Tavlerne. Jeg saa ofte Biavlere passe Bistaderne for andre, mod at de beholdt alt Vosket for sin Ulejlighed.

Ægypten er endnu stadig „de ti Plagers Land“. Ogsaa Bierne have her mange Fjender. De store Hvepser blive i mange Egne fra Juni til Slutningen af September saa talrige saa at de blive en sand Plage for de stakkels Bier.

Store sorte Myrer anrette ofte stor Skade blandt Bierne. Ligeledes Krybdyr, som om Aftenen gaa ud efter Bytte. De stille sig hen foran Bistadernes Flyvehul og de sent hjemkomne Bier slybe da, intet ondt anende, lige ind i Munden paa dem.

Biernes største Fjende i Ægypten er, hvis jeg tør sige det højt, den indspødt Biavler selv, som ofte fordærver meget ved urigtig Haandtering og Mangel paa Omhu. Jeg tror ogsaa, at meget vilde blive afhjulpen, naar Bihuse med bedægelig Tavlebygning bliver indført. Med nogen Kærlighed til Fremstrid og, hvis det skal være, med Bibeholdelse af den til Bygning af Staderne anvendte Substans, vilde alt tage en bedre Vending. Jeg kan desværre kun rose saa Europæere, som drive Biavl her efter nyere Systemer. Maatte de vedblive med at vise de Indspødt, at de have meget at forbedre i deres gamle Routine og at der ved rationel Biavl, selv i Ægypten, saavel moralsk som materielt er meget at vinde.

Engelberegning.

Efter „B. T.“

For at ståre sig Underretning om, hvor meget Forraad et Bifolk har, maa man veje alle de Tavler, hvori der findes Honning i Stadet. Da det sædvanlig ikke kommer an paa saa stor Nøjagtighed, udjøres det let ved at veje hver enkelt Ramme i Haanden, idet man tager den ud og efter nogen Dølse lærer man snart at vurdere Vægten temme ig nøje paa denne Maade. Den ældre Biavler ved af Erfaring saa god Bested om sine Tavlers Indhold, at han ofte kan nøjes med et flygtigere Skøn, idet Tavlens Vægt og Cellelaagernes Antal er ham en Vejledning. Kommer det derimod an paa, at beregne Mængden af Engel i et Stade, saa bliver det nødvendigt at gøre et Overflag over Antallet af Celler i hver Tavle. Desværre er det næppe saa mange Biavlere, der ved noget nøjere Bested om, hvor megen

Yngel der til enhver Tid findes i deres Stader og dog er det af ikke ringe Betydning for Driften at følge Yngeludviklingen nøje. Hvor mange Stader komme nu ikke for sent med deres Arbejdskraft til at udnytte Hovedtrækket og hvor megen Honning gaar ikke netop tabt derved? Hvilken Forandring vilde det ikke være for adskillige Bistande, om deres Ejer vidste lige saa god Bested om Bierens Tillæg som de andre Hursdyrs? Yngelberegningen har flere andre Sider, som have Interesse, f. Eks. til Bedømmelsen af Dronningernes Frugtbarhed, overhovedet til en rigtig Forstaaelse af, hvorfor dette eller hint Stade har mere Honning end de andre og det er netop i saadanne Erfaringer, at Fremskridtet i en Biavlens Dygtighed væsentlig bestaar. Den blotte tekniske Øvelse i at omgaas Bierne er dog kun Begyndelsen til at blive en dygtig Biavler; til at blive en intelligent Biavler, hører der mere.

Naar her nedenfor meddeles en Oversigt over de forskellige Maal og Antallet af Celler m. m. i hver Kamme, saa er det ikke Meningen at tilskynde til Beregninger og Spekulationer, men simpelt hen at vise Biavleren, hvor meget hans Kamme tager og give Anledning til, at han tænker lidt nærmere over Betydningen heraf, og maaste endog lærer Tallene, saa at han har dem i Hovedet, naar han arbejder i Bihaven.

Der findes jo 2 Slags Celler i Tavlerne: Droneceller („Havnoks“) og Arbejderceller („Hunvoks“). Paa hver Kvadrattomme gaar der 30 Arbejderceller og 16 Droneceller, altsaa paa begge Tavlesider tilsammen, henholdsvis 60 og 32 Celler. Maalt paa tværs gaar der paa en Tomme 5 Arbejderceller, men 4 Droneceller. Denne Forskel er ikke saa stor endda, men naar man tager Maalet baade paa tværs og paa langs (en Kvadrattomme) bliver der kun omtrent halvt saa mange Droneceller som Arbejderceller. Af denne Grund er det, at Bierne bygge Dronetavlerne saa hurtigt og med mindre Voksforbrug. Ønsker man altsaa at beregne Cellernes Antal i sin Kamme eller sit Stade, multipliceres Kammens indvendige Maal med 60 (Arbejderceller) eller 32 (Droneceller). I et Trugstade med 20 Kammer af 10×12 (indvendig Maal) har altsaa hver udbygget Table 120 Kvadrattommer Vokstable og

$10 \times 12 \times 60$ 7200 Arbejderceller eller
 $10 \times 12 \times 32$ 3840 Droneceller.

Har Yngelrummet f. Eks. 12 Kammer, da kan det rumme $12 \times 7200 = 86,400$ Arbejdere (som Ug, Larver eller Pupper), fraregnet Plads til Blomstestøv og Hon-

Rammen:	Biavlens Maal (Kvadrattomme)	Bygges Maal	Normalmaal	10×12 Kammen	Kvadrattommernes rummen
Subventig Maal	8×7	$8\frac{1}{2} \times 7\frac{1}{2}$	$8 \times 13\frac{1}{2}$	10×12	12×12
Robrattomme Vokstable	56	64	107	120	144
Arbejderceller	3300	3800	6400	7200	8600
Droneceller	1800	2000	3400	3900	4600
Sydlige Tavlers Honning i Pfb.	$3-3\frac{1}{2}$	$3\frac{1}{2}-4$	$6-6\frac{1}{2}$	$7-8$	$8\frac{1}{2}-9$
30 Kammer Voks i „“ og Celler	99,000 G eller 1680	1912 114,000	3200 192,600	3600 216,000	4320 259,200

ning, som her altid findes noget af. Man kan let beregne Yngelen i Tavler, som gives andre Stader til Forstærkning o. s. v. Naar en Table ikke er helt fyldt, bliver Beregningen et Støn, hvis Rigtighed vil bero paa vedkommende Biavlens Øvelse.

Det forekommer mig, at den her foreslaede Beregning af Stadets Table-Areal har Betydning ved Bedømmelsen af Stader, navnlig paa Udstillinger. Det kommer dog mindre an paa Kasseens Kubikindhold end paa Arealarealet af Tavleflade for Biavlerens Vedkommende, hvorimod det første mere angaar Stadefabrikanten. Hvor der tales om Staders Størrelse burde der altsaa ikke nævnes Rumfanget, som i forskellige Stader kan være det samme, selv om Arealarealet af Tavleflade i dem er en Del forskelligt. Disse 2 Størrelser bør netop nærme sig saa meget til hinanden som muligt og ved Bedømmelsen af Stader burde der tages Hensyn hertil, overfor Stadets Pris, dets Godhed som Overvintringsstade osv.

Herm. Vorries.

Hønningfalg i Amerika.

(„Farmereu.“)

Hvorledes man skal blive af med Hønningen, begynder at blive et Spørgsmaal hos de fleste Biholdere. For nogle Aar siden var det let nok at avle Delings-Hønning, sende det til Kommissiønsbureauet i en nærliggende By og realisere fra 16 til 20 Cents pr. Pund for samme. Nu er det meste af den hønningstræbringende Stov gaaet og øde Land opdyrket. Disse Grunde tilfammen med daarlige Sæsoner gjør Hønningavlen usikker, og værst af alt, Delings-Hønning i de større Byer betales kun med fra 30 til 50 Ore pr. Pund.

Forhen avlede jeg Delings Hønning og sendte den til Kommissiønsbureauet til Salg; men for nogle Aar siden fik jeg uventet næsten 2000 Pds. udslyngt Hønning. Havde jeg sendt denne til samme Udsalgssted, vilde den kun bragt mig 20—25 Ore pr. Pund. Jeg havde aldrig prøvet at sælge Hønning fra Hus til Hus, og jeg bestemte mig til at prøve det, hellere end at tage denne lave Pris. Jeg læssede en Del af det, som forud var lavet pænt i Stand til Salg, i en Vogn og rejste lidt ængstelig afsted. Men jeg solgte Hønning i næsten hvert Hus — over 300 Pund den første Dag —, og kom til den Slutning, at dette ikke var saa galt endda. Mange Naboer, som i Aarevis havde kjørt forbi og set Skiltet „Hønning til Salg“, men aldrig havde købt et Pund, købte nu, da det bragtes til dem, og siden købte de det heller ikke, med mindre jeg bragte det til dem og spurgte, om de ikke ønskede at købe.

Mine 2000 Pund Hønning var snart solgte til 35—45 Ore pr. Pds. i Forhold til Kvaliteten, og flere Tusind mere købtes og solgtes igjen med en god Fortjeneste. Siden den Tid har jeg mest avlet udslyngt Hønning. Jeg sælger den altid selv og faar den samme Pris nu, da Priserne paa al Ting er saa lave, som jeg fik for 10 Aar siden. Derjom Hønningen er god, kan den sælges hvor som helst. Jeg har aldrig fundet en Plads hverken i By eller Bygd, hvor den ikke kunde sælges nogenlunde godt til alle Tider paa Aaret; men Høsten er den bedste Tid at sælge den; Vintersæsonens mange Krav har endnu ikke tømt Pengepungen.

Mange vil sige, at man ikke kan løbe rundt med Hønning, men det er ikke som at sælge Bøger eller andre Ting; thi gode Spisevarer sælger sig næsten altid selv, og næsten Enhver kan gaa ud og sælge fra 100 til 300 Pds. pr. Dag. Man behøver

ikke at føle det, som om det var nedværdigende; thi Folk vil være glade ved at se en komme, og skalde nogen tænke mindre om en, fordi man sælger Hønning, forudsat at man er høflig og respektfuld, da vil det være en, hvis Mening ikke er værd at tage i Betragtning. Enhver med lidt Energi kan sælge fra 3—5000 Pds. god udslyngt Hønning i Vinterens Løb, uden at det hindrer ham meget i hans andre Forretninger.

Delings-Hønning er ikke saa tilfredsstillende at sælge i smaa Kvantiteter, da den let bræktes og rinder ud og saaledes besmører alt, hvad den kommer i Berøring med. Den skalde helst sælges i større Partier.

Først og fremmest se til, at Hønningen er god, og tag Vare paa den, saa den holder sig ligedan. Min Raade at gøre dette paa, er forskjellig fra andres; men jeg vil ikke optage Tiden med at forklare det nu, maaste en anden Gang.

Naar vi er færdig til at sælge, og Vejret er mildt, sætter vi en Hane i en lille Tønde paa en Platform i Vognen, saa at en Vægt kan staa under denne. En Kop eller Kande kan sættes paa Vægten, og Hønningen vejes i hvilken som helst Mængde, der ønskes. Det er som oftest mest tilfredsstillende at lade Køberen skaffe sin egen Kop, thi da er der ingen Beholder at betale for eller at returnere.

Om Vinteren, da Hønningen ikke rinder saa let, bør den pakkes i 1—2 og 4 Pds. Blikspande eller Frugtbeholdere, og den maa koste saa meget mere, at Spanden bliver betalt. Frugtbeholdere kan byttes, om man heller ønsker det. Ret tryk Sedler med Navn og Adresse samt Forklaring om, hvorledes Hønningen skal pakkes, at den beholder sin gode Kvalitet, sættes paa alle Beholdere. Vær ren og ordentlig og hold al Ting net, rent og isjænsfaldende.

Vi er færdige; hvorledes skal vi nu finde Købere? Kjøb en lille Blikspand med Hønning og sæt den almindelige Seddel uden paa. Stop ved hvert eneste Hus, gaa intet forbi. De vil ofte sælge, hvor De mindst venter det. Naar Døren er aaben, sig saa, at De har udmærket Hønning og indbyd Folk til at tage en Skje og smage den. Netop her er det vigtige Punkt. Saa om mulig Alle til at smage din Hønning. De fleste har Smag for sødt, og lidt Hønning giver godt Humør. Vær endelig vis paa, at Børnene, hvis de er tilfede faar Lov at smage. Derjom De ikke allerede veed, at Forældrenes Hjerter lettelig naas gennem Børnene, vil De snart opdage det. Derjom en Tjenestepige eller et Barn gaar hen og

foreſpørger hoſ Hønsmøderen, om hun ønſter Hønning, da ſe til, at Spanden og Steen ogſaa gaar med. Fircogtyve af femogtyve vil ſige nei, naar man ſpørger dem, om de ønſter at købe udſlynget Hønning, men ſmager de den forſt, vil de fleſte købe. Mange er imod udſlynget Hønning; maaffe har de en eller anden Gang ſaaet daarlig Hønning, eller maaffe de tror, den er falſk. Jeg har flere Gange haft ſaadanne Folk til at ſmage min Hønning og hørt dem ſige med en forundret Mine: Den er god, det er ægte Hønning; hvad er Prifen?

Vær ikke paatrængende, naar Folk ikke ønſter at købe, men vær altid høflig og venlig, enten de vil købe eller ej. Du vil da ſnart ſaa Benner, ſom vil være glad ved at ſe dig komme igen. Følg det ſamme Strøg Nar efter Nar, og dit Salg vil for- mereſ for hver Tur. Jeg har Kunder, ſom forſt købte i ſmaa Kvantiteter, men ſom nu køber fra 20 til 50 Pbd. ad Gangen. En nærliggende By paa 20 Indbyggere har denne Sæſon brugt 1500 Pund Hønning. En tilfredsſtillet Kunde vil ſnart ſtaffe andre. Paa denne Maade har jeg i Nar ſendt tre (5 Gallons) Kander til Chitago til 40 Ore pr. Pund. Vi kan ikke ſaa ægte Hønning i Chitago, ſiger de. Dette er naturligtviſ lidt latterligt, men dog er det Tilfældet, at mange virkelig tror, at udſlynget Hønning paa Markedet virkelig er blandet.

Enkelte vil maaffe ſpørge, om jeg har Konkurrenter i denne Handel, og dertil vil jeg ſvare ja, men det gjør intet til Sagen. Der er virkelig Rum og Kunder for alle. Gaa Ky for at have god Hønning, og Kunderne vil vente paa dig. Skulde nogen underſælge dig og ſaaledes tage nogle af dine Kunder, ſaa kan du altid finde andre, da der er et stort Marked.

Tænk over dette og læg Plan for en ſtor Grøde udſlynget Hønning næſte Sæſon. Del det ikke med Mellemhandlere og andre. En Grøde udſlynget Hønning er langt ſikrere end Delings-Hønning og i viſſe Egne to eller tre Gange ſaa ſtor. Begær en rimelig, god Pris for din Hønning og hold faſt ved denne. Det er meget lettere at ſlaa af paa Prifen i et godt Nar end at forhøje den i et daarligt Nar. Er der en ſtor eller lille Grøde Korn, ſaa veed Alle det, men det er ikke ſaa med Hønning.

Bornholm og Bipeſten.

Af N. Nis, Balderis.

Hvad er det meſt brændende Spørgs-

maal paa Biablens Omraade? Ja, det er ikke ſaa let at blive enige om. Den ene Biabler vil nævne et og en anden Biabler noget helt andet, og jeg tænker, at de, der har forſøgt ſig med Hjemmefabrikationen af Kunſtbiabler, vil føle ſig ſærligt kaldede til at hævde, at dette er det „meſt brændende“ Spørgsmaal paa Biablens Omraade. Sagen er den, at der er mange Spørgsmaal paa Biablens og Biablsjagens Omraade; men vi har ikke alle enſ Interenſe for de forſkellige Spørgsmaal.

Men ſpørgeſ der, hvad er det meſt uhyggeligſte for Biableren? Saa vil Svaret lyde enſ oberalt: Bipeſten! Ja, vi Biablere ere oberalt alle enige om, at Bipeſten er det enenſte uhyggelige ved hele Biablen. Hvis dette er rigtigt ſaa maa vi bornholmſte Biablere have det meget hyggeligt, thi vi har ingen Bipeſt her paa Den og, ſaavidt mig bekenſt, har der heller aldrig været Bipeſt paa Bornholm. Det ſkulde gøre mig inderlig ondt, hvis jeg tager fejl, og naar man læſer ſaadanne Beretninger ſom den i „T. f. B.“ Nr. 12, S. 224, ſaa maa vi bornholmſte Biablere vel priſe vor gode Lykke, ſom vi har ſaaet ſaa aldeles uforſkyldt. Men mon det ikke nu er paa den høje Tid, at vi ſelv gør noget for at bevare den? Det er jo beſynderligt, at Bipeſten ikke allerede for længe ſiden er ſlæbt herover paa Bornholm. Men Faren bliver ogſaa ſtorre Dag for Dag, efterſom vor Ø kommer i ſtadig mere livlig Forbindenſe med Moderlandet. Og et kan og bør vi gøre, at vi alle ſom en udbiſer den ſtorſte Forſigtighed med, hvad vi indfører „derovre fra“. Bornholmſte Biablere, I bør ikke til Foder til jeres Bier bruge fremmed Hønning. I bør ikke købe noget Bihus, ſom er brugt inden det kom til Bornholm. Hvad Dronninger og Biſkøp angaar, ſaa bør der kun købes hoſ Biablere vi har den fuldeſte Tillid til, men helſt ſaa jeg, at man ſlet ikke købte dem ude fra. Jeg har nu ſlaaet til Lyd for Sagen, og det ſkulde glæde mig meget, om andre bornholmſte Biablere vilde udtale deres Mening i „T. f. B.“

Bipeſt.

Af Hage Therkildſen, Lystrup.

Tſjor, c. midt i Juni, opdagede jeg en Mængde død Yngel i mine to Biſtader, der begge beſtoede af brune danſke Bier. Yngelen var død i alle Aldre (Bipeſt?), dels den aabne, dels den forſeglede; jeg prøvede ſaa

at fodre med forskellige i Biboer anbefalede Fodringsmidler samt tog de værste Tavler fra dem; men det hjalp ikke det mindste; Bierne toge af i Antal og jeg saa, at dersom de ikke skulde gaa tilgrunde, maatte jeg tage andre Forholdsregler. Jeg fulgte derpaa Mac Ewons Metode, tog hele Bygningen fra dem og lod dem bygge paa Ledere i tre Dage. Derefter fik de hele Tavler, som ogsaa snart blev belagt med Yngel. Den ene Familie havde ved Sygdommens Begyndelse 17 Tavler, den anden kun tre. Derpaa købte jeg en Krydsningsdronning hos Brødr. Nielsen, Ollerup, som jeg indførte hos den svage Familie, hvis gamle Dronning var fjærnet Dagen før; den blev godt modtaget og fik i Løbet af Efteraaret Familien bragt op til en saadan Størrelse, at den kunde overvintre. Yngelen var nu fund i begge Familier og de overvintrede udmærket; ligeledes kom de godt over det kolde og regnsfulde Foraar. Indtil midt i Juni fejlede Bierne intet, men saa begyndte Yngelen atter at dø hos de brune efter en større Maalestok, og da det stadig var ugunstigt Vejr, saa jeg ikke kunde behandle dem, bredte Sygdommen sig over hele Stedet. Den første Dag, det blev godt Vejr, bleve alle Tavlerne (12 □') tagne fra dem og Bierne børstede tilbage i Huset, hvorpaa de fik seks Rammer med Ledere, som de byggede paa i fem Dage. Derpaa bleve disse tagne fra dem og de fik nu hele Tavler. Yngelen ser nu frisk og god ud og jeg haaber, at Sygdommen nu er forbi. Krydsningsbierne derimod have hele Tiden holdt sig friske og have nu sexten □' Rammer med Yngel, hvoraf ikke en eneste er død. Der findes iblandt dem enkelte graa, men Størstedelen har dog et eller to gule Baand og enkelte har tre; de ere mindst ligesaa lette at behandle som de brune, og saa er der altid som om der var blæst i deres Hus og jeg har aldrig set en Møllarbe hos dem. Da jeg tror, at Bastarderne ere meget bedre end de rene Viracer — i første og maasse i andet Led — baade til at samle Honning og modstaa Sygdom, mener jeg, at de burde prøves i en større Udstrækning end hidtil.

Salg af krystalliseret Honning.

Af G. M. Doolittle.

Efter min Mening er det det eneste rigtige og det eneste praktiske at sælge Honningen i krystalliseret Tilstand. Sælges den, medens den endnu er flydende, og hvis den saa ikke spises i Løbet af kort Tid, saa

krystalliseres den. I saa Fald udtræves der en hel Forflaring for mange Kunders vedkommende; der er virkelig dem der tror, at de er blevne snydte, naar de ser, at Baren i Løbet af kort Tid antager et ganske forandret Udseende. Det kan derfor tidt være ganske fornuftigt at meddele sine Kunder, hvorledes de skal bære sig ad med at gøre krystalliseret Honning flydende. Til Fordeel for Salg i krystalliseret Tilstand taler ogsaa den Omstændighed, at der i saa Tilfælde ikke udtræves nær saa megen Forsigtighed med Baren's Behandling; den flydende Honning derimod sedter al Ting til, hvad den kommer i Nærheden af, og Kunderne er ikke forsigtige, saa at de ikke vende op og ned paa Glasfet.

Ved Salg af Honning bør man særlig have sin Opmærksomhed henvendt paa en Ting, nemlig paa at udsende Honningprøver. Under Udviklingen af min store Honninghandel har det vist sig, at denne Fremgangsmaade ubetinget var den bedste, og saa er det tillige det nemmeste. Hvad enten man boer langt ude paa Landet eller nær ved en eller anden By, bør man sende Prøver ud til alle de nærmestboende tilligemed smaa Sedler, hvorpaa der staar, hvorledes man skal bære sig ad med at gøre Honningen flydende. Hvis det er Tablehonning, saa bør man som Prøve til hvert enkelt Sted sende saamange affaarne Smaastykker som der er Medlemmer i den paagældende Familie. Vagefter bør man saa begive sig ud med det, som man har at sælge. Det vil i Reglen vise sig, at der ikke er ret mange Huse, hvor man ikke gør Forretning, navnlig naar man er villig til at tage Varer for Honningen.

Der gives ogsaa en anden god Maade at komme af med sin Honning paa; men her gælder det kun udslyngt Honning. Man kan komme sin Honning i 5, 10, 25 eller 50 Pds Kasser af Lindetræ paa det Tidspunkt, da Honningen ikke er mere flydende end at den lige netop kan flyde. Kasserne kan man selv lave sig om Vinteren, og det kan være heldigt at tætte de indvendige Hjørner med Parafin. Honningen bør da gemmes til den er ganske haard. Foroven lægger man Vorpapir og oven paa dette igen Sedlen med Anvisning til at gøre Honningen flydende. Derpaa sømmes Saaget fast.

Saa udtager man smaa Prøver paa nogle Kvint af den samme Honning, og Prøverne anbringes i Træklodser, hvori der er boret Huller af en passende Størrelse. Disse Prøver jordsendes nu til forskellige Folk i forskellige Byer i Egne, hvor der ikke høstes noget videre Honning. En Seddel

med den ovenfor omtalte Anvisning og med Opgivelse af Pris osv. medfølger. Paa den Maade kan man faa mange Bestillinger. — Den Slags Kasser koster ikke meget i Fragt, og da Høuningen ligger i fast Tilstand inden i dem, er der liden eller ingen Fare for at Varen skal lide ved Forsendelsen. Til mig er der aldrig klaget over, at Kasserne ikke kunne holde.

fra Kredsen.

Holbæk Amts B.F. afholdt Lørdag den 29de Oktober sin aarlige Generalforsamling i „Hotel Starritsø“ ved Syderup St. Formanden, Lærer V. E. W. Smith, Bjergsted, bød de Modte Velkommen og mindede den afdøde Kredsformand, H. Erslev. Foreningens Virksomhed i 1898 havde bestaaet i Afholdelsen af 14 Biavlsmøder, hvoraf dog flere havde været daarligt besøgte. Foreningens Deltagelse i Industri-, Haandværks- og Landbrugsudstillingen i Kalundborg havde kun været ringe, idet kun 7 Medlemmer havde udstillet og deraf var der kun 4, som havde sendt en større Samling. Grunden til, at der var saa lidt udstillet, maatte søges dels i, at Udstillingen holdtes paa et Tidspunkt, paa hvilket der endnu ikke var kommet nogen Høuning, og dels i det daarlige Høuningaar. Aaret 1898 begyndte med en Underballance af 159 Kr. 70 Ore, som nu ved Regnskabsaarets Slutning er bragt ned til 25 Kr. Foreningen er i Aarets Løb blevet støttet med 150 Kr. af Holbæk Amts landøkonomiske Selskab og med 20 Kr. af Greve Verche-Verchenborg. Medlemsantallet har iaar været 158, men deraf var der kun 100, der holdt „T. f. B.“

Efter Tur afgik af Bestyrelsen Lærer Engberg, Hæbborup, Skomager A. E. Haagenjen, Tranehjerg, og N. Pedersen, Skippinge, der alle genvalgte. I Stedet for afdøde Kantor Erslev valgtes Urmager Carlsen, Biskinge.

Til Delegerede for de næste 3 Aar valgtes Lærer Smidt, Lærer Engberg og Skomager Haagenjen og som Suppleant N. Pedersen, Skippinge. Til Revisor valgtes Lærer Nielsen, Uggerløse, og Lærer Nazmusen, Ellebe.

Det bestemtes, at der i Aaret 1899 skal afholdes en Vorklødning af større Biavls-genstande: saasom en Udsugningssmaskine, et Bihus (Maalet efter Rinderens Dufte) samt en 4 a 6 Solvoksmeltere.

Til næste Aar vil Banen imellem Holbæk og Nykøbing blive aaben, saa man fik langt lettere og billigere Forbindelse med

Odsherred end hidtil; det vedtoges derfor i Efteraaret 1899 at afholde en Biavlsudstilling i Nykøbing, Sjælland, for ogsaa at faa et godt og frugtbearbejdende Samarbejde i Gang med denne Del af Amtet.

I Stedet for Moder ved Hovedforeningens Vandrelærer ønskede man til næste Aar at faa Bønge af Hovedforeningen og saa lade Møderne paa et enkelt nær afholde med lokale Biavlere som Biavlslærere.

Nogle ny Medlemmer indmeldte sig paa Mødet.

Efter Generalforsamlingens Slutning holdt N. S. Kristensen Foredrag over „Ensidigheden ved vor Biavl“. Efter Foredraget fulgte en livlig Diskussion, hvori de fleste af Forsamlingen deltog.

Biavlsudstilling i Kællerup. Skont det har været et meget daarligt Aaar i Kællerupegnen, havde vi dog en smuk lille Udstilling af Biavlsprodukter og Medstaber her i Kællerup d. 25., 26. og 27. September i Forbindelse med den store Industri-, Haandværks- og Kunstudstilling. Udstillingen af Biavlsprodukter var kun lille, men Værerne vare fortrinlige og smukke, og havde vi ikke haft saa kort Barsel (kun ca. 8 Dage) havde Udstillerne sikkert endnu kunne levere Værerne bedre behandlede, dette gælder særlig for Vosket. Dommerne vare Hr. Apotheker Kosod, Mejerist Pedersen, Grandvad, og Gdejer Kjeld Kristensen, Sjørsløv. Præmietagerne vare følgende:

Gdejer Anders Østermark, Kællerup, 1. Pr., 5 Kr., Mod. Do. 3. Pr., 2 Kr., Høuning. Do. 3. Pr. Vosk.

Væver Andr. Danielsen, Dalsgaard, 1. Pr., 5 Kr., Høuning. Do. 2. Pr., 3 Kr., Vosk.

Ungkarl Daniel Danielsen, Laring, 1. Præmie, 5 Kr., Høuning.

Lærer Hvorslev, Alntoft, 3. Pr., 2 Kr., Høuning. Do. 3. Pr., 2 Kr., Vosk.

Mine Hvorslev, Alntoft, 1. Præmie, 5 Kr., Systeløj. Do. 2. Pr., 3 Kr., Græskar.

Træhandler Andr. Thomsen, Sjørsløv, 3. Pr., 2 Kr., Høuning.

Vadker Ahrends, Glåborg, 2. Pr., 3 Kr., Vosk. Rbm. Bertelsen, Kællerup, 2. Pr., 3 Kr., Høuning.

Træhandler Søren Antonien, Kællerup, 1. Pr., 5 Kr., Mod. Do. 1. Pr., 5 Kr., Vosk. Do. 2. Pr., 3 Kr., Høuning.

Mejerist Pedersen, Grandvad, 3. Pr., 2 Kr., Høuning.

Siedter Katballe, Kællerup, 3. Pr., 2 Kr., Høuning.

Hvorslev.

Biavlsudstillingen i Hørsholm, som med Støtte af „Hørsholm Distrikts økonomiske Selskab“ afholdtes paa Hørsholm Hotel Tirsdag d. 27. Septbr., var kun svagt besøgt og af Udstillere havde kun saa givet Møde med Høuning og Vosk og kun et Bihus var udstillet.

Efter at Dommerne N. S. Kristensen

af Himmelølv og Apotheker Petersen af Hørsholm havde foretaget Bedømmelsen af de udstillede Produkter, uddelte Formanden for Selskabets Direktion, Købmand Chr. P. Hansen, Præmierne, idet han først i en Indledningstale minde om det daarlige Vinar, det havde været i Aar og som jo ogsaa var Aarsag til denne Udstillings ringe Omfang. Han opfordrede imidlertid Biavlerne til ikke at tabe Modet, men trofast at fortsætte Arbejdet, saa vilde et bedre Udbytte nok følge ad Aare, ligesom Taleren ogsaa forment, at det økonomiske Selskab fremdeles vilde støtte dem ved ligesom nu i Dag at uddele et Beløb som Opmuntringspræmier blandt Distriktets Biavlere, men forudskikkede, at Bedømmelsen næste Aar vilde ske efter et noget andet System, nemlig ved en Besigtigelse af Virksomheden og Arbejdet paa Stedet hos den enkelte Biavler selv og ikke blot som hidtil ved en lille Fremstilling af hans Produkter.

Taleren uddelte derpaa paa Selskabets Vegne Præmierne, som saaldt saaledes:

1. Pr., 10 Kr., Maurer Gram, Vallerød, for et udstillet Bihus og for sin Virksomhed paa Biavlens Omraade.

1. Pr., 10 Kr., Stovlober Morten Jørgensen, Klungted, for udstillet Honning og Boks.

1. Pr., 10 Kr., Tællemand A. Hansen, Bronsholm, for udstillet Honning og Boks.

2. Pr., 8 Kr., Oluf E. Hansen, Vedbæk, for udstillet Honning og Boks.

2. Pr., 8 Kr., Murermester Eggerlin, Hørsholm, for udstillet Honning.

Hæderlig Omtale: Hjulmand Andersen, Holte, og Lærer D. Jensen, Fiterød.

Med hver enkelt Belønning følger et Diplom.

Efter Præmieuddelingens Slutning holdt N. S. Kristensen et længere Foredrag for de Tilstedeværende, blandt hvilke der var flere Damer, om en enkelt Side af Biavlens.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 48. Den 1. Novbr. skal jeg flytte til en Bolig, der er fjærnet c. 1500 Alen fra min nuværende. Kan jeg risikere, at Bierne, hvis der skalde falde nogle milde Novemberdage, flybe hen til den gamle Plads og omkomme? Kan det ikke gaa an, at sætte Skyggebrædderne for straks efter Flytningen for at afholde dem fra at flybe ud? (F. R.) — S.: Naar De ikke foretager Flytningen af Staderne, førend i de sidste Dage af Oktober, er der ingen Fare for at Bierne flybe hen til den gamle Plads; for paa de Lider af Aaret, der ikke er Træk, er Biernes Flybefred ikke ret stor. Foretag Flytningen af Staderne om Aftenen eller

paa en Dag, da Bierne ikke ere ude; men luk først Flyvehullerne med en Strimmel bitæt Traadbv og sæt kun et 6 a 7" br. Bræt foran Stadets Flyvehul, ikke for at hindre Bierne i at flybe ud, men for at Bierne, naar de flybe ud, skal spille for, saa de mærker sig det Sted, Staderne er flyttet til.

Nr. 49. Paa Grund af, at der endnu er Hanbier i flere af mine Stader, vil jeg bede Dem om at give mig et godt Raad, da jeg er bange for, at de ere viserløse. Men jeg synes det er mærkeligt, at de ere rige paa Bier og tillige har regelret ikke udløben Yngel i flere Tabler. Jeg har ialt 6 Stader og der er ikke stor Forstel paa dem. Kun i et af dem dræbtes alle Hanbierne før Høst og i flere af de andre dræbtes en Del, men som sagt ser jeg endnu Hanner i flere Stader. Uagtet jeg har haft Bier i mange Aar, giver jeg mig aldrig af med at opøge Viseren, og jeg kender ingen her i Nærheden, som er dygtig dertil. (F. S.) — S.: I Reglen er det saadan, at Hanbierne paa Egne, som kun har Sommertræk, blive udjagne af Staderne lige efter Hovedtrækkets Slutning i Juli Maaned, og ethvert Sted, som har Hanbier i September, betragtes som viserløst. Aaret 1898 gjør dog en Undtagelse fra Reglen. De fleste Bifolk her har endnu Droner uagtet de har gode Dronninger, og naar der d. 18. Septbr. var regelret Yngel i flere Tabler i Staderne, ere vi sikker paa, at de Stader ere viserrette. At søge Dronningen op i et stærkt Højtadefolk nu er ikke saa let en Sag; men vil De have Sikkerhed for, at Deres Stader har Dronning, saa gib hvert af Staderne et lille Glas lunkent Foder en 3 a 4 Aitener i Træk, og sørg for, at Bifolkene ere pakkede varmt til, saa vil der sikkert blive lagt Æg i de midterste Tabler i Staderne, og De vil derved saa Visshed for, at der er Dronning i Stedet. Ægget ligger kun 3 Døgn i Cellen. (20. Septbr.) Disse Spørgsmaal ere besvarede i Brev i September Maaned.

Ekko fra Staderne.

Jellinge, d. 20. Oktbr.

Herpaa Egnen har Udbyttet af hvert Folk været c. 40 B Honning, det er mest 10 × 12" Stadet vi bruger. Men her er ogsaa nogle Stader med 8 × 11" Rammes. Udbyttet har vist omtrent været ens af begge Rammestørrelser.

B. Hornum.

Seg fik 180 B Honning iaar af 9 Folk.
B. Hansen.

Nordrup, Slagelse, d. 24. Oktober.

Tak for Vidronningen. Det saa ellers ikke godt ud lige straks, for der gik over en Uge inden jeg fik Bierne til at modtage den. Jeg brugte flere forskellige Metoder, men hver Gang jeg slap den løs for Bierne paa den. Den sidste Metode jeg brugte, da de overfaldt den, var, at jeg tog Svademel og dryssede baade paa Bierne og paa Dronningen. Derefter lod jeg hende løbe ned i Biskuset. Det saa morsomt ud, da hun løb ned imellem dem, de stod i en Rundkreds udenom hende. Derefter lukkede jeg Stedet og aabnede det først 48 Timer efter og fandt Dronningen vel modtaget.

C C

Eggen ved Larm, d. 24. Oktober.

Bierne gav her paa Eggen kun et ringe Honningudbytte og dog blev det over Forventning, takket være det gode Træk som vi havde i August Maaned. Gennemsnitsudbyttet kan regnes til mellem 10 og 20 K Honning pr. Stade. Vel gav endel Stader ikke mere end til Winterbehov, men enkelte gav et stort Overskud. En Biabler i min Nærhed høstede 50 K Honning af et Stade, men dette Folk plejer ogsaa at give omtrent 100 K Honning aarligt.

Jeg har meget ofte tænkt paa, hvad der kan være Aarsag til, at et Stade, under ibrigt samme Forhold, kan være saa fremtrædende godt, om det kan være Dronningen eller det beror paa Pasningen? Honningen har iaar været meget sejt at udslynge, formodentlig fordi at en stor Del er samlet i Dyrkens Blomstringstid. Vi maa her være meget taknemlig for Vorbeds Honningudtrækker, uden hvilken det ikke havde været muligt for mig at faa Honningen ud af Tavlerne. Man kan let se paa den udslyngeede Table, hvor Honningtrækkeren har været og hvor den ikke har været. Aligevel kan man ikke faa Honningen helt rent af Tavlerne. Nogle Tavler kan der undertiden ikke være ret meget at stille op med, det er særligt uforsøglede og tilbøls ikke sylbte Celler. Nogle Biablere bruger varmt Vand til deri at dyppe Udtrækkeren, jeg har ogsaa prøvet det uden dog at kunne sige, i hvor høj Grad, det har hjulpet. En Biabler, jeg hjalp med Udslyngningen, havde faaet sig en Maskine med Snoretæk, og det forekom mig, at jeg med denne bedre kunde faa Honningen slynget ud af Tavlerne end med de hidtil brugte Maskiner.

En Fejl, der ofte begaas af mindre øvede Biablere, ikke mindst i et Aar som iaar, er en overdreven Tilsetning af tomme Tavler, som Bierne kun halvt eller delvis

naar at faa sylbt og det er et ret betydeligt Tab for Biablere, først Ueffelighed med Indhængningen og derefter med Udtagning og Udslyngning og forresten for Bierne med. Disse Tavler med de smaa Stumper Honning er ikke meget værd at sætte i Slyngeaffinen. Hvor der er brugt for mange Kunsttavler har jeg ofte set, at kun den øverste Del af Tavlen var uddykket. Det kan ikke nægtes, at der hører en Del Kundskab til at bedømme, hvormange Tavler det er passende at indhænge i Stadet. Det beror jo paa, hvormange Bier der er i Stadet, om der er megen Yngel, der er lige ved at fødes, og det forhaandenstående Træk samt Udsigten til et godt eller mindre godt Vejr, der maa være det bestemende, naar man hænger Tavler ind til sine Bier. Under min Færden omkring hos Biablere har jeg lagt Mærke til, at der langt oftere synedes i Retning af at give for megen end for lidt Plads. K. J.

Gavnlige Vink.

Bejret (6. November). Det gode Træk paa Boghveden og Ynglen blev desværre pludselig afbrudt ved den stærke Storm og Regn, som indtraf i Slutningen af August Maaned og fuldstændig ødelagde Træffet. Vel blev det snart godt Vejr igen, men det gav ikke mere Honning af Betydning. Bejret i September og Oktober Maaned har været usædvanlig godt og vi har haft mange Dage med Solskin og lille Vejr, som Biablere har kunnet benytte til Udslyngning af Honning, Ordning af Tavler, Jorening af Bisolk, Indførelse af Dronninger og Pakning af Stader o. m. Vi haaber, at saa godt som alle Biablere har ordnet deres Bier til Winter og sørget for, at de ere indvintrede med rigeligt Forraad, fordelte i et passende Antal Tavler. Skulde der endnu være et eller andet Bisolk, som har for lille et Forraad, saa giv det en Kandsifage oven over Rammerne. Men pas godt til omkring Kandsifagen, at Barmen ikke skal gaa tabt.

Kandsifage. I en Gryde hældes 3 Bøge Vand og deri kommes 6 K lyst Kandsif eller lyst rent Kandsifgræs og $\frac{1}{2}$ K Honning. Smelt det under jævnlig Omrøring over en svag Ild. Naar alt Sukkeret er fuldstændig smeltet tages Gryden af Ilden for langsomt at afkøles. Naar Struppen i Gryden begynder at stivne, som ses ved, at den bliver hysere, bør man være i den paany og derefter hælde den op i Tallerkener, i hvilke der forud er lagt et Lag Papir. Efter saa Timers Forløb har man da i hver Tallerken en sprød Kage, som let kan brydes i stykker eller deles med en Kniv. Papiret anbringes for, at Kagen ikke skal klæbe ved Tallerkenen. I Stedet for at benytte Tallerkener til at støbe Kandsifagen i, har vi i de senere Aar benyttet smaa Træforme, der har været $1\frac{1}{2}$ " høje 5 og 6 " brede og haft samme Lengde som Rantmens Overligning i Højet (altsaa til 10×12 " Stadet er Kassen " lang til " Stadet" og til Lavnormals). Grunden til, at vi har støbt Kandsifagen i saadanne Smaaformer, er den, at vi meget ofte har haft svært ved at faa tætnet ordentlig i Stadet,

naar det er lagt et større Stykke Kandestuge ovenpaa Hæmmerne. Men er Kandestugen i faadun en Form eller Kasse, saa er det saa let at lægne baade foran og bagved Kassen enten med Tappet eller med Dæksbræderne.

Paaning. De Biavlere, som endnu ikke har pakket sine Bier til Vinter, bør snart udføre dette Arbejde, vel er det saubt, at man nok kan udføre dette Arbejde om ogsaa det fryser nogle Grader, men heldigt er det dog ogsaa at udføre dette Arbejde inden Vinteren kommer. Vi bruger altid ovenpaa Dæksbræderne og Tappet at lægge et Par Lag Visjer, som vi lægger saaledes, at de kan bjes ned over Binduet eller Jndsfuddet, og vi passer noje paa, at Papiret stultter tæt ind i Falsen og tæt op til Husets Eider. Det er netop foroven imellem Binduet og Falsen, at det er saa vaanskelig at faa tætnet ordentligt og der kan gaa megen Varme tabt ved en lille Nabning paa det Sted. Vi har prøvet at overvintre med Glasdøren løstet $\frac{1}{8}$ " op fra Stadets Bund, men da vore Bihuse som Regel ere tørre, have vi ingen Fordel mærket ved det. Endel Biavlere bruger endnu at pakke Rummet saavel bag Binduel som over Vinterlejet med „løs“ Haffelse; vel er det et godt Pakmateriale, men Huset er saa besværligt at faa gjort rent om Foråret. En Pakpose eller en Pakramme, der passer, er langt reuligere at bruge bag i Huset og til at pakke med ovenpaa Visjerne, jeg har lagt over Vinterlejet, er en passende stor Sæk, der er godt halvt fyldt med Haffelse, særdeles god. Man bør sørge for, at den stultter godt til.

Brevkasse.

Den 3die ds. medtog jeg Fuldmagt fra Hr. Canz. mag. Einar Ersklev, hvorved Hr. Ersklev, København, overdrog mig Redaktionen af „Tidskrift for Biavl“ for Resten af Aaret 1898, da Hr. Ersklev paa Grund af sine private Forretninger var forhindret i at redigere Bladet længere. Ved Overtagelsen var der kun lidt Stof ordnet, det har derfor været nogle Dage inden jeg kunde faa dette Nr. ud.

Kritikker, Meddelelser, Spørgsmaal om Biavl og Avertissementer samt Klager over Bladets Forsendelse, Betaling for „T. f. B.“ m. m. bedes adresseret til mig.

N. S. Kristensen,
Himmelov, Nostilde.

Næste Nr. ventes at blive udsendt 25. Novbr. **Vestryksfæstmode** vil, ifølge Meddelelse fra Præsidenten, saareit muligt blive afholdt for at ordne forskjellige Anliggender i Hovedforeningen.

Kundgørelser.

En Sommer-Honning

tøbes af **Forretningen „Central“,**
Hjørring.

Lys Honning

tøbes. Pris og Prove bedes sendt til
Uretframmer **Sansen,**
Vesterbrogade 11, København V.

30 Pd. sin udslyngt Honning
onskes. Billet med Pris pr. fuldvægtig W bedes
sendt til Frederiksberggade Nr. 51, 1 k.

C. Bruu.

Honning købes!

Tilbud bedes sendt med Prove til
Aug. Andersen, Slagelse.

Tilbud

paa 100 Pund prima Honning af dette Aars Høst
med Uygivende af Pris modtages af dette Blads
Redaktion i Billet mærket t—n 100.

My Honning købes

til højeste Dagspris. Prover indsendes med Udgave
af Partiet til

P. A. C. Müller,
København Honninghus.

Et Parti Honning i Delinger

onskes. Tilbud bedes tilsendt
Dansk Vin- og Konserver-Fabrik, Faaborg.
W. Rasmussen.

Honning købes.

Smuk lys Honning i større Partier købes til
enhver Tid. **P. C. Seefeldtshs Eftf.,**
W. Kapel, W. Kongevej 100.

Billigste Tilbud Honning og Voks mod-
tager beständig De forenede Biavlere's Honning-
Udsalg ved **Jens Hansen,** Blagaardsgade 4,
N. Telf. 3244.

Honning-Udslyngere.

Af Mangel paa Plads skal sælges et Parti
Udslyngere af Modeller, dels med Suet, dels med
Hjul, samt med Snaretræk i 2 Modeller. 20 pCt.
under gangbar Pris. **C. C. Danielsen,**
Høstebro.

Wjød. Wjød.

En aldeles agte, god gammel Wjød saas i
store og mindre Partier hos **C. F. Grønning,**
Vejrup, Bræmninge St.

Emballagen beregnes billig, men erstattes ved
Tilbageføndelsen.

Godt Bi-Voks.

Tilbud med Pris modtages af **B. Spies,**
Kulltorvet, København.

Det bekendtgøres, at paa Grund af den nye
Svendborg-Nyborg Bane er vor Adresse iaar for-
andret fra Svendborg til Sortebro.

Baneadresse: Vejstray St.

Gradvænget pr. Sortebro i Maj 1898.

P. Rasmussen & Co.,
Vokstavlefabrikant.

Vejledning til Biavl

af
V. E. V. Smith i Hjørgsted pr. Svebølle
faas i enhver Boglade à 50 Øre. Naar 54 Øre
tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

== **Empfehlensværdige Werke für die Hausbibliothek.** ==

Meyers

Konversations-Lexikon.

Fjerde, grundig omarbejdede og væsentligt udbygte. Med næsten 10,000 Abbildninger, 1000 Billeder, 1000 Kort og 17 Billeder i Hæftene. Hæfterne er i 272 Lieføringer og pr. 10 Mk. (for Brokollum).

Meyers

Kleiner Hand-Atlas.

Med 100 Kartebilleder og 9 Textbilleder. I Halvleder gebunden 10 Mark.

Meyers

Hand-Lexikon des allgem. Wissens.

I et enkelt Band. Fjortte, omarbejdede udgave. I Halvleder gebunden 10 Mark.

Das Deutsche Reich

zur Zeit Bismarcks.

Politische Geschichte von 1871—1890. Von Dr. Hans Blum. Gebunden 6 Mk.; in Halvleder gebunden 7 Mk. 50 Pf.

Geschichte der Englischen Literatur

von den ältesten Zeiten bis zur Gegenwart, von Prof. Dr. Richard Wilker. Mit 150 Abbildungen im Text, 25 Tafeln in Farbendruck, Kupferstich und Holzschnitt und 11 Faksimile-Beilagen. In Halvleder gebunden 16 Mk. oder in 14 Lieføringer zu je 1 Mk.

Probefreie liefert jede Buchhandlung zur Ansicht. — Prospekt gratis.

== **Verlag des Bibliographischen Instituts in Leipzig.** ==

Biavlsredskaber

stor Udvalg, men kun saadanne, der ved Prøve ere fundne at være brugbare, saas hos **Alex. Rasmussen**, Kallundborg. **Højest Kjøbt** til Forhandlere og Forædlinger gives.

Biplanter

og Frø af saadanne i mange forskellige af de bedste Sorter saas hos **Gartner N. C. Andersen**, Nyborg.

En Del Eksemplarer af

„Fører i Biavl“

(Den forøgede Udgave) sælges a 2 Kr. hos **Elisabeth Grølev**, Kallundborg.

Efter min Mand's Død realiseres et større Parti forskellige Titfetter til følgende meget nedfattede Priser: 7800 røde farvetrykte Titfetter 70 Ø. 8500 uldsfarne farvetrykte Titfetter 70 Ø. 9300 firfandede Titfetter (Vegte Honning-Likør) 20 Ø. 9000 — — (Hlstebe i Honning) 20 Ø. 6400 — — (Honning-Limonade fra) 20 Ø. 3600 firfandede Titfetter (Honningvin fra) 20 Ø. 2400 — — (Bedes bemærket) 20 Ø. 1700 — — (Sin ægte Blomsterhonning) 25 Ø. pr. 100. 750 Øs. af „Blomsterkalender for Biavlere“ pr. 100 20 Kr., pr. Stk. 25 Ø., oprindel. Pris 50 Ø. 618 Øs. af „Honningen og dens Anvendelse“, 2. forøgede Udgave, pr. 100 20 Kr., pr. Stk. 25 Ø., opr. Pris 50 Ø. (112 Øs. af Honningen og dens Anvendelse.) „Fører i Biavl“, 3. Udgave, 2 Kr. 4400 Øspl. af „Honningen som Nærings- og søm Middel“ pr. 100 10 Kr., opr. Pris 20 Ø. pr. Stk. **Elisabeth Grølev**. Ordres ekspederes ved **Alex. Rasmussen**, Kallundborg.

1100 **Binduesrammer** a 16 Ø. saas hos **Kr. Pedersen**.

Kantsduk-Stempler

til billigste Priser saas hos **N. Schmidt**, Vinkelvej 6, 3. Sal, København V.

Forenings-Meddelelser.

Bejle Amts BF. Lørdag d. 19. Novbr., Efterm. Kl. 1 1/2, afholder Bejle Amts BF. sin aarlige Generalforsamling hos Siedfer Boesen, Bejle. Forhandlingsemner: 1. Regnskabet fremlægges. 2. Valg af 10 Bestyrelsesmedlemmer i Stedet for de efter Lur afsaaede. 3. Afgørelse af et Regningskrav fra Biavlsklæver Grønning. 4. Foreningens Virksomhed for det kommende Aar. 5. Forslag om Udvelelse af nogle Bistaber. **Redsformændene** bedes saa vidt muligt give **Oplysning** om **Honningudbyttet** i Aar paa deres Egn. **Bejle Sondermark**, d. 26. Oktbr. 1898. **J. Holm, Fmd.**

Indhold af dette Nummer.

Biavlen i Egypten, af Krist Waller	238
Bipest, af Kage Therkildsen	242
Bornholm og Bipesten, af N. Riis	241
Brevkasse	247
Centralmode	237
Ekko	245
Gavnlige Bink	246
Honningsalg i Amerika	241
Salg af trykalliseret Honning, af G. M. Doo- little	243
Spørgsmaal og Svar	245
Engelberegning	239

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr. alt iberegnet. Det udkommer den 1. i de 6 Vintermaanedes, den 1. og 15. i de 6 Sommermaanedes Aabningsreiser optages for 20 Ere pr. Petit-Blatte 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. Der maa liderees mindst 7 Dage for de enltes indrykkelde.

Redaktørskiftet.

(Aabent Brev til Hr. Red. N. S. Kristensen.)

Kære Hr. Redaktør!

Allerførst en hjertelig Tak for Deres venlige Opfordring af 5. ds. om at sende Dem noget til „T. f. B.“ pr. omgaaende! Da jeg intet har paa Lager dertil, vil jeg sende Dem „et aabent Brev“. Dog beder jeg Dem om paa Forhaand ikke at blive altsfor angst for alle de Angreb, Behrejdelse, Uoverensstemmelser o. s. v., saadanne plejer at indeholde, da jeg straks skal udtale min ustrømte Glæde over deres Meddelelse om, at De d. 3. dennes har faaet Fuldmagt til at overtage „T. f. B.“ og jeg skal endvidere fremkomme med Grunde for, at jeg tør være glad derved som dansk Bavlere.

Jeg har stadig været en ivrig Beundrer af vor afdøde Redaktør, Hr. Kantor, Dmnd., H. Erslevs udmærkede Ledelse af „T. f. B.“; men det Uføre, som DBF. ved hans bratte Død først paa Aaret er kommen ind i, har ikke alene forvoldt mig selv flere personlige Ubehageligheder som Formand for Afdelingen for Bavl under Industri- og Landbrugsudstillingen i Raskov i dette Efteraar, da jeg ikke har faaet en eneste Befendtgørelse derom rettidig i Tidsskriftet, men det har ogsaa voldt mig Betyrninger for DBF.'s Fremtid; thi skulde den nuværende Tilstand med Hensyn til Tidsskriftet have holdt sig blot dette Aar ud, da kunde denne Forening ad Naee vist godt have „pakket sit gode Tøj sammen“. Derfor hilser jeg med Glæde deres Overtagelse af Redaktørposten! Er De nu Manden for Overtagelsen af denne Post? Jeg tror det, selv om jeg erkender Muligheden for,

at ogsaa andre kunde være det ligesaa godt (da jeg selv bejlede til Posten, regner jeg mig naturligvis i al Betsedenhed deriblandt). Hvad De imidlertid har forud for os andre Redaktøremner er, at De af de Delegerede for DBF. er valgt som Redaktør, og allerede dette bør for enhver Ven af den danske Bavl være nok til at byde Dem velkommen! For os ældre Bavlere har De ogsaa det forud, at De tidligere som Medredaktør af en dansk Bavl-Tidende har vist, at De har Forstand paa at redigere et Blad for danske Bavlere, og at De betvemmede Dem til at lade Bladet gaa ind af Interesse for DBF., fortjener De en særlig Tak for.

De fortjener ogsaa en Tak for Deres mangeaarige Virksomhed som dansk Bavlslærer. Naar der ved Centralmøderne oftere er fremkommen Anker over Bavlslærerne, saa have disse dog aldrig berørt deres — og altiaa heller ikke Deres — Indsigt, Erfaring eller Kompetence til at give Raad og Vejledning som erfaren Bavlere, hvilket Deres Valg til Redaktør nu maa overbevise Dem om. Paa Grund af Deres Virksomhed som Bavlslærer og som gammel erfaren Bavlere sidder De inde med saa megen Indsigt om den danske Bavl som kun ganske faa, saa De maa bedst kunne afhjælpe Manglerne ved den og hjælpe til at føre det gode i den videre fremad. Som Bavlslærer har De endvidere haft Vejlighed til at stifte Befendtskab med Baverne af Bavlren her i Landet, og efter deres Udtalelser efter deres Valg som Redaktør paa Centralmødet i September d. N. at domme, vil De ikke sige „Vi alene vide“, men derimod søge at knytte en fast Stok af Medarbejdere til Bladet for derved at lede den danske Bavl i sit rette Spor, nemlig i en

national Udvikling. Det er den afdøde Redaktørs store Fortjeneste, at han har forstaaet at bringe meget godt fra andre Lande Indpaa her i Landet, og da — som Ordspøget siger — „fremmed Mad smager altid bedst“, saa have vi vistnok faaet rigelig fremmed Kost for en Tid, saa — det er i alt Fald mit personlige Syn paa Sagen — nu gælder det snarere at faa den rigtig fordøjet, det vil sige rigtig indarbejdet og anvendt mange af de nyere Ideer og Metoder efter vore Forhold. Thi selv om vi ikke ville omgive os med en kinesiist Mur og holde alt fremmed ude, saa maa vi dog heller ikke i dansk Bestedenhed gaa saa vidt, at vi ikke tør bygge vor Fremtids Udvikling paa os selv; thi da blive vi blot Efterbæbere af det Fremmede, som ikke passer for os. I Haab om, at det maa luffes Dem at udbide den Stab af Medarbejdere til Bladet, som dette alt har, og dermed gøre det til et godt Binde-middel mellem alle danske Biavlere, ønsker jeg Dem ret hjertelig til Lykke som Redaktør af „Tidskrift for Biavl“.

Højsmarke Skole, d. 8. Novbr. 1898.
H. H. Hoffmann.

Centralmødet.

(Fortfat.)

Regnskabet for 1897 fremlagdes tillige med Revisionens Bemærkninger.

Agent E. Kriel (den ene Revisor) ankede over, at der var foretaget en Radering i Regnskabet; dette skyldtes imidlertid Sekretærens Ukendskab til, hvorledes et Regnskab som dette skal behandles. Han gjorde den Bemærkning, at der i et enkelt Tilfælde er fundet Dobbeltregning i Regnskabet.

Sekretæren, Cand. mag. E. Ersløv, gjorde Rede for, hvorledes dette forholdt sig og konstaterede, at der ikke forelaa nogen som helst Uregelmæssighed med Foreningen. Han paaviste, at det skyldtes en Fejltagelse fra Sekretærens Side og opfordrede derfor Forsamlingen til at gaa let hen over dette Spørgsmaal og stole paa hans Fremstilling.

Kriel udtalte: Der foreligger her kun en Formfejl. Regnskabet er ibrigt loyalt aflagt og er nu i bedste Orden.

Vicepræsidenten foreslaar ikke at gøre denne Sag til Genstand for yderligere Diskussion, men at gaa over til næste Revisionsbemærkning.

Dette vedtoges enstemmigt.

Vicepræsidenten oplæser Revisionens

Bemærkning til Bilag 60, hvori der ankebes over, at Hr. Grønning havde holdt et Møde, hvortil ingen Tilhørere mødte.

Grønning gav Oplysning om, at han i Stedet for Foredrag havde givet Undervisning i Birøgt i nærliggende Bigaarde.

Denne Formfejl paataltes.

Bilag 85 oplæses. Revisionen ankebe over, at Hr. Aug. Petersen har afholdt 9 Møder, som er betalt med 85 Kr. 40 Øre, men efter Vedtægterne maa der kun betales 72 Kr.

Sekretæren vilde henstille til Forsamlingen at se bort fra den foreliggende Uregelmæssighed i Betragtning af de faktiske Udgifter, som Aug. Petersens Regning udviiir. Denne synes ikke i nogen Henseende at være ublu.

Det oplystes, at da Aug. Petersen ikke er fast Biavlslærer kan Reglen, 8 Kr. pr. Møde ikke komme til Anvendelse overfor ham.

Kriel: Revisionens Bemærkning vilde ikke være fremkommen, hvis der paa Foden af Regningen havde været strevet: Ikke fast Biavlslærer.

Revisionens Bemærkning bortfaldt.

Bilag 108. Revisionen anker over, at Hr. Grønning har hæbet 20 Kr. for to Møder i Undsager og kun har leveret Attest for, at det ene er afholdt. Den foreslaar de 10 Kr. tilbagebetalt.

Sekretæren: Den foreliggende Attest lyder paa to Møder, dette er imidlertid ikke lobligt. Hr. Grønning har her begaaet en slem Formfejl, som det tør forventes, at Forsamlingen vil tilgive Hr. Grønning i Betragtning af hans i andre Henseender saa udmærkede Arbejde for Foreningen.

Grønning oplyste meget udførligt, hvorledes det gik til med Afholdelsen af de to nævnte Møder.

R. Jensen mente ikke, at der kunde være noget i Vejen for at afholde 2 Møder pr. Dag; hvad man ankede over, var, at der er taget 10 Kr. pr. Møde. Naar der afholdes 2 Møder pr. Dag maatte det ene kunde afholdes for en noget modereret Betaling.

R. Ladegaard mente, at Reglen 1 Møde pr. Dag burde overholdes.

Rosenkjær: Her foreligger altsaa kun en Formfejl, forøvrigt mener jeg ligesom Hr. Jensen, at det er lobligt meget, naar der paa en Dag skrives 20 Kr. paa Regningen.

R. S. Kristensen mindebe om, at de 10 Kr., der betales for et Møde, aldeles ikke er en ren Indtægt; han paaviste ved Eksempler, at der meget ofte gaar temmelig stort Svind i de 10 Kr. (til Befordring pr. Bane og Post samt til Logi og Fortæring og mere).

Vicepræsidenten foreslaar at foretage en Afstemning, om Hr. Grønning skal betale de 10 Kr. tilbage som Revisionen foreslaar. Forslaget sættes under Afstemning og forkastedes. Revisionens Forslag bortfaldt.

Bilag 109. Revisionen anker over, at Grønning har afholdt 6 Møder og hævet 60 Kr., men der er kun leveret Attest for 1 Møde. De 50 Kr. foreslaas tilbagebetalt Foreningen indtil betryggende Attester foreligger.

Sekretæren henviste til de Bemærkninger, han fremsførte under Behandlingen af Bilag 108.

Grønning oplyste, at meget Arbejde og knap Tid var Grunden til, at han ikke havde faaet Attesterne underskrevet paa behørig Maade. Det er ofte vanskeligt at træffe de stedlige Formænd saaledes, at han kunde faa deres Underskrift, for Attesterne skulde sendes til Sekretæren. Han beklagede den begaaede Formfejl.

Vicepræsidenten: Fremgangsmaaden er ikke lovlig og Centralmødet har altid hævdet den Opfattelse, at der bør være en behørig underskrevet Attest for hvert Møde.

Krikel: I dette Tilfælde er Sekretæren heller ikke uden Skyld; han burde ikke foretage nogen Udbetaling uden ved behørig udsyldte Attester.

Vicepræsidenten foreslog, at Antegnelsen bortfaldt og de 50 Kr. eftergaves. Vedtoges.

Bilag 114. Revisorerne anker over, at der er udbetalt Hr. N. S. Kristensen 20 Kr. for at være Dommer ved Jubilæumsudstillingen i Aarhus, hvilket Revisorerne syntes var for meget.

N. S. Kristensen oplyste, at hans Arbejde paa Udstillingen i Aarhus var af meget forskillig Art. Han var ikke alene tilstede som Dommer, men han forestod ogsaa Ud- og Indpakningen af de udstillede Sager, noterede hvad der var ankommet og hvor meget der blev tilbageført, skrev Fragtbrev og sørgede for Værnens Tilbageførelse, deltog i Opstillingen af Sagerne og ledede Salget af det udstillede og holdt i de Dage, Biavludstillingen varede, et Foredrag daglig. Han mente derfor ikke, at 10 Kr. pr. Dag kunde være for høj en Betaling, men inarene for lav. Man maatte huske paa, at der gaar mange Penge til, ikke alene til Rejsen, men særlig til Kost og Logi, naar man opholder sig i en fremmed By, hvori der holdes en stor Udstilling.

Det vedtoges, at Antegnelsen bortfaldt. Bilag 196. Revisionen fordrede, at N. S. Kristensen betaler til Foreningen

som Provision af solgte Varer paa Udstillingen i Aarhus 1 Kr. 40 Ore.

N. S. Kristensen meddelte, at det var over 1 Aar siden, han afleverede Regnskabet og han havde ikke set noget til det siden. Han kendte ikke noget til den paa-talte Post, da han ikke vidste, hvorfra den stammede.

Det vedtoges, at N. S. Kristensen betaler 1 Kr. 40 Ore til Foreningen samt at Regnskabsføreren betaler 13 Ore.

Bilag 267 og 268. Revisionen anker over, at N. S. Kristensen har holdt 2 Møder ved Udstillingen i Hjerritslev, 1ste Møde Kl. 3 og 2det Møde Kl. 4½, i Virkeligheden kun 1 Møde, med Foredrag og praktisk Undervisning i Biavl, men som ovenfor bemærket, beregnet til 2 Møder. Revisionen foreslaar, at Kristensen betaler de 10 Kr. tilbage for det ene Møde.

N. S. Kristensen hævdede, at det var gammel Praksis, at de faste Biavls-lærere fik 10 Kr. pr. Møde for hvert af de første 20 Møder. Hvad Spørgsmaalet om Afholdelsen af 2 Møder paa samme Dag angik, saa kunde han meddele, at ifølge tidligere truffet Afgørelse, saa havde Biavls-lærerne Ret til at holde 2 Møder pr. Dag, naar Forholdene tillode det. I saadanne Tilfælde som dette (ved et stort Dyrskue og dermed forbunden Biavludstilling) maatte det anses for overordentlig heldigt at afholde 2 Møder, det ene Foredrag af mere almindelig og agitatorisk Karakter, beregnet paa en stor Mængde Tilhørere, hvoraf Størstedelen ikke ere Biavlere, og et andet Foredrag af en mere belærende Karakter, beregnet for selve Biavlerne.

Vicepræsidenten: Kristensen kommer her ind paa et Principspørgsmaal. Han foreslog, at Forsamlingen fritog Kristensen for at tilbagebetale de 10 Kr. Man havde jo ogsaa allerede fritaget Grønning i et Tilfælde, som var ganske analog med det foreliggende.

Bitsch-Lauritsen foreslog, at Forsamlingen skulde henstille til de faste Biavls-lærere, at de, naar de afholdt 2 Møder paa en Dag, da beregnede det ene Møde til en noget lavere Pris end den sædvanlige.

Krikel: Revisionsbemærkningen fremkom væsentlig fordi der paa Attesten stod Kl. 3 og 4½.

Præsidenten ansaa det ikke for heldigt, at Spørgsmaal som de her omdebatterede, skulde afgøres efter d'Hr. Biavls-læreres Skøn. Det vilde være langt at foretrække, at have faste Bestemmelser at gaa efter. Han anbefalede at saadanne blev vedtaget paa et Centralmøde.

Vicepræsidentens Forslag om at

fritage Kristensen for at tilbagetale de 10 Kr. vedtoges.

Bilag 276 og 277. Revisorerne anker over, at N. S. Kristensen foruden Betaling for et Møde tillige havde faaet 10 Kr. for at have været Dommer ved Biavlsudstillingen i Slangerup og N. S. Kristensen er ikke af Centralmødet valgt til Dommer ved Udstillingen i Slangerup. Revisionen foreslaar derfor, at de 10 Kr. tilbagetales Foreningen.

N. S. Kristensen meddelte, at naar han var tilstede som Dommer, var dette ifølge Aftale, han havde truffet med Foreningens afdøde Sekretær og Pengene var af det Beløb, der var bevilget Kredsen til Afholdelse af Møder.

Revisionens Bemærkning bortfaldt.

Bilag 287 og 311. Der manglede Attester for 10 Møder afholdte af Grønning.

Grønning havde Ordet og gav fyldestgørende Oplysninger.

Antegnelsen bortfaldt.

Bilag 374 og 375. Der manglede Underkrifter paa de 2 Møder, der ere afholdte af Grønning i Maribo Amt.

Grønning gav Oplysninger desangaaende.

Rosenkjær vilde foreslaa, at Centralmødet slaar fast, at Sekretæren ikke maa foretage nogen Udbetaling førend behørig underskrevne Attester foreligger.

Fleere Delegerede gjorde opmærksom paa, at det i mange Tilfælde vilde være uheldigt for Kredsen, da de ofte vilde komme til at vente længe paa deres Tilbud.

Vicepræsidenten. Skylden ligger i disse Tilfælde dels hos d'Her. Biavlslærere og dels hos Sekretæren. Jeg forudsiger, at vi paa hvert Centralmøde vil faa mange af den Slags Tilfælde. Det eneste virksomme Middel derimod, tror jeg er, at Centralmødet idømmer Multier.

Antegnelsen bortfaldt.

Revisorerne anker over, at skønt N. S. Kristensen under 15. Juli af Hr. S. Erslev har modtaget henholdsvis 20 og 45 Kr., ialt 65 Kr., som Dommer og Medhjælper ved Jubilæumsudstillingen i Aarhus, saa har han dog d. 31. Decbr. 1897 atter hæbet ovennævnte Beløb, hvilke 65 Kr. foreslaas refunderet Foreningen.

Sekretæren: Da min Fader, afdøde Kantor Erslev, ikke gerne ønskede saa mange Regninger daterede d. 31. Decbr., bad han N. S. Kristensen om at omdatere de ompurgte Regninger. De gamle Regninger ere ved en Forglemmelse hverken blevne tilintetgjorte eller tilbageleverede til Kristensen. Ved en Fejl fra den nuværende Sekretærs Side ere de dernæst indgaaede i Regnskabet. De paagjældende Beløb ere altsaa ikke

udbetalte mere end en Gang, og naar det forholder sig saaledes, vil Forsamlingen selvfølgelig næppe fordrø, at Kristensen skal betale Pengene tilbage, som han aldrig har modtaget.

Antegnelsen bortfaldt.

Bilag 209. Revisorerne forespørger: Er Hr. Buchholz af Hovedforeningens Bestyrelse beordret til Udstillingen i Vorbasse paa Hovedforeningens Vegne? Hvis ikke fordres Beløbet (24 Kr. 90 Ø.) refunderet.

Sekretæren: Hr. Buchholz arbejder med overordentlig Energi for Biavlens Fremgang i Slesvig og han føler sig vistnok uløselig knyttet til Hovedforeningen. Om der end ikke er fastslaaet noget bestemt om hans Forhold til Hovedforeningen, saa har der vistnok udviklet sig den Praksis, at Foreningen betaler hans Regninger, der altid ere fremkomne i god Stand.

Præsidenten oplyste, at der er bevilget Hr. Buchholz Understøttelse til forskellige Møder.

Grønning oplyste, at Foreningens afdøde Sekretær, Erslev, havde af Bestyrelsen faaet Bemyndigelse til at sende Lærere ud til Udstillinger og Biavlsmøder.

Antegnelsen bortfaldt.

Bilag 413. Revisionen spørger: Skal Foreningen betale Hr. Hoffmanns Postkvitteringsbog, som han har anskaffet for at bevise, hvor stort hans Dronningsalg har været.

Det oplystes, at det hele Beløb var 50 Øre, og man fandt, at det kunde passere, at denne Udgift sadt paa Foreningens Kasse.

Antegnelsen bortfaldt.

Hele Regnskabet, med den Bedtegning, at N. S. Kristensen betaler 1 Kr. 40 Øre og Sekretæren 13 Øre, fattes under Afstemning.

Der gaves enstemmig Decharge.

(Fortættes).

Dronernes Betydning for Bierne.

Af August Ludvig, Sognepræst i Laibach.

Det er ikke nogen absolut taknemmelig Opgave at sride om Dronerne, thi hvem af de ærede Læserinder (?)*) og Læsere have stor Sympati for dem? Ja naar det gælder om at bryde en Løns for Dronningen, er Enhver villig, fordi han kender hendes store Betydning for Biavlens; ja selv Boesien har bemægtiget sig denne Sag: der bedømmer man den smukke Stiftelse,

*) Findes der mange Læserinder af Biavls-litteratur?

den stolte Gang, den slanke Krop, de fine hje Ben. Sa et Sted har jeg engang læst, „der er intet saa affhyeligt og intet saa bedrøveligt, som naar en gammel Biabler forelsker sig i en ung Dronning!“ Ligeledes blive ogsaa Arbejdsbierne siden umindelige Tider fremstillet for Menneskene som Mønstre paa Orden og Renlighed, Flid og Sparommelighed, Familiefind og undersaatlig Trostaa. — Har man nogensinde hørt saadant om Dronerne? Tyl, plump, dum, doven, graadig, fejj, liberlig Statsbumler o. s. v., det er de Treprædikater, som man tildeker dem. Günther kalder dem i sin Raadgiver „underordnede Lemmer, Pensionærer, det er altsaa Individet af lidt Betydning for Samfundet og som ikke betale Leje og ikke arbejde, men fortære den Honning, der er tilstede for andre rejsfaste Bier. Dathe siger: „Var der ingen Dronninger, der skulde befrugtes, saa var Dronerne unødvendige, og Biablerne burde betragte dem som Møllarver eller Græshopper, som gøre mere Staa, i jo større Antal de findes“. Berlepsch kalder dem „dovne Fyldebøtter og trædste Fraadere“. For os, som høre til samme Køn som Dronerne, er det ret fatalt, og vi maa anføre noget til deres Forsvar. Tidligere blev det hævdet, at Dronerne vare Vandbærere og tjente desuden til Opvarmning af det unge Ustom — det har desværre vist sig at være urigtig, thi Ingen har endnu set Dronerne hente Vand — rimeligvis er Stoffet dem for tyndt — og Angelvarmere ere de ganske sikkert heller ikke, thi paa den Nærstid, hvor Engelen behøvede Varme, i det tidlige Foraar og i den sene Høst, gives der ingen Droner — og naar der gives Droner i den varme Nærstid, se vi ved Undersøgelse af Staderne, at Tavlerne med tildækket Angel næsten ere bitomme; thi der behøvedes næsten slet ingen fremmed Varme, thi den tildækkede Angel udvikler selv ved Fødselsens en saadan Varme, at mange Bier i den Tid foretrække at sove udenfor Husdøren. Da spørge vi atter med Hensyn til Dronerne: „Hvad bestille de hele Dagen?“ Naa, saalænge de ere hjemme, holde de sig i Nærheden af Spisestammeret og slikke af alle Potterne og lade sig desuden fodre, — og naar Solen stinner, flyve de ud paa galante Væbthyr Befrugtningen af unge Dronninger er næsten deres eneste Opgave. Til Befrugtning af en Dronning hører kun en eneste Drone, men Tusinder vilde blive udviklede, hvis man lod Bisolkene raade; hvad Under da, at den Parol udgaar: „Død over de dovne Qdere“, tilmed da de Mængder, som de

fortære, ikke ere ringe! Berlepsch skriver: „For at se, hvorledes Honningforbruget for Droner som ogsaa for Bier forholder sig, tog jeg d. 6. Aug. 1853 to Stader og hængte i hver af dem en med megen utildækket Honning forsynet Table, hvis Vægt jeg nøje noterede mig. Derefter bedøvede jeg Bierne i en kasseret Straakube, anbragte i det ene Staa 1000 Arbejdsbier og i det andet 1000 Arbejdsbier og 1000 Droner. For at Folkene skulde holde sig rolige, gav jeg dem hver en frugtbar Dronning i et Bisekbur og stillede begge Stader i en mørk Kælder. Efter 12 Dages Forløb var Honningstiven i Kuben, der kun indeholdt Arbejdsbier, bleven henved 4 Lod lettere, medens Vægten af det andet Staa havde aftaget 16½ Lod, saa at en Drone fortærer saameget som 3½ Bi eller 320 Droner saameget som 1000 Bier. Har nu et Staa kun 2000 Droner i 84 Dage at ernære, saa fordres dertil 5 Pund 15 Lod Honning. — Dette Forsøg er jo meget pænt, men intet mindre end uangribeligt. Bierne i den første Kube ere jordømte til absolut Uvirkomhed, de kan ikke forrette nogen Ammetjeneste, kunne ikke bygge, ikke flyve ud, deres Liv slunvrer, som Følge deraf spise de lidt, ligesom Folkene i Jordlejet om Vinteren. Bierne i den anden Kube kunne beskæftige sig med Fodring af Dronerne, de vil derfor ogsaa bruge mere selv. Det er desuden ikke paavist, om Honningen har været af jamme Kvalitet og Vandindhold, om det ene Staa har staaet paa ligesaa tørt eller ligesaa fugtigt et Sted i Kælderen som det andet — og overhovedet har saadanne Forsøg, hvor Forsøgsobjektet befinder sig i en Tvangstilstand, altid noget misligt ved sig. At komme nærmere ind derpaa er her ikke Stedet. — Men Slutningen, som „det tænkelige Menneske“ drager af Forsøgene og Beregningerne, er meget simpel; Dathe siger: „Biaberen handler kun til Biernes Bedste og Trivsel, naar han, saalænge der ingen Dronning er til at befrugte, betragter Dronerne som Ufrugt og efter Evne forhindrer deres Udvikling og staaafseløst ødelægger Dronerne og Droningelen“.

Efter samme Melodi sang en Stationsforstander Senft paa den markiste Biablerforenings Hovedforsamling ifjor; han sagde i sit Foredrag om Præmieringsgrundsetninger: „Ved bevægelige Kammer maa disse være fuldstændig udfyldte af Arbejdsbier, Dronebier maa kun findes i Størrelse som et Femmarksstykke“. Berlepsch's meget drastiske Ord er vel bekendt? Han siger: „I bevægelige Stader taaler jeg overhovedet ingen Dronevoks; mine Bønder

driver Diabl i Kuber, og de kunne ikke forhindre Dronendbiflingen, og de maa altsaa lade deres Bithre springe gratis for mig". Derefter handle naturligvis de mindre Viadleraaender. Og ligesom der gives Muse- og Rottesælder, saaledes har man ogsaa opfundne Dronefælder. Jeg har selv set en Viabler, der stod foran sit Bistade med Biben i Munden og et luvende Blik i Djet, i Haanden havde han en Brødkniv — og da jeg spurgte ham: "Hvad gjør De her?" svarede han: "Jeg dræber Dronerne, min Dronning er befrugtet!" Dette Stærretterembede vil maaske ogsaa snart blive overflødig, naar den wienste Professor Schenk's Opdagelse bliver gjort anvendelig i Viablen; rigtignok er der sagt, at Opfindelsen ikke var noget nyt, for ved tarveliger Føde bliver der udklækt flere mandlige Væsener end kvindelige. I Viablen er der desværre ikke noget at stille op med den Metode, da netop ved rigeligere Næring og større Eggeghvideindhold Dronerne frembringes. — Dog Spøg tilfide! Min Dronemorder, Viaberen, havde opfattet Dronernes Betydning rigtig. I de unge Dronningers Befrugtning ligger i førsteLinie Dronernes Tilværelseformaal og deres Betydning. Dog er denne Betydning meget stor, langt større end Viaberen i Almindelighed tænker paa. Thi ligesom Dronningen er Moder til alle de i Stedet værende Bier, saaledes er en Drone deres Fader. Denne Fader er rigtignok død længe inden dens første Barn saa Dagens Lys. Thi den bødede med sit Liv for sin Faderbærdighed, og saa har man simpelt hen glemt den, da man ikke mere ser ham spadserere om i Stadet, kun Sædproppen, som Dronningen bærer om med sig, og ved hvilken den bliver mandlig og kvindelig Væsen i een Person, vidner om den forsvundne Drone. — Det skal her straks fremhæves, at Dronningen kun bliver befrugtet een Gang i sit Liv, af en eneste Drone og tilmed i Løbet af de første 6 Uger af sit Liv, ofte kun saa Dage efter sin Fødsel. Befrugtningen sker udenfor Stadet højt oppe i Luften, højt sandhynligt temmelig fjernt fra Boligen, og man antager paa den Maade, at Dronningen bestiger Dronen. Man slutte dette deraf, at Dronens mandlige Lem ved Udtrædelsen rejser sig i Vejret, og at man kan foranledige denne Udtræden ved Tryk paa Siderne af Dronen; det er altsaa muligt, at Dronningen ved Trykket af sine Ben kan foranledige denne Opadstræben; dette bliver endnu sandhynligere derved, at ikke blot vingelammede, men ogsaa fød lamme Dronninger blive ubefrugtede.

Dronernes med Sædtrevler fyldte Prop bliver stikkende i Dronningens Stede, og samtlige Eg, der blive befrugtede med disse Sædfim, udvikle sig til Hunner, Arbejdsbier og Dronninger; derimod udvikle alle de Eg, som blive lagte uden at naas af nogen Sædfim, sig til Droner, — derfor kan der af en ubefrugtet Dronnings Eg og ligeledes af en æglæggende Arbejdsbiefun blive Droner. Med andre Ord: Alle Eg, der ikke blive paavirkede af en Han, men kun af Hunner, ere af Hånkøn; alle Eg, som paavirket af en Han, ere af Hunkøn. Man sammenligne hermed den Fremtøning, som man ogsaa kan iagttage hos Menneſter, og som man kalder Atavismus, efter hvilken Sønnen ligner Moderen og Datteren Faderen og af følgelig et mandligt Væsen ligner sin Bedstefader paa mødrene Side (derfra stammer Navnet atavus = Bedstefader), og det ligner ikke blot i Sind, men ogsaa i legemlige Egenſkaber, i Modtagelighed for Sygdomme o. s. v., saa at en Sygdom som Tuberculose ofte springes en Generation over og først viser sig hos Børnebørnene. (Fortsettes).

Nyt Hus.

af Jacob Olsen, Driftbrohus.

Under denne Overskrift har Hr. Niels P. Poulsen, Vittrup, Holsted, i "Vitidende" for Januar Maaned omtalt et Bistade til 4 Familier, som efter hans Udtalelser har kostet flere Mars Spekulation at frenstille. Hr. Poulsen anser det som en stor Fordel, at 4 Familier sidde saa tæt sammen og nyde godt af den fælles Varme og ansfører tillige, at det vel ogsaa er den egentlige Fordel ved Wellsmetoden, skøndt der kun er 2 Familier i hvert Hus og derfor kun kan sidde sammen ved en Side. Naar Hr. Poulsen har opfattet Wellsmetoden saaledes, ja forekommer det mig ikke at være i fuld Overensstemmelse med selve Grundprincippet i denne. Hensigten dermed er jo ikke alene, at de 2 Bifolk nyde den fælles Varme i Vintertiden, men ogsaa, at de i Hovedtrækket skulde arbejde sammen i Overrummet. Den Maade, hvorpaa Rammerne hænge til hverandre i de forskellige Bifoliger, har utvivlsomt en ikke ringe Indflydelse paa Wellsmetodens praktiske Brugbarhed, derfor ere saadanne Stader jo indskrænkede til kun at optage 2 Bifolk, og for at saa Bierne til at danne et stort Yngelrum hænge Rammerne parallelt med hverandre, hvorved de 2 Yngelſtader kan

blive saa tæt samlede som mulig, nemlig kun adskilte ved et $\frac{1}{8}$ " tykt gennemhullet Brædt, hvad der særlig har sin store Betydning i det tidlige Foraar. I Hr. Poulsens Stade, hvor der derimod er Plads til 4 Bisfolk, faar Tavlerne en hel anden Stilling til hverandre, nemlig saaledes, at i det Stade, hvor Tavlerne vender Gladen mod det modsatte Folk, mødes de med Kanten af Kammerne fra dette; dertil kommer, at Væggens Tykkelse maa blive betydelig større, naar Kammerne skal hvile paa dem (end i Stedet for, som tidligere anført, at anbringe et ganste tyndt Brædt mellem et Par Tabler) og Følgen deraf bliver ikke alene en langt fjernere Afstand af Yngeltavlerne fra de forskellige Bisfolk, men ogsaa en tykkere Træmasse, som kun yderlig fraviger Wellsprincipet. Jeg kan derfor ikke se Stadets fremtrædende Fordele med Hensyn til Yngeludbilledingen om Foraaret. Yngelrummet kan optage 13 Kammer, dette Antal anser jeg for at være for lille, særlig naar der ikke er løs Dør bagtil i Stedet, hvilket vel næppe med Fordel vil kunne anbringes paa et Stade af den Form, hvor det altsaa vilde blive paa samme Side som Flyvehullet fra Nabofolket. Paa Biavlstolen i Roskilde var fremstillet et af Hr. Poulsens nye Bihuse, og ved et Besøg der fik jeg Lejlighed til at se det i sin praktiske Stikelse; jeg maa oprigtig talt sige, at det gjorde ikke noget tiltalende Indtryk paa mig, alene dets sammensatte Form var nok til at møde Kritik fra min Side. Jeg kan ikke indse, hvorledes man i saadant et Stade skal kunne foretage Behandlingen med nogenlunde Værdighed og uden i alt for høj Grad at staa i Vejen for Træbierne. Naar man i en længere Arrække har arbejdet med Bier, saa faar man straks, ved at se et Stade med Flyvehuller til alle fire Sider, en Følelse af, hvad det vil sige, at man under Behandlingen er henvist til at tage Plads ved et af dets Hjørner og ikke kan flytte sig til nogen af Siderne uden at komme til at staa i Biernes Flugtlinie.

Magasinerne kan optage en halv Kammerhøjde, hvilket jeg anser for meget passende; men dette, at der er Plads til to saadanne i Højden bevirker, at Stadet bliver for dybt og derfor besværliggør Behandlingen af de egentlige Yngelkammer, selv paa de Arræder, hvor Overrummene ikke ere paafatte, med mindre den øverste Halvdel af den yderste Væg er fasthæftet Taget og altsaa lukkes op samtidig med dette, hvilket ikke var Tilfældet paa det i Roskilde fremstillede Stade. Hvorledes man imidlertid skulde blive i Stand til at

benytte det imellem de fire Bisfolk anbragte Foderum, har jeg ikke fuld Klarhed over. Det bestod nemlig af en Blikkasse, c. 4" i Firkant og af en betydelig Dybde, hvilket aabenbart i høj Grad maatte besværliggøre Biernes Færdighed fra og til Foderet efterhaanden som dette blev indbaaret og derved kom til at staa lavere i Fodereren. Det Spørgsmaal, som maaste vil faa mangen en Biavler til at fæste Blikket paa det omhandlede Stade, er dets Prisbillighed, og muligvis ogsaa grundet derpaa vil staa det en Del Udredelse. Gaar vi en Arrække tilbage, træffer vi stadig paa meget sammensatte Biboliger, ja endog saa sammensatte, at der undertiden var Plads til mere end tyve Familier, men forlængst ere vi gaaede fra denne Stadesform, hvis Fordel vel for en meget stor Del bestod deri, at de kunde bygges noget billigere pr. Bisfolk. Man er ved Indtøb af Stader (særlig forinden der endnu er indbunden tilstrækkelig Erfaring paa Biavlens Omraade) meget ofte tilbøjelige til at tage alt for store Hensyn til Prisen, medens der ikke altid lægges saa megen Vægt paa solid og praktisk Bygning. Naar det ret betænkes, hvad man egentlig opnaar ved at spare nogle faa Kr. og derfor køber et sammensat Stade, ofte et, der er tidsspildende og i flere Henseender besværligt at arbejde med, hvilket undertiden har til Følge, at der kun til Nød bliver foretaget det allernødvendigste Arbejde og dertil maaste udtræves en meget øvet Biavler, saa indses det let, hvilket Fejlgreb, der er gjort, tilmed da der nu af flere Fabrikanter leveres baade nøjagtige og solide Stader til en eller to Familier for rimelige Priser, der ved at blive passet med Maling vil være i Stand til at kunne bruges i en meget lang Række af Aar.

Efter min Anskuelse er det mest sammensatte Stade, man med Fordel kan benytte, „Dobbeltstadet“, og naar det er bygget med alle praktiske Fordele for Dje, da kan Behandlingen i et saadan udføres ligesaa nøjagtig og hurtig som i Enkelstadet og sikkert har det adskillige Fordele, som det enkelte ikke vil kunde yde.

Til Slutning skal jeg anføre, at man af det foranstaaende dog ikke maa slutte, at det har været min Hensigt at ville tilfidesætte Hr. Poulsens Opfindelse af sit nye Stade, thi Tanken har kun været at henlede Biavlerne og særlig Begynnerne Opmærksomhed paa nogle af de Ulemper, man ere udsatte for at støde paa ved de meget sammensatte Biboliger, og derfor nøje bør overveje, hvorvidt det egentlig betaler sig at anskaffe saadanne paa Grund af deres Billighed. Gaar man nu ud fra, at et

Dobbeltstade f. Eks. koster 25 a 30 Kr., saa er det ganske vist lige saa meget som Hr. Poulsen forlanger for sit Stade til 4 Familier; men naar alle Forhold tages med i Betragtning, vil man sikkert i Almindelighed komme til den Anskuelse, at det dyreste i Længden er baade det bedste og det billigste. Det er jo nemlig saadan, at Indtøbe af Stader heldigvis ikke hører med til de aarlige Udgifter ved Biavl; som foransført, kan de bruges i mange Aar, men netop derfor er det af allerstørste Vigtighed, at det, der anskaffes, er baade tidssvarende og godt. Viernes Volig er utvivlsomt en af Hovedbetingelserne for et godt Udbytte, det er derfor ikke alene nødvendigt, at denne er indrettet saaledes, at de bor lunt om Vinteren og i den vigtigste Yngletid, men ogsaa saadan, at man uden Besvær og Ulemper for Bisolket kan behandle dem paa en saadan Maade, der er mest formaals-tenlig for Biavlskriften i sin Helhed.

Den lave Normalramme.

Af Brodrene Nielsen, Ollernup.

Da der endnu af og til fremkommer ubegrundede Udtalelser om, at den lave Normalramme ikke passer for den almindelige Biavler, at den er for kold til Overvintring o. s. v., saa finder vi Anledning til at imødegaa nogle af disse Udtalelser, som i Følge vore Erfaringer ikke passer med Virkeligheden. Tillige vil det glæde os, om nogen vil fastholde og forsvare, hvad der er sagt i den Retning, og vi skulle være villige til at lade os overbevise, i Fald det viser sig, at der virkelig er Mangler til Stede ved det ovennævnte Rammemaal. Det er langt fra, at vi tror, at det bedste Maal for en Trygstaderamme er opfundet; men ved stadig at holde paa det bestaaende, sker der ingen Fremskridt. Lad derfor kun Meningerne brydes, thi det fører fremad. Og vi haaber, at det ikke skal avle den Bitterhed som sidst, da Kampen stod om Rammemaalene.

Saa vidt vi kunne skønne, lader det jo til, at der for manges Vedkommende hersker en Del Uklarhed over, hvordan Bierne i et Lavnormalstade skulle behandles. Vi tror derfor, at det vil være passende allerførst at give en kort Fremstilling af, hvordan denne Behandling udføres af os.

Hele Foraaret igennem, indtil i sidste Halvdel af Maj Maaned, er Behandlingen af en Bisamilie i et Lavnormalstade den samme, som naar de andre almindelige Stadeformer benyttes. Naar Yngelrummet

ved den Tid har opnaaet en Størrelse af 12 Tavler og disse ere godt besatte med Bier og Yngel, saa er det et passende Tidspunkt at sætte det første 8 Kam. Magasin paa. I Magasinerne benytter vi Halvrammer, 4 Tom. høje indv. Maal, og vi sørger for efter Haanden at saa Tavlerne udbyggede til noget over normal Tykkelse, da de saa kunne indeholde mere Honning. Almindelig anvender vi 6 Kammer i et 8 Kam. Magasin. For det første Magasin paasættes, lægger vi et Dronninggitter over Yngelrummet med Abningerne ligeløbende med Mellemrummene mellem Tablebæverne, for at der kan blive saa mange Gennemgange som mulig. Efter Haanden som Marstiden skrider frem og Bimængden tiltager, anbringes der nok et Magasin under det først paasatte og senere kan der sættes endnu et Par 6 Kam. Magasiner bagved den forreste. Den ledige Plads af Yngelrummet, som det forreste Sæt Magasiner rager udover, dækkes med et Bræt eller udfyldes med en Endestopning. Naar Hvidkøvertæppet har været godt, udslynges der en Del Honning i Begyndelsen af Juli Maaned, og samtidig indsnævreres Pladsen en Del; naar det har været mindre godt, ventes der med Udslyngningen til Trækkets Slutning. Ved Vindetrækkets Begyndelse ordnes Yngellejet, 2—4 af de daarligste Tavler afsondres fra de øvrige ved et Dronninggitter eller en Indstudsbor med Bivej under, saa at Dronningen ikke mere kan komme til at belægge dem med Eg. Naar Trækket er sluttet og Honningen tilstrækkelig moden, foretages den sidste Udslyngning. Magasinerne fjernes helt tilligemed de ubrangerede Tavler i Yngelrummet, der nu ere helt fri for Yngel. Saasnart som de udslyngede Tavler ere rensliffede af Bierne og fjernede fra Stadet, undersøges Størrelsen af det Honningforraad, der er tilbage i Yngelrummets Tavler. Det er som Regel ikke ret stort. Derefter sættes en fuldkommen Fodrer over Foderaabningen og Fodringen paabegyndes med det samme og fortsættes saa hurtigt, som Bjerne ville tage fra, indtil Winterforraadet har opnaaet en passende Størrelse.

Efter at vi nu have gjort Rede for, hvordan vi bærer os ad med at behandle et Lavnormalstade, skulle vi gaa over til at tage fat paa at vise, at de mod samme fremjatte Anker ere uberettigede.

De to væsentligste Paastande, Stadets Modstandere fremsætter, ere: at det er for indviklet for den almindelige Biavler at finde sig til Rette med, og at Rammen er for lav og som Følge deraf for kold til at give en heldig Overvintring.

Overvintringsspørgsmaalet er let at komme over, thi i 8 Aar have vi nu benyttet den Ramme i vore Stader og i den Tid have vi ikke mistet en eneste Bifamilie om Vinteren, skønt vi i de senere Aar have overvintret over 20 Familier hvert Aar, og andre Biavlere her paa Egnen, som benyttet det samme Rammemaal, have ogsaa altid haft en fortrinlig Overvintring. Dette synes os at være Bevis nok for, at Paastanden om, at Rammen er daarlig til at overvintre Bier paa, er ubegrundet.

At Stedet passer for den almindelige Mand skulle vi i det efterfølgende søge at paavise. Dog ville vi først forudsikke den Bemærkning, at vor Behandlingsmaade ikke passer for Eftertræegnene, men for de Egne, hvor der kun findes Sommertræk. Villige forudsætter vi, at de almindelige Biavlere ønske at drive deres Biavl for at faa den størst mulige Fordel deraf.

Naar vi ser paa vor Behandlingsmaade, synes vi ikke, at den ser synkelig indviklet ud. Den første Anstødsgrund for manges Bedkommende er, at der skal benyttes Dronninggitter. Det slider paa Biernes Vinger og de ere utilbøjelige til at gaa op i Honningrummene, siges der. Somme mener derfor, at det var det heldigste, om Dronninggitterne sad oppe ved Sybstjernen. Dette siger vi for vor Del ikke; thi vi anser Gitterne for at være en meget stor Opfindelse paa Biavlens Omraade. Skidet, de udøver paa Biernes Vinger, have vi aldrig mærket til, og at Bierne ere villige til at gaa igennem dem, naar de anvendes over lave Rammer, kunne vi som et Exempel godtgøre derved, at vi havde en Bifamilie, der sidste Sommer i Vindetræktiden bar 60 K Honning igennem et Dronninggitter op i Overrummene. At Dronninggitteret er en jærlig indviklet Indretning at finde sig til Rette med, kunne vi ikke indse, og andre Biavlere her paa Egnen ere af samme Mening som vi i den Henseende.

Saa siges der, at Bierne afsætter omtrent al Honningen, de samler, i Magasinerne, saa at der kun bliver en ringe Del i Yngelrummet til Vinterforraad. Det er ganske rigtigt; men vi betragter netop dette for at være en af de allerstørste Fordele, der findes ved Lavnormalstaden. Det sikrer os nemlig den størst mulige Mængde af god Honning, lagret paa en saadan Maade, at den er let at høste og nem at faa moden, og at Honningen er godt moden, før den høstes, er jo en nødvendig Betingelse for at faa en god holdbar Vare af bedste Kvalitet. Og tillige har dette, at vi kan høste Størsteparten af Biernes Vinterforraad paa en saa let Maade samtidig med

den øvrige Honning, en dobbelt Betydning, idet det giver os en Merindtægt af c. 4 Kr. pr. Stade saamtidig med, at det sætter os i Stand til ved Hjælp af Kandijsfodring at faa Familierne i en bedre Skik til Overvintring end ellers. Naar vi nemlig efter Honningudflyngningen, som i Almindelighed finder Sted i Begyndelsen af August Maaned, straks begynder med Fodringen for at fuldstændiggøre Vinterforraadet, saa faar vi Bierne til at fortsætte med Yngelansætningen til henimod Maanedens Slutning. Dette bevirker, at vi faar kraftige Familier, der indeholde et stort Antal unge Bier, til Overvintringen. Og da Kandijsjoderet ikke krystalliserer i Tablerne og Bierne saaledes ikke komme til at lide af Tørst i Vintertiden, saa ere netop de Betingelser, der fordres for at give en heldig Overvintring, bragte til Stede. Og naar det tages i Betænkning, at en heldig Overvintring er nødvendige Betingelser for at opnaa et godt Udbytte af Bierne, saa synes vi nok, at den smule Ulejlighed, det medfører at foretage denne Fodring efter Trækkets Slutning, bliver saa rigeligt betalt, at det snarere maa anses for en Fordel ved Stedet end som en Ulempe.

Naar alt kommer til alt, saa tror vi nok, at Lavnormalstaden er det af de for Tiden her i Landet anerkendte Stadsformer, der har den største Fremtid for sig, og af den Grund kunne vi uden Betænkning anbefale det til enhver, der agter at forsøge sin Lykke i Biavl.

Nutids-Betragtninger.

Af B. E. B. Smith, Bjergsted.

Man er vel nu omtrent kommen ud over Spørgsmaalene om Stadsform og Rammemaal, idet det klart og tydeligt har vist sig, at hverken Stadets Form eller Rammens Størrelse har nogen væsentlig Indflydelse paa Honningudbyttet. Hovedsagen er nemlig, at Staderne ere rummelige, saa der er rigelig Plads baade til Yngel og Honning, og saa godt forarbejdede, at det er let at udtage og igen indhænge Tablerne. Jeg har set Stader, der vare saa smaa, at jeg maatte spørge vedkommende Ejer, hvor han nu havde tænkt sig, at Honningen skulde være, da der kun var Plads til Yngellejet. Af saadanne Stader kan man naturligvis ikke høste Honning; Bierne ville sværme, saasnart Pladsen bliver dem for lille, aldeles som i almindelige Straakuber, og saadanne

Stader ere altsaa ikke bedre end disse, med mindre man vil benytte dem til at tage Kunstværme (Aflæggere) af, dertil, og kun dertil, kunne de bruges. Og jeg har set Stader, der vare saa slet forarbejdede, at Tavlerne kun med stort Besvær kunde udtages og indhænges, da Staderne somme Steder vare for smalle, saa der skulde bruges Magt for at faae Tavlerne ud og ind, og andre Steder for brede, saa Tavlerne vanskeligt kunde komme til at hænge, og derfor stod Fare for at falde ned. Sligt er tidsspildende og udsætter Biableren for mange unødige Vistif. Nej, Arbejdet maa kunne gaa let fra Haanden, saa man gaar til det med Lyst, og saadanne daarligt forarbejdede Stader skal nok faa en Begynder til at tabe Lyften til at drive Biavl. Desuden er det jo en Selvfølge, at man maa have ens Rammemaal i alle sine Stader, saa man kan benytte enhver Table, hvorjohmhelst man ønsker at anbringe den; det er ligefrem en Hovedbetingelse for at kunne drive en rationel og velslående Biavl.

At det var heldigt, om alle Biablere hele Landet over brugte samme Slags Stader og samme Rammemaal, er indlysende, og Biablersforeningen arbejder jo ogsaa stadig henimod dette Maal og er kommen dertil, at den kun anbefaler Trugstader, og disse kun med 3 forskellige Rammemaal. Om det nogensinde vil lykkes den at faae alle Hoveder under een Hat, er meget tvivlsomt; men sikkert er det, at det ikke vil ske, førend mange Aar ere gaaede. Især ere Begyndere tilbøjelige til at gaa paa egen Haand og lave Stader med alle mulige og umulige Maal, til Stade for dem selv og hele Biavlsagen.

Nu har jeg i 29 Aar drevet Biavl og bruger endnu de saakaldte Høfstader, altsaa en forældet Stadesform, eller om man vil, en Stadesform, der ikke anbefales af Biablersforeningen; men jeg er nu i alle Maader særdeles godt tilfreds med den. Da det er Stader, der Aar for Aar blive fjældnere, vil jeg heller ikke anbefale dem til Begyndere, og dog ere de i mine Dine fuldt saa gode som Trugstaderne.

Hvad vi Biablere hovedsagelig trage efter, er jo at høste Honning. Somme Aar flyder den rigelig ind, andre Aar kun sparsomt, saa man istedetfor at høste Honning kun høster Erfaringer, der ganske vist kunne være gode nok at faae Forstand af, men ikke give Penge i Kassen ligestraks. Ved at gennemse mine Dagbogsoptegnelser for de sidste 16 Aar, ser jeg, at jeg gennemsnitlig høster 680 R Honning aarlig eller 32 R pr. Stade, hvilket tydeligt nok beviser, at Biavl er lønnende. Det højeste, jeg i

disse 16 Aar har høstet gennemsnitlig af hvert Stade, er 73 R (nemlig i 1889), og det mindste 8 R (nemlig i 1892) — en mærkelig Forfælt; men den belærer En om, at man ikke skal tabe sit gode Humør, fordi enkelte Aar ere slette. Forunderligt er det, at jo mere Honning man høster, des bedre kan man faae den betalt. De Biablere f. Eks., der ialt kun høste omkring ved 50 R aarligt, ere i Reglen saa bange for, at de ikke skulle faae den solgt, at de sælge den for 35, 40 a 50 Ore pr. R , uagtet de let vilde kunne faae 60 a 70 Ore. Man bør ikke sælge al sin Honning om Efteraaret, men saavidt muligt have Honning tilsalg hele Aaret om. Vots har jeg ikke omtalt, fordi det er saa lidt, man høster af den Vare, at jeg altid regner den sammen med Honningen; men man kan passende sige, at af Høsten er de 98 % Honning og de 2 % Vots.

I 1898 har Honninghøsten vist overalt været meget slet. Desværre savne vi udførlige Efterretninger herom, da Foreningens Tidsskrift i lang Tid har været ushyaligt, og synes — til stor Skade for Foreningen — at være gaaet rent istaa. Dog har jeg det Haab, at det igjen vil komme frem, om ikke før, saa fra 1. Januar 1899, og i dette Haab nedskriver jeg nu disse Linier. — Min Høst har i 1898 kun været ca. 17 R i Gennemsnit af hvert Stade; men da jeg har hørt fra Biablere i andre Egne, der aldeles ingen Honning have høstet i Aar, saa maa jeg jo være særdeles godt tilfreds med det Udbytte, jeg har faaet.

Lad os saa betragte en anden Side af Biavlsagen. Fra først af har man vel tænkt sig, at alle Biablere, eller dog de fleste af dem, selv udførte alle de Arbejder, der kunde forefalde. Dette har dog mere og mere forandret sig, saa at der nu kan tales om flere Grene af Biavlen. Hovedsagen er som sagt Honninghøsten; men der er Medlemmer af Biablersforeningen, der fortrinsvis have fastet dem over enkelte Grene. Saaledes har vi f. Eks. Bihusfabrikanter, Kunsttablefabrikanter, nogle, der brygge Mød, nogle, der bage Honningkager, andre, der oplæffe Vidronninger til Salg, dem, der trage efter at faae Naturværme til Salg o. s. v. Enbiddere have vi Forhandlere af alle Slags Biavlsredskaber, af Honning, Mød o. s. v., saa det vil ses, at Biavl kan give Indtægter paa forskellige Maader.

Det er ikke saa ganske let at faae Biholdere til at blive Biablere og Medlemmer af Biablersforeningen. Dels ere de meget for kloge til at kunne lære mere, end de allerede kan, dels maa Biavl ikke koste noget,

figer de De kan ikke forstaa, at de af Tidsskriftet, ved Udstillinger og ved Foredrag om Biavl ofte vil kunne faae Binf, der ere mange Titroner værd. Det er f. Eks. kun et Par Maaneder siden, at jeg kom forbi et Hus, i hvis Have fandtes 13 Bifolk i Kuber, men ingen Bihuse. Jeg gik ind og talte med Manden og indbød ham til et Biavlermøde, der nogle Dage efter skulde være hos hans Nabo, og hvor der vilde blive holdt Foredrag om Biavl; han takkede og lod til at være meget opfat paa at komme, men han kom bare ikke.

Runde vi faae alle Biholdere til at blive Biavlere, det var meget, men jeg frygter for, at det er uopnaeligt. Ja kunde vi endda naae saa vidt, at der var mindst een Biavler i hver Landsby, der gennemsnitlig høstede 500 K Honning aarlig, det vilde jeg kalde godt, men jeg tror, at ikke engang det er let at opnaa; — men lad os arbejde hen derimod.

Rundskrivelse til NBF.

Siden Udsendelsen af min sidste Rundskrivelse til NBF. er nu atter et Aar henrunden, og det, som Biaar betragtet, det daarligste af de tre sidste daarlige Aar; det bragte med sin Regn, Kulde og Storm kun Stuffelse paa Stuffelse for Biavlerne. Kun Egne med tidligt Foraarsstræk og saadanne med sildigt Eftertræk kunne opvijs en Smule Overskud. Dog efter de seks magre Aar kommer vel nok de seks fede, og naar Haabets grønne Flag atter toner i Naturen, opliver igen med Biernes Opvaagnen Biavlernes fordums Mod.

Hvad nu Arbejdet i vor kære NBF. angaar, da er det ogsaa i dette Aar gaaet sin jævne usorstyrede Gang, og Besøget paa vore Møder har efter Omstændighederne været ret godt, et Bevis paa, at Interessesen for Bisagen endnu trods al Ugunst er vaagen. Et talende Bevis herfor ere ogsaa de nydannede og nyindmeldte Foreninger. Jeg finder derfor her samtidig Foranledning til at udtale min hjerteligste Tak til alle Bestyrelses- og Medlemmer i NBF. for godt Samarbejde i det henrundne Aar. Vi kunne være stolte af at kunne træde ind i det ny Aar med en Styrke af 18 Kredse og c. 800 Medlemmer.

Under Henjyntagen til den knappe Honninghøst troede Bestyrelsen ikke det var hensigtsmæssigt at foranstalte den planlagte Udstilling i Mabenraa, men mente meget mere at handle i den gode Sags Tjeneste

ved at udsætte samme til næste Aar. De af Magistrat og Kredss bevilgede Midler til Omkostninger og Præmier bleve os godvillig overladte til næste Aar.

Endnu en Ting ligger mig paa Tanke, nemlig: vort Foreningsblad „Vitidende“. Paa Grund af Redaktørens Død er det i denne Sommer udgaaet meget uregelmæssigt, men vi haabe nu, at det under den ny prøvede Redaktørs Ledelse vil opnaa sit gamle Stadium, ligesom de manglende Numre ville udfomme inden Nytaar. Vi paaminde derfor vor Bestyrelse om med al Kraft at virke for, at Bladet betids bestilles paant; vi maa jo dog huske paa, at det er gennem Bladet vi faar Midler til Afholdelse af Møder i vore Foreninger. Der vil senere fremkomme Forslag om, at Foreningernes Kasser bære en Del af Bladomkostningerne.

Hellere bestiller man et Par Eksemplarer formange, de kunne maaste anvendes i Sommerens Løb til ny Medlemmer og til Præmier eller som Gave til fattige Biavlere. Vi maa have læsende Biavlere før end vi opnaa at faa rationelle.

De Foreninger, som ingen Afmeldelse sender til 1. Januar, ville derfor i 1899 faae tilsendt det samme Antal Eksemplarer som i 1898.

Rødning, i Novbr. 1898.

T. h. Buchholz.

Fra Kredse.

Vesterskærringe og Omegns BF. afholdt Søndag d. 18. September et godt besøgt Møde hos Stomager H. Jøppesen i Ollerup. Først undersøgte de to velpassede Stader, der fandtes, og Behandlingen af disse fulgtes med stor Interesse af flere af de tilstedeværende, da det var første Gang, de havde Lejlighed til at se et Lavnormalstade. Begge Staderne vare befolkede med Italienerbasterder og det ene af dem havde givet c. 50 K Honning i Overskud. Bierne vare meget fredelige og rolige at behandle. Senere, da Deltagerne vare samlede omkring Kaffebordet, blev der forhandlet om Foreningens Sager. Det vedtoges, at de 10 Kr ., der var tilstaaet fra Amtskredsen, skulde anvendes til at købe et Krainerbifolk for til Foraaret, i Fald et saadant kunde faas. Formanden skulde have Ejendomsret til Folket, imod at han tillagde det manglende af Indtæktssummen. Desuden skulde han avle en Del Dronninger fra dette Folk til at fordele blandt Medlemmerne til en noget nedsat Pris.

A. Nielsen.

Vest- og Nord-Himmerlands BF. holdt Generalforsamling d. 13. ds. i Hornum Stations By. Af Bestyrelsesmedlemmerne fratraadte Lærer B. Hansen, B.-Hornum, og Formanden, H. Vind, Vindblæs, der begge genvalgtes, førstnævnte valgtes derefter som Formand. Det vedtoges at bemyndige Formanden til at affatte og til „Nibe-Løgstør Landboforening“ samt forskellige Pengeinstituter, der kunde ventes at ville bidrage til Biavlens Fremme, at indsende et Andragende om Støtte til Foreningen, der for saadanne Besøb er i Stand til at udrette mere for Sagens Fremgang end en anden Ikke-Biavlerforening formaar.

Ligeledes vedtoges at bemyndige Bestyrelsen til, hvor Begæring derom andet Steds ira fremsattes, at udsende en dertil stiftet Mand til Bispens Bekæmpelse paa Veingelse af, at Indsenderne af Begæringen forud for Hjælpsens Hjælp indmelder sig i Foreningen.

Det tilstræbes saavidt muligt i Tilslutning til og sammen med „Nibe-Løgstør Landboforening“ i kommende Sommer at foranstalte en Udstilling, saafremt den kan afholdes i Alstrup.

Regnskabet fremlægges og godkendes. Næste Mars Generalforsamling afholdes i Hornum Stations By. Næste Mars Delegeretmøde afholdes i Maj Maaned i Vester Hornum. B. Hansen.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 50. Jeg begyndte at drive Biavl i Foraaret 1897, det var med 2 befolkede Trugstader, som jeg købte paa en Auktion. Hulsene, der ere gamle og daarligt forarbejdede, er med 20 Rammer, 8 × 11", uden Magasiner, dem vil jeg kassere til Foraaret og sætte Bierne i nye Huse, som jeg selv vil lave i min Fritid i Vinter. Hvilket Rammemaal vil De raade mig til at vælge? Tror De, at den nye Ramme, 40 × 30 cm., har noget Fortrin fremfor de almindelig brugte Rammer. (P. H.) — S.: Rammemaalet 40 × 30 cm. kan vi ikke anbefale, da vi ikke kan finde noget væsentligt Fortrin hos det fremfor de anbefalede Maal. Men derimod findes der en Del Mangler ved den originale Ramme saaledes som den bruges hos os. Vi vil derfor bestemt fraraade Biavlerne at anskaffe Huse med den gamle. Paa deres Egn bruges mest 10 × 12" og Lavnormalrammen, vælg et af de Rammemaal, men sørg for at faa et godt Modelstade at lave

deres Huse efter, ikke nær alle hjemmelavede nye Huse ere gode Bioliger.

Nr. 51. Jeg er Murer af Profession og har meget travlt om Sommeren, men da jeg skal en Tur til København vilde jeg gerne med det samme besøge Biavlskolen i Roskilde. Jeg havde tænkt at opholde mig paa Skolen en Dag eller to, hvis De tror, at jeg kan lære noget ved det og De ikke har noget imod at jeg kommer? (P. H.)

— S.: Ja, De kan lære meget ved et Besøg paa Biavlskolen, selv om De ikke bliver her mere end 1 a 2 Dage. Hver Formiddag holdes der 2 a 3 Foredrag om Biavl samt Overhøring og om Eftermiddagen anvendes 3 a 4 Timer til Arbejde i Bihaven og der samtales om, hvorfor og hvortledes, at de forskellige Arbejder udføres. Næsten hver Aften over 1 eller 2 af Eleverne sig i at holde Foredrag over et af dem selv valgt Emne og derefter Diskussion, saa der er meget for en Besøgende at se og høre. Enhver Besøgende er velkommen; men hvis deres Tid under tilladt Dem at være paa Skolen under hele Kursus'et, saa havde det jo været langt bedre.

Nr. 52. De er nok saa venlig at bevise mig den store Tjeneste, at anvise mig en Mand, som for gode Ord og Betaling vil ordne mit Bistade for mig, det er et Stade som jeg har købt i Foraaret i Fredericia. Dette Stade er formodentlig ikke saa nøjagtig, som det skulde være, for Bierne har helt klifret det sammen og som aldeles ny Begynder er jeg jo ikke saa driftig til saadan at rumstere med Bierne. (M.)

— S.: Nu har vi heldigvis i næsten alle Egne af Landet dygtige Biavlere, der ere villige til for en rimelig Betaling at hjælpe og vejlede Begynderen. Der er ogsaa flere dygtige Biavlere i deres Egn, som hjælper Begynderne med at ordne deres Bier. Af disse Biavlere ville vi særlig anbefale Dem Gartner N. Larsen, Rørbæk, Frederiksfund, fordi jeg kender ham bedst, han er en ældre erfaren Biavler og var sidste Sommer Elev paa Biavlskolen i Roskilde. Om det købte Stade er nøjagtig lavet eller ikke, kan vi ikke udtale os om uden at have set det, men om ogsaa et Bihus er lavet med de bestemte Maal allevegne, kan det dog blive „klifret sammen“. Grunden dertil er den, at Bierne en Gang i Sommertiden har haft for lidt Plads.

Nr. 53. I et Hovedstadsblad for Søndag den 13de November læses følgende: „Hvæpse i Haven. Smaaflaster fyldes halvt med Vand og bindes ved Binduet eller lignende Steder efter at der er smurt Sirup eller Honning paa Kanten af Flastehalsen“. Hvad siger De til den Anvisning?

(B.) — S.: Meddelelsen, der er for kortfattet, skal være en Anvisning til paa en let Maade at fange Hvepse og sikkert er det, at der i August og Septbr. Maaned kan fanges mange Hvepse i saadanne Flaskefælber; men ligesaa sikkert er det ogsaa, at smører man Honning i Flasernes Hals, fanger man ogsaa mange Bier. Man bør derfor til Løffesoder i saadanne Flaskefælber altid bruge Frugtjaft eller Stum af Frugt, ihllet i Sukker, der smøres i Flasernes Hals. Det søger Bierne ikke efter og det gør ligesaa god Nytte overfor Hvepsene.

Ekko fra Staderne.

Bornholm, i November 1898.

I Aaret 1848 havde vi her paa Bornholm en meget streng Vinter, Østersøen var tilfrosset i en meget lang Tid og da Den den Gang ikke havde nogen Telegraf- forbindelse, saa kom der ingen Nyheder hertil. Vi fik saaledes ikke at vide, at Kong Christian den 8de var død førend 6 Uger efter. Men nu have vi baade Telegraf, Telefon og Pressen og i vore ophlyste Tider, hvor alt skal gaa med Ekspresfart, vil vi Nutidsmennesker ikke lade sig nøje med 6 Ugers gamle Nyheder. Men alligevel er noget lignende i Aar indløbet for Medlemmerne i DBF. Der blev i „T. f. B.“ Nr. 12 indvarslet til et Centralmøde, der skulde afholdes 17.—18. Septbr. i Aalborg, og hvor der skulde vælges Redaktør, Sekretær og Kasferer, Lovene forandres m. m.; men efter 7 Ugers Forløb har vi endnu ikke faaet Meddelelse om, hvad der er sket. Medlemsbladet „T. f. B.“ bliver stadig borte, men maatte at de Delegerede derovre paa Mødet i Aalborg har vedtaget, at „T. f. B.“ ikke skal udkomme mere. Men hvis denne Udeblivelse af Bladet gentager sig ret ofte, da spaar jeg, at DBF.'s Dage snart ere talte.

Vi ere bante til at faa Bladet 2 a 3 Dage efter de bestemte Udgangsdage, med mindre en Udeblivelse af nogle Dage var bebudet i det foregaaende Nummer. Fra den Tid, jeg var Begynder i Biaul, mindes jeg saa tydelig, at jeg længtes efter mit kære Hvilad, som blev slugt med Graadighed ved første givne Lejlighed. Kan Du gøre noget til, at Bladet kan komme til at gaa i sin bante Gengse, tør jeg paa Forhaand takke Dig, og Du vil gaae de mange Begyndere.

H O K.

Espe, d. 10. November.

Mit Udbytte af Bierne i Aar har været

omtrent 100 Kr., det er jo ikke ret meget af 22 Stader; men jeg har ogsaa haft Bipest i en Del af dem. Dette Udbytte er et sikkert Bevis paa, at en godt breven Biaul herpaa Egnen kan give Overskud hvert Aar. For et daarligere Vejr end det har været i denne Sommer kan næppe ventes.

B. Hansen.

Brande pr. Jelling, d. 14. November.

Vi har i et enkelt Aar i Brande Biaulfreds brugt omtrent 700 B Kunsttabler, men iaar har der saa godt som ingen Brug været for Kunsttabler, da der ingen Sværme er kommen og til de gamle Stader har Folk haft mere end Tabler nok. Det har ogsaa været et ualmindelig daarligt Aaar for vor Egn, men vi haaber, at det snart igen maa blive godt for denne Egn af vort Landbrug (Biaulen).

M. Kristensen.

Brevkasse.

Næste Nr. ventes at blive udsendt 8. Decbr.

Kundgørelser.

Hoid Honning

onstes tilføls. Pris og Prover bedes sendt til Apotheker **J. Angsborg** i Roskilde.

Et Parti Honning i Delinger

onstes. Tilbud bedes tilsendt **Danf Vin- og Konserver-Fabrik, Faaborg.**
M. Rasmussen.

Honning købes.

Smuk lys Honning i større Partier købes til enhver Tid. **S. C. Sæfeldahls Esfil.,**
B. Kapel, Gl. Kongevej 100.

Billigste Tilbud paa hele Produktioner af **Honning og Voks** modtager beständig De forenede Biaulerees Honning-Udsalg ved **Jens Hansen,** Blaagaardsgade 4, N. Telf. 3244.

30 Pd. sin udsluget Honning

onstes. Billet med Pris pr. fuldvægtig B bedes sendt til Frederiksberggade Nr. 54, 1 k.

C. Bruun.

Honning købes!

Tilbud bedes sendt med Prove til **Aug. Andersen,** Etageleje.

Tilbud

paa 100 Pund prima Honning af dette Aars Høst med Opgivende af Pris modtages af dette Blads Redaktion i Billet mærket t—n 100.

17,500 Seiten Text.

MEYERS

KONVERSATIONS-
LEXIKON

LEXIKON

Mit 1000 Bildertafeln und Kartenbeilagen.

= Seeben errechnet =

in 5., neubearbeiteter und vermehrter Auflage:

27 1/2 Hefte	je 50 Kr.	17 Bände	je 8 Mk.
57 1/2 Hefte		je 50 Kr.	
17 Bände		je 8 Mk.	

168 Farbentafeln.

17 Bände

57 1/2 Hefte

je 50 Kr.

je 8 Mk.

10,000 Abbildungen, Karten und Pläne.

Verlag des Bibliographischen Instituts, Leipzig.

Probehefte und Prospekte gratis durch jede Buchhandlung.

1888 Farbentafeln.

Biplanter

og Fro af saadanne i mange forskellige af de bedste Sorter jaas hos **Gartner N. C. Andersen,** Nyborg.

Efter min Mand's Død realiseres et større Parti forskellige Citfetter til følgende meget nedsatte Priser:

7800 røde farvetrykte Citfetter 70 Ø.
 8500 udstaarue farvetrykte Citfetter 70 Ø.
 9300 firkaandede Citfetter (Gæte Honning-Lifor) 20 Ø.
 9000 — — — (fulde i Honning) 20 Ø.
 6100 — — — (Honning-Limonade fra) 20 Ø.
 3600 firkaandede Citfetter (Honningvin fra) 20 Ø.
 2400 — — — (bedst bemærket) 20 Ø.
 1700 — — — (sin egne Blomsterhonning) 25 Ø. pr. 100

750 Ets. af „Blomsterfalender for Biavlere“ pr. 100
 20 Kr., pr. Stk. 25 Ø., oprind. Pris 50 Ø.
 618 Ets. af „Honnigen og dens Anvendelse“, 2. forøgede Udg. pr. 100 20 Kr., pr. Stk. 25 Ø., opr. Pris 50 Ø.
 (112 Ets. af Honningen og dens Anv. ding.)
 „Fører i Biavl“, 3. Udgave, 2 Kr.
 4400 Etspl. af „Honnigen som Nærings- og som Lægemiddel pr. 100 10 Kr., opr. Pris 20 Ø. pr. Stk.
Elisabeth Erslev.
 Ordres ekspederes ved **Alex. Rasmussen,** Kallundborg

Ælød. Ælød.

En aldeles ægte, god gammel Ælød faas i større og mindre Partier hos **C. F. Grønning,** Vejrup, Dramminge St. Emballagen beregnes billig, men erstattes ved Tilbageføndelsen.

Godt Bi-Voks.

Tilbud med Pris modtages af **B. Spica,** Kallorvet, København.

Ny Honning købes

til højeste Dagspris. Prøver indsendes med Opgave af Partiet til

H. A. C. Müller,
København's Honninghus.

Paa Jacob Erslev's Forlag er udkommen og faas Boghandlerne:

Fører i Biavl.

Af Hans Erslev.
3dio omarbejdede Udgave.
Pris 2 Kr.

Kantsduk-Stempler

til billigste Priser jaas hos **R. Schmidt,** Birkeløvvej 6, 3. Sal, København V.

Biavl'sredskaber

stort Udvalg, men kun saadanne, der ved Prøve ere fundne at være brugbare, jaas hos **Alex. Rasmussen,** Kallundborg.
 Højeste Rabat til Forhandlere og Forøninger gives.

Forenings-Meddelelser.

Gl. Roskilde Amt's BF. afholder Generalforsamling i Højstetshjemmet i Rosk til de Dagsdag d. 14. Decbr. (Markedsdagen). Til Forhandling: Valg af de efter Tur afgaaede Bestyrelsesmedlemmer m. m. Virksomheden for 1899 bestemmes. Medlemmerne bedes at bestille „Bittende“ for næste Aar hos undertegnede Sekretær jencst d. 22. Decbr.

Driftsbrosch, d. 17. Novbr. 1898.

Jacob Olsen.

Syddjællands BF. afholder sin aarlige Generalforsamling i Ræstved hos Gæstgiver Bendens Ende Lørdag d. 17. Decbr. Kl. 12. Dagsordenen er: 1. Regnskab fra 1. Decbr. 1897 til 1. Decbr. 1898 oplæses. 2. Valg af 2 Bestyrelsesmedlemmer. 3. Valg af en Revisor. 4. Foreningens Virksomhed i 1899 bestemmes. 5. Stal Foreningen sende nogen Delegeret til Centralmødet i 1899.
 Jens Hansen, Fmd.

Indhold af dette Nummer.

Brevkasse	261
Centralmødet (fortsat)	250
Den lave Normaltramme, af Brødrene Nielsen	256
Dronernes Betydning, af Sognepræst Aug. Ludvig	252
Ekto fra Staderne	261
Fra Kredene	259
Nutids-Betrægtninger, af B. C. B. Smith	257
Nyt Bihus, af Jac. Olsen	254
Redaktørliste, af H. P. Hoffmann	249
Rundskrivelse til NBF., af Buchholz	259
Spørgsmaal og Svar	260

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder Rundopretter optages for 20 Ere pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indberedes mindst 7 Dage før de pusses indrykkes.

DBF.'s Bavlsskole i Roskilde. III.

Søndag d. 24. Juli. Om Formiddagen var en Del af Eleverne i Roskilde Domkirke. Om Eftermiddagen holdtes der et Bavlsmøde ved Nymølle, $\frac{1}{2}$ Mil fra Roskilde, hvor de fleste af Eleverne vare tilstede. Gartner N. C. Andersen, der var indbudt som Foredragsholder, efteraa først forestillige Bistader. Stor Opmærksomhed valte nogle godt befolkede Wellstader, deraf særlig et Wellstade med Rammen 14×12 ". Efter at Bierne vare besete, holdt Andersen Foredrag dels om Bavlten før og nu, dels om Bivaaret.

Mandag d. 25. Juli. Nr. 20 efteraa, Dronningen havde lagt Weg i $16 \square$ " af en Table. Nr. 19 undersøgtes. Omlyrningen var kun lykkes med de 2 Celler. Der fandtes en Dronningecelle med Larve paa det Sted, hvor der var givet Bierne Anvisning til at bygge Dronningeceller. I Nr. 1 af Dronningstaderne fandtes den unge Dronning i god Behold. Ved Nr. 19 (\square ' Stade) fandtes der kun Weg i en Table, det viste sig, at Folket havde stiftet Dronning. Bladsen indskrænktes noget. I Nr. 16 fandtes 21 lukkede og 2 paabegyndte Dronningeceller. I Nr. 6 indhængtes en Kunsttable med indlagt tynd Træfiner til Cellesbund, der indhængtes midt i Ingellejet for hurtigere at faa den udbygget, fordi man vilde se, hvorledes Bierne ar-

bejdede paa saadan en Table. Nr. 31 blev undersøgt, en Table borttoges. Nr. 30 undersøgtes, Dronningen fandtes. Dronningstaderne Nr. 1 og 2 samt Staderne Nr. 6, 9, 10, 16 og 20 fodredes.

Tirsdag d. 26. Juli. Besøg hos L. Nielsen, Elisagaard, $\frac{1}{2}$ Mil fra Roskilde. Han havde 3 befolkede 10×12 " Stader. Nr. 1 var stærkt angrebet af Vossmøl, nogle Tabler borttoges til Indsmeltning og for at forstærke Folket blev det givet en Table med tildækket Yngel, som var lige ved at løbe ud af Cellerne. Tavlen blev taget fra Nr. 3. Nr. 2 udviste Tegn til Bipest, der gaves Ejerens Vejledning til at helbrede Stedet. I Nr. 3 blev Yngellejet ordnet; derefter besøgtes Kristensens Bihave i Himmeløv, den bestod af 20 Familier i 10×12 , \square ' og Lavnormalkstader. Hans Stade Nr. 10 var et meget stort Folk, der havde afgivet et Magasin fyldt med Honning og nu stod det med 2 Magasiner paa og havde 16 Kammer i Hovedrummet, og i de 12 af Kammerne var der Yngel paa alle Udviklingsstrin samt 6 Dronningeceller. Det bestemtes, at der skulde dannes en Kunstværn ved at dele dette Bifolk, Huset blev flyttet en halv Alen til Siden og et nyt tomt Hus af samme Rammemaal blev sat tæt op til Nr. 10. Dette blev gjort for at hvert af Husene kunde komme til at staa halvt paa den gamle Plads for at hvert af Folkene kunne faa Halvdelen af Trækbiene. Ingellejet deltes lige, saa der

blev 6 Yngeltavler med paafiddende Bier til hvert Hus og hvert Hus fik 2 af Honningtavlerne og nogle Skr. udbyggede Tavler og Kunsttavler. Da der var lukkede Dronningceller til begge Husene, saa behøvedes der ikke at toges Hensyn til, i hvilket af Husene, at Dronningen kom. Efter at Kunstværmen var dannet, besaaes de andre Stader i Bigaarden, samt Kristensens Jorddrift, hvoraf der var et Par Tdr. Land med Lodi-Hvidkløver og 1½ Land Gul Sennop, der stod i fuld Blomstring.

Onsdag d. 27. Juli. En Sværm indfattes i Stedet Nr. 10 i Bigaarden ved Roskilde, Glasdøren blev borttaget og i Stedet for blev der indsat en med smaa Huller gennemboret Trædør. Af Huset blev Døren aftaget og Sværmen indfattes paa den Maade, at den blev slaet af paa et Tæppe foran Huset. Tæppet var fastgjort ober Stadets Vind. Sværmen løb saa selv ind i Huset, i Sværmen fandtes 2 levende og 2 døde Dronninger. 3 Dronningstabet fandtes en Dronningcelle opreven af Bierne. Finertavlen i Nr. 6 havde Bierne begyndt at udbygge i Midten, men nogle Cellerækker foroven vare næsten helt gnavede bort. En fuldfærdig støbt Kunsttable (Mestertavlen) blev indhængt i Yngellejet for hurtigere at saa set, hvad Bierne vilde gøre ved den. Magasinet blev borttaget. Nr. 9. De paabegyndte Dronningceller fandtes lukkede. Nr. 29 undersøgte; da Tavlerne vare fastbyggede, bleve Baandene fjernede.

Torsdag d. 28. Juli. Det besluttedes at anvende Eftermiddagen til en Udflugt pr. Vogn til Ledreborg og Hertadalen, hvor Gæstgiver D. Hansens 14 Bistader stod til Skolens Raadighed. Nr. 1. Et mindre Bisfolk var angrebet af Møl, rensetes og gaves en Table medtildækket Yngel og en Table med Honning. Nr. 4. Yngellejet ordnedes, Honningtavlerne gaves en større Afstand for at de, hvis Lindetrækket blev godt, kunde blive udbyggede til tykke Tavler. Nr. 5 havde lige skiftet Dronning, dets Yngelleje ordnedes. Nr. 2, en meget stærk Familie, efterfaas, den havde en særdeles smuk Dronning. Nr. 6 var stærkt angrebet af Møl, blev renset og Bladfen indskrænkedes en Del. Nr. 9 ligeledes angrebet af Møl, ordnedes Nr. 3. En Kube til Nedbygning efterfaas. Nr. 7. Yngellejet ordnedes og da der fandtes mange gamle Blomsterstøbtavler, bleve flere af dem fjernede. Nr. 8, der var angrebet af Møl, blev renset og ordnet. Nogle Blomsterbuste nedstaves for at give Bierne fra et Par Stader en bedre Flugtlinie. Ved nogle af Husene var der for lille

Plads imellem Kammerne og Husets Vind. Hjemturen flere i den prægtigste Sommeraften og alle vare glade over det, de havde set, hørt og lært.

Fredag d. 29. Juli. 3 Nr. 20 fandtes nu Larver og mange Ug. Dronningstabe Nr. 1 efterfaas, Dronningen fandtes ikke, men maaske den var gaaet tabt paa Parringsudflugten. Nr. 6. Udbygningen af Finertavlen var fortsat og den fuldfærdige Kunsttable var allerede taget noget i Brug. Nr. 16. Af de 23 Dronningceller vare de 2 oprevne. Nr. 9. Dronningcellerne i bedste Velgaaende. 3 Nr. 10 fandtes der endnu intet Tegntil, at Dronningen var befrugtet. Undervisningen afsluttedes med Forevisning af Lykbilleder angaaende Honningbiens Naturhistorie og praktisk Biavl.

Lørdag d. 30. Juli afholdtes den afsluttende Prøve, hvor DBF.'s Præsident, Trafikschef F. Møller, Marhus, fungerede som Censor. (Vicepræsidenten, Kaptajn S. Schroll, Lyffenssæde, var forhindret i at komme tilstede). Prøvens Udfald var følgende:

	Teori.	Praktisk.
J. K. Mikkelsen	mg.	mg.
A. P. Jensen	g. †	mg. †
Oluf Jensen	mg. †	ug. †
Anton J. Jensen	mg. †	mg. †
Th. Kylling	g. †	mg.
Nr. Skov	mg.	mg.
Hans P. Petersen	ug.	mg.
Hans J. Petersen	mg.	mg. †
A. C. Andreaesen	ug. †	ug.
A. Larsen	ug.	ug.
Nr. Hamburg	ug.	ug.
A. Hovmøller	ug.	ug.
Lærer Hansen	ug. †	mg. †
E. P. Olsen	g.	mg.

Efter at den praktiske Prøve var afsluttet, takkede Kristensen Eleverne for det gode Forhold, der havde hersket paa Biablskolen. A. Hovmøller takkede paa Elevernes Vegne for alt det, de havde lært paa Skolen i Nar. Præsidenten sluttede derefter Skolen med at udtale sin Tilfredshed med, hvad han havde set og hørt paa Skolen, og han bad Eleverne om at arbejde videre paa det Grundlag, som der nu var bleven lagt.

Skolen var besøgt af ikke saa saa tilrejsende Biablere fra forskellige Egne af Landet, hvoraf en fra Bornholm, flere fra Sjælland og Sjælland, som var tilstede under Foredragene og Afhøringen om Formiddagen og under Arbejderne i Bihaven om Eftermiddagen. Næsten hver Aften blev der holdt Foredrag af Eleverne med efterfølgende Diskussion og Samtale, og i disse

Diskussionsmøder deltog de fleste af de Besøgende med stor Iver. Man maa dog ikke tro, at de Besøgende har virket forstyrrende for Eleverne, vi tror snarere, at det har virket opløsende og oplivende og det er at haabe, at Biablerne ogsaa til næste Aar vil aflægge Besøg paa Biavlsskolen.

Foruden af Stolens 2 faste Lærere blev der holdt Foredrag af Lærer Nielsen, Gaaskebæk, Sverrig. Man havde haabet at faa Lektor D. Jensen fra Landbohøjskolen til at tale paa Skolen, men det lykkedes ikke paa Grund af Ferien.

Fra Alex. Rasmussen i Kallundborg var Biavlsskolen tilsendt en Samling af Smaaaredstaber til Brug ved Biavlen, og derimellem fandtes mange gode Ting, og fra N. P. Poulsen, Vitrup, Hølsted, var sendt et Bihus til 4 Følk, det saakaldte „Hønninghus“, det vandt dog ikke Anerkendelse paa Biavlsskolen; thi alle udtalte sig imod saa sammensat en Stadesform, man syntes bedst om Stadet til et Følk.

Hvad taler imod Dzierzons Teori om Kønsvudviklingen blandt Bierne?

Af F. Dietel.

Da henimod Halvtredserne vor ærede Mester Dzierzon opstillede den Paastand, at en Vidronning ogsaa uden Befrugtning under Omstændigheder var istand til at lægge udviklingsdygtige Æg, af hvilke dog stedse kun fremgik mandlige Bier (Droner), da fatte han derved hele den samlede naturvidenskabelige Verden i oppositionel Oprør. Thi ved denne Paastand blev den almindelige og som uden Undtagelse gældende Grundsætning: Uden Befrugtning intet Liv rystet i sin Grundvold. Dog, Dzierzons Standhaftighed og lignende Sagtagelser som hans, gjorde af andre Biablere, slog denne Paastand fast som en uomstødelig Kendsgerning.

Denne vigtige Opdagelse drog nu Zoologernes Opmærksomhed hen paa Biforskningsfaget, og den desværre afdøde Professor Leukart havde vi at takke for den anden derhen hørende Erkendelse, at en Vidronnings Sædblære efter Parringen med en Drone er bleven fyldt med Sædfimer, medens saadanne Sædfim aldrig ere tilstede i en ubefrugtet Dronnings Sædblære.

Disse to fastslaaede Kendsgerninger

dannede som bekendt Udgangspunktet for Dzierzons Teori om Kønsvudviklingen hos Bierne, som kort sagt lyder saaledes: Vidronningen har det i sin Magt efter Behag at lægge befrugtede eller ubefrugtede Æg. Af de befrugtede fremkommer kun kvindelige Bæseener, af de ubefrugtede kun mandlige Bier.

Som man ser, tog Dzierzon den enorme Tilstand, at en ubefrugtet Dronning og selv en Arbejdsbi under usædvanlige Omstændigheder kan lægge udviklingsdygtige Æg, som Normaltilstand for Udviklingen, idet han troede, at der til Droner ikke behøvede det faderlige Bidrag ved Tiltrædelser af Sædfimene i Ægget. Dronerne ere herefter fædrelose Bæseener, og det fornemste Djemed med Parringen overhovedet: Blandingen af de faderlige og moderlige Udviklingselementer til Genudvikling af forplantningsdygtige Efterkommere, havde i Vidverdenen kun ensidig Gylbighed. Men til denne Antagelse ere vi aldeles ikke berettigede, thi det er endnu aldrig uanfægtet paavist, at Droner af ubefrugtede Æg overhovedet ere befrugtningedygtige.

Lægge vi imidlertid dette Spørgsmaal tilside som uafgjort, saa viser der sig dog en videre Konsekvens af den Dzierzon'ske Teori med Henblik paa det samlede Dyrrige som en positiv Umulighed. Efter Dzierzons Teori kan der kun fremgaa kvindelige Bæseener af befrugtede Biæg. Faderens Bidrag ved Forplantningen forhindrer herefter hos Bierne altsaa Fremkomsten af Sønner. Er denne Tanke allerede i sig selv absurd, saa er det endnu vanskeliggere at indse, hvorfor kvindelige Bivæseener kun skulde fremgaa af befrugtede Æg, naar normale, mandlige Bier fremgaa af ubefrugtede. Med Teorien om det vilkaarlige Herredømme og Bestemmelse om Indholdet af Sædblæren har Dzierzon revet Hønningbien ud af Dyrenes Rækker, og anvist den en Stilling, som vi Mennesker sannelig kunde mistenke den. Den har i Dronningens Skikkelse den Evne at kunne bestemme sine Efterkommeres Køn, et Problem, paa hvilket den menneskelige Forstand forgæves har arbejdet i Aartusinder. Vidronningen maa herefter være Menneskene langt overlegen i Forstand og videnskabelig Dannelse, thi hidtil har endnu Ingen kunnet levere Beviset for, at den paastaade Evne til vilkaarlig Befrugtning eller Ifte-Befrugtning af Æggene skulde være en Refleksbidragelse, der maatte indtræde som Følge af en ydre Tilskyndelse paa den Maade, som det dyriske Driftliv overhovedet rører sig.

Saaledes maatte Vidronningen i højeste

Grad være i Besiddelse af de aandelige Fuldkommenheder: Tankegang, Overløg, Fremsynethed, anatomisk og fysiologisk Erfendelse. Men i Birkeligheden er Moderbien et overordentligt stupidt Dyr, som ikke engang kan erhverve den allerprimitiveste Evne til at skelne de tre Celleformer fra hverandre, da den jo ikke besidder de Organer som ere nødvendige for, at den kunde deltage i deres Tilvirkning. Den lægger endog sine Æg i Jordhvbninger, som slet ikke tilhører nogen af de tre normale Celleformer. Hvad lægger den da deri, befrugtede eller ubefrugtede Æg?

Men ogsaa Leukarts anatomiske Resultater angaaende Sædblæren bevise, at Vidronningen umulig kan have det i sin Magt vilkaarlig at befrugte eller ikke befrugte Æggene. Sædblæren har efter hans Undersøgelser som enhver lignende Hertelpose ved Mundingen kun een Luftemuskel. Antage vi nu engang efter Dzierzon, at den lige vilde lægge et ubefrugtet Æg i en Drone-celle og i det Næved Lufts Ringmuskelen, hvad vilde det nytte? Absolut intet, thi den samtidig tænkte Udtræden af en Del af Sædvæssen var jo allerede slet for, og det udglidende Æg maatte nødvendigvis komme i Berøring dermed. Der vilde altsaa imod Dronningens Nuste affættes et befrugtet Æg i Dronecellen. Naar jeg nu paa Grund af alle disse og flere andre Kendsgerninger er fuldstændig ude af Stand til at betragte Dzierzons Teori som forenelig med samme, men meget mere maa anses for en aandrig Tante, af hin Tid paa Grundlag af de dengang til Brug staaende Erfaringer, saa var det med Henblik paa de herskende, modstridende Anskuelser angaaende Dhyrenes Rønsbestemmelse, en højst besværlig Opgave for mig at bringe dem i Samklang med Tildragelserne i Vilket. Betragtninger til alle Sider tvang mig sluttelig til at bygge en selvstændig Mening baseret paa egne Forskninger. Utallige Eksperimenter og omfangsrige Studier bragte mig efterhaanden til denne Overbevisning: Den befrugtede Vidronning lægger under normale Omstændigheder kun befrugtede Æg, og det er Arbejdsbiernes Indflydelse paa Æggene, som afgør, hvad der skal blive ud af dem.

Det kan selvsølgelig ikke her være Opgaven at fremsføre disse Eksperimenter og Resultater saavel som Sammenligninger med de foreliggende anatomiske Forskninger af Jagmænd etc. Men det er vel værd at fremsætte de hidtil bekendte Erfaringer og Kendsgerninger af Biavlere, der taler til Gunst for mine Anskuelser.

Vi vide Alle: Naar en Bimoder pludselig mistes, saa ere Bierne istand til at indvirke paa en Larve, af hvilken der sluttelig vilde være fremgaaet en Arbejdsbi, saa at der i Løbet af kort Tid vil fremgaa en Dronning deraf. Man se nu nøje paa den paafaldende Forskel mellem begge Bæfener: Dronningen har udviklede Rønsorganer, Arbejdsbierne ingen. Derimod have Arbejdsbierne en Række Organer, som Dronningen mangler: Særligt veludviklede Samleapparater indvendig og udbvendig og en meget fuldkommere Haarbefædning, fuldstændig andre Karakteregenskaber og en ganske betydelig afvigende Legemstørrelse. Men at Næringen ikke kan betinge alt dette, beviser den samlede Dhyreforskning, beviser de rige Folk og deres Børn. De ere trods bedste og rigeligste Næring hverken legemlig eller aandelig i Gennemsnit bedre udviklede end fattige Folk og deres Børn, som maa nøjes med mindre og ringere Næring. Der maa tværtimod her komme Indflydelser til at gælde, som i deres Ejendommelighed og overhovedet i deres Væsen endnu ere ubekendte. Sædet for samme er efter min Overbevisning hos Bierne at søge i to forskellige Hertelskreter, og det vil ikke være andet hos de øvrige Bæfener med kønslig Forplantning.

Men naar Arbejdsbierne efter Erfaringen paa den ene Side kan udøve saa betydningfuld Indvirkning paa Rønsudviklingen hos Esterkommerne, hvorfor skulde de saa ikke kunne udstrække denne Evne til den anden Side? Vigesaa godt, som de af et til en Arbejdsbi bestemte Æg formaar at skabe et fuldkomment kvindeligt Uvlshdyr ved Sekreter af Hertler, saa vil de ogsaa omvendt kunne fremstille mandlige Uvlshdyr ved formaalstjenlige Indflydelser, om ogsaa Udgangspunktet maatte være forskjelligt.

I Biernes Liv kunne vi konstatere en Lov, som staar i fuldstændig Modstrid med alle andre levende Bæfener.

Erfaringen lærer os som bekendt, at Børnene hverken have Lighed med Faderen eller Moderen eller med begge. Men hvorledes ser det ud med vore Arbejdsbier? Det langt overvejende Antal af Børnene, Arbejdsbierne, have endog Organer, som man forgæves søger hos Fader og Moder. De kunne kun have faaet dem ved deres Ammers, Arbejdsbiernes, Indflydelse. Paa Grund af denne Kendsgerning ere vi nødte til den Antagelse: Ved Siden af de rene Rønsdyrs Æg og Sædtrevler eksisterer endnu en tredje Faktor, der har sit Sæde i Arbejdsbiernes Hertelskreter og som har ejendommelige Kombinationer. Hvorledes de formentlig virker, vil senere blive udførlig

meddelt. Vor Tid's Zoologis Forskninger kulminerer mere og mere i den Erkendelse: Naturen skaber hverken Ewne eller nogen- somhelst Formation omsonst. Men da Ewnen til at bygge tre Slags Celler er egen for Arbejdsbierne og ikke for Bimoderen, saa maa de første ogsaa alene have den Ewne at have Indflydelse paa, at de i Cellerne ensartet affatte Æg blive afpassede efter samme.

3 Virkeligheden bevise ogsaa mine talrige Forsøg Rigtigheden af min Opfattelse. De have ikke nødig at forudsætte noget- somhelst Overlæg eller bevidst Hensigt hos Arbejdsbierne, men de nødvendige Organer ere virkelig tilstede i Skikkelse af 3 Slags Behaaringsformer og Størrelser, i Skikkelse, som efter v. Siebolds og Dr. Schiemenz's Forskninger ere forsynede med samlede Udførselsgange, alkalisk reagerende Kertelsystem. Derved bliver Bierne inden for vor Forestillingsverden og kan paa Grundlag af min Teori for Fremtiden for- haabentlig atter indtage den dem tilkomende Plads i Dyreriget, saa tror jeg ej heller at skuffes, naar jeg nærer det Haab: Det er os Biavlere, som have afsluret den lille Vi Hemmeligheden om Principet, hvorefter Dyrenes Kønsudvikling gaar for sig.

Hvorfor vantroges DBF.?

Ovenangførte Spørgsmaal har længe lydt mellem Medlemmerne af DBF.; nu er det vel snart tiet til Døde, blot det ikke gaar Foreningen ligesaa!

Skøndt det er mig fuldt bevidst, at det er en kedelig Sag at røre op i, nøder min Interesse for Foreningen mig til at kalde dette Spørgsmaal frem til Besvarelse i Tidsskriftet, hvis et Nr. af dette snart udgaar. Selv formaar jeg ikke at give Svaret; men jeg tør vel antage, at min Medegørelse af, hvad jeg ved derom, vil give nærmere Oplysninger til Efterretning saavel for mig som for andre. — Det var jo et smerteligt Tab, vi led ved Kantor Erслеvs Død, og vi var alle klar over, at det vilde falde vanstelig at faae ham erstattet, samt at Enhver nu maatte gøre sit til, at Foreningen kunde fortsættes i den gode Gænge, hvori den var. Jeg tillod mig derfor straks at anmode Præsidenten om at sammenkalde Bestyrelsen, helst straks og i Kallundborg, saaledes at der kunde blive Beslighed til, at den samlede Bestyrelse kunde følge Ersløv til Jorden og derefter forhandle om, hvad

der nu skulde gøres. Mødet blev ikke til noget, men gennem Tidsskriftet fik vi Meddelelsen om, at Hr. Erслеvs Søn, Cand. mag. C. Ersløv, midlertidig havde overtaget Faderens Gerning i DBF. Det glædede mig og vistnok de fleste Medlemmer, at denne Ordning var truffen, idet vi fra vore Møder kendte Hr. C. Erслеvs Elstvarighed og Kendskab til vore Anliggender, samt tænkte, at han muligens kunde have Ewne og Vlyst til at løfte Faderens Arv. Det gik jo ogsaa helt godt med Sekretærvirksomheden og Udgivelsen af Tidsskriftet i den første Tid, og det var derfor naturligt, at den samlede Bestyrelse ved Mødet i Korsør den 24.—25. April vedtog, at Hr. Ersløv skulde lede Bladet m. m. Aaret ud. Samtidig gav Ersløv Bøfte om at benytte Medarbejdere, hvor hans eget Kendskab ikke slog til, og ved en Vens Hjælp at fortsætte de bakteriologiske Undersøgelser, saa der kunde gives Svar paa Spørgsmaal angaaende Bipest.

Lidt efter lidt begyndte imidlertid Sløseriet med Udgivelsen, og der blev snart almindelig Klage over, at Sekretæren ikke optog indsendte Artikler og Meddelelser eller besvarede Forespørgsler, saaledes som man var vant til. Uden nogen senere Undskyldning udkom 1ste Julinummet ikke, heller ikke noget 15de Augustnummer, og de 1ste August og 1ste Septbr. udkomne Nr. vare meget forsinkede, og hvad der er mærkeligere, siden den Tid er der ikke udgaaet noget Blad, skøndt der i Mellemtiden er afholdt det for DBF.'s Fremtid betydningsfulde Møde i Aalborg.

Regnskabets blev ikke færdigt før i sidste Ojeblik, saa der var ikke Tale om, at det kunde faas til Gennemsyn før Mødet. Der har selvfølgelig ogsaa været god Grund til at anke over, at Mødet i Aalborg blev saa sent indvarslet, og at der ikke forud var indkaldt Emner til Forhandling eller givet Meddelelse om Stemmetallet i Krebsene. Da Mødet alligevel blev saa godt besøgt og Udsaldet af samme vistnok i de fleste Henseender vil være til Bedste for Foreningens fremtidige Udvikling, maa vi vel her sige: Vykken var bedre end Forstanden. Ligesom det gaar med Udgivelsen af Tidsskriftet, gaar det nok ogsaa, saavidt jeg ved, med Meddelelser fra Sekretæren. Ansøgere, Tilbudgivende o. N. have endnu ikke modtaget nogen Bøstet, men leve i Ubished om Mødets Beslutninger.

Selvfølgelig virker paatlagede Forhold til megen Skade for Foreningen. De for Begynderne saa vigtige „Gavnligge Vink“ komme dem ikke til Hænde i rette Tid; det kan ikke nytte at sende Bekendtgørelser til

Bladet, da Ingen ved, naar det udgaar; Ingen har lyst til at sende Artikler eller Spørgsmaal til Bladet, vi se derfor ogsaa, at Rubriken „Spørgsmaal og Svar“ helt er udgaaet af de sidste Numre; Postvæsenet bliver gnavent ved at overreendes med Spørgsmaal om Bladet, Holberne blive ked af at spørge, en Sløvhed og Bigegyldighed indtræder overalt, og, hvis Spørgsmaalet, hvori ligger Skylden, ikke klares, frygter jeg for, at mange Abonnenter ville affige Bladet til Nytaar!

Lad os derfor faae Liv i Bladet igjen, lad Medlemmerne blive kendt med, hvilke Hindringer, der er for Bladets Udgivelse i rette Tid, lad det udkomme, selv om det kun bliver 4^e eller 8-sidet. Og, 3 Medlemmer af Foreningen, laa ikke Haanden af Bladet, men forny Abonnementet for kommende Aar. Det foretagne Valg af ny Sekretær og Redaktør vil nok give Foreningen og Tidsskriftet sin tidligere Fasthed tilbage.

Bejring, den 5te November 1898.

H. Jensen.

Ovenstaaende Artikel er skrevet inden „T. f. B.“'s Nr. 13 udkom, saa Forfatteren vidste ikke, at Redaktionen var gaaet over i andre Hænder. Det, der er forsonit i Løbet af det sidste halve Aar, maa vi beklage, men det kan jo ikke laves om igjen. Vi skal paastynde Udgivelsen af „T. f. B.“ saa meget som muligt. Vi haabe foruden de 2 Numre i November ogsaa at kunne udsende 2 Numre i December Maaned, længere kan vi ikke naa. Det bliver saa kun 2 Numre, der mangle for 1898

Red.

Bornholm og Bipesten.

Det var mig en virkelig Overraskelse og Glæde i Dag atter at modtage vor gamle Bekendt: „Den danske Vitidende“. Jeg anede jo nok, at Hr. Cand. mag. Ejnar Ersklevs private Forretninger vare for overvældende, og finder det derfor særdeles betimeligt, at han i Erkendelse heraf gav Slip paa den, om jeg saa maa sige, officielle Forretning: at være Redaktør af vor Forenings Tidsskrift, som vi jo tidligere i Reglen aldrig behøvede at vente forgeses paa. Jeg benytter Lejligheden til at byde vor nye Redaktør Velkommen, og haaber, at det ikke skal blive altsom føleligt, at vi nu i længere Tid ikke ret have vidst, om vi vare købte eller solgte. Eller med andre

Ord: Det er mit Haab, at den Standsning i Bladets regelmæssige Udgivelse, som vi nu have maattet lide under, ikke skal virke pestagtigt paa Biablersforeningen, om det end ikke kan undgaaes, at den — figurlig talt — faar en lille Feber paa Halsen. Den kommer nok op igjen. Lad os bare ikke tabe Modet. — Nej, den Pest, Hr. N. Riis i Bolberis i Nr. 13 omtaler, den er sikkert meget værre. Og saa den er der jo imidlertid Raad for. Men det er bedst aldrig at faa den. Derfor holder jeg med ham, naar han mener, at vi skulle gøre vort til, at den ikke bliver indført. Jeg har ogsaa i mange Aar altid fravaadet at indføre fremmede Viracer; jeg tror ikke, vi kunne vinde noget derved. Men naturligvis: Ere vi fuldkomment visse paa, at de Bier, vi indføre, ere sunde, saa kan man jo gerne unde sin Næste den Ulejlighed og unyttige Udgift. Og saa vore Kunsttabler bør vi kun købe hos fuldstændig paalidelige Fabrikanter. At jeg ogsaa er fuldt ud enig i, at vi ikke bør købe brugte Bihuseovre fra eller fodre med fremmed Honning, er en Selvfølge. Holde vi nøje over dette og saa iøvrigt passe vore Bier godt, sørge for, at de have tilstrækkeligt, godt Foder og Ro i tætte, lune, mølfri Huse, ja saa faa vi nok Honning igen og skulle heller ikke tabe Modet, fordi vi, idetmindste her paa Bornholm, nu paa tredje Aar have været saadan stillede, at Bierne kun have haist fra Haanden og i Munden, som man siger. Altsaa det er rigtigt:

1. Ingen Indforskrivning af fremmede Viracer, eller, hvis man vil more sig dermed, saa kun med fuld Sikkerhed for, at de ere sunde.
2. Ingen Fodring med fremmed Honning.
3. Intet Indkøb af gamle Huse.
4. Sunde Biholiger.
5. Rigeligt og sundt Winterfoder.
6. Fuldstændig Winterro. — Glem ikke dette sidste. Thi forstyrre vi Bierne, faae de Diarrhoe og dø og raadne, og saa kunde det hændes at vi kunne lave Pest, uden at vi behøve at skrive efter den.

Den 17. Novbr. 1898.

Georg Sojessén,

Formand for Bornholms Biablersforening.

Dronning-Indførelse.

Af D. G. Dunitin, Amer. B.-Journal.

Jeg vil her fremsætte den eller rettere de Metoder, som jeg sidste Aar med Held

har benyttet ved ubefrugtede Dronningers Indførelse. Dog er det ikke muligt paa saa lille en Plads at beskrive alle de Smaaomstændigheder, der bør iagttages for at opnaa det bedste Resultat; men den praktiske Viabler vil snart lære dem at kende.

En Metode, hvorved jeg sidste Sommer indførte mellem 5—600 Dronninger, er jeg særlig godt tilfreds med. Den bestaar simpelt hen i uden videre at sætte Dronningerne ind til Bierne i Smaastaderne, og det gaar som Regel godt, naar disse Regler følges. Disse ere: at Dronningerne ikke maa være over 3 Timer gamle og Bierne skulle være dronningløse i mindst 3 Dage forud. Til alle Tider, naar Honningtræffet ikke er godt, skulle Staderne være uden Dronning 1—2 Dage længere, da de unge Dronninger ellers ere ubfattede for at blive indnøglede efter nogen Tids Forsøb. Det er en Kendsgerning, at Bierne ville antage en saadan ikke for gammel Dronning, naar de have været dronningløse i nogle faa Timer; men Hensigten er jo ikke alene at saa Dronningen antaget, men tillige at saa den befrugtet. Min Erfaring viser, at naar en Dronning bliver tilsat alt for snart, saa vil den uden Undtagelse blive indnøglet og dræbt i Løbet af 2—3 Dage.

For at indføre en ubefrugtet Dronning, der ikke er mere end 3—4 Dage gammel, følger jeg samme Plan, som naar det er en befrugtet. Men at indføre en, der er 5—10 Dage gammel, er en hel anden Sag, og enhver, der ønsker at overbevise sig om dette, kan tage en af de gamle ubefrugtede Dronninger tilligemed en, der ikke er over 3 Timer gammel, og samtidig sætte dem paa en Table med Bier paa, taget fra et Stade, der kun har været dronningløst i 3 Dage. Bierne ville da straks falde over den gamle Dronning, hvorimod den unge vil saa Lov til at gaa uhindret omkring, uden at de stænker den nogen Opmærksomhed.

Naar jeg ønsker at indføre en af disse gamle ubefrugtede Dronninger, venter jeg til Bierne have faaet Dronningceller forseglede og lader saa Dronningen løbe ned til Bierne fra oven i Stedet om Aftenen efter Solnedgang. Det er det sikreste først at rulle den i flydende Honning.

En anden Plan til Indførelse af disse Dronninger er at vente, indtil Smaastadet har været dronningløst i 4 Dage, saa kan der gaaes frem paa samme Maade, som naar en befrugtet Dronning ønskes indført i et Stade, der har været dronningløst i nogle faa Timer, eller hvis Dronning lige er udtaget.

Alle disse Anvisninger gælder for Familier, eller Smaastader, der er i normal Tilstand, bortset fra, at de ere dronningløse.

Den blandede Bedrift.

Af Th. Buchholz, Rødding.

Om ovenstaaende Tema findes i „Leipz. Bienenzeitung“ af C. Krüger en velstreven Artikel, som ikke er uden Interesse ogsaa for vore Egne, da samme Klage af de samme Grunde ofte lyde ogsaa hos os.

„Saalænge vi have haft den bevægelige Tavlebygning — og det er nu næsten et halvt Aarhundrede siden — vil de Klageraad ikke ret forstumme, at samme ikke ret passer for Hvermand, ja at samme endogsaa undertiden er Skyld i, at saa mange gamle Bigaarde nu ligger øde samt at ogsaa den dannede Mobilbiabler ofte ser sig nødsaget til at besolle sine tomme Kasser paant med Bisolt fra de ellers saa foragtede Straakuber. Disse Klager giver Anledning til forskellige Betragtninger, de lærer os to Ting: at Mobilbygningen ikke passer for Enhver, og at Straakuben bliver foragtet af Kassebiableren. Paa disse to Ting maa vi have vor Opmærksomhed henvendt, dersom vi ville skabe en sund og blomstrende Biavl for Folket.

Det lader sig ikke nægte! Kassebiablen er ikke enhver Viablers og heller ikke Smaamandens Sag, som mere behandler Bierne efter overlevede Lærdomme og Erfaringer, heller ikke dem, som, omendstønt han har Kundskaber nok, dog ikke har tilstrækkelig Tid tilovers til Behandling af Bierne og enten hele Dagen er beskæftiget borte fra sit Hjem eller ogsaa ofte er paa Rejser. Til Mobilbedriften hører ikke blot Kundskaber, men ogsaa Færdighed til at forfærdige Biboliger og Kammer. Mangler denne Færdighed, saa opstaar ofte det værste Jufferi, Biboliger med vindskæve Vægge, i hvilke Kammerne til Nød lader sig trykke ind, men ikke lader sig tage op igen, eller ogsaa passer den samme Kamme ikke overalt i samme Kasse.

Endvidere hører der en fylbt Pengepung dertil; thi Brødder, Zink, Hængsler, Glas, Kammer, Afstandsflodjer og Søm — alt koster Penge. Hvem, der sætter sine Penge i Biablen, gør det i Haabet om inden kort Tid ved et større Udbytte at blive holdt stadesløs. Men, for overhovedet at opnaa Udbytte af sine Bier, er godt Vejr i rette Tid nødvendigt, og for at forøge Udbyttet, ere Kundskaber absolut nød-

vendige. Men hvor ofte mangler begge Dele?! Bisolkene formere sig rigtignok og ny Kasseer maa skaffes tilveje, men Udbyttet staar ofte langt tilbage for de overmaade store Forhaabninger. Men den bestedne Rubebiavler fletter selv sine Straakuber med sine Hænder og han kender ingen Udgifter til Tablepresse og Udslynger og selv om han en Gang intet høster, saa har han dog intet Tab og langsomt ser han sine Bisolk formere sig.

Seg maa udtale det: den høje Betydning af Mobilbedriften bestaar ikke i, at man anbringer sine Bier i Kasseer, den beror paa Opfindelsen af den bevægelige Tablebygning i Forbindelse med Udslynger og Tablepresser. Den sædvanlige Mand, saavel som Begynderen, de lever i den Indbildning, at det hele ligger i Vikassen, om Høj- eller Lavstade i Kammens Højde og Bredde, ja det ligger i Glasvinduene. Man skulde virkelig ikke tro det, men den Mening er fremherskende. Kommer en Rubebiavler hen til en Kassebiavler, saa ser han alting nøje efter og lærer hvad han har set hjemme, tømmer Kasseer sammen, sømmer Kammer sammen, bestiller sig Glas til Døre og tror nu at være en fuldblods Mobilbiavler sin de cieele; men til Tablepresse og Udslynger trækker han ikke Pungen op afommen, her at tale om Mobilbedrift, vilde være latterligt.

Men der gives ogsaa Egne, hvor samme endog ikke er rigtig paa sin Plads: f. Eks. Hedeegnene, hvor Lyngen steds afslutter Træffel. Hvem, der ikke inden denne Tid har kunne slynge ud for den Biavler, er det i saadanne Egne nu forbi. Nu hedder det at stille Maskinen tilside. Man maa meget mere nu skære Tavlerne ud af Kammerne. O! hvad er dog det? der sidder jo en Kunsttable midt deri. Som Tablehonning kan man altsaa ikke engang sælge denne Honning, man maa derfor lade den løbe ud eller pine den. Man bør derfor i Hedeegne ingen Kunsttabler bruge, men lade Bierne bygge paa Strimler i Honningrummet. Gør man nu dette, saa vil man heller ikke kunne udslynge Vind- og andre Honninger, som falde før Lyngtrækket; thi de af Bierne selv byggede Tavler ville for det meste sønderbrydes i Maskinen.

Det er jo en gammel Erfaring, at Bierne overvintre godt i Straakuber. De gode, tykke, flettede Staavægge holde sig varmere end Trævægge, der ere bedre Barmeledere. Endvidere bygge Bierne deri som de selv ville og de gøre det ved de Krumninger og Buler som vise sig paa Tavlerne, Forbindelser, Nabninger og Broer, alt bidrager Sit til at gøre Bierne

Opholdet saa behageligt og bekvent som muligt. I Yngelrummet maa der ikke findes for meget Træ. Betragter vi nu en Gang Kassen, saa finde vi overalt Nabninger imellem Væg og Kammer, imellem Kammer og Døre, imellem Yngel- og Honningrum. Om Sommeren bestræber man sig for saa meget som muligt at frembringe flere Nabninger ved at indskyde tomme Tavler, stundom endog en Masse ad Gangen, hvorvidt de blive udbyggede, afhænger af Biernes Byggelyst, og denne er atter afhængig af Træet og Vejrlig. Regelmæssig finder man ogsaa Tablestumper byggede baade paa Loft, Vægge og Døre. Ethvert Indgreb i Yngelstet bliver altsaa ledsaget af samme Forstyrrelser. Ved Straakuben falder denne Indgriben os slet ikke ind. Vi have kontrolleret Bygningen, da den blev opført og dermed færdig.

Paa et andet Standpunkt maa man stille sig med Hensyn til Honningrummet. Samme maa være til at stille fra Yngelruben. Som Honningrum maa anbefales Magasiner med Kammer til at sætte ovenpaa og nedenunder Ruben; høje Kammer indtil 20 cm., naar der slynkes ud, lavere do., naar der høstes Tablehonning. Kun Udskæring og Udgravning maa forkastes. Urene Honningtabler sætter man hellere foreløbig tilside, saaledes som de ere; thi man kan ofte uformodet finde Anvendelse for dem paa Bistanden.

Det er altsaa den blandede Driftsmaade, som kan anbefales. Hold Bierne i Straakubiger med Magasiner til Over- og Undersæt. Man kan ogsaa se dens Mobilitet i den lette Bevægelighed, den raske Haandtering med den, dens lette Transport. Vi kunne ikke være blinde for godt byggede, rummelige Kasseers Fortrin; men for den almindelige Biavler og egne Forhold kan den blandede Bedrift anbefales for at fremhjælpe en ydedygtig Folkebiavl.

Vi vil i et af de følgende Numre fremkomme med vore Bemærkninger til ovenstaaende Artikel. Red.

Biaaret og „Bitidende“.

I „Bitidende“ Nr. 11 har Hr. Georg Mathiasen, Hammersholt, blandt andet fremdraget det uheldige Nar for Biavlens ved den ringe Honninghøst og det store Tab, Foreningen har lidt ved Kantor Erslevs Død, og det kan jo desværre ikke nægtes, at begge Dele kun er altfor sandt. Det første tænker jeg, at vi kommer over uden

stor Vanskelighed eller varigt Tab for Foreningens fremtidige Udvikling, thi det er jo en Gang saadan, at Biablen her i Landet er ikke saa paalidelig en Drift, at Nogen med Sikkerhed kan forudsige noget bestemt med Hensyn til Udbyttets Størrelse. Værligst har en overordentlig stor Indflydelse paa, hvormeget der vil kunne bringes ud af denne. Det er en Erfaring, som man ikke behøver at være gammel Biabler for at blive klar over. Sidste Aar maa vel regnes til de allerfletteste, men heldigvis hører det dog til Sjældenhederne at træffe en Sommer af samme Bestaffenhed som den forløbne. For min Egn's Vedkommende skal vi gaa 10 Aar tilbage i Tiden for at træffe et Sidestykke hertil. Det var det bekendte Udstillingsaar i København, hvor man for at tage den Del af Udstillingen i Ojesyn, som omfattede Biabl, næsten maatte vade sig frem. Naar der saaledes indtræffer et meget slet Honningaar, saa forekommer det mig at virke i to Retninger, da det ikke alene er et Tab for den eneste Biabler, at han bliver affaaret fra denne Indtægtskilde, men det har utvivlsomt tillige en øjeblikkelig Indflydelse paa Foreningens Fremgang, idet mangen en Biabler taber Interessen og derfor ikke gør sig den Ulejlighed, som er forbunden med at sætte Bierne i forjvarlig Vinterstilstand, der særlig i de mindre gode Aar kræver det største Arbejde. Det er jo netop i de daarlige Honningaar, at en Biablers Dygtighed bliver sat paa Prøve, derved at han foretager Fodringen baade i rette Tid og i saadan et Omfang, at Bierne have tilstrækkeligt til Livets Ophold. I 1888 høstede jeg 60 R af 11 Bisfamilier, men for at faae det ringe Kvantum Honning pr. Bisfolk, maatte jeg fodre med over dobbelt saa mange Pund Mandis. Overvintringen blev fortrinlig, og de forskellige Bisfolk udviklede sig stærkt i Foraaret 1889, saaledes at de vare temmelig birige ved Begyndelsen af det usædvanlig gode Hovedtræks Indfindelse. Udbyttet blev af de ovenfor nævnte 11 Bisfamilier 800 R Honning, og dog havde de tilstrækkeligt at overvintre paa, uden at jeg var nødsaget til at skulle fodre. Man ser altsaa deraf, hvor forskjellig en Indtægt Biablen kan give i to paa hinanden følgende Aar, og man lærer, med hvilken Fordel Fodringen i et saa honningfattigt Aar kan benyttes. Men det, som man desuden lærer og som har den allerstørste Betydning for Biablsagen i sin Helhed, er, at det gælder om at holde Interessen oppe i Haab om, at selv om de meget gode Honningaar kun ere sjældne, saa indtræffe de dog i Almindelighed med nogle Aars Mellemrum og saa til Gengæld

undertiden endog med saa stor en Rigdom, at et enkelt saadant Aar kan erstatte flere flette. Man forstaar altsaa, hvor vigtigt det er, at Alt er i Orden, thi uden det faar man ingen Fordel af, om Aaret er nok saa honningfyldende. Det andet Uheld, Foreningen har lidt ved Tabet af Kantor Erslev, vil desværre utvivlsomt blive af meget varig Bestaffenhed. Sa det har allerede i den forløbne Sommer sat sit Mærke i Biablerforeningen ved den Langsomhed og Uregelmæssighed, med hvilken Foreningens Blad er udgaaet. Ganske vist kan og maaste bør man til en vis Grad undskyldte Hr. Ejnar Erslev, der saa uventet maatte overtage hele Ledelsen af Medlemsbladet, men Sagen i sin Helhed er efter min Anskuelse ikke tjent med en Uregelmæssighed af saadan en Art som den stedfundne, og det forekommer mig, at man med Villighed kunde forlange, at den Sag var bragt i Orden allerede for lang Tid siden. I afskillige Aar har Biablerforeningen været ført paa rette Spor i saa Henseende, og det har sikkert haft en ikke ringe Indflydelse paa Foreningens store Fremgang. Et saadant Blad som „Vitidende“, der jo ikke alene udgaar for at samle Medlemmer, men ogsaa og særlig i Sommermaanederne at sprede saadanne Bink, der ikke sjælden for den Undøvede kan give øjeblikkelig Nytte, maatte udgaa med stor Nøjagtighed. Det kan ikke undgaa, at Interesserne for Manges Vedkommende maa sløves, naar der ligesom ikke er nogen Gang i det Hele, og hvorfor kan der ikke være det? Vi ser jo med de mangfoldige Ugeblade, der udgaar, at det kun er undtagelsesvis, de ikke komme Holderne i Hænde paa den forud fastsatte Dag. Kunde vi naa dertil i Biablerforeningen, var utvivlsomt meget vundet, og det vilde sikkert i høj Grad medvirke til Foreningens Fremgang.

Driftebrohus, den 24. November 1898.

Jacob Olsen.

Fortid, Nutid og Fremtid.

Af Lærer P. N. Rosentjær.

Naar jeg i Dag for første Gang træder frem paa Areenaen beder jeg Bladets Læsere om ikke at tage Hatten af, førend De ser Manden. Jeg hører ikke til de ældste blondt Biablerne og gør ingen Fordring paa at blive regnet for en Autoritet, der skal være i Stand til at belære ældre og yngre Biavlere; men Biablen er bleven mig kær, og derfor drifter jeg mig til at tage et Tag med for om muligt at hjælpe til at

bære Sagen frem i et sundt og godt Spor. Jeg vilde gerne være med til at hjælpe Diablen frem til at blive, hvad den fortjener at være, nemlig en lille Vøstestang i det økonomiske Tryk, som Tidernes Ugunst har lagt over Slægten. Skal det lykkes, da maa vi ikke vægre os ved at se os selv og vor Slægt i det Lys, vi og den i Virkeligheden staa i; vi maa se paa Forholdene som de ere og søge sikker Grund at bygge paa paa Diablens Omraade.

Det er maaske længe siden, Tidernes Tryk har været følt saa stærkt som i vore Dage. Det er jo en underlig Brydnings- og Gærings Tid, vi leve i; en Tid, hvori det vore Forfædre nøjedes med, ikke kan staa til for os. Vi føle det alle, vi føle, der skal mere til for os end for hine paa næsten alle Omraader, og mange spørge bekymrede, hvad skal dog Enden blive. Den Udvikling, vore Fædre naaede til i Skolen, er ikke længere tilstrækkelig, der skal flere Kundskaber og mere Udvikling til for at være dygtiggjort til at tage Kampen op senere hen i Livet, hvilken Livsstilling, man saa end vælger sig. Der stilles stedse større Krav til hver enkelt for at bestaa i Konkurrencen. En Gang hed det jo, naar en ikke kunde blive andet: „Han kan blive Landmand“, men ogsaa denne Udvej er bleven vanskeliggjort paa mange Maader, saa der skal ogsaa Dygtighed til for at bestaa som Landmand.

Tiden er kommen, da de smaa Bifortjenester blive regnede med. Man behøver blot at tænke paa Fjerkraesagen og Væg-eksporten, hvilken Udvikling og Fremgang har denne Sag ikke naaet, for at overbevise sig derom. Det gør ikke saa meget, fordi en Sag koster noget at sætte i Gang, naar den blot er rentabel. Tidernes Ugunst nøder Folk til at kaste sig ind i Udviklingens Malmstrøm, ligesom den ogsaa nøder dem til at regne efter, hvad der kan betale sig. Blandt de Bierhvervsgrene, som kunne betale sig, tør jeg dristig nævne Diablen. Den er rentabel, naar den bliver dreven paa rette Maade. Der er sikkert nok adskillige Mennesker, som ere komne til det modsatte Resultat, men det er ikke Biernes Skyld og heller ikke Diabltidernes Ugunst, skønt disse ogsaa i de senere Aar ere blevne mærkede, men derimod Diablers egen. Denne har nemlig ikke søgt tilstrækkelig Udvikling og Uddannelse for at træde ind i Livskampen paa Diablens Omraade. Der skal her som overalt en større Udvikling til end den, vore Fædre og Forfædre vare i Besiddelse af.

Der er 10 Stormagter, som vi nødes til at respektere, den første er Penge, den

bøje alle sig for. Vi vide alle, at en Sag ikke kan iværksettes uden Penge, heller ikke Diablen. Mange have saa tænkt som saa: „Denne Magt raader jeg over, for mig kan det være en let Sag at begynde Diabl og sejre“, men Sejren udebliver maaske, og der bliver kun Tab paa Tid og Penge, og Omkvædet bliver dette: „Diablen kan ikke betale sig!“ Diablen bliver opgivet af vedkommende, og Diablsagen bliver derved hæmmet i Stedet for fremmet.

Den anden Stormagt er Kundskaber, den bøjer mange, men ikke alle sig for. Mange Penge, men saa eller ingen Kundskaber, kan nok give et Menneske en vis ydre Værdighed, og det kan tiltoinge sig en Slags Respekt, men det giver ingen indre Udvikling og Dannelse og erhverver han det ikke Agtelse hos andre, selv om Mennesket ogsaa bevares i Ydmyghed og Sagtmobighed. Ere disse to Egenskaber derimod forenede med Kundskaber, da bliver der den indre Udvikling og Dannelse hos Mennesket, saa det tiltvinger sig baade Agtelse og Respekt hos andre. Penge uden Kundskab kan som Regel ikke bringe et Menneske fremad, men snarere tilbage, men Kundskab uden Penge kan meget godt give et Menneske en god og lys Fremtid, dog skal her tilføjes, at Kundskaberne bør ligge paa det Felt, man skal bevæge sig, hvis det rette Forhold skal være til Stede; er saa den anden Stormagt: Penge ogsaa til Stede, da er der jo størst Haab om et godt Resultat. Alle bøje sig ikke for Kundskab, hvilket man har tilkendegivet i et saadant Udtryk som dette: „Vi have ikke lært andet end dette og hint i vore unge Dage, men vi ere komne godt igennem Verden“. Vi møde jo ogsaa hos mange en underlig Vigegeuldhed for alt, hvad der hedder Oplysning. Penge ville de nok have, men Kundskaber søger de ikke, ja foragter dem næsten.

Naar nu saadanne aande ig dobne Mennesker tage fat paa Diablen i vore Dage, da alt, ogsaa Diablen, er helt forfælsket, hvad den var i Fortiden, er det da saa underligt, at Resultatet bliver mindre heldigt, ligt Nul eller negativt, og vedkommende kommer saa til Slut til samme Resultat, som Pengemanden kom til: „Diablen kan ikke betale sig!“ og vi andre kunne kun beklage Manden, men ikke hjælpe ham, uden at han vil erkende sin Svaghed og se at komme bort fra den. Den, der har Penge, men ingen Kundskaber i alt Fald paa Diablens Omraade, kan jo paa en Maade hjælpes; thi hvad kan man ikke saa for Penge. Han kan saaledes lægge Dristkapital til og saa leje Folk til at drive

Viabl for sig, hvis der er nogle saadanne at faa der paa Bladsen; men det bliver jo ingen ophøjst Stilling, han selv kommer til at indtage. Derimod er den aandelig dovne, som ingen Penge har, mere uheldig stillet; thi leje Folk til at arbejde for sig, fornaar han ikke, drive Viablen selv, kan han ikke, han søger saa at hjælpe sig med Godgørenheden hos sine Medmennesker i Viablen eller at ty til de stedlige Viablerforeningers Virksomhed og for en Tid saa Hjælp der, men denne Raade at drive Viabl paa gaar ikke i Længden. Virksomme Folk, som ellers nok vil være til Tjeneste, blive snart fede af at hjælpe den dovne. Vil et Menneske derimod gerne lære for at blive dygtiggjort til at arbejde paa egen Haand, da kan en saadan Fremgangsmaade bedre billiges.

Naar et Menneske naar Skæls Nar og Alder og skal til at søge et Virkefelt, begynder det som Regel ikke paa egen Haand, men søger en Lærermester, nogle oplæres gennem mange Nar i Landvæsenet, andre til Haandværkere og atter andre til Købmænd o. s. v., men der er vist ingen, der søle sig dygtige til nogen af Delene uden først at være uddannede. Meget af det, som der tages fat paa, naar man bliver voksen, har man jo faaet Undervisning i fra Barns Ben af, idet man har gaaet og hørt og set paa de ældre gennem hele sin Opvækst. Men saaledes er det ikke med Viablen for de flestes vedkommende, og mange, som tage fat paa Viablen, komme derfor af Sted ligesom den nye Degn, der ikke var Landmand; da hans Ko kælvede, vilde han være god ved den og gav den et Hjerdingfar Korn og en god Spand Vand, men det var for meget af det gode og betom Koen saa ilde, at den døde.

Vore Fædre og Forfædre kunde tage fat paa Viablen uden Forkundskaber eller med meget saa Kundskaber, fordi de stode saa godt som ubivksomme ved Viablen; der skulde ikke megen Kløgt til for at faa en Sværm i en Kube og sætte den fra sig paa en Skammel, for saa om Efteraaret at sætte en Svovlpind ind til dem og dræbe dem. Det fortjener næppe Navn af Viabl. Denne Driftmaade har heller ingen Fremtid for sig paa de bedre Egne i vort Land, siden Agerbruget kommer ind i det Spor, hvori det nu er. Den Gud, som styrer alle Ting, har ogsaa ladet Viablen stride fremad og ført den over i et andet Spor samtidig med, at Landbruget er freddet fremad. Ligesom Viden og Kunst gør sig gældende paa Landbrugets Omraade, saaledes maa disse ogsaa gøre sig gældende paa Viablens Omraade. Den, som ikke vil

bøje sig derfor, nødes til at træde tilbage og kan ikke længere være med i Kampen for Viablen. Og den, som vil begynde fornuftig, nødes til at søge Lærdom førend han begynder eller i alt Fald samtidigt for at faa et godt Resultat. Derfor er mit Raad til alle vordende Viablere og til mange, som have begyndt: vær ikke for selvklod eller for stolt til at gaar i Lære. Gaa hen til den øvede Viabler og je og lær af ham, førend du selv begynder eller samtidig dermed. Og vil du virkelig dit eget Vel paa dette Felt, saa maa du endda sætte dig hen og læse selv, vi have jo baade Bøger og Blade, der behandler denne Sag ret grundigt. Sig ikke: "Jeg har ikke Tid, jeg har ikke Raad!" Har du maaste bedre Raad til at give dyre Lærepenge, Tab, end til at give en lille Del af en net lille Vijortjeneste. Jeg har ikke Raad dertil. Der skal jo Vidm og Uddannelse til alt, tro derfor ikke, at Viablen er undtagen.

Honningkager.

"Til Julen bager Alle", siger et gammelt Mundheld; vi har derfor tænkt, at et Par Opkrifter paa Honningkager ville være særdeles velkomne. Da Karet er saa knapt med Honning, har vi valgt et Par Opkrifter paa Kager, hvor der ogsaa benyttes Sukker. Sukkeret bør enten være Randis eller Demerara, Sirup maa ikke benyttes, thi derved taber Kagen sin Velmag og sit gode Udleende.

Husholdningskage. 1 \mathbb{K} Sukker kommes i en Gryde, og derpaa slaas saa meget Vand, saa det lige staar over Sukkeret. Det koges ved en svag Ild, til Sukkeret er næsten helt opløst, saa kommes der 1 \mathbb{K} Honning i Gryden, og naar dette har kogt, tilføjes 1 Thestefuld stødt Kamel og lidt Mustat. 2 a 4 \mathbb{Wg} og 3 Thestefulde Natron piffes sammen og røres derefter ud i Opløsningen. Naar dette er blevet noget afkølet, røres det sammen med 2 \mathbb{K} Mel til en tyk Dejg. Bladen smøres med lidt Smør og Dejgen smøres paa Bladen i et Lag paa godt $\frac{1}{4}$ Tomme. Lidt fint hakkede Mandler strøs ovenpaa. Det bages ved rasst Varme, for saa hæver det sig bedst. Naar Kagerne ere afkølede, skæres de i Stykker. Kagerne holde sig længe og smage bedst, naar de ere en 8 a 10 Dage gamle.

Peberkager. 2 \mathbb{K} Honning gives et Optog, tages af Ilden, tilføjes 2 \mathbb{K} stødt Sukker og saa meget Mel, at det kan bearbejdes til en Dejg, som man lader staa

i 24 Timer. Derpaa gennemælttes Dejgen med 5 Eg, 3 Kv. Rancel, 3 Kv. Kelliker og 1 Kv stødt Kardemomme samt den revne Skal af en Citron og fint skaaret kandiseret Citron- og Pommerantskal, 1 K grovt stødt Mandler og 6 Kv. Potasse, der opløses med lidt Vand. Dejgen udrulles til $\frac{1}{4}$ Tomme, det støres i firkantede Stykker, der sættes tæt ved Siden af hinanden paa en med Mel bestrøet Plade og bages ved stærk Varme. Medens de bages, koges $\frac{1}{2}$ K Sukker, og naar Kagerne komme ud af Ovnen, stryges Sukkeropløsningen over dem med en Pensel.

Fra Kredse.

Elbo m. fl. Herreders BF. afholdt d. 14. November i Fredericia sit aarlige Centralmøde. Formanden, Bogbinder N. Ladegaard, bød de Mødte Velkommen og mindedes i hjertelige og velmente Ord afdøde Sekretær og Redaktør H. Grælev.

Regnskabet for 1897 fremlagdes og godkendtes. Genvalgte blede den tidligere Sekretær og den efter Tur fratredende Revisor. Som Delegerede til DBF.s Centralmøde for 1899 valgtes: Bogbinder N. Ladegaard og Lærer Rosenfjær samt som Suppleanter Stabssergent Thyngensen og Gaardejer Søren Nielsen, Nyl.

Virksomhedsplanen for 1899.

Det vedtoges at modtage Pengetilskud fra Hovedforeningen i Stedet for Vandrebiblioteker og at lade egne Biblioteker afholde Møderne i Sogne- og Bykredse efter Begæringer fra Kredsformændene eller efter Bestyrelsens nærmere Bestemmelse.

Endvidere afholdes efter Bestyrelsens nærmere Bestemmelse en Bibliotekstilling i Fredericia i den kommende Sommer, og saafremt en saadan paa Grund af slet Hønningaar ikke kan afholdes, jaa foretages Hjemmepremieringen i Kredse efter samme Regler som for 1897 bestemt (se Tidsskrift Nr. 18 1896 Side 266 og 267).

Opmuntringspræmier for indeværende Aar til ubemidlede Biablere tilkendtes og hertil maatte anvendes indtil 100 Kr.

For ekstra Arbejde — paa Grund af Tidsskriftets Udeblivelse — hvorved af Indvarsling til Møder m. m. umuliggjordes og som derfor maatte ske skriftlig til Kredse, tilstodes der efter Lærer Rosenfjærs Indstilling Sekretæren et Honorar af 5 Kr. for 1898

Det overdroges Bestyrelsen ved Forhandling med Bestyrelsen for Koldings og Vejle Biablerforening at gøre Forsøg paa

en Sammenslutning af Biablerforeningerne i Vejle Amt.

Sluttelig vedtoges det for Foreningens Regning at sende Lærer Rosenfjær som Foredragsholder — efter forud Overenskomst — til Elbo m. fl. Herreders Landboforeningers Møder, der i Winterens Løb afholdes med et i Krybbily Kro og et i Hvilsted Kro.

Fredericia, den 14de November 1898.
Bjerregaard,
Sekretær.

Til
Biablerne i Aars-Gislum og Slet
Herreder.

Ved Nytaar 1898 stete, efter forudgaaet Underhandling, en Sammenslutning af Hornum-Kredsen og den gamle kendte „Vest-Himmerlandsforening“. Formaålet er at udvide Foreningen til at omfatte ovennævnte 3 Herreder. Grunden er, at en lille Forening vanskelig trives, men snart sygner hen. Derfor Biabler i de 3 Herreder, slut Eder til os; Inddel Eder i Sognekredse ligesom vi, og vælg Eder en Sogneformand, til hvem I indbetaler 2 Kr., hvis I ville have „Vitidende“, og kun 50 Ore, hvis I ikke ville, men kun være Medlem af Foreningen. Sogneformændene sender mig, der atter er valgt til Foreningsformand, Pengene og Medlemsfortegnelse. I skulle da snart spørge Nylt fra mig og erholde al ønskelig og mulig Hjælp. Mange have Vipest uden at ane det, hvoraf Bierne dø, andre tabe Bierne af andre Sygdomme og Marsager, som den ukyndige og udenfor Foreningen staaende trænger til at hjælpes for. Foreningen søger Støtte hos Penge- og andre Institutter og den har til Formaal at hjælpe alle Medlemmer, men den kan bringe bedre Hjælp, jo større den er vokset sig. Der skal være en Kreds i Lundby — slut Eder sammen med os Lad os komme til at arbejde i Fællesskab her paa Egnen, det gavner os alle bedst.

B. Hornum Lærerbolig pr. Hornum
St., d. 20. November 1898.

B. Hansen.

Vejle Amts BF. holdt d. 26. ds. Generalforsamling i Vejle. Beretning om det forløbne Aar afgaves.

Foreningen har haft lidt Fremgang fra forrige Aar. Der er saaledes oprettet to nye Kredse i Gadsbærg og Vindelev, der hver har haft talrig Tilslutning Foreningen havde ved Regnskabets Afslutning en Kassebeholdning paa ca. 32 Kr. Men ved indgaaende Restancer og Tilskud fra Hovedforeningen vil Beholdningen blive ca. 50 Kroner.

Regnskabet godkendtes.

Uf Bestyrelsesr edlemmerne afgit Lærer Westberg-Nasmussen, Zerled, Lærer Fog, Wandel, og Hr. Tapager, Windelen. Westberg-Nasmussen og Tapager genvalgtes, og som nyt Bestyrelsesmedlem valgtes Jens Buch, Ribdelund.

Et Regningskrav fra Biavlslærer Grønning for nogle afholdte Møder behandlede. Efter hvad det oplystes, var Møderne mislykkede til Dels ved mangelfuld Korrespondance fra Hr. Grønning. Det vedtoges derfor kun at udbetale Grønning Halvdelen af den forlangte Godtgørelse.

Under Drøftelse af Virksomhedsplanen for det kommende Aar fremsatte Formanden Forslag om at uddele nogle Bifasjer til mindrebemidlede paa billige Vilkaar. Dette Forslag vandt stor Tilslutning i Forsamlingen og det overdroges Bestyrelsen at ioverkætte det foreslaede paa den hensigtsmæssigste Maade.

Foreningen har i Aar ladet afholde nogle Møder ved Formanden, Lærer Holm, Søndermarken, og Snedker Boesen. Det vedtoges at fortsætte med lignende Møder ad Aare, da det havde vist sig, at disse Møder havde givet et godt Resultat.

Snedker Boesen, der havde været Foreningens Udsending til Hovedforeningens Generalforsamling i Aalborg, oplyste, at det var bleven vedtaget at centralisere Foreningerne noget mere, saa der kun blev en Hovedbestyrelse i hver Amt. De Foreninger, der ikke vilde gaa ind under en Amtsforening, kunde ikke vente nogen Støtte af Hovedforeningen. I Tilslutning hertil meddelte Formanden, at han havde faaet en Skrivelse fra Elbo Herreds Forening angaaende en Sammenlutning af Elbo Herreds Forening angaaende en Sammenlutning af Vejle Amts, Elbo Herreds og Rolding Herreds Biavlforeninger.

Til at deltage i Møder angaaende en saadan Sammenlutning valgtes Formanden og Snedker Boesen.

Der gaves Meddelelse fra Kredsene om Honningudbyttet i Sommer. Udbyttet har været højest forskelligt. Enkelte Stader har givet indtil 80 R. Saavidt man kunde skønne, kunde Udbyttet sættes til 30 a 40 R pr. Stade i Gennemsnit. Udbyttet havde været daarligt for Vejles Vedkommende. En enkelt Biavler havde saaledes kun faaet 20 R Honning af alle sine Stader.

Til Revisorer genvalgtes Snedker Boesen og Partikulier Danielsen, Vejle.

Til Delegeret valgtes Boesen og som Suppleant Formanden.

Ekko fra Staderne.

Nyborg, d. 22. Novbr.

Alt det bedste, der skrives om Biavl, bør sendes til „T. f. B.“, for at Bladet kan faae Bærdi til at indbindes. Det, at en Mand flygtig læser et Tidsskrift den Dag, han modtager det, gør ikke ret megen Nytte. Nej, enhver Biavler bør have sit Tidsskrift indbunden saaledes, at han til enhver Tid kan søge Raad og Vejledning i Skrifтет. H. C. Andersen.

Nordvendyskjel, d. 24. Novbr.

Dette Aars Honninghøst har for denne Egns Vedkommende nærmest været lidt under et Middelaars. Staderne bleve paa Grund af det kolde Foraar meget sent tilstrækkelig folkestærke, men Blomstringstiden faldt af samme Grund ogsaa sent, men var ualmindelig frodig, navnlig Hvidkløver og Algerkaa! blomstrede usædvanlig rigt hele Juli Maaned, men det ligesaa ualmindelig kolde og blæsende Vejr forhindrede næsten fuldstændig Bierne i at udnytte det fortrinlige Træk; kun i de sidste 8 Dage af Maaneden var det varmt og stille Vejr, hvilket Bierne ogsaa benyttede til at hjemføre en Mængde Honning af en fortrinlig Kvalitet. Lyngtrækket var godt, men varede ligeledes paa Grund af ustadigt Vejr kun i ca. 14 Dage (sidste Halvdel af August). Jeg har ialt et Gennemsnitsudbytte af 35 R pr. Stade, og alle Staderne indviatret med tilstrækkeligt Forraad. J. K. K.

Gaonlige Vink.

Vejret (1. Decbr.). November Maaned bragte mange Dage med mildt, stille og taaget og kun et Par Dage — 22.—23. — var det en let Frost, der dog atter afløstes af mildt og fugtigt Vejr, og paa færliq milde Dage har Bierne fløjet lidt ud. Det milde Vejr har givet Biavlerne god Lejlighed til at give de Bifolke, der ikke havde Forraad nok, et Tilskud i Form af en Skandistage samt til at ordne Winterpausingen m. m.

No er en af Hovedbetingelserne for, at Bierne kan overvintré godt, derfor bør Biavleren sørge for, at Bierne blive saa lidt som muligt forstyrrede i Vintertiden. Og færliq gælder det at have fuldstændig No i Bigaarden, naar det er stærk Frost, for enhver Bi, som forlader Biflyngen, skivner af Kulden og hver Gaug Bierne blive forstyrrede i deres Vinterro tager de mere Næring til sig og vil derfor let komme til at lide af Baglob. Derfor bør færliq Stød med Hufene og Op-lukning af Tagene undgaa. Flyver Hufene op paa Hufenes Tæge, bør man indhegne Bihufene med et Staaltraadsnæt, eller hvis Bihufene staar i en Række og omtrent er ens høje, kan

man beskytte dem mod Hønsenes Dyrkning ved at anbringe et Staaltraadsnet over Hønsenes Tæge. Mod Angreb af Insektædende Fugle (Musvittten med flere) beskyttes Bierne ved at anbringe et Par Skruer i Husets Forside en 12" over Flyvehullet. Paa dem hænges et Stykke Fiskeaet, der er saa langt, at det naar ned over Flyvebrættet. Det fastholdes til Flyvebrættets Enden med et Par Skruer eller med et Par smaa Som. Se til Staderne engang imellem, om der ikke er et eller andet at rejste, men husk paa ikke at lukke for Staderne, nder det er nødvendigt. Ligger der flere døde Bier i Flyvehullet, saa renses det, brug lil at rense med et Stykke af en Høgntraad, der er bøjet i en Vinkel.

Brevkasse.

Den paatante store Industriudstilling i Roskilde i 1899, hvortil man agtede at knytte Biavl, Hjerkræ- og Kaninudstillinger, bliver ikke til noget. Trods de mange og store Forarbejder, der ere gjorte, blev det den 18de November af Forretningsudvalget med 31 St. mod 29 vedtaget at stille Udstillingsagen i Bero og foretage de fornødne Skridt til Udvikling af de trusne Dispositioner.

Bestyrelsen for Danmarks Biavlerforening holder Møde i København Lørdag d. 10. Decbr. **Indsendte Artikler.** Noget indsendte Artikler ville af Mangel paa Plads først komme i næste Nr.

Nr. 16 ventes at blive udsendt d. 22. Decbr.

Kundgørelser.

Gold Bladet „Bien“

der giver Beskedning i Biavl, Havebrug og Hjerkræavl og kun koster 40 Øre for 12 Hefter i Hvert rit tilsendt, naar det bliver bestilt hos Udgiveren. Bladet kan ogsaa bestilles paa alle Postkontorer, hvor det koster 60 Øre.

Nyborg, i November 1898.

N. C. Andersen,
Udgiver af „Bien“.

Honninghus.

Nyt praktisk indrettet Bihus til 4 Familier. Fortrinligt Udviklings-, Overvintnings- og Honningstade, er let at behandle. Huset er i Firkant c. 38" x 38" og fæstet paa en muret Fod. Til hver Familie er 13 12" x 12" N., Dækbrædder, et Magasin med 10 12" x 6" N. og Indstrib, samt Plads til et mere ovenpaa. Midt i Huset er et Foderhul med Foderapparat. Flyvehul og Klappflyvebræt midt paa hver Side. Zinktæg med Hængsler midt paa Ryggen, oplukkes fra begge Sider. Hjørnerne beslaas med Zink, Vunden med Tagpap. Godt Arbejde. Smukt malet. Se Vitidende Nr. 1 1898, Side 23. Huset er en Pryd for enhver Have. Pris 25 Kr.

Niels P. Poulsen,
Bitttrup pr. Polsted.

En Del Eksemplarer af

„Fører i Biavl“

(3die forøgede Udgave) sælges a 2 Kr. hos
Elisabeth Ersted, Kallundborg.

Biboliger og Udflængere

haves nu paa Lager til uhorste billige Priser, og sendes straks efter indgivne Ordre. Mine Stader tilbeldes Medalje paa Udfstillingen i Malmø 1896. Krammer, Lister og Klobser haves færdige. Væde Forbrugere bedes indgive deres Ordre i god Tid. Fortrinlige Røgpustere sendes over hele Landet ved Indsendelse af 2 Kr. 16 Ø.

Verbodigt

N. Jensen, Smeder,
Ejllø, Præsto.

100 Binduesrammer a 16 Ø. faas hos
Kr. Pedersen.

Billigste Tilbud paa hele Produktionen af **Hanning og Voks** modtager bestandig De forenede Biavleres Hanning-Udsalg ved **Jens Hansen,** Blaaqaardegade 4, N. Telf. 3244.

150 Farbentafeln.

MEYERS

KONVERSATIONS-

LEXIKON

17500 Seiten Text.

10,000 Abbildungen, Karten und Pläne.

Probhefte und Prospekte gratis durch jede Buchhandlung. Verlag des Bibliographischen Instituts, Leipzig.

Mit 1000 Bildertafeln und Kartenbeilagen.

= Soeben erscheint =

In 6., neubearbeiteter und vermehrter Auflage:

17 Bände
in Halbdr.
geb. zw.
je 10 Mk.

272 Hefte
je 60 Pf.
17 Bände
je 8 Mk.

Wjod. Wjod.

En aldeles agte, god gammel Wjod faas i større og mindre Partier hos **C. F. Grønning,** Vejrup, Bramminge St.

Emballagen beregnes billig, men erstattes ved Tilbagebetalingen.

Efter min Mand's Død realiseres et større Parti forskjellige Etiketter til følgende meget nedsatte Priser:
7800 røde farvede Etiketter 70 Ø.
8500 udstaarne farvede Etiketter 70 Ø.
9300 sikkantede Etiketter (Gate Hanning-Litor) 20 Ø.
9000 — — (lyttede i Hanning) 20 Ø.
6400 — — (Hanning-Limonade) fra
20 Ø. **Elisabeth Ersted.**
Ordres afspejdes ved **Alex Rasmussen,** Kallundborg.

Paa Jacob Erslev's Forlag er udkommen
og faas Boghandlerne:

Fører i Biavl.

Af Hans Erslev.

3die omarbejdede Udgave.
Pris 2 Kr.

Kantsdyk-Plamper

til billigste Priser faas hos

N. Schmidt, Bintelvej 6, 3. Sal, København V.

Biavlsredskaber

i stort Udvalg, men kun saadanne, der ved Prove
ere fundne at være brugbare, faas hos

Alex. Raasmussen, Kallundborg.

Sjette Rabat til Forhandlere og For-
cinger gives.

Biplanter

og Frø af saadanne i mange forskellige af de bedste
Sorter faas hos **Gartner N. C. Andersen**,
Nyborg.

Forenings-Meddelelser.

Kolind Biavlskreds afholder Generalfor-
samling i Kolind Skole d. 22. Decbr., Efterm.
kl. 1. **Sofus Madjen**.

Nalborg Amts BF. afholder Generalfor-
samling Torsdag d. 10. Decbr., Fmd. kl. 9 $\frac{1}{2}$, hos Hr.
Restauratør Lind egnard, Nytorv, Nalborg.
Dagsorden: Det reviderede Regnskab fremlægges.
Valg af Styrelse og Revisorer. Om Biavlskred-
et fra DBF. Biavlslærer til at rejse rundt i Kred-
sene og en til at passe Biavlsstolen for Aaret
1899. Valg af Dominere til en Udstilling i Aaret
1899, hvis en saadan bliver vedtaget, m. m.

Muligt Foredrag og Fremvisning af Uds-
billeder af **N. S. Kristensen**.

NB. Naar Tidsskriftet, der koster 2 Kr., be-
tales til Kredsformændene inden 20. Decbr. sam-
tidig med Medlemsbidraget, 1 Kr., koster det hele
kun 2 Kr. 50 Ore. Tillige bedes særligt Smaa-
kredsens Delegerede at give Møde. Alle, som
have Interesse for Biavlen, ere velkomne.

Bestyrelsen.

Gl. Roskilde Amts BF. afholder Generalfor-
samling i Højstolehjemmet i Roskilde Onsdag
d. 14. Decbr. kl. 11 (Markedsdagen). Til For-
handling: Valg af de efter Tur afgaaede Bestyrel-
sesmedlemmer m. m. Virksomheden for 1899 be-
stemmes.

Medlemmerne bedes at bestille „Titidende“
for næste Aar hos undertegnede Sekretær senest d.
22. Decbr.

Driftbrohus, d. 17. Novbr. 1898.

Jakob Olsen

Syddjællands BF. afholder sin aarlige
Generalforsamling i Ræstved hos Væstgiver Bend-
sens Enke Torsdag d. 17. Decbr. kl. 12. Dags-
ordenen er: 1. Regnskab fra 1. Decbr. 1897 til
1. Decbr. 1898 oplæses. 2. Valg af 2 Bestyrel-
sesmedlemmer. 3. Valg af en Revisor. 4. For-
eningens Virksomhed i 1899 bestemmes. 5. Skal
Foreningen sende nogen Delegeret til Centralmødet
i 1899.

Jens Hansen, Fmd.

Lemvig og Omegn BF. afholder Generalfor-
samling Torsdag d. 17. Decbr. hos Urmager P.
Nielsen, Lemvig. Dagsordenen er: 1. Regn-

skabet for 1898 fremlægges. 2. Valg af et Be-
styrelsesmedlem istedetfor det, som afgaar ved Ud-
trækning. 3. Valg af Delegeret for 1899. 4.
Foreningens Virksomhed for 1899 bestemmes. 5.
Skal Foreningen asbenytte Vandrelærer eller mod-
tage Pengetilskud i 1899. 6. Skal Foreningen
anvende det Beløb til Værgt, som blev sparet ved
Centralmødet iaar. Medlemmerne bedes at bestille
„Titidende“ for næste Aar senest d. 24. Decbr.
Alle Medlemmer bedes at give Møde.

P. B. B.

P. Nielsen, Fmd.

Narhns og Omegn BF. afholder sin aarlige
Generalforsamling Torsdag d. 17. Decbr.,
Efterm. kl. 1, paa Hotel „Dagmar“ i Narhus.
Hr. Sognesformand bedes give Møde kl. 12 $\frac{1}{2}$
præcis. Bestyrelsen.

Balls Stifts BF. afholder sin aarlige Gene-
ralforsamling i Herfølge Forsamlingshus Søn-
dag d. 18. December 1898 kl. 4, hvor følgende
Sager vil komme til Forhandling: 1. Valg af
tre Bestyrelsesmedlemmer istedetfor dem, der afgaa
efter Tur. 2. Valg af en Revisor. 3. Valg af
Fudtøls af Vokstaver. 4. Driften m. m. m. for
Aaret 1899. Bestyrelsen.

Gern og Omegn BF. afholder Generalfor-
samling i Søbyvad Kro Fredag d. 16. Decbr.
kl. 6 $\frac{1}{2}$ Aften. Bestyrelsesvalg. Valg af Formand.
Regnskab fremlægges. Foreningens Virksomhed
for 1899 bestemmes. Bladet bestilles. Nye Med-
lemmer optages. Formanden.

Standerborg og Omegn BF. afholder
Generalforsamling Tirsdag d. 20. Decbr., Efterm.
kl. 2, paa Afholdshjemmet i Standerborg. 1.
Regnskab fremlægges. 2. Valg af Bestyrelse. 3.
Foreningens Virksomhed i det kommende Aar. 4.
Medlemsbidraget for 1899 betales.

Bestyrelsen bedes møde kl. 1.

Sitting Mark, d. 1. December 1898.

Søren Jørg. Nielsen,
Formand.

Vester Torslev og Omegn BF. afholder
Generalforsamling i V. Torslev Skole Søndag d.
18. Decbr., Efterm. kl. 1. Regnskab for 1898
fremlægges. Valg af et Bestyrelsesmedlem. Med-
lemsbidraget for 1899 betales. Nye Medlemmer
optages. Byrial Nielsen.

Indhold af dette Nummer.

Biaaret og „Titidende“, af Jacob Olsen . . .	271
Boruholm og Bipesten, af G. Jørgensen . . .	269
Brevkasse	277
DBF's Biavlsstole i Roskilde	264
Den blandede Bedrift, af Buchholz	270
Dronning-Fudførelse, efter Amer. B. J.	269
Ekko fra Staderne	276
Fortid, Nutid og Fremtid, af Lærer Rosenkrantz	272
Fra Kredsene	275
Gavnlig Vinf	276
Hønningfager	274
Hvad taler mod Dzierzons Teori, af Difel	266
Hvorfor vanrogtes DBF., af Jensen	268

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Rundgælder optages for 20 Øre pr. Petit-Dinie 1ste Gang, 10 Øre 2den og 3die Gang og 8 Øre fremdeles. De man indlæres mindst 7 Dage før de presses indrykkelde.

Til Læserne!

Idet vi med dette Nummer slutter „Tidsskrift for Biavl.“s 32te Aargang, føle vi Trang til at takke alle de Mange, der paa forskellig Maade i det sidste Aar have støttet Bladet under de saa stiftende Forhold. Og vi haabe ogsaa paa deres Hjælp og Støtte i det kommende Aar.

Vi bede Læserne undskylde, at Bladet i det sidste Aar er udkommet saa uregelmæssigt, men Grunden dertil var Forhold, som ikke var til at forudse. Vi lover, at „T. f. B.“ i det kommende Aar nok skal udkomme i rette Tid og i lige saa god en Udstyrelse som hidtil.

Vi bede alle „T. f. B.“s Læsere om ogsaa i det kommende Aar at holde Bladet. Og vi haabe, at saavel Læserne som særlig Kredsformændene ville virke for Bladets Udbredelse til Biavlslagets Fremme, saa det kan komme til ethvert Hjem, hvor der holdes Bier. Enhver, som har et Bisolk, burde holde „T. f. B.“; et lille Vink af Bladet i rette Tid har ofte bragt Biavleren saa stor en Fordel, saa han for den Fordel har kunnet holde Bladet i mange Aar. Men der er endnu mange Biavlere, der ikke holde noget Blad om Biavl; dem burde vi have med til Fordel for Foreningen og til Gavn for dem selv.

Ø Haab om ogsaa i det kommende Aar at møde Velvillighed og Støtte ligesom

hidtil, slutte vi dette Nr. af „T. f. B.“ og ønske alle vore Læsere og Medarbejdere en rigtig glædelig Jul og et godt Nytaar. Red.

Bestyrelsesmøde

for DBF. afholdtes i København den 10. Decbr. 1898, hvortil Følgende havde givet Møde: Præsidenten, Trafikchef F. Møller, Vicepræsidenten, Kaptajn Schroll, Lærer N. Jensen, Bejringer, Gartner N. C. Andersen, Gaarbejder H. J. Hansen, D. Høfinge, Biavlslærer Grønning, Obersergent Bjerregaard, N. S. Kristensen og Cand. mag. E. Ersløv. (Fotograf H. A. Vorbeck havde udmeldt sig af Bestyrelsen og meldt Forfald).

De paa Centralmødet i Aalborg vedtagne Love blev gennemfete og ordnede og vil sammen med Udstillingsvedtægterne blive trykkede i Januar Maaned i et Antal paa ialt 6000 Eksemplarer. Et Eksemplar vil følge med Januar Nr. til enhver Holder af „T. f. B.“

I Genhold til Bestemmelserne paa sidste Centralmøde deltes Redaktør-, Sekretær- og Kassererposterne saaledes, at Redaktøren, N. S. Kristensen, Himmeløv, Roskilde, har med alt at gøre, som angaar „T. f. B.“ samt dets Regnskab, saavel Ind- som Udbetalinger, ligesom Mikroskopet, Mønster- og Bogsamlingen, Smaakrifterne, Medlemskort og ældre Aargange af „T. f. B.“ tildeles Redaktøren.

Sekretær og Kassereren, Hr. Obersergent Bjerregaard, Fredericia, som til Nytaar overtager disse to Poster, opbevarer og udlæner DBF.'s Dekorationsgenstande, skal have Foreningens Medaljer, Diplomer og Honningskilte og besørge Salg af dem, samt modtage Statens Bidrag og Foreningens øvrige Indtægter, (undtagen „L. f. B.“) samt udbetale Tilskud til Foreningerne, betale Biavlslærerne og føre Regnskab t ved DBF.'s Udstillinger m. m.

(Regnskabet for 1898 paahviler den midlertidige Redaktør, Sekretær og Kasserer, Hr. Cand. mag. E. Ersløv).

Instruksjer for Redaktøren og Sekretærens Kasserer blev udarbejdede og vedtagne.

Derester diskuteredes forskellige af Foreningens Sager.

Dronernes Betydning for Bierne.

Af August Ludvig, Sognepræst i Laibach.

(Fortfat).

Naa, naar det altsaa er saaledes, at Vidronningen hun arver sine Hovedegenskaber fra Faderen, naar de dovne, plumpe Droners Døtre dog ere de flittigste Arbejdsvier — naar det bekræfter sig, at en Dronning af den arige, stikkelystne Cyprer-Race, der er blevet befrugtet af en almindelig eller en Krainer-Drone, har jagtomdige Esterkommere, og det paa den anden Side staar som aldeles afgjort, at almindelige og Krainer-Dronninger, som ere parrede med en Cyprer-Drone, faae stikkelystne Esterkommere, og naar det endvidere ikke bliver benægtet, at de kvindelige Esterkommere ikke blot i Karakteregenskaber, men ogsaa i Farve, Stikkelse og Størrelse komme til at ligne de Droner, der vare deres Fædre, — naar man giver mig Ret i alt dette, saa vil man vel ogsaa kunne forstaa mig, naar jeg siger: Lige saa vigtigt det er at drive Dronningavl, lige saa vigtigt er det ogsaa at drive Droneavl!

Derfor lyder min Følgeflutning saaledes: Det er en stor Fejl fuldstændig at hævde Bygningen af Droneceller eller foregribe Bierne ved selv at dræbe Dronerne. Hvorfor vil man da ingen Droner taale i Staderne!

Nej, man indskrænker Dronernes Antal til det mindst mulige for at opnaa mere Honning. Nubel, det lyder meget godt og smukt at udregne, hvormegget 2000 Droner fortærer i 6 Uger, — dog maa man først bevise, at Bisfolk, hos hvilke man helt har holdt Dronerne borte, giver bedre Udbytte end ligesaa stærke Bisfolk, som man lod

have Frihed til at opføde et passende Antal Droner. Jeg betvivler dette, ligesom jeg heller ikke tror, at et Folk, hvis Dronning man indespærre eller helt fjerner for at faae et større Honningudbytte, at det skulde give mere Udbytte end de Folk, som man lader blive i deres naturmæssige Ordning, thi Bierne samle jo dog Honningen udelukkende for deres Esterkommerses Skyld til Oprettholdelsen af Slægten og ikke fordi de vide, at det tobenede Menneſte, der ofte kommer og river deres Bygning fra hinanden og tildamper dem med Røg af meget daarligere Tobaksjorter, gjerne nyder deres Honning. For at drage Paralleller anfører jeg, at Hingste og Hopper ere modigere, dhgtigere og mere udholdende samt af et smukkere Udseende end Ballatter. Eller: Bladene paa Trærne behøve sikkert ligesaa megen Næring som Frugterne; men det vil sikkert ikke falde Nogen ind derfor at afstære Bladene, da man ved, at de ogsaa trækker Næring til Træet. Eller: Et Egtepar, som har Børn, er naturligvis nødt til at arbejde flittigere og søge strengere Erhverv end et barnløst Egtepar. Jeg vil med disse Sammenligninger sige: Tilstedeværelsen af et rimeligt Antal Droner tilskynder Bierne til Flid mindst i samme Grad som omtalte Droner fortære af Forraadene.

Selvfølgelig er jeg ikke saa taabelig at forlange, at man skal taale, at den halve Bolig fyldes med Droneceller, men antager vi, at et Bisfolk besætter højest 11 Tabler med Yngel samt afluttende Tabler med Støv og Honning, saa maa den første og ellevte Table omtrent 12 cm. (4 1/2 ") højt gerne indeholde Droneceller, og den anden og tiende Table 8 cm. (3 ") , den tredie og niende omtrent 4 cm. (1 1/2 ") Droneceller regnet fra neben af. Jeg mener ikke, at dette er for meget! Der maa være mange Droner i de bedste Stader. Man maa huske paa, at Dronningens Befrugtning foregaar i Luften og ofte i en betydelig Afstand fra dens Bolig, og at en Dronning, hvis der kun er saa Droner, baade maa flyve langt og mange Gange, inden den finder en Drone, og man bør huske paa de Farer, Dronningen er udsat for ikke alene fra Fuglens Side, men ogsaa paa Grund af slet Vejr og Fjelsklynning, og man bør huske, at Dronningens Brunst kun varer en meget kort Tid, og at et Bisfolk straks er værdiløst, hvis Dronningen ikke bliver befrugtet. Man bør derfor ikke anse min Fordring: „Tilstrækkelig Mængde Droner!“ for uretfærdig. Dog jeg fordrer mere, jeg forlanger ogsaa gode Droner! Man maa altsaa ligesom ved

Dronningavlen kun lade de stærkeste, flittigste og bedste Folk tillægge Droner. Derpaa maa meget mere end hidtil Biavlernes Opmærksomhed særlig rettes, tilmed da Dronerne ikke fremkomme først og mest hos de bedste Bisfolk, men netop oftest fremkommer tidligst og i størst Antal i de daarligste Bisfolk, i Stader, hvor der er en Arbejdsbi og lægger Æg eller i Stader med en gammel Dronning. I saadanne Stader skal man efter min Mening betragte Dronerne som Rotter, Mus eller Møllarver og dræbe dem med koldt Blod. Vel ere de fra en æglæggende Arbejdsbi ligesaa vel som de fra en for gammel Dronning stammende Droner formeringsdygtige, men en gammel erfaren Biavler paaftaar, at Dronninger, som blive befrugtede af saadanne Droner, sikkert i andet Aar kun lægge Droneæg, ja ofte allerede ved Udgangen af det første Aar. De sent i Høst befrugtede Dronninger blive sædvanlig allerede Sommeren efter Dronemødre, fordi de ere blevne befrugtede af Droner, som viserløse Folk lade blive i Live, altsaa Droner, der vare „for gamle“, eller af Droner, som vare afledede af Æg, lagte af Arbejdsbier. Jeg satte ifjor i September en ubefrugtet Dronning ind til et Bisfolk; den blev befrugtet, var endog meget frugtbar tidlig i Foraaret, men lagde allerede i Midten af April Maaned kun Droneæg.

Naar ere Dronerne mest præstationsdygtige? Jeg formoder, naar de ere 3 a 4 Uger gamle. Dronerne fremkomme under normale Forhold omtrent 14 Dage før Forsværmen. 9 Dage efter Forsværmen komme de unge Dronninger ud af deres Celler; saaledes viser Naturen os selv det rette Tidspunkt!

Maatte disse Linier bidrage til, at man ikke vedbliver at behandle Dronerne altså stedmoderlig! De ere jo Fædre til vore Dronninger og til vore Arbejdsbier, og vi bør sørge for, at der sødes et tilstrækkeligt Antal af dem hos vore bedste Bisfolk for derved at bevare og forbedre vor Viracc. De ere nødvendige Medlemmer i Biernes Samfund, og de forvinde, naar de ikke behøves længere, og vi maa ikke betragte dem som stadelige.

Jorfatteren har Ret i, at Biavlerne bør sørge for at faae tilstrækkelig med Droner opfoede hos de bedste Bisfolk, istedetfor at der nu i mange Bigaarde næsten kun er Droner hos de daarligste Bisfolk. Men at have saamange Tommer Dronebofs i vore brede Kammer, som Jorfatteren ønsker, anse vi dog for at være formeget. Det vilde ved 10 × 12" Kammen blive 180

□ " Dronetabler med 5760 Celler; vi antager, at der i Løbet af Sommeren bliver opfoet 3 Generationer i hver Celle, det bliver 17,280 Droner. Ved Labnormalrammen, som er bredere, bliver det til 243

□ " Table med 7776 Droneceller; der vil 3 Generationer give 23,328 Droner, det maa dog vist kaldes formeget af det gode. Vi formoder, at Jorfatteren bruger det smalle thste Normalmaal, som kun er 22,3 cm. (8½") bredt, udvendigt Maal. Vi vil foretrække kun at have Arbejdervoks i de Kammer, der er foran i Huset, og lade et Par af de bageste Kammer i Yngellejet have noget Dronevoks. 60 □ " Dronetable vil give Plads til 1920 Droneceller. 3 Generationer vil give 5760 Droner, hvilket vist maa anses for tilstrækkelig.

Red.

Om mine Forsøg.

Af E. J. Grønning.

Allerede ved Indvintringen 1896 forberedes 4 Bisfamilier i 12 × 12" Kammer til Forsøg paa den Maade, at der toges det nøjagtigste Støn over, at der var jaavidt muligt lige mange Bier, lige gamle Dronninger, og at hvert Folk havde 30 B Honning fordelt ensartet i Tablerne. De indvintredes paa 8 Kammer hver, Tablebygningen var regelmæssig og tilnærmelsesvis lige gammel. De paktedes alle med et 6" tykt Lag Tæpper foroven og faststoppet, tørt magert Hø ved Siderne. Flyvehulene var midt paa Bredviden af Staderne. Ved Joraarsesfershnet viste de alle en fortrinlig Overvintring (som almindelig forrige Vinter) og ensartet Udvikling. Som tidligere meddelt i „E. J. B.“ foretoges Eftershnet og Rensningen i April Maaned. Staderne paktedes atter meget omhyggeligt til og stod saaledes urørte lige til den Tid, de trængte til den første Udvidelse. I Joraaret 1897 anstafte jeg 2 nye Labnormalstader; det var min Agt at besætte disse samt 2 12 × 12" Stader med Sverme for at have aldeles ensartede Folk at arbejde med, men Aaret blev et meget daarligt Aaar, Tiden traf for længe ud, og der kom ingen Sverme. Derfor nøjagedes jeg til d. 4. August at tage 2 af de 4 12 × 12" Familier og oversføre Tablebygningen i Labnormal-Kammen; derved gif dog lidt af Yngelen tabt, fordi den 12" høje Tablebygning ikke egnede sig saa godt til de kun 8½" høje Kammer. Der skulde jo toges Henhyn bande til, at der kom tilstrækkelig Honning med, og særlig til, at

der kom saa meget med af Yngelen, som det var muligt. De gaves 9 Kammer hver samt fodredes i ca. 14 Dage med Randsopløsning ved Hjælp af Vorbeck's Underfodrer, som fandtes udmærket egnet dertil. Tablerne bleve godt fastbyggede, Foderet opbaaret og forseglet i Tablerne. — Med Hensyn til Udbytten i 1897, da var dette det daarligste Honningaar, jeg har oplevet. Som tidligere meddelt fik jeg kun 10 \mathbb{K} Honning i Gennemsnit. Ved Indvintringen og Tilpatningen, der foretoges d. 10. Oktober, beholdt Lavnormal Staderne 9 og $12 \times 12''$ Staderne 7 Kammer. Derved fik hver af Familierne 1008 \square'' Siddeplads og ca. 30 \mathbb{K} Honning hver. De pakkedes forvarligt til Vinteren ved Hjælp af Tæpper og Hø, Flyvehullerne aabnedes ca. 6'' uden Styggebrædder. Den milde Vinter gav hos mig en meget heldig og god Overvintring. Den 9. Maj efterfaas og rensedes Staderne; der fandtes kun faa døde Bier, og der var kun brugt lidt af Honningen. Dog syntes det, som om Lavnormalfolkene havde tæret noget mere end Folkene i $12 \times 12''$ Staderne. Den tilstedeværende Yngel fandtes saaledes fordelt paa Tablerne: 3 Lavnormal fandtes Yngel i 3 Kammer a $8 \times 8 \times 6''$ a 288 \square'' , i $12 \times 12''$ ligeledes i 3 Kammer a $8 \times 9 \times 6''$ er 492 \square'' , i disse indskrænktes Pladsen ikke, men de beholdt sine 7 Kammer 1008 \square'' , Lavnormal fratoges derimod 1 Kammer, nu 8 Kammer 896 \square'' . Efter Eftersynet pakkedes de atter forvarligt til igen. Den 29. Maj blev Bierne tilset, og jeg afstrællede 2'' af Forsøglingen paa den bageste Honningtable (paa den yderste Side og forned) samt overbrusede det med lidt lunken Vand. D. 7. Juni efterfaas Forsøgsstaderne igen. Yngelen var da udbillet i Lavnormal til $9 \times 7 \times 6$ 378 \square'' , $12'' \times 12''$ til $9 \times 10 \times 6$ 540 \square'' . Den 17. Juni strællede jeg Honning og gav Vand. Yngelen var da i Lavnormal $10 \times 7 \times 6$ 420, i $12 \times 12''$ Stadet $10 \times 10 \times 6$ 600 \square'' . Den 30. Juni atter aabent for Honning og givet lidt Vand, ingen videre Fremgang i Yngelen. D. 14 Juli givet en Kunsttable hængt tæt ind til Yngelen, samt strællet Forsøglingen af Honningen og ligesom tidligere givet Vand. Nu maatte jeg lade Staderne staa overladte til sig selv, til jeg d. 9. August kom hjem fra Biavlsfjolen og fra Møder, jeg holdt paa Sjælland. Til min store Overraskelse og Glæde var der nu kommen Fart i Familierne, thi nu var Trækket godt. De gaves en Kunsttable ved Yngelen, og ikke mange Dage efter atter en Kunsttable. 12

$\times 12''$ Staderne gaves tillige færdigbyggede Kammer bagved Yngelen, for at de ikke skulde mangle Plads, hvormod Lavnormalstaderne fik Kunsttabler og nogle Dage senere Magasiner med udbyggede Rokstabler. Jeg begik den Fejl ikke at maale Yngelens Udvikling i August, jeg var saa forhippet paa at give Plads, at jeg rent glemte dette, men selvfølgelig var den meget stærkt udviklet i alle Staderne. Jeg skal her tilføje, at Familierne vare stærkt pakkede — noget, man maatte ved, at jeg holder meget paa baade Vinter og Sommer. Det saa ud i Slutningen af August og først i September, som om vi her i Sydvestjylland skulde have faaet et udmærket rigt Honningaar (Boghvede samt Hynghblomsterne stod iaar ualmindelig rigt og prægtigt), men desværre kom der Storm og Uvejr, der ødelagde Blomsterne altfor tidligt, saa Gennemsnits-Udbytten herpaa Egnen kun blev fra 15 til 20 \mathbb{K} . Af Forsøgsstaderne gav Lavnormal 15 \mathbb{K} hver, og $12'' \times 12''$ gav 18 \mathbb{K} hver, foruden at de alle har ca. 30 \mathbb{K} Honning til Overvintring. Skulde jeg endna omtale en Ting angaaende Forsøg, da er det dette, at 4 Familier, 2 paa hver Side, er altfor lidt at gøre Forsøg med, man er udsat for, at et eller andet lille Uheld kan gribe forstyrrende ind og derved forrykker det virkelige Forhold, naar det arbejdes med saa lille et Antal Bifolk, men Betalingen, 50 Kr. om Aaret tillader ikke mange ekstra Udgifter, naar man da ellers skal have en lille Smule for sin Ulejlighed; men det Interessante ved Sagen maa jo da ogsaa regnes med.

Nutids-Betragtninger.

Af Peder Hansen, Espe.

I sidste Nr. af „Vitidende“ har Hr. Lærer Smith, Bjergsted, frevet nogle Nutids-Betragtninger, som jeg har lyst til at føje nogle flere til, ikke fordi jeg har noget at indvende imod hans, men fordi jeg synes, jeg passende kan binde min Traad til, hvor hans hører op, og saa spinde videre. Hr. Smith beviser med tydelige Tal, at Biavlen her i Landet endnu kan være ganske god, saa naar den ikke er det, maa Skylden alene søges hos Biablerne.

Ser vi paa Biavlerforeningens Medlemstal og paa Resultatet af Bistadecellingen, synes det jo som Biavlen er i en glimrende Fremgang her i Landet. Men, undersøger vi Forholdene ude i Kredse,

fer det lidt anderledes ud, der er helt usforholdsmæssige mange Begyndere, og de fleste af dem naa aldrig videre, de give tabt ved det første Uheld, og saa er de lede af Biavlens. Det er jo ofte saaledes, at der dannes sig en hel Kreds ved en eneste dygtig og energisk Biavlers Virksomhed, han kan jo give dem et godt Resultat og fortælle dem, at det samme kan de ogsaa opnaa. Saa er der jo straks mange, der nok vil have Del i den Herlighed, og der gaar i Reglen meget villigt med at lært Begyndelsesgrundene; men hvad der ikke saa let kan læres, det er Ihærdighed, og det er næsten det vigtigste for en Begynder. Naar Biavlens saa har faaet nogen Fremgang paa en Egn, varer det jo sjældent længe før Biesten indfinder sig, den fejrer saa alle de Biavlere væk, der ikke har den nødvendige Ihærdighed, og derved kan tilsyneladende haabefulde Kredse næsten helt forsvinde i Løbet af en kort Tid.

Hr. S. synes at mene, at det kun er Dygtighed, der mangler, saa naar bare Biavlerne fik lært mere blev det godt; men jeg tror nu, at Skaden ligger dybere, at det nærmest er Energi, der mangler, jeg har da kendt adskillige, der var naaet saa vidt, at de kunde drive en lønnende Biavl og dog har ladet dem slaa ned af Uheld. Men Dygtighed og Energi er jo ikke saa let at stille ad i dette Tilfælde, hvem der er energisk kan nok skaffe sig Dygtighed og hvem der er dygtig faar næppe Brug for saa megen Energi.

Men det kan nu være svært nok med Uheldet, jeg har selv prøvet en Del af det sidste Sommer. Det gør ikke saa meget fordi vi ikke saa Udbytte et Aarstid, det er de fleste forberedte paa; men naar vi, undertiden med stort Besvær, har faaet samlet os et større Antal Bisfolk og det saa ved Sygdom og Dronningløshed kommer dertil, at vi ikke har stort andet end de tomme Huse tilbage, saa vi skal til at gøre nyt Udlæg for at saa vor Biavl paa Fode igen, saa kniber det. Det har været det værste for mig, og jeg har lagt Mærke til det samme ved Biavlermøderne. Bliker der sagt om nogle Stader, at der ikke kan ventes Udbytte af dem iaar, det tager Ejeren sig ikke saa nær som naar der bliver sagt om et enkelt, at det ikke er værd at lade leve længere for det liber af Sygdom. Det er meget værre selv om Tabet egentlig ikke er større. Det er vist særlig det, at den Kapital, vi har anbragt i Biavlens, staar saa usikkert, den har taget Stykten fra saa mange.

Men selv om der nu ogsaa er andre, der tager fat, saa at Antallet af Biavlere kan holdes oppe, er det dog ikke som det

skulde være; det giver ingen rigtig lønnende Biavl med saa mange Begyndere, der jo for en stor Del paa Grund af manglende Forkundskaber komme til at betale deres Lærepenge. Der er ikke dette støtte ved Kassebiavlens som der var ved Kubebiavlens i gamle Dage, hvem der da fik begyndt at drive Biavl blev i Reglen ved saa længe de levede.

Det maa vel ogsaa være i Forstaelse af, at det er umuligt at saa ret mange til at blive virkelige Biavlere, at der flere Gange er fremkommen Forslag til ny Driftsmaader, der skulde forbinde den bevægelige Tablebygningens Fordele med Kubebiavlens Nemhed. Hr. Worbeck opfandt jo for nogle Aar siden et særligt indrettet Bihus til det Brug, en fuldstændig Automat, hvor man bare behøvede at tømme Kassen en Gang om Aaret. Hvordan det er at arbejde med i Praksis har jeg aldrig hørt noget om, men selv om det ogsaa var brugbart, saa anser jeg det dog for en fejl Vej for Biavlerne at slaa ind paa; dette at sætte Forbringeren om Dygtighed ned for at der kan blive mange Biavlere er ikke rigtigt, og vi kan være sikker paa, at jo mindre Dygtighed, der fordrer, jo mindre vil der blive. Det kan maaske gaa helt godt til en Tid for en saadan Vei, men saa snart der indtræffer noget særligt, staar han aldeles hjælpeløs og hans Bigaard vil efter kortere eller længere Tids Forløb blive til et Nolscenter for Boksøl og Bipest, der er i Stand til at forsyne hele Omegnens Bigaarde. Det strider jo ogsaa imod vore Erfaringer fra andre Omraader, der er det jo stadig den dygtigste, der klarer sig bedst.

Hr. Friberg, Samsø, foreslaar en anden Maade at fremme Biavlens paa, nemlig ved, at „opofrende Bivener“ fik velstaaende Folk — særlig Herremænd og Præster — til at sætte Penge i Biavl og saa passe Bierne for dem. Ja, naar vi vil passe Folks Bier og sælge Honningen for dem saa de ikke faar andet til deres Part end at stryge Pengene ind, saa kan vi vist saa alle til at være med, da den Kapital, der skal til, kun er lille i Forhold til det Udbytte, der kan blive. Men at træffe omring og lade sig bruge til andre Folks Bier at stikke i og aflevere Fortjenesten, naar der bliver nogen, og se misfornøjede Ansigter, hvis der intet Overskud bliver, altsammen for en lurvet Dagløn. Nej, paa den Maade skulde Pokker være „opofrende Biven“. Af den Vej tror jeg heller ikke vi naar ret langt. Kan det betale sig at drive Biavl for andre, maa det ogsaa kunne for os selv. „Biavlens for Biavleren“.

Men mon de omtalte uheldige Forhold ikke skyldes det, at Sagen for en Del hviler paa et forkert Grundlag? Det er vel for de fleste et Dogme, at Biavlen kun kan blive et Bierhverv og at den passer for alle, der bo paa Landet. De mange Begyndere har jeg jo omtalt, og med Hensyn til Bierhvervet vil jeg sige, at det ligger jo i Sagens Natur, at det kun passer, naar der er Lejlighed; det sættes til Side, naar Hovederhvervet stiller sine Krav; men den Regel kan ikke forenes med moderne Biavl, den skal passes til rette Tid. Lærere, Bestillingsmænd, selvstændige Husmænd og andre i lignende Forhold, der hver Dag har en vis Tid til deres Raadighed, kan godt passe deres Bier; men for Landmænd og Forretningsfolk, hvis hele Tid og Interesse til Liden maa være optaget af Hovederhvervet, duer det ikke, for de forsømmer næsten altid Bierne. Men saa kan de jo nøjes med at holde nogle faa Stader og dog have Fornøjelsen af det, vil maaske nogen indvende. Jeg har al Agtelse for den ideelle Side af Sagen og jeg indrømmer, at man ikke kan blive Biavier uden man har Interesse for mere end Udbyttet, men det er dog alligevel det, der er det bærende for Biavlen. Og i Reglen vil den, der kun har faa Bistader, lettere glemme eller tilside sætte dem end den, der har mange, og heller ikke sætte faa meget ind paa at faa Dygtighed til at passe dem. Jeg synes nu for det meste der er Maade med Fornøjelsen ved at se saadanne Bier der staa og passe dem selv. Men jeg tror nu, at for hvem der virkelig skal passe ret mange Bier som de bør passes og benytte alle de Hjælpe midler som der nu findes, for dem maa Biavlen være Nr. 1, der maa intet andet Erhverv staa foran, i hvert Fald ikke i Interesse. Og beregner vi Gennemsnitsudbyttet af det Antal Stader, en Biavler kan passe, viser det jo, at Biavlen kan føde sin Mand. De fleste vil vel nok mene, at det er en altsfor usikker Vejevej, og den, der forsøger det, maa jo ogsaa være belavet paa, at der kan komme slemme Uheld. Men vi maa huske paa, at jo større Dygtigheden bliver, jo mindre bliver Risikoen. Bierne skal selvfølgelig anbringes paa forskellige Steder saa langt fra hinanden, at de ikke har samme Fjædreteds. En saadan professionel Biavler vil jo ogsaa lettere kunne skaffe sig gode Pladser til sine Bier end den Biavler, der skal passe Bierne ved Lejlighed, for han er jo nødt til at have dem i sin egen Have, enten saa Stedet egner sig dertil eller ej. Men den professionelle Biavler kan faa sine Bifolk ud i Skov og Mark, paa Steder

hvor der er godt Træk, men paa Grund af, at der er saa langt fra, hvor der bor Biavlere, kun bliver sparsom besøgt af Bier, og der ved vindes tillige nyt Land for Biavlen.

Paa den Maade tror jeg, at det var muligt at naa det af Hr. S. nævnte Maal, om ikke just ved, at der blev en Biavler, der høstede en 500 B i hver By, saa dog, at den nævnte Mængde blev indsamlet i hver By og mange Steder langt mere. Og dette, at en Mand kunde leve af sin Biavl vilde for adskillige af de mere solide Folk være mere overbevisende om, at det virkelig er lønnende Erhverv, end baade Udstillinger og Agitationsforedrag, ved dem faar vi som oftest kun fat i de mere letbevægelige, som saa hurtig falde fra igen. Derfor tror jeg, at nogle større Biavlere omkring i Landet i høj Grad vilde gaae Sagen og vistnok hjælpe den ind i en mere solid Gænge.

Til Brodrene Nielsens Artikel af 12. Novbr. 1898.

I Ederes Forjvar for den lave Normalramme tillader jeg mig at anholde en Sætning, der ikke er ufejlsbarlig: „Udgrundede Udtalelser om, at den lave Normalramme ikke passer for den almindelige Biavler“. Dette Udtryk almindelig Biavler er ikke træffende, idet „Biavlere“ er en Fællesbetegnelse for Alle, der arbejder med Bier paa bevægelig Tavlebygning. Blandt disse er vist Tallet altsfor stort, for hvem den lave Ramme slet ikke passer. For den intelligente og dygtige Mand giver jeg Eder Ret i, at det er den letteste og behageligste Ramme at arbejde med, men heller ikke for Andre.

Hvis jeg tør gøre en Sammenligning imellem Biavlerne og Rammestørrelserne, da vil den se saaledes ud: 10×12 " Rammen vil formodentlig foreløbig holde sig som Nr. 1 i det almindelige Omdømme, fordi den er den af de 3 Maal, som fordrer den mindste Indsigt og Pasning, fordi Hovedrammen i sig selv indeholder den mest passende Form for Bierens Trivsel, uden nogen Forstyrrelse af Menneftene.

Dernæst kommer 12×12 " Rammen, den fordrer større Familier og større Intelligens af sine Dyrkere. Saa først kommer den lave Normalramme og stiller de største Fordringer til Biavlerne, at alt bliver besørget i rette Tid og paa rette

Maade. Det er vist de 2 sidstnævnte Faktorer, det altfor ofte storter paa hos saamange Biavlere; jeg erkender det fra mig selv. Mit Raad vil derfor være til hvem, der spørger mig: Hvad Kamme skal jeg vælge?: Det beror paa, hvad Kundskaber og Tid, der kan opses paa Bierne.

Forskriften: Vi tage det og dette, og gøre dette og hint, og saa ser Resultatet saaledes ud! Det lyder ganske simpelt og ligefrem, men bliver dog en Anstødssten for Mange, fordi de mangle Betingelserne for at kunne gøre dette eller hint. I og for sig kan alle 3 Maal være lige gode og give lige godt Udbytte; Hovedsummen er denne: At Biavlernes Dygtighed bliver forenet med et godt Høningaar! Det er især det sidste, der sætter noget Humør i Folk,

Kristjar. Pedersen,
Tved.

Firefamiliestatet.

Af Niels B. Poulsen.

Ved at læse Hr. Jacob Olsens Omtale af mit nye Bihus (T. f. B. Nr. 14) synes det at fremgaa, at han kun har set Ulemper og Fejl ved det, men ikke har kunnet se de Fordele, dette Stade har, og disse Fordele ere dog saa store, saa de langt overgaa Ulemperne. Naar Hr. J. D. anfører, at jeg anser det for en stor Fordel, at de 4 Familier sidder tæt sammen og nyder godt af den fælles Varme, saa vil vist hverken Hr. J. D. eller nogen anden Biavler nægte, at det er Tilfældet, at disse Folk sidder langt varmere end et Folk sidder i Entelstaden; jeg har jo albrig udgivet mit Hus for et Wellsstade, og at den 1" tykke Stillebæg imellem Familierne, som Hr. J. D. mener skulde være for svær, tror jeg ikke er rigtig, da det har vist sig, at Bierne ofte har Yngel i den forreste Table, som adskiller fra Nabostadet ved den omtalte 1" tykke Bæg. Indhænges en Kunsttable, udtrækkes den straks af Bierne (naar de da ellers har Brug for den), og den bliver endda meget smukkere udbygget end andre Steder, og ved at lade Tavlerne udbygge paa det Sted, faar man fuldstændig lige og smukke Tavler, som det er en stor Behagelighed at arbejde med. Der er i Hovedrummet Plads til 13 Kammer, og at dette Antal skulde være for lille til Yngelleiet, er der dog vist ingen Biavler, der vil give Hr. J. D. Ret i. En Dronning kan jo ikke engang daglig belægge en Side af en 12 × 12" Table med Æg. Paa hver

Side af en 12 × 12" Table er der jo 4300 Celler, og det er jo kun i den allerbedste Yngeltid og endog kun temmelig sjældent, at en udmærket Dronning naar til at lægge 3000 Æg i Døgnet, men da der ogsaa skal være Plads til Blomsterstøv og Høning i Tabellen, saa lad os regne, at en hel Tableside bliver optaget i Døgnet. Fra det af Ægget lægges til den unge Vi forlader Cellen, gaar der 21 Døgn, saa længe er altsaa Cellen besat. Men lad os nu lægge et Døgn til, det bliver saa 22 Døgn. En Side eller $\frac{1}{2}$ Table pr. Døgn, det bliver 11 Tavler til Yngel, men der kan jo godt være Yngel i alle Tavlerne undtagen i den bagste, saa bliver der altsaa 12 Tavler til Yngel. Men er dette Regnestykke rigtigt, og det tror jeg det er, saa kan jeg rigtignok ikke forstaa, at Nogen kan sige, at det er for lille et Stade

Hvad Behandlingen angaar, da er der ikke det mindste ivejen med den; man behøver jo dog ikke at staa foran Flyvehullerne, naar man vil arbejde med Bierne. Den Paastand, at Stadet er for højt, har jeg heller ikke mærket nogen Ulemper af, det er jo slet ikke højere end Hr. Pedersens Fremtidsstade. Hvad Foderapparatet angaar, saa er det jo heller ikke dybere end Foderrammen, som er blevet anbefalet i „T. f. B.“, men mit Foderapparat er anbragt paa et langt varmere Sted, da dets Plads er midt i Huset imellem de 4 Familier. Endvidere skriver Hr. J. D., at vi forlængst er gaaet fra de Stadeformer, hvor der var Plads til flere Familier og er gaaet over til Entelstaden, og det mest sammensatte Stade, man med Fordel kunde benytte, var Dobbeltstødet. Mon det ikke ligger i, at de ældre Stader til flere Folk vare for upraktisk indrettede baade for Bierne og Biavleren. Thi der kan jo dog ikke være Tvivl om, andet, end at det er en stor Fordel baade for Bierne og for Biavleren at have flere Familier i et Hus, vel at mærke, naar Huset er praktisk indrettet. Og jeg tror ikke, der findes et mere praktisk indrettet Bihus til 4 Familier end mit.

Høninghus

eller

det nye billige Bihus.

Ved at læse i Januarheftet om den store Opfindelse af Hr. N. B. Poulsen, Wittrup, Holsted, fik jeg en hel Overraskelse, og den steg yderligere nogle Tommer, da min Ven, Hr. J. B. Harbo, gav det en saa god An-

befaling. Havde Stedet fremkommet i 70'erne, saa var det den Tid's Mode og Syn paa Sagen, og det havde ikke faaet den Kritik, der nu sikkert vil falde over det.

Sagen er jo simpelthen, at vor Tid er i Udvikling ogsaa paa dette Omraade, saa et saadant Tilbagekridt faar ikke Lov at passere uantastet. Jeg maa paa Forhaand bemærke, at Kritiken ikke kommer fra Fabrikanten, da jeg som Fabrikant sandsynlig nok kunde konkurrere, men fra en dog meget praktisk Viabler, der baade har hørt og prøvet en Del (jeg har haft Stader med 8 Familier, der dog kun havde Udflugt til Ost og Vest).

Hvad jeg først vil anholde Stedet for, er, at det har Flyvehul til alle 4 Sider. Ikke for Bierne's Skyld, da det efter min Mening er temmelig ligegyldigt, hvad Side Flyvehullerne vende til. Men Begynderen har jeg nogen Medynk for, hvis han efter en Tid's Forløb har faaet 4 ret kraftige Familier anbragt deri (det er forøvrigt ikke at begynde imaat, naar der begyndes med: 1 Bihus 25—35 Kr., Bierne 30—40 Kr., Kunsttavler og andre absolut nødvendige Smaa Ting 15—20 Kr., henad 100 Kr., hvad der for mange Begyndere i Viabl er henad det halve formeget). Saa bliver det dog for de fleste Begyndere en kilden Sag at gaa løs paa en Fæstning, hvor saamange Hundrede giftige Bile farer ud til alle Sider, thi vi er vel dog enige om, at de fleste Arbejder med Bierne er lettest at foretage, naar der er livlig Flugt. Stedet kan ikke angribe i Ryggen eller Planken, kun fra Fronten, og er Besætningen lidt ilter af Natur, hvad der jo er stor Forstel paa hos de forfællelige Familier, saa faar vi vist let at se, at Behandlingen til daglig Brug bliver temmelig mangelfuld. Men hvad bliver det da, naar der skal høstes Hønning, hvad jo særlig er et Godtvejr'sarbejde? Hvorledes vil Begynderen komme af med Hønningstaberne? Saa snart der aabnes for Transportkassen, der heller ingen Dækning har, flyve Bierne deri, og gaa ikke helt godvillig derfra. Det gaar endda med det første Stade, ved det andet vokser Uroen, saa det bliver noget nær et Herkulesarbejde at liste 100 B Hønning ud af Stedet, og hvilken Nøg skal der til. Mon det er derfor, det har faaet Navnet: Hønninghuset?

Dernæst er der ikke Udgang til Kammerne bagfra. Hvorledes skal man faae renset under Kammerne om Foraaret? Der kan jo kun anvendes en Svaber fra Flyvehullet, hvad jeg ikke anser for tilstrækkeligt eller for praktisk. Det er fremsat som en Fordel ved Stadet, at Afstanden imellem Bunden og Kammerne varierer saa snibdt

efter, som vi mene, det er praktisk. Mon egentlig dette kan holde Stif? Lad os tænke, at Siderne kan hæves og sænkes $\frac{1}{8}$ " , det er temmelig betydningsløst for Driften, og sker det, at Siderne skal bevæge sig, saa det kan have lidt Betydning, f. Eks. $\frac{1}{4}$ " , saa gad jeg set, hvad der bliver af Zinker, der er sat paa Hjørnerne. Enten falder Sømmene af eller Zinken sprænges, fordi den gaar lige til den modsatte Vej af Træet. Et andet Tilfælde er ikke udeladt; sæt at Træet ikke er saa tørt som beregnet, saa kan Bivejen gerne blive til $\frac{1}{4}$ istedetfor $\frac{1}{2}$ " .

At Hønninghuset skal være en Brød for en Have, kan der være delte Meninger om. Det skal staa temmelig frit og tager derved nogen Plads op. Jeg mener, at 3—4 almindelige Bihuse staaende langs en Hæk, et Statit el. L. ser nok saa smukt ud. Fundamentet er ingen hel Billighed, dertil er Stedet ubevægeligt. Der indtræffer ofte det Tilfælde, hvor det er behageligt og praktisk, ja endog nødvendigt at kunne flytte Staderne, og hvis jeg vil drive Vandreviabl, saa er det ogsaa Enkeltstaderne, der bære Prisen.

Naar Enkeltstaderne have rigelig med Bier og Foder og er pakkede ordentligt til, i nogenlunde gode Stader, saa skal Bierne nok vide at følge med Tiden.

Jøvrigt tiltræder jeg Hr. Jacob Olfens Kritik uden at have set Hønninghuset.

Kristian Pedersen,
Tved.

Et ensartet Kammemaal.

Det er med Fornøjelse, jeg har læst November-Heftet af 24. ds., idet nogle af Danmarks mest bekendte Viablere har taget Ordet og meddelt sine Tanker om forskellige vigtige Emner til os andre Læsere.

Jeg havde ikke tænkt paa saa hurtig igen i „Vitidende“ at staa til Lyd for Indførelse af et eneste anerkendt Kammemaal blandt os danske Viablere, men under Overstriften: „Den lave Normalramme“ skriver et Par ærede fynske Viablere.

Da der endnu af og til fremkommer ubegrundede Udtalelser om, at den lave Normalramme ikke passer for den almindelige Viabler*), at den er for kold til Overvintring o. s. v., saa finder vi Anledning til at imødegaa nogle af disse Udtalelser som, ifølge vore Erfaringer, ikke passer med Virkeligheden.

*) Udhævet af mig.

Jeg har i en tidligere Artikel — „Biavlens Udbredelse“ — skrevet: Labnormalrammen anser jeg for at være en brugelig Ramme for de Biavlere, som beslittede sig med Dronningavl, men den passer efter min Anskuelse ikke for Biavlerne i Almindelighed.

Som man af de nævnte to Artikler kan se, er de ærede Forfattere og jeg af forskellige Meninger om dette Spørgsmaal.

Saa snart jeg havde læst Artiklen: „Den lave Normalramme“ tænkte jeg, at dens Forfattere uden Tvivl saa hen paa hele Fremtidens Biavl fra et andet Synspunkt end jeg. Saa vidt jeg ved, ofte de ærede Forfattere en stor Del af deres Tid paa at beslutte sig med Biavl, og jeg anser det ogsaa for heldigt for Biavlsagen, at der findes enkelte Mænd som har Raad til at bruge meget af deres Tid paa dette Omraade, selv om denne Tid ikke hvert eneste Aar bliver betalt saa godt som den skulde*), men disse Mænd, som i økonomisk Henseende maasse er bedre stillede end det store Flertal af Biavlere, burde tænke: „Påsker ogsaa de Andvisninger, som vi give i praktisk Biavl, for det store Flertal af Biavlere som ikke har meget, hverken af Tid eller Penge til sin Raadighed.

De ærede Læsere ved, at afdøde Redaktør H. Ersklev har været Talsmand for Indførelse af Labnormalrammen; det kan være godt nok, at en Lærer eller en anden Mand af Middelstanden fortæller os, at har Bisamilien baaret hele sit Honningsforraad op i Magasinet, saa slynger man blot Honningen ud af Magasintablene og saa begynder man at fodre Bierne saa de har nok til Winterforraad, den Visdom er snart lært, men hvor er de ledende Mænd af Biavlsagen, der lever i den Tro, at det store Flertal af Biavlere altid kan ofre saa meget af deres Tid fra deres Hovederhverv; jeg er af den Mening, at en Mængde af Biavlerne kun har Søndagen til sin Raadighed og hjem kan udrette store Ting ved Bisamilien, naar det paa denne Dag bliver tolt og regnsfuldt. Jeg har tidligere i en Artikel: „Tænk om Biernes Fodring“, udtalt lignende Anskuelser. Dhrr. Nielsen kan meget godt se, at de Mænd, som leder Biavlsagen frem her i vort lille Land, hører for Størstedelen til Middelstanden; men disse Mænd bør ogsaa have Øjet aabent for, at der gives Andvisninger i rentabel Biavl, som kan følges af de mange mindre bemidlede Biavlere.

*) Den Tid en almindelig dygtig Biavler anvender paa at påske sine Bier, naar han i Reglen langt bedre betalt end den Tid, der anvendes til andet Arbejde. Red.

Naar jeg har anbefalet Indførelsen af et eneste anerkendt Rammemaal, rettende sig efter Metermaalet, da ser jeg meget godt, at det foreløbig vil bringe os en Del Ulemper, men skulde vi være saa sjaaelig nøjregende, naar det drejer sig om at bringe Biavlsdriften ind i et sikkert Spor.

Har ikke Biavlerforeningen for et Par Aar siden udsendt et lille Skrift „Betrækt i Biavl“ i tusinde af Eksemplarer, dette Skrift mener jeg, er beregnet paa, at Begynderne i Biavl skal kunne saa vejledende Andvisning i Biavl; men jeg kan ikke se, at det er vejledende, at der nævnes tre forskellige Rammestørrelser deri.

Vi ere ved Slutningen af dette Aarhundrede, længe har vi været Vidne til, at Biavlere i forskellige Egne anbefale forskellige Rammestørrelser; ærede Biavlere, lad os vise Liberalitet fra alle Sider, lad os saa et Rammemaal som deler Sol og Vind lige til de tre anerkendte Rammemaal som vi har, saa Biavlskærene og vi menige Biavlere, som ved Lejlighed kan lægge et godt Ord ind for Biavlen, har et bestemt Punkt at rette sig efter.

I de senere Aaringer har vi i „Bittidende“ set nye Rammemaal blive anbefalede, som har givet større Fordel end de brugelige; hvorledes kan Rammemaalet udrette saadanne store Ting, fordi Rammen er lidt højere eller lidt bredere. Jeg er af den Mening, at det er den ny Voksbygning, der rettest burde have den største Værd deraf.

Jeg hævder atter, at Labnormalrammen er for ufuldkommen til at påske Flertallet af Biavlerne, idet den er for lav, den har slet ingen Skade af at dele samme Skæbne som de to andre Maal, nemlig at vige Pladsen for et Enheds-Maal, det vilde være til Gavn for den, at den blev lidt højere, thi et er sikkert, og det er, at Vejrliget har en mægtig Indflydelse paa Biavlen; derfor er det kun Faa eller Ingen, der kan drive Biavl her i vort Land som Hovederhverv, og som Sideerhverv er jeg af den Mening, at Arbejdet ved Biavlen bør indskrænkes, hvor det uden Skade kan. Biavlerne ere uden Tvivl villige til at høre Honning af deres Stader, men der var næppe saamange Bisamilier, der „gik ud“, hvis Biavlerne vare lige saa villige til at give dem tilstrækkelig Winterforraad.

Lad os være enige om at bringe den danske Biavl frem saaledes, at Begynderne kan have Tillid til den Vejledning, som Biavlerforeningen giver paa forskellige Maader.

Hvis de Biavlere, som anbefale det lave Rammemaal, kunde faae alle Biavlere til

at forsyne sine Bisfamilier, fra hvilket Høningforraadet er høstet, med tilstrækkelig Winterforraad, saa vilde jeg ikke have skrevet dette Stykke om Kammemaal, men da jeg frygter for, at en saadan Garanti ikke kan staffles, har jeg skrevet ovenstaaende og tror nu at have begrundet mine Udtalelser om Labnormalrammen tilstrækkelig.

G. Mathiesen.

Hvad jeg hørte og saae!

1. Dronningel i Dronningceller. 2. Kan Bierne bygge opad? 3. Husning af en Sværm. 4. Et Hus til 25 Familier. 5. Udtromning. 6. En seregen Kubeform. 7. En „Bistand“.

Ved et Biavlsmøde paa Sjælland var der en af de tilstedeværende Biavlere, der havde medtaget en Dronningcelle med en veludviklet Larve i for at høre min Mening derom. Stedet, hvoraf Cellen var taget, havde en Dronemoder, og vedkommende Mand vilde nu vide, om det af sig selv vilde faae en god Dronning igen, da Stedet havde flere Dronningceller med Yngel i. Ved Hjælp af en Loupe undersøgte vi Larven — eller Nymfen, da den var ude over det egentlige Larvebestandpunkt — og dens store Djne paa Siderne af Hovedet, der gik helt jammen ovenpaa dette, røbede os dens rette Køn, idet den var en Droncelarve, og der altsaa kun var kommen en Hanbi ud af Cellen, hvis den havde faaet Lov til at sidde i Stedet, og Familien vilde ikke være bleven frelst ad den Vej. Jeg fremfører det, for at andre Biavlere, der muligt kunde opdage en og anden Familie under de samme Omstændigheder, ikke skal slaa sig til No med, at naar Familien har Dronningceller, maaste med aaben Yngel eller forjeglde, saa vil alting blive godt igen. Nej, det bliver ikke godt, før en saadan Familie enten faar en god Dronning eller en Dronningcelle, Yngel eller Æg fra en dronningret Familie; thi af en Dronemoders Æg kommer altid kun Hanbier.

Da Schweitzeren F. Huber for 100 Aar siden udførte sine berømte Forsøg og Sagtagelser over Bierne, som han bl. A. til det Resultat, at naar Bierne opføre deres Voksbygning, da begynde de deres Tabler paa et vilkaarligt valgt Sted i Boligen, og at dette i Reglen var under Loftet, men at de ogsaa kunde bygge baade til Siden og opad, og naar de oftest byggede nedad, saa laa det i, at det var dem bedstemest, da de derved havde mest Plads til at arbejde.

Jeg skal ikke her nærmere komme ind paa hans interessante Beretninger herom, men kun betone, at praktisk set har Biavlere i Tidernes Løb jo nærmest haft Brug for Bierne overvejende Tilbøjelighed til at bygge nedad, idet de jo i Kuberne altid begyndte fraoven, og senere, da ri fik Staderne med bevægelig Bygning, fik de Lov til det samme. Derfor er det nu næsten svedt ud af Biavlernes Bevidsthed, at Bierne kan bygge i alle Retninger, og det havde derfor en vis Nytte Interessee for mig hos Rarehmager Jensen, Nygaard, Nykøbing Sj., at se et udført Forsøg paa at faae dem til for en Gangs Skyld at bygge opad. Han havde nemlig dannet en lille Kasse af Glas, som uden Bund var sat over Foderhullet i et stærkt Stade. Paa Dækbrættet under Kassen var lagt smalle Strimler af en Table rundt om Foderhullet, og det var meget interessant at se Bierne arbejde sig i Bejret paa disse Tablestrimler. Fra Søndag Eftermiddag, da jeg saae det første Gang, til Tirsdag Middag, da jeg tog deraf, havde de bygget ikke saa lidt, og paa flere Steder var de naaet op til Glasfæ, der dækkede Kassen.

Et andet Sted, hvor jeg holdt Møde, var Bierne saa søjelige at sværme den Dag, jeg var der, og da Ejeren bruger en egen Fremgangsmaade ved Husningen af en Sværm, skal jeg kort beskrive denne. Stedet, som skulde modtage Sværmen, var et Labnormalstade, og det blev forsynet med en 6—7 Kammer, om med hele Kunsttabler eller med Ledere huffer jeg dog ikke.

Kammerne, der anbragtes foran i Stedet, dækkedes med Dækbrædder, og desuden lagdes en Del andre Dækbrædder parat ovenpaa, og Binduet blev trukket tilbage i Stedet, saa at der var en stor tom Plads mellem dette og den bageste Kamme. Derefter hentede vi Sværmen, som var fanget i en Kube, jeg holdt Kuben over den tomme Plads i Stedet, og idet jeg gav Slip med begge Hænder og, før den naaede at falde ned i Stedet, atter greb den med et rask Slag af begge Hænder samtidig, faldt alle Bierne ved den stærke Kystelse af Kuben ned i Stedet. Hurtig dækkede vi over dem med de parat liggende Dækbrædder lige hen til Binduet, saa at ingen Vi kunde undslippe ad den Vej, og derpaa begyndte vi langsomt at skyde dette fremad i Stedet, saa at hele Sværmen maatte med Ved at fjerne et efter andet af Dækbrædderne, efterhaanden som Binduet avancerede fremad, naaede vi paa denne rolige, lette Maade at faae Bierne til at belægge Tablerne. Det hele gik for sig, uden at vi mistede en

eneste Vi. Jeg udtalte Frygt for at bestadige Dronningen, men Viableren forsikrede, at der stete aldrig noget Uheld hos ham ved Brugten af denne Metode.

Da det er ret sjældent at se Bihuse til mange Familier, vil jeg fortælle lidt om et, jeg saae til 25 Familier. Huset var af Bindingsværk, muret med Sten, og Taget var af Brædder, dækket med Tagpap. Længden var ca. 12 Alen = $7\frac{1}{2}$ Meter, og Bredden var godt 3 Alen = c. 2 Meter. Langs den mod Haven vendende Side var der lavet Boliger, et langt Trug, delt tværs over af saamange Bræddestillebægge, at der var Plads til 25 Familier ialt. Hver Bolig havde Plads til en 15—16 Tabler med Maalet $9 \times 12'' = 23,5 \times 31,5$ cm., og desuden var Kassen saa dyb, at der kunde hænges Halbrammer paa Skillebæggens Overkant. Paa samme Side af Huset var anbragt to eller tre Vinduer, for at Ujset kunde falde ned i Boligerne under Behandlingen af Bierne. Flyvehullerne var paa Grund af det smalle Rammemaal meget nær sammen, hvilket voldte en Del Fejlshyden af Bierne, og for at forhindre dette og vejlede Bierne, var derfor hvert Flybebrædt og Forsiden malet med en fra Nabostadets forstellig Farve, f. Eks. rødt, brunt, grønt og graat. Mærkeligt var det, at de Familier, der havde røde Indgange, absolut vare de folkerigeste, hvilket kunde ses baade udenfor og særlig inde i Huset, hvor man tydeligt kunde se paa Opftablingen, hvilke Familier der havde røde Indgange, da disse havde flest Halbrammer. Efter dem kom regelmæssig deres Naboer, og saagst var alle de med graa Indgange. Ejeren udtalte, at dette altid var Tilfældet, idet det syntes, som om Bierne nærrede Forkærlighed for det røde. — Antagelig var Aarsagen den, at de røde Indgange vare mest synlige og dermed tiltrak sig de unge Biers Opmærksomhed under deres første Forspil, særlig da de andre Indganges Farver tilmed var noget mat udførte. Havde Ejeren forsøgt med lysere, mere iøjnefaldende Farver mellem hinanden, f. Eks. lyseblaat, gult og maaste hvidt samt den røde og desuden paa Forsiden af Huset gjort Brug af de samme Farver i Figurer over de respektive Flyvehuller, saasom Trefanter, Firkanter, Cirkler og Spidser — en stor sort Plet paa hvid Grund ses særdeles tydelig f. Eks. — saa er det meget muligt, at Fejlshyningen vilde kunne indskrænkes en hel Del. Den væsentligste Ulempe ved hele Anlægget var efter Ejeren's Udtalelse den, at han let fik dronningløse Familier; Grunden var naturlig-

vis de samme uheldige Flyvehuller, da Dronninger jo ligesaa let som Arbejdsbierne ere udsatte for at tage fejl af deres egen Indgang. Han maatte derfor drive nogen Dronningavl i Stader i Haven. Ellers var han godt tilfreds med sit Hus, der havde kostet ham 100 Kr. at opføre, medens han et enkelt Aar havde høstet ca. 1500 Rønning.

Ved Valget af et bredere Rammemaal, hvorved Indgangene kunde komme lidt længere fra hinanden, og ved at anbringe lidt tydeligere Kendetegn for hver Familie, tror jeg, at Ulemperne som nævnt tilbørlig kunde undgaaes.

I alle vore Bøger og Bibrade ser man, at naar der skal gives Anvisning til at tromme Bier ud af Kuben, saa hedder det, at „Kuben vendes paa Hovedet og sættes i en Spand, saa at den kan staa fast og sikkert uden at vælte“. Ja, det er jo meget godt, men der er den Hage ved, at man saa ikke kan komme til at tromme paa den Del af Kuben, som dækkes af Spanden, og det er en stor Ulempe, da mange Bier og ofte Dronningen med Istedet for at gaa opad søger nedad mod Spidsen af Kuben og bliver der. Jeg saae hos Haagenen paa Samsø en anden Maade at støtte Kuben paa, og da den er bedre end at bruge Spanden, meddeler jeg den her. Istedet for Spanden tager han en almindelig firbenet Træstol, som lægges om paa Siden, og er der ingen Viste forneden paa Benene, bindes en saadan paa der, saa at Kuben, naar den i omvendt Stilling sættes i den herved frembragte firkantede Abning, staar fuldstændig sikkert, og efter at have sat en tom Kube ovenpaa samt dækket med et Klæde el. lign., hvor Kuberne støder sammen, for at forhindre Bierne i at undslippe i Utide, begynder han Udromningen. Efter at have trommet i 20 Minutter, holder han op, idet Dronningen da i Reglen er kommen op i den tomme Kube. Han har da en Sværm, som huses paa sædvanlig Maade, medens den aftrømmede Kube anbringes paa sin gamle Plads, hvor de fra Marken hjemvendende Bier tilligemed de fra Tromningen tilbageblevne snart paabegynder Opførelsen af Dronningceller, hvis der ingen saadanne var i Forvejet, og saaledes staffer Kuben sig en ung Dronning i Løbet af kort Tid. Ved saaledes som nævnt at benytte en Stol — en Stige paa et Par Bukke kan ogsaa bruges — istedet for Spanden, kan man komme til at banke paa Kuben, hvor man vil, og det maa jo føre hurtigere til et

Resultat, fremfor naar man kun kan komme til at banke paa Siderne af Kuben.

Et andet Sted paa Samsø saae jeg den ejendommeligste Kubeform, jeg endnu har truffen paa. Det hedder jo saa ofte, at Lavnormal er saa uheldig paa Grund af, at Tablerne ere for lave, saa at de ikke giver noget godt Vinter- og Yngelleje. Des mere overrastede det mig her at træffe Kuber, der ikke gav Lavnormalrammen noget efter, idet de havde en meget sammentrykt Form. Højden var næppe mere end 6—7" 15_s—18_s cm., medens Bredden mindst var 13—14" 34—36_s cm. De lignede næsten mere en stor Bøtte end en Bifube, men at de dog ikke var daarligere end andre Kuber saas af, at flere af dem havde afgivet Sværme, hvoraf en var sat i et 10 × 12" Stade og var en dejlig stor Familie. Da det var ældre Kuber, mener jeg det utænkligt, at „Fabrikanten“ af dem kan have været påvirket af nogen Lavnormalteori. Det er snarere en lokal Form, maaske helt enestaaende i sit Slags, da jeg andre Steder paa Den saae Kuber af sædvanlig Form og Størrelse.

Til at betegne det Sted, hvor Bierne staa, hører man af og til Ordet „Bistand“ blive benyttet. Jeg synes nu slet ikke om at bruge dette gode danske Ord i den Betydning, da det jo betyder Hjælp, Støtte, Haandsrækning og ikke en Samling af Bistader. Hvorfor vi her kan træffe det brugt i den sidste Betydning, kommer vel af, at Dyfterne næsten altid benytte Ordet: „Bienenstand“, og saa har vel en og anden Beundrer af dem ment, at „saadan en Ting bør vi ogsaa have“, og saa har man syntes, at „Bistand“ var et prægtigt Surrogat for Dyfternes „Bienenstand“, uden at betænke, at vort Sprog ikke er saa fattigt, at vi ikke skulde kunne hjælpe os uden Fortyftninger. Vi har jo „Bihave“, „Bigaard“ og den ofte benyttede Vending „ude (omme, ovre, henne) hos Bierne“, hvilken sidste synes mig paa sin Vis at udtrykke langt mere end nogen af de andre Betegnelser. Vi har jo ogsaa Ordet Bieri — en Afledning af det engelsk-franske „Apiary“, et Udtryk, som Dyfterne slet ikke har Mage til, da de vel benytte et Udtryk „Imkeri“, men det betyder Biavl, Biableri, afledt fra „Imme“ = Bi. Særlig i vor Tid synes det mig uheldigt, at vi efteraabe fremmede Udtryk, naar vi derved skal ødelægge Betydningen af et af vore smukkeste danske Ord, en Betydning, som netop vi Biablere saa ofte forstaa at værdsætte mere end de fleste.

Lad os derfor benytte os af de danske Benævnelser Bihave, Bigaard, omme eller ude hos Bierne; men lad os huske, særlig overfor hverandre, at „Bistand“ betyder „Haandsrækning“ og „at staa bi“.

Aug. Petersen,
Bregninge pr. Nysted.

Et og Andet.

Hvad der idag giver mig Pennen i Haanden er en Artikel i Nr. 14 af Hr. J. Olsen med Overskriften „Et nyt Bihus“, eller rettere en enkelt Udtalelse i samme. Ikke er dette at forstaa saadan, at jeg skulde være uenig med J. O., ibertimod kan jeg saagodtform i Et og Alt slutte mig til, hvad J. O. har sagt. Men der er et enkelt Punkt, hvorom jeg kunde ønske at udtale mig udsørligere, end det var foreneligt med J. O.'s Opgave ved denne Lejlighed at gøre det. Det er om Wells metoden.

Naar Wells Metode nu har været kendt her i 7 Somre, og man desuagtet hører saa lidt om Resultaterne af dens Anvendelse, da skyldes dette sikkert ikke blot de faktisk daarlige Biaar, vi har haft i næsten hele denne Tid, men vistnok endnu mere den Dinstændighed, at Metodens Grundprincip og dens forskjellige Enkeltheder er opfattet og anvendt forfælskeligt af forskjellige Biablere, medens den, saavidt jeg har kunnet se, næppe ret mange Steder er fuldt gennemført i alle sine Enkeltheder. Dertil hører nemlig en Forstaaelse og en Række Arbejder, som næppe ret mange af de Biablere, der har kastet sig over den, har haft eller har taget sig Tid til at udjøre tilfredsstillende Thi det er dog vistnok saa, at det mest er Begyndere i Biavl, som har sølt sig tiltalt af Wells Metode, medens vore gamle øvede Biablere i det væsentligste har holdt sig til det, de var vant til, og som havde givet dem sikkert Udbytte. Men netop Wells Metode lader sig ikke gennemføre uden fuld Forstaaelse og nogen Øvelse i at omgaa Bier, samt Anvendelsen af mere Tid, end de fleste danske Biablere ofre deres Bier.

Hvad Forstaaelsen angaar, da er det ikke uden Grund, at J. O. i lempelige Udtryk har forekastet M. P. Pöbblsen lidt Mangler i denne Henseende. Grundprincippet, hvad Ordningen angaar, er jo det at anbringe de to Folk saaledes, at de trods Udskillelsen kommer til at arbejde sammen som eet organisk Hele. Derfor har man det tynde, gennemhullede Mellemstykke, derfor hænger Tablerne

parallele som hos eet Folk, derfor Samarbejdet i Overrummet, derfor den jævnsides Udgang. At de gensidig nyder godt af den fælles Varme følger med denne Ordning; men det er saa langt fra at høre med til Grundprincipperne, at det kun er en Fordel, Bierne nyder, fordi Ordningen skal være som antydet. N. P. Povlsens Bihus viser netop, hvor lidt Forstaaelsen af Hoved- og Biting selv i denne den rent ydre Henseende er trængt igennem, og jeg har paa Udstillinger og hos Stadesfabrikanter truffet lignende Mangel paa Forstaaelse af det væsentlige i Samarbejdet. Og naar man træffer saa lidt Forstaaelse hos dem, der dog skulde være først til at sætte sig grundig ind i Sagen, hvordan tør man da vente at finde den bedre hos Begyndere.

Men har den ydre Ordning kun fundet liden Forstaaelse, da er det næppe bedre med selve Metodens Princip: Anvendelsen af unge, kraftige, frugtbare Dronninger hos de to Folk. Dette er det væsentlige, uden hvilket en nok saa omhyggelig og korrekt Ordning kun nytter lidt eller intet. Det er for i fuldeste Maal at udnytte disse til Opklækning i rette Tid af det størst mulige Antal Arbejdere, at Ordningen er faaledes, at de to Folk kan drage størst mulig Fordel af at bo sammen, og den gensidige Tilskyndelse kan øve sin Virkning, idet hvert af Folkene som Følge af Ordningen regner ikke blot med sin egen Styrke, men ogsaa med Naboen. Mr. Wells har selv i sine Beretninger om ikke ligefrem pointeret dette, saa dog gennem Fremstillingen af hele sin Fremgangsmaade saa tydelig lagt det klart, at det ikke burde kunde misforstaaes eller overses. Og dog er det vist saa, at det er de færreste Steder, hvor Opmærksomheden har været tilstrækkelig fæstet paa dette Hovedpunkt.

Netop her er det ogsaa Vanstikligheden falder og de større Arbejder kræves. At fremskaffe de unge, frugtbare Dronninger lader sig til et større Antal Wellsstader næppe gøre uden særlig Dronningavl, et Arbejde, som ikke just ligger for Begynderen, og næppe nok for den, som ikke har nogenlunde fuld Raadighed over sin Tid. Vel er det som Regel hvert Aar kun Halvdelen af Folkene, der skal have ny Dronning; men selv om man kom over at able eller skaffe sig Dronningerne, vil dog Udfangningen af den gamle Dronning og Indførelsen af en ny være Arbejder, som mange helst gaar udenom. Men det er Arbejder, som absolut høre med, naar Wellsmetoden skal gennemføres.

Blandt Vanstiklighederne maa først nævnes den, Mr. Wells selv har nævnet i Sværmingen. De unge gode Dronninger, der leve under de heldigste Forhold og under Nabofolkets Tilskyndelse, lægger særlig i Foraarstiden en utrolig Masse Egg, og tidlig staar Folkene i fuld Sværmebestand. Dette er, som det skal være. Men det fordrer en Paapasenhed og ofte ret betydeligt Arbejde for Staberen at hindre Sværmingen, og denne maa, om det er muligt, absolut hindres, om man vil naa den Fordel, Metoden kan give. Sværmer et Folk, da sværmer de som Regel begge, og Sværmingen medfører tidlige som Regel, at den ene af de unge Dronninger gaar tabt under Barringsudflugten, saa hvis man ikke straks har en Reservedronning, vil det dronningløse Folk forholdsvis hurtigt forene sig med Nabofolket, saa man kun har et, ganske vist stærkt, Folk i sit Wellsstade. Men Udbyttet, — ja det gaar, som ellers ved Sværming, for en stor Del tabt det Aar. Derfor maa Sværmingen hindres ved alle de Midler, man har til Raadighed. Har man faaet opklækket en stor Arbejdsstyrke, da maa den holdes samlet til det egentlige Arbejde. Det er jo dog for at faae den og faae Nytte af den, at man overhovedet indlader sig paa Lovdronning-Systemet.

Blandt andre Vanstikligheder maa nævnes den, at bliver et Folk af en eller anden Grund dronningløst, og man ikke mærker det i Tide og kommer det til Hjælp med en ny Dronning, da gaar det, som naar den unge Dronning gik tabt ved Barringsudflugten: Folket forener sig med Nabofolket.

Af forskellige Grunde, Forstel paa Dronningerne, Vindretningerne, Stadernes Opstilling osv. kan de to Folk blive ulige stærke. Sær dette, da er Samarbejdet for en Del brudt, og Uligheden bliver Dag for Dag større, om man ikke hjælper. Herpaa kan der dog saa let raades Bød, naar Staderne ere byggede som af Bojesen foreslaaet, saa de kan drejes.

Wellsmetoden er prøvet af ikke saa Faa, eller rettere: Der er ikke saa Faa, som mener at have prøvet den. Men man spørger: Hvor er det store Udbytte, som Mr. Wells gav Beretning om at have haft? Dog var det maaste rigtigere at spørge: Har vi nu ogsaa i et og alt fulgt Mr. Wells og hans Anvisning? Afvigelse i et enkelt lille Punkt, som kan synes os ubetydeligt, kan have store Følger, og først naar vi kan svare Ja til det sidste Spørgsmaal, vil det være Tiden at spørge om Udbyttet.

Omtalen af Wellsmetoden bringer mig ind paa Rammemaalet. Bliv dog ikke bange! Jeg skal ikke foreslaa nogen ny Ramme; de af Foreningen anbefalede ere sikkert saa gode, hver under sine Forhold, at vi næppe trænger ret haardt til Ændringer paa dette Punkt. Snarere kunde vi vel trænge til endnu større Enhed eller Enighed om en af disse eller om en Ramme med Metermaal af Form og Størrelse omtrent som en af de 3 anbefalede.

Men det var Rammemaalet ved Wellsmetoden. Her anser jeg Labnormal som den bedste Ramme, ikke fordi jeg har prøvet den, men fordi jeg har prøvet Ulemperne ved den høje Ramme 12 × 12". Og med den Anbefaling saa dygtige Biablere som Brødrene Nielsen i Ollerup har givet den i Nr. 14, ikke at tale om den Iver, hvormed afdøde Redaktør Erslev kæmpede for den, kan der vel intet være i Bejen for at benytte den, navnlig hvor den passer bedre end de andre Rammer. Og det gør den ved Wellsmetoden. Jeg skal straks sige hvorfor.

Til Honningrum for To-Dronning-Folket skal der Blads, og Labnormal er her en meget passende Ramme. Selvfølgelig kan man ogsaa anvende den her, uanset hvad man har i Yngelrummet. Men af flere Grunde er det heldigst at have samme Ramme baade i Yngel- og Honningrum. Blandt andet kan man da let hindre Sværmning ved i god Tid at paasætte Magasinet, flytte de modne Yngeltavler op i dette og give Kunsttavler i Yngelrummet i Stedet. Netop derved holder man Folket samlet, giver Arbejdsraften noget at bestille og Dronningen Blads til Uglægning. Stulde det være nødvendigt, kan dette gentages, og der vil dog ikke komme til at mangle Blads i Honningrummet, da den modne Yngel jo snart løber ud og giver Blads. Men denne Omflytning kan slet ikke foretages med den høje Ramme, da den dels er for høj som Honningramme, dels gør Huset saa højt, at det bliver vanskeligt at behandle.

At Labnormal er passende at benytte baade ved Dannelsen af Kærnestader og ved Dronningavl, betragter jeg ogsaa som en Fordel ved Benyttelsen af denne Ramme i To-Dronning-Stadet. Og at Overdvintringen kan være god paa en lav Ramme, det ved jeg af Erfaring, da jeg i flere Aar har overdintret selv smaa Folk paa 12 × 6" Rammer.

Saa det blev mere, end jeg havde tænkt; men saadan gaar det, naar man kommer til at skrive om det, man har lært.

Gynthergaard, den 26. November 1898.

Rasmus Nielsen.

Tidskrift for Biavl.

Naar jeg her udtaler Ønsket om, at „T. f. B.“ snart maa komme i sin gamle Stænge igen, maa dette ikke forstås, som om jeg ikke ønsker nogen Forandring i Ledelsen af dette. Intet er fuldkomment i denne Verden og vort Tidskrift jelsfølgelig heller ikke; nej, det er tværtimod min Hensigt med denne lille Artikel at anbefale nogle Smaaforandringer ved Bladets Indhold. Det er ofte af Forskellige udtalt, at Tidskriftet var for videnskabeligt anlagt, og jeg skal ikke nægte, at jeg er af omtrent den samme Anskuelse; vel har jeg altid læst de mange Artikler af tykke, engelske og amerikanske Storbiablere med Interesse, men jeg skal ærlig tilstaa, at jeg ikke har haft nogen egentlig Nytte deraf, og jeg tror bestemt, at det er gaaet ligesaa med det store Flertal af Bladets Læsere. Jeg mener nu, at det vilde stemme bedre med Bladets Opgave at indskrænke disse Artiklers Antal noget og samtidig lægge mere Vægt paa praktiske Anvisninger, skrevne paa en simpel, letfattelig Maade af vore hjemlige Biablere, særlig beregnet paa Begyndere. Der findes heri Skjland en Mængde mindre Biablere, der aldrig have noget videre Udbytte af deres Bier, begrundet paa, at de ikke kender Biernes Natur, deres Egns Træforhold osv., alt sammen Grundbetingelser for Enhver, der vil drive Biavl. Vi har jo nok haft Rubriken „Gavnlig Vint“, men denne har været meget kortfattet, og der har ikke været gjort tilstrækkelig Forskel paa Sommertræegne og Eftertræegne; det har været til mangfoldige Hebebiablers Fordær, at de har passet deres Bier efter samme Regler, som anvendes paa en Sommertræegn, hvad der aldeles ikke lader sig gøre, uden at Resultatet bliver daarligt. Vi mangle sikkert nogle letfattede Artikler, helst en staaende Rubrik „For Begyndere“, særlig for Eftertræegnes Vedkommende. Det er sikkert paa disse Egne, at Biablen især vil kunne vinde Fremgang og gøre stor Nytte.

Endelig er der Rubriken „Efto fra Staderne“, som jeg ogsaa kunde ønske, at der blev lagt noget mere Vægt paa; der har i den senere Tid været ligesom Svind i den nævnte Rubrik. Jeg har altid læst disse Smaameddelelser fra de forskellige Egne i Landet med Interesse, og jeg tillægger det stor Betydning, at de mere fremskredne Biablere offentliggøre deres Udbytte og Erfaringer i Bladet til Underretning og Belæring for Andre.

J. K. K.

fra Kredsene.

Skanderborg Amts BF. afholdt sin aarlige Generalforsamling d. 1. Decbr. i Horsens. Formanden, Mads Hansen, Hyrup, bød Forsamlingen Velkommen. Det reviderede Regnskab oplæstes og godkendtes, og der foretoges Valg af en Næstformand, Kasserer og Revisor istedetfor de efter Tur fratrædende. Genvalgte for 2 Aar bleve Simon Pedersen, Grumstrup, til Næstformand, Skræber P. Sørensen, Hornshld, til Kasserer, og Morten Sørensen, Lundumstov, til Revisor.

Med Hensyn til Møderne for næste Aar vedtoges det at overlade det til Bestyrelsen at skønne om, hvor og paa hvad Tid, der kunde afholdes Møder i Kredsene. I Vintertiden dog kun, naar det maatte anses for nødvendigt. Der forhandlede, om man skulde have fremmede Talere eller holde sig til Foreningens egne Kræfter. Det vedtoges at holde sig til Kredsens egne Biavlslærere og kun benytte fremmede Talere i de Kredse, der forlangte det. Det overdroges til Bestyrelsen at træffe Bestemmelse, om der skal holdes en Biavlsudstilling i Horsens til Sommer eller ikke.

Gl. Roskilde Amts BF. afholdt d. 14. Decbr. sin Esteraarsgeneralforsamling. Af Bestyrelsen afgik efter Tur Sekretæren, Jac. Olsen, Dristebrohus, og N. S. Kristensen, Himmeløv, der begge genvalgte. Til Revisor genvalgte Lømrer P. Pedersen, Tolbodgade, Roskilde. Det bestemtes at holde Foraarsgeneralforsamlingen i den første Halvdel af Maj Maaned og at der samtidig skulde afholdes et Foredrag og gives Vejledning i Biavl i Kristensens Bigaard ved Roskilde. Angaaende Sommermøderne vil der blive taget Bestemmelse paa Foraarsgeneralforsamlingen.

Da man meget ønskede, at alle Medlemmer i Foreningen skulde have „L. f. B.“ fra Nytaar af, vedtoges det at optræve Medlemsbidraget fra Nytaar af ved Postoptrævning hos alle Medlemmer, der bor saa spredte, saa de ikke hører til en af Sognekredsene.

Da den paatænkte store Industrihaandværker-Udstilling i Roskilde nu synes at være helt opgivet, vedtoges det at afholde en Biavlsudstilling i Roskilde til Esteraaret, hvis man kunde afholde den i Forbindelse med en anden landøkonomisk Forening.

Ålborg Amts BF. afholdt sin aarlige Generalforsamling i Ålborg d. 10.

Decbr. Til Medlem af Bestyrelsen genvalgte Husejer J. C. Bech, Ålborg, og Slagter Bak, Sønderholm, og som nyt Medlem valgtes Havedyrker Chr. Jensen, Barmær, Ribe. Bestyrelsen bestaar nu af Lærer Bittsch-Lauritzen, Støvring, Formand; Havedyrker Chr. Jensen, Barmær, Næstformand; Husejer J. C. Bech, Ålborg, Sekretær og Kasserer, samt Lærer N. Fredrikken Gravelv, og Slagter Bak, Sønderholm. Til Revisor valgtes Murer Olsen, Østerfundby, istedetfor H. Voss, Ålborg.

Det vedtoges at lade Møderne i 1899 afholde med Kredsens egne Diablere som Lærere. Til at holde Møderne til Sommer valgtes Bittsch-Lauritzen, Ledvogter Jensen, Husejer Bech, Slagter Bak og Havedyrker Jensen.

Det bestemtes at præmiere de bedst passede Bigaarde i 1899 og ved den paatænkte Udstilling til Sommer at præmiere den flydende Honning efter en lavere Skala end den krystalliserede Honning. Til Sommer ved Udstillingen valgtes Lærer Sørensen, Hjerritslev, Ledvogter Jensen, Kistrup Kær, og Fru Jensen, Vadstær.

Regnskabet godkendtes og viste en Indtægt af 528 Kr. 66 Øre og en Udgift af 293 Kr. 67 Øre. Kassebeholdningen er 234 Kr. 99 Øre.

Vallø Stifts BF. har i Aarets Løb ladet afholde 4 Biavls møder samt en Bortlodning i Maj Maaned i Hørsølle Skole, hvor der blev bortloddet 25 Gevinster, nemlig: En Bisfamilie, en Solvoksmelter, en Bipibe, to Bittspande, to Bitommere, tre Strælleknive, 4 R. Bøksavler og 50 Sitr. 1 W's Honningglas.

Ekko fra Staderne.

Barmær, Ribe, 22. Novbr.

Det traf sig noget hen med Bierne, inden de blev stærke i Foraaret, men Blomsterne kom ogsaa jent. Hovedtrækket var til sine Tider godt, men blev formeget afbrudt af den megen Regn, vi fik. Derimod gav Eftertrækket ikke saa lidt Honning, men det blev uheldigvis afbrudt ved et Par Rætters Frost først i Oktober Maaned. Her paa Egnen har Udbyttet af det bedste Folk været c. 45 Pfd. Honning (det er mest 10 × 12" Stadet, vi bruger). Jeg fik af et Wellstade 60 Pfd. og af 3 enkelte Folk og 3 Sværme 100 Pfd. Den ene af Sværmene gav 25 Pfd. i Overflud. Jeg har iaar indvintret 9 Folk i Huse og 5 i Kuber, alle kraftige, den Gang de sattes i Vinterstand, og de sidder inde med Forraad nok, saa jeg forventer en heldig Overvintring. T. H. Chr. Jensen.

Naarup, d. 27. Novbr.

Viaaret har her i Vestfyen været daarligt; vel har enkelte Viablere høstet omtrent 50 Pd. pr. Stade, men langt flere har slet intet høstet. Og i Foraaret døde endel Bifolk her omkring af Hungerødøden. Ogsaa paa Vejledning i Viabl har det været et meget fattigt Aar, men alt dette er nu forhaabentlig vel overvundet, og Bierne ere indvintrede med rigeligt Forraad, hvorfor vi haaber paa et godt Aar for Viablene.

Det, som særlig glæder os, er, at gamle A. C. Andersen, Nyborg, er valgt ind i Hovedbestyrelsen. Vi haaber saa til næste Aar paa et godt Samarbejde med ham og saa muligvis naa at faae hele Fyen samlet til een Forening. Fordelen ved en saadan Sammenslutning har han saa mangen Gang paabist; vi haaber, at den nu kan blive gennemført.

H. P. Christiansen.

Bregninge pr. Nysted, d. 30. Novbr.

Det mærkes paa den Villighed, hvormed man herovre betaler højere Priser for Honningen, at den er i Knaphed iaar. Jeg kan dog ikke klage, idet vi udslængede 175 R god gul Honning. Vi har 7 Familier i 5 Enkeltstader og et Wellstade, og desuden dannede jeg to gode Kunstværme af de 6 Familier. Ifjor fik jeg 200 R og en Kunstværme af dem, men da vi iaar har kunnet sælge Honningen til højere Priser end ifjor, er Nettoudbyttet omtrent ens i begge Aar. Derimod ved jeg, at flere Viablere herpaa Østlolland kun har faaet meget lidt Honning, og efter det Indtryk, man fik af Udstillingen i Næstved, er der kun høstet meget lidt herpaa Lolland iaar. Om jeg har heldigere Træforhold end andre Steder, ved jeg ikke, her er en Del Hvidløver, som efter at være slaaet første Gang blomstrede noget igen. Det er kun c. tre Uger siden, jeg ved at gaa over en Mark fandt flere Hvidløverblomster, saa den har jo trukket længe ud, men Bierne høre op med at trække i August.

Jeg skrev engang noget om Gylde-lak. Hvis nogen ønsker Frø af denne vellugtende smukke Biplante, da kan jeg affe en Del; naar man lægger 12 Ore i til Porto, samtidig med Bestilling, er jeg villig til at dele mit Forraad med andre Viablere. Borago har jeg mange af, men Frøet tager Hønsene, før jeg kan faae samlet noget. Den saar forresten sig selv. Ogsaa Vinterfukkie er en god Biplante en Tid om Høsten; den formeres ved Stiklinger, der lægges ned i Jorden nu, og gror da op i Foraarsiden. Den er en smuk Plante, der er ømtalelig for Frost, hvorfor det

er godt at lætte den lidt for Vinteren. 3dag er Bierne ude i Solstin og + 4° R. i Skyggen. Aug. Petersen.

Bendshøstet, 7. Decbr.

Da jeg endnu ikke har set nogen Beretning om Honninghøsten her fra Bendshøstet, kunde det maaste interessere Dem at høre om mit Udbytte.

Jeg har i Sommer haft 5 Stader (Trug 10 × 12"), hvoraf jeg har høstet: 104 R lys Honning a 50 Ore = 77,00. 54 R Lynghonning a 45 Ore = 24,32. 1 Sværm af et Trugstade (solgt) = 6,00.

Tilsammen Rr. 107,32.

Udgift:

6 R Kunsttafler a 1,85 Rr. 11,10.

1 R Tabletraad Rr. 0,75.

Rr. 11,85.

Altsaa en Netto Indtægt af Rr. 94,47.

Desuden har jeg i dette Efteraar befolklet 7 nye Stader med indkøbte, dødsdømte Kubefamilier, som hver har faaet 2 Honningtafler fra mine gamle Stader og forresten Kandisopløsning.

Jeg har altsaa i dette Efteraar indvintret 12 Stader.

Med Haabet om, at Aaret 1899 kan blive et godt Aar for Bierne, tegner med megen Agtelse
Julius Jensen,
Gartner.

Et og Andet.

Bladet „Bien“ var egentlig kun bestemt til at give Vejledning i Viabl, men da en Holder af det gjorde opmærksom paa, at alle Viablere, med saa Undtagelser, ogsaa vare baade Havehyrere og Hønshebdere, og at nogen Vejledning i disse Erhvervs-grene vilde gøre megen Nytte, saa blev det bestemt ogsaa at medoptage Vejledning i Havebrug og Fjertræabl.

Bladet giver ikke tilstrækkelig Vejledning i Viabl for den viderkomne Viabler eller for den, der vil eksperimentere med nye Stader, Redstaber og Dronningavl o. s. v., men for den, der driver en lille Viabl for at avle Honning, er Bladet, efter Manges Udsagn, en god Vejleder.

Brevkasse.

Alle Regningskrav paa DBF for Aaret 1898 bedes paany indsendte til Dr. Cand. mag. C. Erslev, Frederiksborggade 41, 1ste Sal. København K.

Secretær og Kasserer for DBF. er fra Nytaar 1899 Hr. Overfergent Bierregaard, Fredericia, som opbevarer og udlaaner Foreningens Dekorationsfager, forestaar Salget af Medaljer, Diplomer og Høningsfittene, samt modtager alle Indbetalinger og foretager under Præsidentens Tilsyn alle Udbetalinger (som ikke angaa „L. f. B.“). Regningerne for 1898 betales af Hr. Cand. mag. C. Erslev.

„**Tidskrift for Biavl**“ bestilles og betales samtidig til Redaktøren, N. S. Kristensen, Himmelov, Røskilde. Formændene bedes om ved enhver Bestilling af „L. f. B.“ foruden Holdernes nøjagtige Adresse tillige at angive Foreningens Nummer og Bogstav efter Listen i „L. f. B.“ 1898 S. 128 og 134.

„L. f. B.“ vil i Maret 1899 udgaa den 1ste i hver Maaned (i Januar dog først d. 15.), samt d. 15. i hver Maaned i Sommerhalvaaret. Prisen paa „L. f. B.“ er for 1899 uforandret. I Danmark altsaa, naar mindst 10 Eksp. første Gang bestilles gennem en Amts- eller Herredsforening og forudbetales til Redaktøren, 1,50 Ore pr. Eksp., paa Posthuse 2 Kr. I Slesvig, naar mindst 5 Eksp. bestilles og forudbetales hos Redaktøren paa en Gang, 2 Kr. pr. Eksp., paa Posthuse i Slesvig 2,90 Ore pr. Eksp. I Sverrig og Norge under Korsbaand 2,90 Ore, men paa svenst og norsk Posthuse 1,93 Ore. I alle Postforeningens Lande under Korsbaand 2,90 Ore pr. Eksp. hos Redaktøren.

Vi tiltraade vore ærede Læsere at bestille Bladet i Tide, hvis de onste at sikre sig den hele Aargang. Der er desuden den store Fordel ved at bestille Bladet inden Nytaar, at Postbuddene blive i Turen med at bringe Bladet til de tidligere Holdere; derved undgaas mange Fejtagelser. — Holderne bedes særlig at paase, at de faae de første Numre af Bladet, saa følge nemlig altid de øvrige i rette Tid; men undertiden uddeler et Bud det første Nummer fejl, og hvis der da ikke klages over Mangelen, forfættes Fejlen fremdeles med alle de følgende Numre.

Ny Holdere for 1899 ville hos Kredsformændene erholde frit de 3 Smaaafskrifter, af hvilke DBF. nu har Dplag, nemlig Nr. 8 „Voksmøllene“, Nr. 10 „Redetraad i Biavl“ og Nr. 12 „Bipest“. Hos „L. f. B.“s Redaktør kunne disse Skrifter ligeledes erholdes, men kun naar vedkommende Holder indsender Postkitteringen eller den udfyldte Kupon fra Nr. 1 Aargang 1899, eller hvis Bladet er bestilt hos ham.

Smaaafskrifter. De Kredsformænd, der ikke have tilstrækkeligt Dplag af de 3 forhaandenværende Smaaafskrifter til Uddeling til ny Holdere af Bladet, paaminde om at henvende sig til „L. f. B.“s Redaktør med Opgivelse af det Antal, de vente at faae Brug for.

DBF.'s Bibliothek. Det er at vente, at Bogsamlingen vil være ved saa tidlig ihænde, saa den kan blive ordnet til Udlaan allerede i Midten af Januar Maaned.

Medlemskort. Foreninger, som benytte DBF.'s Medlemskort, kan faae disse Kort ved Henvendelse til Redaktøren. Kortet bør kun benyttes til de Medlemmer af Foreningen, som ere Holdere af „L. f. B.“

Artikler. Nlere indsendte Artikler samt „Spørgsmaal om Biavl“ have vi af Mangel paa Plads maattet gemme til Nr. 1 1899.

Nr. 1 ventes udsendt 15. Januar.

Kundgørelser.

Lys Honning tillalg.

Ca. 80 K a 60 Ore pr. K hos Stræder And. Christensen, Åbjerg pr. Faarup St.

Hold Bladet „Bien“

der giver Vejledning i Biavl, Hævebrug og Jærtræavl og kunn koster 40 Ore for 12 Hæfter i Maret frit tilsendt, naar det bliver bestilt hos Udgiveren. Bladet kan ogsaa bestilles paa alle Postkontorer, hvor det koster 60 Ore.

Nyborg, i November 1898.

N. C. Andersen,
Udgiver af „Bien“.

Wjød. Wjød.

En aldeles ægte, god gammel Wjød faas i større og mindre Partier hos C. J. Grønning, Vejrup, Bramminge St.

Emballagen beregnes billig, men erstattes ved Tilbagejendelsen.

100 Bindesdrammer a 16 D. faas hos
Kr. Pedersen.

Billigste Tilbud paa hele Produktioner af Honning og Voks modtager bestandig De forenede Biavlere's Honning-Udsalg ved Jens Hansen, Blaagaardsgade 4, N. Telf. 3244.

Paa Jacoo Erslev's Forlag er udkommen og faas Boghandlerne:

Fører i Biavl.

Af Hans Erslev.

3die omarbejdede Udgave.

Pris 2 Kr.

10,000 Abbildungen, Karten und Pläne.	17,500 Seiten Text.	MEYERS = Soeben erschienen = In 5, neu bearbeiteter und vermehrter Auflage: 158 Farbentafeln.	Mit 1000 Bildertafeln und Kartenbeilagen.
	2 1/2 Hefte je 80 Pf. 17 Bände je 8 Mk. Probefeste und Prospekte gratis durch jede Buchhandlung. Verlag des Bibliographischen Institutes, Leipzig.		
LEXIKON	KONVERSATIONS-	= Soeben erschienen =	17 Bände je 10 Mk.

Kautschuk-Stempler

til billigste Priser faas hos
R. Schmidt, Vinkelvej 6, 3. Sal, København V.

Biavlsredskaber

i stort Udvalg, men kun saadanne, der ved Prøve
 ere fundne at være brugbare, faas hos

Alex. Rasmussen, Kallundborg.

Højeste Rabat til Forhandlere og For-
 eninger gives.

Biplanter

og Frø af saadanne i mange forskellige af de bedste
 Sorter faas hos **Gartner A. C. Andersen**,
 Nyborg.

En Del Eksemplarer af

„Fører i Biavl“

(3die forøgede Udgave) sælges a 2 Kr. hos
Elisabeth Erølev, Kallundborg.

Efter min Mand's Død realiseres et større Parti
 forskellige Ekstetter til følgende meget nedsatte Priser:
 7800 røde farvetrykte Ekstetter 70 Ø.
 8500 udsvaarne farvetrykte Ekstetter 70 Ø.
 9300 firkantede Ekstetter (Ægte Honning-Liv) 20 Ø.
 9000 — — (sykkede i Honning) 20 Ø.
 6400 — — (Honning-Limonade) fra
 20 Ø.
 3600 firkantede Ekstetter (Honningvin fra) 20 Ø.
 2400 — — (Bedes bemærket) 20 Ø.
 1700 — — (Sin ægte Blomsterhonning)
 25 Ø. pr. 100.
 750 Ets. af „Blomsterkalender for Biavlere“ pr. 100
 20 Kr., pr. Sft. 25 Ø., oprindelig Pris 50 Ø.
 618 Ets. af „Honningen og dens Anvendelse“, 2.
 forøgede Udgave, pr. 100 20 Kr., pr. Sft. 25
 Ø., opr. Pris 50 Ø.
 (112 Ets. af Honningen og dens Anvendelse.)
 „Fører i Biavl“, 3. Udgave, 2 Kr.
 4400 Eksp. af „Honningen som Nærings- og som
 Lægemiddel pr. 100 10 Kr., opr. Pris 20 Ø.
 pr. Sft. **Elisabeth Erølev**,
 Ordres ekspederes ved **Alex Rasmussen**,
 Kallundborg.

Forenings-Meddelelser.

Standerborg Amts BF. Vi har desværre
 iaar ikke haft nær saa stor en Indtægt af Bierne,
 som vi kunde have ønsket, og Vitidende har heller
 ikke givet os stor Opmuntring, men nu haaber vi
 paa bedre Lister til næste Aar. Redaktionsstiftet
 begyndte jo straks ligeformt at blæse Liv i den halv-
 døde Biavlsag. Det klarer op og giver frisk Wind
 i Sejlene; det forsømte vil nok blive oprettet. Jeg
 vil derfor opfordre de ærede Kredsførmænd, som
 ikke allerede har sendt Bestilling paa Tidsskriftet,
 at de snarest muligt sørger for at optræde Med-
 lemsbidraget til Amtsforeningen, og faar Medlem-
 merne til at bestille Bladet og sender mig Bestil-
 lingen, for at der ikke skal blive nogen Standsning
 i Forsendelsen af Bladet. De Kredse, som ikke var
 repræsenterede paa Generalforsamlingen d. 1.
 Decbr. i Horsens, men som fik Gævnist ved Bort-
 lodningen, vil der blive skrevet til og meddelt dem,
 naar der skal være Styrelsesmøde. Samtidig kan
 Gævnisterne afhentes.

Hørnshld, d. 7. Decbr. 1898.

L. Sørensen, Sekretær.

Langelands BF. For at ingen Misforstaaelse
 skal finde Sted, tillader jeg mig at erindre Med-
 lemmerne om, at de Biavlere, der ikke inden 1.
 Januar 1899 til Under tegnede har sendt nogen
 Meddelelse med Doffet om Forandring, til dem
 vil „L. f. B.“ blive bestilt og betalt af Formanden
 for det kommende Aar som sædvanlig.

Uf Hensyn til nye Godbæres meddeles det, at
 naar der er to famner om et Tidsskrift, koster det
 1,35 Ore til hver, og for Eneholdere er Udgiften
 1,85 Ore aarligt.

Windeby pr. Rudkøbing, d. 7. Decbr. 1898.

Hans Christensen,
 f. T. Formand.

Lordagen d. 7. Januar 1899, Form. Kl. 11,
 afholder **Maribo Amts BF.** sin aarlige General-
 forsamling i Raskov. Stedet bliver bekendtgjort i
 de lokale Blade. Dagsorden: 1. Regnskabet for
 1898 fremlægges, og Meddelelse Foreningen an-
 gaende gives. 2. Valg af Bestyrelsesmedlemmer
 istedetfor de, som efter Lur fratræder. 3. Valg
 af Revisor. 4. Foreningens Virksomhed for 1899
 bestemmes. Skal Foreningen sende nogen Dele-
 geret til Centralmødet i 1899

Medlemmerne bedes at bestille Vitidende for
 næste Aar hos Under tegnede inden d. 22. Decbr.
 Taagerup pr. Rødbn, d. 2. Decbr. 1898.

D. Hansen,
 p. t. Fmd.

Svendborg og Omegns Biavlerreds
 afholder Aarsmøde Tirsdagen d. 27. Decbr. Kl. 3
 hos Bærtshusholder Fr. Peteren paa Torvet i
 Svendborg. Regnskabet fremlægges og der fore-
 tages Valg af Bestyrelse for det kommende Aar.
 For at forebygge Standsning i Bladet bedes Med-
 lemsbidraget indbetalt. **W. H. Luud**.

Malt og Omegns BF. afholder sin aarlige
 Generalforsamling Onsdagen den 28de December,
 Efterm. Kl. 2, hos Under tegnede. Medlemmerne
 bedes give Nøds, da der er Sager, som er af
 Vigtighed, der skal forhandles. **S. H. B. ech**,
 Langeskov.

Indhold af dette Numer.

Bestyrelsesmøde i DBF.	279
Brevkasse	294
Dronernes Betydning, af Aug. Ludvig	280
Ekko fra Staderne	293
Et og Andet, af Ns. Nielsen	290
Et og Andet	294
Et ensartet Rammemaal, af G. Mathiesen	288
Tra Kredse	293
Honninghus, af Kr. Pedersen	285
Nutids-Betragtninger, af P. Hansen	282
Om mine Forsøg, af Grønning	261
Tidsskrift for Biavl, af J. K. K.	292
Til Læserne	279
Til Brødrene Nielsen, af Kr. Pedersen	284